

CORLEONIS CANAN A. DÜZGAN

Belalı Korumam

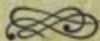

Sevgililer beraber uyur...

Sisters
Planet

POSTIGA

Belalı Korumam

CORLEONIS CANAN A. DÜZGAN

Güçlü, hırçın, asi Selin...

Herkes onun kendi dünyasında, lüks içinde ve başına buyruk, özgürce yaşamak istediğini sanırken o, babasından daha çok güveneceği birinin özlemini taşıyor içinde.

Büyükbabasının onu korumak adına kişiliğini değiştirme isteği ve bu uğurda yaptıkları, planladığının tam aksine Selin'in hayatını değiştiriyor. Korkuların gölgesinde başlayan aşkın dizginlenemez dalgaları arasında kıyıya vuran sadece tutku mudur dersiniz?

Selin ve "koruması" Deniz'in hikâyesini okurken tutkulu bir aşkın özlemini duyacak olursanız, kitabı yeniden okuyabilirsiniz.

"Aklım karmakarışıkta ama hiçbir şey düşünmek istemiyordum. Kendimi yorgun ve savunmasız hissediyordum. Tüm kötü hislerden kurtuldum ve kendimi ona bıraktım. Öyle yumuşak, kibar ve baştan çıkarıcıydı ki. Beni etkiliyordu. Daha önce hissetmediğim duygulara sürüklüyordu. Başımı yavaşça kaldırdım ve yüzüne baktım. O da yüzüme baktı. Yine göz gözeydik ve de çok yakın. Bu beni kaçıran adam mıydı? Oysa kollarında bambaşka bir diyaryadaydım."

9 786054 799619

24

www.postigayayinlari.com

facebook.com/postigayayin

twitter.com/postigayayin

POSTİGA YAYINLARI: 154

Roman: 36

Kitabın adı: Belalı Korumam

Yazar: Corleonis Canan A. Düzgan

Genel Yayın Yönetmeni: Nurettin Hacıkurtiş

Editör: Pelin Karen

Son okuma: Nursel Calap

Sayfa Tasarımı: Ceyda Çakıcı Baş

Kapak Tasarım ve Uygulama: Duygu Serin

ISBN: 978-605-4799-61-9

Birinci Baskı: Kasım 2014

Sertifika No: 12992

Baskı ve Cilt

Kurtiş Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sit.

No: 12/74 Topkapı İSTANBUL

Tel: 0 212 613 68 94

www.kurtis.com.tr

POSTİGA YAYINLARI

Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sit.

No: 12/74 Topkapı İSTANBUL

Tel: 212 613 68 94 Faks: 212 613 68 96

www.postigayayinlari.com

postigayayinevi@gmail.com

© Corleonis Canan A. Düzgan/ Postiga Yayınları (2014)

**Yayınevinden yazılı izin alınmaksızın hiçbir yolla
çoğaltılamaz**

Belalı Korumam

CORLEONIS CANAN A. DÜZGAN

Öncelikle hep yanımda olup desteğini ve ilgisini benden esirgemeyen, roman yazmak adına onunla ilgilenemediğim günlere bile sabır gösteren, dünyanın en iyi ve en bulunmaz kocasına teşekkür ediyorum. Seni seviyorum. Üç yıl değil,

üç yüzyıl geçirmek dileğiyle...

Sevgili ailem... Bana kitap kokusunu sevdiren annem, sen eşi benzeri bulunmaz bir kadınsın.

Babam, ablam ve abim... İyi ki bu ailenin bir ferdiyim, iyi ki sizlerleym ve iyi ki hep benimlesiniz.

Sizi çok seviyorum.

Tüm Wattpad kurucularına, çalışanlarına böyle bir topluluk oluşturmalarından dolayı teşekkür ediyorum.

Sayenizde çok ama çok değerli dostlar ve arkadaşlara sahip oldum. Başta ilk tanıştığım Lemariz Müjde Albayrak olmak üzere, Burcu Demet, Alexa Tuğba, Newchapter Yağmur,

Nehir Erdem, Gerçek Masallar Öykü,

Daydreamer Gülçin, Başak Kızıltan, Burçin Çelik,

Ece Altınok, Bookstealer Zeynep ve gizli destekçim

Gamzeli Kuzum... Bana verdiğiniz sonsuz destek için hepinize teker teker minnettarım. Hepinizi çok seviyor ve hep birlikte başarılarımızın devamını diliyorum.

Postiga Ailesi ve Nursel Hanım...

İlginize, çabalarınıza, titiz çalışmalarınıza, yapacağım dediğiniz her şeyi yapıp bizi yarı yolda bırakmamanıza kesinlikle minnettarım. Tüm güvenim sizinledir. Hayat, bize verdiğiniz mutluluk gibi size de hep cömert davransın. Çok teşekkürler...

Son olarak, benim bebeklerim, kardeşlerim, arkadaşlarım, bıcırlıklarım, kuzularım, bir tanecik eşsiz okurlarım.

Kitabımı okumak için annesinden terlik yiyenler, babasından azar işitenler, sesli kahkahalarıyla odalarından kovulanlar...

Hepsi için üzgünüm. Ben sizi yerim. Her şey sizin sayenizde biliyorsunuz değil mi? Bu kitap, hepimizin başarısı...

Sizleri çok ama çok seviyorum. Hep benimle kalın.

Birinci Bölüm

Neredeyse vazgeçecektim...

Ama son bir hamle ile sesimin daha güçlü çıkmasını umarak, "Lütfen büyükbaba! Gerçekten artık çocuk değilim. İyi dövüştüğümü ve iyi silah kullanabildiğimi de biliyorsun," diye sıraladım tek nefeste, umut dolu bakışlarımı yüzüne sabitleyerek.

Büyükbabam hiç istifini bozmadı ve hiç etkilenmemiş bir yüz ifadesiyle kısacık ve kararlı cümlesini söyledi.

"Hayır Selin!"

Büyükbabamın yüzüne uzunca bir süre gözlerimi dikip baktıktan sonra çaresizliğime lanet okuyarak, kapıdan sert bir öfkeyle çıktım. Arkamdan, "Selin!" diye bağırса da büyükbabamın sesini duymazdan gelip, asansöre yürüdüm.

Asansörü beklerken, sinirle ve kırgınlıkla karışık düşünceler zihnimi çoktan istila etmişti. Büyükbabam benim tek varlığım, tek değer verdiğim ve onun için dünyaları yakabilecek kadar çok sevdiğim ailem... Annemi uzun yıllar aldatması sonucu gerçekleşen boşanmayla, babamın başka bir kadından çocuğunun olduğunu öğrenmiştik. Annem, ben ve büyükbabamın yaşadığı şok tarif edilemezdi. Hepimiz ihanete uğramıştık. Büyükbabam kendi oğlu olmasma rağmen kesin bir kararla bir zamanlar babam olan adamı, hayatından çıkartmıştı. Bizi ise bağrına basmış ve söylemese de her zaman annem ve bana karşı kendini mahcup hissetmişti.

Onu anlayabiliyordum. Annem genç bir kadındı ve boşandıktan sonra kendini yardım kuruluşlarına adadı. Öyle ki, artık onu çok az görebiliyordum ve neredeyse hiç birlikte vakit geçiremiyorduk. Birkaç yıl sonra yardım gecelerinin birinde çılgın ve entelektüel aynı zamanda zengin adamın birine âşık oldu ve beraber Barbados'a yerleştiler.

Elbette annemle gitmedim. Hayatımda büyükbabamdan başka bir erkekle iletişim dahi kurmaya dayanamıyordum. Şirketteki erkekler bile gözümde hep tiksindirici varlıklar olmuştu. Bunun sebebinin babam olduğunu anlayabiliyordum ancak üstesinden gelemiyordum. O derece ki, hiç erkek arkadaşım olmadı. Yirmi yaşımdaydım ve büyükbabamın isteklerine göre yaşıyordum. Bana koyduğu yasaklara sürekli karşı çıksam da her şeye rağmen halimden memnun olarak yaşamaya çalışıyordum.

Asansörün ding sesiyle düşüncelerimden sıyrıldım ve otopark düğmesine bastım. Hiçbir şeyi düşünmemek ve alışveriş yapmak istiyordum. Hem de deli gibi!

Arabamı park ettiğimde poşetleri nasıl taşıyacağımı düşünmeye başladım ve sonuç olarak ellerim kollarım dolu bir şekilde lüks apartmanımın asansörüne vardım. Asansörün kapıları tam kapanmak üzereyken tekrar açılması için deli gibi düğmeye bastım ve sonunda açıldı derken kucağımdaki poşetler etrafa saçıldı.

"Siktir!" diyerek zar zor topladığım poşetlerle beraber nihayet asansördeydim.

Asansörde beni izleyen bir çift gözü fark etmem uzun sürmedi. Göz ucuyla kaşlarımı çatarak bakabildiğim kadarıyla baktım. Ben ona bakmaya başladığım anda kafasını yere eğmişti. Poşetler yüzünden görebildiğim tek şey açık kumral, hatta güneşten sararmış gibi görünen saçlarıydı. Önüme döndüm ve beşinci katın düğmesine bastım. Düğmelere baktığımda beşinci kat haricinde altıncı katın da düğmesinin basılmış olduğunu gördüm. Yeni taşınmış olmalıydı.

Beşinci katta indim. Elimde yığınla poşetle evime girdiğimde çoktan akşam olmuştu. Büyükbabama kızıp, şirketten öğlen çıkmıştım ve o saatten beri alışveriş yapıyordum ve henüz eve gelmişim. Yorgunluktan yerde sürünmeme az kalmıştı.

Normalde çabuk yorulan birisi değilimdir fakat bugün büyükbabamın ani bir kararla, "Yarın bir koruman ola-

cak!” demesi ve buna iki saat boyunca karşı çıkışım, beni psikolojik olarak çok yormuştu.

Kesinlikle istemiyordum. Hayır!

Anlam veremiyordum. Neden bir korumaya ihtiyaç duyayım ki? Kendimi gayet iyi bir şekilde koruyabilirdim. Aslında asıl soru büyükbabam neden bir korumaya ihtiyaç duyuyordu?

Soruları aklımdan çıkartarak kendime bir şarap doldurdum ve aldığım kıyafetlere göz atmaya başladım. Aklıma başka şeylerle oyalamak iyi fikir gibi geliyordu. Pantolon, çizme, deri ceket, çanta, fular... Aldıklarımın hepsi siyahı. Siyahı severdim. Evimin dekoru da ağırlıkla siyahı. Bu evi neden bu kadar lüks döşettiğini bilmiyordum. Nasılsa evime hiç misafir gelmiyordu. Çünkü hiç arkadaşım yoktu. Benim gibi güven problemi olan biri için arkadaşımın olmaması kendimi eksik hissettirmiyordu.

Büyükbabam her ne kadar bu durumdan hoşnut olmasa ve tam bir serseri gibi göründüğümü söylese de geçen yıl ortadan kaybolmamdan sonra artık asiliklerimi, kararlarımı ve giyimimi sorgulamaz olmuştu. Oldukça rahatlamıştım elbette. Geçen yıl neden ortadan kaybolduğuma gelirsek... Bu, kimsenin bilmediği bir sırdı.

Yeni kıyafetlerimi dolabıma yerleştirdikten sonra yatağıma uzandım ve kendimi uykuya teslim ettim. Bugün de bitmişti.

Sekiz buçukta istemeyerek de olsa sürünerek şirkete varmıştım. Eğer gelmezsem büyükbabam bana sağladığı her türlü olanağı elimden alacağını söyleyerek beni tehdit etmişti. Lüksü seviyordum. Para sıkıntısı çekmek ölüm gibiydi. Ortadan kaybolduğum o bir yılda bunu fazlasıyla öğrenmiştim.

Sözde ofisim dediğim yere girip çantamı koltuğa fırlattım ve koruma konusunda hâlâ aynı düşündüğümü söylemek ve onu vazgeçirmek umuduyla büyükbabamı görmeye gittim. Odasının önüne geldiğimde aptal sarışın sekreter;

“Efend... büyükbabanız... misaf...”

Tek elimi kaldırarak konuşmasına izin vermeden hızla büyükbabamın odasına daldım. Bugün onu kararından vazgeçirecektim. Odanın içine paldır küldür girmemle, bana arkası dönük bir adamın büyükbabamla konuştuğunu görmem bir oldu. Büyükbabam ise gözleri kocaman olmuş bir şekilde az önce odaya kimin böyle densizce girdiğine bakıyordu. Bir an cesaretim kırıldı. Çünkü bu erken saatte odada başkasını beklemiyordum. Hiçbir şey söylemeden olduğum yerde kalakalmıştım. Ya büyükbabamın misafirinin yanında konuyu açıp bağırıp çağırıp büyükbabamı ve kendimi rezil edecektim ya da özür dileyerek arkamı dönüp, geldiğim gibi dışarı çıkacaktım.

Açıkçası ilk seçenek bana daha cazip gelmişti. Böylece büyükbabam koruma istemediğim konusunda ikimizi de rezil edebilecek kadar kararlı olduğumu görecekti. Üstelik ben büyükbabam dahi olsa kimseden özür dilemezdim. Babamdan her yaramazlık yaptığımda özür dilemiştim. Fakat en büyük hatayı o bize yapmıştı ve bir özür bile dilememişti. Ondan dilediğim her özür için kendimden nefret ettim ve kimseden özür dilememeye kendime söz verdim. Kimse özür dilenmeyi hak etmiyordu çünkü.

Büyükbabamın öksürüğüyle düşüncelerimden uzaklaştım ve derin bir nefes alarak konuşmaya başladım.

“Büyükbaba, şu ana dek kendimi her türlü kötülükten korudum. Benim için tuttuğun, hepsi alanmda uzman dövüş ve silah öğretmenleriyle çalıştım. Senin de bildiğin gibi hepsinden de geçer not aldım. Tüm bunlara rağmen, tanımadığımız, ne olduğunu, kim olduğunu bilmediğimiz ve eminim ki benden daha beceriksiz bir adamı korumam yapmandaki sebep nedir? Hem neden bir korumaya ihtiyaç duyuyorsun büyükbaba? İstedığın gibi her gün tam zamanında işe geliyorum. Evimden işime, işimden de evime gidiyorum. Sorun ne? Üstelik kıçımından ayrılmayan tanımadığım bir adama tahammül edemeyeceğimi biliyorsun!”

İçimdekileri daha kusamamışken büyükbabamın yüz ifadesi durmama sebep olmuştu. Sinirli, kırmızı ve gide-rek daha da korkutucu bir yüzle, sen ne diyorsun dercesine yüzüme bakıyordu.

Sustum.

Dünyanın en uzun birkaç saniyesinden sonra nihayet büyükbabam konuştu.

"Tatlım, evet sen çok güçlü ve akıllı bir kızsın bunun farkındayım."

Ha! İşte bunu beklemiyordum. Evet! Evet! Hadi büyük-baba kabul et!

"Senin her şekilde kendi başının çaresine bakabilece-ğinden en ufak bir şüphem yok. Ancak sorun şu ki bunu ben, yani Hikmet Aksöz, böyle uygun görüyorum ve bu şekilde olmasını istiyorum. Buna bir daha karşı gelersen, iddialı sözleriyle birlikte şu kapıdan ve en dış kapıdan çı-kıp bir daha gelmemeni istiyorum. Şımarıklıkların ve asi-liklerinden bıktım. Kararını hemen ver!"

Gözlerimi kırıpıştırdım. Gerçekten ağır bir emr-i vakiydi. Onu çok sinirlendirdiğim zamanlar benimle böyle ko-nuşurdu ve asla geri adım atmazdı. Sinirden köpürüyordum. Aynı zamanda çok da kırılmıştım. Kahretsin! Orada bir misafir vardı ve ben yerin dibine girmiştım. Hızlı bir durum muhakemesi yapmam gerekiyordu. Hemen! Düşün Selin, düşün!

Ve nihayet...

"Düşünmek için zaman istiyorum," dedim.

Ne kadar ertelersem o kadar iyiydi. Birkaç gün kafamı iyice toparlayıp bu işten sıyrılmanın yollarını düşünecektim. Büyükbabamın sesiyle irkildim.

"Artık sana zaman vermiyorum ve başka olasılık da tanımıyorum. Kısa ve öz. Ya kabul edersin ya da gidersin Selin!"

İnanamıyordum, beni kovacak kadar benden bıktığına inanmak istemiyordum. Tekrar ortadan kaybolmamdan korkmuyor muydu? O, bu kadar gözü karaysa benim de

gözüm karaydı. Kararımı vermiştim. Pişman olup, beni arayacaktı nasılsa.

"Hayır, Hikmet Bey! Kabul etmiyorum!"

Büyükbabamın afallamış ve bir anda çökmüş yüzüne içim acısa da aldırmayarak sözlerime devam ettim.

"Ne siz ne de bir başkası bana ne yapacağımı söylemeyecek ve hayatıma karışamayacak artık! Buna asla izin vermeyeceğim!"

Arkamı döndüm ve kapıyı arkamdan sertçe kapatarak odadan çıktım. Asansöre doğru adım atarken arkamdan kalın bir erkek sesi duydum. Büyükbabamın odasındaki misafir olmalıydı.

"Çok mu üzerine gittiniz efendim?"

Ve sessizlik...

Büyükbabamın ne söylediğini duyamıyordum. Aptal sekreter bana meraklı gözleriyle bakmasaydı durup kapıyı dinleyebilirdim fakat tekrar yürümeye başladığımda bu kez büyükbabamın sesini duydum.

"Eti senin kemiği benim! Ne yaparsan yap, kendi yöntemlerinle hallet ama yap şu işi!"

Neden bahsediyordu büyükbabam? Meraktan çatlasam da umurumda değildi. Buralardan gitmek istiyordum. Nasılsa kovmamış mıydı beni büyükbabam. Sanırım onun aklını başına getirmek için gerçekten gitmeliydim. Evet! Eve gider gitmez ilk işim uçak bileti almak ve valizimi hazırlamak olacaktı. Hep gitmek istediğim ama bir türlü fırsat bulamadığımı Miami'ye gidecektim.

İkinci Bölüm

Valizimi hızla toparlayıp yola çıkmam gerekiyordu, aksi halde uçağı kaçırabilirdim. Yanıma çok şey almamam gerektiğini biliyordum ancak geride bıraktığım kıyafetlerime kıyamayıp tekrar göz gezdiriyordum. Sonunda bana gerekli olan her şeyi almış, taksi çağırılmış ve çoktan havaalanına varmak üzereydim.

Ah büyükbaba, neden zora sokuyorsun ki işleri? Gül gibi geçinip gidiyorduk. Evet, asi, zor, problemlı biri olsam da zaten diğer kurallarına boyun eğmiştim. Kendimi gerçekten kötü hissetmeye başlamıştım. Büyükbabama çok bağılıydım ancak özgürlüğüme de öyle. Büyükbabamı çok seviyordum ancak kendimi ve yaşamak istediğim hayatı da.

Kafamın içinde dönüp duran bu düşüncelerle havaalanına varmıştım. Taksici valizimi almama yardım ederken aklıma büyükbabamın beni engellemek isteyeceğı gelmişti ve hızlı hızlı havaalanından içeri girip dış hatlar kontrol işlemleri sırasına girdim. Birden paranoya olmuşum; ne şapkam vardı ne de kapüşonlu bir hırka giymiştim. Kahretsin! Aptalca davranmıştım. Kafamı iki yana sallayıp kötü düşüncelerden sıyrıldım ve olumlu şeyler düşünerek geçitten geçtim.

Evet! Başarmıştım! İçimden çığlık atıyordum. Yeni bir hayata, yeni bir ülkeye...

Ancak çalışmam gerekiyordu. Büyükbabamın ne zaman pes edeceğini bilmiyordum. Bu yüzden param bitmeden bir iş bulup, para kazanmalıydım artık zengin, deli gibi alışveriş yapan son model arabası olan bir kız değildim. Bunları düşününce, birden ruhum çöktü. Ama öyle inatçıydım ki asla tükürdüğümü yalamazdım. Hüzünlenmeme rağmen kendimi avutmaya çalışıyordum. Dışımı sıkarsam bana altı ay yetebilecek birikimim vardı. Akıllı

davranıp para biriktirdiğime şükrediyordum. Uçakta yerime yerleştim ve rahat bir nefes aldım.

Gözlerimi açtığımda uçak inmek üzereydi. Sağ salım ve sıkıntısız bir şekilde Miami'ye vardım.

Saatlerdir otel arıyordum ve nihayet çok pahalı olmayan ama konforlu bir otel bulabilmişim. Otele yerleştiğimde hava henüz kararmamıştı. Yatağa uzandım ve yaşadıklarımı tekrar düşünmeye başladım. Her şey bir günde nasıl da değişmişti. Kendi başımın çaresine bakmalıyım yine. Ve olanları bir kenara atıp, şehirde tur atmaya çıktım. Atlas okyanusunun suları bana iyi gelecekti. Bu düşünce bile içimin kıpır kıpır olmasına yetmişti.

Ancak kıyafetlerime baktığımda çok az yazlık kıyafet aldığımı fark ettim. Aldıklarına da yazlık kıyafet denemezdi. Kışın çorapla beraber kullandığım siyah yırtık şortum, siyah pilili mini eteğim ve deri ceketimin içine giydiğim tişört ve badilerim. Kahretsin!

Kaçış koşuşturmacamda Miami'nin yaz mevsiminde olacağını aklıma getirememiştim. Bu kıyafetler bir iş bulana kadar beni idare etmeliydi. Her ne kadar idare edemeyeceğimi bilsem de mecburdum. Biriktirdiğim parayı kıyafet için harcayamazdım.

Şortumu ve tişörtümü üzerime geçirdim saçlarımı dağınık bir şekilde toplayıp, makyaj yapmadan odadan çıktım. Makyaj yapmama gerek yoktu. Genel anlamda güzel bir kızdım. Saçlarım açık kumraldı. Ela, hatta sarıya çalan göz rengimle uyumlu olduğumu düşünürdüm hep saçlarımın. Aşırı bronz olmayan tenim ise solaryum şaheseriymi ve Miami'de beyaz tenimle dolaştığımı hayal bile edemiyordum.

Dışarısı mükemmeldi. Hava sıcaktı ve mis gibi okyanus kokuyordu. Bir an okyanusa girmek istesem de bu, mümkün değildi. Bikinilerimi yanıma almamıştım. Gözüme takılan, otele de yakın olan ilk kafeye girdim. Çok susamıştım ve açtım.

Garsona siparişlerimi verdikten sonra dışarıyı izlemeye başladım. İnsanlar çeşit çeşitti ve oldukça neşeliydi. Keşke bende de o neşeden azıcık olsaydı.

Büyük bir gümbürtüyle, daldığım insan görüntülerinden başımı sesin geldiği yöne çevirdim. Muhteşem bir şey kafenin önüne park ediyordu.

Bir Harley! Simsiyah!

Hayranlıkla Harley'e bakıyordum. Böyle bir şey daha önce hiç görmemiştim. Sadece ben değil diğer insanların da motora baktığını fark ettim. Özellikle az önce siparişimi alan garson kız ve kasadaki sarışın afet. Ağızlarının suyu akararak, gülüşerek aralarında konuşuyorlardı. Tekrar Harley'e baktığımda tuhaf, cilveli hareketlerinin nedenini anlamıştım. Açıkçası benim de dikkatimi çekmişti.

Uzun boy, sarıya dönük saçlar ve oldukça fit, kaslı omuzlar... Motordan inip kafenin kapısından girdiğinde gerçekten etkileyici görünüyordu. Kafenin içine şöyle bir göz gezdirdi ve o sırada kısacık, çok kısacık bir an göz göze geldik. Başımı hemen önüme eğdim. Yüzümün yanmasıyla yanaklarımın kızardığını anlayabiliyordum. Beni kendisine bakarken yakalamasına sinir olmuştum. Sadece kısacık bir andı. Ona baktığımı fark etmemiş olabileceğini düşünerek kafamı kaldırdım ve tekrar dışarıdaki insanları izlemeye başladım. Camdan dışarı bakıyordum ama görmüyordum. Tüm dikkatim Bay Havalı'daydı.

Yemeğim geldiğinde kafenin içine kaçamak bakışlar atarken, birkaç masa ötemde, tam karşımda oturduğunu gördüm. Sarışın kasiyer, hiç zaman kaybetmeden masasına gitmiş, onunla bir şeyler konuşuyordu. Gelen yemeğimin enfes kokusuyla dikkatimi toparlayıp yemeğime kilitlendim.

Karnım doymuş ve kendimi daha iyi hissederek masadan kalkıp kasaya doğru yönelirken, bay havalıya da bir göz attım. Önünde kahvesiyle bacak bacak üzerine atmuş gazete okuyordu. Yakından çok daha etkileyiciydi. Çatık kaşlar, kirli sakal, kaslı kollar, vücuduna yapışan siyah ti-

şört ve kaslı bacaklarını ortaya çıkaran siyah pantolon... Tanrım çok iyiydi. Belki de siyah giymesi ve motoru olmasıydı dikkatimi çeken. Kasiyer kızın sesiyle kendime geldim ve hesabı ödeyip kafeden ayrıldım. Bir gözüm motorda diğer gözüm yoldayken, bana dönüp bir kere bile bakmaması sinirlerimi bozmuştu. Hıh! Kendini dünyanın merkezi sanan bir erkek daha!

Etrafta biraz daha dolaştıktan sonra otelime döndüm. Hava çoktan kararmıştı ve saat ona geliyordu. Duşumu almış, yatağında uzanmıştım. Büyükbabam aklıma gelmişti. Onu üzdüğüm için üzgündüm. Gerçekten üzgündüm. Beni çok merak ettiğini tahmin edebiliyordum ancak telefonumda tek bir arama bile yoktu. Şaşırsam da bana kırgın olduğunu ve bu yüzden aramadığını biliyordum.

Benden vazgeçmiş olamazdı değil mi? Artık onu, tek ailem olan büyükbabamı göremeyecek miydim yoksa? Biraz daha düşünürsem, tonlarca soruyla sabaha kadar kendimi yiyeceğimi biliyordum. O yüzden silkindim ve yataktan kalkıp mini siyah eteğimi, askılı badimi giydim ve Converslerimi ayağıma geçirdim. Saçlarıma hafif dalga verip, hafif de makyaj yaptıktan sonra çantamı aldım ve otelden çıktım.

Sokaklar rengârenk cıvı cıvıldı. Daha şimdiden sarhoş olanlar gülüp eğleniyordu. Gece yarısı bile olmamıştı. En güzel müziğin olduğu kulübe girdim. İçerisi harikaydı. İnsanlar dans ediyor, eğleniyordu. Kalabalığı yararak barda kendime boş bir yer buldum ve tabureye oturdum. Saçları rastalı melez bir barmen anında yanımda bitmişti. Güzel ve kibar gülümsemesiyle ne içeceğimi sordu.

Birkaç dakika geçmeden konyağımdan çoktan iki yudum almıştım bile. Müzik harikaydı ve dans edip, kafamı dağıtmak istiyordum ancak o kadar cesaretli değildim. Dans eden insanları izlerken, epeyce zaman geçirmiştim. Hatta dördüncü bardağımı bitirmiş çoktan beşinciye söylemiştim. Başım dönüyordu ve kendimi dansa hazır hissediyordum. Yalpalayarak piste doğru ilerleyip, kendimi

müziğe bıraktım. İyi dans edemezdim. Bu yüzden dans konusunda fazla utangaçtım. Dans etmeyi sevdiğim için de hep hafif sarhoşken cesaretlenir, dans ederdim. Ancak bugün sarhoşluğum bir tık yukarıdaydı.

Ellerimi yukarı kaldırmış, müzikle uyumlu bir şekilde dans etmeye çalışırken, arkamda ve belimde bir şey hissettim. Ne olduğunu anlayabilmek için belime doğru baktığımda, bir elin belimden yukarı çıktığını gördüm. Tam o eli tutup, orospu çocuğunu yere savurmaya yeltenmişken, duyduğum, “Ahhh!” sesiyle elin bedenimden ayrılması bir oldu. Ne olduğunu anlamayarak şaşkın bir şekilde arkama döndüm ve o elin sapık sahibinin yerde elini hareket ettiremez bir şekilde acı içinde yattığını gördüm. Etrafıma bakındım ama hiç kimsenin umurunda olmadığını fark ettim. Ne ben ne de yerdeki pislik! Ne olmuştu? Bu sapık neden yerdeydi? Ve onu bu hale getiren kimdi?

Hiçbir şey anlamamıştım ve o sapığı dövmek istiyordum. Orospu çocuğu deyip tekmeyi suratına savurmamla, burnundan ve ağzından kan fışkırmıştı. Sapığın çılgınlığıyla insanlar artık beni ve yerdeki mahlûkatı fark etmişti. Kızlar çılgınlık atmaya başlamıştı. Ne vardı yani alt tarafı biraz kan diye düşünürken, koluma iki devasa adam girip beni kapının dışına sürükledi.

Kulüpten atılmıştım! İnanamıyordum! Beni taciz eden o serseriye değil de, beni! Deli gibi bağırmaya başladım.

“Aptal herifler! Şuan benim yerime onu dışarıya atmanız gerekmiyor muydu?”

Hiçbiri bana aldırmayarak, hepsi içeri girdi. Tabii aldırma-
mazlardı! Çünkü sinirimden Türkçe bağırıştım onlara! Öyle sinirliydim ki beynim patlayacaktı. Üstüne midem de bulanıyordu. Kusacaktım ve kulübün arkasına doğru hızlı adımlarla, ağzımı ellerimle kapatarak yürümeye çalıştım ama yetişemeden yola kustum. Yerimde doğrulurken son hatırladığım kendimden geçmek üzere olduğum ve iki kolun beni arkamdan kavradığıydı.

Üçüncü Bölüm

Başım çatlıyor ve gözlerimi açamıyordum. Ölü gibiydim, kolumu kaldırmaya dahi halim yoktu. Kolumu güçlükle kaldırıp sola atmamla saten kumaşı hissettim. Yavaş yavaş zihnim açılmaya başlıyordu.

Otel! Saten! Dün gece?

Aniden gözlerimi açtım ve hızla yatakta doğruldum. Etrafıma baktığımda tanıdık hiçbir şey yoktu. Büyük sayılabilecek bir yatak odasıdaydım. Tüm vücudumun ürpervesiyle, çığlık atmamak için ağzımı iki elimle kapattım. Neredeydim böyle?

Tanıdık gelebilir umuduyla yataktan hızla kalkıp, gözlerimin kararmasına aldırmayarak pencereye doğru yürüdüm. Nasıl tanıdık gelebilirdi ki lanet olsun! Sanki bir şeyi değiştirecekmiş gibi kendime kızmaya başladım. Nasıl bir şehir olduğunu bilmediğin bir yerde böyle aptalca davranırsan, kendini başkalarının yatağında bulursun Selin!

Ah! Tam bir aptaldım! Bu düşünceyle hemen üzerime baktım ve derin bir oh çekerek, tüm kıyafetlerimin üzerimde olduğunu görünce biraz da olsa rahatladım.

O sırada içeriden gelen sesle yerimde sıçrarken, kalbim göğsümü delercesine atmaya başladı. Korkak birisi değildim ama bu daha önce tecrübe etmediğim ve nasıl davranacağımı bilmediğim bir durumdu. Kapıya doğru sessiz adımlarla ilerlerken, neyle karşılaşacağımı bilmemem ürpememe neden oluyordu ve kapıyı açıp açmamaya karar veremiyordum. Ne olmuştu? Dün gece ne olmuştu?

Belki aklıma gelirse, ona göre davranabilirdim. Hafızamı zorlamaya başladım. Midemin bulandığını ve kustuğunu hatırlıyordum. Sonrasında ise arkamdan beni kavrayan iki el... Gerisi yoktu. Bayılmış ya da sızmış olmalıydım. Off! Kahretsin!

Hemen önümdeki kapının büyük bir kısmı buzlu camdandı. Büyük ihtimalle dakikalarca kapının önünde dikildiğim görölüyordu. Başımı iki yana sallayıp, kendimi toparladım ve elimi kapının koluna koydum. Karşıma ne çıkacağını deli gibi merak ederek ve korkarak kapıyı yavaşça açtım. Dört beş metre ötede, mutfak masasına yaslanmış, bir ayağı diğerinin üzerinde, kollarını göğsünde birleştirmiş bir adam, kaşları çatık bir halde bana bakıyordu.

Ben de ona bakıyordum. Benim de kaşlarım çatıktı. Zaten benim kaşlarım her zaman öyleydi. Sert yüz ifadem yerini şaşkınlığa bırakmak üzereydi ki tekrar kaşlarımı çattım.

Bu... Bu adam... Harleyci... Bay Havalı...

Aklım karışmıştı. Karşımda onu beklemiyordum ama ona, onu daha önce gördüğümü de belli etmemeye çalışıyordum. Birbirimize sertçe bakıyorduk, düşmanmışız gibi. Ne o bir şey söylüyordu ne de ben.

Sonunda "Kapıyı hiç açmayacaksın sandım," dedi sert bir şekilde.

Ses tonu kalındı. En enteresanı da Türkçe konuşmuştu. Hiç Türklere benzemiyordu. Halbuki kafede onu yabancı sanmıştım.

Ben bir şey söyleyemeden salon olduğunu düşündüğüm yere doğru yürümeye başladı. Şaşkındım ve ne yapacağımı ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Yanına gidip, aklımdaki soruları sormalı, cevaplarımı almalı, içimi rahatlatmalı ve otelime dönmeliydim.

Onun gittiği yöne doğru yürümeye başladım. Tahmin ettiğim gibi salona varmıştım. Gözlerimle salonu taradım ama bay gizemli ortalıkta görünmüyordu. Salonun sol tarafında ve çaprazında iki kapı daha vardı. Onlardan birinde olabileceğini düşünürken, sağdaki kapıdan tişörtünü yarım giymiş bir şekilde çıktı. Karın kaslarına bir an baksam da hemen gözlerimi kaçırdım. Yüzüne baktığımda bana bakıyordu. Tişörtünü düzeltip, yanımdan geçti ve koltuğa oturdu.

Lanet olsun! Kaslarına baktığımı fark etmiş miydi acaba? Aramızdaki mesafe, az önceki mesafeden daha az olduğu için yüzünü daha net görebiliyordum. Ela gözlüydü ama benimkiler gibi sarıya dönük değil, hafif yeşile çalıyordu. Dudakları orta kalınlıkta yumuşak hatlıydı, burnu ise yüzüyle uyumluydu. Kesinlikle bu kadar yakışıklı beklemiyordum. Kafede gördüğümde yüz hatlarından çok, çatık kaşları belirgindi. Tıpkı şimdiki gibi...

Ve bana bakışı, sanki ona kötü bir şey yapmışım gibi çok sinirliydi. Dün gece yanlış bir şey yapmış olmalıydım, kahretsin!

Sonunda bir şeyler söylemem gerektiğini düşünerek, "Anlat bakalım," diyebildim sadece.

Bana soran gözlerle baktı ve kalın sesiyle, "Ne anlatmamı istiyorsun?" dedi koltuğa daha da yerleşerek.

Onun, televizyonu açmasını izledikten sonra, "Neden bahsettiğimi biliyorsun," dedim sert bir sesle.

Bir an kaşlarını kaldırıp bana baktı ve gözlerini devirip televizyona odaklandı. Bu gizemden sıkılmıştım ve sorularımı sıralamaya başladım.

"Burada ne işim var? Burası neresi ve sen de kimsin? Dün gece ne oldu? Yanlış bir şey mi yaptım? Seni rahatsız edip peşine falan mı takıldım?"

Saçmalamaya başlamıştım çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyordum ve onun rahatlığının aksine çok gergindim. O ise hiçbir şey söylemediği gibi bana bakmadı bile. Ben yokmuşum gibi davranarak, televizyon izlemeye devam etti. Artık sinirlenmiştim. Sesimi yükselterek:

"Hey sana söylüyorum bana cevap ver!" diye bağırdım.

Sabırım taşmıştı ve nihayet gözleri beni delermişçesine dönüp bana baktı. Korkmuyordum. Büyük ihtimalle bu iri cüssesiyle bana her şeyi yapabiliirdi. 1.65'lik boyuma ve sporcu vücuduma güveniyordum ancak bir boğuşma sırasında ona çok az zarar verebileceğimi de tahmin etmem zor değildi. En az 1.80 olmalıydı. Üstelik çok da iriydi.

Ben, bir tepki vermesini beklerken, yine hiçbir şey söy-

lemedi ve başını çevirip televizyona bakmaya devam etti. Lanet okuyup pes ederek, uyandığım yatak odasına yürüdüm. Çantamı alıp, buradan çıkmalıydim. Bana açıklama yapmazsa yapmasın; önemsemeyecektim. Bununla yaşayabilirdim herhalde!

Uyandığım yatak odasına gittim. Ancak her yere bakmama rağmen, çantamı bulamıyordum. Salona geri geldim ve sağı solu aramaya başladım. İnadına televizyonun önünden geçtim. Koltukların yastıklarını bir bir kaldırarak çantamı bulmaya çalışıyordum ama yoktu. Tek bakmadığım yer oturduğu kısımdı.

“Kalkar mısın?” dedim kaşlarımı çatarak sinirli bir şekilde.

Nihayet bana bakmaya tenezzül edip, “Neden?” diye sordu bir şey aradığımı anladığını bilmeme rağmen anlamamış gibi yaparak.

“Çantamı arıyorum ve bulur bulmaz bu lanet evden defolup gideceğim,” dedim yine sinirle.

Yavaşça ayağa kalktı. Tahmin ettiğim gibi benden oldukça uzundu ve ilk kez bu kadar yakındık. Yüzüne bakmayarak arkasına yaslandığı yastığı kaldırdım. Ama çantam orada da yoktu. Hangi cehenneme gitmişti? Bay gizemliye döndüm ve sinirli bir şekilde,

“Çantamın nerede olduğuyla ilgili bir fikrin var mı?” diye sordum.

Omuzlarını silkti.

“Çanta kullanmıyorum. Hele bir bayan çantası asla!” deyince sinirden kıpkırmızı oldum.

Bir de benimle dalga mı geçiyordu bu ucuz esprisiyle? Ona sinirle bakarken, çantamı kulüpte unutmuş olabileceğim geldi aklıma, salondan ayrıldım ve kapıya yöneldim. İlk işim ve tek istediğim kulübe gidip, çantamı alıp, otele dönmektir. Dış kapıya vardığımda kapının kolunu bir hışımla çevirdim. Açılmadı. Üst kilidi çevirdim. Yine açılmadı. Maalesef o suratsızdan anahtarı istemem gerekiyordu. Arkamı döndüğümde koltuğun koluna oturmuş bana

bakıyordu. Gözlerimle kapıyı işaret ettim. O da anlamamış rolü yaparak kafasını "Ne?" der gibi iki yana salladı. Ah! Bu adam beni sinirden öldürecekti.

"Anahtar!" diye bağırdım.

Ve oturduğu yerden bakışlarını gözlerimden kaçırmadan bana doğru yürümeye başladı. Yanıma geleceğini düşünürken, mutfağa kahve makinasına yöneldi. Kahve makinasını çalıştırdı ve dolapların birinden kahve fincanı aldı. Ne yapmaya çalışıyordu bu aptal?

Bu kez daha yüksek sesle, "Anahtar nerede? Sendeyse ya bana ver ya da nerede olduğunu söyle ben alırım!" diye bağırdım.

Kahvesini doldurdu ve bana normal bir şey söylüyor-muşçasına,

"Kaçırıldın!" dedi.

Anlamayarak ya da anlamak istemeyerek gözlerimi kıptım ve ağzımı açıp bir şeyler söylemek istedim.

Doğru mu duymuştum?

Delici bakışları gözlerime kitlenmişti ve az önce olduğundan daha gergin ve sinirli görünüyordu. Ah! Hayır, bu, şaka olmalıydı değil mi?

"Şaka yaptığını sanıyorsan şuan hiç sırası değil. Buradan çıkmak, senden kurtulmak, çantamı bulmak ve oteli-me dönmek istiyorum. O yüzden şimdi şu gizemli havaları ve saçma sapan sözlerini bırakıp kapıyı aç!" diye nefes nefese sözlerimi sıraladım.

Gerçekten sabrım taşmıştı ve her an boğazına yapışıp onu o kahvenin içinde boğabilirdim. O da sinirli bir şekilde gülümsedi. Gözleri ateş saçarken, kahvesine bakarak,

"Aptal olmalısın. Akıllı bir şeye benziyordun halbuki," dedi.

İşte bu son raddeydi! Sinirden köpürerek, ona doğru hızlı adımlarla yürümeye başladım ve tam ağzımı açıp, ona küfredeceksen, o da kahvesini masaya bırakıp, bana doğru hızlı bir şekilde yürümeye başladı. Çok sinirli görünse de, geri adım atmayıp, yürümeye devam ettim. Bir-

birimize yaklaşıncı, ağzımı açmama dahi izin vermeden beni kolumdan tuttu ve sürüklemeye başladı. O kadar sıkı tutuyordu ki elinden kaçamıyordum. Dirseğimi karnına vurmaya çalıştım ama beni kendinden uzaklaştırarak hamlemden kurtuldu. Uyandığım yatak odasına getirip, beni yere attı ve arkamdan kapıyı kilitledi.

Kapının arkasından bakakalmıştım. Şaşkm ve hiçbir şey düşünemez haldeydim. Tek idrak edebildiğim, söylediklerinin doğru oluşuydu. Gerçekten kaçırılmıştım! Ama neden? Bir sapık mıydı? Bana tecavüz edip öldürecek miydi? Ya da işkence seven bir sadist mi?

Aman Allah'ım! Ne yapacağımı bilemeyerek, beni fırlattığı yerden ayağa kalktım. Kaçmalıyım. Daire tahmini-me göre dördüncü kattaydı. Daha önce pencereden bakarken fark etmişim. Çantam yoktu ve büyük ihtimalle onun elindeydi.

Off! Burada kısılp kalmıştım. Yatağm üzerine oturdum. Ağlamak istemiyordum ama akmasına izin vermediğim gözyaşlarım çoktan birikmiş, görüşümü bulanıklaştırıyordu. Ellerimle yüzümü kapattım ve daha fazla dayanamayarak aptallığıma ağlamaya başladım. Şu anda evimde ve büyükbabamın yanında olmak için neler vermezdim.

Uzun bir süre ağladıktan sonra pencereye yürüdüm. Hava çoktan kararmıştı. Kaç saattir ağlıyordum ve kaç saattir bu haldeydim bilmiyordum. Odada saat yoktu. Oldum olası saat takmayı sevmediğimden benim de saatim yoktu. Keşke sevseydim diye düşündüm bir an.

Pencerenin önünden kapıya doğru yürüdüm ama bu kez buzlu camdan görünmemek için kapının yan duvarında yere çöküp içeriye dinlemeye başladım. Televizyon açık olduğu için sesini çok zor duyabiliyordum ve onun dışındada başka ses yoktu. Beni kaçırın adamı tanımalı ve niyetini öğrenmeliydim.

Birden ayak seslerini duydum. Ses gittikçe yükseliyordu. Kapının önüne gelince durdu. Nefesimi tutmuş, olduğum yerde daha da küçülmüştüm. Kalbim hızlanmaya

başlamıştı. Bir süre sonra yine ayak sesleri duydum. Kapıdan fazla uzaklaşmadığını anlamıştım. Sanırım, bulunduğum odanın karşısındaki mutfığa gitmişti tabak seslerinden anladığım kadarıyla. O an çok acıktığımı ve dünden beri hiçbir şey yemediğimi fark ettim. Üstelik tuvaletim de gelmişti. Üzerimde de hâlâ aynı kıyafetler vardı. Alkol kuyordum!

Birden büyükbabamın ısrarla neden bana bir koruma tutmak istediğini anlamıştım. Kaçırılabilceğimi düşünmüş olmalıydı! İş hayatında düşmanlarımız mı vardı? Kahretsin büyükbabamla iş konularında daha çok sohbet etmeliydim.

Kapının kilit sesiyle irkildim ve o içeri girerken aceleyle ayağa kalktım. Ayakta kendimi savunmam daha kolay olurdu. Bana baktıktan sonra,

"Yerde kalmaktan hoşlanmış görünüyorsun," dedi. Sesindeki alaylı tınıyı yakalayabilmişim.

Hiçbir şey söylemedim.

"Yemek ye!" derken bana tepsiyi uzattı. Yine kaşlarını çatmış, sinirli görünüyordu. Tepsiyi almadığımı görünce ilerledi ve sertçe komodinin üzerine koydu. Hâlâ kapının yanında duruyordum. Bana bakmadan kapıdan çıkarken, utana sıkıla,

"Hey! Tuvalete gitmem gerek," dedim sessizce.

Yine bana bakmadan,

"Gel benimle," dedi ve arkasından onu takip etmeye başladım. Birden durdu ve kolumu tutarak beni kendisinin önüne doğru çekti. Sinirden gözlerimi kapadım. Niyetinin ne olduğunu öğrenmeden onu sinirlendirmek istemiyordum. Salondaki sol kapıdan girdik ve karşımızda iki kapı daha çıktı. Sağdaki kapıyı işaret ederek,

"Acele et ve yüzünü de yıka," dedi.

İçeri girdim. Sağıma soluma baktım ancak kaçabileceğim hiçbir yer yoktu. Hayal kırıklığı içinde lavaboya eğilecekken aynaya gözüm takıldı ve yüzümün haliyle kısa bir şok yaşadım. Göz makyajım akmış, yanaklarımda siyah si-

yah izler bırakmıştı. Perişan ve çok çirkin görünüyordum. Pislik herif bir de akan rimellerimden rahatsız mı olmuştu. Yüzümün halinden ağladığımı da anlamış olmalıydı. Kah-
retsin!

Yüzümü yıkadım ve ardından tuvalete girdim. Şimdi kendimi daha iyi hissediyordum. Kapıdan çıktığımda hâlâ a beni bekliyordu.

"Karnın ağrıyor olmalı. Bu kadar uzun sürdüğüne göre," dedi ve yine kolumdan tutarak beni önüne aldı.

Yürürken yüzümü buruşturup içimden ona saydırıyordum. Odanın kapısına geldiğimizde kolumu bıraktı.

"Kapı açık kalacak ve yemeğini bitireceksin. Sonra da salona gel," diye emretti.

Bana bu zamana kadar büyükbabamdan başka kimse emretmemişti. Sinirle yüzüne baktım. Sinirli ifademi görünce başını ve tek kaşını hafifçe yukarı kaldırdı. Sıkıysa yapma demek istiyordu. Söylemek istediklerimi yutarak ve gözlerini devirerek odaya girdim. Amacının ne olduğunu öğrenene kadar uysal olacaktım. Dayanmalıydım...

Tepsiye tost ve portakal suyu vardı. Bir tostla doyabileceğimi sanmıyordum. Aslında onun yaptığı şeyi yemek de istemiyordum ama dirençli kalmak için yemeli ve buradan kaçmalıydım. Yemeğimi yerken bana henüz hiç kötü davranmadığını fark ettim. Evet, bana çoktan tecavüz edebilirdi ya da çoktan öldürebilirdi beni. Kimsenin ruhu duymazdı. Büyükbabam zaten bana kızgındı ve yine ortadan kaybolduğumu sanıp beni aramayacaktı bile. Şuan hayattaydım ve iyiydim. Hayatta kalmak için her şeyi yapacaktım. Gerekirse adam dahi öldürebilirdim.

Yemeğimi bitirmiş, tabakla bardağı mutfaka bırakmıştım. Göz ucuyla ona baktığımda bilgisayarımı kucağıma almış bir şeyler yazıyordu. Kafasını kaldırdı ve beni baştan aşağıya süzdü. Gerilmeye başlamıştım.

"Yemeğini yedin mi?"

"Evet."

"Otur şuraya."

Daha sakindi ama kaşları hâlâ çatıktı. Dediğini yaptım ve karşısındaki tek koltuğa oturdum. Eteğimi çekistiriyordum bilinçsizce ve badimi yukarı çektim. Göğüslerimi kapatmak istiyordum, bacaklarımı da. Dikkatini çekmiş olmalıyım ki bana baktı, arkasına yaslandı ve dudağının bir kenarı tek kaşıyla birlikte yukarı kalktı.

"Benden korkuyor musun?" dedi ukala bir ses tonuyla.

Beklemediğim bir soruydu ama karakterime söz geçiremeden ağzımdan,

"Hayır," kelimesi çıktı.

Gözleri kısıldı ve ayağa kalkıp, bana doğru yürümeye başladı. Kalp atışlarım gittikçe hızlanıyordu. Yanıma geldiğinde, saçımdan tutarak beni ayağa kaldırdı. Canım çok yansa da sesimi çıkarmadım. Gözlerimi nefretle gözlerine sabitledim. Onun gözlerinde de nefret vardı. Eli hâlâ saçımdayken diğer eliyle eteğimin ucunu tuttu.

Şimdi korkmaya başlamıştım işte.

Eli bacağıma değmese de eteğimin bir kenarını yukarıya kaldırdığını hissedebiliyordum ve bu çoktan endişelenmeme yetmişti.

Aniden, "Pis kokuyorsun git, duş al!" deyip, elini saçlarımdan ve eteğimden çekti.

Arkasını dönüp odalardan birine girdi. Geri döndüğünde yüzüme bir bornoz fırlatıp, hâlâ donmuş bir şekilde durduğumu görünce, "Banyonun yolunu biliyorsun ama istersen sana oraya kadar eşlik edebilirim. Ne dersin? Belki beraber duşa bile girebiliriz," dedi.

Dudağının bir kenarı yine yukarı kıvrılınca ne diyeceğimi bilemeden duşa doğru beceriksiz ama hızlı adımlarla yürüdüm.

Bana yaptığı şey beni gerçekten ürkütmüştü. Daha önce hiç bir erkek tarafından bu kadar aşağılanmamıştım. Aşağılanmamam normaldi aslında zaten hiç bir erkekle birkaç cümleden fazla konuşmuyordum. Bir metreden daha yakınıma yaklaştırmıyordum onları. Hiçbir şey söyleyememiştim o pislige.

Sıcak suyu açtım ve rahatlamaya çalıştım. Vücudum gerilmişti. Küvette oturup, gözlerimi kapattım ve sıcak suyun tüm vücuduma değmesine izin verdim. Uzun süre o şekilde kaldıktan sonra kapının tıklanmasıyla kendime gelerek, olduğum yerde kalakaldım.

“Ne yapıyorsun orada? Bir saattir banyodasın. Oradan çıkmak için beş dakikan var! Aksi halde banyoya girer seni kendi ellerimle çıkartırım!”

Sesini duyunca panikleyip ayağa kalktım ve hemen saçımı ve vücudumu yıkamaya başladım.

Bir saat mi? Zaman ne kadar çabuk geçmişti. Aceleyle bornoza sarıldım. Az önce yaptıklarından sonra biliyordum ki içeri girerdi. Kapıya bakıp gerçekten kilit olmadığını görünce, “Kahretsin!” diye söylendim.

Tek başıma yaşadığım için banyonun kapısını kilitlemek bir yana kapıyı kapatmazdım bile. Banyonun kapısını açtığımda, karşımda duvara yaslanmış bir halde elinde birkaç kıyafetle bekliyordu. Beni süzdüğünde ise bornozuma daha sıkı sarıldım. Saçlarıma bakıyordu, yüzüme, gözlerime... Başımı önüme eğerken, aceleyle kıyafetleri elime tutuşturup,

“Al!” dedi ve hızlı adımlarla içeriye gitti. Gittiği için rahatlamıştım ancak odaya gitmek için salondan geçmem gerekiyordu. Bornozdan vücut hatlarım anlaşılacağı için kıyafetleri göğüs hizamda tutarak salona ilerledim. Neyse ki salonda yoktu ve koşar adım odaya vardığımda kapıyı kapatıp kilitleyecekken kapının kilidinin yerinde olmadığını gördüm. Mahremiyet kelimesinden haberi yok muydu bu öküzün!

İçeri girer miydi acaba? Sinirle kapıyı kapattım ve kıyafetlere baktım.

İnce, siyah bir eşofman... Sanırım onundu ve çok uzundu. Onu eledim. İki tişört, ikisi de beyaz, bir tanesi atlet tarzında ve ikisi de kocamandı. Beyazdan nefret ederdim. Bir de gri, kapri eşofman vardı. Gri kapriyi bacaklarımdan geçirdim ve üzerime de beyaz tişörtü giydim.

Kapıdan çıktığımda oturmuş, düşünceli düşünceli bir şeyler yazıyordu telefonunda. Ona baktığımı fark etmiş olacak ki, kafasını kaldırdı ve bana baktı. Onu önemsemiyormuş gibi yaparak, salona doğru ilerledim. Hâlâ bana bakıyordu. Ayaklarımdan başlayarak beni süzdü, süzdü, süzdü. Yukarılara kadar çıktı ve göğüs hizamda takıldı. Bakışları değişince, ben de onun baktığı yere baktım.

Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. T... transparan... Sutyenim! Siyah sutyenim beyaz tişörtün içinden olduğu gibi görünüyordu. Kahretsin nasıl düşünememiştim! Dahası bir erkek tişörtü nasıl bu kadar ince olabilirdi!

Başımı kaldırıp yüzüne baktığımda, aynı anda o da bana bakınca, bakışlarındaki farklılığı anlamam uzun sürmedi. Hemen kollarımı göğüs hizamda birleştirdim ve gözlerimi gözlerinden kaçırdım. Eminim yüzüm, şuan utancımдан kırmızıyı geçmiş, bordoya doğru ilerliyordu.

Odaya gitmek için arkamı dönüp, hızla yürümeye başladığımda,

"Dur!" dedi sertçe ama sesinde bir muziplik de vardı. Olduğum yerde durdum. Ancak ardımdan tekrar yürümeye başladım. Bu tişörtten kurtulmak istiyordum. Daha kararlı ve sinirli, sesindeki muziplik yok olmuş bir şekilde,

"Dur dedim sana!" diye bağırdı.

Durdum. Ayak seslerinden arkamdan bana yaklaştığını anlayabiliyordum. Yakın... Daha yakın... Ve hemen arkamda... Bana dokunmasa da vücudunun varlığını hissedebiliyordum. Kollarımı vücuduma daha sıkı sardım. Ona dönmeye cesaret edemiyordum. Kulağıma yaklaşmış,

"Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun yoksa?" derken hızla ileri doğru bir adım atıp, yüzümü ona çevirdim ve başımı sağa sola sallayarak,

"Hayır! Hayır tabii!" dedim hayretle.

Sesim düşündüğümünden daha sert çıkmıştı. Çünkü kendimi fahişe gibi hissetmeme neden olmuştu. Onu baştan çıkartmak mı lanet olsun elbette hayır!

Beynimin içinde bu düşüncelerle boğuşurken, yüzüne

bir gülümseme yerleştı. Hiç utanmadan sorduğu ikinci soruyla tekrar kıpkırmızı oldum.

"Hiç bir erkekle çıkmadın değil mi? Kesin bakiresindir de!"

Sırıtiyordu. Sorunun beni utandırmasını mı düşünmeliydim yoksa seksi sırtışının, bu durumda beni neden etkilediğini mi bilemiyordum. Şaşkın bir şekilde yüzüne baktım. Aslında bu bir soru değildi. İfadesinden ve soruş tarzından zaten bunu anladığı belli oluyordu. Pis pis sırtatarak yüzüme doğru eğildi. Aramızdaki birkaç santimde ne kadar güzel koktuğunu düşündüm ve ne kadar... Allah'ım ben neler düşünüyordum! Göz gözeydik ve gülümsemesi aniden kayboldu. Ciddileştı ve geri çekildi. Ardından,

"Bana kahve yap!" diye emretti.

Bana emretti! Sinirle ve şaşkınlıkla kaşlarımı çatıttım. Kendimi bu dengesize karşı daha fazla tutamayıp, bağır-maya başladım. Sabrım tükenmişti ve ona ağzuma geleni sayacaktım!

"Sen beni hizmetçin olmam için mi kaçırdın lanet olası sarı kafa? Derdin ve amacın neyse söyle artık ve ikimiz de bu saçma sapan durumdan kurtulalım! Tecavüz mü edeceksin? Öldürecek misin? Hem sen kendini ne sanıyorsun da bana emir veriyorsun? Sen benim kim olduğumu biliyor musun? Ben ne senden ne de başka birinden emir alırım!" dedim başımı meydan okur gibi havaya kaldırarak.

Tek yaptığım onu daha da sinirlendirmektı biliyordum ama kendime engel olamamıştım. Bana ne yapacağını düşünmekten ve bu kahrolası bilinmezlikten sıkılmıştım. Derin bir nefes aldım ve bir şey söylemesini bekledim. Öyle sinirli bakıyordu ki her an beni öldürebileceğini düşünerek, kendime, ona söyledığım onca söz için küfrettim.

Aniden, hızlıca hareket etti ve beni kolumdan tutarak, odaya doğru sürükledi. Kolumu o kadar sıkıyordu ki acıyla yüzümü buruşturdum. Odaya girdiğimizde kolumu bıraktı ve sinirli bir şekilde gözlerime baktı. Ne yapacaktı?

Bir an gergince ve ne yapacağını bilemeyerek olduğu

verde başını eğdi. Gözlerini kapatırken ellerini saçlarından geçirdi ve bana doğru sinirden delirmiş bir halde yürümeye başladı. O üzerime gelirken, ben de geri geri gidiyordum.

“Nereye kaçabileceğini sanıyorsun?” diye tısladı dişlerinin arasından.

Korkuyordum! İşte şimdi niyetini öğreneceksin Selin aferin sana, diye içimden söylenirken, sırtım pencereye çarptı. Doğru söylüyordu. Nereye kaçabilirdim?

O bana doğru gelirken gözlerimi kapattım. Yanıma gelmesiyle boğazıma yapışması bir oldu. Eli kocamandı, çok güçlüydü ve gerçekten sıkıyordu.

Gözlerimi açtım. Burnu neredeyse burnuma değecekti. Elinin baskısıyla zar zor nefes alabiliyordum. Öyle ki gözlerim kararmaya başlamıştı. Gözlerim kayarken elini boğazımdan çekti. Elini çeker çekmez derin bir nefes alıp, öksürmeye başladım. İki elini pencerenin kenarına yasladı ve aramızdaki birkaç santimde,

“Ölmek istemiyorsan bir daha benimle asla bu şekilde konuşmayacaksın. Ne istersem yapacaksın. Kalk deyince kalkıp, yat deyince yatacağısın. Yemek ye deyince yiyeceğisin. Emirlerimi harfiyen yerine getireceğisin. Artık benim sin! Seni becermek istersem beceririm. Seni öldürmek istersem öldürürüm!” dedi bağırmadan.

Bağırması daha da ürkütücüydü. Gözlerine bakıyordum. Yaşlar çoktan gözlerime birikmişti. Bana söylediklerini korkarak sindirmeye çalışıyordum. Evet, ben Selin... O bir sürü dövüş tekniği bilen, herkesi alt edebileceğini sanan Selin. Korkuyordum. Gerçekten korkuyordum.

Korktuğumdan emin olmuş olmalı ki ellerini pencereden çekti. Bana bakarak birkaç adım attı ve arkasını dönüp odadan çıktı.

Yerimde donakalmıştım. Kıpırdıyamıyordum. Gözyaşlarım yanaklarımı çoktan ıslatmaya başlamıştı. Ağladığımı fark ettiğimde olduğum yerde yere çöktüm. Ayaklarımı beni taşıyordum. O şekilde ne kadar ağladım bilmiyordum ve sonunda iç çekişlerimle orada uyuyakaldım.

Dördüncü Bölüm

Bağırarak yerimden sıçradığımda yatakta olduğumu fark ettim. Pencerenin önünde uyuyakaldığıma göre yatağa beni o taşımış olmalıydı. Ondan beklemediğim bir şeydi, hele de dün yaptığından sonra. Yataktan kalktım ve sessiz adımlarla salona yürüdüm. Kimse yoktu. Tuvalete girip yüzümü yıkadım. Ağlamaktan kızarmış sızlayan bir çift gözüm vardı. Tuvaletten çıktıktan sonra sağa sola baktım, sanırım evde yalnızdım.

Mutfak masasının üzerinde soğumuş bir omlet vardı. Yanındaki kağıtta, "Ye!" yazıyordu. Hiç aç değildim. Yemezsem bana sinirleneceğini tahmin ettiğim için tabağı aldım ve omleti pencereden bahçeye fırlattım. Çöpe atamazdım. Sarı kafa zekiydi çünkü. O sırada kafama dank etti ve kendime kızmaya başladım. Ne yapıyorsun sen! Mutfaktasın! Kendini korumak için gereken her şeyin olduğu yerde!

Hızla çekmeceleri karıştırmaya başladım. Ancak lanet evde hiç bıçak yoktu. Pekâlâ, çatal da işimi görebilir diyerek çatalı kaptığım gibi yattığım odaya girip yastığımın altına koydum ve tekrar salona yürüdüm. O gelmeden etrafı kolaçan etmeliydim. Onun odası olduğunu düşündüğüm odaya doğru ilerleyip açmaya çalıştım ama kilitliydi. Çantam orada olmalı diye düşünerek döndüm ve koltuğun üzerinde duran laptopu gördüm. Ne zaman geleceğini bilmiyordum ama büyükbabama mail gönderebilirsem kurtulabilirdim. Tek kurtuluşum buydu. Laptopun açtım. Açıl! Açıl... Hadi!

Gülümseyerek ah sonunda derken gülümsemem yüzümde dondu. Şifre vardı, lanet olsun! Onun bu kadar aptal olabileceğini nasıl düşünebilmişim ki! Şifre ne olabilirdi? Aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Adını bile bilmiyor-

dum. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum, bir motoru olduğu ve kahveyi sevdiğinin dışında.

Anahtar sesi duymamla irkildim. Anında kalbim deli gibi çarpmaya başladı. Laptopu kapatmaya zamanım yoktu. Ekranı kapattım ve yattığım odaya, yatağa fırladım. Kahretsin daha erken uyanmalıydım.

Ayak seslerini duyduğumda, sırtım kapıya dönük, uyuyormuşum gibi yapıyordum. Mutfaka birkaç poşet bıraktığını duydum ve tekrar ayak sesi. Sanırım kapımın önünde durup, bana bakıyordu. Ve tekrar ayak sesi... Kapıda dönen anahtar sesini duyduğumda odasına girdiğini anladım. Heyecan içinde bana ne zaman döneceğini bekliyordum. Büyük ihtimalle bilgisayarını eline aldığı anda benim açtığımı anlayacaktı. O zaman bana saldırırsa ben de tek silahım olan çatalımla ona saldıracaktım.

Ve tekrar ayak sesi...

"Harley!" dedi alaycı bir sesle. "Uyumadığını biliyorum kalk ve bana yardım et."

Harley? Harley de neydi? Motorundan mı bahsetmişti şimdi bu? Yavaşça doğruldum ve odadan çıktığımda aklıma dank etti!

Şifre! Harley'di! Kahretsin!

Şifresini düşünemediğim için kahrolmuş bir halde mutfaka yürüdüm. Mutfakta bir şeyler hazırlıyordu. Görüntüsü etkileyiciydi. Pekâlâ, çok etkileyiciydi. Daha önce onun gibi birini görmüş müydüm? Adeta mitolojik bir tanrıydı ama en kötü karakterlisinden. Yanına yaklaştığımda çekindiğini anlayarak,

"Rahat ol. Kendi evinmiş gibi..." dedi alaycı bir gülümsemeyle.

Sözlerine mi şaşırmalıydım ya da ilk kez güldüğüne mi yoksa güldüğünde ortaya çıkan gamzesine mi? Benimle dalga geçmesine sinirlense miydim?

Tezgâha yaslandı. Ona mal gibi bakışım karşısında kaşlarını çatı ve sertçe,

"Tabakları masaya koy!" dedi.

Elindeki bıçağa takıldı gözüüm. O bıçak neredeydi ve ben nasıl bulamamıştım lanet olsun.

"Tabaklar nerede?" diye sessiz bir şekilde sorunca, tabakların olduğu dolabı gösterdi ve tavukları doğramaya devam etti.

Masayı hazırlarken içinde bulunduğum bu enteresan durumu kavramaya çalışıyordum. Bugün çok sinirli değildi. İlk kez gülümsemişti ve beraber bir şeyler yapıyorduk.

Tanrım kafayı yiyecektim!

"Masayı hazırladım," dedim ona bakarak.

Döndü ve kontrol etti. Yemeği pişirmeye çoktan başlamıştı. Ocağın başından ayrılıp kendi yatak odasına değil de yanındaki odaya girdi. Ayakta durmuş hiçbir şey yapmadan hareketlerini izliyordum.

Odadan elinde bir şişeyle çıktı. Yanımdan geçti ve şişeyi masanın üzerine yerleştirdikten sonra iki tane kadeh çıkardı. Şarap!

Bir şaraba bir de ona bakıyordum şaşkınlıkla. Masadan yüzünü kaldırdı ve bana bakarak, "Bugün sarhoş olacaksın," dedi.

Gülümsemiyordu. Ne demek istiyordu? Neden sarhoş olacaktım? Asıl soru neden sarhoş olmamı istiyordu? Ben sarhoşken mi bana tecavüz edecekti? Ona daha az direnebileyim diye mi?

Sözleriyle otomatik olarak düşüncelerimden sıyrılıp ona baktım.

"Kaşlarını çatma. Otur, yemeğini ye ve sarhoş ol!"

Hazır olan yemekten bana ve kendisine birkaç kaşık koydu. Karşılıklı oturuyorduk. Aklımdan çıkmayan sorularım yüzünden mideme bir şey oturmıştı. Ona baktığımda ise yemeğe çoktan başlamıştı, sakın görünüyordu. Ben de sakın olacaktım. Güzelce ağzından laf almam gerekiyordu.

Cesaretimi toplayarak, "Neden sadece benim sarhoş olmam gerekiyor?" diye sordum.

Kafasını yemekten kaldırmadan, “Çünkü ben öyle istiyorum,” dedi.

Ah! Mükemmel bir cevaptı!

Bu kez de, “Bana sarhoşken mi tecavüz edeceksin?” diye sordum ama soru ağzımdan kaçmıştı. Parmaklarımı dudaklarıma getirip, tedirgince başımı eğdim.

Göz ucuyla ona baktığımda, başını yemeğinden kaldırdı ve yüzüme bakıp, arkasına yaslandıktan sonra, “Sana tecavüz edeceğimi mi düşünüyorsun?” diye sordu ağzındaki lokmasını çiğneyerek.

Cevap vermeyip, başımı eğdim ve yemeğime baktım. Konuşmasına ukala bir şekilde devam etti.

“Sana tecavüz etmeyeceğim. Öpmeyeceğim bile. Hatta dokunmayacağım. Yanımda çırlıçıplak olsan bile!” dedi pis pis gülümseyerek.

Kızardığımı hissettim. Sözlerini idrak ettiğimde içimden her ne kadar rahatlasam da merakla yüzüne baktım. Yüzümdeki rahatlamayı fark etmiş olacak ki,

“Gerçek şu ki hiç çekici değilsin. Gözlerinin rengi kedilerinkine benziyor ve ben kedileri hiç sevmem. Pis kokuyorsun ve kısasın. Açıkçası hiç tipim değilsin. Beni tahrik etmiyorsun bile,” diye saydırdı.

Ne diyeceğimi, ne düşüneceğimi bilemeden ona bakıyordum. Suratımdaki mal ifademe bakıp bir kahkaha attı.

“Bu kadar şaşırma aynaya dikkatlice bakarsan söylediklerimi daha iyi anlayabilirsin.” dedi sırtarak.

Ne cüretle bana bunları söyleyebiliyordu. Evet, bana tecavüz etmeyecekti gerçekten rahatlamıştım. Üstelik bu sözlerinden sonra çok da emin olmuşum bundan. Ancak kızgındım ve de kırgın. İçimden ona bağıryordum. Pis! Ukala sarı kafa! Ben güzel bir kızdım. Yolda yürürken ve bulunduğum her ortamda dikkat çekerdim. Öyle ki herkes bana bakışından rahatsız olurdum. Kendini ne sanıyordu bu ukala! Sinirden dudağımın bir kenarı yukarı kalkmıştı. Yüzüne bakıyordum. O da sırtarak bana bakıyordu. Belli ki çok eğleniyordu.

"Şarap iç rahatlırsın," dedi bir de dalga geçerek.

Sakin olmaya çalıştım. Şarabı alıp bir dikişte içtikten sonra gözlerimi ondan ayırmayarak kadehi sertçe masaya koydum.

Bana baktı ve meydan okurcasına gülümsedi. Şarapla sarhoş olacağımı sanıyorsa çok beklerdi. Bana söylediği sözleri ona yutturacaktım. Başımı iki yana salladım ve 'Selin neler düşünüyorsun? Adamın sana tecavüz etmeyeceğine rahatlamam gerekirken neredeyse o aptalın söylediklerine bozulmak üzeresin ve bir de ona sözlerini yutturacağını düşünüyorsun' diye kendime kızdım. Ah gerçekten delirmiş olmalıydım! Kadehimi tekrar doldurdu.

"Seni beğenmediğim için sana tecavüz etmeyeceğim evet ama bu yemeğini bitirmezsen seni dövmeyeceğim anlamına gelmiyor! Emin ol benim için büyük zevk olur," dedi bu kez sertçe.

Yemeğimi yemeye başlamışken, "Adın ne?" diye sordum.

Şaşırmıştı. Sanırım böyle bir soru beklemiyordu. Benim amacım ise onun bana güvenmesini sağlamaktı.

"Deniz," dedi ve aklı karışmış bir şekilde yemeğine dönüp, son lokmasını ağzına attı.

Ben de yemeğime döndüm. Bir yandan yiyor bir yandan düşünüyordum. Ve yemek gerçekten çok lezzetli.

Deniz... Deniz... İsmi ona yakışıyordu. Denize atılan çöpler gibi onun da içinde yığınla çöp birikmiş olmalıydı. Kim bilir böyle bir insana dönüşmek için neler yaşamıştı?

"Kaç yaşındasın?" diye sordum.

Yüzüme baktı ve sert bir sesle, "Ne yapmaya çalıştığının farkında olmadığımı mı sanıyorsun?" Kafasını yana eğdi ve gözlerini kıstı.

"Çok mu zekisin?" diyerek ayağa kalktı ve masanın karşısından bana doğru eğildi.

"Buradan çıkamayacaksın! Ne yaparsan yap, hangi yolu denersen dene!"

Korkma Selin diye kendimi rahatlatmaya çalıştım. Elimdeki kadehi kafasına geçirebilirdim.

Ve...

Yaptım da!

Tam kulağının üst kısmına, kafasına vurdum. O sendelerken ben de hızla sandalyemden kalktım. Yere düştü ama ağzından acıyı işaret edecek hiçbir ses çıkmamıştı. Sadece yüzünü buruşturduğunu gördüm. Arkamı dönüp aceleye, az önce tavukları kestiği bıçağı aramaya başladım.

Neredeydi? Neredeydi? Hangi cehenneme saklamıştı lanet bıçağı! Tam olarak kendine gelmeden bir şeyler yapmalıydım. Bu son şansım olabilirdi.

Gözlerimi salonda gezdirdim. Onu etkisiz hale getirebileceğim bir şey arıyordum. Ve sonunda salondaki koltuğun üstünde bilgisayarı fark ettim. Evet! Kafasına geçirebileceğim görünürdeki en sert şeydi. Yanından koşar adımlarla geçtim. Ayaklarımın altında kendine gelmeye çalışıyordu. Yerde hatırı sayılır kan vardı.

Laptopa ulaşip, elime aldım ve ona doğru hızla yürümeye başladım. Yerde dönerek ne yaptığıma baktı. Yanma gidip, tüm gücümle bilgisayarı suratına fırlattım. Elleriyle yüzünü koruyunca, hamlem boşa gitmişti. Daha da panik olarak geri geri yürüdüm ve bir kaçış yolu aradım.

Onunla göz göze geldiğimde, yüzünde korkunç sinirli bir ifade vardı. Ne yapacaktım! Bir kurtuluş umuduyla tekrar sağıma soluma baktım. Yoktu! Yoktu, kahretsin bu evden hiç bir zaman kurtulamayacaktım!

Sendeleyerek ayağa kalktı. Elini kafasına götürüp, kaşlarının altından, hızlı hızlı nefes alarak bana bakıyordu. Bense ne yapacağımı bilemez halde salonun ortasında durmuş onun bana doğru gelmesini bekliyordum.

Onunla dövüşecektim. Evet, ne olursa olsun, sonu benim ölümümle bitecekse de bitsin. Bu evde bu şekilde kaldığım sürece zaten ölü gibi yaşayacaktım. Belki de daha kötüsü...

Sonunda bana doğru gelmeye başladı. Sinirden burnun-

dan soluyordu. Başındaki kan yüzüne akmış, adeta korku filmlerindeki katiller gibi görünüyordu. Gözlerimizi birbirimizden ayırmıyorduk. Ben yanıma geldiğinde hamlesini bekliyordum. Ve yanıma geldiğinde, hareket dahi etmeme izin vermeden omuzlarımdan tuttu ve beni koltuğun üzerine fırlattı. Tanrım çok güçlüydü!

Üzerime eğilip, elini boğazıma dayadı. Ellerimle onu itmeye çalışsam da işe yaramıyordu. Ellerini kıpırdatamıyordum bile. Nefes alışım ise gittikçe azalıyordu. Son anda, boşta kalan ayağımla kasıklarına sert bir tekme indirdim.

"Ah!" diye kükrercesine bağırdı ve boynumdaki ellerini çözdü.

İşte bu kez sesi çıkmıştı. Keyiflendim, kendime güvenim geldi ve koltuğun arkasından atlayarak dış kapıya koştum. Arkama baktığımda bir ayağının üzerinde eğilmiş ve bir elini yere dayamış, derin derin nefesler alıyordu. Bir yandan da seni öldüreceğim der gibi bana bakıyordu.

Hızla kapıya ulaşip, kapının kolunu çevirdim. Kahretsin! Kahretsin! Yine kilitliydi ama pes etmeyecektim. Kapıyı yumruklayarak bağırmaya başladım.

"İmdaaaaat! Lütfen biri bana yardım etsin! Kimse yok mu orada?"

Arkama baktım. Ayağa kalkıyordu lanet olsun! Tekrar kapıya vurmaya başladım. Bu kez aynı yardım sözlerini İngilizce olarak bağırdım.

"Help me please! Anybody in there?"

Kahkaha sesiyle arkama döndüğümde çoktan ayağa kalkmış, yavaşça bana doğru yürüyordu.

Evet, bu kez kesin beni öldürecek ya da işkenceyle karışık tecavüz edecekti. Panikledim ve aklıma yastığımın altındaki tek silahım olan çatalım geldi. Bunu düşünürken odaya bakmış olmalıyım ki o da düşünceli bir şekilde gözlerini kısarak odaya baktı ve aynı anda olduğumuz yerden koşmaya başladık. Kalbim göğsümden fırlayacaktı ve o beni öldürmezse, ben kalp krizinden gidecektim.

Tüm gücümlle koştum. Tam yastığa elimi değdirecek-

ken ağır bedenini üstümde hissettim ve yere sertçe düşerek, kaburgalarımın acısıyla inledim. Üstüme atlamıştı hayvan! Ellerimle yüzüne vurmaya başladım ama kısa sürede iki elimi de tek eliyle tutup üzerime oturdu.

Ah! Çok ağırdı. Debelenmem ise hiçbir işe yaramıyordu. Var gücümle çığlık atmaya başlayınca, eliyle ağzımı kapattı.

“Kes sesini!” diye hırladı.

“Benden çıkan kanın ve attığın tekmenin cezasını çekeceksin! Acı neymiş öğreneceksin!”

Gözlerimi dehşetle açtım ve gözlerimin yanmasıyla beraber içimdeki korku tarif edilemez hale gelmişti.

Gözkapaklarımı güçlkle araladım. Bana direnerek tekrar kapandılar. Yine araladım. Kısık gözlerimle boynumu yavaşça döndürüp sağıma soluma baktım. Boynumda hissettiğim dayanılmaz ağrı biraz da olsa beni kendime getirmişti. Nihayet gözlerimi tam anlamıyla açabildiğimde gözlerimi ovuşturup, daha çok kendime gelmek istedim ancak ellerimi hareket ettiremiyordum. Vücutuma baktım...

Sandalyedeydim ve bağlıydım. Ellerim sandalyenin arkasından sıkıca bağlanmıştı. Üstelik ayaklarımı da hareket ettiremiyordum. Panikleyerek ve çırpınarak etrafıma bakmaya başladım. Burası benim uyuduğum oda değildi. Büyük bir dolap vardı. Ayna, komodin, parfümler, pencere yanındaki koltuklar ve yatak...

Yatağın hafif bir inlemeyle kıpırdadığını gördüğümde, kalbimin atışı yine hızlanmaya başlamıştı. Onun odası mıydı burası? Yataktaydı lanet herif! Yatak bu kez sallandı ve yüzü bana gelecek şekilde dönünce uyuduğunu anladım. Yüzüne bakarken, böyle bir adam için bu kadar yakışıklı olmasının haksızlık olduğunu düşündüm. Biraz daha inceledim. Uyurken bile kaşları çatıktı. Üzerinde dün akşamki kıyafetleri vardı. Beni bağladıktan hemen sonra o da uyumuş olmalıydı.

Dün yaşananları düşündüm. En son, ben yerde o da tüm ağırlığıyla üstümdeydi. Ellerimi ve ağzımı tutmuştu. Durumuma bakılırsa bayılmış olmalıydım. Çünkü ondan sonrasını hatırlamıyordum.

Rahatsız bir şekilde, uyuşmaya başlayan ellerimi kıpırdattım. Kaç saattir bu haldeydim acaba? Sırtımın ağrısından ölüyordum ve sağ avucumda fena bir acı hissediyordum.

Parmaklarımla bileklerimdeki ipe ulaşmaya çalıştım ama olmuyordu işte, ipe dokunamıyordum bile. Ayaklarımı oynatmaya çalıştım ama nasıl sıkı bağladıysa, onlar da hareket dahi etmiyordu.

“Boşuna uğraşıyorsun,” deyince, ona baktım.

Yattığı yerde gözlerini açmış, sırtarak bana bakıyordu. Sinirli değildi. Aksine keyifliydi. Tabii, ben de kaçırdığım kişiyi bağlayarak çaresiz bıraksaydım, ben de keyifli olurudum! Ah! Onu bir elime geçirirsem, onu bağlamakla kalmayacak, işkencenin ne demek olduğunu gösterecektim ona.

Yoksa bana işkence mi edecekti? Ürperdim birden!

Yavaşça doğruldu. Yatakta oturma pozisyonu alıp, bir dizi büküp, dirseğini bacağına dayamış bana bakıyordu. Elini başına getirip saçlarını karıştırınca yüzünü buruşturdu. Sanırım eli kafasındaki yarığa değmişti. İçimden, ‘Oh olsun,’ diyordum. Ve bu keyifle hafifçe sırtıttım. Hâlâ ders almıyordum değil mi?

‘Bağlısın Selin! Kendine gel! Şu çaresiz halinle adam ne isterse yapabilir sana. Sırtımayı kes!’ diye içimden kendime kızıyordum. Ama kendime engel olamıyordum bir türlü. Hatta üstüne kakhaha atmaya başladım. Deli gibi gülüyordum. Gülerken her yerim ağrıyordu ama yine de gülmemi durduramıyordum.

Ona baktığımda neden güldüğüme anlam veremez bir halde kafası karışmış, bana bakıyordu. Neden güldüğüme anlam veremiyor olmalıydı. Sanki ben anlam verebiliyordum.

Ve o lanet cümle, isteğim dışında ağzımdan çıkıverdi!
"Çok mu acıyor sarı kafa?"

Gülüşüm azalmıştı ama yine de kıkırtılarım devam ediyordu. Sonunda sustum ve yüzüne nefretle baktım. Tam olarak hissettiğim gibi... Nefret!

Sinirden büyüyen burun deliklerini olduğum yerden bile görebiliyordum. Yavaşça yataktan kalktı ve bana doğru yürüdü. İşte başlıyorduk... Korkuyla, nefretle ve cesaretle gözlerine bakmaktan vazgeçmedim.

Bağlı olduğum sandalyenin kollarına tutunarak yüzüne eğildi ve sırtıma başladı. Bu adam gerçekten denge-sizdi.

Tek kaşı ve dudağının bir kenarını kaldırmış sinir bozucu ve lanet olsun ki etkileyici gülümsemesiyle,

"Yazık... Hırçın kızımız ne kadar zavallı görünüyor. Merak etme bu şekilde çok kalmayacaksın. Senin için güzel planlarım var," diyerek elini yanağımda gezdirdi.

Başımı sallayıp elinden kurtulmak istedim ama eliyle çenemi tutarak başımı yüzüne sabitledi. O kadar yakındık ki nefesini yüzümde hissedebiliyordum. Gözlerini yanaklarımda gezdirdi. Sonra dudaklarımda ve tekrar gözlerime baktı. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpmaya başlayınca, yüzünde anlayamadığım bir ifadeyle elini çenemden hızla çekti ve odadan çıktı.

Şimdilik gitmesinin verdiği rahatlamayla, kasılan vücudumdaki kaslarım gevşedi. Az önceki adrenaline vücudumdaki hiçbir ağrıyı hissetmiyordum fakat şimdi yine başlamıştı.

Aradan ne kadar zaman geçti bilmiyordum ama bana çok uzun gelmişti. Yanıma hiç gelmemişti ve hiç ses de duymuyordum. Her yerim uyuşmuştu artık ve çok yorgundum.

"Heeeeee!" diye bağırdım sesimin yüksek çıkması için kendimi zorlayarak.

Yine ses yoktu. Yaklaşık beş dakika sonra ayak seslerini duydum. İçeri girdi ve bana yanaştı. Elindeki bıçağı gö-

rünce yine korkmaya başlamıştım. Gözlerimdeki korkuyu görmüş olmalı ki pis pis sırtıp, aniden ayaklarımın önünde eğilerek ipi kesti. Yüzüne anlamayan gözlerle baktım. Sevinsem mi korksam mı bilemiyordum. Allah'ım bilmezlik ne kötüydü.

Ayağa kalktı ve bu kez eliyle bileklerimdeki ipi çözme-ye başladı. Tam çözmeden bıçağı boğazıma dayayınca, soğuk demiri hissedip, gerildim ve hareketsiz kaldım.

"Direnmeye çalışırsan ya da herhangi bir saçmalık yaparsan, hiç düşünmeden boğazını keserim! Anladın mı?" der demez başımı anladım anlamında öne arkaya salladım.

Bıçağı boğazımdan çektikten sonra ellerimi çözdü. Ellerimi çözer çözmez bileklerimi ovuşturup, gerindim. Hiçbir yerim tutmuyordu. Hiç beklemediğim bir şekilde, hızla bileğimden tuttu ve beni yatağın üzerine savurdu. Hayır! Hayır! Hayır! Yatakta doğrulmaya çalışırken, eline baktığımda bileklerimin bağlı olduğu ip elindeydi. Yatakta doğrulamadan, üzerime çıkıp beni hareket edemez hale getirdi. Sol elimi eliyle tutarken, sağ elimin üzerine bacağını koydu.

Altında çırpınıyor ve "Bırak beni!" diye bağıırıyordum. Beni duymazdan gelerek iki eliyle sol elimi yatağın başlığına bağladı ve sağ kolumdan dizini çekip, üzerimde doğrularak,

"Daha bitmedi. Birazdan başlayacağız bebeğim," deyip, üzerimden kalkacağı sırada sağ elimle yüzüne vurabildiğim en sert tokadı yapıştırdım. Elim hissetmiyordum. Onun ise sadece kafası yana dönmüştü. Göğsüm heyecandan, korkudan hızla inip kalkıyordu.

Başını çevirdiğinde, sinirden çenesinin seğirdiğini görünce, gelecek sağlam bir tokada kendimi hazırladım ve gözlerimi kapattım. İstem dışı titriyordum artık.

"Hımmm... Demek sert seviyorsun," deyince gözlerimi açıp, yüzüne baktım panikle.

Bana tecavüz mü edecekti? Titremem daha da artarken, gözyaşlarımın şakağıma doğru yol aldığını hissediyor-

dum. Üzerimden kalkıp, sağ elimi de yatağa bağladı ve içeriye gitti. Elinde bir çanta, ip ve bantla geri geldiğinde, ayaklarımı da yatağın her iki ucuna bağladı. Direnmelerim yine sonuçsuz kalmıştı. Hâlâ ağlıyordum ama ona yalvarmayacaktım. Asla!

O çok ciddi yüz ifadesiyle anlayamadığım bir şeyler yaparken, bense her hareketini takip ediyordum. Çantada ne olduğunu düşünmek bile istemiyordum. Bandı açıp kopardı. "Hayır! Hayır! Lanet psikopat, hayır!" diye bağırıp başımı sağa sola sallasam da eliyle alnımdan bastırarak kafamı sabitledi ve ağzımı bantladı. Gözlerimi dehşetle açmış, hareketlerini izlemeye devam ederken, bir yandan da deli gibi ağlıyordum. Sadece burnumdan aldığım nefes bana yetmiyordu.

"Sakin olursan bu işi daha kolay ve çabuk bitirebiliriz," dedi soğuk sesiyle.

Yapabilecek hiçbir şeyim yoktu. Ağlayarak katlanacak ve bitmesini bekleyecektim. İlk fırsatta da onu ve kendimi öldürecektim. Hareket etmeyi bıraktım ama hâlâ titreme engel olamıyordum.

Sağ elimi çözmeye başladı. Merakla bir yüzüne bir de elime bakıyordum. Nereden geldiğini bilmediğim bir tabureye oturdu ve elimi yatağın üzerine, yanıma uzattı. Gizemli çantasında bir şeyler aramaya başladı. İçini göremiyordum. Bir çift eldiven çıkarıp, ellerine geçirdi ve eline, cımbıza benzeyen daha büyük demirden bir alet aldı. Ucu-na sargı bezini yerleştirdikten sonra üzerine bir sıvı döküp, bir elini kolumun üzerine bastırdı.

Ne yapmaya çalıştığı hakkında en ufak fikrim bile yoktu. Zaten düzgün düşünemiyordum da. Ta ki elimdeki berbat acıyı hissedene kadar...

Ağzımdaki bant yüzünden, "Mmmm" diye çığlığa benzer bir ses çıkarttım. Bağlı bacaklarım acıdan hareket edebildiği kadar ederken, kolumun üzerine koyduğu kocaman kolu yüzünden acıyan elimi kırırdatamıyordum. Elimin acıdığını anlar anlamaz elime baktım.

Avucumun içinde kocaman, neredeyse boydan boya derin bir çizik vardı. Elimin üzerinde kurumuş kan lekerlerini gördüm. Dün onun başına vurduğum kadeh yüzünden elimin kesildiğini anlamıştım. Ve bu lanet herif, elimi pansuman ediyordu! İnanamayarak dün öldürmeye çalıştığım adamın yüzüne baktım. Yüzü gayet ciddiye. Tüm dikkatini elime vermişti diye düşünürken bana baktı ve yine pis pis gülümseyerek gözlerini gözlerimden çekmeden ıslatmış olduğu yeni bir sargı bezini elime bastırdı.

Dişlerimi sıksam da öyle acıyordu ki, her an bayılabildim. Gözlerimi kapadım ve burnumdan sık sık nefesler almaya başladım. Amacını pis sırtışından anlamıştım. Evet, bana acı çektiriyordu. İntikamını alıyordu lanet herif! Bu intikamı da aynı zamanda bana yardım ederek yapıyordu!

"Sakin ol bebeğim daha yeni başlıyoruz," deyince yüzüne baktım.

Gülümsüyordu piç! Gözyaşlarını saçlarını yastığı her yeri ıslatıyordu. Bu kez acıdan ağlıyordum. Başımı çevirdim ve yine gözlerimi kapattım. Bu şekilde daha katlanılır oluyordu acı.

"Buraya bak ve o sarı gözlerini aç!" diye emretti.

Söylediğini yapmak istemesem de ona karşı çıkacak gücüm kalmamıştı. Tek düşünebildiğim elimdeki acıydı. Başımı çevirdim ve onun istediği gibi ona baktım.

"İşte böyle. İkinci aşamaya geçiyoruz," dedi ve çantanın içinden iğne ile iplik çıkarttı.

Yaramı dikecekti!

Hayır! Allah'ım lütfen!

Gözlerine baktım ve başımı iki yana hızla sallamaya başladım. Bir yandan da ağzımdaki bant yüzünden anlaşılmaz sesler çıkarıyordum.

İşaret parmağını ağzına getirip, "Hişşş... Acımayacak sert kız. Sen bunlara dayanabilirsin öyle değil mi?" diye sordu dalga geçerek.

İğneyi elimin derisine geçirince acıdan gözlerimi sımsıkı yumdum. Tekrar ve tekrar acıyı hissettim. O pislige bak-

tığımda ise bu kez gülümsemiyordu. Kaşlarını çatmış, tüm dikkatini elime vermişti. Elimi oynatırsam canımın daha çok yanacağını biliyordum. O da bunu bildiğimi biliyor olmalı ki artık kolumu tutmuyordu.

Dikme işini bitirince, elimi güzelce sardı ve "Bitti," dedi.

Elim sızlasa da o anki rahatlamam sanırım hayatımda yaşadığım en güzel duyguydu. Eldivenleri çıkarıp çantasını kapattı ve bana döndü. Ağzımdaki bandı özenle çıkardı. Tek kelime dahi etmeden, sıradaki hamlesini merak ederek ona bakıyordum. Tekrar tabureye oturdu.

"Ellerini çözeceğim, ayaklarını da. Ancak uslu duracaksın. Seni öldürmek ya da sana tecavüz etmek istemiyorum. Tekrar kaçmaya çalışacağını da biliyorum. Ama beni zorlama. Yoksa her şey ikimiz için de daha kötü bir hal alır," dedi sakince.

Ardımdan elimi ve ayaklarımı çözdü. Şaşırmış ve uyuşmuştum. Zar zor yatağın üstüne oturdum. Her yerim ağrıyordu. O ise hâlâ bana bakıyordu. Gözlerinde bıkkınlık vardı ve yavaşça ayağa kalkıp,

"Biraz uyu. Sadece üç saat uyudun. Dinlenmelisin," dedi ve odadan çıktı.

Şaşkın şaşkın arkasından bakakaldım. Ne yapmaya çalıştığı konusunda hiçbir fikir yürütemiyordum. Beni mi düşünüyordu bu adam! Yorgunluktan daha fazla düşünmek istemiyordum. Yatağa uzandım ve gözlerimi kapayarak, elimin acısına rağmen uykuya daldım.

"Heeey! Hadi uyan artık!

Sesiyle aniden gözlerimi açıp yerimde doğruldum ve sağa sola baktım. Sabah olmak üzereydi. Yer ve yön kavramım kalmamıştı. Sonunda yatağa bastırduğım sağ elimin acısıyla kendime geldim ve yanımda duran uzun boylu sarı kafaya baktım.

"Ölü gibi uyuyorsun," dedi.

Ben de "Burada olmaktansa ölü olmayı tercih ederdim," dedim yataktan kalkmaya çalışırken.

"Biraz daha aç kalırsan gebereceksin zaten. Üstelik deli gibi kaçmaya çalıştığına ve bu uğurda adam öldürmeyi bile göze aldığına göre ölmekten deli gibi korkuyor olmalısın," dedi gülümseyerek.

Yüzüne baktım. Bu adam gülümsememeliydi. Çirkin olmalıydı. Kötü olmalıydı. Hiçbir şey söylemedim çünkü şu anki davranışlarıyla beni kaçıran adamın davranışları birbiriyle tamamen tezattı ve anlayamıyordum. Yüzümde tarif edilemez garip bir ifade olduğuna kalıbımı basardım. O da yüzümün ifadesinden olacak ki bana garip bir şekilde bakarak ve kaşlarını çatarak,

"Mutfağa gel yemek yemelisin," dedi, arkasını döndü ve odadan çıktı.

Mutfağa gittiğimde çoktan masanın başında oturmuş bir şeyler yiyordu. Sessizce karşısındaki sandalyeye oturdum ve yüzüne baktım. Sakinliğinden güç alarak,

"Benden ne istiyorsun?" diye sordum merakla.

Yüzüme bakmadan yemeğini yemeye devam etti.

"Beni öldürmüyorsun, tecavüz etmiyorsun, işkence etmiyorsun ya da kötü herhangi başka bir şey... Amacın ne o zaman?" diye sıraladım.

Kafasını kaldırdı ve gözlerime baktı. Gayet ciddi bir tonla, "Tüm bu saydıklarını yapmamı mı istiyorsun?" deyip yüzümün korku dolu ifadesi karşısında hafifçe kıkırdadı.

Sertçe gözlerine baktım.

"Bak tek istediğim beni bırakman. Lütfen kimseye hiçbir şey söylemeyeceğim. İkimiz de hayatımıza hiçbir şey olmamış gibi devam edeceğiz," deyip ikna olmasını umarak sakince konuştum.

"Buraya alırsan iyi olur," diye kısa bir cevap verdi.

Sesi gitgide sinirlendiğini gösteriyordu ve hazır böyle sakinken onu sinirlendirmek istemiyordum. Bana güvenmesini sağlayacaktım. Kesin kaçabilme ihtimalim olmadığı sürece risk almayacaktım.

"Peki, o zaman birbirimiz hakkında daha çok şey öğrenmemiz gerekecek," dedim ve tepkisini ölçmek için yüzüne

merakla baktım. O da bana bakmıştı şaşırmış bir şekilde kaşlarını kaldırarak.

Yemeğimiz bitince beraber sessizce masayı toplarmaya başladık. Evet, ona yardım ediyordum. İkimiz de birbirimize kaçamak bakışlar atıp, tedirgin bir şekilde lavaboyla masa arasında mekik dokuyorduk. Hareketlerimiz çok acemiydi. Tek elimi kullanabildiğim için teker teker götürüyordum. Tek bir bardağı elime almış, lavaboya götürmek üzere arkamı döndüm ve yerimde sıçradım. Arkamda durmuş yüzüme bakıyordu.

“Bana ver ve otur, ben hallederim,” dedi ciddiyetle.

“Gerek yok tek elim hâlâ sağlam,” dedim iddialı bir şekilde.

“Yine bir şeyleri kırabilirsin. O yüzden otursan iyi olur,” dedi sertçe.

Öküzlüğü tutmuştu yine dengesiz sarı kafanın. Yüzüne bıkkınlıkla baktım ve salona yürüyüp, yüzüm televizyona gelecek şekilde koltuğa oturdum.

Yaklaşık beş dakika sonra o da geldi ve çaprazımdaki koltuğa oturup televizyonu açtı. Kanallarda dolaşırken, çaktırmadan yan gözle onu izliyordum. Beni kaçıran adamdı ama işkenceyle karışık bana yardım da etmişti. Eğer elimi pansuman etmeseydi mikrop kapabilirdim. Akılımı karıştırıyordu. Birden bana bakınca hemen gözlerimi televizyona çevirdim. Onu izlediğimi anlamış mıydı?

Hava çok güzeldi ve dışarıda olmak, özgür olmak istiyordum. Ayağa kalkıp pencereye yürüdüm ve dışarıyı izlemeye başladım. Her yerde ağaçlar vardı. Ufka baktığımda palmiye ağaçları arasından okyanusu görebiliyordum. Çok güzeldi! Ne umutlarla buraya kaçmıştım ama şuan hiç tanımadığım, katil mi, hırsız mı, psikopat mı bilmediğim biri tarafından kaçırılmıştım ve nerede olduğumu bilmiyordum.

Gözlerini üzerimde hissediyordum. Ayağa kalkınca bakışlarımı ona çevirdim. Kapıya doğru yürürken, “Dışarı çıkıyorum,” dedi ve kapıdan çıkıp üzerime kapıyı kilitledi.

Gitmesiyle rahatlamıştım. Canım fena halde kahve istiyordu ama önce bilgisayarı bulmalıydım. Her yeri aramaya başladım. Yoktu lanet bilgisayar! Odasının kapısını açmaya çalıştım ama yine kilitliydi. Umudumu kesip mutfağa yöneldim ve kendime kahve yapmaya koyuldum. Canım sigara istiyordu. Nerdeyse bir yıldır içmiyordum ama içinde bulunduğum durum yüzünden olacak ki tek seferde bir paketi içebilirmişim gibi geliyordu.

Birkaç saat sonra kapı açıldı. Hiç istifimi bozmadım üçüncü kahvemle pencerenin önünde bacaklarımı sandalyeye kaldırmış, dizlerimi kendime çekmiş güneşin batışını seyrediyordum.

Kapı kapandı ve tabii sarı kafa... Elinde birkaç poşetle içeri girdi. Yanıma geldi ve poşetleri yanıma bırakarak,

"Çok çirkinsin bunlarla güzelleştir kendini. Göz zevki mi bozuyorsun," dedi sinirli görünmeye çalışarak.

Kısa bir an çantalara baktıktan sonra sertçe kafamı kaldırıp çatık kaşlarımın altından ona baktım. Yüzünü çevirdi ve çantaları önüme koyup odasına yöneldi. Arkasından bağırdım. Çok sinirlenmişim ve yerimden kalkıp bir hışım la yanına gittim.

"Sen bana çirkin mi diyorsun!" diye kızdım ellerim belimde.

Beni süzdükten sonra, "Kendini güzel mi sanıyorsun?" dedi dalga geçer gibi gülümseyerek ve cebinden odasının anahtarlarını çıkarıp kapıyı açmaya koyuldu.

"Görünüşe bakılırsa zevklerin de tıpkı karakterin ve fiziğ in gibi iğrenç!" diye bağırdım.

Kapıyı açtı ve bana döndü. Pis pis gülümseyerek ve kapıya yaslanarak, "O yüzden mi sürekli bana bakıyorsun?" deyip odasına girdi ve kapıyı kapattı.

Olduğ um yerde kalakalmıştım. Lanet herif, pis sarı kafa! Ona çaktırmadan baktığımı sanıyordum. Üstelik bakmamın sebebi güzel vücudu ve yakışıklı yüzü değil, onun hareketlerinden ne yapacağını anlamaya çalışmaktı.

Kahretsin ben güzel vücut mu dedim, yakışıklı mı dedim? Ahh!

Ben kapısının önünde kendi düşüncelerimle savaşıırken birden kapı açıldı ve altında sadece bir havluyla odadan çıktı. Bana sırtarak banyoya doğru yürüdü.

Arkasından bakakalmıştım. Yürürken sırtındaki her kas hareket ediyordu. Tanrım bu vücut için çok çalışmış olmalıydı. Banyoya giden kapıyı açmadan önce döndü ve yine o pis gülümsemesiyle,

“Tadını çıkar. Bu manzarayı herkese bahşetmem,” deyip, arkasını dönerek banyoya gitti.

Sözleriyle ben de hemen arkam döndüm ve kendime kızmaya başladım. Aptal! Geri zekâlı! Durmuş adamı resmen zevkle izliyorsun ve onun seninle dalga geçmesine izin veriyorsun. Lanet olsun, rezil olmuşum! Yüzümün yandığını hissettim. Dikkatimi dağıtmam gerekiyordu. Kahve fincanımı alıp yıkamak için mutfığa yöneldim. Aynı zamanda içimden söyleniyordum.

Pislik! Kendini bir şey sanmış olmalıydı. Evet, kabul ediyordum. Tamam, çok yakışıklı ve harika bir vücudu vardı ama ona bu zevki tattırmayacaktım. Kısasa kısas bakalım kim galip gelecekti? Kendini beğenmiş hasta ruhlu piç!

Salona döndüm ve televizyon izlemeye başladım. Banyodan yine sadece havluyla çıkarsa ki elinde kıyafet olmadığına göre öyle çıkacaktı. Dönüp ona bakmayacaktım bile.

Beş dakika sonra kapı açıldı ve istem dışı ona baktım. Sonra hemen gözlerimi televizyona çevirdim. Doğal görünmek için elimden geleni yapıyordum ama az önceki görüntü beynime kazınmıştı bile. Islak saçlarından dökülen damlalar vücudundan aşağıya doğru süzülüyordu. Gülümseyerek odasına girdi ve kapıyı tam kapatmadı. Piç! İnadına yapıyordu. Oyun oynamak istiyordu demek. O zaman oynayacaktık.

Giyinik bir şekilde gelmesine sevinerek ona baktım. Yüzümde hiçbir ifade olmaması için çaba harcıyordum. Tekrar yüzümü televizyona çevirip ekrandaki belgeseli

dikkatle izliyor numarası yaptım. Koltuğa yanıma oturdu. Lanet olsun muhteşem kokuyordu.

Bana baktı ve utangaç bir şekilde, "Aldıklarına bir göz gezdir. Beğenmediğin ya da sana olmayan bir şey olursa söyle, değiştiririm," dedi ve hemen gözlerini televizyona çevirdi. Utanıyor muydu?

Devam etti. "Kusura bakma bu işlerden pek anlamıyorum," dedi başını eğerek.

Ona şaşkın bir şekilde bakmış olmalıyım ki böyle bir şey söyleme gereği duymuştu.

Gerçekten de aldıklarını merak etmiştim ve ayağa kalkıp pencerenin kenarındaki poşetleri aldım ve benim odam diye düşündüğüm odaya girdim. Odaya girmeden önce dönüp ona baktığımda kafasını çevirmiş tedirgin bir şekilde bana bakıyordu. Ona baktığımı görünce hemen kafasını televizyona çevirdi. Komiğime gitmişti. Poşetlerden aldıklarını çıkartırken yavaş yavaş utangaçlığının sebebini anlamaya başlamıştım.

Askılı badiler, şort, mini etekler, parfüm, makyaj malzemeleri ve Tanrım! Dantelli iç çamaşırları! Yüzümün yandığını hissettim. Her şeyi düşünmüştü. İç çamaşırlarımı bile! Beni şuan görmediğini bilsem de yerin dibine girmiştim kendimce. Beyaz, pembe, mor, mavi... Her baktığımda yüzüm kızarıyordu. Ben siyah ve pamuklu iç çamaşırı giyerdim. Üstelik tanga giymezdim ama bunların hepsi tangaydı. Utancımdan odadan çıkamıyordum.

Uzun bir süre düşündükten sonra bunları giymekten başka çarem olmadığını fark ettim ve denemeye başladım. Tek elim sargılı olduğu için çok zorlanıyordum. Kıyafetlerin hepsi bedenime göreymiş. Renkleri siyah olmasa da mecburen giyecektim. Ancak hepsi dışarıda giyilmek içindi. İç çamaşırlarından hiçbirini bana olmamıştı. Beden numaralarına baktığımda yetmiş beş olduklarını gördüm.

Ne! O kadar küçük mü görünüyordlardı yani? 'Lanet herif benimle dalga mı geçiyor,' diye düşünürken asıl sorunun ona bedenimi söylemem gerektiğini fark ettim. Ne

diyecektim, 'Sen küçük sandın ama benim göğüslerim düşündüğünden daha büyük mü?'

Neden utanıyordum ki? O karşımda yarı çıplak durabiliyordu. 'Ama o bir erkek Selin, seni aptal! Oyun oynamayı biliyor ama...' diye sinirlice geçirdim içimden. Çaresizce yatağım üzerine oturdum ve tanrım ben daha önce hiç bir erkekle değil aynı evde kalmak, muhabbet bile etmemiştim. Tokalaşmaktan başka hiçbir erkeğe dokunmamış bir kız olarak, tanımadığım ve beni kaçıran bir erkekle iç çamaşırı sohbeti mi yapacaktım!

Kendi iç çamaşırlarıma baktım. Gerçekten değiştirmem gerekiyordu. Yaklaşık üç gündür aynı çamaşırları giyiyordum.

Bir cesaretle odadan çıktım. Koltukta oturmuş benim açtığım kanalı izlemeye devam ediyordu. Kapının sesini duyunca başı benim olduğum yere doğru hafifçe dönse de bana bakmadı. Sanırım o da gergindi. Ne kadar gergin olursak o kadar zor olacaktı. Ortamı rahatlatmak adına,

"Kendime kahve yapacağım. Sen de ister misin?" diye sordum. Aslında canım hiç kahve istemiyordu.

Dönüp bana şaşkın bir ifadeyle baktıktan sonra,

"Ah, evet. Harika olur. Aslında sen otur ben yapıyım tek elini kullanamıyorsun." dedi.

Gerçekten beni mi düşünüyordu bu sapık piç?

Ayağa kalktı ve mutfığa yanıma geldi. Aramızdaki gerginliği elimi uzatsam yakalayabilirdim. Dolaptan iki fincan çıkartıp mutfak masasına koydu. Kontrollü olmaya çalışıyordu ama hareketleri telaşlıydı. Bense konuyu nasıl açacağımı düşünüyordum.

Çekmecelerden iki çay kaşığı buldum ve fincanlara koydum. Yan yana durduğumuzu fark edince masanın diğer tarafına geçtim. Kokusu beni huzursuz ediyordu ya da huzursuz etmesini istiyordum.

Kahveleri boşaltırken sonunda o konuştu. Gözlerini doldurduğu fincanlardan ayırmayarak,

"Kıyafetler..." dedi tereddütle, "Bedenleri oldu mu?"

diye sordu ve kahve makinasını tezgâha koymak için aceleyle arkasını döndü.

Onun sorması işimi daha kolaylaştırmıştı ama bu utan-cımdan kıpkırmızı olmamı engellemiyordu maalesef. Kahve fincanını hızlıca aldım ve bir an nereye gideceğimi şaşırdıktan sonra ona baktım. O da fincanı eline almış bana utangaç ama vereceğim cevaba merakla bakıyordu.

Bir hışımla,

"Kıyafetlerin hepsi oldu ancak..." daha az utanmak için iç çamaşırı yerine başka kelime arıyordum ama bir türlü bulamıyordum. Yere, sağa, sola, her yere bakıyordum.

"Ancak?" diye sorunca yüzüne baktım. Kaşlarını kaldırmış, merakla ne söyleyeceğimi bekliyordu.

Utangaç ve kıpkırmızı yüzümün farkına varmış olmalı ki kaşlarını indirdi ve aniden utangaçlık namına eser kalmamış haliyle,

"Büyük mü oldular?" diyerek pis pis sırıttı.

"Ne!" diye bağırđım.

"Haklısın, hata bende buradan bakınca daha da küçük görünüyorlar," dedi parmağıyla göğüslerimi göstererek. "Ama satıcı kadın bana zaten en küçük bedenin bu olduğunu söylemişti," diye ekledi suratıma bakıp gülmemek için kendini zor tutarak.

Tanrım az önceki utangaç adama ne olmuştu? Yüzüm alev almıştı ve ne diyeceğimi bilmiyordum. Benimle dalga geçmesine izin veremezdim. 'Azıcık yırtık ol Selin,' diye kendime kızdım.

"Bu sözlerinden ve yanlış tahminlerinden hiç tecrübeli olmadığını mı anlamam gerekiyor?" diye sordum ukalaca.

Tahmin ettiğim gibi sinirlenmedi ya da bozulmadı aksine daha çok sırıttı. Kahvesinden bir yudum aldı,

"Tecrübelerim konusunda şüphen varmış gibi görünüyor," dedi imalı bir şekilde.

"İstersen bu şüphelerini açıklığa kavuşturabiliriz. Tecrübeli olup olmadığımı sen karar verebilirsin," diye devam etti.

Utanmazlığı karşısında afallamıştım. Ne söyleyeceğimi düşünmek adına zaman kazanmalıyım derken, kaçışım olmadığını fark ederek, "Seksen," dedim ve hızla odama yürüyüp, kapıyı sertçe arkamdan kapattım. Ardımdan kahkaha seslerini duyabiliyordum.

"Sarı kafa!"

Öfkeyle yatağıma oturdum. Yine beni alt etmişti! Ama ben savaşa daha yeni başlıyordum. Beni kaçırdığına pişman edecektim onu!

Yatağın üzerinde otururken onu nasıl alt edeceğimi düşünüyordum. Ben de onu utandırmalıyım. Evet, evet... Ama o kadar utanmazdı ki... Bazen utanıyor ama o zamanlar ben de utanıyordum. Tek çarem güzel olduğumu ve yanıldığını göstermekti. Sonuçta erkekler güzel kadınlardan çekinirdi öyle değil mi?

Utanmaz olmalıydım! En az onun kadar utanmaz... Sınırım bu yaşadıklarım hayatımın sınavıydı. Bana ters ne varsa gerçekleşiyordu.

Ayağa kalktım ve soyundum. Daha önce duş aldığım da bana verdiği daha doğrusu fırlattığı bornozu üzerime geçirdim. Onun silahıyla ben de onu vuracaktım. Derin bir nefes alarak odadan çıktım.

Mutfakta yiyecek bir şeyler hazırlıyordu. Kafasını çevirip baktı ve tekrar önüne döndü sonra hızlıca tekrar baktı. Gözlerindeki afallamayı hiçbir şeye değişmezdim. 'Dur bakalım daha yeni başlıyoruz!' dedim içimden.

Döndüm ve banyoya girdim. Güzelce duş alarak banyodan çıktım. Uzun ıslak saçlarımla bornoza sarılı bir halde salona girerken mutfığa doğru ilerledim. Orada olduğumu bildiği halde bana bakmadan yaptığı işe devam ediyordu.

'Baksana geri zekâlı,' diye içimden ona saydırıyordum. Sonunda odamın kapısı hizasına gelerek, "Beni de beklersen yardım ederim," dedim en uysal sesimle.

Amacım bana bakmasını sağlamaktı. Hangi cesaretle bu şekilde davrandığımı bilmiyordum. Beni kaçıran adamın

bana her şeyi yapabileceğini bile bile üzerine gidiyordum. Sanırım ben de normal değildim!

"Gerek yok. Tek elinle işime yaramazsın," dedi ciddi bir tonda.

Yine bana bakmamıştı. Lanet ederek odaya girdim ama onun gibi kapıyı açık bırakmadım tabii. Buzlu camdan siluetimi görebileceğini biliyordum ve hiç önemsemedim.

Bana aldığı badilerden birini ve kot şortu giydim. Kirli iç çamaşırlarımı daha fazla giyemezdim. Yeni olanlara bir göz gezdirdim ve pembede karar kıldım. O kadar sıkıyordu ki hem nefes almakta güçlük çekiyordum hem de göğüslerim badiden fışkıracak gibiydi. Badiyi biraz daha yukarı çekerek göğüslerimi kapatabildiğim kadar kapatmaya çalıştım. Daha az kışkırtıcı göründükten sonra makyaj malzemelerini çıkardım ve siyah göz kalemi, allık ve dudak parlaticısını sürdüm. Gittikçe heyecanlanıyordum.

Kapıyı açtım ve mutfığa doğru yürüdüm. Hâlâ bana bakmıyordu lanet herif.

Dikkatini çekmeyi umarak, "İııı... Bu akşam bir film izleyebilir miyiz?" diye sordum ve ekledim, "Gerçekten çok sıkıldım."

Evi karıştırdığımda televizyonun altındaki dolapta bir sürü film görmüştüm.

Üzerlerine kaşarları dizdiği mantarları fırına koyduktan sonra şaşkınca bana baktı. Baktı... Baktı... Acaba film izlemek istediğimi söylediğim için mi yoksa görünüşüm için mi yüzü bu haldeydi?

Hafifçe yutkundüğünü fark ettim ve kaşlarını çattı. Yüzünü çevirip, çatal ve bıçakları düşünceli bir şekilde masaya koymaya başladı. Durdu ve tekrar bana baktı. Tek kaşını kaldırarak hafifçe gülümsedi.

'Evet, piç geri döndü hazır ol Selin,' dedim içimden.

"O kadar açım ki gözüm hiçbir şey görmüyor. Otur da yiyelim," dedi ve fırına doğru yürüdü.

Sandalyeye otururken ne demek istedi şimdi bu diye düşünüyordum. Yemeğin önüne geldiğini görünce muh-

teşem kokusuyla ne kadar acıktığımı fark edip yemeğe girdim.

Yemek boyunca çok sessizdi ve bana hiç bakmıyordu. Umudum kırılmaya başlamıştı. Galiba gerçekten çirkin bir kız olduğumu düşünüyor olmalıydı. Aklımdaki bu salakça düşünceyi kovdum. Umurumda olmamalıydı değil mi?

Yemeğimiz bitince masayı toparlamasına yardım etmemi istemedi yine. Ben de üstelemedim ve salona televizyonun karşısındaki koltuğa oturdum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Daha önce hiçbir erkeğe güzelliğimi kanıtlamak zorunda kalmamıştım. Sanırım inatçı ve hep üstte olmayı seven bir karakterim olduğu içindi. Evet, evet bu yüzden!

Yanıma oturmasıyla düşüncelerimden uzaklaştım.

"Ne izlemek istiyorsun?" diye sordu televizyonu açarken ve devam etti, "Sakin bana romantik aşklı meşkli bir şeyler söyleme çünkü bende bulunmaz o filmlerden," diye küçümser bir tavırla uyardı.

"Nefret ettiğim bir şey varsa o da romantik şeyler," dedim ve onu küçümsemek adına devam ettim, "Sen de bana sakın 'Ben o romantik erkeklerden değilim. Ben sert erkeğim,' diyenlerden olduğunu söyleme çünkü böyle diyen erkekler genelde tam tersi oluyor," dedim dalga geçerek.

Yüzüme baktı ve şaşırmış bir şekilde gülümsedi. Kafasını iki yana salladı.

Onu alt etmiştim sanırım. İçimden seviniyordum. Sanki onunla yarışıyordum! Kalktı ve birkaç film gösterdi. Sonunda Teksas Katliarı'nda karar kıldık. Vay canına artık beraber bir şeylere karar verebiliyorduk. Kesinlikle gelişme vardı. Bana güvenmeliydi. Ne kadar çabuk olursa o kadar çabuk kurtulurdum buradan.

Gelip yanıma oturdu ve tam filmi başlatacakken aklına bir şey gelmiş gibi durdu ve yeniden ayağa kalktı. Daha önce şarabı aldığı odaya girdi. 'Şarap mı getirecek acaba romantik olmayan erkek,' diye içimden dalga geçerken elinde o tanıdık siyah çantayla çıkageldi. Yanıma oturdu ve tüm vücudunu bana dönüp, elime uzandı. Ne yapaca-

ğını anladığım için gerilmiştim. Elimi arkama sakladım ve endişeli gözlerle gözlerine baktım. O da kaşlarını çatmış bir şekilde elini bana uzattı. Sonunda, korkak olduğumu düşünmemesi için zar zor elimi ona uzattım.

Hafifçe sırtarak ve gözlerimin içine bakarak, "Korkma çok acıtmayacağım," dedi.

Bu konuda son tecrübelerime dayanarak ona güvenmesem de altta kalmamak için, "Hıh! Korkan kim!" diye söyledim.

Bana bakmadan kendi halinde gülümseyerek sargı bezini açmaya başladı.

'Dayan Selin ve hiç renk verme,' diye kendime telkinlerde bulunuyordum. Sargı bezini açarken bile canım az da olsa yanıyordu.

Dikkatli ve yavaş hareketlerle elimdeki kanlı sargı bezini çıkardı. Tanrım elimde gerçekten büyük bir kesik vardı. Dikişler yüzünden avucumu tam açamıyordum. Ne yapacağını bekleyerek, gergin bir şekilde ona baktım. Elimi güzelce ve dikkatle temizledi. O elimi temizlerken yüzümün ifadesi değişti. Gerginliğimi unutmuştum. Yüzünü inceliyordum. Kaşları her zamanki gibi çatıktı. Uzun kirpikleri vardı ve teni pürüzsüzdü. Gamzesinin olduğu yerde hafif bir girinti vardı. Ben ne kadar özenle yaratılmış diye düşünürken, o kafasını kaldırmadan, "Daha ne kadar hayran hayran bana bakmaya devam edeceksin?" dedi ve kirlenmiş bezi masanın üzerine koyduktan sonra bana baktı.

Ha! Salak Selin, mal Selin! Ne bakıyorsun adama görmemiş gibi. Yüzümün sıcaklığını hissettim ve hemen elime bakmaya başladım. Bu arada ona ne söyleyeceğimi düşünüyordum.

"Şey... Ben elime bakmazsam daha az acı hissederim diye düşünmüştüm," dedim ve bu saçma sapan cümlem için kendine lanetlerin en beterini okudum.

Yeni sargı bezini ve merhemi çantadan çıkardı. Elime kremi sürdü, sarmaya başladı.

"Hımm... Bir düşünelim. Benim yüzümün acıdan daha

dikkat çeken bir şey olduğunu düşünüyorsun ve televizyona değil de bana bakıyorsun. Korkmadığını söylüyorsun. Korkuyorsun ve korkunu yine bana bakarak gidermeye çalışıyorsun,” dedi gülümseyerek.

Yerin en dibine girmiştin. Ne diyecektim ki şimdi ben buna?

Afallamama sebep olan sözlerini sıraladıktan sonra sırtını, oturduğu pozisyonu değiştirmeyerek koltuğun koluna yasladı ve daha çok afallamama sebep olan cümlesini söyledi.

“Açıkçası benden hoşlanmaya başladığını düşünmeme sebep oluyorsun.”

Bu cümleyi söylerken bakışlarındaki keyif gözle görülür haldeydi. Tam sinirle ağzını açmış cümlelerimi sıralayacaktım ki sözleriyle beni susturdu.

“Güzel ol demiştin. Eski halinle gerçekten berbat görünüyordun. Şimdiyse daha az berbat görünüyorsun. Bu bir gelişme ama şu var ki mal güzel olmayınca uğraşsan da olmuyormuş.”

Gözlerimi şaşkınlıkla ve sinirle kırpıştırdım. Öyle sinirliydim ki şu an gerçekten onu öldürebilirdim. Ama sakın olmalıydım. En sinir bozucu şey, onun bana yaptığı gibi alaycı alaycı gülümseyip, cümlelerimle onu öldürmekti. Dudağımın bir kenarını yukarı kaldırdım ve pis bir şekilde gülümsedim. O da tek kaşını kaldırarak hamleni bekliyordum der gibi bana baktı.

“Bu kıyafetleri beni kaçırın adama kendimi güzel göstermek için giydiğimi ya da bunun umurumda olduğunu mu sanıyorsun. Kendini bu kadar önemseme. Kaç gündür aynı kıyafetleri giydiğimi fark etmişsindir sanırım. Senin verdiklerin de oldukça büyükler ve de transparan. Ayrıca aldığın kıyafetlerin de evde giymek için uygun olmadığını söylememe gerek yok sanırım. Bir eşofman bir tişört alsan da yeterdi. Benim istediğim güzel görünmek değil temiz ve bedenime uyan rahat kıyafetler,” dedim ve ben de koltuğun koluna sırtımı yasladım.

"Uzun bir açıklamaydı. Ama bu açıklama makyaj yaptığın ve aldığım iç çamaşırını küçük olduğunu söylemene rağmen giydiğin gerçeğini değiştirmiyor," dedi ciddi bir tonda.

Bana dikkatle bakmamış olmasına rağmen bunları fark etmesi beni şaşırtmıştı.

"Bak söylediklerin umurumda bile değil. Özellikle senden hoşlanmaya başlamam konusuna girmeye tenez-zül bile etmiyorum. Aklımda olan tek şey beni kaçıran bir homo olduğun!" sesim istemeyerek yükselmişti.

Bir anda kendi sözlerim, kulaklarımdan beynime ulaşıırken, ona ne söylediğimi idrak edebildim! Ona homo demiştim! Çenesi seğirmeye başladı. Kaşları çatık, hızlı hızlı nefes alıyordu. Tanrım, ne yapacağımı şaşırmış sağıma soluma bakarak bana zarar vermeye yeltendiği takdirde kendime kaçış yolu arıyordum. Kendini o kadar zor tutuyordu ki bunu rahatlıkla görebiliyordum.

Hızlı ve ani bir şekilde kolumdan tuttuğu gibi kendisiyle beraber beni ayağa kaldırdı ve odasına doğru sürüklemeye başladı. Kolumu öyle sıkıyordu ki canımın acısıyla bağırdım.

"Ne yapıyorsun? Bırak beni hasta herif!"

Cevap vermeden beni odasında yere fırlattı ve kendisi de odaya girdi. Ardmdan pantolonunun cebindeki anahtarı çıkartıp kapıyı kilitledi ve anahtarı tekrar cebine koydu. Bense yerde korku dolu gözlerle ne yapacağını merak ederek onu izliyordum.

Döndü, bana doğru geldi ve kolumdan tuttuğu gibi beni ayağa kaldırdı. 'Aptal Selin!' diyordum kendime. Adam tek eliyle seni yerden göğse fırlatacak güce sahipken sen adamı kelimelerinle taciz ederek ölümüne davetiye çıkarıyorsun.

Karşı çıkmalıyım. Kolumu silkeleyerek elinden kurtuldum. Tekrar "Bırak beni!" dedim dişlerimin arasından tıslayarak.

“Bırakmak mı! Sana homo olup olmadığımı ayrıntısıyla gösterdikten sonra!” dedi oldukça sinirli bir şekilde.

Korkarak ve sesimin titremesine engel olamarak,

“N... Ne demek bu?” diyebildim. Düşündüğüm şey olamazdı hayır!

“Ne demek olduğunu çok iyi biliyorsun,” dedi sertçe ve aramızdaki kısa mesafeyi de kapatarak bana doğru adım atmaya başladı. Onun bana doğru her adım atışında ben de geri adım atıyordum.

“Ama yapmayacağını söylemiştin,” dedim. Korku dolu bakışlarımla gözlerine bakıyordum.

“O sen bana homo demeden önceydi,” dedi daha da sinirlenerek.

Ne yani homo değil misin demek istedim ama korkumdan diyemedim tabii.

“Kaçamayacağını biliyorsun,” dedi.

Bana doğru yürümeye devam ediyordu ve ben de geri geri gitmeye devam ediyordum. Çok az yer kalmıştı arkamda ve kaçacak başka yer arıyordum.

Ani bir hareketle yatağın üzerine doğru koştum. Yatağın üzerinden atladım ve kapıya ulaştım. Kilitli olduğunu bildiğim için elimle buzlu cama vurup kırmaya çalıştım fakat kırılmadı. Camı kırmak için sağıma soluma baktığımda bir şey göremeyince, arkamı döner dönmez onun bedeniy-le kapı arasında kaldım.

Gözlerim boyun hizasına geliyordu. Kafamı yukarıya kaldırmaya cesaret dahi edemiyordum. Kalbim göğsümden fırlayacaktı. Kollarını kapıya dayamış ve kaçabileceğim hiçbir yer bırakmamıştı. Harika kokuyordu. Kafamı iki yana salladım. Saçmalıyordum!

“Bana bak!” dedi sertçe.

Başımı, istemeyerek de olsa kaldırdım ve gözlerine baktım. Çatık kaşlarıyla bana öyle sinirli bakıyordu ki bu kez kurtuluşun yok der gibiydi. Evet kaşınmıştım! Yüzümü incelemeye başladı. Gözlerini saçlarımda gezdirdi. Sonra

yanaklarımda, boynumda ve dudaklarımda... Ellerimle göğsünden itmeye çalıştım fakat kıpırdamıyordu bile.

Ellerini kapıdan çekmeden dirseklerini kapıya dayadı ve daha da yakınlaştı. Tüm vücudunu vücudumda hissedebiliyordum. Tüm sert kaslarını ve de kokusunu...

Tek elini kapıdan çekti ve boynuma getirdi. Başparmağını yanağımda, diğer parmaklarını da enseme ve saçlarımın arasında hissediyordum. Vücudumdan kocaman bir elektrik dalgası geçince, titremeye başladım. Kulağıma eğildi. Nefesini kulağımda hissetmemle ürperdim.

"Titriyorsun," dedi kısık sesiyle.

Hiçbir şey söyleyemiyordum. Tek istediğim benden uzaklaşmasıydı.

"Korkuyorsun," dedi bu kez de.

Gerçekten korkuyordum. Bana her şeyi yapabilirdi şu an. Ne kadar dirensem de benden katbekat güçlüydü. Bunu defalarca tecrübe etmiştim zaten.

Gözlerim kararmaya başladı. Ayaklarım tutmuyordu. Onun karşısında yere yığılmak istemiyordum. Kokusu başımı döndürüyordu. Sesi ise kulaklarımda uğulduyordu.

"Nefes al! Nefes al! Lanet olsun Selin nefes al!"

Ve karanlık...

Beşinci Bölüm

Gözlerimi açar açmaz hızla yatakta oturur vaziyete geçtim ve pencerenin yanında nereden geldiğini bilmediğim bir koltukta onu otururken gördüm. Altında eşofman üzeri çıplak bir şekilde koltuğa yayılmış, yine o dalga geçer gülümsemesiyle bana bakıyordu. Seksi miydi?

Başımı salladım ve neden burada olduğumu düşündüm. Ne olmuştu? Gözlerimi ona çevirdim ve soru soran panik dolu bakışlarımla yüzüne baktım. Ama hâlâ pis pis sırtıtmaya ve beni izlemeye devam ediyordu.

Ani bir hareketle üzerime baktım. Üzerimde bir tişört vardı. Daha önce hiç görmediğim! Hemen nevresimi sıyrarak altıma baktım. Şort, evet şortum... Dün gece giydiğim. Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım. Kahkahasıyla kendime gelip ona baktığımda, bana bakıp gülüyordu pislik!

"Ne gülüyorsun?" diye bağırdım.

"Seni böyle görmek her şeye değer," dedi kahkaha atarak.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum sinirle saf saf.

Ayağa kalktı, ellerini eşofmanının ceplerine soktu ve bana doğru yaklaştı. Yatağın ayak kısmında durup, "Korkmuş ve paniklemiş..." dedi ve tekrar kahkaha atarak odaya çıkmak üzereyken,

"Korkmamı ve paniklememi gerektirecek hiçbir şey yok. Ben... Bayılmış olmalıyım," dedim ve neler yaşadığımı hatırlayınca, daha çok kendime gelmeye başladım.

Üzerime tekrar baktım. Evet, üzerimde onun kokusunu taşıyan beyaz bir tişört vardı ve vücudumdaki rahatlığın sebebi kafama dank edince, elimle göğüslerimi kapattım.

Sutyenim yoktu!

Büyük bir kahkahayla halime güldü.

“Sanırım kendine geldin,” diyerek odadan çıktı.

Adi herif! O gülüşünün elbette bir sebebi vardı! Yastığı arkasından fırlattım. Bana ne yaptı acaba? Neden sutyenim yok ve neden bu tişörtü giyiyorum. Ben giymediğime göre o giydirmiş olmalıydı! Ellerimle, çığlık atmamak için ağzımı kapattım. Gözlerim kocaman oldu.

Aklıma daha kötü bir şey geldi ve ağzımdan bu kez engel olamadığım küçük bir çığlık çıktı. Ardından içeriden bir kahkaha sesi daha geldi “Pis orospu çocuğu!” diye tısladım dişlerimin arasından.

Kafamı iki elimin arasında alarak neler olduğunu hatırlamaya çalıştım. Sutyenimi de o çıkarttığına göre her yerimi görmüş olmalıydı. Düşünmesi bile utancımдан kıpkırmızı olmama yetiyordu.

Dün gerçekten bayılmış olmalıydım. Onun sesini hatırladım.

“Nefes al!” diyordu. Hatta “Nefes al Selin,” demişti değil mi? Bana ismimle hitap etmişti. İsmimi kimliğimden biliyor olmalıydı. Önemli olan bayıldıktan sonra ne oldu-guydu. Aklımdaki sorularla utançla yerimde kıpırdandım. Benden yararlanmış da olabilirdi.

Yataktan kalkarak, kapıyı sertçe kapattım ve tişörtü üzerimden çıkartıp siyah badilerimi aramaya başladım. Yerlere baktım yoktu yatağın içinde olabilir diye nevresimi tutup kaldırdım ve o sırada aniden kapı açıldı.

“Sana kapıyı kapatabileceğini söylediğimi ha-tır-la-mı-yo-rum,” derken donup kaldı ve gözlerini kırptırdı.

Ani bir refleksle kollarımı göğüslerime sardım. Ben de olduğum yerde kalakalmıştım. Bir şeyler söylemeye çalışıyor, söyleyemiyor ve hâlâ karşımda bir eli kapının kolunda dikiliyordu. Sonunda kendime geldim ve telaşlı hareketlerle sağıma soluma bakıp saklanacak yer ararken sonunda nevresimi elime alıp, göğsümü kapatmayı akıl ederek kapatabildiğim kadar kapattım. O ise ne yapacağını şaşırılmış, beni izliyordu.

“Ben...” dedi ve telaşlı bir şekilde kapıyı kapattı.

Kapıyı kapatmasına rağmen hâlâ hareket edemiyordum. Yüzümden alevler fışkırıyordu sanki. Yatağın üzerine oturdum. Tanrım kaçırıldığımdan beri kaç kere utançımdan yerin dibine girmiştım bu adam yüzünden. Kim bilir kaç kere daha girecektim. Muhtemelen dün gece de sutyenimi çıkardığında doya doya görmüş olmalıydı göğüslerimi. Pis herif sanki inadına yapıyordu!

Ayağa kalktım ve badileri bu kez önümde nevresimi tutarak aramaya başladım. Hangi cehenneme sokmuştu bunları diye söylenirken çekmeceyi açtım ve katlanmış bir şekilde badilerin orada olduğunu gördüm. Hemen alıp üzerime geçirdim. Şimdi sıra onunla yüz yüze gelmemdeydi. Utanmadan, yüzüm kızarmadan yapabilecek miydim acaba? Mecburdum ve kapıyı açıp salona girdim.

Salonda değildi. Dış kapının sesini duymamıştım. Oda-
sında olmalıydı. Onu görmemek için banyoya doğru koşar adımlarla ilerledim. Banyoya girip kapıyı kapattım ve onu görmememin verdiği rahatlıkla arkamı döndüm. Dönmemle düşün kapısının açılması bir oldu. Karşımda çıplak ve ıslak vücuduyla onu görmemle dona kaldım.

Ben, olduğum yerde kalakalmış ve fal taşı gibi açılmış gözlerimle ona bakarken, o da kafasını kaldırdı ve göz göze geldik. Belli belirsiz "Siktir!" diyerek hızlıca arkasında duran havluya yönelirken, hemen ellerimle gözlerimi kapattım ve arkamı dönüp kapıdan çıkmaya çalıştım. Ama gözlerim kapalı halde lanet kapının kolunu bir türlü bulamıyordum.

"Lanet olsun! Lanet olsun!" diyerek telaşlı hareketlerimle hâlâ kapıdan çıkmaya çalışıyordum ki ıslak zemin yüzünden ayağım kaydı.

Küçük bir çığlık atarak kırımın üzerine düşmek üzereyken, tek eliyle beni belimden kavradı ve ayağa kaldırdı. Diğer eliyle de gözlerimi kapattı. Sağlam bir şekilde durduğumdan emin olduktan sonra elini belimden çekti, sırtımdan ittirip kapıya yönlendirdi ve ardımdan kapıyı kapattı.

Kapıyı kapattıktan sonra dönüp kapıya baktım. Nere-
deyse düşüp bir yerlerimi kıracaktım fakat benim düşün-
düğüm tek şey onun vücudu ve elleriydi. Elimi kalbimin
üstüne koydum fakat bu, deli gibi atmasını engellemedi.

Hızlı bir şekilde mutfğa gittim ve bir bardak su alım.
Vücudumda ıslaklık hissedince kıyafetlerime baktım.
Onun dokunduğu yerler ıslaktı. Suyu içerken elimin titre-
diğini fark ederek şaşırmama engel olamamıştım.

Heyecan mıydı? Hayır, hayır sadece ilk kez erkek vücu-
du gördüğüm içindi!

Banyonun kapısının açılma sesini duymamla barda-
ğı masaya koyup odama doğru hızlı ve sessiz adımlarla
yürümeye başladım. Hayır, şu an kesinlikle yüzüne baka-
mazdım.

Yatağa uzandım. Onu ve vücudunu düşünmemeliy-
dim! Ah, o nasıl bir vücuttu! 'Kes şunu Selin, ne yapıyor-
sun sen! O senin düşmanın!'

Ve böylece kader intikamını aldı. Hem de fazlasıyla.
Her yerimi gördüğüne emindim. Sonuçta ben de istemeye-
rek de olsa göğüslerini görmüştüm. Tanrım gerçekten de
kusursuzdular.

Düşünme Deniz, düşünme!

Havlu belime sarılı bir şekilde banyodan çıktım. Salona
giden kapıyı da açtığımda, hızlıca ve sessiz olmaya çalı-
şarak odasına girdiğini gördüm. Çok utanmış olmalıydı.
Beni güldürüyordu. Onunla eğleniyordum. Onu utandır-
maya bayılıyordum.

Çok güçlü olduğunu sanıyordu ama tipik savunmaya
muhtaç bir kızdı. Tek fark bana meydan okumalarıydı.
Ben de sinirli bir insandım. Bana homo dediğinde gerçek-
ten ona homo olup olmadığımı göstermek istedim bir an.
Kan beynime sıçramıştı.

Ancak dün gerçekten korkmuştum. Nefes alamadığını
fark ettiğimde ilk önce vücudumu ona çok mu bastırdım

acaba diye düşünmüştüm ama geri çekildiğimde de bir şey değişmeyince durumu anlamıştım.

Sutyeni çok sıkıyordu. Ben de vücudumu bastırınca iyice nefes alamaz olmuştu. Kollarımın arasında yere düşecekken onu tuttum ve nefes al diye bağırmaya başladım. Kucağıma alıp yatağa götürdüm ve sırtını bana çevirip tek elimle belinden tutarken diğer elimle sutyeninin kopçasını açtım. Nefes almaya başladı. Nefes alamasaydı ona suni teneffüs yapmam gerekecekti. Hayatı için bile olsa ona istemediği bir şey yapmak zorunda kalmadığıma şükretmiştim.

Onun nefes almasıyla ben de rahatladım. Hâlâ kendine gelmemişti. Bir elim hâlâ sırtında badisinin altındaydı. Teni yumuşacık ve pürüzsüzdü. Elimin altında sutyeninin bıraktığı izlere dokundum. Göremesem de oldukça derindiler.

Yatağa yatırdım ve odama gidip, tişörtlerimden birini aldım. Yanına geldiğimde hâlâ baygındı. Yüzünü inceledim. Çok masum görünüyordu ve de çok güzel. Ona her yaklaştığımda onu korkutmak istesem de onu öpmek için kendimle mücadele veriyordum. Dudaklarının dolgunluğu ve rengi hoşuma gidiyordu.

Bu düşünceleri aklımdan kovmalıydım. O benim işimdi. Böyle şeyler düşünmemeliydim. Kendime kızdım ve onu kaldırıp arkasına geçerek sutyeni ve badilerini çıkardım. Beni tahrik etmesine kızarak tişörtümü giydirip, yatağa yatırdım.

Altıncı Bölüm

Bir hafta olmuştu ve ben hâlâ bu evde tıklıydım. Ne bir kaçma girişiminde bulunuyordum ne de onunla doğru düzgün konuşuyorduk. Zaten ikimiz de birkaç gündür birbirimizden kaçır haldeydik. Benim gibi o da utanıyordu sanırım. Arada bir mecburen konuşmak zorunda olduğumuzda da birbirimizin yüzüne bakmıyorduk. Bana aldığı küçük iç çamaşırlarını değiştirdiğinde de ben uyurken odama bırakmıştı.

Çok sıkılmıştım. Miami gibi bir yerde kaçırılmış ve bir evde mahsur kalmıştım. Şu anda çoktan bir iş bulmuş ve bir ev kiralamış olabilirdim. Hayatıma yön verip istediğim gibi yaşayabilirdim. Hayatımı elimden alan bu adama karşı çok sinirli olmam gerekiyordu ama hiçbir şey hissedemiyordum. Tek hissettiğim bıkkınlıktı.

Bu şekilde daha fazla ne kadar dayanabilirdim bilmiyordum. Bir şeyler yapmalıydım ama aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Onu yine sinirlendirsem mi acaba diye düşünüyordum. Hiç olmazsa o zamanlar heyecan oluyordu hayatımda.

Salonda yalnız başıma boş boş oturmuş bunları düşünürken dış kapı açıldı. Kimin geldiğine bakmadım bile.

"Merhaba," diyerek çaprazımdaki koltuğa oturdu.

Boş gözlerle ona baktım. Hiçbir şey söylemedim. Çekingene bir tavrı vardı. Mavi keten gömlek ve mavi kot giyiyordu. Yine çok yakışıklıydı. Ona baktığımda artık yaşadıklarımız yüzünden ondan utanmadığımı fark ettim. Ben bunları düşünürken, onun bana bir şeyler söylemek istediğini ama bir türlü söyleyemediğini bakışlarından anlayabiliyordum. Sonunda bıkkınlıkla konuştum.

"Çok sıkıldım. Gerçekten çok. Sen beni kaçırmamış olsaydın şu anda hayatımı düzene sokmuş, istediğim gibi

özgür yaşıyor olacaktım. Beni kaçırmaktaki amacını hâlâ bilmiyorum ve anlamış da değilim. Ama umurumda da değil artık. Burada mahsur bir şekilde daha ne kadar yaşayabilirim söyler misin?" diye sordum.

Yine kaşlarını çatı ve ayağa kalktı. Odasına girdi. Ah, yine konuşmayacaktı, hiçbir şey anlatmayacaktı ve ben bu lanet evde çürüyecektim.

Odasının kapısı açıldı ve elinde büyük bir poşetle önümde ayakta durdu.

"Akşam bir yere gideceğiz. Bunları giy," dedi ve sorgulu yüz ifademe aldırmadan üzerime eğilerek ve gözlerime sertçe bakarak devam etti.

"Eğer gittiğimiz yerde kaçmak için bana oyun oynamaya kalkışırsan ya da saçma sapan şeyler yaparsan emin ol bunu anlarım ve nerede olursan ol seni bulur, yapmadığım şeyleri yaparım."

Gözlerine baktım. Nereye gideceğimizi sorsam bana cevap verir miydi ya da sinirlenir miydi? Umurumda değildi... Yeter ki şu evden birkaç saatliğine de olsa kurtulabilirim diye düşündüm ve başımı tamam anlamında salladım.

Poşeti kucağıma bıraktı.

"Akıllı kız," dedi ve gülümseyerek odasına girerken, "Akşam dokuz da hazır olmuş ol," diye emretti.

Dışarı çıkacağım için heyecanlanmıştım. Kalktım ve odama gidip poşettekileri yatağın üzerine boşalttım.

Siyah mini elbise göğüs dekolteli ve sırtı tamamen açıktı. Sırtından iki tane taşlı zincir elbisenin bel kısmıyla birleşiyordu. Çok beğenmişim pahalı olduğu belliydi ve de çok seksiydi. Ayakkabılar ise platform topuk ve yine siyahtı. Bu topuklarla nasıl yürüyeceğimi bilmiyordum. Genelde spor giyinirdim çünkü. Bir de vintage çanta vardı. Siyah bazı yerleri deriydi. Hepsinin siyah olması ayrı bir güzeldi. Bunları giymemi istiyorsa sanırım lüks bir yere gidecektik.

Mecburen giyecektim. Dışarı çıkmak istiyordum. Kaçabilme ihtimalim bile vardı. Ortama göre plan yapabiliyordum. Belki de tek kurtuluşum bu geceydi. Saat sekizde ha-

zırlanmaya başlamıştım. O da odasındaydı. Sanırım o da hazırlanıyordu. İçimde garip bir heyecan vardı.

Elbiseyi giydim. O kadar miniydi ki eğilsem iç çamaşırım dahi her şey görülebilirdi. Elbisenin sırtı açık olduğu için üstten iç çamaşırı giyememiştim. Vücudum, yıllardır spor yaptığım için oldukça güzeldi ve elbise tüm vücudumu sarıp, hatlarımı ortaya çıkarmıştı. Benim gibi bu tarz giyinmeyen birine göre oldukça iddialıydı. Sıra makyajıma gelmişti.

Gözlerimi olabildiğince koyu renk sürmem hoşuma gidiyordu. Göz rengim daha belirginleşiyordu. Bu yüzden çok ağır olmamakla birlikte kalın siyah göz kalemi çektim ve rimel sürdüm. Dudaklarıma şeftali rengi parlatici ve yanaklarıma da yine şeftali rengi allık sürdüm. Aynada kendime baktığımda gördüğüm görüntü hoşuma gitmişti. Saçlarımı önüme atıp yine arkaya attım ve elimle havalandırıp, boynumun bir kenarında açık bıraktım. Ayakkabıları da giydiğimde boyum oldukça uzamıştı. Acaba o ne düşünecekti? Beni beğenmiyordu biliyordum. Umursamadım.

İçeriden ayak sesleri gelmeye başladı. Acaba saat dokuz olmuş mudur diye düşündüm. Hazır olduğuma göre salonda bekleyebilirdim. Odanın kapısına doğru ilerledim ve kapının kolunu tutarken buzlu camdan onun karaltısını gördüm. Aynı anda kapıyı açmıştık. O beni süzüyordu, ben de onu...

Gözleri gerçekten beni beğendiğini açığa çıkarsa da ne diyeceğini merak ediyordum. Bense onu gerçekten beğenmiştim. Siyah keten gömleğin yaka düğmeleri açıktı. Pürüzsüz göğsü mükemmel görünüyordu. Altında ise siyah dar bir kot vardı. Saçlarını güzelce şekillendirmiş ve daha ne kadar yakışıklı olabildiyse olmuştu. Mükemmel görünüyordu. Bakışlarımı gözlerine çevirdiğimde,

"Biliyorum yakışıklıyım. Beni ne kadar beğendiğini gözlerinde görebiliyorum," dedi serseri gülüşüyle.

Ben neden onu böyle bana bakarken falan yakalaya-

mıyordum! Belki de hiç bakmadığı ve beni beğenmediği içindi.

"Kendini bu kadar beğenme. Benim yanımda sönük kalacağın kesin," diye söyledim alaylı alaylı gözlerine bakarak.

Gülümsedi ve kapının önünden çekilerek, "Önden bayanlar," dedi. Odadan çıktım ve dış kapıya doğru yürüdüm topuklu ayakkabıların beni zorlamasına izin vermeyerek. Gelip gelmediğine bakmak için arkamı döndüğümde, odanın kapısının yanında dikilmiş, beni süzüyordu. Ona baktığımı fark edince gözlerini kaçırıp yere baktı.

"Hadi gidelim," diyerek yanıma gelip, kapıyı açtı.

Önden o çıktı. Önden çıkıp kaçmaktan m korkuyordu? Şu an öyle bir aptallık asla yapmazdım. Kapıdan çıktım. Apartmanın içini ilk kez görüyordum. Çaprazımızda bir asansör vardı. Kolumdan sıkıca tutup, diğer eliyle kapıyı kilitledi. Kolumu bırakmıyordu. Asansöre doğru ilerledik. Asansöre girdiğimizde garaj olduğunu tahmin ettiğim düğmeye basar basmaz kapılar kapanınca kolumu çektim.

"Burada bir yere kaçamam farkındaysan," dedim sertçe yüzüne bakarak. O da bana sertçe baktı ama çok da düşünceli görünüyordu. Onunla ilk kez bu kadar küçük bir alandaydık. Aramızdaki elektriği ilk kez fark ediyordum. Yan gözlerle ona baktım. Bana baktığında gözlerimi kaçırdım ve yere bakmaya başladım. Acaba o da fark etmiş miydi aramızdaki şeyi? Asansör hızla aşağı inerken, 'Keşke aklından geçenlerini okuyabilseydim,' diye düşündüm.

Asansör durdu ve kapı açılırken yine kolumdan tutarak beni dışarıya sürükledi.

"Yavaş ol! Ayağımda bu topuklularla ne kadar hızlı yürüyebileceğimi sanıyorsun?" diye kızdım.

Durup, bana ve sonra topuklularına baktı. Gözlerini devirerek, "Sen bir kadınsın ve her kadının yürüyebildiği gibi senin de yürüyebileceğini düşünmem gayet normal," dedi ve ekledi,

"Ama haklısın düşüncesizlik ettim. Sende kadınlık na-

mına hiçbir şey olmadığı için yürüyememen normal. Erkek doğmalıymışsın."

"Ne!" diye bağırdım. "Sen tam bir..." cümlemin cevabını getiremeden durdu ve dönüp sertçe bana baktı.

Birbirimizi öldürecekmiş gibi bakışuyorduk.

Arkasını döndü ve beni sürüklemeye devam etti. Sonunda siyah, spor, iki kapılı, markasını bilmediğim harika bir arabanın yanında durduk. Kolumdan çekip beni arabaya bindirdi ve kendisi de sürücü koltuğuna oturdu. Koltuğa otururken bakışları bacaklarıma kaymıştı. Nereye baktığını fark ettiğimde elimdeki küçük çantayla bacaklarımı örttüm ve önüme baktım.

Garajdan çıkarken, "Kapatmana değer bir şey yok rahat olabilirsin," diye sırtarak konuştu.

"Yiyecek gibi bakmazsan rahat olacağım," diye karşı atak yaptım.

"Senden çok daha iyi yiyecek şeylerim var korkma, sana sıra bile gelmez," dedi dalga geçerek kendinden emin bir tavırla.

"Onlardan birini kaçırsaydım o zaman rahatça yiyişirdiniz," dedim hemen.

O söylediklerime kahrkaha atarken, bense bozulmuşum. Camdan dışarıya bakarken onun hayatını daha önce hiç düşünmediğimi fark ettim. Ben evdeyken o dışarıya çıkıp her işini hallediyordu muhtemelen. Hatta kızlarla yatıp, kulüplerde gününü gün ediyordur belki de diye düşündüm ki bu, onun gibi yakışıklı ve belli ki zengin bir erkeğin hayatında yüzde yüz olabilecek bir şeydi.

Düşüncelerim canımı sıkıyordu. Dönüp ona baktım. Araba sürerken de yakışıklıydı hatta seksi. Off, neler düşünüyordum ben. Kaçmak için kendimi şartlamalı ve bu gece bu işi bitirmeliydim.

Camdan dışarı baktım. İnsanlar yolda yürüyor, gülüyor, eğleniyordu... Ben de bu insanların arasında olabilirdim şu an.

Biraz daha ilerledikten sonra sağa saptık. Oldukça تنها

bir yerdeydik. İleride dört tane iri yarı koruma olduğunu düşündüğüm adam vardı. Işıklı tabeladan bir kulübe geldiğimizi anlamıştım. Adamların önünde arabayı durdurdu ve arabadan çıkıp, kapımı açarak elini uzattı. Tutup tutmamakta kararsız kaldığımı fark edince gözleriyle, 'hemen elimi tut yoksa bunu ödersin' bakışı atınca, elini tuttum ve arabadan indim. Anahtarları birilerine bırakıp, beni kendine çekti ve eliyle belimden tutarak bana yön verdi. Çıplak sırtımdaki eli dikkatimi dağıtsa ve vücuduma akımlar gönderse de normal davranıp onun beni yönlendirmesine izin verdim.

İçerisi çok kalabalık değildi ve çok ilginç döşenmişti. Büyük bir yerd. Dört tane yuvarlak ve yerden yüksek dans pisti vardı. Tam dans etmeye uygun diye düşündüm. DJ'in önündeki uzun pistte de yarı çıplak kızlar seksi danslar ediyordu. İnsanlara baktığımda gerçekten çok şık ve kadınlar güzel, erkekler ise yakışıklıydı. Beni bu şekilde giydirmiş olmasına sevinmişim.

Eliyle belime baskı yapıp beni kendime getirmişti. Loca olduğunu tahmin ettiğim yine yerden yüksek yuvarlak balkon benzer bir yere çıktık. Elini belimden çekti ve "Otur!" dedi sağa sola bakarak. Sanki söylemese oturmayacaktım. Yanımıza hemen bir garson geldi ve siparişimizi aldı.

"İki konyak," deyince anında ona baktım. Ona bakışımı fark etse de bana bakmadı.

"Konyak sevdiğimi nereden biliyorsun?" diye sordum. Müzik sesinden bağırarak zorunda kalmıştım. Birbirimizden uzakta oturuyorduk çünkü. O çekim yüzünden yanına yaklaşmak bile istemiyordum.

Bana baktı ve hiçbir şey söylemeden omuzlarını silktilti.

Oradaydı. Miami'ye geldiğim ilk gün gittiğim kulüpteydi o da. Onu orada hiç görmemişim. O kadar kalabalıktı ki... Zaten dışarı çıktıktan ve midemdekileri boşalttıktan sonra uyandığımda onun evindeydim. Evet, beni orada takip etmişti. Konyağı sevdiğimi oradan biliyordu diye düşündüm ve sesiyle irkildim.

“Verdiğim ipucu işe yaramış olmalı. Böyle derin düşüncelere daldığına göre,” dedi geniş koltuğa biraz daha yayılarak.

“Oradaydın değil mi? Beni izliyordun ve sonra da beni kaçırdın?”

Kafasını evet anlamında salladı ve cebinden çıkarttığı sigara paketinden bir sigara alıp yaktı. Sigarayı görünce canım fena halde sigara çekti. Uzandım ve paketten bir tane de ben aldım. Bana şaşırarak bakıyordu.

“Centilmen bir erkek gibi sigaramı yakacak mısın?” diye sordum imalı bir şekilde.

Güldü ve “Sigara içtiğini bilmiyordum. Şaşırdım,” dedi imalı bir şekilde sigaramı yakarken.

Dumanı ciğerlerime çektim ve uzun süredir içmediğim için birkaç öksürükten sonra alıştım.

Garson geldi ve konyaklarımızı masanın üzerine koydu. Eteğim çok kısa ve dar olduğu için bir türlü rahat oturmuyordum. Rahatlamak istiyordum. Bir hafta evdeki tutsak hayatımdan sonra dışarıda olmanın tadını çıkarmalıyım. Bir yandan da kaçabilme ihtimalim olup olmadığını anlamak için kulübü inceliyordum.

Bulunduğumuz locadaki diğer koltuklara kızlı erkekli bir grup genç gelmişti. Hepsinin daha şimdiden kafaları güzeldi. Kızlar yanımdaki erkeğe yiyecek gibi bakıyorlardı. O da kızlara bakıyordu tabii. Lanet pislik!

Sinirlenmiştim. Önümdeki konyağı tek dikişte bitirdim ve bir tane daha söyledim. Kızlardan esmer olanı dans ediyor bir yandan da masamıza bakıp ona göz kırpıyordu. Aptal sarı kafa da ona gülümsüyordu.

Gelen konyağı da kafama diktim ve masaya sertçe vurdum. Şu anda ikisini de parçalara ayırabilirdim. Masaya vurmamla sarı kafamın dikkatini çekebilmiştim nihayet. Bana sert ve soran gözlerle baktı.

Ben de gözlerimi ondan kaçırmadan bir konyak daha diye bağırdım. Başım biraz dönüyordu ama iki konyakla sarhoş olmazdım. En az dört tane içmem gerekirdi. Güldü,

"Sinirli görünüyorsun," dedi.

Ona daha da sinirli baktım.

"Hiç adap bilmez misin sen? Yanında bir kadınla bir yere geldiğinde başka kadınlarla bakışmaman gerekir," diye söylendim onu küçümser ses tonumla.

Kahkaha attı. "Bundan beni kışkırdığın sonucunu mu çıkarmalıyım?" diye sordu küstahça.

"Hayır, egosu tavan yapmış serseri. Bundan çıkartabileceğin tek sonuç, aynısını benim de yapabileceğim olmalı!" dedim meydan okuyarak.

Sanırım alkol rahat konuşmamı sağlıyordu. Gülümsemesi yüzünde soldu ve kaşlarını çatı.

"Yap da görelim küçük hanım," dedi bir kaşını kaldırarak.

Ona doğru eğildim. Elbiseden açılan göğüslerimi görmesi umurumda değildi. Önce dekolteme ve ardından kendini toparlayarak gözlerime baktı. Kendimden emin bir şekilde,

"Şüphesiz göreceksin," dedim gülümseyerek ve bundan keyif alarak.

Hadi bakalım dercesine tek kaşını kaldırdı. Konyak bardağımla yerimden kalkarken ben de aynı şekilde karşılık verdim. Önümüzdeki kısa korkulukların yanına doğru yürüdüm. Arkam dönüktü. Kafamı çevirip ona baktım. Tüm dikkatini vermiş bana bakıyordu. Esmer kıza bakınca, suratının aldığı hal zevkten dört köşe olmama yetmişti.

Hafiften yerimde sallanmaya başladım. Aynı zamanda uzansam kafalarma dokunabilecek kadar yakın olan, aşağıda dans eden insanları izliyordum. Aslında gerçekten dans etmek istiyordum. Herkesi ve her şeyi unutmak...

Diğer erkeklerin bana baktığının farkındaydım. Yan koltuğumuzda olanların bile. Müzik hızlanınca dans etmeye başladım. Artık içimden geliyordu. Ona nispet yapmıyordum. Ona bakmıyordum bile. Eğlenmeye ihtiyacım vardı ve eğleniyordum.

Dans ederken yanıma nereden geldiğini anlamadığım bir erkek geldi. Benimle dans etmeye başladı. Yakışıklı esmerlerdendi. Benim de onunla dans etmemden cesaret alarak eliyle belimi kavradı ve bana doğru yaklaşıp kulağıma bir şeyler söyledi. Müziğin sesinden anlamamıştım. Sanırım bana daha da yakınlaşmak için yapmıştı. Müzik yavaşlayıp R&B ye dönünce, esmer beni daha çok kendine yaklaştırarak vücudunu bana sürttü. Geri çekilmeye çalışsam da belimden beni sıkıca tutan eli yüzünden yapamıyordum.

Ona baktım. Dirseklerini dizlerinin üzerine koymuş kaşları çatık sigara içerek bizi izliyordu. Tek hareketimi tek yardım çağırımı bekliyor gibi tetikteydi. Esmer züppeden iyice rahatsız olduğum için gözlerinin içine bakarak gözlerimi kapattım ve açtım.

Yerinden jet hızıyla kalktı ve esmerin elini tutup büktü. Beni ise kolumdan yakalamış kendi arkasına doğru çekmişti. Esmer züppe ne olduğunu anlamamış, yüzüne bakıyordu. Sarı kafa o kadar sinirliydi ki onu öldürecekmiş gibi kulağına yaklaşp, bir şeyler söyledi. Sanırım tehdit etmişti. Esmer korku dolu gözlerle kafasını sallayıp gitti.

Bu kadardı işte. Beni kaçırان adamdan gerçekten korkmalı mıydım? Belli ki her konuda güçlüydü.

Bana döndü. Gözlerinden ateş çıkıyordu sanki. Kolumdan tuttu ve beni kendisine doğru çekip, elini belime sardı. Alkollü olmama rağmen kendime gelmiş ve heyecanlanmıştım. Dokunuşu ise beni daha da heyecanlandırmıştı. Alkolden diye düşündüm. Tüm bu heyecan, alkolden... Yüzüne bakamıyordum. Yüzüne bakarsam bu anm ve sarhoşluğun etkisiyle ne yapacağımı kestiremiyordum çünkü.

"Dans et benimle," dedi kulağıma eğilerek.

Şaşırdım ve yüzüne baktım. Başımı kaldırmamla burun buruna gelmiştik. Bir santim daha hareket etsek dudaklarımız birleşebilirdi. Geri çekilmiyordu. Ben de geri çekilmiyordum.

“Beni öpecek misin?” diye sordu dudaklarıma bakarak. Ben de gözlerimi dudaklarından alamıyordum. Nefes alışlarımız hızlanmıştı.

“Bence sen beni öpeceksin,” dedim nefes nefese.

Dudağının bir kenarı yukarı kalktı. Geri çekildi ve elini belimden çekip, elimi tuttu. Garsonu çağırıp, kulağına bir şeyler söyledi. Garson ise başını tamam anlamında sallayıp gitti. Ne yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu. Az önce beni heyecandan öldürecekti ama şuan karşılıklı öylece duruyorduk.

Birden müzik değişti ve salondan memnuniyetsiz sesler yükseldi. Ne olduğunu anlamadan sağıma soluma bakıyordum. Şarkıyı duyduğumda ise yüzüne baktım.

En sevdiğim şarkıydı... Elvis Costello’dan, She.

Beni kendine çekti. Bedenlerimiz adeta bir olmuştu. Gözlerimin içine bakıyordu. Gözlerindeki çözemediğim o anlaşılmas hem iyi hem kötü ifade yine oradaydı. Ama bu kez gözlerinde çözemediğim başka şeyler de vardı. Eli çıplak belime kayınca, bedenimi bedenine yasladı. Tüm bedenini hissediyordum. Heyecanlanmıştım. Bir erkekle ilk defa bu kadar yakındım. Sinirden hızlı hızlı içtiğim konyaklar yüzünden ise başım dönüyordu. Başımı omzuna dayadım, o da yanağını saçlarıma... Yavaşça dans etmeye başladık.

Aklım karmakarışıkta ama hiçbir şey düşünmek istemiyordum. Kendimi yorgun ve savunmasız hissediyordum. Tüm kötü hislerden kurtuldum ve kendimi ona bıraktım. Öyle yumuşak, kibar ve baştan çıkarıcıydı ki. Beni etkiliyordu. Daha önce hissetmediğim duygulara sürüklüyordu. Başımı yavaşça kaldırdım ve yüzüne baktım. O da yüzüme baktı. Yine göz gözeydik ve de çok yakın. Bu beni kaçıran adam mıydı? Oysa kollarında bambaşka bir diyardaydım. Bedenimi saran güçlü kolları hoşuma mı gidiyordu yani? Benim bu şekilde hissetmemi nasıl sağlıyordu?

Yedinci Bölüm

Sadece bir haftada bu adama alışmış mıydım? Bir anda hayatıma girmiş ve hayatımdaki her şeyi, tüm planlarımı altüst etmişti. Buna rağmen şuanda onunla yüz yüze, nefeslerimiz birbirine karışmış sarmaş dolaş dans ediyordum ve müzik hiç bitmesin istiyordum. Bir yanım ona çok kızıyordu ama diğer yanım...

Elini yukarı sırtıma doğru kaydırdı. Diğer eli ise hâlâ belimdeydi. Beni vücuduna aramızda boşluk bırakmayacak şekilde yapıştırdı. Eli sırtımdan enseme doğru kaydı ve saçlarımın arasına gelen eli başımı omzuna yasladı.

Yüz yüze halimizden kurtulduğum için rahatlamıştım. Müziğin etkisiyle öyle baştan çıkarıcıydı ki... Hiç yapmayacağım şeyi yapabilir, belki onu öpebilirdim bile. Beni bu durumdan kurtarmıştı ancak ensemdaki eli beni heyecanlandırmaya devam ediyordu. Omuzundaki başım ise tüm kaslarımı hissediyordu. Hızlı kalp atışlarını da...

Biraz daha yüz yüze bu şekilde kalırsak onu uzun uzun öpebilir ve kolundan tuttuğum gibi eve götürür, su minicik elbiseyi parçalar ve ona evde sahip olabilirdim. Ama yapmamam gerektiğini bilerek vücudunu vücuduma yapıştırdım. Elimi güzel saçlarının arasına, ensesine getirdim ve başını omzuma yasladım. Diğer elim belindeydi ama yetmiyordu daha fazlasını istiyordum. Aramızdaki çekim demirle mıknatıs gibiydi. Karşı koymakta fena halde zorlanıyordum.

Müzik bitince zor da olsa onu kendimden ayırdım. Yüzüme baktı. Bakışları yumuşak masum ve arzu doluydu. Elinden tuttum ve çıkışa yöneldim.

Müzik bitince üzülmüştüm. Güçlü bedeninden ayrılmak istemiyordum. Ama müziğin bitmesiyle beni kendinden ayırdı ve gözlerimiz buluştu. Gözlerindeki neydi?

Sanırım ikimiz de içinde bulunduğumuz durumun şaşkın ve anlaşılmaz olduğunu fark edebiliyorduk. Ben kaçırdığı kızdım. O da beni kaçıran adam. Ortada yanlış bir şeyler vardı. Böyle olmamalı diye düşündüm. Aniden elimi tuttu ve çıkışa doğru hızlı adımlarla yürümeye başladık. Şimdi nereye gidiyorduk? Eve mi?

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum arkasından sürüklenerek.

İnsanlar bize bakıyordu. Hep bize mi bakmışlardı. Müzik değişmişti, kapıdan çıkarken hareketli müziğin bizim durumumuza hiç uymadığını düşündüm.

Cevap vermemiştii. Kapıdan çıktığımızda hâlâ elimi bırakmamıştı. Zaten bırakmayacağını biliyordum çünkü kaçmamdan korkuyordu. Ama az önce bana yaşattırdıkları kaçma planlarımı tamamen altüst etmişti. O bunu bilmiyordu tabii.

Vale arabayı getirince, arabanın kapısını açtı ve eliyle beni binmem için itekledi. Karşı çıktım ve tekrar,

"Nereye gidiyoruz söyler misin?" diye sertçe sordum.

Bir yüzüme baktı bir yere baktı. Tek elini saçlarının arasından geçirdi ve eli ensesinde kaldı. Sağına soluna baktı. Ne yapacağını bilemiyor gibiydi. Soru dolu gözlerle hareketlerini izliyordum.

Kulüpten dışarı çıktık. Elini bırakmıyordum. Gitmesini istemiyordum. Zaten görevim gereği gitmemeliydi de. Zamanı geldiğinde gidecekti nasılsa. Bu düşünce, neden olduğunu bilmiyordum ama canımı sıkmaya başlamıştı.

Arabam geldiğinde kapıyı açtım ve binmesi için onu arabanın içine doğru yönlendirdim. Karşı çıkarak, nereye gittiğimizi sordu. Bana meydan okumasını seviyordum ama bu yaptığı arzularımı daha da körüklüyordu. Bense arzularımla görevim arasında sıkışıp kalmıştım. Onu istiyordum. Evet, istiyordum. Kabullenmem zor olsa da, bu, böyledi. Ona ne cevap verebilirdim ki? Eve gidip seni deli gibi öpmek seninle deli gibi sevişmek istiyorum mu diyecektim?

Lanet olsun!

İçinde bulunduğumuz durum ortadaydı. Kendimle savaşım bittiğinde, "Eve gidiyoruz," dedim gözlerine bakarak.

Nihayet konuşup eve gidiyoruz dediğinde yüzüne şaşkın bir şekilde bakıp isyan ettim.

"Ne yani bu kadar mı?"

Anlamamış gözlerle bana baktı.

"Ne bu kadar mı?" diye sordu.

Evet, sorduğum sorunun farkındaydım. Her yöne çekelebilirdi. Az önce yaşadığımız şeyden de gecenin bu kadar kısa sürüp eve gitmemizden de bahsediyor olabilirdim. Açıkçası hangisinden bahsettiğimi ben de bilmiyordum ve oluruna bıraktım.

Sorusu karşışmda tereddütteydim. Neyden bahsediyordu? Aramızda geçenlerden ve devam etmesini istemesinden mi? Yoksa gecenin bu kadar kısa sürmesinden mi? Ne cevap vereceğimi bilemiyordum, lanet olsun bu nasıl soruydu böyle? Ben de onun gibi orta bir cevap verdim sonunda.

"Ne istiyorsun?" diye sordum.

Vereceği cevap her ne olursa olsun beni mahvedecekti. Devam etsem de etmesem de her türlü sonuç kötüydü. Gergin bir şekilde cevabını bekledim. Yüzüme kararsız bir şekilde baktıktan sonra saçlarını tek omuzunda topladı ve hızla arabaya bindi. Tahmin etmiştim. Birkaç saniye durdum ve kapısını kapatıp ben de arabaya bindim. Ne demek istediğini anlamamıştım. Belirsizlik beni çıldırtıyordu. Arabayı çalıştırdım ve eve doğru sürmeye başladım.

Bana ne istiyorsun diye sorunca kalakaldım. Ne cevap verecektim ki? Şaşkınlıkla dolu bir gece yaşıyordum. Kendi duygularımı anlayamıyordum, karmakarışıkıktım. Çünkü hayatımda hiç böyle şeyler yaşamamıştım. Tek çare bir şey söylemeden arabaya binmekti.

Araba hareket ettiğinde, "Eve gidiyoruz sanırım," dedim.

O da bana bakmadan, "Evet, eve gidiyoruz," dedi. Sesinde hiçbir duygu ya da düşüncesini belli eden hiçbir tını yoktu.

"Ben hâlâ içmek istiyorum," dedim.

Bana şaşkınlıkla bakarak, "Sarhoşsun, bence daha fazla içmemelisin," dedi.

"Kendini babam mı sanıyorsun?" dedim alaycı alaycı sırıtarak. Aramızdaki gerginliği bitirmeye çalışıyordum. Kırmızı ışıktaki durduk. Bana döndü, "İçmek istiyorsan iç ama sonra hasta olup bana gelme!" dedi.

"Hıh! Sana gelmektense yattığım yerde geberirim daha iyi," dedim ona küçümseyerek.

Sırıttı. Sanırım aramızdaki gerilim gitmişti. Önüne dönerken gözleri bacaklarıma kaydı ve hemen kaşlarını çatarak yola bakmaya başladı. Önemsemedim, nasılsa beni de bacaklarımı da beğenmiyordu.

Biraz daha ilerledikten sonra büfeye benzeyen entere-san bir yerin önünde durduk. Aşağıya indi ve kapıları kilitledi. Ne yapıyor bu diye düşünürken elinde bir poşetle geri geldi.

"Nedir bu?" diye sorduğumda poşeti kucağıma koydu. Poşet o kadar soğuktu ki bir an irkildim. İçine baktığımdaysa büyük bir şişe konyak vardı. Bakışlarım memnun bir ifadeyle onu buldu. O ise dönüp bana bakmadı bile.

Araba tekrar hareket ettiğinde camdan dışarıya bakıp bu geceyi düşündüm. Tanrım beni nasıl da bu kadar heyecanlandırabilmişti. Aklıma geldiğinde bile nefesim hızlanıyor kalbim daha hızlı atmaya başlıyordu. Acaba o ne düşünüyordu? Gözlerinde arzuyu mu görmüştüm? Ama o bir erkekti. Her erkek böyle midir acaba diye düşünürken sesiyle irkildim.

"İnmeyi düşünüyor musun?" dediğinde ona baktım.

"Kapını açmamı beklemiyorsun herhalde," dedi ve arabadan indi.

"Senden hiçbir şey beklemiyorum!" dedim arabadan inerken.

Pis pis sırtarak ve ellerini iki yana kaldırarak, "Ne kadar üzücü," dedi ve kolumdan tuttu.

Yine beni sürüklemeye başlamıştı. Bütün gece topuklularlaydım ve ayaklarım çok acıyordu. Alkolün etkisi biraz azalmıştı. Asansöre doğru yürüdük. Düşmeye bastı. Asansörün kapılarının açılmasıyla içeriye girince kolumu bıraktı, dördüncü katın düğmesine basıp, ellerini pantolonunun ceplerine soktu ve asansörün bir kenarına giderek omuzunu asansör duvarına yasladı. Asansörün diğer tarafında da ben vardım. Bana bakmıyordu ama dikkatinin bende olduğunu fark edebiliyordum. Çünkü ben de aynı durumdaydım.

Asansörün aniden durmasıyla yerimizde sarsıldık. Ne olduğunu anlamak için ona baktım. Kaşlarını çatmış düğmelere basıyordu.

"Siktir!" diye tısladı dişlerinin arasından.

"Ne oldu?" diye sordum endişeyle.

Asansörün tüm düğmelerine basmaya başladı. Bir değişiklik olmayınca asansörün tavanına bakarken, "Asansörde kaldık ve kamera da yok," dedi canı sıkılmış bir şekilde.

"Ah! Bir bu eksikti!" dedim sinirlenerek ve devam ettim, "Belki bağırırsak birileri bizi duyabilir."

"Apartmanda bizden ve bekçiden başkası yok. Muhtemelen o da uyuyordur. Kamera olsaydı belki bir ara bizi görebilirdi ama o da olmadığına göre bekçi uyanana kadar buradayız," dedi.

Ona aldırmadan bağırmaya başladım, "Heeey! Kimse yok muuu?"

Küçümser bakışlarıyla beni süzdü ve asansörün kapısını açmaya çalıştı. Tam iki kat aramızda kalınıştık.

"Lanet olsun!" diye bağırdı.

Bense tavanı göstererek, "En azından havalandırmamız var," dedim ve poşeti yere koyup topuklu ayakkabılarımı çıkardım.

Hareketlerimi izledi ve pes ederek, o da yere oturdu. Yerde oturuşu bile ne kadar erkeksi diye düşündüm bir

an. Asansörün köşesinde dizlerini kırmış, asansörün duvarına yaslanmış ve kollarını da dizlerinin üzerine koymuştu. Bu düşüncelerimden uzaklaşmam gerekiyordu. Asansör gibi küçük bir yerde onunla olmak zaten yeterince zor ve tehlikeliydi.

Ben de yerde oturmak istiyordum. Ayaklarım ağrıyordu. Ama eteğim çok kısa olduğu için oturamıyordum. Sıkıntımı anlamış olmalı ki piç haline geri döndü. Bana baktı ve tek ayağını yere uzattı.

"Otursana," dedi yine pis pis gülerek.

"Şu an oturmak istemiyorum," dedim sinirli bir şekilde ona bakarak.

"Sabaha kadar buradayız. O kadar dayanabileceğini sanmıyorum," dedi ve kolumdan tutarak aşağıya çekti.

Onun beni çekmesiyle dengesiz bir şekilde yere oturdum. Oldukça yakınyındaydım. Eteğimi düzelttim ve asansörün diğer ucuna doğru kaydım. Ondan ne kadar uzak olursam o kadar iyi diye düşünüyordum.

Tanrım sanırım beni sınırıyorsun. Koca kulüpte ona zar zor karşı koyabilmişken, şimdi de küçücük asansörde onunla yalnız kalmıştım. Bu gece benim için zor geçecekti. Gerçekten zor!

Onu yere oturtmam kesinlikle daha iyi olmuştu. Aşağıdan ona bakmamak için kendimle savaş veriyordum. Çünkü aptal ben ona minicik bir elbise almıştım. Bacakları çok güzeldi ve birazcık hareket etse her yerini görebilirdim. Düşüncesi bile beni terletiyordu. Neyse ki onu oturtmuş-tum. Oturduğunda en azından onun tarafına bakmayarak bu durumla başa çıkabilirdim. Köşeye çekilip oturmuştu. Benden korkuyor muydu hâlâ ya da o da aramızdaki çekimin farkında mıydı? Farkmda olduğu için mi uzak duruyordu?

Bilmiyordum ama bu gece bu şekilde geçmeyecekti. Kendimi bir şeylerle meşgul etmeliydim. Ona baktım. Kollarını göğsünde birleştirmiş başını asansörün duvarına dayamıştı. Ne düşünüyordu acaba?

Gözüm poşete takıldı, "Sanırım geceyi içerek geçirebiliriz yoksa vakit geçmeyecek," dedim.

Aniden bana bakıp "O benim konyağım," dedi bir kaşını kaldırarak.

Bir ona bir poşete bakıyordum. O da aynı şekilde ve ikimiz de aynı anda hızla elimizi uzattık. Poşetten konyağı çıkartırken pis pis sırtıyordum.

"Parasını ben verdim ve bu benim," dedim konyağı poşetten çıkarıp, gözünün önünde sallayarak.

Bana sinirle bakıp dudaklarını sarkıttı. Gözlerim dudaklarma kayarken, bakışlarımı kaçırdım. İçimden 'Kendine gel Deniz!' diyerek hemen tüm dikkatimi konyağa verdim ve kapağını açıp şişeyi kafama diktim. Boğazım yanımtı. Ona doğru bakmadan şişeyi ona uzattım.

Hemen elimden kaptı. "Sen içtin diye içmeyeceğimi mi sandın," deyip şişeyi kafasına dikti. Gözlerini kapatmış yüzünü buruşturmuştu.

"Yavaş ol," derken küçük bir kahkaha attım.

Şişeyi tekrar bana verdi. Yedi ya da sekiz kere daha bu şekilde içtik. Yorgun bir şekilde ona baktım. Hafif sarhoş olduğunu anlayabiliyordum. Gevşemişti. Daha rahat oturmaya başlamıştı. Bir dizini yukarı kaldırmıştı, eli göbeğinin üzerindeydi. Karşı tarafında oturmadığım için şükrediyordum. Çünkü benim de hafiften kafam güzeldi ve kendimi kaybedebilirdim.

O kadar güzel görünüyordu ki...

Şişeden bir yudum daha aldım ve tekrar ona uzattım. Şişeyi almak için elini uzattı ama şişeyi bırakmadım. Bana baktı. O da bırakmıyordu.

"Daha fazla içmeyelim bence," dedim. Çünkü o içtikçe ben de içecektim ve içtikçe daha da cesur oluyorduk. Şişeyi hızla çekti koca bir yudum aldı ve gülmeye başladı. İlk kez böyle gülümsüyordu ve Tanrım... Muhteşemdi! Ayağa kalkmaya çalıştı. Biraz tökezlese de ayağa kalkabilmişti.

"Kıçım ağrıdı," dedi gülerek ve devam etti.

"Dans etmek istiyorum. Müzik aç. Burası çok sıcak. Bu

elbiseden kurtulmak istiyorum çok rahatsız," dedi ve boyundaki düğmeleri açmaya başladı. Hızla ayağa kalktım ve ellerini tuttum.

"Hey! Hayır, hayır!" diye bağırdım telaşla.

Tanrım alkol bu kıza neler yaptırıyordu böyle. Ellerini indirdim. Gözlerime bakıyordu.

"Ben... Böyle değilim. Beni değiştiriyorsun," dedi.

Ellerini ellerimden kurtardı ve beni itti.

"Nasıl?" dedim. Anlamamıştım.

"Nasıl mı? Nasıl mı? Benden uzak dur tamam mı? Sana yenilmeyeceğim sarı kafa!" dedi öfkeyle.

Yine bana meydan okuyordu. Ne demek istediğini bilmiyordum ama bana meydan okumasının beni etkilediğini de o bilmiyordu. Kendimi daha fazla durduramadım. Ona doğru hızla gittim ve kucağıma alıp onu sertçe duvara dayadım.

İnledi...

İnlemesi beni daha da baştan çıkarırken, yüzüne bakmıyordum. Ellerim bacaklarımdaydı. Biraz daha ilerleşem kalçalarına dokunabileceğimi biliyordum. Adrenalinim tavan yapmıştı. Kilometrelerce koşmuş gibi nefes alıyordum. Bir elimin dirseğini duvara dayadım ve yüzüne baktım.

Yüzünde korkuyla karışık arzu dolu bir ifade vardı. Gözlerini kapadı. Titriyordu. Alnımı alnına dayadım ve gözlerimi kapattım. Sakinleşmem gerekiyordu.

Sakin Deniz... Sakin Deniz...

Gözlerimi kapatsam da bu kez kokusunu hissediyordum. Olmuyordu. Sakinleşmeyi başaramıyordum. Gözlerimi açtım ve elimle yanağını okşadım.

"Bana ne yapıyorsun?" diye sordum cevap beklemeden bal rengi gözlerine bakarak.

Tekrar gözlerimi kapattım ve burnumu yanağımı yanağında gezdirdim. O da yüzünü oynatarak bana,

"Senin bana yaptığını," diye fısıldadı.

Başımı kaldırdım ve gözlerine tekrar baktım şaşkın bir şekilde. O da mı benim durumumdaydı? Bakışlarını

ondan kaçırmadan, gözlerimle ondan izin istedim. Onu öpmek için onay vermesini istiyordum. İlk öpücüğü olduğunu biliyordum çünkü. Ellerini boynuma doladı. Aynı zamanda saçlarımla oynuyordu. Nefes nefeseydik. Dudaklarına doğru yaklaştım. Dudaklarımı tam değdirecekken durdum. Tereddüt ettim. Onu öpersem ondan vazgeçemeyeceğimden korkuyordum ve dudaklarma dudaklarımla hafifçe dokundum. Titredi... Öyle yumuşaktılar ki... Üst dudağını yavaşça dudaklarım arasına aldım. Bıraktım. Sonra alt dudağını dudaklarımın arasına aldım. Yine bıraktım. İnlemeyle karışık derin bir nefes verdi. Kalbim göğsümden çıkacaktı. Daha derin öpmek istiyordum. Dudakları benim olmalıydı. Daha sert ve derin öpmeye başladım. Beceriksiz olsa da, o da karşılık veriyordu artık. O karşılık verince onu kucağıma daha sağlam almak için zıplatıp tam kalçasından tuttum ve destek sağladım. Dudaklarımı dudaklarından ayıramıyordum. O ise elleriyle bana daha sıkı sarıldı. Ona sahip olmak istiyordum. Bana karşılık vererek beni bu hale sokmuşken durmam imkânsızdı. Elbiselerimizden kurtulmak istiyordum. Tüm vücudunu görmek, dokunmak, hissetmek...

Tek elimle boynundaki düğmeleri açmak için hamle yaptım. Elbiseden rahatsızdı. Benim karşımda elbisesini çıkarmak isteyecek kadar kendinde değildi. Birden kafama dank etti!

O sarhoştı... Ve şuan sarhoş bir kızıdan yararlanıyordum. Tanrım beni ne yaptığımı göremeyeceğim kadar mı etkiliyordu! Yüzüne baktım; gözleri yarı kapalı arzulu ve elleri hâlâ boynumdaydı. Ama sarhoştı. Hayır, hayır! 'Dur Deniz!' dedim kendime. Yapmaman gereken bir şeyi yapıyorsun. Elimi kalçasından çektim. Onu yavaşça kucağımdan indirdim. Yüzüne bakıyordu. Bakışları neler olduğunu sorgular gibiydi. Zor da olsa istemeye istemeye onu bıraktığımda sendeledi. Durumumu daha da zora sokan eteğine baktım. İç çamaşırını görebileceğim kadar yukarıya çıkmıştı. O bunun farkında bile değildi. Hemen eteğini

düzeltiltim. Ayakta zor durduğundan yere uzanmasına yardım ettim. Bense yanıyor, hâlâ onu deli gibi istiyordum. Sakinleşememiştım ve köşeme çekildim. Kendime lanet okuyordum...

Bütün gece ve asansörün içinde ona karşı koymak için ne kadar uğraştımsa da alkol beni rahatlatmıştı. İsteklerim, arzularım beynimin içinde dönüyordu. Ona dokunmak istiyordum. Hareketlerimi kontrol etmeye çalışıyordum ama engel olamıyordum.

Başım dönüyordu ve bir an kendimi ayakta buldum. Ona bağıırıyordum. Benden uzak dur diyordum. Her ne ol-duysa aniden beni kucağına aldı ve sertçe duvara dayadı. Canım yanmıştı ama hoşuma gitmişti. Bacaklarım iki yana açılmıştı. Bacaklarımın arasındaydı. Ellerini bacaklarımda hissediyordum. Deli gibi heyecanlanmıştım ama çok da korkuyordum. Şimdi ne olacaktı?

"Bana ne yapıyorsun?" dediğinde yüzünü ve burnunu yanağımda hissettim. Sakalları yüzüme batıyordu ama bu bile hoşuma gidiyordu. İçimden, 'Senin bana yaptığını,' diye düşündüm. Şaşkın bir şekilde yüzüme baktı ve öyle arzuluydu ki... Düşüncelerimi okumuştı sanki. Yoksa sesli mi söylemişim? Ne yapacağımı bilemiyordum. Hem onu deli gibi istiyor hem de yanlış olduğunu biliyordum. Sarhoştum...

Bu halimle onun çekimine karşı koyamıyordum. Ellerimi boynuna doladım ve saçlarına dokundum. Öyle güzel bir histi ki... Gözleri adeta beni öpmek için yalvarıyordu. Karşı koyamadım çünkü o beni öpmezse ben dayanamayıp onu öpebilirdim. Yaklaştı ve dudaklarını dudaklarıma sürttü. Tanrım heyecandan bayılabilirdim. Nefes nefeseydim. Bu anın etkisiyle sarhoşluğum iki katına çıkmıştı sanki. Daha fazlasını istiyordum ama korkuyordum. Yumuşacık öpüyordu. Üst dudağıımı öptü sonra alt dudağıımı. İstem dışı ona karşılık veriyordum. İlk öpüşmemdi ama o

kadar iyiydi ki... Hiç bu kadar güzel ve heyecanlı olacağını düşünmemiştim. Öpüşmemiz gittikçe daha da ilerliyordu... Duramıyordum. Durmam gerektiğini bildiğim halde duramıyordum.

Benim yapamadığımı o yaptı ve aniden durup, yüzüme baktı. Çok çaresiz ve kararsız görünüyordu. Nefes nefeseydi. Beni yere indirdiğinde sendeledim. Ayakta zor duruyordum. Bacaklarım titriyordu. Aklımda neden durduğuna dair sorular vardı ama bir yandan da rahatlamıştım.

Yere uzandım bacaklarım beni zor taşıyordu ve anında gözlerim kapandı.

Sekizinci Bölüm

Gözlerimi açtığımda salondaydım. Koltukta yatıyordum ve üzerim nevresimle örtülüydü. Üzerimde dün geceki kıyafetlerim vardı. Başım çatlıyordu. Sağıma soluma baktım. Çaprazımdaki koltukta da o yatıyordu. Onun da üzerinde dün geceki kıyafetler vardı tek fark gömleğinin düğmelerinin göbeğine kadar açık olmasıydı. Uyuması bile seksi diye düşündüm.

Hafızamı zorlayarak, neler olduğunu hatırlamaya çalıştım. Buraya nasıl gelmişim? Asansörde kalmıştık... İçiyorduk... Yavaş yavaş film şeridi gibi görüntüler zihnimde canlanmaya başladı. Beni kucağına alışı, yumuşacık öpüşü, geri çekilişi...

Tanrım! Onunla öpüşmüştük! Kalp atışlarım hızlandı ve ona baktım. Eğer o durmasaydı ben durabilir miydim? Durmasına sevinmişim ama neden durduğu hakkındaki olasılıkları düşünmeye başladıkça canım sıkılıyordu. Sarhoştuk ve o erkekti. Başka birisi olsa yine öper miydi acaba? Ben olduğumu fark ettiğinde mi geri çekilmişti ya da daha önce hiç öpüşmemiş olduğumdan onu beceriksizce öpmem yüzünden miydi?

Çok utanıyordum. Ben bunları düşünürken kıpırdadığını fark ettim. Uyanıyordu sanırım. Hemen gözlerimi kapattım ve uyur numarası yaptım. Yüzüne bakarsam kıpkırmızı olacaktım ve buna hazır değildim.

"Dün geceki sarhoşluğundan sonra bir de uyur numarası mı yapıyorsun?" dedi.

'Lanet olsun!' diye içimden söylenerek gözlerimi açtım. Başımı nevresimin altına soktum.

"Başım ağrıyor çok uykum var," dedim konuyu değiştirmek istercesine.

"Zaten akşam olmak üzere hadi kalk," diye azarladı beni ve devam etti.

"Yoksa utanıyor musun?" diye sorup, küçük bir kahkaha attı.

Sinir olmuşum. Nevresimin altından başımı çıkardım.

"Neden utanacakmışım sarhoş olmakta utanılacak ne var ki?" diye söylendim. O konuya girmek istemiyordum. En iyisi hatırlamamış gibi yapmaktı. Yoksa asla yüzüne bakamazdım. Yattığı yerde oturmuş, bana bakıyordu. Son cümlemini söyleyince kaşlarını çattı ve ayağa kalkıp mutfığa yöneldi.

"Yemek yemeliyiz," dedi sertçe.

Bekçi bizi fark edene kadar uyumamıştım. Uyuyamıyordum. Zaten sakinleşmem uzun süre almıştı. O uyurken onu seyretmişim. Çok masumdu. Her ne kadar onu kaçırdığımdan beri bana meydan okusa ve cesaretle karşı çıksa da korkuyordu biliyordum. Ben de korkuyordum bu oyunun gidişatından ve sonundan.

Bekçi geldiğinde onu kucağıma aldım ve eve girdim. Çok yorgun ve uykusuzdum. Salondaki koltuğa yatırdım. Bu havada üşümeyeceğini biliyordum ancak o elbiseyle yattığında her yeri açıldığı için odadan nevresim alıp üzerine örttüm. Ondan uzak durmalıyım. Ona bakmamalıydım. Bu düşüncelerle gömleğimin düğmelerini açtım, derin bir nefes aldım ve diğer koltuğa uzanıp uykuya daldım.

Benden önce uyanmıştı. En küçük seste bile uyanan biriydim. Yerimde oturur pozisyona geçince uyur taklidi yaptığını anlamıştım. Utanıyor olmalıydı. Utanması ve uyur taklidi yapması beni güldürmüştü ama ben de utanıyordum. Düşüncesizce dürtülerime engel olamayıp hayvan gibi davranmıştım.

Ortamı rahatlatmak amacıyla bana rol yapmaması gerektiğini söyledim ve tabii inkâr etti. Sonra, "Neden sarhoş olmaktan utanacağım?" dediğinde ise ciddileştim. Hatırla-

mıyor olabilir miydi? Bir yanım hatırlamamasını istese de diğer yanım hatırlamasını istiyordu. Aramızdaki o güçlü çekimi, öpüşmemizi hatırlasın istiyordum. Ayağa kalkıp mutfığa yöneldim.

“Yemek yemeliyiz,” derken belki de böylesi daha iyidir diye düşünüyordum. Hatırlamamalıydı...

O mutfığa giderken ben de kalktım ve nevresimle birlikte odama girdim. Göz ucuyla ona baktığımda buzluktan çıkardığı pizzaları mikrodalgaya atıyordu. Odasına yönelirken, bir yandan da gömleğini çıkarmaya başladı.

Odanın kapısında durmuş aptal gibi vücudundaki kaslara bakıyordum. O kasların her birine dokunmak istiyordum. Ben ona hayran hayran bakarken birden durdu ve bana baktı. Yine yakalanmışım lanet olsun! Beni yerin dibine sokacak cümlesini bekliyordum ki hiçbir şey söylemeden dönüp odasına doğru gitti. Şaşırsam da bir şey söylemediği için mutluydum.

Odama girdim ve üzerimdeki elbiseden kurtuldum. İç çamaşırimi da çıkarttıktan sonra bornozu üzerime geçirdim ve odadan çıktım. Banyoya doğru hızlı adımlarla giderken onun odasının kapısı açıldı ve belinde havluyla odadan çıktı. Onu öyle görünce dönüp kaldım ve aklıma dün gece geldi. Gözlerimi ondan alamıyordum. Aynı şekilde o da yerinde durmuş bana bakıyordu.

Yutkundum. O kadar seksi görünüyordu ki karnımdaki karıncalanmaları hissediyordum. Tüm bedenim ona doğru akıyordu sanki...

Odama girdim. Onu görmek istemiyordum. Kıyafetlerimden kurtulmak istiyordum. Kokusu her yerimdeydi sanki. Soğuk bir duş almalıydım. Üzerimdekileri çıkardım, havlumu belime sardım ve odamdan çıktım.

Karşımda bornozuyla duruyordu. Tanrım! Bunu bana

neden yapıyorsun! Ben kaçmak istedikçe daha çok gözüme sokuyorsun!

Olduğum yerde kalakaldım. Bornozun üzerinden vücudunun her ayrıntısını görebiliyordum. Bornozun altında çıplak olduğu düşüncesi o anda tahrik olmama yetmişti bile. Gözlerimi kapattım. Kalbimin hızlı atışını dindirmek istiyordum. Onun utangaç sesiyle gözlerimi açtım.

“Önce sen gir. Ben daha sonra da girebilirim duşa,” dedi ve odasına doğru yöneldi.

“Önemli değil sen girebilirsin,” dedim.

“Hayır, hayır sen gir burası senin evin,” dedi çabucak ve hızlı adımlarla odasına girerken. Birden yanık kokusu aldım.

O da almış olmalıydı ki koşar adımlarla ikimiz de mutfığa yöneldik. Daha yakın olduğu için benden önce mutfaktaydı ve mikrodalgaın düğmesini kapattı. “Kahretsin,” deyip ben de hızlıca yanına geldim ve kapağı açtım. Mikrodalgadan dumanlar yükseliyordu ve feci bir yanık kokusu vardı. Pizzaları tamamen unutmuştum. Kendime kızıyordum, aptal! Kızı düşünmekten başka bir şey yapamıyorsun!

“Kenara çekil,” dedim sertçe ve pizzaları alıp mutfak lavabosunun içine koydum.

“Akşam yemeği mahvoldu,” derken arkamı döndüm ve ona baktım.

Gözleri açılmış bir şekilde vücudumun aşağısına bakıyordu. Gözlerinin baktığı yeri takip ettim. Çırılçıplaktım!

Yüzüne baktım. O da yüzüme baktı. Kıpırmızıydık!

Panikle, “Ah, pardon,” dedi ve hemen arkasını döndü.

Ben de havlumu nerede düşürdüğüme baktım ve yerden alıp hemen belime sardım.

Yanık pizzaları alıp mutfak lavabosuna doğru hızlıca yürürken ben de mikrodalgaın içine bakıp ne kadar hasar var anlamaya çalışıyordum. Ne yaptığını görmek için

arkamı döndüğümde ise mutfak lavabosuna eğilmiş çıplak poposuyla karşılaştım. Gözlerim kocaman açılırken, 'Bir kızda bile böyle bir popo yoktur herhalde,' diye düşünüyordum. Ah, Tanrım neler düşünüyordum! Bu adam beni nasıl da yoldan çıkarıyordu!

"Akşam yemeğimiz mahvoldu," deyip önünü döndü.

Refleks mi yoksa içimdeki merak mı bilmiyorum ama gözlerim direk aşağıya kaydı.

Aman Tanrım! Daha önce banyoda onu çıplak gördüğümde hemen arkamı dönmüştüm görmemek için ama şu an her şey tüm ayrıntılarıyla önümdeydi! Yüzüne bakınca onun da bana baktığını görür görmez kendime gelerek ve ağzımdan saçma bir pardon çıkararak arkamı döndüm. Yüzüm alev alevdi. Heyecandan ve utançımdan ölecektim! Tabi o erkekti böyle şeylerden utanmıyor olmalıydı.

"Dönebilirsin. Geçti," dedi ve yüzümü istemeyerek de olsa döndüm.

Sırıtıyordu. Tezgâha yaslandı. 'Utanmaz pislik,' diye düşündüm.

"Utanmış görünüyorsun. Utanmana gerek yok," dedi yine gamzelerini ortaya çıkaran o gıcık gülümsemesiyle ve devam etti.

"Ah, pardon ilk kez görüyor olmalısın. Sen bakireydin değil mi?" diye sorarak, kahkaha attı sarı kafa.

Sinirlenmiş ama utanmıştım da! Söyleyecek bir şeyler aradım. Alt kalmamalıydım.

"Özel hayatımı senin gibi adam kaçırان bir şahsiyete anlatacak değilim. Bakire olduğumu nerden çıkarttığını da anlayamıyorum. Ama haklısın senin gibi önüne gelenle yatan biri olmadığımından sana göre bakire sayılırım," dedim dalga geçerek.

Tek kaşını kaldırarak, "Hımm... Yakışıklılığım yüzünden böyle durumlara maruz kalabiliyorum," dedi kendine güvenerek.

"Kendini yakışıklı sanman ne kadar acıklı bir durum.

Daha acıklı olansa senin gibi şekilsiz biriyle yatmaya istekli olan ucuz fahişeler," dedim onu küçümseyerek.

Ve arkamı dönüp banyoya doğru yürürken devam ettim, "Duşa önce ben giriyorum!"

Sinir olmuştum ona, kendine güvenine, yattığı sürtüklerle, gerçekten yakışıklı oluşuna ve söylediklerinin doğruluğuna.

"Hey! Dur bakalım, önce evin sahibi duşa girecek," dedi bana inat ve arkamı dönmemle bana doğru geldiğini gördüm.

Hızla banyoya doğru koşmaya başladım. Ayak seslerinden onun da bana yetişmek için koştuğunu anlamıştım.

"O banyoya girersen eğer tüm gece seni oraya aç susuz bir şekilde kilitlerim!" diye bağırdı arkamdan.

Dinlemedim ve heyecan içinde koşmaya devam ettim. Banyonun kapısını hızlıca açmamla kapının kilidi olmadığını hatırladım ve kapıyı kapattım derken, eliyle kapının arasına girdi. İtiyordum ama çok güçlüydü. Tüm vücudumla kapıya abandım. Daha çok ittirdi ve kolunu kapının arasına soktu. Kapıda kilit de olmadığıma göre daha fazla savaşamayacağımı anladığımda kapının önünden çekildim ve kendimi yerde buldum. Onu da üstümde!

Burun burunaydık. Kalp atışlarımı saniyesinde hızlanmıştı. Yüzüme bakıyordu. Gözlerinde yine o arzu vardı. Tenini sol bacağımda ve sol göğsümde hissediyordum. Bornozumun sol tarafı düşmenin etkisiyle açılmış olmalıydı. Daha da heyecanlandım. Kasığıma baskı yapan bir şey hissettiğimde ise kalbim kulaklarımda uğuldamaya başlamıştı. Karnumdaki karıncalanma ise durumuma tuz biber olmuştu. Üstelik üzerimden kalkmıyordu. Kalkmasını istiyor muydum ki? Onun da nefesi hızlanmıştı ve göğsümde kalp atışlarını hissedebiliyordum. Çok hızlı atıyordu. Gözlerimizi birbirimizin gözlerinden ayırmıyorduk. İkimiz de bir hareket bekliyorduk sanki. Sonunda o konuştu.

"Dün geceyi hatırlıyor musun?" diye sordu. Sesi boğuk, heyecanlı ve kısıktı.

Vereceğim cevabı merakla gözlerimin içine bakıyordu. Ne söyleyeceğimi bilemedim. Ama o geceki arzularımı göz ardı edemezdim ki şuanda çok daha fazlasını yaşıyordum ve nefes nefese,

“Evet,” dedim. Dudaklarına bakmamak için kendimle savaşı veriyordum. Gözlerimi kapattım.

“Aç gözlerini,” dedi yumuşak bir sesle.

Umutsuzca gözlerimi açtım ve gözlerine baktım.

“Aramızdaki o çekimin sen de farkındasın değil mi?” diye sordu bu kez de.

Söyleyip söylememekte tereddüt ediyordum. Aramızdaki şeyi onun da fark etmesi hoşuma gitmiş ve heyecanuma heyecan katmıştı. Ancak doğru değildi tüm bunlar.

“Evet,” dedim yine. Pes ediyordum. Ona karşı koyabilmek öyle zordu ki...

Gözleri parladı. Hafifçe gülümsedi ve başını yana yatırmak, “Benimle duş alır mısın?” diye sordu.

Şaşkınlıktan konuşmakta zorlanıyordum.

“Ne... Nasıl yani?” diye saçmaladım.

Gözlerini kapattı ve üzerimden kalktı. Arkasını dönüp toparlanmam için bana zaman tanıdığını anladım. Ondan beklemediğim bir hareketti. Hemen ayağa kalkıp bornozumun önünü kapadım.

“Dönebilirsin,” dedim. Açıklama bekliyordum. Ne demek istiyordu?

Döndü ama tedirgindi. Yere baktı ve tekrar gözlerini gözlerime dikti. Gergin ve çekingen bir hali vardı.

“Bak, öncelikle sana istemediğin hiçbir şey yapmam. Bunu bilmeni istiyorum. Sen istemediğin sürece sana elimi bile sürmem,” dedi.

Konuşmalarının nereye varacağını bilmiyordum. Adonislerinin dikkatimi dağıtmasına izin vermeyerek merakla gözlerine bakmaya çalışıyordum. Konuşmasına devam etti.

“Bak,” dedi ve yere baktı. Elini saçlarının arasından ge-

çirdi ve eli boynunda kaldı. Zorlandığını ve doğru kelimeleri seçmeye çalıştığını anlamıştım. Tekrar gözlerime baktı.

"Senden uzak durmaya çalışıyorum. Ne yaparsam yapayım ne kadar uğraşırsam uğraşayım sanki tüm evren birleşmiş sürekli bizi bu hale sokuyor ve senden kaçmaya çalıştıkça yine aynı durumda buluyorum kendimi. Açıkçası... Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi çaresizce gözlerinin içine bakarak.

Sözleri karşısında kalakaldım. Haklıydı. Sürekli aynı şeyi yaşıyorduk. Aramızdaki çekime karşı koyamıyorduk. O bu cümleleri söylerken bile vücudu dikkatimi dağıtıyordu. Ona karşı koymak günden güne zorlaşıyordu. Hiçbir erkeğe hissetmediğim şeyleri hissediyordum. Öpmek istiyordum, dokunmak istiyordum...

Devam etti. "Bu durumdan kurtulmak istiyorum. Sen de az önce aramızdaki şeyi onayladın. Senin de bu durumdan kurtulmak istediğini biliyorum ve bu yüzden eğer beraber duşa girersek kendimizi birbirimize alıştırmış olacağız. Aramızdaki çekim yok olacak. Sonuçta insanların da birbirlerinden sıkılmasının sebebi bu değil mi? İnsanoğlu merakının kalmadığı şeyden sıkılır," diye hararetle bir şekilde konuşmasını bitirdi.

Gözlerimi açmış şaşkınlıkla ona bakıyordum. O da merakla cevabımı bekliyordu.

"Bana beş dakika ver," dedim.

O kadar çok şey söylemişti ki hepsini düzgünce anlamaya çalışıyordum ve hiç beklemediğim bir şeydi bu itiraf.

"Benimle duş almak istiyorsun?" dedim soru sorarak.

"Evet," dedi.

"Ve bunun nedeni aramızdaki görünmez çekimin yok olmasını istemen ve birbirimizden sıkılmamızı sağlamak?"

"Kesinlikle," dedi kararlı bir şekilde.

Gerçekten çok ciddi ve doğru söylüyor görünüyordu. Haklı olabilirdi. Aslında doğanın kanunuydu bu sıkılma olayı ve birçok aldatma ve ilgi azalması da bu sebeple olmuyor muydu?

Üstelik ben de aramızdakilerden rahatsızdım. Onu merak ediyordum. Onu düşünüyor, onu çözmeye çalışıyordum. Haklıydı. Üzerimdeki etkisinden ben de kurtulmak istiyordum. Belki de ondan daha fazla istiyordum. Çünkü sürekli ona dokunma isteğime çok zor karşı koyabiliyordum ve gittikçe daha da zorlaşıyordu. Böyle devam ederse beni kaçıran adamla yanlış şeyler yapabilirdim.

Ve risk alarak, "Şartlarım var," dedim.

Yüzünde bir rahatlama oldu.

"Dinliyorum," dedi.

Söyleyeceklerim beni utandıracak için bakışlarımı gözlerinden kaçırdım.

"Duşta giyinik olacağız," dedim utana sıkıla.

"Ne! Bunun etkili olmayacağını ikimiz de biliyoruz," dedi gülererek ve haklıydı.

"Kusura bakma ama seninle duşa çıplak girecek değilim," dedim kaşlarını çatarak.

"Pekâlâ, iç çamaşırlarımızla olalım ne dersin?" diye sordu merakla.

Çıplak olmaktan iyidir diye düşündüm.

"Peki, ama bir şartım daha var," dedim.

Tedirgin bir şekilde, "Nedir?" diye sordu.

"Birbirimize dokunmayacağız. Asla!" dedim. Sesim çok kararlıydı.

Uzun bir süre durdu. Alt dudağını ısırды. Yine dikkatimi dağıtmıştı işte.

"Sen istemediğin sürece..." dedi ve sırtıttı. Sesindeki imayı anlamazdan geldim.

Kendimden emin olamasam da, "İstemeyeceğime göre sorun yok o zaman," dedim kendimden emin bir şekilde.

Yine o güzel gamzesini göstererek güldü ve elini uzattı. "Anlaştık o zaman," dedi.

Ben de elimi uzattım ve el sıkıştık.

Birdenbire aklıma gelen fikirle iyi mi kötü mü yaptı-

ğımı bilmiyordum. Ama bu yöntemin ise yaramasını istiyordum. Merakım giderse, hayatıma giren diğer kızlardan sıkıldığım gibi ondan da sıkılacaktım. Her zaman öyle olurdu.

Aramızdaki şeyin ortadan kalkması gerekiyordu. Aksi halde her şey daha da karmaşık hale gelecekti. Aslında kabul etmesini beklemiyordum. Gerçekten o da bu durumdan kurtulmak istiyor olmalıydı ki teklifimi kabul etti diye düşündüm.

Banyodaki hali gözümün önüne geldi. Onun üzerindeki açılmış bornozundan teni tenime değmişti ve anımda tahrik olmuşum. Vücudum onun karşısında bana yabancı gibiydi.

Evet, evet. Bu durumdan kurtulmalıydım. Beni çaresiz ve güçsüz hissettiriyordu.

Anlaşıp el sıkıştıktan sonra banyoyu hazırlayacağımı söyleyerek onu banyodan çıkarmıştım. Zaten o da iç çamaşırlarını giyeceğini söylemişti utana sıkıla. Onu utandırmayı seviyordum. Çok masum oluyordu o zamanlar.

Teklifi kabul etmişti ve onu korkutmak istemiştim. Güvenli bir ortam yaratmalıydım. Kendini güvende hissetmeli ve rahat olmalıydı. Duşa kabinin kapılarını sonuna kadar açtım. Küvetin içine bolca banyo köpüğü ve duş jeli boşalttım. Suyun sıcaklığını ayarladım ve aklımdaki düşüncelerle küvetin dolmasını izledim.

Heyecanlıydım. Onunla aynı küvette olma düşüncesi bile beni tahrik ediyordu. Ama alışacaktım biliyordum. Ona ve vücuduna karşı tepkisizleşecektim.

Küvet dolunca suyu kapattım ve odama gittim. Belimdeki havluyu çıkarıp iç çamaşırlarımı giydim ve odadan çıkıp,

“Banyo hazır,” diye bağırdım onun odasına doğru. Arından heyecanla banyoya yürümeye başladım.

İç çamaşırlarımı giyerken açık renk giymekten özellikle

kaçınmış bir yerlerimin iç çamaşırı altından görünme ihtimaline karşı en koyu olan mor rengi seçmiştim. Çünkü hepsini dantel almıştı sapık.

Heyecanlıydım! Banyonun hazır olduğunu söyleyen sesini duyunca daha da heyecanlandım. Korkuyordum da!

Doğru kararı verip vermediğimi düşünüyordum. Ya yanlış kararsa? Ama bu teori gerçekten doğrudu ve eğer ise yararsa ve benden sıkılırsa belki beni serbest bile bırakabilir diye düşünüyordum. Bornozumu üzerime geçirdim. Karşısına iç çamaşırlarıyla çıkmak utancımından yerin dibine sokardı beni. Kapıya doğru yürüdüm ve açmadan önce banyoda beni nelerin beklediğini düşündüm. Umarım anlaştığımız gibi iç çamaşırını giymişti. Ondan her şey beklenirdi.

Derin bir nefes aldım, 'Her şey senin elinde Selin. Unutma sen istemedikçe o sana hiçbir şey yapamaz,' diye içimden kendimi rahatlatarak odadan çıktım.

Banyonun kapı tokmağını tuttuğumda adeta heyecandan ölecektim ve yavaşça kapıyı açtım. İçerisi çok güzel kokuyordu. Küvete bakınca onu gördüm. Küvetin içinde köpükler arasındaydı. Gördüğüm görüntü karşısında nefesim hızlanmıştı. Kaslarının üzerindeki köpükler ve köpükler arasından çıkan küvetin her iki yanındaki dizleri...

Tanrım! Bunu yapamayacaktım. Hayır, o bu kadar cezbedici görünürken asla ona karşı koyamazdım! Kaşlarımı çattım. Çok gerilmiştim.

"Senden önce küvete girmeme bozulmadın umarım. İstersen çıkabilirim. Önce sen gir ve nerede durmak istediğine karar ver," dedi. Sesi sakindi.

"Hayır, hayır," dedim çabucak ellerimi sallayarak. Altında iç çamaşırı olmayabilirdi, her an piçlik yapabilirdi. Üstelik tüm vücudunu, altında çamaşır dahi olsa görmeye dayanmam daha da zor olacaktı.

Bornozu çıkartacaktım ancak utanıyordum. O ise beni izliyor ve küvete girmemi bekliyordu.

"İııııı... Gözlerini kapatır mısın ?" dedim ellerime bakarak utançla.

Ellerim titriyordu. Güldü.

"Peki," dedi ve gözlerini kapattı.

Hemen bornozu üzerimden çıkardım ve küvetin içine onun karşısına geçip oturdum. Bacaklarımı da kendime doğru çektim. Onunla temas istemiyordum. Hele de böyle bir ortamda. Gözlerini açtı ve beni incelemeye başladı. Gözlerine bakamıyordum. Ellerimle bacaklarımı sardım. Benim dizlerim de suyun üzerinden görünüyordu. Bu şekilde daha az yerimi görebilir diye düşündüm.

"Müzik açmamı ister misin? Rahatlamana yardımcı olur," diye söyleyince yüzüne baktım.

"Evet, olabilir," dedim. Sesim titremiştir.

Duvardaki düğmelerden birine bastı ve banyoyu Alicia Keys'in sesi doldurdu. If I ain't got you çalıyordu. Bu şarkıyı çok severdim. Banyodaki gergin sessizliği bozduğu için artık en sevdiğim şarkı olacaktı.

"Daha iyi," dedim hafif gülümseyerek.

O da gülümsedi ve kollarını küvetin iki yanına koydu. Hâlâ bana bakıyordu ben de ona bakıyordum. Birazcık daha rahatlasam da yine de tetikteydim. Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapatıp başını duvara yasladı. Gözlerini kapatmasını fırsat bilerek onu incelemeye ve içimden isyan etmeye başladım. Neden bu kadar yakışıklıydı? Neden düzgün nefes alamıyordum onun karşısında? Bu kadar seksi görünmek zorunda mıydı? Geniş ve kaslı omuzları, geniş boynu, güçlü kolları, biçimli dudakları, gamzesi, tenninin rengi... Ah, Tanrım! Dur Selin, kes şunu! Gözlerimi ondan alarak yerimde kıpırdandım ve suyun üzerindeki köpüklere bakmaya başladım. Gözlerini açıp başını kaldırdı ve bana baktı.

Küvete girmiş gergin ve heyecanlı onu bekliyordum. Sonunda kapı açıldı ve bornozuyla içeri girdi. Utandığından

bornozunu giydiğini elbette anlamıştım. Dalga geçecektim ama o kadar tedirgin görünüyordu ki hiçbir şey söylemedim vazgeçmesinden korkarak. Tek söyleyebildiğim isterse küvetten çıkabileceğim ve önce onun girebileceğiydi. Gözlerimi kapatmamı istediğinde de hem onu görmek istiyordum hem de bu gizlilik hoşuma gittiği için gözlerimi kapattım ve suya girişini dinledikten sonra gözlerimi açıp ona baktım. Tanrım öyle ürkek ve masum görünüyordu ki... Bu hali onu daha çekici yapıyordu. Aslında her hali beni çekiyordu. Sinirlendiğinde de meydan okuduğunda da korktuğunda da...

Ona kilitlenmişim. Bacaklarını göğsüne doğru çekmiş kollarını bacaklarına sarmıştı. Köpüklerin arasında öyle seksi görünüyordu ki... Suyun yüksekliği göğüslerinin kabarıklığını örtememişti. Saçlarının yarısı ıslanmış ve birkaç tutam ıslak saç boynundan göğüslerinin arasına doğru yol çiziyordu. Bu görüntü karşısında dikkatimi dağıtmam gerekiyordu. Müziğin yardım olur diye düşünerek fikrini sordum ve müziği açtım.

"Daha iyi," derken gülümsedi ve gülünce bir o kadar daha güzel olduğunu düşündüm.

Tanrım! Ben ne yapacaktım! Derin bir nefes aldım gözlerimi kapattım ve başımı duvara yasladım. Sakinleşmeye ve rahatlamaya çalışıyordum. Gerginlikten arzularımı dizginleyebilmişim ama onu öyle köpükler arasında görmeye dayanmak beni çok zorluyordu. Suyun kıpırdadığını hissedince gözlerimi açtım ve ona baktım. Yerinde rahatsızca kıpırdanıyordu.

"Rahatlamalısın. Yoksa ben de rahatlayamam," dedim. Gerçekten rahatlamasını istiyordum ancak böyle aşabildik bu durumu çünkü.

Gözlerini köpüklerden alarak bana baktı. Gergin bir şekilde gülümsedi.

"Elimde değil. Nasıl rahatlayabileceğimi bilmiyorum," dedi ve iç çekti.

Öyle çaresiz ve masumdu ki ona sarılıp onu rahatlatmak

istiyyordum. Ama ben de çaresizdim. Ona dokunamıyordum. Öyle olmasını istemişti. Düşününce haklıydı. Çünkü ona dokunursam daha fazlasını isteyeceğimi biliyordum.

“İşe yarayacak mı?” diye sordu utangaç bir şekilde.

“Yaramalı,” dedim sessizce. Yaramalıydı. Yarayacaktı.

Sanırım ikimiz de çaresizdik.

Kollarını küvetin iki yanına koydu. Bacaklarını da suyun biraz daha altına indirdi. Kendince rahatlamaya çalışıyordu.

Bakışlarım omuzlarına kayınca, sutyeninin askılarından mor çamaşırları giydiğini anlamıştım. Teniyle öyle uyumluydu ki... Onu iç çamaşırlarıyla hayal ettim. Elimi uzatıp askılarını indirmeyi istedim. Islak tenine dokunmayı, onu kucağıma almayı...

Kalp atışlarını hızlandı. Düşüncelerime hâkim olamıyordum. Elimi yüzüme getirdim. Alnımı ovaladım. Gözlerimi kapadım ve sakinleşmeye çalıştım ama vücudum çoktan harekete geçmişti. Onun karşısında vücuduma söz geçiremiyordum.

“Şey...” deyince ona baktım.

“Elim artık acımıyor. Sargıyı çıkartabilir miyiz?” diye sordu çekinerek.

Yerimde doğruldum. Eline baktım. Tamamen unutmuştum. Dikişlerin de alınması gerekiyordu. Aklımı başımdan alıyor diye kızdım kendime.

“Evet, sargıyı açsak iyi olacak. Dikişleri de almamız lazım,” dedim dikkatimi başka bir şeye vermiş olmanın rahatlığıyla.

Müziği kapattım ve kollarımla küvetin kenarlarından güç alarak kalkacakken,

“Dur!” diye bağırdı.

Olduğum yerde kalakaldım. “Ne?” dedim utangaç yüzüne bakarak.

“Şimdi mi yapacaksın,” deyip, kaşlarını kaldırdı ve yüzü kızararak, “İç çamaşırı giyiyorsun değil mi?” diye sordu sessizce.

Kahkaha attım. "Hayır," diyerek ayağa kalktım. Hemen elleriyle yüzünü kapattı.

Kahkahalarım eşliğinde küvetten çıktım ve şaka yaptığımı anlamış olacak ki ellerini indirip bana baktı.

"Pislik!" deyip eliyle bana su sıçrattı.

Parmağımı ona doğru uzatıp, "Uslu dur yoksa dikişlerini alırken canını yakarım," diye tehdit ettim ve gülümseyerek banyodan çıkıp malzemeleri aldım.

Geri döndüğümde endişeli görünüyordu. Korktuğunu biliyordum ama acıtmamak için elimden geleni yapacaktım. Üstelik başka bir işle uğraşmak birbirimizin yanında rahatlamamıza yardımcı olacaktı. Onu ve vücudunu düşünmeyecektim.

Tabureyi küvete yaklaştırdım ve çantayı üzerine koyup küvete girdim. Ona bakmasam da hareketlerimi izlediğini hissediyordum. Oturdum ve dikişleri alabilmek için çok uzak olduğumuzu fark ettim. Bunu hiç düşünememiştim. Yüzüne baktım,

"Yaklaşmam gerek..." dedim soru sorar gibi.

Biran düşünüp, "Peki," dedi endişeli bir şekilde.

Yavaşça yaklaştım. Bacaklarım bacaklarına değince, ikimiz de gerildik.

"Elini uzat," dedim sessizce. Hemen itaat etti.

Çok rahatsız oturuyordum. Kendine doğru çekili duran bacakları hareketlerimi kısıtlıyordu.

"Sargını bu pozisyonda açabilirim ama dikişleri almak gerçekten zor olacak," dedim ve yüzüne baktım.

"Daha rahat bir pozisyonda durabilir miyiz?" diye sordum ciddi bir şekilde.

Gerçekten tek istediğim canını acıtmadan düzgün bir şekilde dikişlerini almak.

Yüzüme baktı ve ciddiyetimden o da emin olmuş olmalı ki, "Nasıl durmamız gerekiyor? Nasıl daha rahat edebilirsen öyle yapalım," dedi.

Normal olmaya doğru ilerliyorduk. Çekingendik ama daha rahattık.

Onu kendime doğru çekmeliydim ama bunu yapmam için ona dokunmam gerekiyordu. Kollarımı ona doğru kaldırdım. Çaresizliğimi görünce, "Dokunabilirsin," dedi. "Rahat oturmalısın canımın yanmasını ve bir hata yapmanı istemiyorum," diye devam etti gözlerime bakarak.

Heyecanlandım ve ilk önce kollarımdan tutup onu yan çevirdim. Ona yaklaşarak bacağımanın birini onun arkasından dizim kırık bir şekilde uzattım. Bacağımanın beline ve sırtına değmesi beni daha da heyecanlandırırsa da görmezden geldim. Oldukça yakınlaşmıştık. Hâlâ bacakları göğüs hizasında kendine çekili vaziyetteydi. Yüzüne baktım. O da başını kaldırıp yüzüme baktı.

"Bacaklarını biraz indirip aralamalısın," dedim. Bu cümle bile... Tanrım! Nefesimi kontrol altına almaya çalışıyordum.

Kısa bir süre düşündü ve tek bacağınyı suyun altında indirip, diğer bacağınyı da daha çok açarak dizi kırık bir şekilde benim aksi yönüme doğru uzattı ve tamam anlamında bana baktı.

Nefesinin hızlandığını görebiliyordum. Köpüklerin azalmasıyla da suyun altını...

Oturuşu ve hızlı nefes alışını anında dikkatimi yapacağım işten, ona yoğunlaştırmıştı. Gerilmeye başlamıştım yine. Dikkatimi nasıl oturacağıma verdim ve bacağımyı onun suyun altında bağdaş kurmuş gibi duran bacağınyın üstünden uzattım. Dizim suyun üzerinde ve önündeydi. Rahatsız olup olmadığına baktım. Çünkü şu an bacaklarımyın arasında yan bir şekilde duruyordu ve bana göre çok baştan çıkarıcıydı.

Sanırım ona göre de öyleydi ki yüzüme bakıp, "Devam et," dedi. Gözlerindeki heyecanı görebiliyordum.

"Elini ver," dedim ve elini dizime koydum. Sargıyı yavaşça açtım. "Dikişleri almaya başlıyorum. Çok acırsa söyle," dedim.

"Acı vermekte üstüne olmadığı için hazırlıklıyım," dedi gülümseyerek.

Ortamı yumuşattığı için gülümsedim ve işime yöneldim. Eline beş dikiş atmıştım. İlk dikişi alırken, "Ahh!" diye inledi. Yüzüne baktım. Kaşlarını çatmış tüm dikkatıyla eline bakıyordu.

İkinci dikiş alırken acının etkisiyle yine inledi ve vücudu gerildi. Bacaklarımın arasında kıpırdanışını hissettim. Tekrar ona baktığımda, gözlerini kapatmış, dudağını ısıırıyordu.

"Lanet olsun şuanda bile nasıl bu kadar seksi olabiliyor?" diye düşündüm.

İnlemeleri beni terletmeye başlamıştı bile. Dikkatimi toplamak için gözlerimi kapattım ve tekrar açıp yüzüne bakmadan üçüncü dikişe geçtim. İnlememesi için çok dikkatli olmaya çalışıyordum ama canının yanmaması mümkün değildi.

Yine inledi ve dayanamayarak, "Şunu keser misin!" diye kızdım yüzüne bakarak.

Bağırmaımla hafifçe sıcrayarak, yüzüme şaşkın şaşkın baktı. "Neyi keseyim?" diye safça anlamayan gözlerle bana baktı.

Yüzüne bakmaya devam ediyordum. Arkasına uzandım ve müziğı açarak, tekrar eline yöneldim. Artık duymayacaktım. Biliyordum özellikle yapmıyordu emindim ama beni tahrik ediyordu ve biraz daha o şekilde inlemeye devam ederse gerçekten dayanamayacaktım.

Dördüncü ve beşinci dikiş de aldıktan sonra elini temizledim ve tekrar sardım.

Bir an önce ondan uzaklaşmak istiyordum.

Elimi sarar sarmaz geri çekildi. Sinirli görünüyordu. "Neyin var? Bir şey mi oldu?" diye sordum çekinerek.

Çatık kaşlarıyla yüzüme baktı. "Hiç," dedi.

"Sinirli görünüyorsun ama..." dedim sakince.

Madem normal olmaya çalışıyorduk sakın olmalıydım. Birden, "Teşekkür etmeyi bilmez misin sen!" diye kızdı.

Garip garip ona baktım. Gayet sakinken ve duş konu-
sunda ikimiz de başarılı bir iş çıkarmışken aniden sinirle-
rimi nasıl zıplatabiliyordu gerçekten şaşırıyordum. Zaten
hem onun yüzünden hem de elimin acısı yüzünden ken-
dimi kasıp durmuştum. Bir de bu halini çekemeyecektim.

"Ne saçmalıyorsun! Senin yüzünden olan bir şey için
bir de sana teşekkür mü etmeliyim!" dedim sesimi yüksel-
terek.

Çenesi gerildi.

"Evet! Hem teşekkür etmelisin hem de özür dilemeli-
sin!" diye bağırdı bana.

Gerçekten saçmalıyordu. İkimiz de kaşlarımız çatık bir
şekilde öldüresiye birbirimize bakıyorduk.

"Senden ne sebeple özür dilememi bekliyorsun acaba?"
diye bağırdım ve devam ettim,

"Belki farkında değilsindir diye söylüyorum beni kaçı-
ran sensin! Özür dilemesi gereken ben miyim yoksa sen
mi?" dedim kızarak.

"Bana yaptıkların için özür dile hemen!" diye bağırdı
tekrar.

Söylediklerimi hiçe saymıştı. Gözlerimi şaşkınlıkla açtım.

"Zekâ seviyen yetersiz galiba anlamıyor musun senden
özür dilemek için bir sebebim yok. Çünkü sana hiçbir şey
yapmadım!" diye bağırdım.

Yaslandığı yerden doğruldu.

"Dilemiyorsun yani?" dedi bir kaşını kaldırarak.

"Asla!" dedim ben de tek kaşımı kaldırarak.

Bana yaklaşmaya başladı, "Emin misin?" diye sordu ve
daha da yaklaşmaya başladı.

Geri çekildim ve küvetin en uç kısmına yaslanarak, "Ne
yapıyorsun?" dedim tedirgin bir şekilde.

"Eğer özür dilemezsen ve bana bu şekilde meydan oku-
maya devam edersen seni gerçekten pişman edeceğim,"
dedi ve oldukça ciddi görünüyordu.

"Bir anlaşmamız var. Bana dokunamazsın," dedim se-
simden korkumu anlamamasını umarak.

"Evet, belki dokunamam ama seyredebilirim," dedi dengesiz piç ve elini suyun altına sokarak küvetin tıkaçını kaldırıp, yüzüme doğru pis pis gülerek salladı.

Gözlerim açılmıştı. Hızla hareket ederek, "Ne yaptığını sanıyorsun ver şunu." dedim ve elimi tıkaçı almak için salladım.

Elini kaçırdı ve sırtıma devam etti.

"Su azalıyor," dedi.

Suya baktım. Evet, azalıyordu.

"Seni dinliyorum," dedi ve geri çekilip arkasına yaslandı. Tıkaç elindeydi.

"Senden özür dilemektense ölmeyi tercih ederim," dedim sinirle. Gözlerimle tekrar suya baktım. Allahtan çok yavaş azalıyordu.

"Hımmm..." dedi ve devam etti,

"O zaman bir daha düşünmeni öneriyorum," dedi ve elini suyun içine soktu. Kendini hafifçe yukarıya kaldırdı ve tekrar çıkardığında elinde iç çamaşırı vardı.

Yüzüne afallamış bir şekilde baktım ve endişeli bir şekilde,

"Hemen giy şunu!" dedim.

Küçük bir kahkaha attı.

"Hiç niyetim yok," dedi gülerek ve iç çamaşırını banyonun bir ucuna fırlattı.

Gözlerime alaylı bir şekilde bakıyordu. Sonra gözlerini göğüs hizama indirdi. Suya baktım. Göğsümün altındaydı. Ne yapacağımı düşünüyordum. Beni ıslak ve dantelli iç çamaşırlarıyla görmemeliydi. Hele ben onu iç çamaşırı olmadan hiç görmemeliydim. Ama ondan özür de dileyemedim. Düşün Selin, düşün hadi! Tıkaçı almalıydım. Evet, tek çaresi bu deyip o göğüslerime kilitlenmişken kendimi rahatsız hissetsem de aniden uzanıp tıkaçı elinden kaptım. O kadar hızlı hareket etmişim ki bir an ne olduğunu anlayamamıştı.

Kendine geldiğinde bana doğru atıldı. Ben ise elimi suyun altına sokmuş gideri arıyordum. Suyun altından be-

limde elini hissettim ve beni kendine doğru çekti. Elime uzandı ve tıkaçı aldı. Direnmenin boşa olduğunu düşünerek,

“Lütfen gideri kapat,” dedim. Sesim çaresiz çıkıyordu. Sırtım göğsüne değiyordu. Eli hâlâ belimdeydi. Suya baktım. Su neredeyse bel hizama gelmişti.

Elindeki tıkaçı gidere soktu. Tam hareket edip kendi yerime dönecektim ki eliyle belimi daha sıkı kavradı. Başımı hafifçe ona doğru döndüm.

“Lütfen biraz böyle kal,” dedi kısık sesiyle. Sesi adeta yalvarır gibiydi. Yine direnmedim. Sırtımı hafifçe göğsüne dayayarak derin bir nefes aldım. Ne yapacaktım ben bu adamla? Ne! Ondan korkuyordum, onu istiyordum, ondan nefret ediyordum.

Göğsünün inip kalkmasıyla onun da derin bir nefes aldığı anladım. Eliyle kolumu okşadı. Dokunuşu beni sersemletiyordu. Ben de ona dokunmak istiyordum. Başımı geriye doğru göğsüne yasladım ve ağırlığımı vücuduna verdim. Belime değen sertliğini hissettim. Bir an irkilsem de kaçmadım. Çıplak bedeni o kadar sert ama bir o kadar da yumuşacıktı. Bir süre hiç konuşmadan öylece kaldık.

Çenesini başımın üzerine dayayarak sessizliği bozdu.

“Hâlâ ne özür diledin ne de teşekkür ettin farkında mısın?” diye gülerek konuştu.

Göremeyeceğini bile bile gülümsedim. Bu şekilde uzun süre daha durabilirdim ama elleriyle kolumdan tuttu ve beni kendinden uzaklaştırdı. Bataryaya uzanıp suyu açtı. Ona doğru döndüm.

“Hadi durulan da çıkalım. Acıkmış olmalısın. Gerçek şu ki ben açlıktan ölüyorum,” dedi.

Yüzüne baktım. Onun karşısında durulanaçağımı mı sanıyordu!

“Senin karşında bu çamaşırlarla ayağa kalkıp durulanaçağımı mı sanıyorsun?” dedim ve devam ettim.

“Bu görsel şöleni sana yaşatmaya niyetim yok!”

Gülmemizin ve esprilerimizin aramızı yatıştırdığını bu

küvette ve onunla daha önceki tecrübelerimde fark etmiştim.

"Kendinizden çok eminsiniz bayan," dedi başını yana yatırıp gülümseyerek ve devam etti.

"Bu durumda benim ayağa kalkıp durulanmam gerekiyor sanırım," deyip, alt dudağını ısırды. Cevabımı sabırsızlıkla beklediğini keyifle ısıldayan gözlerinden anlayabiliyordum.

Evet, o çıplaktı ve karşıma geçip onun duş almasını seyredeemedim. Hayal ettikçe karnım karıncalanıyordu.

"Gözlerini kapat," dedim gözlerimi sinirle devirerek.

Kahkaha attı.

"Neden?" diye sordu sırtarak. İnadına yapıyordu pislik. Sertçe ona baktım.

"Tamam, kapatıyorum," dedi gülerek ve elleriyle gözlerini kapattı.

Tam olarak kapattığından emin olduktan sonra, "Sakın açma. Eğer açarsan yanında duran tabureyi kafana yersin," dedim.

"Vücuduna bayılmıyorum. Hadi çabuk ol," dedi. Sesindeki keyfi anlayabiliyordum.

Tereddütlü bir şekilde ayağa kalktım ve duşun altına girdim. Sargılı elimi ıslatmamaya özen göstererek ki, zaten bir kısmı çoktan ıslanmıştı, şampuanı aldım ve saçıma sürerek köpürttüm. Bir yandan da onu gözetliyordum. Bana baktığı anda gerçekten elime ne geçerse ona fırlatacaktım ama elleri hâlâ yüzündeydi. Rahatlamış bir şekilde şampundan gözlerimin yanmaması için gözlerimi kapattım. Saçlarımı iyice yıkadığımdan emin olarak duşun altına döndüm ve saçımı durulamaya başladım. Arkam ona dönüktü. Kendimi yine tedirgin hissettim çünkü tanga giymiştim. Gözlerini açarsa eğer popomla karşılaşacaktı. Bunu istemiyordum ve yüzüm ona gelecek şekilde dönerek, daha hızlı hareket etmeye başladım. Aniden elini belimde hissettiğimde irkildim ve omuzlarından iterek geri kaçmaya çalıştım ama diğer elini de belime koyarak beni

sıkıca tuttu. Vücudu bana değmiyordu ama elleri de yeterdi zaten. Üstelik onu kendimden uzaklaştırmak için benim ellerim de göğsündeydi. Gözlerimi açamıyordum. Saçım ve gözlerimde hâlâ köpükler vardı.

Yavaşça tek elini sırtıma kaydırdı ve sutyenimin kopçasını tutarak,

“Tek hareketimle bunu açabilirim,” dedi. Sesi öyle arzu doluydu ki...

Donmuştum. Hareket edemez haldeydim. Ilık su sırtımdan aşağıya akıyordu. Tanrım! Beni bu hale nasıl sokuyordu?

Belimdeki diğer elini alt çamaşırimın kenarına getirdi ve yavaşça okşadı. Sırtımdan bir ürperti geçti. Nefes alışım hızlanmıştı. Ellerimin altındaki sert göğsünden onun da nefesinin en az benimki kadar hızlandığını anlıyordum. Belimden eliyle iterek beni kendine daha da yaklaştırdı ve alt çamaşırimın kenarına parmağını geçirilmesiyle irkildim.

“Ve bunu tek hareketimle yırtabilirim,” dedi kısık sesiyle nefes nefese.

Kulağımda nefesini hissettim. Kalbim deli gibi atmaya başlamıştı. Onu istiyordum! Bana dokunması beni çıldırtıyordu! Ve kulağıma, kısık ve boğuk sesiyle, kalbimin kullaklarımda uğuldamasına sebep olan cümleyi söyledi.

“Eğer izin verirsen harika bir şey yaşayabiliriz.”

Ne yaptığımı bilmiyordum. Beni öyle dengesiz yapıyordu ki... Saçmalıyordum. Düşünemiyordum. Gözlerimi kapatmış onun duş alma sesini dinliyordum. Çıldıracaktım! Bu işkenceyi kendime neden yapıyorum diye düşündüm. Kalkıp gidebilirdim banyodan ama gidemiyordum. Ellerimi gözlerimden indirdim ve ona baktım. Saçlarındaki şampuanı köpürtüyordu. Bu basit hareketin bile onu bu kadar seksi göstermesi normal miydi? Saçlarından akan köpükler güzel vücudundan aşağıya tenini yalar gibi iniyordu. O köpüklerin yerinde olmak istiyordum. Sutye-

ninden taşan göğüsleri, çıkık yuvarlak kalçaları, ince beli, vücuduna yapışan uzun gür saçları... Hepsine arzuyla baktım. Gözlerimi sıkıca kapattım. Ona karşı koyamıyordum. Vücudum beni dinlemiyordu. Dayanamayıp, gözlerimi açtım ve ayağa kalktım. Yanma yaklaştığımda, varlığımdan habersiz saçlarını durulamaya başlamıştı. Tereddüt ettim. 'Kendine gel Deniz, lütfen!' diye yalvardım kendime ama vücudum beni ele geçirmiş, elim çoktan istem dışı hareket etmişti bile.

Yavaşça beline dokunduğumda aynı zamanda yüzüne bakıyordum. Yüzündeki rahat ifadenin yerini panik almıştı. Elleriyle göğsümden iterek beni kendinden uzaklaştırmaya çalıştı ama diğer elimi de beline getirerek daha sıkı tuttum. Onu bırakmak istemiyordum. Elleri göğsümün üzerinde kaldı ve durdu. Ellerini üzerimde hissetmem heyecanımı daha da artırmıştı.

Daha fazla karşı koymaması ise beni biraz rahatlatmıştı ve elimi sutyenine getirerek tek hareketimle onu açabileceğimi söyledim kulağına yaklaşarak.

Açacaktım da... Kendimi zor tutsam da sadece ben değil, o da istesin istiyordum.

Titrediğinin farkında mıydı acaba? Öyle hızlı nefes alıyordu ki... Çok ürkek ve masumdu. Bu onu daha çok istememe sebep oluyordu.

Elimi yavaşça çamaşırının kenarına getirdim. İrkildi. Ellerimi ondan alamıyordum. Çamaşırının kenarına parmağımı soktum ve tek hareketimle yırtabileceğimi söyledim. Evet, parçalamak istiyordum! Dayanılmazdı! Kasıklarım ağrıyordu ve onun içinde olmak istiyordum! Hiçbir şey söylemiyordu. Ne benden uzaklaşıyor ne karşı geliyor ne de beni istediğine dair bir işaret veriyordu. Tek görebildiğim heyecanı, sık ve derin nefesleriydi...

Dayanamayıp, "Eğer izin verirsen harika bir şey yaşayabiliriz," dedim.

Nefes nefeseydim kalbim göğsümden çıkacaktı.

Cevap versin istiyordum. Hemen!

Ancak susuyordu. Gözlerini sıktı. Köpükler aklıma geldi ve ahizeyi üzerimize doğru çevirdim. Tangasının köşesini bırakıp tek elimle saçlarını ve yüzünü yıkamaya başladım.

Elleri yavaşça göğsümden göbeğime indi. Kasıldım. Durdum ve gözlerimi kapattım. Daha aşağıya inmesini istiyordum. Tam anlamıyla onun için yanıyordum. Lanet! Kendime gelmeliydim!

Tekrar gözlerimi açtım ve elimi sutyeninden çektim ve iki elimle yüzünü silip ahizeyi başka yöne çevirdim. Tekrar elimi yüzüne getirip, yanağını okşadım. Güzel yüzü iki elimin arasındaydı. Yavaşça gözlerini açtı ve nefes nefese ürkek bakışlarıyla gözlerime baktı. Elini göbeğimden belime doğru kaydırды. Bense en ufak bir hareketten bile tahrik olan ergenler gibiydim.

Gözlerimi kapattım ve kasıklarımın ağrısıyla hafifçe inledim. Ağrım gerçekten artmaya başlamıştı. Rahatlamam gerekiyordu. Hem de acilen!

Ağrının etkisiyle tek elimi yüzünden istemeyerek de olsa çektim ve göbeğimdeki elinin üzerine koyarak ona baktım. Aşağıya bakmıyordu. Sanırım bakamayacaktı da...

Yüzüm ağrıdan değişmiş olmalı ki, endişeli bir şekilde, "İyi misin?" diye sordu gözlerime bakarak. Kaşları çatılmıştı.

Ne yapacağımı ne cevap vereceğimi bilemedim ve sonunda yere bakarak, "Çık buradan," dedim.

Çıkmak zorundaydı. Rahatlamalıydim. Eğer yapamazsam önümde böyle yarı çıplak ve ıslak dururken ona saldırabilirdim.

Hâlâ gitmemiş şaşkın bir şekilde bana bakıyordu. Yüzüne baktım, "Hemen çık!" diye bağırdım.

Sinirlendiğini anlamıştım. Ama hiçbir şey söylemedi. Bornoza çabucak aldı, üzerine sardı ve çıktı.

"Lanet olsun!" diye tıslayarak düşün altına girdim ve ellerimi soğuk mermere dayadım. Suyu tamamen soğuğa getirip onu düşündüm.

Dokuzuncu Bölüm

Donmuştum evet tek kelimeyle donmuştum. Bana resmen sevişmeyi teklif ediyordu. Daha önce de kulüplerde tanıştığım erkeklerden böyle teklifler almıştım ama karşılığımı onlara yumruk ya da tekmelerim vermişti.

Ancak bu, bu... Tam tersi neredeyse ona evet diyecektim. Elini elimin üzerinde hissettiğimde elimin göbeğine kadar inmiş olduğunu fark ettim. Bunu hangi ara yaptığımı hatırlamıyordum bile. Beni o kadar etkiliyordu ki vücudum benden bağımsız hareket ediyordu.

Yüzünün şekli değişti. Gözlerini kapattı. İyi görünmüyordu. Neyi olduğunu sordum ama cevap vermedi. Sonra da banyodan çıkmam için bağırarak resmen beni kovdu!

Sinirlenmiştim ama bu durumdan kurtulacağım için de rahatlamış ve bornozumu üzerime geçirip banyodan çıktım. Hızlı bir şekilde odama gittim. Bornozu ve ıslak iç çamaşırlarımı çıkartırken titrediğimi fark ettim. Vücuduma bu hiç bilmediğim şeyleri nasıl yaşıtıyordu!

Yatağın üzerine oturup, bana neler olduğunu düşünüyordum ve o sırada onun sesiyle irkildim.

“Hazırlan yemek için dışarı çıkmamız gerekiyor,” dedi. Sesi kızgın değildi ama ciddiydi.

Dünden beri bir şey yemediğimizi o zaman fark ettim. Lanet herif bana açlığımı bile unutturuyordu.

Kalktım ve hazırlanmaya başladım. Hazırlanırken ne zamandır dışarıda yemek yemediğimi fark ettim. Aklımı o kadar meşgul ediyordu ki hayatımdaki eksikleri fark edemiyordum.

Bana aldığı eteği giydim. Üzerime de askılı badilerden birini geçirdim. Saçlarım hâlâ ıslaktı, toplamadım nasılsa dışarıdaki sıcak hava kuruturdu. Makyaj yapıp yapmamakta tereddüt ettim. Bir yanım ona güzel görünmek isti-

yordu diğer yanımda neden güzel görünmek istiyorum ki diyordu. Kendimi tanıyamıyordum.

Makyaj yapmadan odadan çıktım. Salonda, başını koltuğun arkasına yaslamış, gözleri kapalı bir şekilde oturmuş beni bekliyordu.

Üzerinde siyah bir tişört ve siyah pantolon vardı. Çok yakışıklıydı. Gerçekten çok...

Kendimi topladım. "Hazırım," dedim.

Gözlerini açtı ve bana baktı. İyice süzdükten sonra ayağa kalktı. Yanıma geldiğinde gözlerime bakarak, "Kaçmaya çalışırsan, hatta yeltenirsen ya da düşünürsen bile sana tecavüzün en beterini yaşatırım," dedi.

Söyledikleri ve değişen ruh hali karşısında dehşetle kaşlarım çatıldı. İşte bu beni kaçırان adamdı. Bu gerçek hiçbir zaman değişmeyecekti. Ne bekliyordum ki! Salak ben! Güzel bir akşam yemeği mi!

Hiçbir şey söylemeden nefretle ona baktım ve kapıya doğru yürüdüm. Yanıma geldi ve kapının kilidini açtı. İçimden ona saydırıyordum. Dengesiz sarı piç!

Asansöre bindiğimizde aramızdaki çekimin hâlâ orada olduğunu anladım. Bir an evdeyken aştığımızı düşünmüştüm. Belki de onun bana kötü davranışı yüzünden hissedememiştim. Asansörde yaşadıklarımız aklıma geldi. Yüzümün yandığını hissettim. Göz ucuyla ona baktım. Gergindi. Acaba o da hâlâ hissedebiliyor muydu?

Asansörün kapıları açılınca kolumdan tuttu ve arabasına doğru ilerledik. Topuklu ayakkabı giymediğim için ona yetişebiliyordum. Arabanın kapısını açtı ve beni resmen arabanın içine attı. Kapımı kapatıp kendi koltuğuna geçti. Arabayı kaşları çatık bir şekilde normalden daha hızlı kullanıyordu. Bu değişimini neye borçluyduk acaba? Bir süre sonra ahşap tabelasından adının Pahui olduğunu anladığım, okyanus kıyısında bir restorana gelmiştik.

Çok güzeldi... Aynı anda kapıyı açtık ve arabadan indik. Gözlerimi okyanustan alamıyordum. Akşamın karanlığında restoranın vurduğu ışıklar okyanus üzerinde

dalgalanıyordu. Okyanusa girmek ve yüzmek istiyordum. Sesiyle kendime geldim.

"Ne bekliyorsun, hadi!" dedi ve önüne geçmem için yürümemi bekledi.

Restoranın çok sıcak bir havası vardı. Hemen okyanusa bakan bir masaya geçtim ve oturdum. O da otururken etrafına bakıyordu. Bizden başka beş ya da altı masa daha doluydu.

Yanımıza gelen garsona siparişleri verdi. Benim ne istediğimi sormadı bile öküç.

Etrafıma baktım ve garson kızlar da dahil yemek yemeye gelmiş diğer kızların hepsi göz ucuyla sarı kafayı süzüyordu. Sinir olmuştum. O sinirle yüzüne baktığımda gözlerim gözleriyle buluştu. Bir parmağı şakağında diğer parmakları dudağının üstünde ve çenesinde beni inceliyordu ve düşünceli görünüyordu. Etrafımızdaki kızlara sinirlendiğimden kaşlarım çatıktı.

"Sinirli görünüyorsun," dedi sırtarak.

Ah! Piç, yine geri geldi, diye düşündüm.

"Kaçırılmış biri olarak keyifli görünmem anormal olurdu sanırım," dedim imalı bir şekilde. Neye sinirlendiğimi anlamamış olmasını umarak.

Ben onu süzen kadımlara baktığımda onun da beni izlediğini ancak bakışlarımı ona çevirdiğimde anlamıştım çünkü. Büyük ihtimalle anlamış olmalıydı.

Garsonun yemeklerimizi getirmesiyle rahatladım. Yemekler leziz görünüyordu. Garsona samimi bir şekilde gülümsedim. Genç ve yakışıklı Havai esmerlerindendi. Garson da bana utangaç bir şekilde gülümsedi. Genç garson arkama geçip, sol tarafımdan servisimi yapmaya başladı. Ben de gülümseyerek memnuniyetimi gösteriyordum. Kolu arada bir omzuma sürüyordu. Karşımdaki insan kaçakçısı adama baktığımda yüz ifadesinde hiçbir değişiklik olmadığımı gördüm. Sadece kaşlarının altından genç garsona bakıyordu.

Onu sinir etmede başarısız olmamın verdiği sinirle ye-

meğime yöneldim. Bir yandan yemek yiyor diğer yandan da okyanusu seyrediyordum. Şuan içine girmek serin suyu bedenimde hissetmek için neler vermezdim diye düşünüyordum. Bakışlarımı ona çevirdim.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye sordum çekingen bir tavırla sohbet konusu açmayı ve onun hakkında bir şeyler öğrenmeyi umarak.

Başımı yemeğinden kaldırdı ve yüzüme baktı. Peçeteye ağzını sildikten sonra,

"Hayır, burada yaşamıyorum," dedi.

Çok keyifsizdi.

"Buraları iyi biliyor gibi görünüyorsun. Üstelik bir evin de var," dedim. Ağzından belki birkaç laf alabilirdim.

"Buraya arada bir gelirim," dedi daha insancıl ve devam etti,

"Senin buraya gelme sebebin ne?" diye sordu ve cebinden sigarasını çıkarıp bir sigara yakarken arkasına yaslandı.

Gözlerim sigarayı tutan dudaklarına kaydı. Sigarayı daha önce bu kadar seksi bir şey haline getiren başka birini daha görmemiştim. Yutkundum ve aklımı vereceğim cevap için toplamaya çalıştım. Sonunda, "Tatil için gelmiştim. Miami'yi merak ediyordum," dedim ve tek kaşımı kaldırarak,

"Gerisini biliyorsun zaten," dedim imalı bir şekilde.

Dudağını ısırды ve gülümsedi.

"Çok heyecanlı bir tatil olmuş olmalı," dedi ve gülerek sigarasından çıkarttığı dumanı bana doğru üfledi.

Okyanusa baktım. Derin bir nefes aldım ve arkama yaslandım. Evet, çok heyecanlıydı. Onunla geçirdiğim her an hayatımın en heyecanlı, en arzulu dakikalarıydı. Bunu ona söyleyemezdim tabii.

"Tatilimde heyecanlı bir şeyler göremiyorum. Tek yaptığım tüm gün evde kilitli kalmak. Heyecan anlayışlarımız farklı," dedim ciddi bir tonda.

Hayatımı mahvettiğini bilmesini istiyordum. Tüm ha-

yallerimi... Ama bir yandan da kabul etmek zor olsa da onunla bu şeyleri yaşamaktan hoşlanıyordum. Yüzüne baktım. Kendine o kadar güvenli bir görüntüsü vardı ki...

Aniden ayağa kalktı. Masaya bir miktar para bıraktı. Elimi tutup beni ayağa kaldırdı ve çıkışa doğru sürüklemeye başladı.

"Ne yapıyorsun? Nereye gidiyoruz? Herkes bize bakıyor," dedim utançla.

Hiçbir şey söylemedi ve beni sürüklemeye devam etti. Hızımı arttırarak yürüyüşümü düzene sokmayı başarmıştım. Restorandan çıkıp, kumsala doğru hızlı adımlarla yürümeye başladık. Ne yaptığını anlamaya çalışıyordum. Okyanusun kıyısına gelince durduk. Ondan uzaklaşarak okyanusa baktım. Bu romantik ortamda onun bu kadar yakınımda durması beni rahatsız ediyordu.

Ay ışığı okyanusu aydınlatıyor daha da güzel görünecek adeta beni içine davet ediyordu. Okyanusun kokusu beni rahatlatmıştı.

Ona baktım. Bana bakıyordu. Sinirli değildi. Tereddütlü bir hali vardı. Okyanusa baktı. Sonra da bana, "Soyun," dedi.

Gözlerimi şaşkınlıkla açarak, "Ne!" diye bağırdım.

"Okyanusa kıyafetlerinle girmek istemiyorsan hemen soyun yoksa yemin ederim seni o şekilde okyanusa atarım," dedi parmağıyla üzerimdekileri göstererek.

Eğleniyor görünüyordu. Bense eğlenmiyordum. Onun karşısında kıyafetlerimi çıkarmayacaktım tabii. Çenemi kaldırdım, "Asla!" dedim ellerimi göğsümde birleştirerek. Ardından aklıma gelen fikirle eğlenmeye başladım.

"Beni okyanusa atmak için önce yakalayabilmen gerek," diye devam ettim ve onun aksi yönünde koşmaya başladım.

Arkama baktığımda şaşkın bir şekilde yerinde duruyordu. Durdum ve dudağımı ısırdım.

"Ne oldu bay kendinden emin? Kendine güvenemiyor musun?" dedim ve gülmeye başladım.

Birden koşmaya başladı ve yerimde zıplayıp, heyecandan çığlık atarak ben de koşmaya başladım. Bir yandan da kahkaha atıyordum. Arkama baktığımda gördüğüm manzarayla daha da keyiflenmiştim. Yüzünde baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle o kadar atletik koşuyordu ki bir an heyecandan düşeceğimi sandım. Beni yakalarsa gerçekten fena şeyler olacaktı.

Arkama tekrar baktığımda aramızdaki mesafeyi oldukça kapatmıştı. Kumsalın uzun olmasına sevinmiştim ama gittikçe daha karanlık oluyor ve ıssızlaşıyordu.

Bunları düşünerek koşarken bir el kolumdan tuttu. Heyecandan çığlık attım ve ne olduğunu anlayamadan kendimi üzerimde bir ağırlıkla beraber yerde buldum. Nefes nefese gözlerimi açtığımda göz gözeydik. İkimiz de gülümsüyorduk. Yorulmuştum.

Dudaklarına baktım, sonra da gamzesine. Onu öpmek istiyordum. Tekrar gözlerine baktığımda onu da dudaklarıma bakarken yakalamıştım. Gözlerime baktı. Bakışlarında çaresizlik vardı.

Artık gülmüyorduk.

"Seni yakaladım," dedi sessizce ve gözlerime baktı.

Tekrar dudaklarına baktım. Tadını almak istiyordum. Sesi o kadar baştan çıkarıcıydı ki... Aniden kendimi omuzlarında bulduğumda küçük bir çığlık attım.

"Ne yapıyorsun! İndir beni!" diye bağırdım.

Gülmeye başladı, "Sana daha çok çığlık attıracağım," diyerek okyanusa doğru yürümeye başladı.

"Hayır! Lanet herif!" diye bağırarak sırtına yumruklar atıyordum.

Yere baktığımda çoktan suya girmiş olduğunu anladım. Beni çevirdi ve kucağına aldı. Bir kolu bacaklarımda diğeri ise sırtımdaydı. Beni kendinden uzak tutuyordu. Bu yüzden yakasına yapışamıyordum. Bu kadar güçlü olması ve beni oyuncak bebekmişim gibi kolayca evirip çevirebilmesine de ayrı şaşıryordum.

Yüzüme pis pis sırtıyordu. Ne kadar eğlendiğini gözlerinde görebiliyordum.

"Bu hem meydan okuduğun ve soyunmayarak sözümü dinlemediğin hem de bana lanet herif dediğin için," dedi ve beni suya fırlattı.

Çılgık eşliğinde suya düşmüştüm. Zar zor toparlandım ve ona en ölümcül bakışımı yolladım. Sırılsıklamdım. Eteğim bacaklarıma yapışmıştı. Kahkaha atıyordu. Bense burumdan soluyordum. İçimden şimdi göreceksin sen sarı kafa deyip aramızdaki kısa mesafeye rağmen koşup üzerine atladım. Son anda ellerini kaldırsa da ise yaramamıştı ve beraber suyun içine düştük.

Suyun altında toparlanmaya çalışıyordum. Nihayet toparlandığımda suyun üstüne çıktım ama suya baktığımda olduğumuz yerde değildim, su göğsüme geliyordu halbuki onun üzerine atladığım yer en fazla belim hizasındaydı. Büyük bir dalga gelmiş ve bizi savurmuş olmalı diye düşündüm ve etrafıma baktım.

Sağıma soluma... Her yere... Yoktu! Tanrım yoktu! Enişlenenmeye başlamıştım. Neredeydi ki?

Bağırmaya başladım, "Heeeey! Neredesiiin?" Suda hiçbir kıpırtı yoktu. "Deniz!" deyip suya daldım.

Karanlık olduğu için hiçbir şey göremiyordum. Ona bir şey olursa benim yüzümden olacaktı! Böyle bir şeyi kaldıramazdım! Suyun altında çırpınarak onu arıyordum ama yoktu. Nefes almak için suyun üstüne çıktım. Su omuzlarımla hizasındaydı. İlerlemiş olmalıydım.

"Lanet olsun, Deniz neredesin?" diye sessizce mırıldandım.

"Buradayım."

Sesini duyar duymaz arkamı döndüm.

Hayatımın en mutlu anıydı... Gözlerine baktım. O da gözlerime bakıyordu. Hiçbir şey söyleyemiyordum. İyi olduğunu görmenin rahatlığıyla gözlerimden yaşlar dökülüyordu. Islaklığımdan anlamayacağını biliyordum. Ama yüzümün ifadesi kötü olmalıydı ki,

“Hey... Buradayım, iyiyim,” dedi beni avuturcasına.

Benden yine ses çıkmayınca, “Gel buraya,” deyip beni kollarının arasına aldı.

Bir eli saçlarımdaydı diğer eli ise sırtımda beni sımsıkı sarıyordu. Bir süre öylece kaldık.

Geri çekildi ve yüzümü ellerinin arasına aldı. Gözleri me bakarak, “Hadi çıkalım. Hasta olacaksın,” dedi.

Kısık sesi öyle yatıştırıcı ve seksiydi ki... Islak saçlarından sular damlıyordu. Yüzündeki damlalar yanağından dudaklarına akıyordu. Bu yüzü hep görmek istediğimi düşündüm ve aniden ellerimle yüzünden tutup ıslak dudaklarımı, onun ıslak dudaklarına bastırdım. Dudaklarının yumuşaklığı, tadı ve hissettiklerim karşısında gözlerimi kapattım.

Şaşkınlığımdan donup kalmıştım. Beni öpmesi hele de böyle bir anda hiç beklemediğim bir şeydi. İki eliyle yüzümden tuttu ve güzel dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Yumuşacık dudaklarını aniden dudaklarımda hissetmek tüm arzularımı bir anda ateşlemişti. Gözleri kapalıydı ben-se şaşkınlıktan gözlerimi açmış ona bakıyordum.

Öpüşü bile o kadar masumdu ki... Dudaklarını kıpırdatmıyor sadece bastırıyordu. Ama bu bile yeterdi benim için...

Aniden öptüğü gibi yine aniden geri çekildi. Ellerini yüzümden, dudaklarını dudaklarımdan çekmesiyle büyük bir boşluk hissettim. Kekeleyerek bana bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Karanlıkta bile yüzünün kırmızılığını görebiliyordum. Utanmıştı. Elbette utanmıştı... İşin garibi ben de utanmıştım...

“Ben... Şey... Yani, şoktan dolayı birden... Şey oldu, istemeyerek... Yani aslında isteyerek... Hayır, yanlışlıkla yani...” diyerek saçmalyordu. Ne dediğini bilmiyordu ve durdu. Bana bakıp, arkasını dönerek kıyıya doğru yüzme-

ye başladı. Arkasından bakarken yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyordum.

Kendime geldim ve ben de kıyıya doğru yüzmeye başladım. O kıyıya çoktan varmış ıslak ayakkabılarını çıkarıyordu. Daha doğrusu telaşla çıkarmaya çalışıyordu. Dengesini kaybetti ve poposunun üzerine düştü. Sanırım küfredmişti. Bu şaşkın ve telaşlı halleri içimde ona sarılıp kakhaha atma isteği uyandırıyor. Öyle sevimli görünüyordu ki...

Ayakkabılarını çıkarmış ayağa kalkarken benim ona doğru geldiğimi fark etti ve aceleyle geldiğimiz yöne doğru yürümeye başladı. Benden utanıyordu. Yüzüme bakmaya çekiniyordu. Gülümseyerek onu takip ediyordum. Adımlarımı hızlandırdım ve yanına geldim. İçimdeki piç beni onu kızdırmam konusunda dürtükleyip duruyordu ve sonunda dayanamayıp,

"Hiç de güzel öpüşemiyormuşsun," dedim sırtarak.

Yüzünü benim aksi yönüme çevirip yürümeye devam etti. Duymazdan geliyordu. Daha çok üzerine gidecektim.

"Bu öpücükle hiçbir erkeği yanında tutamazsın. Zaten senden daha fazlası çıkmayacağını biliyordum ama bu tam bir fiyaskoydu," dedim sırtarak.

Tamam, abartmıştım ama sinirlenmesini ve benimle kavga etmesini istiyordum. Durdu. Hamlesini bekledim. Hatta tokat bile bekledim. Ama derin bir nefes aldı ve yürümeye devam etti.

"Neden yüzüme bakmıyorsun?" diye sordum. Onu köşeye sıkıştırmak istiyordum. Çok eğlenceliydi.

"Az önce beni öptüğün için utanıyor olabilir misin?" dedim imalı bir şekilde sırtarak.

Durdu ve bana doğru döndü. Yüzüme baktı. Dudağının bir kenarı yukarı kalktı. Bakışları değişmişti. Bana küçümseyerek bakmaya başladı. Hoşuma gitmeyecek şeyler söyleyeceğini anlamıştım. Yanılmadım da.

"Sen benim güzel öpüşlerime layık olduğumu mu sanıyorsun? Dudaklarına o anın verdiği şokla dudaklarımı

değdirmiş olabilirim evet çünkü senin gibi birinin aksine benim yüzümden bir insanın zarar görmesine ya da ölmesine dayanamam. Ne yaptığının farkında bile değildim. Bunu bu kadar önemsemiş olman çok garip. Neredeyse benden hoşlandığını düşüneceğim,” dedi sertçe.

Yüzüne bakakaldım. Üzgündüm ve üzgün olduğum için sinirliydim. Belki de haklı olmasına sinirliydim. Döndüm ve restorana doğru yürümeye başladım. İçime bir şeyler oturmıştu. Söylediklerini düşündüm. Ona layık değil miydim? Benden başkasıyla öpüşmeyi mi düşünüyor-du? Buna asla izin vermeyecektim! Sinirle arkama baktım.

“Hızlı yürü, acele et!” diye sertçe söylendim.

Peki ya son cümlesi?

Onu öperek utancımdan yerin dibine girdikten sonra kıyıya çıkmış ve deli gibi ne yapacağımı düşünmeye başlamıştım. Aklıma hiçbir bahane gelmiyordu. Kendime küfürler ediyordum. Lanet herif, üstelik karşılık bile vermemişti!

Onun bana yaklaştığını görünce aceleyle restoranın olduğu yöne doğru yürümeye başladım. Yüzüne bakamazdım. Utancımdan ölüyordum. Kendimi kendi ellerimle rezil etmişim!

Bir süre sonra yanıma yaklaşarak benimle dalga geçmeye başlaması ise sinirlerimi daha da çok bozmuştu. Belki de dalga geçmiyordu hatta... Evet, dalga geçmiyor, gerçekleri söylüyordu. Bu canımı daha da acıtmıştı.

Evet, güzel öpüşmemiştim çünkü ilk kez bir erkeği öpmüştüm ve gerçekten benim yüzümden başına bir şey geldiğini sanmıştım. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Gerçekten üzülmüş ve kırılmışım.

‘Hayır, Selin ağlamamalı ve onun seni aşağılamasına izin vermemelisin. O, seni kaçıran ve seninle dalga geçen şerefsizin teki,’ diyerek içimi ona karşı nefretle doldurdum ve yüzüne dönerek ağzıma geleni saydım.

ye başladı. Arkasından bakarken yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyordum.

Kendime geldim ve ben de kıyıya doğru yüzmeye başladım. O kıyıya çoktan varmış ıslak ayakkabılarını çıkarıyordu. Daha doğrusu telaşla çıkarmaya çalışıyordu. Dengesini kaybetti ve poposunun üzerine düştü. Sanırım küfretmişti. Bu şaşkın ve telaşlı halleri içimde ona sarılıp kahkaha atma isteği uyandırıyor. Öyle sevimli görünüyordu ki...

Ayakkabılarını çıkarmış ayağa kalkarken benim ona doğru geldiğimi fark etti ve aceleyle geldiğimiz yöne doğru yürümeye başladı. Benden utanıyordu. Yüzüme bakmaya çekiniyordu. Gülümseyerek onu takip ediyordum. Adımlarımı hızlandırdım ve yanına geldim. İçimdeki piç beni onu kızdırmam konusunda dürtükleyip duruyordu ve sonunda dayanamayıp,

"Hiç de güzel öpüşemiyormuşsun," dedim sırtarak.

Yüzünü benim aksi yönüme çevirip yürümeye devam etti. Duymazdan geliyordu. Daha çok üzerine gidecektim.

"Bu öpücükle hiçbir erkeği yanında tutamazsın. Zaten senden daha fazlası çıkmayacağını biliyordum ama bu tam bir fiyaskoydu," dedim sırtarak.

Tamam, abartmıştım ama sinirlenmesini ve benimle kavga etmesini istiyordum. Durdu. Hamlesini bekledim. Hatta tokat bile bekledim. Ama derin bir nefes aldı ve yürümeye devam etti.

"Neden yüzüme bakmıyorsun?" diye sordum. Onu köşeye sıkıştırmak istiyordum. Çok eğlenceliydi.

"Az önce beni öptüğün için utanıyor olabilir misin?" dedim imalı bir şekilde sırtarak.

Durdu ve bana doğru döndü. Yüzüme baktı. Dudağının bir kenarı yukarı kalktı. Bakışları değişmişti. Bana küçümseyerek bakmaya başladı. Hoşuma gitmeyecek şeyler söyleyeceğini anlamıştım. Yanılmadım da.

"Sen benim güzel öpüşlerime layık olduğunu mu sanıyorsun? Dudaklarına o anın verdiği şokla dudaklarımı

değdirmiş olabilirim evet çünkü senin gibi birinin aksine benim yüzümden bir insanın zarar görmesine ya da ölmesine dayanamam. Ne yaptığımın farkında bile değildim. Bunu bu kadar önemsemiş olman çok garip. Neredeyse benden hoşlandığını düşüneceğim,” dedi sertçe.

Yüzüne bakakaldım. Üzgündüm ve üzgün olduğum için sinirliydim. Belki de haklı olmasına sinirliydim. Döndüm ve restorana doğru yürümeye başladım. İçime bir şeyler oturmuştu. Söylediklerini düşündüm. Ona layık değil miydim? Benden başkasıyla öpüşmeyi mi düşünüyordu? Buna asla izin vermeyecektim! Sinirle arkama baktım.

“Hızlı yürü, acele et!” diye sertçe söyledim.

Peki ya son cümlesi?

Onu öperek utancımdan yerin dibine girdikten sonra kıyıya çıkmış ve deli gibi ne yapacağımı düşünmeye başlamıştım. Aklıma hiçbir bahane gelmiyordu. Kendime küfürler ediyordum. Lanet herif, üstelik karşılık bile vermemişti!

Onun bana yaklaştığını görünce aceleyle restoranın olduğu yöne doğru yürümeye başladım. Yüzüne bakamazdım. Utancımdan ölüyordum. Kendimi kendi ellerimle rezil etmişim!

Bir süre sonra yanıma yaklaşarak benimle dalga geçmeye başlaması ise sinirlerimi daha da çok bozmuştu. Belki de dalga geçmiyordu hatta... Evet, dalga geçmiyor, gerçekleri söylüyordu. Bu canımı daha da acıtmıştı.

Evet, güzel öpüşmemiştim çünkü ilk kez bir erkeği öpmüştüm ve gerçekten benim yüzümden başına bir şey geldiğini sanmıştım. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Gerçekten üzülmüş ve kırılmıştım.

‘Hayır, Selin ağlamamalı ve onun seni aşağılamasına izin vermemelisin. O, seni kaçıran ve seninle dalga geçen şerefsizin teki,’ diyerek içimi ona karşı nefretle doldurdum ve yüzüne dönerek ağzıma geleni saydım.

Söylediklerim karşısında yüzü solmuş, kaşları çatılmıştı. Gözlerime baktı... Evet, başarılı olmuştum. Onu alt edip susturmuştum. Ama neden hâlâ üzgündüm?

Arabaya bindiğimizde ikimizden de ses çıkmıyordu. Suratlarımız beş karıştı.

Eve geldik ve ikimiz de tek kelime etmeden hızla kapıyı çarparak odalarımıza girdik.

"Pislik bana o kadar şey söyledikten sonra bir de trip atıyor!" diye odamda bağırmaya başladım. "Kendini ne sanıyorsa..." diye de ekledim sinirle üzerimi çıkarırken.

"Hiç de güzel öpüşemiyormuşsun," diye taklidini yaparak, ağzımı yamulttum.

"Sen sanki çok güzel öpüşüyorsun da! Bir alt dudak bir üst dudak! Bu mu yani güzel öpüşme!" diye saydırıyordum.

Kendimi durduramıyordum. Sonunda patlamıştım işte.

"Güzel öpüşemiyor muşum. Hah! Ukala piç!"

Kapımın birden açılmasıyla kapıya baktım. Üzerinde sadece çamaşırı vardı. Görüntüsü heyecanlanmama yetse de elimi ona doğru sallayarak bağırmaya başladım.

"Nereye girdiğini sanıyorsun! Defol git odamdan!" diyerek elimdekini yüzüne savurdum.

Yüzüne attığım şeyi fark ettiğimde çok geçti. Yüzünden sutyenimi aldı ve havaya kaldırarak bana baktı. Gözlerim yerinden fırlamıştı ve ellerimle hemen göğüslerimi kapattım. Ne yapacağımı şaşırmıştım.

"Çık odamdan!" diye bağırdım tekrar.

Sutyenimi yere fırlatarak koşar adımlarda bana doğru gelirken, "Sana nasıl öpüşüyormuşum göstereceğim," dedi.

Çok sinirliydi. Korkmaya başlamıştım ama kaçamadan beni omuzlarına aldı ve yatağın üzerine fırlattı. Hâlâ büyük bir direnişle göğüslerimi kapatmaya çalışıyordum. Omuzlarımdan tuttu ve beni yatağa sabitleyip üzerime çıktı.

Ona nefretle bakıyordum.

"Ne yapacaksın? Tecavüz mü edeceksin?" diye dalga geçerek bağırdım yüzüne karşı ve devam ettim.

"Emin ol hiç zevk almayacağım!" diye dişlerimin arasından tısladım nefretle.

Dudağımın bir kenarı yukarı kalktı ve yüzüme daha da yaklaşarak, "Sana öyle şeyler yaşatacağım ki, yaptıklarımın sonunda seninle sevişmem için yalvaracaksın," dedi kısık ve kendinden emin bir ses tonuyla ve etrafına bakındı. Bir şey arıyordu ve gözlerinin parlamasından bulduğunu anladım. Üzerimden kalkmadan yere eğildi ve elinde sutyenimle tekrar eski yerine döndü. Yani üzerime.

Bana bir şey yapmazdı; hayır, istemediğim hiçbir şey yapmazdı değil mi? Öyle söylemişti...

"Giy şunu," dedi sertçe ve üzerimden kalktı.

Odadan çıkarken rahatlamıştım. Evet, bana bir şey yapmayacaktı diye düşündüm ve hemen sutyenimi giymeye çalıştım. Ellerim titriyordu bir türlü bağlayamıyordum. Ben sutyenimi tam giymişken tekrar odama girdi. Kararlı adımlarla ben kaçmaya çalışsam da kollarımdan tutup tekrar yatağa yatırdı ve bir elimi nerden geldiğini bilmediğim bir bez parçasıyla yatağa bağladı. Direnssem de ise yaramıyordu. Yüzünde gözü dönmüş bir ifade vardı.

Korkmaya başladım. "N... Ne yapıyorsun?" dedim enişeli bir şekilde.

Diğer elimi de zorla bağlarken, "Sabret. Birazdan öğreneceksin," dedi sırtarak ve ayaklarına doğru indi.

Tekmeler savuruyordum. "Rahat bırak beni pis teca-vüzcü!" diye bağırdım.

Tek ayağımı yakaladı ve gülerek ayağımı yatağa bağlarken, "Bunu söylediğine pişman olacaksın," dedi ve yine sırtarak bana baktı.

"Buradan kurtulduğum anda seni geberteceğim piç kuru!" diye bağırdım.

Korkmama rağmen ağzımı tutamıyordum. Diğer ayağımı yakalamaya çalışıyordu ve ayağımla yüzüne tekme atıyordum. Hiç sesi çıkmadı ve gözlerini kapattı. Eliyle ya-

nağına dokundu ve boşluğumdan yararlanarak tek kalan ayağımı da yakalayıp yatağa bağlarken,

"Bunu da ödeyeceksin," dedi gülerek.

"Sen hastasın! Hasta piç!" diye bağırdım.

Ellerim ve kollarım bağlı bir şekilde kurtulmak için çırpıyordum. Gerçekten korkuyordum. Çünkü yüzündeki ifade bu kez çok farklıydı.

"Devam et. Ne kadar hakaret edersen sana o kadar daha fazla işkence çektireceğim," dedi yüzüme eğilerek.

Panikledim ve gözlerinin içine bakarak, "Bana işkence mi edeceksin?" diye hayretle sordum.

Pis pis gülümsedi. "Hı hı..." diyerek doğruldu. Beni seyrederek yatağın etrafında dolaştı.

Kendimi çırılçıplak hissediyordum. Utanıyordum, korkuyordum ve çaresizdim.

"Sanırım bir eksik var," dedi ve içeriye gidip siyah bir bezle geri geldi.

Ne yapacaktı onu şimdi? Her yerimi bağladı zaten diye düşünüyordum ki gözlerimi bağlayacağını yüzüme yaklaşıncı anladım. Başımı sağa sola yukarı aşağıya hareket ettirip hatta elini ısırmaya çalıştıysam da sonuç karanlık olmuştu.

Gözlerim, ellerim ve ayaklarım bağlı yatakta iç çamaşırlarımla yatıyordum. Savunmasız ve çaresiz... Bu görüntü karşısında her erkek bana tecavüz ederdi.

Bekliyordum. Ne yapacaktı? Ses duymak istiyordum. Belki ne yapacağı konusunda bir fikrim olurdu ama hiç ses yoktu. Başına ne geleceğini bilememek kadar kötüsü yoktu herhalde.

"Ne yapacaksan yap çabuk bitir işini!" diye bağırdım.

"Acele etme güzelim bolca zamanımız var," dedi. Sesindeki keyfi aldıkça sinirleniyordum.

"Beni bu yataktan sağ çıkarmasan iyi edersin aksi halde boğazını keseceğim!" diye tıslayarak konuştum.

Gerçekten yapacaktım!

“Şşşş... Sakin ol. Tadını çıkar,” dedi ve parmağını göbeğimde hissettim, irkildim.

Tek parmağını alt iç çamaşırımın bitişinde kasıklarımda hissettim. Sağa ve sola doğru yumuşak bir şekilde okşadı. İstemsiz bir şekilde titredim. Yavaş yavaş göbeğimin üstünden yukarıya doğru parmağıyla yol çizmeye başladı. Hem gıdıklanıyordum hem de içim bir tuhaf oluyordu. Parmağıyla yukarıya doğru çıkmaya devam etti. Göğüslerimin arasında geldiğinde tüm parmaklarını boynumda gezdirmeye başladı. Heyecanım o kadar artmıştı ki nefes alışımla göğsüm kalkarken, parmaklarının baskısını daha da hissediyordum.

Parmakları daha da yukarılara kulağıma doğru ilerlemeye başladı. Gittikçe daha da heyecanlanıyordum.

“Kes şunu!” derken sesimi yüksek çıkarmaya çalıştım ama yaptıklarının vücuduma verdiği etkiyle başaramadım.

Tekrar boynumu okşamaya başladı. Başımı istemsiz bir şekilde parmaklarının olduğu yöne hareket ettirdim. Boynumdan koltuk altına ve kollarıma geçti. Dokunduğu her yer karmcalanıyordu.

Zevk alıyordu! Lanet olsun bu durumdan nasıl zevk alabilirim!

Bana verdiği zevki anlamamasını umarak, “Yapma... Lütfen!” dedim yalvarırcasına vücuduma hiç tanımadığım tepkiler vermesine şaşırmıştım.

“Yanıyorsun,” dedi kısık sesiyle. Kulağımda nefesini hissetmiştim. Haklıydı vücudum adeta yanıyordu.

Nihayet elini vücudumdan çekmişti. Hiçbir temas hissetmiyordum ama bu beni daha da meraklandırmıştı.

Şimdi ne yapacaktı?

Mutfaktan sesler gelmeye başladı ve bir süre sonra kesildi. Ne yapıyordu bu adam lanet olsun! Kollarımı ve ayaklarımı kendime doğru çekmeye çalışarak kurtulabilme şansımın olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Ne kadar denersem deniyim kurtulma şansım yoktu. Çaresiz-

ce kendimi bıraktım. Kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyordu. Kendimi bırakmamla vücuduma soğuk ve ıslak bir şeyin değdiğini hissettim ve kasıldım.

Buz muydu o? Tanrım!

Buzu her yerimde yavaşça gezdirmeye başladı. Arada bir buz vücutumda gezdiren parmaklarını da hissediyordum. Kıvranıyordum. Başımdan ayakucuma kadar tüm sinir uçlarımı hissediyordum. Az öncekinden daha büyük bir heyecanla hormonlarımın harekete geçtiğini fark ettim ve ağzımdan istem dışı bir inleme çıktı.

Göğüslerim, bacaklarım, kasıklarım, boynum... Her yerimde buzun etkisini hissediyordum. Tüm vücudum tanımadığım duyguların etkisi altındaydı.

Tanrım! Bu nasıl bir şeydi böyle!

Odasında benim hakkımda bağırıp çağırırken ve nasıl öpüştüğümle ilgili dalga geçerken gerçekten sinirden kendimi kaybetmişim. Bir dersi hak ediyordu ve ona hak ettiğini verecektim. Beni öpmesi için yalvartacaktım. Ona nasıl öpüşülür gösterecektim!

Odasına bir hışımla girdim. Ne onun üstünde ne olduğu ne de benim üstümde ne olduğu umurumda değildi.

Sutyenini bana fırlatmasıyla kısa bir an güzel göğüsleri dikkatimi dağıtsa da vazgeçmeyecektim ve zor da olsa ilgilenmeyerek onu omzuma aldığım gibi yatağa fırlattım.

Yapacaklarım karşısında sutyensiz olmasına dayanamayacağım için onu takmasını söyledim. Hemen giydi ve o aradaki boşlukta içerden kollarını ve ayaklarını bağlayacağım bir şeyler alıp tekrar onun olduğu odaya geldim.

Kaçmaya çalıştı ama kuvvetim karşısında hiç şansı yoktu. Bana ettiği hakaretlere ve tehditlere içimden gülüp geliyor, ona yapacağım şeylere odaklamıyordum.

Ellerini ve ayaklarını bağladıktan sonra gözlerini de bağlamak için tekrar içeriye gittim. Siyah bir bezle gelip, direnmesine aldırmadan gözlerini de bağladım.

Her yeri bağılı hareket edemez halde karşımda fena halde baştan çıkarıcı görünüyordu. Anında tahrik olmama yetmişti bile. İstiyordum. Ama önce o beni istemeliydi.

Parmaklarımı vücudunda gezdirirken önce hiç tepki vermese de yavaş yavaş etkilendiğini görebiliyordum. Onun yumuşak ve pürüzsüz teni beni deli ediyordu. Ona her şeyiyle sahip olmak istiyordum. Parmaklarımla ona dokunmak bile vücudumda hareketlenmelere neden oluyordu.

Vücudu adeta alev alıyordu. Yapmak istediğim şeyi başarmış ve sıradaki planımı uygulamaya sıra gelmişti.

Mutfakta bir kabın içine buzları doldurdum. Keyifli bir şekilde odaya gelip buzu tenine dokundurduğumda vereceği tepkiyi merak ediyordum. Buzu elime aldım ve tenine dokundurmamla irkildi. Buzu her yerinde yavaşça dolaştırmaya başladım. Geçtiğim her yerde buzun bıraktığı ıslaklığa baktım. Nihayet inleme sesini duymuştum. İnlemesi benim de vücudumdaki ısıyı artırmıştı. Tüm kanımm hızla vücudumda dolaştığını hissediyordum.

Tanrım! Sadece tek bir inleme beni ne hale sokuyordu! Ben mi ona işkence çektiriyordum, o mu bana bilmiyordum. Yüzüne baktığımda tahrik olduğunu görebiliyordum. Kendini tutmaya çalışıyordu ama arada kontrolünü kaybediyordu.

Buzu dudaklarının üzerine sürtmeye başladım. Önce dirense de sonra pes etti ve dudaklarını araladı. Eriyen buzun üzerindeki sular damla damla ağzının içine akıyordu.

Çok seksiydi... Arzularıma daha fazla engel olamadım ve buzu kenara fırlatıp üzerine çıktım. Yüzüne eğildim ve dirseklerimi yüzünün iki yanına koydum. O kadar yakındık ki...

Başparmağımı yanağında ve dudaklarında gezdirdim. Dudakları buzun etkisiyle soğuktu, kızarmış ve şişmişti. Hızlı nefesi ve altımda kıvrınmasıyla beni istediğini fazlasıyla anlayabiliyordum ve kendimi daha fazla tutamayıp,

dudaklarımı dudaklarına değdirdim. Benim alev alev yanan dudaklarım ve onun buz gibi dudakları... Öyle güzel bir histi ki... Kendimi bıraktım ve dilimle yavaşça dudaklarını yalayıp emmeye başladım. İnliyordu... Ve bana karşılık veriyordu... Kalp atışlarım öyle hızlıydı ki, bu kadar heyecanlanmama şaşırıp kalıyordum. Bir elim saçlarında diğer elim yanağında, dilimle ağzının içini istila ettim. Tadı çok güzeldi.

Kendimizden geçmiş bir şekilde öpüşüyorduk... Tüm hücrelerim onu istiyordu. Tek elimi boynuna getirdim ve aşağıya doğru okşayarak inmeye devam ettim. Elim göğsüne geldiğinde tereddüt etsem de arzu her yanıma sarmıştı. Kendimi durduramadım ve güzel göğsünü avuçladım. Tekrar inledi... Durmak istiyordum. Durmalıydım. O böyle inledikçe duramıyordum aksine daha da ileriye gidiyordum. Beni gerçekten istediğine emin olmalıydım ve ona vereceğim ders aklıma gelince aniden ve istemeyerek vücudumu hapseden arzulardan kurtulmaya çalıştım.

Dudaklarımı dudaklarından çektim ve gözlerindeki bezi çıkardım. Gözlerini açtı. Nefes nefese gözlerimin içine bakıyordu. Göğsündeki elimi göbeğinden daha da aşağılara kaydurdum yavaşça. Gözlerini kapadı nefes aldı ve tekrar açtı. Gözleri arzuyla ve istekle bakıyordu. Onu zevkten çıldırtmak istiyordum. Gözlerinin içine bakarak, elimi aşağıya, bacağının üstüne gelene kadar indirmeye devam ettim ve bacağının içini okşadım. Titredi... Onu bu halde görmek beni deli etmişti. Ne yapacağımı bilemiyordum. Bir yamım devam etmek, hiç durmak istemiyor diğer yanımsa eğer durmazsam her şeyin daha kötü bir olacağını söylüyordu. Çaresiz durdum ve kendime geldim. Gözlerimin içine bakıyordu ve ne kadar zorlansam da planıma sadık kalmayı başarak, gözlerinin içine baktım ve planladığım cümlemi söyledim.

“Beğendin mi?”

Sorduğu soru karşısında şok olmuş ne yapacağımı, ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Bana bütün bu yaptıkları kendini kanıtlamaya çalışması için bir oyun muydu? Sırf onun öpüşmesini beğenmediğimi söylediğim için miydi tüm bunlar?

Ve ben de kendimi ona bırakmış, neredeyse daha fazlasını isteyecektim!

Düştüğüm durumun ve uğradığım hayal kırıklığının haddi hesabı yoktu. Üzerimden kalktığını ve ellerimi çözmeye başlamasını sanki orda değilmişim gibi izliyordum. En son hatırladığım bana bakarak alaylı alaylı gülüşü ve odadan çıkışıydı. Boş boş kapıya baktım ve gözlerimi tavana diktim.

Gururum paramparçaydı.

Ellerimi çözmüş olsa da hareket edemiyordum. Böyle bir oyunu nasıl acımasızca oynayabilmişti? Ben onun hayatındaki diğer fahişeler gibi değildim ki hatta ben onun hayatında sadece tutsaktım.

Suçsuz ve tertemiz...

Gözyaşlarımın şakaklarımdan saçlarıma, oradan da yatağa aktığını fark ettim. İncinmişim...

Onuncu Bölüm

Daha odadan çıkarken, arkamdan kapıyı kapatmamla yaptığım şey için pişmanlık hissediyordum. Üzgündüm. Hissedeceğimi düşündüğüm keyfi hiç de hissetmiyordum. Aksine içim paramparçaydı.

Ben... Ne yaptım!

Odama girdim ve yatağın üzerine bıraktım kendimi. Gözlerimi tavana dikmiş onu ne kadar kırmış olabileceğimi düşünüyordum. Yüzündeki ifade aklımdan çıkmıyordu. Şaşkın, boş, kırgın, incinmiş ve hayal kırıklığıyla dolu daha birçok şey vardı gözlerinde. O ifadeleri görmüş olmasaydım, şuan çok farklı hissediyor olacaktım. Hata yapmıştım. Hem de büyük bir hata. Özellikle de beni istediğini, bana karşı koymadığını anlamışken. Kendime kızdım. 'Aptal zaten ondan uzaklaşmak istiyordun neden üzülüyorsun ki? Daha iyi oldu işte artık yakınlaşmalarımız son bulur bu şekilde,' desem de kendime içim sıkılıyor ve odamdaki her şeyi kırmak istiyordum.

Lanet olsun bana!

Yatakta doğruldum ve ayaklarımı çözdüm. Yataktan kalkıp bornozu aldım, odadan çıktım ve bir hayalet gibi banyoya doğru yürüdüm.

Sıcak suyu açıp düşün altına girdim. Üzerimdeki kousundan kurtulmak istiyordum. Her yerimi ovalamaya başladım.

Ağlıyordum... Hayatımda ilk etkilendiğim erkek oydu. İlk dokunmak istediği, ilk öpüştüğüm, ilk istediğim... Kabul ediyordum işte. Ondan hoşlanıyordum. Daha önce kimseye karşı hissetmediğim şeyleri hissediyordum. Ama aptal her şeyi mahvetmişti!

Lanet herif! Piç kurusu! Bana bir daha asla dokunamayacaktı! Asla!

Vücudumu ondan iyice arındırdığıma emin olduktan sonra banyodan çıktım ve odamın kapısını açarken onun odasının kapısının açıldığını duydum.

Onu ne görmek ne de sesini duymak istiyordum.

Kararımı vermiştim. Ondan ve bu lanet evden ilk fırsatta kurtulacaktım!

Uyandığımda odama vuran güneş yüzünden gözlerimi açmakta zorlanmıştım. Bunda dün gece ağlayarak sızmamın etkisi de vardı tabii. Kendimi çok bitkin hissediyordum. Dayak yemiş gibiydim. Dün yaşadıklarım pek de farklı sayılmazdı aslında. Yataktan kalkmak ve onunla karşılaşmak, yüzünü görmek istemiyordum. Dün geceki zaferinin tadını çıkartmış olmalıydı. Tuvalete gitmem gerekiyordu biraz daha beklersem altıma yapacaktım. Zar zor yataktan kalktım.

Neden bu evde tuvalet yatak odalarında değil de ayrı bir yerde ki? Oraya kadar gitmek bile bana işkence gibi geliyordu.

Sonunda odadan çıktım ve bin bir güçlkle tuvalete girdim. Aynada yüzüme baktığımda gözlerimin ne kadar şiştiğini fark ettim. Sarı gözlü bir kurbağaya benziyordum, yüzüm kıpkırmızıydı.

Tuvaletten çıktığımda hiçbir yerden ses gelmemesi bana onun evde olmadığını düşündürdü. Rahatlamıştım. Mutfağın önüne geldiğimde özenle hazırlanmış bir kahvaltı sofrası gördüm. Üzerindeki notta "Ye!" yazıyordu yine. Ama canım hiçbir şey yemek istemiyordu. Üstelik onun hazırladığı şeyleri yiyebileceğimi mi düşünüyordu geri zekâlı!

Odama geçtim ve yatağa uzandım. Kendimi öyle yorgun hissediyordum ki... Tekrar gözlerimi açtığımda hava kararmıştı. Uzunca bir süredir uyuyor olmalıydım. Vücu-

dum yanıyordu ama üşüyordum. Verdiğim her nefes ağzımı ve burnumu yakıyordu. Sanırım ateşim vardı; yataktan kalkacak halim yoktu. Bu halimle bile aklıma o gelmişti. Kapıya baktım salon dahil içerisi karanlıktı. Eve henüz gelmedi diye düşündüm. Tekrar yastığa başımı koydum ve gözlerimi kapattım.

Alnumdaki ıslaklıkla gözlerimi araladım ve karşımda onu gördüm. Endişeli bir şekilde bana bakıyordu. Elimi ıslak alnıma getirdim zar zor. Islak bir bez vardı. Gözlerimi daha çok açtığımda yanında bir kovayla yanı başımda oturmuş,

"Hey! Merhaba. Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

Berbat hissediyordum. Onun yanımda olması daha da berbattı. Hafifçe doğrularak,

"İyiym, gidebilirsin!" dedim ve ıslak bezi başımdan alıp kovanın içine attım. Hâlâ ateşim olduğunun farkındaydım ama umurumda değildi. Yakınımda olmasını istemiyordum.

"Hayır, iyi değilsin ateşin çok yüksek ve bir saattir ateşini düşürmeye çalışıyorum ama olmuyor. Hiçbir şey yememişsin. İlaç içmen için bir şeyler yemen lazım," dedi. Sesi hem sinirli hem de endişeli geliyordu.

Yüzüne baktım.

"Aç değilim ve iyiym. Benimle uğraşmana gerek yok. Lütfen çık! Uyumak istiyorum," dedim ve sırtımı ona dönerek yatağa uzandım.

"Lanet olsun!" dedi ve kendimi bir anda onun kucağında buldum.

Onu itmeye çalışarak, "Ne yapıyorsun? Bırak beni!" diye sesimi çıkarabildiğim kadar bağırdım.

Karşı çıkmalarıma aldırmadan beni odadan çıkardı ve banyoya doğru yürümeye başladı. Öyle bitkindim ve öyle üşüyordum ki onun elinden kurtulma çabalarım boşa gidiyordu. Banyoya girdik. Beni küvetin içine oturttu. Küvetin içi buz gibiydi ve daha da üşümeme neden oldu. Kalkma-

ya çalışıyordum ama kollarımda hiç kuvvet yoktu. Ahizeyi bana doğru tutarken o da küvete girdi. Suyu açtı.

"Su ılık merak etme ama sana soğuk gelecektir," dedi ve suyu açtı. Su vücuduma değdiği anda dişlerim birbirine vurmaya başladı. Donuyordum ama yüzüne hiç bakmıyordum. Ahizeyi yerine koydu. Kollarımdan tuttu ve beni ayağa kalkmaya zorladı.

"Çek ellerini üzerimden," dedim kollarını ittirerek ve kollarını çekti.

"Üzerindekileri çıkarmalısın yoksa daha da hasta olursun," dedi beni ikna etmeye çalışarak. Yüzüne baktım.

"Karşımda bir sapık varken asla çıkarmam. Böyle iyi," dedim ellerimi vücuduma sararak.

Söylediklerimle, ona bakmasam da gerildiğini hissediyordum ve şu anki ateşimle kendimi daha kötü hissetmem için tuz biber oluyordu.

"Emin ol üzerindekilerini çıkarman seni şu an olduğundan daha az çekici gösterecektir," dedi ciddi bir tonda.

Kaşlarını çatarak yüzüne baktım. Sonra da su vücudumdan akıp giderken, üzerime baktım. Altımda bana verdiği kapri eşofman ve yine onun verdiği şuan üzerime yapışmış beyaz tişörtü vardı. İç çamaşırımın tamamen göründüğünü o zaman fark ettim.

"Bana hiç de çekici gelmedi. Hiç olmazsa tenim görünmüyor. Dokunabileceğin tek şey kumaş olur," dedim tekrar yüzüne sertçe bakarken.

"Lanet olsun Selin, çıkar şunları!" deyip tişörtümü zorla çıkarmaya başladı ve ne kadar karşı çıkmaya çalışsam da başımdan tişörtü çıkarttı ve yere fırlattı. Kapriyi bacaklarımdan sıyrırken bir yandan da sınırlı bir şekilde söyleniyordu.

"Bu kadar inatçı olmak zorunda mısın? Sürekli karşı çıkıyorsun! Eğer bunları çıkarmazsak..." dedi ve kapriyi havaya kaldırıp yüzüme bakarak,

"Ateşin daha da yükselecek."

Kapriyi de bir tarafa fırlattı. Soğuktan titriyordum. Ellerimi bedenime daha da sardım ve ona baktım.

O da ıslanmıştı. Kıyafetleri, saçları... Bir an ona karşı içimde bir yumuşama oldu. 'Ateşten ve hastalıktan olmalı,' diyordum içimden. Ama diğer yanım kendini kandırma. Ona dayanamıyorsun diyordu. Şu an öyle güzel görünüyordu ki... Keşke dün hiç yaşanmasaydı.

"Daha iyi misin?" diye sordu sakince yüzüme bakarak.

"Çok üşüyorum," dedim yüzüme yapışan saçı geri iterek. Biran önce bu işkencenin bitmesini istiyordum.

Yaklaştı ve kollarını bedenime sardı. Ellerimle onu itmeye çalıştım ve sertçe,

"Dokunma bana!" dedim. Yüzüne bakmıyordum ama onun bana baktığının farkındaydım. Bana aldırmadı ve kollarıyla beni sıkıca sardı.

"Benim bedenimin ısısı ateşini yükseltmez ama seni birazcık da ısıtır," dedi ve başımı tutarak kendi göğsüne yasladı ve derin bir nefes alarak,

"Merak etme sana dokunamayacağım," dedi.

Başım göğsünde o şekilde suyun altında dakikalarca kaldık. İkimiz de hiçbir şey söylemiyorduk. Üşümem azalmıştı. Kendimi biraz daha iyi hissediyordum. Her konuda haklı çıkıyordu. Sinir ediyordu beni. Haklı çıkmasına, her şeyine sinir oluyordum.

Ellerini gevşeterek, tek elini alnıma ve sonra da yanağıma değdirdi. Bu durumda bile dokunuşunun beni etkilemesine içimden lanetler okudum.

"Ateşin oldukça düşmüş görünüyor," dedi. Suyu kapattı ve beni bırakıp banyo dolabından bir havlu çıkardı. Yanuma gelip havluyu bedenime sardı ve banyodan çıktık.

Odaya geldiğimizde hemen yatağa oturdum. Hiç halim kalmamıştı. O da dolaba yönelmişti ve eline aldığı iç çamaşırlarını yatağın üzerine koydu.

"Islak çamaşırlarını çıkar ve iyice kurulanıp bunları giy. Ben üzerine temiz bir şeyler getireceğim. Ben gelene kadar söylediklerimi yapmış ol," dedi ve odadan çıktı.

Bu adamı çözemiyordum. Şuan yaptıkları ona olan kızgınlığımı ve nefretimi azaltıyordu. Beni çıplak yakalamaması için bitkinliğime rağmen hızlı hareket etmeye çalışarak iç çamaşırlarımı çıkardım ve kurulanıp temizleri giydim. Havluyu yine üzerime sarmıştım beni görmemesi için. Tekrar yatağa oturdum. Su kadarlık iş bile beni fena halde yormuştu.

Kapı açıldı ve bir elinde kıyafetler diğer elinde de küçük bir havluyla içeri girdi. Elindekileri bırakıp gideceğini sanmıştım ama gitmedi ve bana kızgın bakışlarını göndererek, "Islak havluyu yine üzerine mi sardın! Benim görmemem içinse, seni iç çamaşırlarınla daha önce de gördüm seni, biliyorsun!" diye azarladı.

"Evet, hiçbirinin de sonu iyi bitmedi," diye söyledim sessizce.

Durup bana baktı ve havluyu üzerimden çekip getirdiği küçük havluyla saçlarımı kurulamaya başladı. Sonunda durduğunda, saçlarım darmadağınık hale gelmişti ama umurumda değildi. Bir an önce yatağa uzanmak istiyordum. Siyah bir tişörtünü eline aldı ve başımdan geçirdi. Kollarımı da teker teker tişörte geçirdikten sonra tişörtünü aşağıya indirdi. Elleri tenime değdiğinde bu beni heyecanlandırırsa da görmezden geldim. Hâlâ bunu nasıl yapabiliyordu bana? Bacaklarımı şortun içine soktuktan sonra beni ayağa kaldırdı ve şortu kalçalarımın altına geçirip giydirdi. Omuzlarımdan tutup yatağa yatırdı ve elini yine alnıma koydu.

"Ateşin normale dönmüş hemen hemen. Bu iyi," dedi ve yatağın kenarına oturdu.

"Burada mı duracaksın? İşin gücün yok mu? Çık odadan, uyumak istiyorum," dedim azarlar bir tonda.

"Şuan işimi yapıyorum zaten," dedi ciddi bir tonda nevrresimi üzerime örterken.

"Biraz dinlen, yiyecek bir şeyler hazırlayacağım ve sen de yiyeceksin," diye devam etti.

Benimle ilgilenmesi hoşuma gitse de ona hâlâ çok kız-

gındım. Cevap vermeyip gözlerimi kapadım ve kulağımda nefesini hissettim.

“Özür dilerim.”

Mutfakta beynimdeki düşüncelerle beraber ona çorba yapıyordum. İlaç içmesi gerekiyordu.

Eve geldiğimde ateşler içinde yanıyor ve sayıklıyordu. Onu kendine getirememiştim bile. Bu kadar hasta olması benim hatamdı. Önce okyanus sonra buz...

Dün geceyi aklıma getirmemeye çalıştım. Ama hatalarım aklımdan çıkmıyordu. Onun gibi birine bu şekilde davranmamalıydım. Tam bir hayvan gibi davrandığımı biliyordum. Ne olursa olsun ondan uzak durmam gerektiğini de biliyordum ama yapamıyordum. Olmuyordu işte.

Çorbayı kâseye boşalttım ve odasına girdim. Gözleri kapalıydı. O kadar masum görünüyordu ki...

Usulca seslendim. “Hey! Hadi kalk, uyuyor musun?”

Mırıldanır bir şekilde cevap verdi. “İstemiyoruuuum!”

Üzerinden nevresimi kaldırdım ve kolundan tuttum. İsteksiz isteksiz doğrulmaya çalıştı. Yastığı arkasına yasladım. Yüzüme baktı.

“Bunu neden yapıyorsun?” diye sordu.

Beklemediğim bir soruydu. Yüzüne bakakaldım ve gözlerimi çaresiz, cevap bekleyen gözlerinden ayırarak çorbayı kaşıkla soğutmaya başladım.

“Benden ne istiyorsun? Neden buradayım? Neden her şey bir iyi bir kötü? Neden sana bir güveniyorum bir güvenmiyorum? Neden kafamı karıştırıyorsun ve neden bu kadar gizem? Ne ? Nedir bu? Nedir bu yaşadığımız? Lanet olsun!”

Ona ne cevap verecektim? Çorbayı soğutmaya devam ederken durdum ve yüzüne bakarak kendime bile şuan itiraf ettiğim tek gerçeği söyledim.

“Senden hoşlanıyorum.”

Söylediği şeyi bir an idrak edemedim ve ağzımdan, “Hı?” diye anlamsız bir şey çıktı.

Utangaç ve tedirgin, gözlerimin içine bakıyordu. Bense şaşkınlıktan gözlerimi açmış, kulaklarıma kadar kıpkırmızı görünüyor olmalıydım.

B... Benden hoşlanıyordu!

Doğru mu duymuştum yoksa hastalığının vermiş olduğu ateşten dolayı uyduruyor muydum?

Hayır, yani evet... Ahh, ne saçmalıyorum ben!

Aklım karışmış düşüncelerim karmakarışık bir halde yüzüne bakarken hızla ayağa kalktı ve çorbayı komodinin üzerine koydu.

“İç şunu. Bunu da ben içirmeyeceğim herhalde,” dedi sert konuşmaya çalışarak.

Onun da kafası karışmış görünüyordu. Tek elini saçlarından geçirdi ve arkasını dönüp hızla odadan çıktı. Ona hiçbir şey söyleyemeden ağzım açık bakakalmıştım. Çorbaya baktım ve gülümsedim. İçimdeki tüm duygularım saha kalkmış, dans ediyordu adeta.

Tanrım! Benden hoşlandığını söylemişti!

Gülümseyerek çorbayı komodinin üstünden aldım. Benim için çorba yapmıştı. Hastalığımla da çok ilgilenmişti. Sanırım ondan o kadar da nefret etmemeliyim diye düşünürken çorbadan bir kaşık aldım ve ağzıma götürdüm. O sırada yerdeki su izlerini fark ettim. Kapıya doğru kısım kısım birikinti şeklinde sular vardı. Onun da banyoda benimle beraber ıslandığını hatırladım. Benimle ilgilenmekten kendi kıyafetlerini değiştirmemiş miydi bu salak?

Çorbayı kenara koydum ve ayağa kalktım. Kapıyı açtığımda arkası bana dönük camın önünde ıslak kıyafetleriyle telefonla konuşuyordu.

“Merak etmeyin efendim şimdi çok daha iyi,” diyordu sessizce.

Kapı sesini duymuş olmalı ki bana doğru döndü, kaşlarını çatı ve telefona,

"Tabii," deyip telefonu kapattı.

Ayakta durmuş bana endişeli ve sert bir şekilde bakıyordu. Bir süre bakiştıktan sonra,

"Şey... Kıyafetlerini çıkar," dedim çekinerek parmağım-la kıyafetlerini işaret ettim. Neden utanıyordum ondan şu an. Benden hoşlandığını söylediği için mi?

Tek kaşını kaldırarak pis bir şekilde gülümsedi.

"Niyetin nedir? Yoksa bana tecavüz mü edeceksin?" diye benim daha önceden söylediğim cümleyle karşılık verdi bana gülerek.

Onun sözleriyle ona ne söylediğimi ancak fark etmiş-tim.

"Ah, hayır! Yani, soyunmalısın..." diye geveleyip elleri-mi hayır anlamında sallarken daha da batırmıştım.

Kahkaha atmaya başladı. Ne kadar güzel gülüyordu bu adam böyle!

"Tamam, soyunuyorum. Planın nedir? Bir fantezin var-dır umarım," diye pis pis gülümseyerek tişörtünü çıkarır-ken bana doğru gelmeye başladı.

Geri geri yürüdüm ve telaşla,

"Ah hayır hayır! Çıkarma! Yani çıkar ama odanda..."

Lanet olsun, bir cümleyi kuramamıştım. Üzerimde böy-le güçlü bir etkisi olmasından nefret ediyordum!

Durdu ve elinde çıkarttığı tişörtüyle,

"Benim odamda mı yapmak istiyorsun?" diye sordu. Anladığını biliyordum inadına yapıyordu pis.

Ona baktım. Gözlerim kaslı ve nemli vücuduna kaydı. Gözlerimi kırıştırdım ve hemen tekrar yüzüne baktım. Yakalanmıştım.

"Ahh!" diye bağırp döndüm ve arkamdan kahkaha seslerini duyarak odama girdim.

Alt tarafı, 'Üzerindekiler ıslak çıkarıp kuru bir şeyler giymelisin,' diyecektim. Bu cümleyi şimdi kurabilmeme sınır olmuştu.

Yatağıma geçtim ve çorbayı içmeye devam ettim. Sanı-rım her şeye rağmen keyifliydim.

On Birinci Bölüm

Telefonda konuştuklarımı duyup duymadığından emin olamamıştım. Endişeli bir şekilde duymamış olmasını umarak yüzündeki tepkilere bakıp anlamaya çalışıyordum.

Duymuşsa, bu onu bir daha göremeyeceğim anlamına gelirdi. Utanarak kıyafetlerimi çıkarmamı söylediğinde duymadığını anlamıştım ve keyfim yerine gelmişti. Utanıyordu benden. Bu hoşuma gidiyordu. Onu daha da utandırmak istiyordum. Utanınca yavru kedi gibi oluyordu. Onu yemek istiyordum. Söylediklerim karşısında daha da kızarak ve telaşlanarak en sonunda pes etmiş odasına girmişti.

Keyiften kakhaha atarak odama doğru yürüdüm. Evet, üzerimdekiler ıslaktı ve onunla ilgilenmekten fark edemiştim bile. Üzerimi değiştirdim. Yatağa uzandım. Ona ondan hoşlandığımı söylemiştim. Ben bile kendime inanmıyordum. Aniden ağzımdan çıkmıştı ama doğrudu. Yaptıklarımın, davranışlarımın ve sürekli onu düşünmemin başka açıklaması olamazdı ki zaten. Bu düşüncelerle gözlerimi kapattım. Tüm gece uyumamıştım.

Gözlerimi açtığımda akşam olmak üzereydi. Saatlerdir hiç uyanmadan deliksiz bir uyku çekmiştim. Hemen ayağa kalktım ve onun odasına gitmek için odamdan hızlı bir şekilde çıktım. Durumunu merak ediyordum. Odasına doğru yönelmişken mutfakta sırtı bana dönük onu gördüm. Bir şeylerle uğraşıyordu. Kendini daha iyi hissediyor olmalı diye düşündüm. Rahatlamıştım. Sessiz adımlarla arkasından yaklaştımaya başladım. Tam arkasına gelmiş

piçlik yaparak onu korkutmayı düşünüyordum ki yüzünü bana döndü,

“Deneme bile!” deyip gözlerimin içine baktı.

Beklemediğim böyle bir hareket karşısında şaşırdım ve aynı zamanda karnımda sivri bir şey hissettim. Bakışlarımı aşağı indirdiğimde karnıma dayanmış bıçağı gördüm. Bıçakları sakladığım yerden bulduğuna şaşırarak tekrar yüzüne bakarken,

“Onu içeri doğru bastırmayacaksın değil mi?” diye sordum kaşlarımı ve iki elimi havaya kaldırarak.

Dudağının bir kenarı ve tek kaşı havaya kalktı.

Tanrım! Elindeki bıçakla, yüzündeki tehlikeli ve seksi ifadeyle muhteşem görünüyordu. Saatlerce ona bakabiliyordum.

“Geri çekilmezsen tereddüt bile etmeyeceğim,” dedi ve gerçekten ciddi görünüyordu.

Geriye doğru birkaç adım atıp ondan uzaklaştım.

“Masaya geç ve sandalyeye otur,” diye emrederken bıçakla masayı ve sandalyeyi işaret etti.

Ne yapmaya çalıştığını bilmiyordum ama gerçekten hoşuma gitmişti. Bana emir vermesi bile çok seksiydi. Şaşkın bir şekilde sırtarak dediğini yaptım ve mutfak sandalyesine oturdum. Mutfak tezgahına bakınca yiyecek bir şeyler hazırladığını anladım ve keyifle onu izlemeye başladım. Oldukça sağlıklı görünüyordu. Kendinden emin bir şekilde mutfakta bir o yana bir bu yana gidip geliyordu. Çok kadımsı ve seksiydi. Kesinlikle kendi vücudunun farkında olmadığını düşündüm. Gözlerim dün ona giydirdiğim şortun altındaki kalçalarına kaydı. Şort bol olmasına rağmen bu kadar yuvarlak ve sıkı görünmeleri bana bir ceza diye düşündüm. Ah, Tanrım beni yine tahrik ediyordu işte! Bu hiç bitmeyecekti.

“Bu saatte önce kahve mi alırsın yoksa kahvaltı mı?” diye sordu aniden bana dönerek tezgâha yaslandı.

Kalçalarına bakarken yakalanmadığımı umarak, “İııııı...

Kahvaltı!" dediğinde şaşkın yüz ifademe bakarak dalga geçer gibi gülümsedi ve arkasını dönüp işine devam etti.

Yani şimdi bu evde kahvaltı mı hazırlıyordu? Kaçırıldığı evde bunu yapan tek kız olarak tarihe geçebilirdi. Kesin bir planı vardır diye düşündüm şüphe ederek. Hazırlıklı ve dikkatli olmalıydım. Önüme içinde krep ve patates kızartması olan tabağı koydu. Dönüp kendi tabağını da aldıktan sonra içeceklerimizi doldurdu ve karşıma sandalyeye oturdu. Ona kilitlenmiş bir şekilde bakıyordum. Çatalını alırken bana baktı,

"Ye!" dedi ve önüne dönüp yemeye başladı. Ben de çatalımı aldım ve arada ona temkinli bakışlar atarak kahvaltımı etmeye başlarken ilk kez bir kadının bana kahvaltı hazırladığını fark ettim.

Değişik ama güzeldi...

"Bunu neye borçluyuz?" dedim çatala yemekleri göstererek yüzüne baktım.

"Dün hastalığımla ilgilendiğin için bir borç ödeme diye düşün. Yanlış anlama," dedi ve yüzüme bakarak,

"Tekrarı olmayacak," diye devam edip yemeğine döndü.

Neden hayal kırıklığına uğradığımı bilmiyordum ama bana bıçakla saldırmaması da pozitif şeylere işaret etti. Önemsemedim ve karnımı tıka basa doldurdum.

Masadan kalktım ve banyoya doğru yönelmişken, "Teşekkür etmeyecek misin?" diye sordu.

Arkamı dönüp ona baktım. Arkasına yaslanmış sertçe bana bakıyordu.

"Borcunu ödediğinde teşekkür mü beklersin?" diye sordum.

Sinirlendiğini anlamıştım. Kaşlarını çatı ve verecek cevap bulamayınca boşalan tabağını alıp yıkamaya başladı. Ben de zafer kazanmış bir edayla dişlerimi fırçalamak için banyoya girdim.

Çıktığımda mutfak tertemizdi ve salonda oturmuş televizyonu karıştırıyordu. Ne zamandır yapmak istediğim

şey aklıma geldi ve birden ona dönüp, "Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

"Çok iyi," diye özetledi.

İyi olmasına sevinerek odama girdim ve üzerimi değiştirdim. Odadan çıktığımda hâlâ aynı yerde oturmuş televizyona bakıyordu.

"Gel gidiyoruz," deyip kolundan tuttum ve sırtarak dış kapıya doğru yürümeye başladım.

"Hey! Ne yapıyorsun? Nereye gidiyoruz, söyler misin?" diye bağırırsa da onu sürüklemeye devam ettim.

Dış kapıdan çıkıp asansöre yönelirken, "Bırak kolumu, acıtiyorsun!" diye bağırdı.

Asansörün kapısı açılır açılmaz onu kolundan asansörün içine doğru ittim. Asansörün kapısına doğru durmuş hâlâ gülümsüyordum. O ise kolunu ovalarken bana dönmüş,

"Gerçekten hayvanın tekisin! Bu kıyafetle dışarı çıkmam ben!" diye bağırdı.

Asansörün içine girdim ve kapıların kapanması için düğmeye basarken,

"Merak etme tatlım. Üzerindeki kıyafetlere ihtiyacımız olmayacak," dedim sırtarak.

On İkinci Bölüm

“N... Ne demek bu?” diye sordum gözlerimi kırıştıtarak.

Bana yaptıklarından sonra korkmakta ve tedirgin olmakta haklıydım. Cevap vermeyip pis pis sırtımaya devam ediyordu. Bu adam beni çıldırtacaktı!

Asansörden inerken her zamanki gibi kolumdan tutup tekrar arabaya doğru sürüklendim ve arabanın içine itildim. İçimden ona envai çeşit küfür sayıyordum.

Nereye gittiğimiz hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama şehir merkezine gittiğimizi yol kenarındaki tabelalardan anlamıştım.

Şehir merkezine geldiğimizde insanlara bakıp özgür olmayı dilesem de tuhaf bir şekilde kendimi tutsakmışım gibi hissetmediğimi anladım. Neden böyle hissediyordum?

Büyük bir alışveriş merkezinin, lüks arabaların olduğu bir otoparkına girdik. Bu halimle bu arabadan inmek utanç verici olacaktı.

“Arabadan in,” dedi ve kendisi arabadan indi. Ben de istemeyerek de olsa arabadan indim.

Yine kolumdan tuttu ve alışveriş merkezinin merdivenlerine doğru sürüklemeye başladı. Etrafımızdaki insanlar garip garip bize bakıyordu. Utancımdan yerin dibine girmiştim. Sürüklenerek götürülmeme mi yoksa kıyafetimin iğrençliğine mi utanayım karar veremedim ve kolumu silkeleyerek,

“Şunu keser misin! Herkes bize bakıyor!” dedim sinirle sesimi alçak tutmaya özen göstererek.

Bana döndü. “Neden bize baksınlar ki?” diye sordu saf saf.

Gerçekten anlamamış mıydı?

“Farkındaysan üzerimde iki kat bol olan bir şort ve tişört

var, saçlarım darmadağınık ayrıca kötü bir şey yapmışım da tarafından peşinden sürüklenen bir kız gibi görünüyorum ve bu çok utanç verici!" diye söylendim yine sinirle.

"Tamam, ama bak kaçmaya çalı..." derken sözünü kes-tim.

"Evet, kaçmaya çalışırsam ya da bunu düşünürsem bile anlarsın ve beni öldürür ya da tecavüz edersin. Biliyorum. Ama kaçmayacağım. O yüzden bana en azından insanların arasında insan muamelesi yap lütfen!" diye hızlıca sırala-dım.

Bana uzunca bir süre baktı. "O zaman elimi tutmaya ne dersin?" diye sordu sırtarak.

"Ne? Hayır, elini tutmam gerekmiyor. Bir yerlerini tutmam da gerekmiyor. Yan yana da yürüyebiliriz," diye söy-ledim ama kızardığımı hissediyordum.

"Üzgünüm bu riski göze alamam," dedi ve kolumdan tutarak yine beni sürüklemeye başladı.

İçimden, "Ahh! Lanet olsun!" deyip hızlıca yanına var-dım ve tekrar kolumu silkeleyip elinden kurtardım.

Durdu ve bana baktı. Ben de ona bakmadan elimi eline doğru yaklaştırdım. Bir türlü eline dokunamıyordum. O ise pis pis sırıtıp hiç yardımcı olmuyordu. Tam elimi çekip vazgeçecekken aniden uzandı ve elimi tutup yürümeye başladı. Aynı hızla kalbim de beraberinde göğsümü de-lecek gibiydi. Eli elimde yürürken yandan yüzüne baktım. Gülümsüyordu. Ben de ona çaktırmadan gülümsedim. Alışveriş merkezine girdik. Şuan sevgili gibi görünüyor-duk ve hoşuma gidiyordu. Elleri bir erkeğinkine göre pü-rüzsüzdü. Arada bir elini hafif açıp tekrar sıkıyordu. Bunu her yapışında heyecanlanıyordum.

İnsanlar bir bana bir de ona bakıyordu, özellikle de ka-dınlar. Ben etrafa bakınıp buraya neden geldiğimizi an-lamaya çalışırken aniden bir mağazanın önünde durduk. Bana baktı. Güzel gülümsemesini ve gamzesini bahşede-rek,

"Gel," dedi ve mağazaya girdik.

Ben şaşkın, o gayet keyifli el ele tutuşmuş mağazanın içine girdik. Beyaz koltuğu göstererek oturmamı söyledi ve elimi elinden ayırmak istemesem de elini bıraktım ve oturdum. Yanımıza gelen tezgâhtar kadının kulağına bir şeyler söyledi ve kadın başını sallayıp yok oldu. Kadının gidişini fırsat bilip "Ne yapıyoruz burada? Buraya neden geldik? Yoksa alışveriş falan mı yapacaksınız?" diye sordum merakla.

Yanıma oturdu ve arkasına yaslanırken yüzüme baktı.

"Evet, alışveriş yapacağız," dedi.

"Sen ve ben? İkimiz?" dedim şaşkın bir şekilde yüzüne bakarak.

"Hı hı," dedi ve devam etti, "Sen giyeceksin, ben beğenip alacağım," diye gülümsedi.

"Nasıl yani alışverişi bana mı yapacağız?" diye sordum.

"Evet, aynen öyle yapacağız," dedi oturduğu yerden etrafına bakınırken.

Hem şaşkındım hem de sinirlenmişim. Ne demek yani ben giyineceğim o beğenecek ve alacak! Ben neydim peki? Metresi falan mı?

"Senden bana bir şeyler almanı istediğimi hatırlamıyorum!" dedim sertçe.

Ortam gereği istediğim gibi bağıramıyordum ve bu beni daha da sinirlendiriyordu. Yüzüme baktı,

"Ben de sana sorduğumu hatırlamıyorum. Almak istersem alırım," dedi sakince.

Daha da sinirlendim ve kollarımı göğsümde birleştirdim.

"İyi o zaman, sen al! Ben gidiyorum!" dedim ve ayağa kalktım. Bir adım atar atmaz o da ayağa kalktı ve önümde dikildi.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi yine o muhteşem gülümsemesi ile.

'Hayır, hayır gülmesin' diye içimden söylenerek gözlerimi yüzünden başka yöne çevirdim.

Nereye gidiyordum? Evet, nereye gidiyordum ki? Ce-

vap veremedim ve sorusunu duymazdan gelerek, "Sana mankenlik yapacağımı mı sanıyorsun? Karşına geçip, 'Nasıl güzel olmuş mu, beğendin mi?' diye sormamı ve beğendiğin şeyi almamı mı bekliyorsun? Ne sanıyorsun sen beni? Kendini ne sanıyorsun?" diye sinirli bir şekilde söylenirken, onun arkasında kıyafet dolu büyük askıyı getiren tezgâhtar kadını gördüm.

Ben arkasına bakınca o da arkasını döndü ve yanıma gelip kolumu tuttu. Tezgâhtar kadına, "Bize bir saniye izin verir misiniz lütfen?" dedi ve beni de alıp oturduğumuz koltuğun karşısında duran üç devasa kabinlere doğru yürüdü.

Ne yapıyorsun der gibi sınırlı bir şekilde yüzüne bakıyordum. O ise beni hiç takmadan çekiştirdi ve kabinlerden birisine soktu. Kapıyı kapattı ve bana döndü. Bense onunla böyle küçük bir alanda bulunmaktan rahatsız onu ittim ve dışarı çıkmaya çalıştım ama izin vermeyerek omuzlarımdan tutup beni kabinin duvarına yasladı. İki kolunu başımın iki yanına duvara koydu ve gözlerime bakarak sessizce,

"Sana göre senin hiçbir şeyin olmayabilirim ama unuttuğun bir şey var ki sen hâlâ benim tarafımdan kaçırılmış bir tutsaksın. Benim tutsağımsın. Bu demek oluyor ki ben ne istersem onu yapacaksın. Karşı çıkmaya kalkışırsan seni üzerindeki bu kıyafetlerle o odada çürümeye terk ederim. Senden hoşlandığımı söylemiş olabilirim ama inan bu kesinlikle durumumuzu değiştirmiyor. O yüzden uslu bir kız ol ve su kıyafetleri giy!"

Söyledikleri karşısında kalbim sıkıştı. Gözlerimi gözlerinden alamıyordum. O da inatla gözlerime bakmaya devam ediyordu. Tekrar benden hoşlandığını söylemişti. Bu heyecanlanmama yetiyordu zaten ancak tutsak olduğum gerçeğini de değiştirmiyordu. Onun tutsağıydım. İşte bana her türlü kötü şeyi yapabilirdi. Beni arayıp soran düzgün bir ailem olmadığı için -ki bunda benim de suçum vardı- gerçekten o odaya beni mahkûm edebilirdi. Kimse de kayıp olduğumu düşünüp polise haber bile vermezdi.

Ama bunun yerine bana iyi bakıyordu. Hastayken bana çorba bile yapmış ateşimi düşürmüştü. Hatta canım sıkıldığı için beni kulübe bile götürmüştü. Sinirlensem ve bu durumu kendime yediremesem de haklıydı. Derin bir nefes aldım,

"Çık dışarı!" dedim dişlerimin arasından tıslayarak. Gülümsedi.

"Doğru kararı vereceğini biliyordum bebek. Emin ol o odada çürümeni izlemeyi ben de istemezdim," dedi pis gülümsemesiyle.

Gözlerimden ateş çıkıyordu.

"Seni öldüreceğim," dedim nefretle.

Sırtışı hâlâ yüzündeydi. "Bunun için ben uyurken odama gelmen gerekecek," diyerek ellerini duvardan çekti. Arkasını dönüp kabininden çıkarken sesli bir şekilde,

"Çok ateşlisin bebeğim," diye bağırdı nerdeyse.

Lanet olsun! İnsanlar yanlış anlayacak! Ah, yerin dibi-ne girmiştim. Bir süredir kabindeydik ve kesin insanlar şey yaptığımızı düşünecekti. Şey işte... Off!

Kabinin kapısı tıklatıldığında sinirlerime hâkim olarak kabinin kapısını açtım. Tezgâhtar kadın, "Buyurun efendim," diyerek lacivert kloş bir mini etek ve beyaz dantelli bir bluz verdi.

Teşekkür ederek kıyafetleri aldım ve küfrederek giymeye başladım. Ne kadar küfretsem de kıyafetlerin normal giyebileceğim kıyafetler olduğu için rahatlamıştım. Ondan geçen sefer ki gibi bir karış elbiseler bekliyordum.

Kıyafetleri giydim kabinin içindeki aynaya baktım. Renkleri benim tarzım olmasa da güzel olmuştu. Üstelik tam üzerime göreydiler. Bluz beyaz ve şirindi. Yakıştı diye düşündüm ve kapımın tıklanmasıyla onun sesini duydum.

"Dışarı çık."

"Giyiniyorum," dedim inadına.

Neden onun beğenmesi gerekiyor ki sanki. Onun beni beğenmesi evet, hoşuma gidiyor ama bu şekilde kendimi

çok kötü hissetmeme sebep oluyordu. Kapının aniden açılmasıyla yerimden sıçrayarak kapıya döndüm.

"Deli misin sen giyiniyor olabilirdim!" diye terslendim.

O ise pis sırıtışıyla, "Keşke," dedi ve beni süzmeye başladı. O süzdükçe ben utanıyordum.

"Hımm..." dedi elini çenesine koyarak ve devam etti.

"Çok hanım hanımcık ve şirin olmuş. Sana hiç yakışmıyor. Çıkar," dedi ve kabinin önünden askılara doğru yöneldi.

"Ne yapıyor bu manyak?" diye söylenerek kabinde çıktım ve onu izlemeye başladım. Öyle keyifli görünüyordu ki... Onu ilk kez bu şekilde görüyordum. Kendini beni giydirmeye adanmış biri gibi dikkatle bir elbiseyi eline alıyor tekrar askıya asıyor ve başka bir tanesini alıp kafasını düşünceli bir şekilde sallayarak tekrar yerine koyuyordu. Ve tüm bunları yaparken o kadar seksi görünüyordu ki... Benim için uğraşan bir erkekti. Benden hoşlandığını söyleyen erkek...

Ellerimle yüzümü kapattım. Onu düşünmek istemiyordum. Ondan hoşlanmak da istemiyordum. Onu beğenmek, seksi olduğunu düşünmek ve ona dokunmak istememi de istemiyordum.

"İyi misin?" diye sordu ve ellerimi yüzümden çekti. Tüm yakışıklılığıyla karşımdaydı işte ve ben onu görmek istemiyordum.

"Al bunu giy ve giyince dışarı çık. Çıkmazsan ne olacağını biliyorsun," dedi tek kaşını kaldırıp gülümsedi ve elbiseyi elime sıkıştırıp koltuğa doğru yürüdü. Ben de tekrar kabinin içine girdim ve elbiseye baktım. Aynı hızla kabinde dışarıya fırlayıp,

"Bu da ne?" diye bağırarak elbiseyi ona doğru salladım ve tezgâhtarların yüksek sesime dönüp bakmalarıyla sesimi daha da alçaltıp, "Bunu giyeceğimi mi sanıyorsun?" diye sinirle yüzüne baktım.

"Çok hoş ve seksi bir elbise," diye gülerek ayağa kalktı ve elbiseyi elimden alıp üzerime tuttu. Hafif geri çekildi

ve üzerimde iyi duracağına karar vermişti ki gülümsemesi büyüdü. Yüzüme baktı. Yüzündeki samimi gülümsemesi karşısında büyülenmişim. Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. Gözlerimi yüzünden kaçırıp elbiseye baktım ve elinden aldım. Sınırlı konuşmaya çalışarak,

"Bu elbisenin her yerinde pullar var! Hem de altın rengi ve çok kısa! Ben bunu giymem. Üstelik normal bir şeyler alamaz mısın sonuçta evden dışarı çıkmıyorum. Alacak-san evde giymem için al bari," dedim sert olmaya çalışarak ama sesimdeki yumuşaklığı ben bile fark etmişim.

"Gel benimle," dedi. Hâlâ gülüyordu. Elimden tuttu ve tezgâhtar kadına, "Bu elbiseyi paket yapın. Üzerindekileri de alıyoruz. Ayrıca otuz altı beden ince bel, göğüs seksen ve kalça..." dedi popoma baktı ve "Doksan olan günlük ve dışarıda giyilecek en güzel kombinlerinizden yapın ve paketleyin lütfen," deyip ben ağzım açık ona bakarken mağazanın kasasına doğru yürümeye başladık. Kafamı yere eğdim. Tanrım bu adam beni her defasında şaşırtmak ve utandırmak zorunda mıydı? Tüm bedenimin ölçülerini bu kadar iyi bilebilmesi! Ah çıldıracaktım!

Elbise paketini alırken kasiyere bir kartvizit verdi ve mağazanın çıkışına yöneldik. Son anda aklına bir şey gelmiş gibi mağazadan çıkmadan durdu ve tezgâhtara,

"İç çamaşırı da olsun... Seksilerinden," dedi ve bana piç bir şekilde göz kırparken, ben utancımdan yerin dibine girmiştim. Tezgâhtarların kıkırdaması ise utancımı iki katına çıkarmıştı.

Alışveriş merkezinde el ele yürüyorduk. Gülümseme engel olamıyordum. Aynı zamanda ona çaktırmamak için de büyük bir uğraş veriyordum. Ona baktığımda ise sanırım o da benim gibi hissediyor olmalı ki onun yüz ifadesi de keyifli görünüyordu. Yanımızdan geçen herkesin bize bakması da artık beni rahatsız etmiyordu çünkü o benden başka kimseyle ilgilenmiyordu. Üstelik üzerimde o berbat kıyafetler yoktu artık.

Başımı iki yana salladım, 'Kendine gel Selin!' diye ken-

dime kızdım. Ciddi olmaya çalışarak, "Nereye gidiyoruz?" diye sordum.

"Arabaya," diye düz bir cevap verdi.

"Yani eve," diye söylendim keyfim kaçmıştı.

Eve gitmek istemiyordum. Dışarıda kocaman bir dünya vardı. Otoparka doğru yöneldik ve arabaya vardık. Kapıyı açtı. Bu kez beni arabanın içine savurmaması dikkatimi çekti. Kibarlıktan kapımı açmadığını biliyordum. Kaçmamam için temkinliydi sadece. Ama yine de insan gibi kapımı açması ve binmemi bekleyip kapımı kapatması hoşuma gitmiş, kendimi bayan gibi hissettirmişti.

Arabaya bindi ve otoparktan çıktık.

Morali bozulmuştu. Eve geldiğimizde tek kelime etmeden hemen odasına girdi. Nedenini anlayamamış kapısının önünde kalakalmıştım. Şimdi bana neden trip atıyor ki? Onu üzecek ya da sinirlendirecek hiçbir şey yapmamıştım. Salona doğru ilerledim ve aslında bana trip atması hoşuma gitti diye düşündüm. Gerçek bir çift gibi hissetmiştim onunla kendimi. Salondaki koltuğa kendimi bıraktım ve mağazadan kıyafetler gelene kadar oyalanmak için hafif bir müzik açtım ve gözlerimi kapattım.

Mağazadaki halini düşünüyordum. Sonra el ele tutuşmamızı. Elini hiç bırakmak istemiyordum. Hep benimle kalmasını ve gerçek birer sevgili gibi olmamızı istiyordum. Ama önümde büyük engeller vardı.

Ayağıma yediğim tekmeyle gözümü açtım. Karşımda ayakta dikilmiş ve iki elini beline koymuş sinirli bir şekilde bana bakıyordu. Çok sevimliydi. Duruşuna gülümseyerek,

"Ne o büyükanne, yanlış bir şey mi yaptım?" diye söyledim.

Gözlerini devirerek, "Ha ha! Ne kadar da komik oldun böyle bay ukala!" dedi ve devam edecekken aniden kolundan tuttum ve onu kucağıma doğru çektim.

Küçük bir çığlık attı. Ne olduğunu anlamamıştı bile.

Kucağıma düşmüş başı omzumdaydı vücudu ise bacaklarımın arasında. Kaçmaya çalıştı ama kollarımı ve bacaklarımı ona sıkıca sardım. Pes etti ama ağzı susmuyordu.

Başını kaldırdı ve yüzüme baktı.

“Bırak beni! N’apıyorsun? Pis sapık! İnsan taciri!”

Daha birçok şey sayıyordu. Bir insan sinirliyen bile nasıl bu kadar tatlı olabilirdi? Hâlâ bana hakaret etmeye devam ediyordu. Hiçbir hakaret umurumda değildi. Duy-muyordum bile. Tek yaptığım güzelliğine doya doya bak-maktı.

“Tecavüzcü! İşkenceci! Pis tacizci!”

Dudaklarımla onu susturdum. Dudaklarım dudakları-na değdiğinde tüm vücudumdan bir elektrik akımı geç-miştı sanki. Kalbimin hızlı atışını dışardan bile duyabili-yordum.

Eve geldiğimiz için moralim bozulmuştu. Gezmek isti-yordum. Dışarda olmayı ve her ne kadar ona dirensem de alışveriş yapmayı özlemiştim. Üstelik el ele dolaşmak da çok güzeldi.

Eve geldiğimizde hemen odama girmiştim. Kendimi yatağa atmış yaşadığım bu günü düşünüyordum. Onun kendinden emin ve erkeksi tavırlarını, kadınların ona ba-kışını... Sinirlendim. Yatakta doğrudum.

Hayır! Onu kıskanıyor olamazdım!

Gözlerimi kapattım ve tüm ona bakan kadınları aklım-dan silmeye çalıştım. Onu yiyecekmiş gibi bakıyordu pis sürtükler!

Ayağa kalktım ve pencereden dışarıya bakmaya başla-dım. Dışarı çıkmak istiyordum. Ona söylesem beni dışa-rı çıkarır mıydı acaba? Evet, soracaktım ve kabul etmezse onunla kavgaya bile edecektim umurumda değildi, sıkılmış-tım.

Odadan çıktım ve salonda başı koltuğun arkasına yas-lanmış kolları da yine koltuğun arkasına her iki yanına

tutunmuş bir şekilde oturuyordu. Yürüdüm ve önünde durdum. Gözleri kapalıydı. Duruşu bende ona sarılma isteği uyandırdı. Başımı iki yana sallayarak kendime geldim ellerimi belime koydum ve gözlerini açması için ayağına tekme attım.

Gözlerini ne oluyor dercesine açıp duruşumla dalga geçiyordu kendince. Ben sinirlendikçe o yüzüme çok düşünceli bir şekilde ama keyifle bakıyordu. Tam ağzımı tekrar açacakken beni kolumdan tuttu ve kendine çekti. Yüzüstü kucağına düşmüştüm. Kalkmak için debelenip dursam da bacaklarıyla bacaklarımı kollarıyla da vücudumu sıkıca sardı.

Elinden kurtulamıyordum. Başımı kaldırdım ve ona art arda hakaret etmeye başladım. Yüzüme bakıp gülümsüyordu ve aniden dudaklarıma yapışıp beni susturdu.

Şok olmuş bir şekilde dudakları dudaklarımda gözlerine bakıyordum. Onun gözleri ise kapalıydı. Kalbim öyle hızlı atıyordu ki göğsümden hissedebildiğinden emindim. Arzularımı nasıl bir hızla yüzeye çıkarmayı başarıyordu bu adam?

Dudaklarının yumuşaklığı karşısında hafifçe inledim ve dudaklarımı aralayıp gözlerimi kapattım. Eli sırtımı okşarken tüm vücudum ürperdi. İkimiz de birbirimize aç bir şekilde öpüşmeye başladık. Karşılık vermemle boğazından bir inleme sesi yükseldi. Bu beni daha da cesaretlendirdi. Kendimi durduramıyor ve her zerresini istiyordum.

Beni belimden tuttu ve tek hamleyle kucağına oturttu. Hızlı bir şekilde tişörtünü çıkardı. O kısacık sürede dudaklarımız birbirimizden ayrılrsa da kucağıma oturmamla tekrar birleştik. Bacaklarım onun iki yanında açık bir vaziyetteydi. Sertleştiğini hissedebiliyordum ve heyecandan ölecektim.

Elleri boynumda, sırtımda her yerimdeydi. Hızlı ve sert dokunuşlarıyla daha da tahrik oluyordum. Benim ellerim de saçlarında, boynunda, çıplak göğsünde, kollarında gezmeye başladı. Onun çıplak tenine ve sert kaşlarına do-

kunmak mükemmel hissettiriyordu. Ben ona dokundukça daha çok şehvetli oluyorduk.

Elleri hızlı bir şekilde kalçalarımın indi. Eteğimin üstünden iki eliyle kalçalarımı okşuyor ve sıkıp kendine bastırıyordu. Dudaklarını dudaklarımdan ayırdı ve sertçe öperek yanağımdan çeneme oradan da boynuma indi ve nefes nefese,

“Seni istiyorum,” dedi yüzünü boynuma sürerken ve durdu.

Alnını göğsüme dayadı. Ellerini kalçalarımıdan çekip sırtıma getirdi ve bana sarıldı.

“Dayanamıyorum artık,” diyerek bir süre öylece kaldı.

Sözleri karşısında ne yapacağımı bilemiyordum. Aklım karışık, bedenim onu ister bir şekilde nefesimi düzene sokmaya çalışarak olduğum yerde durdum. Kollarımı geniş omuzlarına sardım.

Ben de dayanamıyordum...

On Üçüncü Bölüm

Başım göğsünde ona sarılmış bir şekilde nefesim düzene girene kadar bekliyordum. Hem bedenimle hem de düşüncelerimle savaşıyordum. Tekrar ve tekrar bu durumda olmaktan nefret ediyordum! Beni istediğini biliyordum. Bunu tüm vücudundan, bakışlarından, hareketlerinden, bana dokunuşundan, öpüşünden anlıyordum. Devam etsem şuan her şeyiyle benim kadınımla olabilirdi ve bunun farkında olmak işimi daha da zorlaştırıyordu. Önceleri beni istemediği için kendimi durdurabiliyordum. Şimdiyse önümde ona sahip olmam için onun tarafından hiç engel yoktu. Artık daha büyük engelleri düşünmeye başlamıştım.

Görevim gibi...

Her defasında bu hale gelip ve yine her defasında ona direnmek artık dayanılmaz oluyordu. Kendime ve vücuduma söz geçirmek için deli gibi uğraşıyordum. Onu bu şekilde aç ve deli gibi isterken bu işin sonunun gerçekten iyi bitmeyeceğini anlayabiliyordum. Acaba onu bırakmalı mıyım? Bu lanet görevden yalandan kurtulmalı mıyım? Onu incitmeden bu işin içinden nasıl çıkacaktım? Çıkmak istiyor muydum ki?

Ben ona sarılmış bunları düşünürken, o da ellerini omuzlarıma sardı. Bu hareketiyle daha da kötü hissetmeye başladım ve onu kollarımla daha da sıkı sardım.

Ondan nasıl vazgeçecektim?

Tartışmalarımızdan, bana meydan okumalarından, yarım yamalak anı ve ürkek sevişmelerimizden, ses tonundan, gülüşünden, şaşkın bakışlarından, sevimli hallerinden... O kadar çok şey vardı ki lanet olsun!

Sonuç ne olursa olsun onu asla unutamayacaktım biliyordum. Hayatından çıkacak bir erkek olarak bunu ona

yapmamalıydım. Masumluğunu elinden almamalıydım. Onunla beraber olursam bana karşı çıkmayacaktı o kadar emindim ki bundan. Ve gittiğim zaman pişmanlıkla dolacaktı içi. Bana lanetler yağdıracaktı.

Kapının zil sesiyle düşüncelerimden uzaklaştım ve yüzümü kaldırıp yüzüne baktım. O da ne olduğunu anlamamış bir şekilde benden uzaklaşarak gözlerini kapıya çevirdi. Başını eğdi ve yüzü kızarak acemi hareketlerle kucağımdan indi. Eteğini düzelterip öylece ayakta durup kapıya baktı. Bense ne yapacağımı bilmeden, kafam karma-karışık halde onu izliyordum.

“Açmayacak mısın?” diye sorduğunda tekrar yüzünü bana döndü. Kapının çaldığını hatırlayarak toparlandım ve hemen ayağa kalkıp kapıya yürüdüm. Dürbünden bakınca bekçiyi gördüm ve kapıyı açtım.

Elinde bir yığın paketle, “Buyurun efendim bunlar sizin için gelmiş,” dedikten sonra elindekileri içeriye aldım ve teşekkür edip kapıyı kapattım.

Arkamı döndüğümde hâlâ ayakta utangaç bir şekilde durmuş bana bakıyordu. Konuşup aramızdaki tuhaf durumu ortadan kaldırmalıydım.

“Şey... Mağazadan gelmişler,” diyebilirdim ve mutfığa yöneldim. ‘Aman ne konuştun Deniz’ dedim içimden. Sert bir kahveye ihtiyacım vardı. Aslında sert bir içki beni daha çok kendime getirirdi ama şimdi içemezdim.

Bir yandan da çaktırmadan onun hareketlerini izliyordum. Ne yapacağını bilemiyordu. Yine o sevimli şaşkın halindeydi ve bu beni daha da zorluyordu.

Sonunda kapıya gidip poşetleri aldı ve odasına girdi. Ben de rahatlayarak mutfak masasına ellerimi koydum. Normal olmamız için ne yapmalıydım? Onu istememek için? Bu mümkün müydü? Hayır! Belki de iki arkadaş? Ah, ne saçmalıyorsun Deniz! Onun beni istemesinden vazgeçirmeliydim. O zaman her şey daha rahat olacaktı. İlk kaçırdığım zamanlardaki gibi bana nefretle bakmalıydı. Benden nefret etmesini sağlamalıydım.

Salona doğru yürüyüp tişörtümü üzerime geçirirken, evet bu ise yarayabilirdi diye düşündüm. Bu düşünceyle aklıma bir fikir geldi ve mutfağa kahvemi almaya giderken,

“Normal bir şeyler giy. Dışarı çıkacağız,” diye bağırdım odasına doğru.

Aniden kapı açıldı ve meraklı gözlerle, “Nereye gideceğiz?” diye sordu gülümseyerek.

Planladığım şey için ona sert ve huysuz davranmalıydım. “Gidince görürsün,” dedim ciddi bir tonda kaşlarımı çatarak.

Yüzünü buruşturdu ve gözlerini devirerek kapıyı kapattı. On beş dakika sonra kapısını açtı ve “Hazırım,” dedi.

Camın önünde elimde kahvemle dışarıyı seyrederken bu kadar hızlı hazırlanmasına şaşırarak sesin geldiği yöne baktım.

Güzelliği karşısında nefesim kesilmişti. Vücudunu saran beyaz kısa askılı bir elbise giymiş, saçını atkuyruğu yapmış ve hafif makyajlı yüzünü daha da ortaya çıkarmıştı. Işıldıyordu...

Tanrım bana güç ver! Ona nasıl direnebilirim?

Benden ses çıkmayınca, “Gideceğimiz yeri söylemediğin için kıyafetin uygun olup olmadığı bilemiyorum. Aslında daha önce hiç beyaz bir şeyler giymemiştim, kaçırılna kadar...” diye söyledi gözlerini yere indirerek.

“Uygun,” dedim kısaca.

Hâlâ görünüşünün tesiri altındaydım ve hemen onun etkisinden çıkmalıydım. Hayal kırıklığıyla yüzüme baktı. Ama ben hiç ilgilenmeyip ona doğru yürüdüm ve kolundan tutup kapıya doğru sürükledim.

Hafif sinirli bir şekilde yüzüme bakmayarak, “Yolu biliyorum sürüklemene gerek yok,” dedi. Aslında sesi kırıgı geliyordu.

Yol boyunca ikimiz de sessizdik. Arada bir aynaya bakıyor numarası yaparak ona bakıyordum. Hiç keyfi yoktu; benim de.

Gideceğimiz yere varınca gözleri aydınlandı. Heyecanını ve mutluluğunu görebiliyordum. Keyfi yerine gelmişti; benim de.

Bana döndü ve gülerek, "Burası harika!" diye bağırdı sevinçten ve tekrar bulunduğumuz yerden biraz uzakta aşağıımızdaki insanlarla dolu kumsala baktı ve arabadan indi. Ardından gülümseyerek ben de indim.

Onu mutlu etmeyi seviyordum. Birazdan yapacaklarımla moralinin bozulacağını bilerek yanına yaklaştım. Gözlerimi kumsala çevirdim,

"Yaz festivali... Biraz eğlenelim ne dersin?" dedim ve heyecanla gülümseyerek bana baktı. Ben de yüzüne bakarak göz kırptım ve elinden tutarak müzik, alkol ve insanların olduğu kumsala doğru yürümeye başladım.

Festival alanına indik. Etrafına, yüzünde güzel ve şaşkın bir gülümsemeyle bakıyordu.

Mağazadan gelen kıyafetlere merakla teker teker bakmaya başladım. Aslında amacım aklımı az önce yaşadığım tarif edilemez arzularımdan uzak tutmaya çalışmaktı. Daha fazlasını istiyordum. Bir yandan yanlış olduğunun farkındaydım ama ona karşı öyle büyük bir çekimle çekiliyordum ki. Direnemiyordum. O da direnemiyordu.

Tek bir parmağının okşamasına bile direnemezken, öpüşüne nasıl direnebilmeyi düşünüyordum ki!

İçerden gelen sesle hazırlanmamı söylediğinde sevinmiştim ve hemen kapıyı açıp nereye gideceğimizi sorsam da her zamanki gibi söylememişti. Elbiselere baktım. Hepsi de çok güzeldi. Aralarında siyah kıyafetler de vardı ancak giymek istemedim. Kendime şaşıırıyordum. Gerçekten beni her açıdan değiştiriyordu ve elime dar, beyaz, mini elbiseyi aldım. Kadınsı olmak istiyordum.

Odadan çıktığımda arkası dönük pencereden bakıyordu. Kasları tişörtünün altından bile belli oluyordu. Az önce bu adamla sarmaş dolaş bir şekilde sevişiyordum. Bu düşünce yüzümün kızarmasına yetmişti. Zihnimi toparlayarak,

“Hazırım,” diyebildim sadece. Dönüp bana baktı. Gözlerinde beni beğenip beğenmediğine dair bir şeyler aradım ve konuşmasını bekledim. Konuşmuyor sadece bana bakıyordu. Bir şeyler söylemiş olmak için nereye gideceğimizi bilmediğimden kıyafetimin uygun olup olmadığını da bilmediğimi söyleyebildim. Bana verdiği cevap karşısında moralim bozulmuş ve sinirlenmiştim.

“Uygun.”

Bu kadar mı yanı? Pislik! Sanki az önce beni aniden öpen ve dayanamıyorum artık diyen bendim!

Arabada yol boyunca moralim bozuk ve keyfim kaçmış bir şekilde oturdum. O da hiç konuşmuyor gayet ciddi görünüyordu. Gideceğimiz yere vardığımızda muhteşem bir yere gelmiştik ve anında ruh halim değişmişti.

Aşağıya kalabalığın olduğu festival alanına yürüdük. El ele... Çok heyecanlıydım. Hem elimi tutmasından hem de ortamdan. Etrafıma bakıyordum. Müzik her yeri coşturuyordu. İnsanlar eğleniyor, gülüyor, bir şeyler içiyordu. Her çeşit insan vardı. Gülünseyerek ona baktım. O da bana bakıyordu ama ben ona bakınca hemen başını başka yöne çevirdi.

Bugün eğlenecektim. Hiçbir şeyi dert etmeden düşünmeden sınırsızca...

İçkilerin olduğu yöne doğru onu da çekiştirerek hızlıca yürümeye başladım. İçki standına geldiğimizde hemen bir tekila alıp kafama diktim. Onun sesiyle elimde tekila bardağıyla ona döndüm.

“Hey! Yavaş ol ve fazla içip başıma bela olma,” dedi tek kaşını kaldırıp dalga geçerek.

Gülümseyip bardağı yüzüne doğru sallarken, “Bugün dağıtacağın,” dedim ve etrafıma bakmaya başladım.

Ona bakan kızların farkında mı diye ona baktım. Kendi-ne bir içki aldı ve o da kızları süzmeye başladı. Keyfimin yavaş yavaş kaçtığını hissediyordum.

Önüme döndüm ve bir içki aldım. Dikkatini çekmeyi umarak çaprazımızdaki oyun alanını gösterdim.

"Şurada oyun alanı var bakalım mı?" diye sordum.

Bana baktı. "Oyunlardan daha fazla ilgini çeken şeyler var burada," deyip içkisini kaldırarak yanımdan geçen ve ona yiyecekmiş gibi bakan sarışına selam verdi.

Hiçbir şey söyleyemeden döndüm ona ve kıza baktım. Ben ona hayretler içerisinde bakarken, "Her yıl bu festivale gelirim gerçekten çok eğlencelidir ve birçok yeni insanla da tanışabilirsin. Herkes çok sıcakkanlıdır," dedi gülümseyerek ve tekrar etrafına bakınmaya başladı.

Gözlerimi ondan ayırmayarak, "Evet, ne kadar sıcakkanlı olduklarını görebiliyorum. Ben hariç buradaki diğer insanlara karşı sen de oldukça sıcakkanlı görünüyorsun," dedim imalı ama gayet sert bir şekilde.

Yüzüme baktı. Ah, sonunda dikkatini çekebilmişim.

"Yerinden kıpırdama gözüm sende," dedi kaşlarını çatarak ve çaprazımızda duran iki kadının yanına gitti.

Söylediğimi hiç takmamıştı bile! Yüzü bana dönük şekilde kadınlarla sohbet etmeye başladı. Oldukça keyifli görünüyorlardı. Onun o güzel gülümsemesini kimseye göstermesini istemiyordum ve bu beni daha da sinirlendiriyordu. Kadınlarla şakalaşüyor, bir yandan da arada bana bakıyordu. Kadımlardan biri onu alanın ortasına doğru sürüklemeye başladı. O da gülererek onun peşinden gidiyordu. Dikkatli bir şekilde onları izliyordum. Hatta gözümü bile kırpmıyordum. Müzik eşliğinde dans etmeye başladılar. Moralmim altüst olmuştu. Kadın her yerini ona sürtüyor kollarıyla onu sarıyor ve seksi hareketler yapıyordu. O da ona karşılık veriyordu. Hem de gülererek!

Gördüklerim karşısında ne yapacağımı bilemiyordum. Elimdeki içkiyi bir dikişte içtim ve kendime bir tane daha almak için onlara arkamı döndüm. Yeni bir içki doldu-

urken ellerimin titrediğini fark ettim ve sakinleşmek için gözlerimi kapattım.

“Bizim de birer içkiye daha ihtiyacımız var,” diyen sesi ni duydum ve sesin geldiği yöne baktım.

Eli kadının omuzunda pis pis sırtıp bana bakıyordu. Bir ona bir kadına baktım ve dayanamayarak, “Öyle görünüyor. Ben olsam onu ayık kafayla yanımda gezdiremezdim doğrusu. Kese kâğıdına da ihtiyacın olursa ilerde solda popcorn standlarından bulabilirsin. En büyük boy almanı öneririm,” diye sözlerimi sıraladım dalga geçiyormuş ve oldukça rahatmışım gibi görünmeye çalışarak.

Kahkaha attı. “Yapma amaaaa şunun sevimliliğine bak,” dedi ve sözlerimizi anlamayan sarışına bakıp dudaklarına yakın bir şekilde yanağından öptü.

Gözlerimi kırıştırdım ve sinirlerime hâkim olmaya çalıştım. İkisine de dalmamak için kendimi zor tutuyordum. Sarışın da ona cilveli cilveli baktı. Latinlere benziyordu. Ortalama makyaj güzellerindendi. Dolgun göğüsleri ve kocaman kalçalarıyla sambacı kadınlar gibiydi. Bense yanında küçük kızlar gibi duruyordum. O ise oldukça kadınsı ve seksiydi.

“Ne düşünüyorsun beğenmedin mi yani? Başka birini mi bulmalıyım? Gördüğün güzel birileri var mı?” diye sordu normal bir arkadaşıyla konuşuyor gibiydi.

“Beni ne sanıyorsun! Oradan erkek arkadaşın gibi mi görünüyorum? Hem ne zamandır bana bir şeyleri danışır oldun? Ben senin tutsağınım unuttun mu?” dedim ve onlara sırtımı dönüp aksi yöne doğru gidecekken kolumu tuttu ve kulağıma eğildi.

“Olduğun yerde kal. Bu gece keyfime bakacağım. Eğer buradan ayrılırsan bir daha güneşi göremezsin,” dedi ve yüzüme baktı.

Aramızda santimler olmasına rağmen yüzündeki ciddi ifadeyi görebiliyordum. Hiç cevap vermedim, o da kolumu bırakıp sarışın Latin’e döndü. Elini omuzuna attı ve

benden biraz uzakta yine müziğin ritmine uyarak birbirlerine sürtünmeye başladılar.

Ağlamak istiyordum. Burada durmuş tek yaptığım içip onları izlemektir. Ben de kendime bir erkek mi bulmalıydım ya da uzun süredir aklıma gelmeyen kaçma planımı mı yapmalıydım?

Etrafıma baktım. Buradayken onun elinden çok rahat kaçabilirdim. Özgürlüğüme kavuşup istediğim her şeyi yapabilir, hayatımı geri alabilirdim.

Döndüm ve ona baktım. Hâlâ kadınla sarmaş dolaş dans ediyordu. Bana dokunan pürüzsüz elleri şimdi de başka bir kadının belindeydi. İlk öpüştüğüm erkeğin yumuşak dudakları az önce başka birini öpmüştü. Tiksiniştim resmen.

Ve kararımı verdim. Kaçacaktım!

Uygun zamanı bekliyordum. Dikkati kadında olduğu ve bana sırtını döndüğü an dans eden kalabalığa karışacaktım. Arada bana baksa da kadınla çok daha ilgili görünüyordu.

Ve beklediğim an geldi. O anda elimdeki içkiyi yere atıp hızlı adımlarla kalabalığa doğru yürümeye başladım. Dans eden insanların arasına girdim ve şüphe çekmemek için yavaşladım. Zeki olduğunu biliyordum. Hareketlilik gördüğü yer ilk bakacağı yerdirdi. Aslında kadına kendini öyle kaptırmıştı ki belki de fark etmezdi diye düşündüm.

İnsanlardan özür dileyerek yol vermelerini istedim. Çıkışı zar zor görebiliyordum ama çıktuktan sonra nereye gideceğimi bilmiyordum. Şu an nerede olduğumuzu da. Arkama baktım. Ondan herhangi bir iz yoktu ama fark ettiği anda her yerde beni arayacağını biliyordum.

Dans eden insanların arasından geçtikten sonra sıra sıra kurulu standların arasından geçip arka yola geldim. Burası normalden daha tenhaydı ama içinden malzemeler indirilen kamyonlar ve servis otobüsleri vardı. Şanslı olduğumu düşünerek kamyonların ve otobüslerin arasına doğru

yürüdüm ve durdum. Görünmediğimden emin olduktan sonra etrafıma bakınarak hareket edecek olan bir otobüs ya da kamyon aradım. Yaklaşık yirmi metre uzağımda kırmızı bir otobüs vardı ve muavin olduğunu düşündüğüm adam insanları el kol hareketleriyle otobüse bindirmeye çalışıyordu. Bu fırsatı kaçırmamalıydım.

Birkaç adım attım ve tereddüt ettim. Eğer o otobüse binersem bir daha onu hiç göremeyecektim. Ona dokunamayacaktım. Ona sinir olamayacaktım. Ama bugün nasıl birisi olduğunu görmüştüm. Tıpkı diğer erkekler gibiydi. Babam gibi...

Kararımı verdim ve hızlı adımlarla otobüse doğru yürümeye başladım. Otobüsün yanına geldiğimde etrafıma bakındım ve muavine gülümseyerek otobüse bindim. Otobüs çok kalabalık değildi ve aceleyle kimsenin oturmadığı bir yer arayarak kendime boş bir koltuk bulup hemen oturdum ve olduğum yerde biraz daha sinerek otobüsün kalkmasını bekledim. Bir yandan da dua ediyordum. Tanrım kararımı değiştirmeden ya da o beni bulmadan hemen kalsın şu otobüs.

Ve otobüs hareket ettiğinde mideme bir şey oturdu. Boğazım düğümlendi. Otobüs festival alanından çıktığında ve anayola girdiğinde kendimi bıraktım. Gözyaşlarımın, yanağımı ıslatmasına izin verdim.

Bir daha onu göremeyecektim...

On Dördüncü Bölüm

Önümde ellerini üzerimden çekmeyen kadından kurtulmak için sabırsızlanıyordum. Ama istemeyerek ve zor da olsa bu oyunu oynamalıydım.

Müzik değişince Leona Lewis'in sevdiğim şarkılarından Here I Am çalmaya başladı. Onunla bu şarkıda dans etmek istedim. Tıpkı kulüpteki gibi onu sarmak... Onun sevdiği şarkıda dans etmiştik. Sıra benim şarkımdaydı.

Bir an geçmişi düşününce kendimi kötü ve ona ihanet etmiş gibi hissettim ve karşımdaki kadının kollarını şaşkın bakışları arasında üzerimden çektim. Ondan başka bir kadının dokunuşu beni tiksindirmişti.

Ve kendi kadınının kollarını istiyordum. Ait olduğum kişiye gitmek için arkamı döndüm. Yoktu. Hayır...

Hızlı bir şekilde onun durduğu içki standının yanına gelerek sağa sola bakmaya başladım.

Hayır! Gitmiş olamaz değil mi? Gitmemeli! Gidemez!

Kalbim sıkışmış, olduğum yerde donakaldım.

Sessiz bir şekilde 'Lütfen Selin, gitmemiş ol lütfen! Özür dilerim...' diyebildim.

Sonra kendime gelerek, 'Ne yapıyorsun aptal! Onu bulmalısın!' diye kendime kızdım ve koşmaya başladım. Bir yandan koşuyor bir yandan deli gibi etrafa bakıyordum. Yoktu! Bana bahsettiği oyun alanı gözüme takıldı ve oraya doğru koşmaya başladım. Evet, belki orda olabilirdi. Bir yandan koşarken diğer yandan eğer böyle salakça davranmasaydım şimdi beraber oyun alanında eğleniyor olacaktık diye düşünüyordum ve bu içimin daha da yanmasına sebep oluyordu. Oyun alanına hızla girdim ve gözlerimle her yeri taradım. Hiçbir yerde yoktu. Umudumu kaybediyordum. Oyun alanından çıktım ve çıkışa doğru koşmaya

başladım. Festival alanının tek çıkışı vardı ve tek çarem çıkış kapısıydı. Eğer çoktan çıkmadıysa...

Çıkış kapısına vardığımda ciğerlerim patlayacak gibiydi. Öksürmeye başladım. İnsanlar endişeli bir şekilde bana bakıyordu. Ne yapacağımı bilemez halde toparlanmaya çalışıyordum. Nereye gitmiş olabilirdi? Yürüyerek buradan gidemezdi. Festival alanı merkeze uzaktı. Anayolun olduğu yere baktım. Servis otobüsleri gidiyordu. Lanet olsun, servislerden birine binmiş olma ihtimali yüksekti. Bir karar vermeliydim. Ya arabama atlayıp servis otobüslerinin peşine takılacaktım ve eğer binmediyse onu burada bırakmış olacaktım ya da burada onu aramaya devam edip, servis otobüsüne bindiyse onu elimden kaçıracaktım. Çıkış kapısında ellerim belimde gözlerimi kapatıp karar vermeye çalışıyordum ve kararımı verip, hızla arabama doğru koşmaya başladım. Selin aptal bir kız değildi. Servis otobüslerinden birindeydi. Emindim.

Arabama atladım. Kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Arabayı çalıştırdım, hızla döndüm ve anayola girdim. Hızımı artırarak otobüslere yetişmeye çalışıyordum. Yolların virajlı oluşu umurumda bile değildi. Hızımı hiç kesmeden arabayı hızla sürmeye devam ettim. Onu kaybetmeyi göze alamazdım.

Ah Selin! Seni bir elime geçirirsem... Beni bırakmanın cezasını çektirecektim!

Sonunda otobüslere yetişmiştim. Otobüslerin yavaş gitmesi yüzünden ben de yavaşlamak zorunda kalmıştım. Önümde sıra sıra otobüsler vardı. Hangisinde olabilirdi ki?

Otobüslerin önüne geçmeliydim ama görebildiğim kadarıyla en az on tane otobüs vardı. Yol tek yönlü gidiş gelişti. Karşıdan sürekli arabalar geliyordu. Nasıl yapacağımı bilemez halde arabanın içinde en iyi küfürlerimi saydırıyordum kendime.

Aptalsm Deniz! Korkağın tekisin! Pisliksin!

Derin bir nefes alıp sakinleştim ve dikkatimi topladım.

Karşıdan araba gelmediği an ters yöne girecektim. Ne kadar tehlikeli olursa olsun umurumda değildi.

Nihayet beklediğim an geldiğinde kornaya basarak otobüslerin yanından geçmeye başladım. Ters yönde hızlı bir şekilde arabayı kullanıyordum. Otobüslerin en önüne varmalıyım. Otobüslerin yanından hızlıca geçerken en öndeki otobüsü gördüm. Az kalmıştı ve karşıdan gelen arabayı önemsemeyerek gaza daha da yüklendim. Araba kornaya basıp selektör yapıyordu. Asla yavaşlamayacaktım. Eğer o da yavaşlamazsa çarpışacaktık. En öndeki otobüsün yanına varmışım zaten ve geri adım atamazdım. Otobüs şoförü olabilecek kazanın farkına varmış olmalı ki durdu ve hemen direksiyonu sağa kırıp otobüsün önüne geçtim. Arabayı yola çapraz bir şekilde durdurdum. Zor yırtmıştım ama zafer benimdi. Şimdi ise kadını bulmalıyım. Otobüs şoförünün otobüsten inip bana bağırmasına aldırmayarak arabamdan indim ve hızlı adımlarla ilk otobüsün içine girdim.

Deli gibi başımı sağa sola çevirip, söylenen insanlara aldırmayarak koltuklara bakıyordum. Otobüsün en sonuna geldiğimde bu otobüste olmadığını fark ederek yine hızlı adımlarla otobüsten indim ve arkasındaki otobüse yürüdüm. Şoför kapıyı acar açmaz otobüsün içine daldım ve tekrar her koltuğa bakmaya başladım ama bu otobüste de yoktu. İçimden küfrederek bu otobüsten de hızlıca çıktım ve arkasındakine doğru yürürken kornaya basan ve şikâyet eden insanların seslerine hiç aldırmadan otobüse bindim. Bu otobüste de olmamasına lanet ederek tekrar aşağıya indim ve dördüncü otobüse doğru yürüdüm.

Yan koltuğumdaki insanların garip bakışlarına rağmen gözyaşlarıma engel olamıyordum. Aksine aklıma onunla geçirdiğim güzel zamanlar geldikçe ağlamam daha da şiddetleniyordu.

Şimdi ne yapacaktım? Ne param vardı ne kimliğim ne

de telefonum? Tek çarem kaldığım oteldi ama orayı nasıl bulabileceğimi de bilmiyordum bu otobüslerin nereye gittiğini de. Ama içindeki turistlere bakınca şehir merkezine gidiyor olmalı diye düşündüm ve aslında nereye gittiğimin bir önemi olmadığını fark ettim. Umurumda değildi. Nasılsa bir şekilde hayatımı yola koyabilirdim. Onun olmadığı bir hayat... Nasıl olacaktı?

Otobüsün durmasıyla camdan dışarıya baktım. Okyanus çok güzeldi. Bu şehre gelmeden bu yaşadıklarımı, içinde olduğum bu durumu yaşayabileceğimi düşünemezdim bile. Aklım bu düşüncelerle doluyken gözyaşlarımı tekrar sildim ve yerlerine yenileri eklendi. Durmuyordu lanet gözyaşları! Yan koltuğumdaki insanların kızgınlıkla söylenmeleri üzerine onlara baktım. Bir ayağa kalkıyor bir oturuyorlar ve bir otobüsün önüne bir de yola bakıyorlardı. Diğer insanlara baktığımda onlar da aynı şekildeydi.

Neler olduğunu anlamak için ben de hafifçe yerimde doğruldum ve öne bakmaya çalıştım ama tek gördüğüm önümüzdeki otobüsün arka camıydı. Umursamayarak yine yerime gömüldüm ve onun şu an ne yaptığını düşündüm. Çoktan kaçtığımı fark etmiş olmalıydı. Çok sinirlenmiş midir? Belki de hiç umursamayıp sarışın hatunla oynayıyordu!

Bu düşüncenin doğruluk payının yüksek olması daha da üzülmeme yol açtı ve ağlamam iç çekişlerimle daha da arttı.

Dördüncü otobüste de çıkmayınca umudum azalmaya başlamıştı. Ama nerde olursa olsun onu bulacaktım. O benimdi.

Beşinci otobüsten de hayal kırıklığı içinde indim. Yoktu işte. Ama pes etmeyecektim yüz tane otobüs olsa bile.

Altıncı otobüsün şoförüne kapıyı açtırdım ve içeri girdim. Diğer otobüslerde yaptığım gibi otobüsün sonuna kadar ilerledim. Yine yoktu.

İnsanların daha da sinirlenmiş bir şekilde bana bağır-
malarına aldırmayarak yedinci otobüse doğru hızla yü-
rümeye başladım ve otobüsün içine girdim. Aynı şekilde
bir sağa bir sola doğru koltuklara bakıyordum. İnsanlar
rahatsızlıklarını bana küfrederek belli ediyordu. Otobüsün
sonlarına varmadan inecektim bu kez. Sonuçta orda olsay-
dı bu kadar kargaşaya bir tepki olarak, en azından başını
kaldırırdı değil mi? Otobüsten çıkmak için geri dönmeye
başladım ama son koltuklara bakmadan çıkarsam ve onu
diğer otobüslerde de bulamazsam keşke oraya da bak-
saydım diye kendimi kötü hissetmemek ve vicdan azabı
çekmemek için durdum ve tekrar geri döndüm. Otobüsün
son koltuklarına da bakmaya başladım ve sola baktım yok,
sağa baktım başımı çevirdim ve tekrar baktım.

Olduğum yerde kaldım.

Buradaydı, bulmuştum onu... Ağlıyordu...

Benim farkımda bile değildi. Olduğu yere sinmiş cam-
dan dışarı bakıyor ve iç çekerek ağlıyordu. Onu bulabil-
memin verdiği rahatlıkla ne yapacağımı bilemeden orda
öylece durmuş onu izliyordum. Tüm kaslarım gevşemişti.
Yanıma gelen ve bana kızıp bağırmaya başlayan adama
baktım ve tekrar gözlerimi ona çevirdim. Adamın bağır-
maya devam etmesiyle başını çevirip o da adama baktı
ve sonra beni fark etti. Birbirimize bakıp öylece durduk.
Yüzündeki şaşkınlık gittikçe büyüyordu. Yanaklarından
bিরer damla yaş daha süzüldü ve dudaklarından sessiz bir
Deniz...

Yanımdaki adamın kolumu sertçe tutmasıyla tekrar
adama baktım ve tekrar dönüp ona baktım. Kendime ge-
lip, onu bulmuş olmanın verdiği mutlulukla aniden elini
tutup peşimden otobüsün çıkışına doğru sürüklemeye
başladım. Elini sımsıkı tutuyordum. Kimseyi gözüm gör-
müyordu. Kimsenin söylediklerini duymuyordum. Kimse
umurumda değildi. Tek hissettiğim büyük bir rahatlama
ve tarif edilemez bir mutluluktu.

Başımın üzerinde kızgın kızgın bir şeyler söyleyen adama bakmak için kaldırdım kafamı. Ne istiyordu ve bu kargaşa neydi diye düşünürken adamın yanında duran kişiye baktım.

Karşımda duruyordu...

Deniz...

Şaşkınlığımdan öylece durmuş gözlerine bakıyordum. O da bana yüzünde daha önce görmediğim bir ifadeyle bakıyordu.

Mutluluk? Pişmanlık? Hüzün? Rahatlama?

Beni bulmuştu. Aniden kolumdan tuttu ve peşinden dışarıya sürüklemeye başladı. Hâlâ şaşkın ve tepkisizdim. Beni nasıl bulmuştu?

Otobüsten çıktığımızda hızlı adımlarla onun peşinden sürükleniyordum. İnsanların bir kısmı kızıp bağırıyor, kimileri de otobüslerin camlarına yapışmış yanındakilere bizi gösterip gülüyordu. Ne olmuştu burada böyle?

Otobüslerin en önüne geldiğimizde onun arabasının yolu kapatmış bir şekilde durduğunu gördüm. Bu tüm o kargaşayı açıklıyordu.

Beni bulmak için tüm yolu kapatmış ve beni bulana kadar otobüsleri mi aramıştı! Hayretler içinde elimi sıkıca tutan adama baktım. Sonunda arabanın yanına geldiğimizde durmuştuk. Kapıyı açtı ve sertçe beni koltuğa fırlattı. Yine...

Kendisi de bindikten sonra arabayı çalıştırdı ve hızla oradan uzaklaştık.

İkimizden de ses çıkmıyordu. İkimiz de birbirimize dönüp bakamıyorduk. Aramızda öyle gergin bir ortam vardı ki tek bir söz söylesek patlayabilirmişiz gibi geliyordu.

Nereye gittiğimizi anlamaya çalışıyordum ama anlayamıyordum. Soramıyordum da.

Bir süre sonra bir yan yola girdi. Eve gitmediğimizi çoktan anlamıştım. Beni nereye götürüyordu? Bana bu kez ne

yapacaktı? Tedirgindim ama sebebini anlayamadığım bir rahatlama da vardı içimde.

Bir süre sonra daha da ıssız bir yola girdik ve biraz ilerledikten sonra arabayı durdurdu. Aşağı indi ve benim tarafıma geçip kapıyı açtı.

"İn!" dedi sınırlı bir şekilde.

İnmeye korkuyordum. Neden böyle ıssız bir yere getirmişti ki beni? Bu kez gerçekten öldürecek miydi? Aslında en başından beri beni öldürecekti ama gönül eğlendirip, vakit mi geçiriyordu benimle? Bu düşüncelerle tedirgin bir şekilde arabadan indim. Kapıyı kapattı ve kolumdan tutup ağaçların arasına doğru yürümeye başladı. Hiç acımadan beni sürüklüyordu. Ağaç dalları bacaklarımı çiziyordu ama acı umurumda bile değildi. Birazdan bana ne olacağından habersiz, zorluk çıkarmadan peşinden gidiyordum. Birkaç dakika sonra küçük bir şelalenin yanına varmıştık. Beni nehrin kıyısına götürdü ve başımı zorla eğerek yüzümü yıkamaya başladı.

Öyle hızlı yıkıyordu ki nefes almama izin bile vermiyordu. Arada çırpırsam da nefes alamadığım içindi aksi halde ona karşı çıkmıyordum. Serin su iyi geliyordu. Sonunda durduğunda derin bir nefes aldım ve ellerimle gözlerimi silip ona baktım. İkimiz de ıslanmıştık ama umurumuzda değildi. Hiçbir şey söylemeden bana bakıyordu. Beni ilk kaçırdığı zamanki gibiydi sanki. Ne düşündüğünü, ne yapacağını çözemiyordum. Bakışlarını yüzümden çekti ve nehre baktı. Tek elini beline koydu. Diğer eliyle yüzünü ovaladı ve tekrar bana döndü.

"Neden?" diyebilirdi sadece sakın ama sessizce.

Kendini zor tuttuğunu görebiliyordum.

Gözlerimin tekrar yandığını hissettim. Ama ağlamayacaktım. Cevap vermedim. Ona bakmaya devam ediyordum. Ne diyecektim? Seni o sürtükten kışkırdım, tıpkı annemi aldatan babam gibiydin mi diyecektim. Açıkçası ona açıklama yapmaya halim bile yoktu. Yanaklarımdaki ıslaklığı fark edince tekrar ağladığımı anladım.

"Ağlama," deyip hemen kolumdan tuttu ve yine zorla başımı eğip yüzümü yıkamaya başladı. O yıkadıkça kendimi zorlasam da durduramıyor daha çok ağlıyordum. Kolumdan çekti ve kaldırıp yüzüme baktı. Hâlâ ağladığımı görünce bu kez,

"Ağlama!" diye bağırdı.

Ağlamamı durdurmaya çalışarak ellerimle yüzümü silmeye başladım.

"Ne yapmalıyım şimdi sana ha söyler misin?" diye bağırdı ve devam etti. "Nereye gitmeyi düşünüyordun? Beni bırakıp benden uzakta hangi lanet yere gidecektin Selin?"

Bağırmasın şiddeti arttıkça yüzüne bakamıyor iç çekerek daha da çok ağlıyordum. Kollarımı vücuduma sardım. Yaklaştı ve kolumu sıkıca tutarak, "Neden ağlıyorsun? Kaçmayı beceremediğin için mi? Benden uzaklaşmayı beceremediğin için mi ha! Cevap ver!" dedi sinirli bir şekilde.

Yüzüne baktım. Gözlerindeki siniri ve hayal kırıklığını görebiliyordum. Kolumu silkeleyerek elinden kurtardım ve birkaç adım geri giderek, "Ne istiyorsun benden?" diye bıkkınlıkla bağırmaya başladım ama ağlamaktan sesim öyle kısık çıkıyordu ki... Yine de devam ettim.

"Kafamı karıştırıyorsun! Öpüyorsun, hiç kimsenin olmadığı kadar ilgili ve iyi davranıyorsun sonra da kötü şeyler yapıp kendini benden uzaklaştırıyorsun ve tüm bunları bana tekrar ve tekrar yaşıtıyorsun! Beş dakika önce beni istiyorsun ama ardından gözümün önünde başka kadınlara dokunuyorsun! Bunlara ne kadar dayanabilirim ha! Neyim ben söyler misin? Oyunağın mıyım? Tutsağın mı? Yoksa hoşlandığın kız mı?" diye bağırdım. Artık sesim istediğim gibi çıkıyordu ve içimi dökebildiğim için de biraz da olsa rahatlamıştım.

"Ve en kötüsü de..." diye devam ederken sesim alçalmıştı. Tekrar sesimi ayarladım. "Senden nefret etmek istememe rağmen tüm bu yaptıklarına rağmen hâlâ senden hoşlanıyor olmam!" diye bağırdım gözlerinin içine bakarak.

Bakışları değişti. Gözlerindeki sınırlı ifadenin yerini şaşkınlıkla karışık yumuşak bir ifade aldı. Bir süre öylece gözlerimize baktık.

Sonunda hızla kolumdan tutup beni kendine çekti. Sıkıca sarıldı.

Ve kulağıma, "Özür dilerim bebeğim..." diye fısıldadı.

Sözleri beynimde yankılanıyordu. 'Bebeğim...'

Küçükken annemden duyduğum kelime. Bu kelime ilk kez bu kadar anlamlı gelmişti. Kalbimin atışı kontrolden çıkmış, heyecandan ve şaşkınlıktan ne yapacağımı, ne diyeceğimi bilemiyordum.

Bana sımsıkı sarılmıştı. Ben de kollarımı kaldırdım ama sarılacakken gözümün önüne festivalde kadınla olan görüntüleri geldi ve diğer yaptıkları. Kollarımı indirdim ve ikimizin arasına zorla sokmaya çalışarak onu ittim. Zor da olsa kollarını vücudumdan çekti ve soru soran bakışlarını yüzüme sabitledi. Bense ona duygusuz bakıyordum.

Tıpkı diğer erkeklere baktığım gibi...

"Özür diliyorsun öyle mi? Neden? Bana yaptıklarından hangisi için?" diye sordum sakın bir şekilde ve hızlıca yankılarındaki yaşları sildim.

On Beşinci Bölüm

İçimdeki tarif edilemez pişmanlıkla ona sıkıca sarıldım ve onun sözleriyle ona yaptığım hatalar için daha da pişman olup, kalbimden gelen en samimi özrümü diledim.

Benden hoşlandığını söylemesi ise içimdeki büyük umutları yüzeye çıkarmıştı. Ama hemen ardından umudumu kırarak, kollarıyla beni kendinden zorla uzaklaştırdı. Bakışlarında kızgınlık ve kırgınlık vardı. Haklıydı...

Evet haklıydı. Onu kaçırdığımdan bu yana ona bir iyi bir kötü davranıyordum. Elimde değildi. Dengesizleşiyordum onun yanında. Direnmeye çalışıyordum. Kendimle savaşıyordum. Gerçeği öğrenmesinden korkuyordum. Öğrendiği takdirde bana nasıl davranacağından, ne yapacağından... Ama o tüm bunların farkında bile değildi.

Kırılmış tüm duygularını tamir etmeliydim. Bir daha gitmesini istemiyordum. Ben hiçbir şey söylemeyince döndü ve yavaşça arabaya doğru yürümeye başladı. Bir süre arkasından baktım ve ben de peşinden arabaya doğru yürüdüm.

Beni beklemeden arabanın kapısını açıp arabaya bindi. Ben de hemen ardından arabaya bindim ve arabayı çalıştırmadan ona baktım. Bana bakmıyordu bile. Hatta başını arabanın camına dayayıp dışarıya bakmaya başladı.

Döndüm ve arabayı çalıştırıp eve doğru sürmeye başladım.

Otoparka vardığımızda arabayı durdurur durdurmaz aşağıya indi ve asansöre doğru yürümeye başladı. Ne yüzüme bakıyor ne konuşuyor ne de bir tepki veriyordu. Onun bu hali ona yaklaşmamı engelliyordu. Çekiniyordum. Eve girdiğimizde yine hiçbir şey söylemeden doğrudan odasına girdi. Arkasından bakakalmıştım.

Kendimi affettirmek için bir şeyler yapmalıyım.

Odama geçip üzerime rahat bir şeyler giydim ve onun odasının kapısının önüne gelip içeriyi dinledim. Hiç ses yoktu. Yorulmuş ve uyuyor olmalı diye düşünüp salona geçecekken kapımın açılma sesine döndüm. Elinde bornozuyla bana göz ucuyla bile bakmadan banyoya doğru yürüdü.

Onu rahatsız etmek istemediğim için arkamı dönüp salona doğru yürüdüm. Koltuğa uzanırken, 'Ne yapmalıyım? Kendimi nasıl affettirebilirim? Onu nasıl kazanabilirim?' diye kendime defalarca bu soruları sordum.

Daha önce hiç düşünmediğim şeylerdi. Kızlar benden hoşlanırdı, flört ederdim ve onlarla beraber olurdum. Kimse için çaba harcamama gerek kalmazdı. Zaten hepsi en fazla bir haftalık kızlardı.

Diğer kızları düşününce Selin'in onlardan ne kadar farklı olduğunu anladım. Kolay biri değildi. Hatta çok zordu; asiydi, cesaretli ve başına buyruktu. Onu düşündükçe ona daha da hayran oluyordum.

Gözlerimi kapattım. Tanrım! Onu düşünmeden tek bir saniyem bile geçmeyecek miydi?

Birden aklıma gelen bir fikirle telefonumun ajandasına baktım. Yarın otuz bir Aralık'tı. Yani yılbaşı. Onun için bir şeyler hazırlayabilirdim. O hiç fark etmeden hazırlığımı yapmalıyım. Gözlerim kapalı bu düşüncelerle boğuşurken banyonun kapı sesini duydum. Ama gözlerimi açmadım bilerek. Açıp da ıslak saçlarını görürsem yine tahrik olacağımı biliyordum.

Odasının kapısının kapanma sesini duyunca gözlerimi açtım ve ayağa kalkıp odasının anahtarını sakladığım yerden alıp odasına doğru yürüdüm. Ne yaptığını merak ediyordum ama bakmayacaktım. Onu çıplak görme ihtimalim yüksekti. Kendimi durdurabildiğim için mutlu olarak kapısını kilitledim.

İçeri girip ona sarılabilir öpebilir ve tahrik edebilirdim. Karşı koyardı ama sonra kendini bana bırakırdı. Böyle olsun istemiyordum.

Uzanmak için koltuğa döndüm ve kendimi koltuğa attım. Uyumalıydım. Sabah olmak üzereydi ve çok yorgundum.

Odama girer girmez yatağa uzanmıştım. Kıyafetlerimi çıkarmaya bile halim yoktu. Hem bedenem hem zihnen yorgunluktan oluyordum. Ama düşünceler, sorular aklımdan çıkmıyordu. Tam tersi artarak beynime hücum ediyorlardı.

Beni bulmasına sevinmiş miydim? Evet.

Beni bulmasına üzülmüş müydüm? Evet.

Onu hâlâ istiyor muydum? Evet.

Onu istemiyor muydum? Evet.

Ondan nefret ediyor muydum? Evet.

Ondan hoşlanıyor muydum? Evet!

Çelişkileri hiç sevmeyen biri olarak, birbirine bu kadar zıt sorulara verdiğim aynı yanıtlar beynimi kemiriyordu. Bu kadar tezat sorular karşısında çaresiz kalıyordum.

Sırtım kapıya döndüm ve hiçbir şey düşünmemek için kendimi uyumaya zorladım ama başaramayıp kalktım. Elbiseme baktım, kirliydi. Bacaklarım ise ormandaki ağaçlar ve çalılar yüzünden birkaç yerden çizilmişti. Kendimi çok pis hissediyordum.

Kalktım bornozu aldım ve kapıdan çıktığımda onu gördüm. Sırtı dönük salona yürüyordu. Kapının sesine döndüğünde çoktan gözlerimi başka yöne çevirmiştim. Yüzüne bakmayacaktım. Konuşmayacaktım. Ona aldırmadan banyoya yürüdüm. O da hiçbir şey söylemedi. Banyodan çıktığımda gözleri kapalı koltukta uzanıyordu. Odama girdim ve üzerimi giyinip hemen yatağa uzandım. Çok yorgundum...

Gözlerimi açtığımda ne kadar uyuduğumu bilmiyordum. Kendimi zinde hissetmemden dolayı çok uyuduğumu düşündüm. Yatakta doğruldum. İçeriye dinlemeye

başladım. Hiç ses yoktu. O da uyuyor olmalı diye düşündüm.

Neden uyanır uyanmaz aklıma ilk o geliyor ki lanet olsun!

Etrafıma baktım. Akşam olmak üzereydi. Yine güneşi görememiştim. Belki de kaçma girişimimden sonra daha önce söylediği gibi beni bu odaya hapsedecekti. Daha önce söylediği gibi benden hoşlanması durumumuzu değiştirmiyordu.

Yataktan kalktım ve kapıya doğru yürüdüm. Tokmağı çevirdiğimde kapı açılmadı. Kilitliydi. Sanırım tahminlerimde haklıydim. Bu kez bu odada çürüyecektim. Elimle kapıya birkaç kez vurdum. İçerden ses gelmeyince,

İhtiyacım olmasa da "Kapıyı aç tuvalete gitmem gerekiyor," diye bağırdım.

Ses gelmesini bekliyordum ama gelmiyordu. Bu kez tehditkâr bir sesle bağırdım,

"Kapıyı aç yoksa cami kıracağım!"

Yine ses yoktu. 'Acaba evde değil mi?' diye düşündüm. Kapının önünden uzaklaştım ve pencereye doğru yürürken kilit sesini duydum. Sesi duymamla kapıya doğru hızla yürümeye başladım. Ben kapıya ulaşmadan camın arkasından silüetini gördüm ve durdum. Kapıyı aralayıp içeriye büyük kırmızı bir kutu attı ve ardından kapatıp tekrar kilitledi.

Bu da neydi şimdi?

Kapıya ilerledim ve merakla içeriye attığı kutuyu alıp yatağın üzerine oturdum. Kutuyu açmam ve içindekini görmemle şaşkınlıktan ağzım açık kaldı.

Kırmızı bir elbise, kırmızı iç çamaşırı, taşlarla süslü bir topuklu ayakkabı ve bir not. Notu elime aldım.

"Bu kıyafetleri giy. Eğer bir saat sonra kapıyı açtığımda giyinmiş bir şekilde karşımda olmazsan, emin ol ben giydireceğim."

Tehditsiz bir şey yapsa ölürdü zaten diye düşünerek notu kenara bıraktım ve elbiseyi elime alıp ayağa kalktım.

Kalp yaka, dar, mini ama eteği belden bollaşan gerçekten çok güzel bir elbiseydi. Bir erkeğe göre zevklerinin bu kadar iyi olmasına şaşıırıyordum. Elbiseyi yatağın üzerine koydum.

Ne yapacaksın Selin?

Giyecek miydim? Giymediğim takdirde gerçekten zorla giydirir miydi? Evet, bu çok büyük bir olasılıktı.

Çıldıracaktım. Ben uzaklaşmaya çalıştıkça...

Gözüm iç çamaşırlarına takıldı. Askısız, kırmızı bir sütyen...

Bu kadar şeyi nasıl bilebiliyor...

Karar vermeliydim. Ya giyinip planı her neyse nereye gidiyorsak her dakika onu hep görmezden gelecektim ya da giyinmeyecek onunla burada savaş verecektim. Gerçekten beni zorla giydirecekti ki şüphesiz yapacaktı bunu.

Hayır, hayır! Buna dayanabileceğimi sanmıyordum. Şimdi bile ellerini üzerimde düşünmek kanımın ısınmasına yetiyordu. Derin bir nefes alarak kıyafetlere baktım ve hazırlanmaya başladım.

Bir süre sonra hazır bir şekilde yatakta oturmuş onun kapıyı açmasını bekliyordum. Saçlarımı yine atkuyruğu yapmıştım özellikle. Benim kaçtığım ve onun sürtüklerle oynadığı günü, gece boyunca hatırlasın istiyordum.

Kapının olduğu yere baktım ve aynı anda salondaki ışıkların söndüğünü gördüm ama tam karanlık da değildi. Buzlu camdan tam çözemiyordum. Ardından kapının kilit sesini duyunca açıldığını anlayarak kapıya yürüdüm. Heyecanlıydım ve heyecanlı olmama sinirleniyordum. Hep onun benim üzerimdeki etkisi yüzündendi bu hallerim.

Başımı salladım ve ona karşı gardımı alarak kapıyı açtım.

Tanrım!

Birkaç adım ilerledim ve tüm salona baktım. Her yerde mum vardı. Pencerenin önünde, sehpa, televizyon ünitesinde, yerde, köşelerde...

Yüzüme elimde olmayan bir gülümseme yayılmış, şaş-

kınlıkla etrafıma bakıyordum. Öyle güzel bir görüntüydü ki... Elime değen eliyle arkamı döndüm. Gülümsüyordu ve derin bakışları gözlerime kilitlenmişti. Elimden tutarak beni mutfak masasının yanına getirdi ve arkama geçip oturmam için sandalyemi çekti. Sandalyeye otururken tereddüt ettim; şaşkındım. Oturmamla saçımdaki tokayı çekti ve saçlarım omuzlarıma döküldü. Biran sinirlensem de mesajın yerine ulaştığından emin olmamın verdiği rahatlıkla bir şey söylemedim. O da masada karşımda duran sandalyesine oturdu. Oturduğu yere geçerken onu incelemeye başladım.

O kadar yakışıklı görünüyordu ki...

Oturduğunda da hâlâ onu izliyordum. O da bana bakıyor beni inceliyordu. Takım elbise giymiş, şövalyeyi andıran geniş omuzlarıyla öyle kusursuz görünüyordu ki...

'Selin kendine gel onu görür görmez gardını indiremezsin!' diye içimden kızdım kendime. Gözlerimi gözlerinden kaçırdım ve masaya bakmaya başladım.

İki servis tabağı, çatal, bıçak, mezeler... Gayet sadeydi. Masanın iki yanındaki şamdanlardan gelen mum ışığı masayı oldukça aydınlatıyordu. İkimizin önünde birer şarap bardağı vardı. Pencerelerdeki perdeyi sonuna kadar açmıştı. İçeriye vuran ay ışığı ortamı daha da romantikleştiriyordu.

Böyle bir şeyi neden yaptığını bilmiyordum? Ama her şey çok güzeldi. Hâlâ şaşkın ve tedirgindim. Benimle romantik bir akşam yemeği mi yiyecekti yani? Yine kafamı karıştırıyordu. Bu gece çok zor geçecekti.

Düşündüğüm gibi çok şaşkındı. Sürekli etrafına bakınıyor arada gülümsüyor arada ciddileşiyordu. Hoşuna gittiğini anlamıştım.

Kapıdan çıktığında öyle güzel görünüyordu ki...

Elbise güzel vücudunu daha da ortaya çıkarmıştı. Mum ışığında sevdiğim pürüzsüz teni aydınlanıyor ve varlığı

daha da ışıldıyordu. O her şeyiyle kesinlikle tam bir dişiydi, farkında olmasa da. Saçlarını özellikle topladığını biliyordum. Artık onu tanımaya başlamıştım. Bana inat her şeyi yapabiliyordu. Saçlarındaki tokayı çıkardım. Saçları omuzlarına dökülürken kokusu etrafa yayıldı. Kokusunu içime çekip yerime oturdum. Masada karşılıklı oturmak istemiştim. Yüzünün aldığı her şekli görmek istiyordum.

Sandalyeden kalktım ve mutfağa yürüdüm. Beni izlediğini biliyordum. Yemeği alıp masaya doğru yürüdüm ve yanına geldiğimde gülümseyerek,

“Servisi bugün ben yapacağım leydi. Ne arzu ederse-niz bildirmekten çekinmeyin lütfen,” dedim ve gözlerine baktım.

Gözlerinden muzip bir ifade geçti ve arkasına yaslanarak,

“Hımmm...” deyip tabağına boş bir bakış attı ve dönüp gözlerimin içine bakarak,

“Umarım yemekleriniz güzeldir bayım aksi halde yemeği üzerinize dökerek ziyan etmekten çok büyük bir keyif alacağım. Özellikle de sıcaksa,” dedi yaramaz gülümsemesiyle.

Verdiği cevap karşısında yüzümdeki gülümseme daha da büyüdü. Oyuna başlamıştık. Bu gece zor geçecekti.

Söyledikleriyle bana sunduğu oyuna verdiğim cevapla, oyunu kabul etmiş ve başlatmış oldum. Madem oyun istiyorsun, o zaman oynayalım Deniz Bey. Bakalım gecenin sonunda kim galip gelecek.

Gülümsemesi yüzüne yayıldı ve yemeği tabaklarımıza koyarak yerine oturdu. Hâlâ yüzünde hafif bir gülümseme vardı. Dudağının tek kenarı kalkmış yanağındaki gamze belirginleşmişti. Gözlerimi, kendimi zorlayarak yakışıklı yüzünden çektim ve yemeğime baktım. Çok leziz görünüyordu. Bir şeyi unutmuşçasına tekrar mutfağa gitti ve şarabı alıp kadehlerimize doldurdu. Sonra da salona ilerleyip

geceye yakışır bir müzik açtı ve yerine oturdu. Evet, şimdi tam olmuştu, her şey kusursuzdu.

Yemeğimden bir kaşık aldım. Çok leziz olmasına rağmen tam tersini söyleyecektim. Merakla yüzüme bakıyordu.

“Çok kötü, hiç beğenmedim,” dedim ukala bir şekilde.

“O zaman yemeği üzerime dökeceksin ve ben de üzerimdekileri çıkarmak zorunda kalacağım. Zaten burası çok sıcak ve üzerimdekiler de oldukça rahatsız. Yani bunu yaparsan gerçekten sana minnettar olacağım,” dedi gözlerime bakıp gülümseyerek. Bir yandan da ceketini çıkarmaya başladı.

Yüzümdeki ifade yerini endişeye bırakınca daha da sırttı. Bense onun ceketini çıkarırken bile ne kadar etkileyici olduğunu düşündüğüm için kendime kızıp bakışlarımı yemeğime çevirdim.

“Hadi hazırım,” dedi ellerini iki yana açarak.

Ne yapacağımı bilemeden acil bir cevap arıyordum. “Her işin içine çıplaklık katmalısın değil mi? Açıkçası seni çıplak görmek istemiyorum. Erkek vücudu oldum olası beni tiksindirmiştir,” dedim doğruyu söylüyormuş gibi rahat davranmaya çalışarak.

Zafer kazanmış bir edayla gülümsedi. Yemeğimden bir kaşık alırken, “Çıplaklık ve erkek vücudu hakkındaki düşüncelerin değişebilir. Şahsen benden başka çıplak erkek görmediğine her şeye bahse girebilirim,” dedi ve gülümseyerek kaşığı ağzına atıp yemeğini yemeye başladı. Bir yandan da ne tepki vereceğime bakıp cevabımı bekliyordu.

Kızarmıştım. Neyse ki mum ışığında belli olmazdı değil mi?

“Bu tecrübeme dayanarak söylüyorum zaten,” dedim tek kaşımı kaldırıp, meydan okurcasına yüzüne bakarken. Bu kez zafer benimdi.

Söylediğime bozulsada arkasına yaslanıp gülümsedi ve gözlerime bakarak, “Ellerin vücudumdayken öyle dü-

şünmediğini sanıyordum. Açıkçası gayet hoşuna gitmiş görünüyordun,” dedi pis pis sıratarak.

Böyle bir cevap beklemememin verdiği şaşkınlık ve utançla gözlerimi kırıştırdım. Vücut ısım artmış, yanıyordum. Gözlerimi tabağıma indirdim ve utancımı belli etmeye çalışarak,

“Yanılmışsın,” diyebildim sadece.

Yemeğimi yemeye başladım ve ardından şarabımdan bir yudum aldım. Bakışlarını her yerimde hissedebiliyordum ama ona bakmayacaktım.

“Sana yanılmadığımı göstereceğim,” dediğinde ciddi ses tonu beni ona bakmaya itmişti.

Yüzüne baktığımda karşımda kendinden emin bir şekilde duruyordu. Bir süre öylece birbirimize baktık ve sonunda yemeğini yemeye başladı.

Tedirgin bir şekilde ona bakıyordum. Söylediği şeyden korkuyordum çünkü yapacağını biliyordum. Bu kez direnebilir miydim? Her seferinde o kazanıyordu. Ona karşı çok savunmasızdım. Eğer beni baştan çıkarmaya çalışırsa yaptığı kötü şeyleri düşünüp içimde ona karşı arzunun büyümesine engel olacaktım.

İkimiz de yemeğimizi yiyorduk. Arada birbirimize kaçamak bakışlar atarak şarap üstüne şarap içiyorduk. Yemeğimiz bittiğinde şaraba devam edip, öylece düşüncelere dalmış elimizde kadehlerle, ayrı dünyalardaymış gibi masada oturuyorduk. Göz ucuyla ona baktığımda, gömleğinin birkaç düğmesini açmış ve kollarının yukarı doğru sıyrılmış olduğunu gördüm. Bakışlarım onda kalmıştı. Öyle erkeksiydi ki... Her kadın onun gibi bir erkeği isterdi. Saatine baktı ve ayağa kalkıp yanıma geldi. Elini uzattı.

“Gel,” dedi gülümseyerek.

Ne yapacağını kestiremediğim için elimi ona verip vermemekte kararsız kaldım. Bekleyemedi ve elimi alıp beni ayağa kaldırırken diğer elimdeki şarabı masaya koydu. Elimden tutmasının heyecanıyla peşinden onu takip ettim ve pencerenin önünde durduk. Okyanusu görebiliyorduk.

Manzara müthişti. Elimi bırakmıyordu. Duygularım ve aklım karmakarışık bir şekilde okyanusu seyrediyorduk. Acaba o ne düşünüyordu? Ne hissediyordu?

Birden okyanusun üzerinde yüzlerce havai fişek patlamaya başladı. Bu muhteşem görüntü üzerine hayranlıkla gülümsemeye başladım ve ona baktım. Bana bakmıyor havai fişekleri izlerken o da gülümsüyordu. Yüzünde havai fişeklerin rengârenk ışıkları vardı. Tekrar manzaraya döndüm.

Gökyüzü aydınlanmış rengârenk ve çeşit çeşit yıldızları izliyor gibiydik.

"Çok güzel..." diye fısıldadığımda bana baktı,

"Mutlu seneler..." dedi gülümseyerek.

Olduğum yerde kalakalmış ona hayranlıkla bakıyordum. Bugün yılbaşıydı nasıl da unutmuştum! Tanrım, bu adam...

Elimi bıraktı ve gözlerimiz birbirinden ayrılmadan bana doğru bir adım attı. Vücutlarımız belli belirsiz birbirine değiyordu. Kalbimin atışı aniden hızlanmıştı. Başını yana eğdi ve gözlerime bakarak, "Yeni yıla benimle girdin," dedi.

Sonra bana hiç dokunmadan kulağıma eğildi. "Bir yıl boyunca benimsin," dedi.

Sözleri ve kulağımda hissettiğim nefesi tüm vücuduma elektrik göndermişti. Yüzünü yüzüme yaklaştırdı. Aramızda santimler vardı ve onu öpmek için kendimi zor tutuyordum. Lanet olsun ki o da öpmüyordu. Hafifçe bir adım geri çekildi ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Ah! Hayır, hayır! Lütfen çıkarmasın!

Gömleği kollarından yavaşça süzülerek yere düştü. Kaslı ve pürüzsüz teniyle tamamen karşımda duruyordu. Kışkırtıcı gülümsemesiyle yüzüme bakarken tek eliyle elimi aldı ve göğsünün üzerine doğru getirdi. Ona dokunmak istemiyordum. Dokunursam azıcık kalan direncimi de kaybedecektim. Elimi çekmeye çalıştım ama daha sıkı

tutarak, elimi göğsüne koydu. Ona dokunmak ne güzel bir şeydi.

İstem dışı gözlerimi kapattım. Eli elimin üstünde bana yavaşça rehberlik ediyordu. Elim biraz daha aşağıya kaydırıldı. Elim yol alırken tüm kaslarının girinti ve çıkıntılarını hissediyordum ve bu nefes alışımı daha da hızlandırıyordu. Tekrar elimi hareket ettirdiğinde bu kez kasıklarına inmişti. Kasılmasını hissettiğimde gözlerimi açtım ve yüzüne baktım. Gözlerini kapatmış nefes alışı hızlanmıştı. Gözlerini açtı ve gözlerime bakarak,

“Tek bir dokunuşla bize neler olduğuna bir bak...” dedi kısık ve boğuk sesiyle.

On Altıncı Bölüm

Elindeki sihir neydi böyle? Dokunduğu her yeri yakıyordu. Tek bir dokunuş... Nasıl bu hale gelebiliyordum? Onun da benden farklı bir durumda olmadığını biliyordum. Aramızdaki tek fark bu durumu kabul etmeyişiydi. Söylediklerim karşısında gözlerini kapattı. Beni hissediyordu, ben de onu...

Elimi elinin üzerinden çektim. Ama eli hâlâ kasıklarımdaydı ve yavaşça hareket ederek vücudumda dolaşmaya başladı. Yavaş ve ürkek hareketlerle elini belime doğru kaydırды. Sonra karnımın üzerine getirdi. Gözlerini açtı ve yüzüme bakmadan gözlerini vücudumda gezdirdi ve bakışları elinin olduğu yerde durdu. Başparmağıyla karnımdaki kasları okşuyordu. Dokunuşuyla tüm vücudum ürperiyordu. Ben de ona dokunmak istiyordum. Hatta dokunmak için ölüyordum. Elim boynuna doğru uzattığımda yüzüme baktı. Geri çekilmedi. Cesaretleterek parmaklarımı boynunda gezdirdim. Yavaşça omuzuna doğru dokunmaya başladım. Sonra köprücük kemiğine ve oradaki boşluğa... Gözlerim dokunduğum her yeri takip ediyor, aklıma kazıyordu. İki farklı beden... Birbirimizi ufak bir keşfe çıkmıştık.

Dokunuşlarımla tekrar gözlerini kapattı ve bana doğru sokulup elleriyle vücudumu sardı. Belime ve sırtıma değen elleriyle irkildim. Ondan beklemediğim bu hareketle ellerim havada kalmış, şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemiyordum. Göğsüme yerleştirdiği başını tek elimle okşadım. Diğer elimi beline yerleştirerek onu sardım. Çenemi başının üzerine koyup, yumuşacık saçlarını kokladım. Bana sarılmıştı. Derin bir nefes aldı ve güçsüz sesiyle,

“Teşekkür ederim,” dedi beni daha da sıkıca sararken.

Bana neden teşekkür ettiğini bilmiyordum ama ben de onu daha sıkı sararak, "Ne için?" diye sordum sessizce.

Onu ürkütmek istemiyordum ya da yanlış bir şeyler söylemek. Sonsuza kadar onunla böyle kalabilirdim. Kollarımdan ayrıldı ve gözlerime baktı. Utangaç bir şekilde gözlerini manzaraya çevirdi. Parmaklarıyla oynuyordu.

"Yeni yılını ilk kutlayan sensin," dedi sessizce. Bakışları tekrar bana yöneldiğinde gözlerinin buğulandığını görebiliyordum. Devam etti ve gülümsedi.

"Beni kaçıran sarı kafa, nefret etmeye çalıştığım, aklımın karmakarışık olmasma sebep lanet herif..." durdu ve başını iki yana sallayarak tekrar ellerine baktı.

Söyledikleri kötü şeylerdi ama yüzündeki ifade bana aslında güzel şeyler söylemeye çalıştığının kanıtıydı. Merakla söylediklerine devam etmesini bekliyordum. Çünkü gerçek duygularını çok nadiren dile getiriyordu. Eliyle saçının bir tutamını yüzünden çekti, kulağının arkasına gizledi ve bana baktı. Hafifçe gülümserken gözlerindeki müzik ışığı fark edebiliyordum.

"Senden nefret ediyorum," dedi gülümserken tek kaşını kaldırarak.

Ben de gülümseyerek, "Benim sana bayıldığımı mı sanıyorsun?" dedim sesimi ukala çıkarmaya çalışırken.

"Öyle görünüyor. Bence kabul etmelisin; bana dokunmadan yapamıyorsun," dedi o da ukala ses tonuyla.

Piçlik sırası ondaydı. Gülümsememe engel olamıyordum. Anında aramızdaki havayı nasıl da değiştirmişti. Az önceki yaşadıklarımızla ona iyi bir cevap verebilirdim. Ama şu anki ruh halini değiştirmek istemiyordum. Çok sevimliydi. İddialı bir şekilde konuşmaya başladım,

"Ben... Sen izin verdiğin sürece sana dokunabilirim. Bana karşı çıktığın zamanlar oldukça iyi savunuyorsun kendini. Bunu başımdaki küçük yara izinden de anlayabiliriz," dediğimde utanmış olmalı ki gözlerini yüzümden çekti ve sağa sola bakmaya başladı.

Hâlâ gülümsüyor ve onu izliyordum. Söylediklerime

bir cevap arıyor gibiydi. Ellerini beline koydu ve bana döndü.

"Ben sana hiç izin vermedim. Sen sarhoş bir kızdan yararlandın ve aynı zamanda beni bağlayarak şey yaptın!" diye sert olmaya çalışarak söylendi.

Gülümsemem onun utanmasıyla daha da büyüdü ve ben de ellerimi belime koyarak, "Ne yaptım?" diye sordum ve cevabını bekledim.

Gözlerindeki sinirle karışık utanmayı görebiliyordum. Gözlerini devirdi ve elini sallayarak, "Buz şeyi işte..." dedi ve bakışlarını kaçırdı.

Kahkaha attım, "Hoşuna gittiyse bunu çikolata sosuyla da deneyebiliriz. Daha keyifli. Hem bunda parmak yerine dil kullanılıyor," dedim ve kıpkırmızı oluşunu izledim keyifle.

Sinirli bir şekilde bana baktı, "Bu kadar utanmaz olmak zorunda mısın?" diye sordu hayretle.

"Konu sen olunca... Evet," deyiverdim.

Sinirli haline rağmen dudaklarını ısırarak, gülümsemesine engel olmaya çalışıyordu. Ben de kıvranan halini izliyordum.

Yere eğildi. Gömleğimi yerden alarak, "Giy şunu," dedi ve yüzüme fırlatıp mutfak masasına doğru yürüdü.

Arkasından bakarken gömleği kollarımdan geçirdim. "Neden? Yoksa tahrik mi oluyorsun?" diye takıldım gülümseyerek.

Elinde iki sandalyeyle bana doğru gelirken yanına gidip sandalyeleri elinden aldım ve camm önüne yerleştirip ona baktım. Bana cevap vermeden kadehlerimize şarap doldurdu ve yanıma gelerek kadehlerin birini bana uzattı. Sandalyeye oturmadan önce ayakkabılarını çıkardı ve iki ayağını sandalyenin üzerine kaldırıp eteğini düzeltirken bağdaş kurdu. Onu yanımda hiç bu kadar rahat görmemişim. Açıkçası bu gece beni gerçekten şaşırtıyordu. Alkolün etkisi olabilirdi çünkü az önce doldurduğu şarapla şişeyi bitirmiştik. Ben onu şaşkın gözlerle izlerken bana baktı.

"Oturmayacaksan ayaklarımı o sandalyeye uzatacağım," dedi.

Gülümseyip sandalyeye oturdum. "İstersen üzerime uzatabilirsin," dedim sırtarak.

"Asla!" derken ben de tek ayağımı sandalyenin üzerine kaldırıp şarap kadehi olan elimin dirseğini dizime dayadım ve manzaraya baktım.

"Çok güzel değil mi?" diye sordu gözlerini manzardan ayırmayarak.

Başımın dönmesine aldırmayarak alkolün verdiği rahatlamayı dibine kadar yaşıyordum. Bugün yeni yıldı ve ilk kez yalnız değildim. Karmakarışık bir adamla beraber olsam da yeni yılda birileriyle konuşmak ve birileriyle birlikte içmek çok güzeldi. Her yıl olduğu gibi yalnız değildim.

Manzaraya baktım ve "Çok güzel değil mi?" dedim.

En azından sadece bugün iki normal insan olmamız için uğraşıyordum. O da bana ayak uyduruyordu. Yüzüme bakmadan,

"Bir şey eksik," dedi ve gülümseyerek yerinden kalktı.

Bakışlarımla ne yapacağımı görmek için onu takip ediyordum. Odasına gitti ve elinde bir sigara paketiyle geri gelip yerine aynı pozisyonda oturup camın kenarına çakmağı koydu. Bana baktı,

"Hadi zehirlenelim bebek," diyerek dudaklarıma bir sigara yerleştirdi. Kendisi de bir tane alırken önce benim sigaramı sonra kendininkini yaktı. Sigaralardan aynı anda dumanı üfledik ve ona baktım. Manzaraya bakıp tekrar bir nefes daha çekti ve dumanı üfledi. Dumanı çekerken kaşları çatılıyordu. Kesinlikle sigara bu adamın içmesi için yaratılmış diye düşündüm. Dumanı üflerken dudakları hafifçe büzülüyor ve ona çok seksi bir görüntü veriyordu.

"Çok mu havalı görünüyorsun," dedi bana dönerek gülümserken.

Hemen başımı manzaraya çevirdim ve beceriksiz bir şekilde camın önüne koyduğum şarabımı alıp yudumladım.

"Havalının yanından bile geçmiyorsun," dedim ve gözlerimi devirerek salon sehpasındaki küllüğü almak için yerimden kalktım. Arkamdan kahkahasını duyarak keyiflendim ve küllüğü alıp tekrar yerime oturdum. Gülümseyerek bana bakarken,

"Senin aksine genelde kadınlar beni havalı bulur," dedi ve cevabımı bekledi merakla.

Bu söylediği cümleyle tüm keyfimi kaçırmıştı. Bir anda iyi olup, bir anda nasıl böyle kötü olabiliyorduk? Festival günü kadınla olan görüntüleri gözümün önüne geldi ve moralim bozuk bir şekilde bakışlarımı manzaraya çevirdim.

Anlamış olmalı ki hemen sesine neşeli bir ton ekleyerek, "Yani... Onu demek istemedim aslında söylemek istediğim başka kadınlar değildi. Herhangi birileri diyecektim," dedi ve sigarasını söndürerek başını dizine koyup sustu.

"Batırdın," dedim bıkkın bir şekilde ona doğru yüzümü çevirirken ben de biten sigaramı söndürdüm ve onun gibi başımı dizime dayayıp ona baktım. Bir süre sonra o da başını bana doğru çevirdi ve gözlerimin içine bakarak,

"Lütfen seni kırdığım her şey için özürlerimi kabul et," dedi kısık sesiyle.

Öyle içten görünüyordu ki... Bakışları çaresizdi. Yumuşak, farklı bir Deniz'di karşımdaki.

Ben cevap vermeyince elini uzattı ve saçımla oynamaya başladı. Anında kalp atışlarım ritmini hızlandırmıştı. Sadece saçına dokundu Selin, sakın ol diye rahatlamaya çalışıyordum ve yine ortamı değiştirmek için,

"Karşılığı ne olacak?" dedim sırtarak.

Anında gözleri parlamış ve gülümsemişti. Elini sırtıma getirerek tek eliyle daireler çiziyordu. Her hareketi ürper-meme neden olurken vücut ısımla hızla yükseliyordu. Tanrım, bu adamın beni baştan çıkartmalarına ne zaman tepkisiz kalabilecektim!

"Mmm... Düşünelim," dedi yüzünde muzip bir gülümsemeyle.

"Masaja ne dersin?" dedi gülümseyerek.

"Ne!" Gözlerim fal taşı gibi açılmış ona bakıyordum ve devam ettim. "Hayır, tabii! Masaj olmaz o çok tehlikeli," dedim ve küçük bir kakhaha attı.

"Kollarında erimekten mi korkuyorsunuz Selin Hanım?" dedi beni sinir etmek istercesine.

"Hıh! Kendini ne sanıyorsan," diyerek sırtındaki eline vurup sırtımı ondan kurtarmıştım.

Gülümsedi ve aniden oturduğu sandalyeden kalkıp yere önüme oturdu. Onun hareketlenmesiyle ben de sandalyemde ne yaptığını anlamaya çalışarak doğruldum ve ayağımı yere indirdim.

"N... Ne yapıyorsun?" diye sordum endişeli ve meraklı bir şekilde.

Yüzüme baktı. Başını yana yatırıp gözlerimin içine bakarak gülümsedi. "Sevgili olalım," dedi.

Şaşkınlıktan ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Gözlerimi birkaç kez üst üste kırıştırdım ve ağzımı açıp karşımdaki meraklı, yakışıklı bir o kadar da sevimli yüze, 'neden bahsettiğini' soracakken ellerimi ellerinin arasına aldı.

"Bak... Bu sevgili konusunda tecrübeli değilim. Hayatıma giren kadınlar hep gelip geçici, tek gecelik ilişkilerdi. Bir sevgilimin olmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum. Ben... Seni kırabilirim, tam bir hayvan gibi davranabilirim. Ama senden hoşlanıyorum ve bunu seninle denemek istiyorum. Senin de daha önce hiç sevgilin olmadığını biliyorum ve..." deyip tekrar başını yana yatırarak, "Bera-ber denemeye ve öğrenmeye ne dersin?" diye sordu heyecanla.

Söyledikleri karşısında adeta şok geçiriyordum. Hareket edemiyor, konuşamıyor, tepki dahi veremiyordum. Tek yapabildiğim onun samimi bir şekilde bana bakan gözlerine bakmaktı. Ellerimi sıkı ve tekrar gevşetti. Ellerimize baktım sonra tekrar gözlerine.

Karşımda duran bu adamla sevgili olmak! Tanrım! Ondan hoşlanıyordum evet ama bir yandan da nefret ediyordum. Nasıl olacaktı ki?

O dengesizdi, inatçıydı, ukalaydı, baştan çıkarıcı, seksi, yakışıklı...

Ah, Selin ne yapıyorsun! Olumlu düşünceler aklımda birikince, "Tamam. Kabul ediyorum," dedim aniden ama içimdeki korkunun yüzeye çıkmasına da engel olamıyordum.

Ona baktığımda yüzünde çocuksu bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim," dedi ve ayağa kalkarken mutlu görünüyordu. Manzaraya bakarak sandalyesine oturdu. Ben de bastırmaya çalışsam da içim kıpır kıpırdı. Gülümseyerek manzaraya baktım. Hayatım gittikçe daha garip bir hal alıyordu. İkimiz de düşüncelere dalmış bir şekilde yüzümüzdeki gülümsemeden bir haber oturuyorduk.

Ona baktım. "Biz şimdi sevgili miyiz yani?" diye sordum.

Bana bakarak, "Benim gibi bir yakışıklıyla sevgili olduğuna inanamıyor musun?" diye sırttı.

"Ukalalığın sınır tanımıyor. Sanırım vazgeçeceğim," diyerek ayağa kalktım, "Ben uyumaya gidiyorum," dedim arkamı dönüp odama doğru yürürken.

Aniden kolumdan tuttu ve odasına doğru sürüklemeye başladı.

"Ne yapıyorsun!" diye bağırısam da durmadı ve kendisiyle beraber beni de odasına sokarak kapıyı kapattı.

"Ne yaptığını sanıyorsun? Sevgililer böyle yapmaz," diye çıkıştım.

Yüzüme baktı ve sırtarak, "Sevgililer beraber uyur," dedi.

"Ne! Hayır, beraber uyuma diye bir şey yok!" diye çıkıştım tekrar ve kolumu elinden kurtarmaya çalışarak kapının önünden onu sertçe ittim. Delirmiş olmalıydı. Asla onunla aynı yatağa girmeyecektim. Ama gitmeme izin ver-

medi ve tekrar kolumdan tutup sürükleyerek zorla yatağa oturttu.

Sakin bir şekilde, "Ne demek yok? Biz artık sevgiliyiz. Az önce kabul ettin. Yoksa yanlış mı duydum?" dedi ellerini beline koyarak.

O karşımda dikilirken ben de yatakta oturmuş ona bakıyordum.

"Evet, senin de söylediğin gibi az önce sevgili olduk. Bu beni yatağa atman anlamına gelmiyor. Beraber bir şeyler yapıp zaman geçirmemiz gerek sonra ne biliyim sinema falan işte..." deyip ayağa kalktım.

"Neredeyse bir aydır beraber yaşıyoruz farkında mısın? Seninle aynı evde yaşamamanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" dedi ciddi bir tonda.

"Benimle yaşamak zor mu?" hayretler içinde sordum ve devam ettim.

"Sen istemediğin sürece odamdan çıkmıyorum bile!" diye bağırdım.

"Çıkıp çıkmaman hiçbir şeyi değiştirmiyor. Orda olduğunu ve ne yaptığını merak ederek ergenler gibi sürekli aklımda seninle dolaşmak istemiyorum evin içinde!"

Söyledikleri beni şaşırtsa da hoşuma gitmişti. Bir parmağımı yüzüne doğrulttum ve sinirli görünmeye çalışarak, "Tamam, ama..." derken sözümü kesti.

"Anlaştık dokunmak yok," deyip gülümsedi ve yatağın yanındaki komodine gidip anahtarı aldı. Kapıyı kilitlerken,

"Tedbir için. Ben uyurken yanımdan kaçma diye," deyip, sırtı.

"Kapıyı açman gerekecek. Üzerimi değiştirmeliyim farkındaysan bu kıyafetle yatamam," dedim ve kollarımı göğsümde birleştirdim.

"Çıkar tabii, seni tutmuyorum," deyip beni süzdü ve karşımda dikilip gülümseyerek bana bakmaya devam etti.

İki kaşımı da havaya kaldırarak ne yapıyorsun dercesine başımı iki yana salladım, "Aç kapıyı üzerimi değiştirmem gerektiğini söyledim," dedim ters bir şekilde.

"Gerek yok, çıkar gitsin. Biz sevgiliyiz," derken bir yandan da gömleğini çıkarıyordu, yüzüme pis pis gülümseyerek.

"Açıkçası görmek için sabırsızlanıyorum," dedi yüzüme eğilirken.

"Senin karşında soyunmayacağım lanet herif! Aç şu kapıyı! Hemen!" diye bağırdım.

Gülümseyerek, "Sevgilinle böyle konuşmamalısın çok ayıp," dedi ve gözlerine bakar halde pantolonunun düğmelerini çözmeye başladı.

Gözlerimi kocaman açarak düğmelerini çözen ellerine kilitlendim.

"Ne yapıyorsun kapat şunları!" diye bağırdım ama beni hiç dinlemeden düğmelerini çözdü. Siyah boxer'ını ve kasıklarındaki kasları görebiliyordum ve bu bile heyecanlanmama yetiyordu. Hemen gözlerimi başka yöne çevirdim. Kahkaha atarak dolabına doğru yürüdü ve kapağı açıp karıştırılmaya başladı. Bir şort ve tişört çıkarıp yatağın üzerine attı.

"Giy şunları ve çabuk ol. İlk gün sevgilimden, hele de sarhoş sevgilimden yararlanmayacağım," dedi ve arkasını döndü.

Rahatlayarak hemen kıyafetleri aldım ve aceleyle elbiseyi çıkarıp, tişörtle şortu üzerime geçirdim ve sessizce,

"Dönebilirsin," der demez yüzünü döndü ve gözlerinin içine bakarak pantolonunu aşağıya indirdi. Hemen gözlerimi kapatıp arkamı döndüm,

"İnsan bir haber verir," diye söylendim.

"Daha önce görmediğin bir şey değil. Üstelik çok daha fazlasını da gördün," dedi geçmişi hatırlatarak. Ona sırtım dönük olsa da pis pis gülümsediğine kalıbımı başardım.

"Dönebilirsin," dedi beni taklit ederek. Döndüm ve ona bakarak gözlerimi devirdim. Sadece altına gri bir kapri eşofman giymişti. Ne yapacağımızı bilemez halde birbirimize bakıyorduk ve sonunda yatağı göstererek, "Önden bayanlar," dedi ve gülümsedi.

Söylediği cümleye şaşırarak, "Seni tanımasam neredeyse çok kibar biri olduğunu düşüneneceğim," diye dalga geçtim.

Küçük bir kahkaha attı ve yatağa doğru yürüyerek nevresimin kendi tarafını kaldırdı.

"Bundan beni tanımadığın sonucunu çıkarıyorum. Bende daha keşfetmen gereken çok yetenek var," dedi ve anlamlı bir şekilde gülümseyerek gözlerine bakarken yatağa girdi.

Öylece ayakta durmuş onunla aynı yatakta uyuyacak olmanın vermiş olduğu gerginlik ve heyecanla ona bakiyordum. Ellerini basının arkasına almış sırt üstü uzanmıştı. Kol kasları ve göğsü daha da genişlemiş, düşük bel kaprisinden kasıkları ve boxer'ı daha da ortaya çıkmıştı. Ah, lanet herif! Çok seksi görünüyordu. Kalbimin hızlı atışından bu görüntüye daha fazla dayanabileceğimi sanmıyordum ve ona arkamı dönüp yatağa oturdum. Çok gergindim. Onunla aynı yatakta olma düşüncesi neredeyse heyecandan kalp krizi geçirmeme neden olacaktı. Aynı zamanda da korkuyordum.

Ya yaklaşırırsak ve onun baştan çıkarmalarıyla kendimi tutamazsam?

Aslında beni baştan çıkarmasına ihtiyacı bile yoktu. Onu her gördüğümde vücudum ona hiç tanımadığım enteresan tepkiler veriyordu. Tanrım bana güç ver!

Dönüp ona baktığımda gözlerini kapatmış tüm yakışıklılığıyla kendi köşesinde uzanıyordu. Benim tarafımdaki nevresimi açıp kendi köşeme kıvrıldım ve ondan mümkün oldukça uzağa sırtüstü uzanıp nevresimi üzerime örttüm.

"Düşeceksin," dediğinde yüzümü ona çevirdim. Pozisyonunu hiç değiştirmemiş aynı şekilde gözleri kapalıydı. Gözlerini açmadan da beni görebiliyordu sanki. Ben ona bakarken birden bana doğru yan döndü. Kolunu basının altına aldı ve hafifçe gülümseyerek bana bakmaya başladı. O bana öyle bakarken utanmama engel olamıyordum. Yü-

zümün yanmasından kızardığımı hissettim ve ona arkamı dönerek saklamaya çalıştım.

“Arkanı dönmenin tehlikeli olduğunu düşünmüyor musun? Şahsen sana arkandan sarılmam için çok güzel bir pozisyon olduğunu düşünüyorum,” dedi ve her zaman söylediğini, yaptığını bilmemin verdiği korkuyla anında yan yattım. Kolumu onun yaptığı gibi yüzümün altına alarak ona doğru döndüm.

“Dokunursan olursun,” dedim kaşlarımı çatarak. Ben dik dik ona bakarken o hâlâ gülümsüyordu. Gülümseme-ye devam ederken, “Az önce ilişkimizin ilk tartışmasını yaptık,” dedi keyifle. Gerçekten mutlu görünüyordu.

On Yedinci Bölüm

Yatağa girmeye korktuğunu biliyordum ama o benim gerçekten ona dokunmayacağıma inanmıyordu. Açıkçası ben de kendime bu konuda güvenemiyordum. Onunla aynı yatakta olmak ve sadece uyumak... Hem de hiç sarılmadan. Hatta dokunmadan. Bana çok ters olsa da dayanacak ve onu korkutmayacaktım. İlk kez bir kadınla yatakta uyuyacaktım ve nasıl hissettirdiğini merak ediyordum. Benim için yatak, içinde bir kadın varken sadece sevişilecek bir yerdi.

Onun da ilk kez bir erkekle uyuduğunu biliyordum. Ve bu beni daha da heyecanlı yapıyordu. İkimiz de bu konuda bizi neyin beklediğini bilmiyorduk ve bu bilinmezlik hoşuma gidiyordu.

Bana evet dediği andan itibaren içim içime sığmıyordu. Ondan bir an bile uzak olmak istemiyordum. Hep benimle olsun. Gözümü açtığımda onu göreyim. Gözümü kapattığımda gördüğüm son şey olsun.

Şu an bana dönük bir şekilde sinirli de olsa yanımda yatıyordu işte. Uyurken nasıl görüldüğünü merak ediyordum?

"Umarım horlamıyorsundur," diye söylendim. Piçlik yapmak istiyordum. Aklımı onun bedeninden uzaklaştırmanın tek yoluydu.

Kaşlarını çattı. "Ben de seni uyaracaktım. Çok horlarım hatta öyle horlarım ki dayanabileceğini sanmıyorum. O yüzden en iyisi seni rahatsız etmeyip kendi yatağında yatmak," dedi ve kalkmaya yeltendiğinde kolundan tuttum ve tekrar yatağa yatırdım.

"Ne güzel," dedim gülümseyerek. Aramızda bu hiç bir zaman sorun olmayacak çünkü ben de horlarım. Bak gör-

dün mü ne kadar uyumlu bir çiftiz,” dedim ve gülümsemeye devam ettim.

Sinirli sinirli gözlerime bakıyordu. Sinirlendiği zaman bile güzeldi. Sinirli bakışları bile hoşuma gidiyordu. Yüzünü incelemeye başladım. Üzerine yattığı kolunun baskısıyla dudakları daha da öne çıkmış, gözleri mahmurlaşmış ve yanakları kırmızıydı. Saçları dağılmış ve bir tutamı yüzüne düşmüş, bedenine büyük gelen tişörtün açılmış boynundan göğsünün kabarıklığı ortaya çıkıyordu.

Tanrım ne kadar güzel...

Yavaşça elimi uzattım. Yüzündeki saçı alıp arkaya attım ve saçlarını okşamaya başladım. İlk önce irkilse de bir süre sonra rahatladı ve sakın bir şekilde gözlerime bakmaya başladı. Elimi yüzüne kaydırdım. Başparmağımla yüzünü okşarken yavaşça boynuna inerek boynundaki saçları arkaya attım ve elim çıplak boynunda kaldı.

Yine direnemiyordum işte. O da karşı çıkmıyordu. Belki karşı çıksa ellerimi daha kolay uzak tutabilecektim ondan. Ama hiç kızmıyor, aksine dokunuşlarımla daha da gevşiyordu. Bir an hayvani dürtülerim içimde yükseldi ve şu an tüm elbiselerini parçalayıp ona sahip olma arzusu duydum. Ve bu arzunun geçmesi için gözlerimi kapattım.

Yumuşak ve uykulu sesini duyunca gözlerimi açtım. Gözleri yarı kapalı bir şekilde gözlerime bakarak, “Dokunuyorsun,” dedi.

“Hı hı,” dedim boynunu okşarken.

“Dokunmamalısın,” dedi.

“Biliyorum,” dedim.

“Kural ihlali,” dedi.

Gülümsedim, “Sen de ihlal et o zaman,” dedim.

Cevap vermedi ve bir süre düşündükten sonra, “Sadece bir kereliğine,” dedi ürkek sesiyle ve elini yüzüme uzatıp yavaş ve yumuşak bir şekilde yanağıma dokundu.

Dokunuşuyla zaten zor zapt ettiğim kasıklarımındaki gerilim ortaya çıkmıştı bile. Tanrım onu nasıl bu kadar şiddet-

li bir arzuyla isteyebiliyordum! Parmaklarımla hafifçe kirpiklerine dokundum. O da benim kirpiklerime dokundu. İşaret parmağımla alnına geldim ve alnından burnunun ucuna doğru parmağımla yol çizdim. O da aynısını yaptı. Beni taklit etmesine hafifçe gülümsedim. O da gülümsedi. Parmaklarımla dudaklarına dokundum. O da dudaklarıma dokundu. Dudakları öyle yumuşak ve dolgundu ki... Öpmek için çıldırıyordum. Ama tek yapabildiğim dokunmaktı. Dudaklarındaki parmaklarımı çenesine indirdim. O da yine aynısını yaptı. Aramızdaki bu oyun hoşuma gitmişti ve devam edip parmaklarımı göğsünün tişörtün üzerinden görünen kabarıklığında gezdirdim. Gerilse de karşı çıkmadı ve o da parmaklarını göğsümde gezdirdi.

"Hile yapıyorsun," dedim gülümseyerek.

"Hayır, yapmıyorum," dedi ve o da gülümsedi.

"Evet, yapıyorsun. Sen daha fazla yere dokunuyorsun. Haksızlık bu!" dedim.

"Tişört giymemen senin hatan" dedi ve tekrar gülümsedi.

"Sen de çıkar, eşit olalım," dedim.

"Sen giymeye ne dersin?" diye sordu o da oyundan keyif alır gibi.

"Hayır, giymek istemiyorum," dedim ve gözlerimi kapatıp dokunuşunu hissederek, "Dokunmanı seviyorum."

Gözlerimi açtım. Bakışlarındaki utangaçlığa rağmen uzun bir süre birbirimize baktık. Daha fazla onu hissetme arzuma direnmeden hızla onu kendime çekerek sıkıca sarıldım. Hiç sesini çıkarmadan direnmeye çalışsa da sonunda kendini kollarıma bıraktı.

Ne yapacağım bu adamla? Her seferinde direncimi alt ediyor, sanki beni büyülüyordu. Karşı çıktığım ve bana ters olan her şeyi yıkıp geçiyordum onunla. Şimdi bile bana sımsıkı sarılmışken, bir şeylerin yanlış olduğunu biliyor ama tüm benliğim onun beni baştan çıkaran erkeksi

kokusuyla doluyor ve karşı çıkamıyordum. Beni kendine aniden çekmesiyle kendimi göğsünde kıvrılmış bir şekilde buldum. O arada kollarımı ikimizin göğsünün arasına ne ara sıkıştırdığımı bilmesem de şükrediyordum. Başımı yukarıya kaldırıp gözlerine bakamıyor, dahası gerginliğimden hareket dahi etmiyordum. Sanki hareket etsem beni savunmasız bir şekilde yakalayacak ve baştan çıkaracak gibi geliyordu. Bu kez dayanamazdım.

Tek eliyle sırtımdan beni kendine bastırıyordu. Başının altındaki elini hareket ettirdi ve beni hafifçe kaldırarak kolunu boynumun altından geçirip iyice yerleşti ve tekrar beni göğsüne bastırdı. Yüzümle boynu arasında santimler vardı ve çok güzel kokuyordu.

"Korkuyor musun?" diye sordu. Sesi keyifliydi.

"Korkmalı mıyım?" diye sorusuna soruyla cevap verdim.

Korkuyordum.

"Şu an için değil," diye söyledi gülerek ve devam etti.

"Yüzüme bakmayacak mısın?"

Konuşurken yüzünün bana doğru eğik olduğunu yüzüme çarpan nefesinden anlayabiliyordum.

"Uyumak istiyorum izninle," dedim.

Sorusundan kaçmak istiyordum. "Beni dayanamayıp öpmekten mi korkuyorsun yoksa?" dedi.

Söyledikleri karşısında sinirlenmişim ve başımı kaldırarak, "Kendini dayanılmaz mı buluyorsun. Tıpkı diğer erkekler gibi kendini beğenmişin tekisin sen de," deyip aramızda duran kollarımla göğsünden ittirerek kendimi ondan uzaklaştırmaya çalıştım. Ama beni daha da sıkı tutarak,

"Kaçma, buraya gel," dedi gülümseyerek.

Ben durunca beni kendine tekrar çekti ama bu kez daha profesyoneldi. Ellerimden biri onun kolunun altından beline dokunuyordu diğeri ise ikimizin arasında kıvrılmış bir şekilde olmasına rağmen göğüslerim bedenine yapışmıştı ve bu kez yüz yüzeydik. O kadar yakındık ki başımı geri-

ye doğru çekmesem yüzlerimiz yapışacaktı. Üstelik elimin altındaki tenini hissettikçe kalp atışlarım daha da hızlanıyordu.

"Nefes alamıyorum. Beni boğarak mı öldürmeyi düşünüyorsun," dedim kollarını biraz daha gevşetmesini umarak.

Kollarını gevşetirken küçük bir kahkaha attı.

"Hayır, seni bu şekilde boğarak öldürmeyi düşünmüyorum ama istersen zevkten öldürebilirim," dediğinde neyi kastettiğini anlamış ve çoktan kıpkırmızı olmuşum.

Hayatımın en zor anlarını yaşıyordum. Kokusu aklımı başımdan alırken ellerimin altında hissettiğim kıvrımları beni daha da deli ediyordu. Onu yavaş yavaş soymak, vücudunun her karesini yavaş yavaş okşayıp öpmek istiyordum. Ona dokunmayacaktım ama kendimi tutamayıp bu gidişle ona dokunmakla kalmayacak daha da ileri gidecektim. Sanırım ona sarılmayı bırakmalı ve uyumalıydım. Ama ellerimi ondan alamıyordum.

Delirecektim, gerçekten delirecektim. Sonunda beni delirtecekti. Ani bir hareketle nevresimi üzerinden attım. Bileklerinden tutarak onu sırt üstü döndürdüm ve kendimi onun üzerinde buldum. Ne olduğunu anlayamamıştı bile. Açıkçası ben de anlayamamıştım. Gözlerini açarak korkmuş ve şaşkın bir şekilde bana bakıp kekeleyerek,

"N... Ne yapıyorsun! Kalk üstümden!" diye bağırmaya çalışsa da sesi kızgınlıktan çok uzaktı.

Bir şey söylemeden bileklerini basının iki yanına sabitledim ve üzerine eğilerek dikkatli bir şekilde güzel yüzünü inceledim.

Karşı çıkmıyor, kaçmaya çalışmıyor o da öylece bana bakıyordu. Daha da yaklaştım ve boynuna eğildim. Burunumu boynuna sürterken altımda hareket etti. Hareket etmesi beni daha da çıldırtırken kokusu ise başımı döndürüyordu.

"Çok güzel kokuyorsun," dedim sessizce kulağına.

Boynuna küçük bir öpücük kondurdum. Oradan kulağının arkasını yavaşça öptüm ve dudaklarımı sürterek yanağına geldim. Her yerini keşfetmek istiyordum. İkimizin de nefes alışını hızlandırmıştı. Yanağına küçük öpücükler kondurarak dudaklarına geldim. Eğer öpersem hiç durmayacaktım. Arzu ve şehvet tüm vücudumu ele geçirmişti bile. Tereddütle dudaklarına uzunca bir süre baktım. Arada gözlerine de bakıyor beni cesaretlendirici bir şeyler arıyordum bakışlarında. O da bir dudaklarıma bir gözlerime bakıyordu. Azıcık kıpırdasa dudakları dudaklarıma değecekti. Bu şekilde durdukça daha da zorlanıyordum. Gözlerine bakarak, "Lütfen..." diye yalvarırcasına bir fısıltı çıktı dudaklarımdan.

Gözlerindeki anlam değişti. Şaşkınlık ve korkunun yerini yumuşak bakışları aldı. Gözlerini kapatıp dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Bense dudaklarının ani dokunuşuyla sersemlemiş bir şekilde, gözlerimi kapatıp dudaklarımı ona daha da çok bastırarak, dudaklarının her santimini hissetmek istercesine dudaklarımı ona sürtüyordum. Dudakları inlemeyle aralanırken daha da tahrik olup dilimle hem dudaklarını yalıyor hem de emiyordum. Bileklerini bırakmamla tek elini yanağıma getirdi ve okşamaya başladı. Ben de tek elimle yüzünü kavrarken, diğer elimle tişörtünü sıyrıp göbeğini ve belini okşuyordum. Öpüşüm ona aç bir şekilde daha şehvetli bir hal aldı ve belinde gezinen elimi kasiğinden okşayarak bacağına indirdim ve bacaklarını ayırıp, bacaklarımın arasına yerleştim.

Dudaklarımı bir an olsun dudaklarından ayırmak istemesem de yaptığım şeye karşı tepkisini ölçmek için durdum ve gözlerine baktım. Nefes nefese gözlerimize bakıyorduk. Dudaklarından çıkan sessiz ve arzulu kelimeyle kendimden geçtim.

"Durma..."

Durmayacaktım.

Söylediği kelimeyi duyar duymaz onu kaldırdım, ku-

cağıma alıp döndüm ve sırtımı yatağın başlığına dayadım. Her şeyiyle karşımda olmasını istiyordum. Elimle tişörtünün altından ince belini okşarken diğer elimle boynundan tutup kendime çektim ve tekrar dudaklarını öpmeye başladım. O da en az benim kadar istekli ve arzuluydu. Elleriyle saçlarımı okşuyor arada vücudumda gezdiriyordu. Bu beni daha da delirtiyor, bedenimin iki yanında açık duran bacaklarının arasına, içine girme isteğimi kamçılıyordu. İki elimle üzerindeki tişörtün uçlarından tuttum ve yukarı doğru sıyırıp çıkardım. Saçları dağılarak vücuduna yayıldı. Kırmızı sutyeniyle karşımda öyle seksi duruyordu ki... Boynundan tuttum ve tekrar öpüşmeye başladık. Birbirimizi çılgınca öperken iki elimi de beline getirerek belinin her kıvrımını okşadım ve tek elimle kalçasından tutarak, çoktan sertleşmiş olan erkekliğime bastırdım. Yaptığım şeye bir an tedirgin oldu ve dudaklarını dudaklarımdan ayırdı. Gözlerindeki çelişkiyi ve korkuyu görebiliyordum. Utancı da... Durdum. Ellerimi üzerinden çektim ve bacaklarına kaydırarak öylece kaldım. Hızlı nefes alışlarımızın sesi odayı dolduruyordu. Birbirimize düşünceli ve arzu dolu bakıyorduk. Ben onu nasıl ürkütmeyeceğimi düşünüyordum. O ise yanakları pembeleşmiş ne yapacağını bilemez halde kucagımda oturmuş bana bakıyordu. Elimi uzattım ve yanağına dokunarak,

"Korkma," dedim sessizce.

Başını tamam der gibi yukarı aşağı hafifçe sallayarak bakışlarını göğsüme indirdi. Çenesinden tuttum. "Utanma lütfen. Sen, çok güzel bir kadınsın," dedim gözlerine bakarak, "Çok güzel olacak," diye devam ettim.

Sözlerim karşısında gözlerindeki utangaçlık daha da büyüdü. Bir şey söylemek istiyor ama söyleyemiyordu. Sonunda yine gözlerini benden kaçırarak sessizce,

"Ben... Nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedi ve kollarını bedenine sardı.

Yaslandığım yatağın başlığından öne doğru yavaşça atıldım ve gözlerimi gözlerinden ayırmayarak kollarını tu-

tup kendi bedenime sardım. Ben de kollarımı onun bedene dolayarak, "Beraber yapacağız," dedim ve sıkıca ona sarıldım. O da kollarını sıkıca bana sardı. Elimle saçını okşadım ve kulağına, "Hazır mısın?" diye fısıldadım.

"Hı hı," derken geri çekilmek istedi ama izin vermeyerek, saçındaki elimi sırtına kaydurdum ve sutyeninin kopçasını açtım. Anında elini göğüslerinin üzerine getirdi ve sutyenin düşmesini engelledi.

Elimi tüm sırtında gezdirirken başımı boynuna gömdüm. Dudaklarım boynuna değerken, "Sana direnemiyorum, bedenimi mahvediyorsun," dedim sessizce.

Başımı kaldırdım. Geri çekildim ve gözlerine baktım. Dudaklarım yeniden güzel dudaklarını bulduğunda, içimdeki şehvetin aksine bu kez daha nazik olmaya çalışıyordum.

Yumuşak bir şekilde öpüşürken tekrar nefeslerimiz hızlanmıştı. Sutyenini tutan elini kavradım ve geriye çektim. Sutylene düşerken parmaklarımı parmaklarına kenetledim.

Diğer elini de tutup ona daha da yaklaşarak kollarını omuzlarıma koydum ve ellerimi sırtına getirip vücudunu vücuduma dayadım. Sert göğüs uçlarını vücudumda hissetmek hissetmez, dudaklarımdan çıkan inlemeye engel olmayarak öpüşümü daha da derinleştirdim. Tanrım, onu hissetmek ne güzel bir histi. Elleriyle sırtımın her yerini okşamaya başladı. Bu kez daha sertti ve daha rahat. Tek elimi şortunun içine kalçasına kaydurdum ve sıktım. Yine tedirgin olduğunu vücudunun titremesinden anlamıştım. Dudaklarımı dudaklarından çektim ve dilimi boynunda gezdirmeye başladım. Arada öpüyor ve emiyordum. Öpüşlerimle daha rahatlıyor ve zevk alıyordu. Sutyenini çıkarmama rağmen göğüslerine bakmamış hemen vücudunu vücuduma dayamıştım utanmaması ve rahat olabilmesi için. Ama tenime değen göğüslerinin varlığını görmezden gelemiyordum ve hafifçe geri çekilip dudaklarımla dudaklarını bulurken bir elimle kalçasını okşuyor, diğer elimi ise göğsünün tam altına getiriyordum. Dudaklarımla onu yu-

muşacık öperken başparmağımla göğsünün altındaki yuvarlaklığı okşadım. Yavaşça göğüs ucuna doğru çıkarken ikimizin de sesli nefesleri artmıştı. Göğüs ucuna vardığımda, parmağımla ucunu okşadım. Dudaklarımın arasında öpüşürken sesli bir şekilde inledi. Daha da tahrik olarak göğsünü avucumun içine aldım bir yandan tamamını okşarken, diğer yandan ucuyla oynuyordum. İnemeleri daha da arttı ve bu beni daha da deli ediyordu. Aniden belinden tuttum ve onu sırtüstü yatağa yatırıp üzerine çıktım. Şu an tüm güzelliğini bütünüyle görebiliyordum. Bacaklarının arasındaydım ve içine girmek için ölüyordum. Elimi şortuna getirdim. Hızlı bir şekilde bacaklarından sıyrıp kenara fırlattım ve üzerine eğildim. Tek elimle bir göğsünü avuçlarken ve göğüs ucuyla oynarken, diğer göğsüne dudaklarımı değdirdim. Göğüs ucunda dilimi gezdirirken inlemeleri daha da arttı. Tadı ve kokusu muhteşemdi...

Kendini bana bırakmış, zevk alıyor ve beni hiç engellemiyordu. Bense kendimden geçmiş sadece onunla yanıp tutuşuyordum. Dudaklarımla daha aşağılara inerken altımda zevkten kıvranıyordu. Daha da aşağıya indiğimde dantelli kırmızı tangasının içini görebiliyordum ve kendimi tutamayıp çamaşırının kenarını tuttum. Yırtıp yırtmamak arasında gidip geliyordum. Patlamak üzereydim. Tam yırtacakken elimi tuttu.

Bu hareketiyle henüz zamanının gelmediğini anlamıştım. İstemeyerek de olsa elimi çektim. İç çamaşırının üzerinden kısıklarını okşadım ve yukarıya yanına kıvrıldım. İkimiz de bu kadar tahrik olmuşken rahatlamalıydık. Yavaşça onun elini aldım ve tangasının üzerine koyup onun elinin üstünden, eline rehberlik ederek cinsel organını okşamaya başladım. Elini çekmeye çalışarak gözleri kapalı bir şekilde, "Yapma... Lütfen," diye yalvardı. Sesi kısık ve arzu doluydu.

Diğer elimle saçını okşadım. "Rahatlamalısın bebeğim. İzin ver lütfen," diyerek saçlarını öptüm ve elini elimin içinde serbest bıraktı.

İç çamaşırının ve elinin üzerinden okşamalarımı artırdıkça daha şiddetli inlerken ben de göğüslerine, boynuna, dudaklarına, her yerine öpücükler konduruyordum. Elini sırtıma koydu ve art arda kasılarak boşalırken, sırtıma tırnaklarıyla derin çizikler bıraktı. Elini çekerken ona hayranlıkla bakıyordum. O ise yüzüme bakamıyordu. Göğsü yaşadığı orgazmı inip kalkıyor ve beni daha da etkiliyordu. İlk kez böyle bir şey yaşadığını bilerek ve ilk kez benimle yaşadığını bilerek, dudaklarımla saçlarına minicik bir öpücük kondurduktan sonra yatakta doğruldu ve nevresimi alıp hemen üzerini örttü. Utancından öldüğünü biliyordum. Onu yalnız bırakmak ve kendimi de rahatlatmak için ben de yataktan kalktım ve banyoya doğru ilerledim.

Banyoya giderken yaşadıklarımızın benim için de bir ilk olduğunu düşünerek gülümsedim. Daha önce kimseye yapmadığım şeyleri yapmıştım.

Döndüğümde sırtı bana dönük yatıyordu. Yatağa girdim ve ona yaklaştım. Uyuyup uyumadığını anlamak için yüzüne baktım. Gözleri kapalıydı, melek gibi görünüyordu ama uyumadığını biliyordum. Yaşadıklarımızdan sonra uyuyamayacağını da...

Arkasından kollarımı çıplak bedenine sardım ve kulağına, "Benim kadını," diye fısıldayıp gözlerimi kapattım.

On Sekizinci Bölüm

Beni, bilmediğim, onunla öğrendiğim ve tattığım, daha önceki hiçbir duyguya benzemeyen zevklerin arasına sokuyor ve bunu öyle ustaca, öyle nazik, öyle baştan çıkarıcı bir şekilde yapıyordu ki... Hayır diyemiyor ve daha fazlasını istememe sebep oluyordu. Hiç utanmadığım kadar utanıyordum. Hiç korkmadığım kadar korkuyordum. Ama yine de onu istememe engel olamıyordum.

Her şey nasıl da bir anda değişmişti. Önce beni kaçırıp psikopat sonra sevgilim... Aklım almıyordu duygularım, beynim karmakarışık. Emin olduğum tek şey muknatis gibi ona doğru çekildiğim ve deli gibi onu istediğimdi. Bana yaptığı şey karşısında kendimi daha özgür ve daha kadın gibi hissediyordum. Bekâretime istemediğim için dokunmasa bile bana güzel ve eşsiz olduğumu hissettirmesi bile bu duygular içerisine girmemi sağlamıştı.

Gerçekten söylediği gibi bana istemediğim hiçbir şey yapmıyordu. Bu da ona daha çok güvenmemi sağlıyordu.

Yatakta sırtımı dönmüş bu düşünceler içindeyken odaya geri geldi ve yatağa girdi. Utancımdan onunla konuşmamak için gözlerimi kapattım. Nevresimin altına girdi ve kollarını bedenime sararak bana sarıldı. Kollarında şaşırtıcı derecede huzurlu hissediyordum.

“Benim kadını,” diye fısıldayınca gülümsedim ve içimden,

“Benim erkeğim,” diyerek kendimi uykuya teslim ettim.

Bileğimdeki baskıyla gözlerimi araladım ve yüzüyle karşılaştım. Bileğime baktığımda eliyle bileğimden sınırsız tutmuştu. Hava aydınlanmış olmasına rağmen sersem

gibiydim. Tekrar yüzüne baktım. Yan yatıyordu. Uyurken bile ne kadar yakışıklıydı. Gözlerini araladı ve uykulu uykulu,

“Buradasın,” dedi.

Bileğimi oynattım ve kaldırıp ona gösterirken, “Olmam mümkün değil,” dedim.

Gülümsedi ve gözlerini kapatıp sırt üstü döndü. Beni de bileğimden çekerek göğsüne yatırdı ve sıkıca sarıldı. O beni hızla çektiğinde bile göğüslerimi örten nevresimi bırakmadım. Yapmak istediğimi yapmış, o beni göğsüne yerleştirirken nevresimi aramıza sokmayı başarmıştım. Gözleri kapalı bir şekilde yeniden uyumaya hazırlanırken mırıldanarak, “Kurnaz kız,” kelimeleri döküldü dudaklarından.

Gülümsedim ve ben de gözlerimi kapayıp göğsünde uykuya daldım.

Tekrar uyandığımda oda karanlıktı. Salondaki ışığın odayı aydınlatmasıyla etrafı görebiliyordum. Yanıma baktım. Yanımda yoktu. Salondaki ışıktan salonda olduğunu anlamıştım. Yatakta doğruldum ve gerindim. Sağa sola bakarak sutyenimi, şortumu ve tişörtümü aradım. Benim tarafımda bulamayınca onun yattığı tarafa baktım. Yerde duruyorlardı. Tişörtüm ve şortum tersti ve aklıma dün geceyi getirdi. Utanarak hepsini yerden aldım ve düz çevirip giydim. Yatağa baktığımda çarşaf darmadağınaktı. Her yerde sevişmemizin izleri vardı. Vücudumda ve kıyafetlerimde ise onun kokusu. Gülümsedim ama odadan çıkmaya çekiniyordum. Onunla dün geceden sonra yüz yüze gelmeye cesaretim yoktu.

Yatağı düzeltmeye başladım sanki dağılmamış görünürse daha az utanacaktım. Yatağı düzeltirken kapı açıldı. Kapının sesiyle arkamı döndüm. Kapıda durmuş bana bakıyordu. Odanın ışığını yaktı ve ben yatağı düzeltmeyi bitirirken,

"Uyanmana üzüldüm. Seni öpücüklerimle uyandırmayı düşünmüştüm," dedi sırtarak.

Durdum ve tek kaşımı havaya kaldırarak, "Öpücüksüz de uyanabiliyorum," dedim ve yanından geçip odadan çıktım.

Kendi odama girerken peşimden geliyordu. Yüzüne bakmamak için oldukça seri hareket ediyordum. Sanki ondan kaçtığımı anlamışçasına beni takip ederek, sinir etmeye çalışıyordu.

Odama girdiğimde kapıya yaslandı ve bornozu almamla tekrar kapıya yöneldim. Elimdeki bornozu baktı ve kapıdan çekilip kendi odasına doğru yürüdü. Arkasından bakarken ne yapmaya çalıştığını anlayamamıştım ve önemsemeyip ondan kurtulduğuma sevinerek banyoya yürüdüm.

Suyu açıp sıcaklığını ayarladım. Küveti doldurmayıp ayakta durmak istiyordum. Kabini kapattım. Üzerimdekileri çıkarıp suyun altına girdim. Ilık su, başımdan aşağı dökülürken kendimi çok daha canlı hissetmeye başlamıştım bile.

Aniden açılan kapı sesini duyduğumda şarkı mırıldanmasından onun geldiğini anlamış ve paniklemişim!

Tanrım, çırlıçıplaktım!

Kabini kapattığıma dua ediyordum ama bornozum asıdaydı ve onu almak için kabin kapılarını açmam ve askıya uzanmam gerekecekti. Bu da her yerimi görmesi demekti!

Kabinin kapılarını iki taraftan sıkıca tuttum. Sanki ondan daha güçlüymüşüm gibi ise yarayacağını düşünerek.

'Gerçekten aptalsın Selin!' diye kızıyordum kendime.

Dün gecedен sonra bana biraz zaman tanıyacağını düşünmüştüm. En azından utanmamın geçmesi için falan ne biliyim.

Kapı diğer taraftan açılmak için zorlandı ama açmasına izin vermedim.

Kahkahayla karışık, "Hadi ama Selin, dün hemen hemen her yerini gördüm, dokundum hatta..." diye devam edecekken, "Tamam!" diye bağırdım ve devam ettim.

"Kes şunu, devam etme," dedim sesimi alçaltarak. Utancımдан yerin dibine girecektim.

"O zaman aç kapıyı hadi... Sevgilini daha fazla bekletme," dedi. Ses tonundan piçliğinin en üst seviyesinde olduğunu anlamıştım.

"Mahremiyet denen şeyden haberin yok mu senin! Sevgili bile olmuş olsak tek başıma düş alabilmeliyim!" diye onu sinirli bir şekilde azarladım.

Hâlâ kabinin kapısını tutuyordum.

"Benim evimde, üstelik de seninleyken mahremiyet yok bebeğim," deyip kabinin kapılarını kolayca açtı.

Aşar açmaz çığlık atarak yere çömeldim ve her yerimi ondan saklamaya çalıştım.

Bana bakarak gülümsedi. Bakışları yumuşak ve sevgi doluydu. Sanki az önceki o değilmiş gibi başımı yan yatırıp, "Kadınımı ben yıkamak istiyorum," dedi.

Küvetin içine sinmiş, sinirle her yerimi saklamaya çalışarak, "Dalga geçiyorsun herhalde!" dedim söylediği hoşuma gitse de ve tek parmağımı havaya kaldırarak devam ettim.

"Bir... Ben senin kadının değilim."

"Olacaksın," dedi sözümün hemen ardından.

Kaşlarımı kaldırdım ve kendinden emin tavrına şaşkınlıkla baktım.

İkinci parmağımı havaya kaldırdım, "İki... Beni yıkamayacaksın."

Gülümsedi. Gözlerini kapatarak ellerini beline koydu ve başını iki yana salladı.

"Kesinlikle yıkayacağım," deyip gözlerini açtı ve muzip bir şekilde bana bakmaya devam etti.

Sinirle gözlerimi açarak ona baktım ve üçüncü parmağımı da havaya kaldırdım.

"Ve üç... Hemen bu banyodan çıkıyorsun!" diye bağırarak kapıyı gösterdim.

Kaşlarını çattı ve aniden sinirlenerek, "Asla!" dedi ve keskin bakışlarını gözlerime sabitledi.

Uzun bir süre birbirimize öldürecekmiş gibi baktıktan sonra tek kaşını kaldırarak, "Burası benim banyom. Çıkmak istiyorsan seni tutmayacağım," dedi ve boxer'ını aşağıya indirdi.

Küçük bir çığlık atarak başımı dizlerime koyup görüşümü engelledim ve gözlerimi kapattım.

"Sapıksın sen!" diye bağırdım. Ama başım dizlerime gömülü olduğu için sesim boğuk çıkmıştı.

Kulağıma gelen seslerden ve hissettiğim esintiden küvete girmiş olduğunu anladım.

Çaresizlik içinde ne yapacağımı düşünürken, "Sapığım öyle mi? Gece sapık olduğumu düşünmüyordun," diye söylendi keyifle.

Suyun üzerime sıçramasıyla çoktan düşün altına girmiş olduğunu anlamıştım.

Başımı kaldıramıyor, öylece küvetin içinde duruyor ve söylediğinden utanarak duş almayı bitirmesini bekliyordum. Birden suyun bacaklarımdan yükseldiğini hissettim ve gözlerimi açtım. Su yavaşça yükseliyordu. Sevinse miydim korksa mıydım bilemedim. Küveti suyla doldurması küvette uzun süre kalacağımıza ve benimle planları olduğuna işaretledi. Aynı zamanda kendimi de suyun altında saklayabilirdim. Ama olacak ihtimalleri ve yine aklımdaki planları merak ettikçe içimi korku kaplasa da heyecanlanmama engel olamıyordum. Gözlerim açık suyun köpürek yükselmesini izliyor ve sabırla biran önce vücudumu saklamasını bekliyordum. O ise ılık çalıp keyifle kıpırdanıyordu. Sonunda su göğüs hizamı geçmişti ama çıplak olduğu için o da küvete oturmadan başımı kaldıramıyordum. Dayanamayıp, "Otur artık," diye söyledim sinirle.

Söylenmemle suyu kapattı ve suyun küvetten taşmasına aldırmayarak küvete oturdu. Oturduğu anda hemen

başımı kaldırıp ona ters ters baktım ve en köşeye geçip arkama yaslandım. O ise sırtarak bana bakıyordu.

On dakikadır aynı pozisyonda kıpırdamadan durduğum için sırtım ve kığım ağrımişti. Boynumu tutarak, "Senin yüzünden her yerim tutuldu," diye azarladım onu.

"Seni zorla oturtmadım. İstersen çıkabilirdin. Yanımda olmak senin tercihindir," dedi arkasına yaslanırken gülererek.

"Beni çaresiz bırakan da sendin. Yanında olmak istediğimden falan değil, yani..." dedim hızla ve ağrı yüzünden gerindim.

"Hişşş... Sus ve gel buraya," derken bana doğru yanaştı ve karşı çıkmama fırsat vermeden kolumdan tutup sırtımı kendisine çevirdi.

İkimiz de çırılçıplakken ona bu kadar yakın olmak anında nefesimi hızlandırmıştı. Güçlü ellerini boynumda hissedince irkildim. Boynuma ve omuzlarıma yumuşak bir şekilde masaj yapmaya başladı. Gerginliğimi anlayıp, "Sakin ol," dedi sessizce.

Gevşemeye başladım.

Düşünceli davranışları beni etkiliyor ve şu ana kadar erkeklerle ilgili tüm tabularımı ezip geçiyordu. Her erkeğin Deniz gibi olması mümkün değildi. Zıtlıklarla dolu farklı bir karakterdi; hem kibar hem kaba, hem sakin hem sinirli, hem şefkatli hem acımasız. Bu listeyi sabaha kadar uzatabilirdim.

Elleri omuzlarımdan sırtıma kaydı ve sırtıma yuvarlak daireler çizerek masaja devam etti.

"Vücuduna dokunmama alışmalısın. Bunu sık sık hatta her fırsatta yapacağım," dedi keyifle.

Vücudunda ellerinden başka hiçbir yeri bana dokunmuyordu. Onu hissetmek istesem de utancımın ilk adımını atamıyordum. Koltuk altına ve kürek kemiğime masaj yapmak için dokununca huylanarak hafifçe kıkırdadım. Kollarımı kapatarak ellerinin hareket etmesini engellemeye çalışıyordum. Ama inatla dokunmaya devam ediyordu.

“Kes şunu,” dedim gülerek.

Gıdıklandığımı anlamasına rağmen, “Neyi?” dedi o da gülerek.

Ama isteğini artırmış olmalıyım ki bu kez bir elini suyun altına belime indirdi ve bu kez orayı gıdıklamaya başladı.

Gülerek, “Yoksa gıdıklanıyor musun?” dedi.

Yerimden sıçrayarak kollarını tutmaya çalıştım ve kahkaha atarak ona döndüm. “Kes dedim sana!” derken gülmememe engel olamıyordum.

İçten gülümsemesiyle bana bakıyordu. Bense vücudumu kollarından kurtarmak için kollarına vuruyordum etrafa su sıçratarak. Ben vurdukça o daha da çok beni gıdıklamaya çalışıyordu. Durdu.

Yüzünü muzip bir ifade aldı ve dudağını ısırıldı. Tanrım, dayanılmaz seksi oluyordu böyle yapınca. Hamle yapacağını ifadesinden anlamıştım. Anı bir şekilde ondan kaçmaya başladım. Kaçabileceğim geniş bir alanım olmamasına rağmen. Beni yakalayacağını biliyordum ama onunla oyun oynamak da istiyor, çok eğleniyordum. Belimden tuttu ve gülerek yalandan vahşi bir ses tonuyla, “Kaçamayacaksın,” deyip beni kendisine doğru çekmeye başladı.

Küvetin kenarlarına tutunsam da gülmekten gücümü toplayamıyor ona doğru kayıyordum.

“Bırak beni, pis sapık!” diye bağırdım yine gülerek.

“Bana daha kaç kere sapık diyeceksin?” diye sordu o da gülerek ve beni kendine çekerken bacaklarımı uzatıp bana ulaşamaması için karnına sabitledim. Beni her kendine doğru çekişinde ben de onun kaslı karnına bastırarak güç alıyor onu zorluyordum.

Durdu ve kollarımı bıraktı. Hâlâ gülümsüyorken tek kaşını kaldırdı.

“Elimden kaçabileceğini mi sanıyorsun,” dedi ve hızlı elini suyun altına sokarak bacaklarımdan tutup beni kendine çekti. Dengemi kaybedip çığlık atarak geriye doğru suyun altına düştüm.

Suyun üstüne çıkmaya çabalarken belimde hissettiğim tek elle suyun üzerine çekildim. Nefes almaya çalışıyordum. Yüzümde ve gözlerimdeki suyu silmek için elimi kaldırmaya çalıştığımda iki elimin de arkamda onun eliyle sıkıca tutulduğunu fark ettim. Ne ara beni bu şekilde kıstırdığını anlamamıştım bile. Daha çok kendime geldiğimde ise onun tüm bedenini üzerimde... Her yeri ama her yerini vücudumda hissediyordum.

Gözlerimi açamasam da boynumdaki elinden küvetin köşesine beni yatırmış olduğunu anlamıştım. Başımı çarpmamam için elini boynuma koyması ise ayrı bir hoşuma gitmişti.

Elinden kurtulmak için hareket etmeye çalıştım ama başaramadım ve onun gülüşünü duydum. Gülerek iddialı bir sesle,

“Bana bir daha sapık diyecek misin?” diye sordu.

“Ellerimi bırak,” dedim. Sesim sinirli çıkıyordu.

“Önce soruma cevap vermelisin,” dedi.

Yine benimle oynuyordu. Sinirli bir şekilde, “Cevap vermek zorunda değilim! Bırak beni!” diye bağırdım.

“Eğer bu şekilde ne kadar seksi göründüğünü bilseydin cevap verirdin. Aksi halde kendimi tutamayacağım ve seninle hiç durmadan sevişeceğim,” dedi. Sesi boğuk ve arzuluuydu.

Kalbimin atışları hızlandı. Zaten bedenime değen teni ve bacaklarının arasındaki sertlik beni yeterince baştan çıkarıyordu. İlk kez cırılçıplak bir şekilde tenlerimiz birbirine değiyordu. Bu durumdan kurtulmak için hızla, “Evet! Diyeceğim oldu mu? Sapık!” dedim.

“Yanlış cevap bebek,” dedi keyifli sesiyle ve ıslak dudaklarımda ıslak dudaklarını hissettim.

Ağır ağır dudaklarımı öpüyor arada küçük ısırıklar bırakıyordu. Kasıklarındaki ani karıncalanma gittikçe yukarılara çıkıyor tüm vücudumu sarmaya başlıyordu. İlk önce gerilsem de dudaklarının güzel dokunuşuyla gevşedim ve

ona karşılık vermeye başladım. Tanrım! Onu deli gibi istiyordum.

Bileklerimi tutan eli göğüslerime kaydı. Elini göğsümde yavaşça gezdiriyor arada göğüs uçumu okşuyordu. Aldığım zevkle inlememe engel olamıyordum. Öpüşmeye devam ederken göğsümdeki elini çekti ve belimden tutup beni doğrulttu. Dudaklarını dudaklarımdan ayırdı. Dudaklarını çekmesiyle nefes nefese kalmıştım. Ben gözlerimi silmek için hamle yaparken benden önce davrandı ve iki eliyle gözlerimi silmeye başladı. Ben de ellerimle geniş kollarından tuttum. Nefes nefeseydim. Durmasın istiyordum. Yanıyordum. Gözlerimdeki elleri saçlarıma kayınca gözlerimi açtım. Gözlerim gözlerini buldu. Öyle derin ve anlamlı bakıyordu ki gözlerimi ondan alamıyordum.

Islak saçları, ıslak bedeni, ıslak dudakları... Hepsi bana aitti. Başkasının olmasma asla izin vermeyecektim. O benim kadınımdı. Benim olacaktı. Henüz ona tam olarak sahip olamasam da, bunu kendi rızasıyla istemesi için her şeyi yapacaktım.

Yaptıklarımı onu tahrik ettiğimi görebiliyordum. Devam etmeyip durdum çünkü o sevişmek için hamle yapmadıkça kendimi sürekli ondan yararlanıyormuş gibi hissediyordum. Onu baştan çıkarmalarımla bana karşılık verdiğini sanıyor, benden yeterince hoşlanmadığını düşünüyordum. Ellerimi saçlarından çektim ve omuzlarından tutarak bana arkasını dondurdum. Ne yaptığımı anlamasa da sessizce itaat etti. Banyo askısından lifi aldım ve bir miktar vücut şampuanı dökerek elimle köpürttüm. Vücuduna yapışan ıslak saçlarını toplayıp omuzunun bir kenarından sarkıttım ve lifle sırtını yıkamaya başlamadan önce omuzuna küçük bir öpücük kondurdum. Gülümsediğini biliyordum. Sırtını iyice yıkadıktan sonra tekrar omuzlarından tutarak yüzü bana gelecek şekilde döndürdüm. Yü-

zümeye baktı. Yanakları pembeleşmiş bir şekilde gözlerini gözlerimden çekmeden,

"Beni neden yıkıyorsun?" diye sordu sakince.

Tek kolunu liflemek için elime aldığımdaya, "Çünkü öyle istiyorum," dedim gülümseyerek. Diğer kolunu elime aldım ve onu da yıkamaya başladım.

"Neden istiyorsun?" diye sordu meraklı ve anlamayan bakışlarıyla.

Lifi boynunda gezdirirken, "Çünkü sana dokunmak hoşuma gidiyor," dedim.

Küçük çocuklar gibi sorularına devam ediyordu.

"Neden hoşuna gidiyor?" diye sordu. Gerçekten nede-nini anlayamıyor görünüyordu. Durdum ve gözlerine baktım.

'Neden hoşuna gidiyor Deniz?' diye kendime sordum. Evet, ondan hoşlanıyordum ama daha önce de hoşlandığım kadınlar oldu. Hiç birini yıkamadım. İstemedim hatta beraber olmak haricinde başka hiçbir şey aklıma bile gelmemişti.

"Bilmiyorum," dedim ve anlamaz gözlerle ona bakmaya başladım.

Cevabım karşısında gözlerini kırıştırdı. Yüzündeki hayal kırıklığıyla ne yaptığını bilemeyerek lifi elimden aldı. Yüzüme bakmıyordu ve bu kez elini omzuma getirerek, o beni yıkamaya başladı yavaşça.

Hareketiyle şaşırmış bir şekilde hem eline hem yüzüne bakıyordum. Yüzü gittikçe ifadesiz bir hal alıyordu. Su an düşüncelerini okumak için her şeyimi verebilirdim. Cevabımla onu kırdığımı biliyordum ama ona yalan söylemek istemiyordum. Aklım karıştı. Aklımın içi tamamen onunla doluydu.

Âşık mıydım?

"Kolunu uzat çok ağır."

Sesiyle düşüncelerimden uzaklaştım ve bu kez aynı soruyu ben ona sordum.

"Beni neden yıkıyorsun?" diye sordum.

"Beni daha fazla yıkamaman için. Devam etseydin dokunmaman gereken yerlere dokunacaktın," diye söyledi hafifçe gülümseyerek.

Özellikle keyifli olmaya çalıştığını anlasam da ona uydum ve lifi elinden kapmaya çalışarak, "Ver şunu bana," dedim.

Boş bulunup lifi elimden almasına izin verdiğim ve tüm vücudunu yıkama fırsatını kaçırdığım için kendime kızıyordum.

Elini kaçırdı. "Zorla elde etmiş olduğun hakkı kaybettin," dedi muzipçe gülerek.

Teslim oldum ve konuyu değiştirerek, "Bu akşam nereye gitmek istersin?" diye sordum.

Gözleri ışıldadı.

"Benim seçmemi mi istiyorsun?" diye hayretle bana baktı.

"Evet, sevgilime seçme hakkı tanıyorum," dedim ve gülümsedim.

"Çok açım. Önce yemek yesek sonra bir yerlerde içmeye gitsek olur mu?" diye sordu utanarak.

Gülümsedim. "İyi fikir ama bunun için bir bedel ödemem gerekecek," dedim sırtarak.

Kaşlarını çattı. "Ne gibi bir bedel?" diye sordu.

"Her gece itiraz etmeden benimle uyuyacaksın," dedim.

"Buysa kolay... Kabul," dedi birkaç saniye düşündükten sonra.

Gülümsedim. "Çıplak," deyip tepkisini merak ederek başımı yana eğerken, "Ne!" diye bağırdı.

On Dokuzunu Bölüm

Üzerimi giyinip saçlarımı ve makyajımı yaptıktan sonra odadan çıktım.

Bugün siyah kalçalarımın altında biten sade, dar, askısız bir elbise giymiştim. Çok kısaydı ama hoşuma gitmişti. Seksi görünüyordum. O da benim ardımdan odasından çıkınca göz göze geldik ve ardımdan birbirimizi arzulu gözlerle süzmeye başladık. Benim gibi siyah giymişti; siyah bir tişört ve kot. Nasıl bu kadar seksi ve yakışıklı olabiliyordu. Onu gördüğüm anda bende anında ona dokunma hissi uyandırıyordu. Yavaşça yaklaşarak,

"Sanırım bu gecenin sonu iyi bitmeyecek. Tüm erkeklerin bakışları üzerinde olacak ve ben hepsini döveceğim," dedi çarpık gülümsemesiyle.

Beni beğendiğini anlamanın verdiği keyifle, "Haklısın... Ben de birkaç kadın dövebilirim," dedim dudağımı ısırarak.

Yanıma geldi ve belimden tutup vücudumu kendine bastırdı. Yüzüme iyice yaklaşarak dudaklarıma baktı. "Sadece birkaç tane mi? Bana haksızlık ediyorsun," dedi kısıksesiyle.

"Ondan bile şüpheliyim," dedim muzipçe gülümseyerek.

Dudaklarımı dudaklarıyla yumuşak bir şekilde bir kere öptü ve belimdeki eli kalçama doğru inerken diğer eliyle ensemden tutarak beni mutfak masasına dayayıp vücudunu bana bastırdı.

"Emin misin?" diye sordu ve cevap vermeme fırsat tanımadan alt dudağımı yaladı.

"İstediğim zaman karşı konulmaz olabilirim," diyerek üst dudağımı da yaladı.

Bense bana yaptıkları karşısında adeta eriyor ve gerçek-

ten karşı koymak bir yana daha da fazlasını istiyordum. İki eliyle belimden tuttu ve hafifçe havaya kaldırıp beni mutlak masasına oturttu. Bacaklarımı iki yana açıp bacaklarımın arasına yerleştirdi ayakta durarak.

"Ne renk giyiyorsun?" diye sorduğunda önce anlamasam da sonra neyden bahsettiğini anladım ve yüzüm kızarak,

"Seni ilgilendirmez," dedim ve yüzümü yere eğerek masadan inmeye yeltendim.

Ama güçlü kollarıyla beni yerime sabitleyerek gülümsemi.

"Bence ben ne renk olduğuna bakmadan evvel söylemelisin," dedi.

Kaşlarımı çatarak, "Burada açlıktan bayılmak üzereyken iç çamaşırımın rengini mi konuşacağız?" diye söyledim sert bir şekilde.

"Evet, bütün gece bunu düşünüp çıldırmaktan iyidir," diye söyledi ve eteğimi yukarıya sıyrıracakken eğilip kolunu ısırdım. Göğsünden itip o koluna bakarken masadan indim. Kapıya doğru yürürken arkamdan sesini duydum.

"Sırtımdaki tırnak izlerinden sonra şimdi bir de ısırık iziyle uğraşacağım," dedi ve yanıma gelip utancımın kızarmış yüzüme bakarak,

"Vahşi," dedi ve elimden tutup kapıyı açtı.

Gülümseyerek el ele otoparka indik. Arabaya binerken gözleri bacaklarımdaydı. Eteğimin ortasını tutarak koltuğa oturdum. İç çamaşırımı görmek için her fırsatı değerlendirceğini biliyordum. Ona söylemeyerek çıldırtmak için elimden geleni yapacaktım. Kapımı kapattı ve arabaya binerek yerine yerleşti.

Yemeklerimizi yerken hiç konuşmuyorduk. Sanki gizli bir oyun oynuyor gibiydik. İkimiz de her an tetikteydik. Sohbet açmak için, "İçmek için beni nereye götüreceksin?" diye sordum.

"Seni sarhoş edip seninle dans edebileceğim bir yere," dedi çatalını ağzına götürürken ve ağzındaki yemeği bitirip, "Kırmızı mı?" diye sordu.

İçtiğim su neredeyse ağzımdan fışkıracaktı.

Yutkundum. "Hayır," dedim muzipçe gülümseyerek.

Tek kaşını kaldırıp gözlerini gözlerimden ayırmadan, "Masanın altına girmemi mi istiyorsun. Emin ol söylemezsen yapacağım," dedi.

Sesi gayet ciddiydi. Hemen ayağa kalktım. "Hadi gidelim," dedim.

Yapacağını biliyordum. Durumdan kurtulmak için tek çarem buydu.

Küçük bir kahkaha attı ve arkasına yaslandı. Garsonu çağırarak hesabı istedi. Ayakta durmuş onu bekliyordum. Hesabı ödedi ve elimi tutarak restorandan çıkarken, "Lanet olsun tüm gece bunu düşüneceğim," diye kendi kendine söylendi arabaya doğru yürürken ve gözlerime bakıp "Neye mal olursa olsun, gecenin sonunda bile olsa çamaşırlarını kendi gözlerimle görüp, kendi ellerimle çıkartacağım," dedi iddialı ve ciddi bir ses tonuyla.

Yüzümün alev almasıyla gözlerimi gözlerinden kaçırdım ve onun açmasını beklemeden arabanın kapısını açarak arabaya bindim.

Mansion adında bir kulübün kapısında durduk ve inip tüm kibarlığıyla kapımı açtı. Arabadan indim ve valeyeye anahtarı vererek elimi sıkıca tuttu. İçeriye girerken, "Uslu bir kız ol ve beni çıldırtma," dedi gülümseyerek tek kaşını havaya kaldırdı.

"Aklımda tutacağım," dedim ben de ona gülümseyerek.

İçeri girdik. İçerideki takım elbiseli adamlardan birisi hemen yanıma geldi ve müziğin sesinden duyamadığım bir şeyler konuştular. Adamın eşliğinde bar kısmına geçerken, "Siyah mı?" diye sordu muzip bakışıyla bana bakarken.

Başımı iki yana salladım. "Hiç vazgeçmeyeceksin değil mi ve hayır," diye cevap verip gülümsedim.

"Kesinlikle," dedi o da bana gülümserken.

Yüzümü yanma geldiğimiz bar taburelerine çevirerek ve mini eteğimden zor zar oturmaya çalışarak, "İyi... Ben de," dedim ve sııttım.

Barmene bir şişe tekila söyledi ve kulübün içine göz gezdirdi. Ben de aynısını yaparak kulüpteki insanlara bakmaya başladım. Her milletten insan kulübü tıka basa doldurmuş, dans ediyor, öpüşüyor ve sohbet ediyordu. Keyifliydim, mutluydum. Yanımda hoşlandığım ve delice yakışıklı olan adam vardı. Sanırım bundan daha fazla bir şey isteyemezdim. Başımı çevirip ona baktım. O da bana baktı. Gülümsedi ve aniden taburemin iki yanından tutarak tabureyle beraber beni bacaklarının arasına çekti ve ellerini taburenin iki yanından ayırmadan, "Böyle daha iyi, başka erkekler senin benim kadınımlı olduğunu bilmeli," dedi ve dudaklarımlı bakarak geri çekildi.

Bir hareketleriyle beni anında etkisi altına almayı nasıl başarıyordu?

"Senin kadınımlı olmadığını daha önce söylemişim," dedim ve tekilamı kafama dıktım.

Elini cebine atarak telefonunu çıkardı ve kaşlarını çattı. Bana bakarak, "Birazdan geliyorım. Yanına bir erkek gelirse..." deyip tekila şişesini gösterdi ve "şişeyi kafasına geçir," deyip dudaklarımlı ani küçük bir öpücük kondurup kalktı ve ekledi. "Tıpkı bana yaptığın gibi," diyerek imalı bir şekilde sııttı.

"Senin başına kadeh geçirmişim," dedim gülerek.

"Sevgilin olmamın ayrıcalığı bu," dedi ve çıkışa doğru yürümeye başladı.

Gülümsesem de onu kimin aradığını merak etmişim. Arkasından bakarak insanların arasından kulüpten çıkışını izledim ve önüme dönüp etrafımlı bakmaya başladım.

Ben ne olduğunu anlamadan anında Deniz'in taburesi-ne yakışıklı bile diyemeyeceğim bir adam oturdu ve çap-

kın bir şekilde gülümseyerek Fransızca bir şeyler söyledi. Fransızca bilmiyordum ve İngilizce, "Ne dediğini anlamıyorum ve bir erkek arkadaşım var lütfen git," diye söylendim ters bir şekilde. Kavga çıkmasını istemiyordum. Deniz'in gördüğü anda adamı hastanelik edeceğini biliyordum çünkü.

Yılışık bir şekilde gülümseyince sarhoş olduğunu anladım. O da İngilizce bilmiyor olmalı ki kalkıp gitmiyordu. Sağuma soluma bakarak etrafta Deniz'in olup olmadığını kontrol ettikten sonra adamın kolundan tuttum ve tabureden inip onu da tabureden kaldırarak benden uzağa ittim. Adam bir an şaşkın bir şekilde bakarken tekrar sarhoş bir şekilde sırtıttı ve kollarımdan tutup beni kendine çekmeye çalıştı. Elinden kurtulmaya çalışıyordum ama sarhoş olmasına rağmen güçlüydü ve çabalarım sonuçsuz kalıyordu. Sabrımın tükenmesiyle tek kolumu ondan kurtardım ve elimi yumruk yaparak yüzüne geçirmek için kaldırdığımda bir el bileğimden tuttu. Sinirle arkama baktığımda onu gördüm.

Kaşlarını çatmış bir katil gibi adama bakıyordu. Adamın kolumdaki diğer elini sertçe kolumdan çekerken bana baktı,

"Beyaz mı?" diye sordu.

Şaşkınlıkla ona bakarken bu durumda bile hâlâ iç çamaşırımın rengini düşünüyor olmasına hayretle gülümsedim. Tüm sinirimi bir anda almıştı.

O da gülümsedi ve beni kendine doğru çekip eliyle belimi kavarken karşıımızdaki adamın boyundan tutarak öldürücü bakışlarıyla Fransızca bir şeyler söyledi ve adamı korkulu yüz ifadesiyle bırakıp güvenlik görevlilerine işaret ederek adamı gösterdi.

Beni belimden ittirerek tabureme oturtttuktan sonra o da oturdu ve sırtarak yüzüme baktı.

"Seninle bir ara çok sert sevişmeliyiz. Az önce çok seksi görünüyordun," dedi.

Anında yüzümün kıpkırmızı olduğunu hissettim ve

hiçbir şey söyleyemeden yüzümü önümde duran tekilayla dolu bardağa çevirerek hızlıca içiverdim.

Hâlâ sırtıtarak beni izlediğini biliyordum. Benden cevap beklediğini de... Yüzüne baktım ve tekila şişesini göstere-
rek,

"Bunu şimdi zevkle kullanabilirim," dedim imalı bir ses tonuyla.

Kahkaha attı ve o da bardağını kafasına dikti.

"Arayan kimdi," diye sorduğumda ciddileşti.

Etrafına bakarak, "Önemli bir telefon değildi. İş ile ilgili," dedi yüzüme bakmayarak. Şüphelensem de ısrar etmedim. "Ne iş yapıyorsun? Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama sen tüm hayatımı biliyor gibisin," diye söyledim merakla yüzüne bakarken.

Döndü ve yüzüme baktı. Gerginleştğini hissediyordum ve bu daha da meraklanmama sebep oluyordu.

"Güvenlik eğitimi," dedi kısaca ve konuyu değiştirmek istercesine devam etti. "Gel benimle," deyip gülümseyerek beni kolumdan tuttu ve piste doğru sürüklemeye başladı.

Ayağa kalkınca alkolün etkisiyle başım dönse de peşinden ilerledim ve piste geldiğimizde beni kendine sertçe çekti. Güçlü göğsüne sertçe çarptığımda anında heyecanlanmışım.

"Bugün sert dans edeceğiz bebeğim," deyip muzip bir şekilde gülümsedi.

Vücutlarımızda ayrı duran tek bir kısım bile kalmadan dans etmeye başladık. Bedenimi elleriyle sıkıyor arada döndürüp tekrar sertçe kendine çekip vücuduna bastırıyordu. Öyle ateşli dans ediyorduk ki tahrik olmaya başlamış ve kendimi onun yönlendirmelerine bırakmışım. Etrafımızdaki insanlar ara ara durup bize bakıyordu. Utanıyordum ama çok da hoşuma gidiyordu. Tekrar beni kendine hızlıca çekti. Omuzlarımdan tutup döndürdü ve yine sertçe sırtımı göğsüne dayadı. Elleriyle kollarımdan aşağıya indi ve ellerimden tutarak kendi boynuna doladı. Aynı şekilde ha-

fifçe sallanarak kollarını koltuk altımdan ve göğüslerimin kenarından aşağıya indirerek belimden kasıklarına geldi ve kalçamı sertçe kendine dayadı.

Diğer insanlardan ılık sesleri yükselirken kulağıma, "Pembe mi?" diye fısıldadı.

Gülümseyerek, "Hayır," dedim kısaca.

Sağa ve sola doğru kalçalarım sertleşmiş erkekliğine yapışık bir şekilde hareket ederken tek elini göğüslerimin altına, diğer elini de göbeğimin daha da aşağılarına kaydırarak bastırdı ve tek vücut olmuş bir şekilde sallanmaya devam ettik.

"Mor?" diye fısıldayarak tekrar sordu ve bu kez kıkırdayarak.

"Hayır," dedim yine.

Beni sertçe döndürerek belimden ve sırtımdan kendine yapıştırdı. Gözlerime bakarak çaresiz ve meraktan olur bir şekilde, "Lanet olsun Selin, ne renk giyiyorsun? Söyle yoksa seni tuvalete götürüp zorla bakarım," dedi sabırsızca.

Gülümsememe engel olamadan kulağına doğru yanaş-tım. "Giymiyorum!" dedim.

Aniden geri çekildi. Gözlerime şaşkın bir şekilde baktı ve elini kalçama indirip elbisemin üzerinden hızlıca yoklayarak iç çamaşırı olup olmadığını anlamaya çalıştı. O bunu yaparken utancımdan ölecektim. Onun ise başkalarının görmesi umurunda bile değildi. Gerçekten olmadığını anlamış olacak ki gözleri parladı ve bakışları karardı. Hızlı bir şekilde elimden tuttu ve çıkışa yöneldi. Ben de arkasından yürürken ona yetişmeye çalışıyordum.

Kapıdan çıktığımızda yerinde duramıyordu. Çok acil bir işimiz varmış gibi koşarak arabanın anahtarlarını getiren valeden hızlıca anahtarları alıp arabaya doğru beni çekti. Kolumu silkeledim ve elinden kurtularak durup ona baktım. Arkasını döndü ve durup o da bana baktı.

"Ne yapıyorsun? Nereye gidiyoruz?" diye sordum merakla ne yaptığını öğrenmeye çalışarak.

Hızla başımın iki yanından tutarak tutkulu bir şekilde dudaklarımı öptükten sonra ellerini çekmeden gözlerime baktı.

"Eve gidiyoruz," dedi nefes nefese ve devam etti.

"Bu gece kadını olacaksın."

Kulağıma fısıldadığı kelimeyle geri çekilip yüzüne baktım.

Şaka yapıyor olmalıydı değil mi? Ya da benimle dalga mı geçiyor bu sarhoş haliyle!

İç çamaşırı giyip giymediğini anlamak için kalçasını elimle yokladım. Bu şaşkınlıkla ne Selin'in utanması ne de bize bakan insanlar umurumda değildi. Elime hiçbir iz ya da çıkıntı gelmeyince bunu daha önce nasıl fark edememiş olmama kızarak anında tahrik olmuşum.

Tanrım, iç çamaşırı giymemişti!

Bu benimle birlikte olmaya hazır olduğu anlamına mı geliyordu? Aklıma başka bir ihtimal gelmedi ve elinden tuttuğum gibi kulüpten çıktık. Bu gece kadını olacaktı. Bu kez gerçekten onunla açık açık konuşacak ve neler hissettiğimi açıklayacaktım. Ona sahip olma düşüncesi bile vücudumdaki tüm kanın delice kasıklarına hücum etmesine sebep oluyordu. Onu arabaya bindirdim.

"Kemerini tak," deyip arabayı hızla eve doğru sürmeye başladım.

İçimde yanıp tutuşan arzularımın esiri olmuş resmen gözüm dönmüştü. Onunla delice sevişmeyi, inlemelerini duymayı istiyordum.

Gözlerini üzerimde hissettiğimde arabayı yolun kenarına çektim ve ona baktım.

"Neden durduk?" diye sordu.

"Eve kadar dayanabileceğimi sanmıyorum," dedim ve belinden tutarak onu kaldırdım. İki bacağını açıp hareketlerime ayak uydurdu ve kucağına oturdu. Kucağına oturmasıyla dudağımı ısırdım. Tanrım bu duruşu bile beni

zevkten öldürebilirdi. Bacaklarını açmasıyla eteği yukarı sıyrıldı. Eteğini indirmeye çalıştıysa da o kadar dardı ki başaramadı. Bense o üzerimde hareket ederken daha da tahrik oluyordum. Sonunda tek eliyle eteğinin ortasına bastırdı. Elinin cinsel organıma değdiğinin ve bunun beni daha da çıldırttığının farkında mıydı acaba? Ellerimle belinin iki yanından tutarak her an üzerine atlayacakmış gibi sertçe okşayıp gözlerine bakıyordum. O da masum ama arzulu bir şekilde bana bakarken nefeslerimiz birbirine karışıyordu. Nefes nefese,

"İstiyor musun?" diye sordum gözlerine bakarak.

"Bilmiyorum," dedi sonunda ve eliyle yanağını okşadı.

Hayal kırıklığıyla, "Neden iç çamaşırını giymedin o zaman?" diye sordum.

Utanarak gözlerini kaçırdı. "Ben... Şey... Elbisemden dolayı, yani... Elbise çok dardı ve hangi çamaşırını giysem giyeyim hepsi de çok iz yapıyordu. Ben de giymedim. Ama üzgünüm, sarhoşum. Çok değilim, kendimdeyim ama sanırım rahat davranıyorum ve buna engel olamıyorum. Ben... Bilmiyorum," diyerek tek eliyle başını ovaladı.

Tekrar hayal kırıklığı yaşadım. Alkolün etkisiyle düzgün cümle kuramadığının farkındaydım ama şuan rahatken ve aklındakileri saklamadan söyleyebiliyorken ona beynimin içinde beni kemiren soruları sormak istiyordum. Elimle yüzüne gelen saçını parmaklarımın arasına aldım. Saçını yüzünden çekerken aklımdaki en önemli soruyu sordum.

"Benden gerçekten hoşlanıyor musun?" dedim sessizce.

Gözlerime baktı. "Hoşlanıyorum," dedi masum bir şekilde.

İçimin rahatlamasıyla gülümsedim ve yanağını okşayarak, "Ben de senden hoşlanıyorum bebeğim," dedim ve ikinci soruma geçtim.

"Beni istiyor musun?" diye sordum çekinerek.

Hâlâ gözlerime bakarken, "Beni korkutuyor," dedi masumca.

“Tam olarak seni ne korkutuyor?” diye sordum merakla.

Ağzından laf almaya çalıştığım için kendimden utanmam da bana kendini hiç açmadığı için sorularıma devam ediyordum. Onu çözemiyordum. Çaresiz kalıyordum. Gerçek düşüncelerini ancak bu şekilde bilebilirdim. Bilmek zorundaydım. Bana seçme hakkı tanı mıyordu.

“Ben...” dedi ve gözlerime baktı. Tekrar başını eğerek elini göğsüme koydu. Gözlerini göğsüme sabitlemiş bir şekilde sözlerine devam etti.

“Beni kaçırdım ve ben senden hoşlanıyorum. Bu bana yanlış geliyor ama kendimi senden uzak tutamıyorum ve sen de uzak durmuyorsun,” deyip gözlerime bakarak gülümsedi.

“Bu beni çok zorluyor. Ama hoşuma da gidiyor,” dedi tekrar gözlerini göğsüme indirerek, “Karşı koymak istesem de yapamıyorum,” dedi sessizce.

Bu kez nefesim mutluluktan hızlanmıştı. Söyledikleri karşısında ona karşı tüm duygularım yüzeye çıktı ve içindekileri bilmemin verdiği rahatlıkla başını elimle göğsüme yaslayıp bedenine sıkıca sarıldım.

“Sen benimsin,” diye fısıldadım saçlarını öperken.

Bir süre öylece kaldık. Göğsümde yatışını seviyordum. Başımı eğdim ve yüzüne baktım. Uyuyordu, sızmıştı...

Hâlâ onu deli gibi istesem de kollarımın arasında uyuşu bana şu ana dek hissetmediğim huzuru hissettirmişti.

Başımı koltuğun arkasına yasladım ve ben de gözlerimi kapattım.

Yirminci Bölüm

Kollarımdaki boşluğu hissederek gözlerimi açtığımda kucağımda olmadığını görünce yanımdaki koltuğa baktım ve onu görmenin rahatlığıyla gülümsedim. O da koltukta yan dönmüş ve başını koltuğa dayamış beni izliyordu.

Gülümsedi. "Gerçekten horluyormuşsun," dedi muzip bir ifadeyle.

"Uzun bir süre beni hayranlıkla izlemiş olmalısın," dedim ben de.

"Horlarken hiç de hayran olunası görünmüyorsun," dedi tek kaşını kaldırıp gülümseyerek.

"Sense bana aşkını itiraf ederken tapılası görünüyorsun," dedim.

Söylediğimi idrak etmesi birkaç saniyesini aldı ve yerinde hızla doğrularak, "Ne? Nasıl yani?" diye sordu endişeli bir şekilde.

Ah, Tanrım! Öyle tatlı görünüyordu ki onu yiyebilirdim. Ona cevap vermeden gülümsemeye devam ederek yerimde doğruldum ve arabayı çalıştırdım.

Hâlâ yüzüme panik ve merakla baktığını biliyor ve git tikçe keyifleniyordum.

"Cevap verir misin, bu ne demek oluyor?" diye sordu.

Meraklı, ürkek ve sinirli, "Oldukça açık konuştuğumu düşünüyorum," dedim.

Hâlâ muzip bir şekilde gülümsememe devam ediyordum. Koltukta doğruldu ve yüzünü yola çevirerek, "Yalan söylüyorsun. Öyle bir şey söylemiş olmam mümkün değil," dedi.

Kollarını göğsünde birleştirdi ve bana bakıp, "Âşık olmadığımı için söylemiş olamam," dedi. Bu kez sesi oldukça sakın ama endişeli geliyordu.

"Ama söyledin. Hem de kucağımda... Bacakların iki yanında açık durmuş bir şekilde," dedim ve ona baktım.

Bana bakmıyor, gözleri kapalı endişeli bir şekilde du-dağını ısıırıyordu. Hatırladığını anlamıştım... Gülümseyerek arabayı sürmeye devam ettim. Eve giden yol boyunca bana hiç bakmadı.

Arabayı park ettiğimde açmamı beklemeden arabadan indi. Asansöre doğru yürürken kalçalarına bakmaktan kendimi alamadım. O kadar yuvarlak ve sıkıydılar ki dokunmak istiyordum. Peşinden yürüyüp ona yetiştim. Asansörü beklerken sırtarak ona bakıyordum. Sonunda bana dönüp "Ne?" diye sordu. Sinirli görünse de utandığı için böyle davrandığını biliyordum.

Omuzlarımı silktim. "Hiç!" dedim kaşlarımı kaldırıp gülümsedim.

Asansör geldiğinde kafasını iki yana sallayıp gözlerini devirdi.

Tanrım sinirliyken çok seksi oluyordu. Asansöre girdik. Hâlâ ona bakıyordum. Kapılar kapandı. Bacağını hızlıca titretiyor sanki asansörden çıkmak için sabırsızlanıyordu. Ellerini boynuna götürüyor sonra da beline koyuyordu.

"Gerginsin," dedim neden böyle olduğunu anlayamamaya.

Acaba gece konuştuğumuz şeyler yüzünden miydi?

Yüzüme bakmadan başını hızlı bir şekilde iki yana sallayarak, "Hayır, değilim," dedi.

"Evet, gergin ve tuhafsin şu an," diye üsteledim.

Yüzüme baktı. "Bu asansörden çıkmak ve eve girmek istiyorum," dedi ve kaçınıcı katta olduğumuza bakarken kapı açıldı ve ben sorumu sormadan hızlıca asansörden çıkıp eve doğru yürüdü.

Arkasından ben de çıktım.

"Ne kadar hızlı gidersen git ben olmadan o eve giremezsin," dedim sırtarak arkasından anahtarı sallarken.

Durdu ve arkasını dönüp sinirli bir şekilde bana baktı. Daha da sinirli olması için yavaşça ona doğru yürüyüp o bana bakarken yanından geçtim ve kapıyı açtım. Kapıyı acar açmaz eve girdi. Doğruca odasına yürüyüp kapıyı kapattı. Arkasından bakakalırken neden böyle olduğu konusunda daha fazla fikir yürütmeye çalıştım ama aklıma hiçbir şey gelmiyordu.

Odama girdiğimde kendimi öldürmek istiyordum. Nasıl bu kadar salak olmuş olabilirim! Ona tam olarak ne söyledim acaba? Ona âşık mıydım? Arabanın içinde ona söylediklerimi kısmen hatırlıyordum. Evet, ondan hoşlandığımı bir kere daha itiraf etmiş oluyordum. Ama daha fazlası içimde büyüüp duruyordu. Ve ben âşık olmak istemiyordum.

O da her ne kadar benden hoşlandığını söylemiş olsa da belki de tamamen beni asıl isteyen onun vücuduydu. Kalbi değil. Sonuçta bir erkekti öyle değil mi?

Hem hoşlanmak neydi ki? Ah! Delirecektim ve ondan nefret ediyordum. Beni de kendisi gibi dengesiz yapıyordu. En kötüsü de asansörde onunla o küçük yerde yine onun çekimine direnmek zorunda olmamdı. Odanın içinde bu düşüncelerle dolanıp dururken aniden kapım açıldı.

Dayanamayıp odasına daldım. "Derdin ne?" diye bağırarak.

Sinirli bir şekilde baktı. "Yavaş ol! Nereye girdiğini sanıyorsun?" diye bağırdı.

Ona doğru yürürken, "Evimin odalarından birine giriyorum. Bunun için senden izin mi istemeliyim?" diye sertçe söyledim.

"Ah, haklısın. Beni kaçıran adamdan daha fazlasını beklemek benim hatam," dedi sinili bir şekilde ve yanından hızla geçerek kapıdan çıkacağı sırada kolundan tuttum.

Arkasını dönerek kolunu silkeleyip elimden kurtulduğunda, bu kez de önüne geçerek kapıyı kapattım.

Gözlerine bakarak, "Hâlâ seni kaçıran adam olduğumu mu sanıyorsun?" dedim ve ellerimi belime koyarak devam ettim.

"Görmüyor musun Selin? Ne halde olduğumu göremiyor musun?" diye bağırdım.

Gözlerinden hafif bir şaşkınlık geçse de yine kaşlarını çatarak, "Benim gördüğüm sürekli oyun oynayan bir adam! Peki, sen ne halde olduğumu görebiliyor musun Deniz?" diye bağırdı.

Şaşkınlıkla yüzüne baktım. Bu zamana kadar ona her yaklaştığımda oyun oynadığımı düşünmüştü yani! Biraz sinir ve biraz kırgınlıkla, "Seninle oynadığımı mı düşünüyorsun?" diye bağırdım ama sesim az öncekinden daha az çıkmıştı ve daha sakın bir şekilde, "Lanet olsun Selin! Eğer sorun sevişmelerimizse, seni baştan çıkarmalarım ya da seni öpüşlerim..." dedim ve durup gözlerimi kapattım.

Gözlerimi açarken, "Sana bir dakika hatta bir saniye bile dokunmadan duramıyorum," dedim sakince ve devam ettim. "Elimde değil Selin, yapamıyorum," dedim çaresizce gözlerimi kapatırken.

Ellerimi saçlarıma daldırdım ve gözlerim kapalı bir şekilde, "Tüm hücrelerim deli gibi seni istiyor... Beynimden tek bir an çıkaramıyorum seni. Her sabah kalktığımda aklımdaki şey yine sen oluyorsun. Yemek yerken, hatta rüyalarımda bile..." deyip gözlerimi açarak gözlerine baktım.

Kollarım iki yanıma düşerken, "Bunun bir oyun olduğunu sanmıyorum Selin?" dedim.

Gözleri dolmuştu. Ağlamamak için kendini zor tutuyor sağa sola bakıyordu. Benim için önemli olduğunu daha nasıl anlatabilirdim bilmiyordum. Daha önce hiçbir kadına söylemediğim şeylerdi çünkü. Sabırla konuşmasını bekliyor ve ağlamasını istemiyordum.

"Kes! Şunları söyleme," dedi titreyen sesiyle.

Ona doğru bir adım yaklaştım. "Senin de benimle aynı durumda olduğunu biliyorum Selin. Kabul etmek istemiyorsun. İnkâr ediyorsun. Yanlış olduğuna düşünüyorsun ama benden hoşlanıyor ve sen de beni istiyorsun," dedim.

Gözünden düşen bir damlayla içim acıdı. Eliyle gözyaşını hızlıca silerken, "Hayır! Yanlış bir fikre kapılmışsın," dedi sınırlı görünmeye çalışarak.

Sözleri kalbime işlenirken daha fazla kendimi tutamıyordum. Ağlamak istiyordum ve şimdi bile onun kollarında olmak. Aklıma babam geliyordu. Çocuk olsam da ona ölesiye güvendiğimi hatırlıyordum ve sonra güvenimi nasıl da yerle bir ettiğini... Aynısını yaşamaktan ölesiye korkuyordum. Ne kadar uğraşsam da gözümünden düşen damlaya engel olamamıştım. Aklıma babamın bize yaşattıkları gelince yatağa doğru yürüyüp "Git buradan," diye söyledim ve nevesimi açtım.

Bana doğru hızlı bir şekilde geldi ve kolumdan tutup beni kendisine döndürdü.

"Kes artık Selin!" diye bağırdı.

"Artık direnmeyelim lütfen... Direnmek zorunda değiliz," dedi gözlerine bakarak.

Tanrım ben de direnmek istemiyordum.

Yapabilirsin Deniz, kabullen. Söyle!

Onu yavaşça kendime doğru çektim ve yüzünü, kaçmaya çalışmalarına, başını sağa sola çevirmelerine aldırarak zor da olsa ellerimin arasına aldım ve gözlerinin en derinliklerine bakarak,

"Ben sana âşık oluyorum," dedim sessizce.

Söylemiştim. Söyleyebilmiştim. Evet, ona delicesine âşık olmuştum!

Corleonis Canan A. Düzgan

Belki de onu kafede ilk gördüğümünden beri... Kulüpte konyağını içerken, sarhoş bir şekilde dans ederken, bana meydan okurken, kadehi başıma vurduğu zamanki cesaretinde, hepsinde... Bilmiyordum.

Yirmi Birinci Bölüm

Hiçbir şey söylemeden sadece gözlerime bakıyordu. Hareket dahi etmiyor tepki dahi vermiyordu. Kaşlarım hayal kırıklığıyla çatılmıştı. Cevap vermesini istiyordum. Ama susuyordu! Gözlerimi gözlerinden ayırmayarak ellerimi yüzünden yavaşça çektim. Kollarım iki yanıma düşerken hâlâ bir şeyler söylemesini bekliyordum. Tek bir kelime.

'Ben de,' demesi bile yeterliydi benim için. Ama tek yaptığı gözlerime bakarak tepkisiz bir şekilde öylece ayakta durmaktı. Elimi saçlarımdan geçirdim ve bir iki adım geriye gidip arkamı dönerek kendi odama gitmek için odadan çıktım. Yarı sabah ilk işim onu serbest bırakmak olacaktı. Ama en azından bir gün daha evimde varlığını hissetmek istiyordum.

Tekrar söylemesini istiyordum. Tekrar ve tekrar... Bana âşıktı. Bana... Gözlerimin içine bakarak söylemişti. Öyle samimiydi ki... Döndüm. Kıpırdayamadım. Konuşamadım. Hiçbir şey söyleyemedim. Kapıdan çıktığında bile hareketsiz arkasından bakıyordum ve kapı kapandığında hâlâ hareket edemiyordum. Derin bir nefes alarak kendime gelmeye çalıştım. Hiç beklemediğim bu cümle karşısında sersem gibiydim. Yatağa oturdum ve o anın gerçekliğini yaşamaya başladım. Kalbim deli gibi atıyordu. Elimi kalbimin üstüne getirdim ve gülümsedim. Tanrım bana âşıktı!

Heyecandan ayağa kalktım ve odanın içinde amaçsızca turlamaya başladım. Arada duruyor ve az önce duyduğum cümle karşısında gülümsüyor ve kapıya bakıyordum. Tanrım mutluluktan ve heyecandan bayılacaktım!

Peki ben? Benim hissettiklerim de aşk mıydı? Bilmiyor-

dum ki... Daha önce hiç böyle duygular hissetmemiştim. Onun bana söylediklerinden yola çıkarak kendi kendimi test etmeye başladım. Sabah uyandığımda aklıma geliyor-
dum. Evet, benim de sabah uyanır uyanmaz aklıma o ge-
liyordu. Hatta her zaman aklımdaydı. Hiç aklımdan çık-
mıyordu ki! Bana dokunmak istiyordu. Evet, kendimi ne
kadar tutmaya çalışırsam çalışayım onun tenini hissetmek
istiyordum her an. Olduğum yerde durdum. Kapıya bak-
tım ve hızla yürümeye başladım.

Üzerimi çıkarıp yatağa uzandım. Çok yorgundum, çok
üzgün, yıkık... Tek istediğim uyumak ve birkaç saatliğine
de olsa her şeyi unutmaktı. Gözlerimi kapattım. Kapattı-
ğım anda yüzünü görüyordum. Bana hiçbir şey söyleme-
yen tepkisiz yüzünü. Sırt üstü döndüm ve ellerimle yüzü-
mü ovalayıp tavana baktım. Yarından sonra onu belki de
bir daha hiç göremeyecektim. Ona dokunamayacaktım.
Sesini duyamayacak gözlerine bakamayacaktım. Bunla-
rı düşündükçe sanki kalbim bir el tarafından sıkılıyordu.
Eziliyor yaşamıma son vermek istiyordu. Tanrım, o olma-
dan ne yapacaktım ben?

Bu düşünceler içerisinde parçalanıyorken aniden kapım
açıldı. Başımı kaldırdığımda onu gördüm ve dirseklerimin
üzerinde yataкта hafifçe doğruldum. Şaşkın olsam da onu
görmek istemiyordum. Onu ne kadar görürsem ondan ay-
rılmak o kadar daha az zor olacaktı.

"Dışarı çık. Uyumaya çalışıyorum," dedim sert olmaya
çalışarak.

Ama beni dinlemeyip yatağın ucuna geldi ve durdu.

"Ben çıktıktan sonra uyuyabilirsin. Çok zamanını alma-
yacağım," dedi karşımda dikilerek.

Başımı kendi omzuma yasladım ve gözlerimi kapata-
rak, "Seni dinliyorum. Çabuk ol," dedim.

Ses gelmeyince başımı kaldırdım ve ona baktım. Göz-
lerini pencereye çevirmiş tek eli belinde ve diğer eli du-

daklarındaydı. Endişeli görünüyordu. Konuşmak istiyor ama konuşamıyordu. Kaşlarını çatarak yatakta yavaşça doğrulup oturdum ve yatağa bakarak, "Üzgünüm, tamam mı? Seni kaçırdığım için, hayatını mahvettiğim için, kafanı karıştırdığım için, ilk öpücüğünü senden aldığım ve..." gözlerine baktım.

Bana bakıyor ve sakince beni dinliyordu.

"... Sana âşık olduğum için," dedim başımı iki yana sallarken ellerimi saçlarımdan geçirip derin bir nefes aldım. Sessizce, "İstediğin zaman gidebilirsin. Özgürsün," diye söyledim kalbim acıyarak.

Yavaşça yatağa geri uzandım ve gözlerimi kapatırken kolumla da yüzümü kapattım.

Perişandım ve onun bunu görmesi en son istediğim şeydi. Yatağımın diğer tarafında hissettiğim hareketle gözlerimi açtım ve yanıma baktım. Yanıma sırt üstü uzanmış tavana bakıyordu. Aptal aptal ona bakmaya devam ettim. Şaşkınlıktan gözlerimi ondan alamıyor ve ne yaptığını çözemiyordum. Yüzüme bakmadan,

"Ben de uyumak istiyorum," dedi ve gözlerini kapattı.

Hâlâ ona bakıyordum. Ne yapıyordu? Ona gidebileceğini söylemiştim. Neden hâlâ duruyordu? Üstelik neden yatağымda uyuyordu? Benim yanımda...

Bana doğru yan döndü ve tek elini başının altına koydu. Derin bir iç çekti ve gözlerini açıp yüzüme bakarak, "Uyumak istediğini sanıyordum," dedi sessizce.

Ne yapmaya çalıştığını anlamak istercesine gözlerine bakıyordum. Ben de ona doğru yan döndüm ve elimi başımın altına koyarak ona bakmaya devam ettim.

Elini uzattı. Hafifçe gözlerime dokunup gözlerimi kapattı ve elleri gözlerimin üzerinde kaldı. Tekrar derin bir nefes aldı ve sessizce konuşmaya başladı.

"Her sabah seni düşünerek uyanıyorum ve her gece seni düşünerek uykuya dalıyorum. Seni görmediğim zaman nerede olduğunu ya da ne yaptığını merak ediyorum ve hep yanında olmak istiyorum."

Duyduklarım karşısında heyecanla gözlerimi açmak ve gözlerine bakmak istiyordum. Elimle elini çekmeye çalıştım. Kalbim göğsümü delmek istercesine deli gibi atıyordu.

Eliyle daha sıkı bastırarak gözlerimi açmamı istemediğini belirtti, direnmedim. Elim elinin üstünde kaldı.

"Lütfen açma," dedi yalvarırcasına. "Yoksa yapamam," diye devam etti ve derin bir nefes alarak, "Sana dokunmak istiyorum. Seni hissetmek istiyorum. Bana her dokunduğunda daha fazlasını istesem de güvenemiyorum. Korkuyorum. Seni hâlâ tanımıyorum. Kim olduğunu ne iş yaptığını bile hâlâ bilmiyorum. Ama bunları bilmemem bile sana karşı hissettiklerime engel olamıyor," dedi ve gözlerindeki ellerini çekti.

Ona hayran hayran bakıyordum. Yüzünde ürkmüş ama samimi bir ifade vardı. Hiçbir şey söylemedim. Devam etmesini tüm duygularını rahatça söylemesini istiyordum. Bunun için her şeyi yapabilirdim. Sonsuza dek hiç konuşmadan onu dinleyerek bu şekilde yatabilirdim. Bakışlarını göğsüme indirdi ve yüzü kızararak tekrar bana baktı.

"Sana âşık mı oluyorum?" diye sordu sessiz ve utangaç.

Ona hafifçe gülümsemem de hissettiğim mutluluğu kendime bile tarif edemiyordum.

Bana âşıktı! Tanrım bana âşıktı! Gülümseyerek, "Hı hı," diyebildim sadece.

Öyle utanıyordu ki... Onu daha fazla utandırmak istemiyordum. Bana biraz daha yaklaştı ve göğsüme sokularak, "Gitmek istemiyorum," dedi.

Kollarımla onu sardım. Sıkıca, hiç bırakmamak istercesine saçlarından öptüm ve tek elimle saçlarını okşarken, "Gitmek istesen de izin vermeyeceğim. Sen benimsin," dedim.

Başını kaldırdı ve yüzüme muzip bir ifadeyle gülümseyip, "Henüz değil," diyerek o da kollarını vücuduma sardı.

Utancını yine bana muziplik yaparak saklamaya çalışıyordu. Dünyanın en mutlu erkeğiydim şu an.

“Hemen olabilirsin istersen,” dedim sırtarak.

Yüzünü göğsüme saklayıp yalancı bir sinirle, “Uyu,” deyip vücuduma daha sıkı sarıldı.

Küçük bir kahkaha attım. Her şey bir anda nasıl da değişmiş ve mükemmel olmuştu!

Artık önümde tek bir engel vardı. Onu da aşacaktım.

Kendimi bir kuş kadar hafif hissediyordum. Ama hâlâ tedirgindim. Bu huzurum, mutluluğum bozulacak diye. Onu kaybetme düşüncesi bile iliklerime kadar döndürüyordu beni. Sarıldım. Daha da sıkı sarıldım. Gözlerimi kapattım ve hayatımda uyuduğum en güzel uykuya yattım.

Gözlerimi açtığımda oda yine karanlıktı. Sanki sadece akşamları yaşıyorduk gündüzü hiç göremeden. Gözlerimi daha da çok açtım. Hâlâ onun göğsünde kıvrılmış yatıyordum. Elim belli belirsiz belinde. Kaslı göğsünü izlemeye başladım. Ne kadar pürüzsüz, sert ve seksiydi. Dokunmak istiyordum. Yüzüne baktım. Uyuyordu. Uyurken çok güzel ve masum görünüyordu.

Acaba dokunsam uyanır mıydı? Ne zaman uyuduğunu sansam uyumuyordu çünkü. Daha dikkatli bir şekilde nefesini dinledim. Ağır ağır nefes alıyor derin bir uykuda gibi görünüyordu.

Elimi çok yavaş bir şekilde belinden kaldırdım. Aynı zamanda yüzüne bakmaya devam ediyordum. Kaşı bile kıpırdasa hemen duracaktım. Çünkü itirafımla gelen utancıma bir yenisini daha eklemek istemiyordum. Elimi belinden kaldırsam da nefes alış değişmemiş hiç kıpırdamamıştı. Yavaşça bana sarılan kolunun arasından elimi geçirdim. Tedirgin bir şekilde hâlâ yüzüne bakıyordum. Hareket etmedi ve devam ettim. Parmaklarımı yavaşça göğsüne değdirdim. Yine bir hareketlenme görmeyince sevinerek tüm elimi göğsüne koyup gözlerimi kapadım. Çok güçlü hissettiriyordu, çok erkeksi, çok seksi, çok güvenli...

Bana sarılan elini kaldırdı ve elini göğsünde duran eli-

min üzerine koydu. Yakalanmanın utancıyla gözlerimi açıp panikle başımı eğdim.

Boğuk ve uykulu sesiyle, "Günaydın prenses," dedi gözlerini açmadan.

Bana prenses demesine mest olarak sessiz ve utangaç, "Günaydın," dedim ben de.

"Seni hissederek uyanmak çok güzel," dedi ve göğsündeki elimi hafifçe sıkıp göğsüne daha da çok bastırdı.

Uykulu haliyle bile beni sözleriyle heyecanlandırabiliyordu.

"Uyuyorsun sanmıştım," dedim ve yüzüne baktım.

Yüzünü bana doğru indirerek gözlerini açtı. Gözleri ışıldıyordu.

"Sen bana dokunana dek uyuyordum," dedi ve hafifçe gülümsedi.

Elini elimin üzerinden çekerek bakışlarını yanağıma getirdi ve parmaklarını yanağımda gezdirdi. Tekrar bana bakarken, "Ne kadar güzel değil mi? Birbirimizi hissetmek..." diye söyledi sessiz ve hayran bir şekilde.

Bakışlarındaki aşkı görebiliyordum. Ve emindim ki benim bakışlarımda da aynısı vardı.

Öyle güzel bakıyordu ki gözlerime... Aşkla... Onu kollarımın arasından ayırıp hiç kalkmak istemiyordum.

"Bu günü yatak günü ilan etmek istiyorum," dedim muzipçe gülümseyerek.

O da gülümsedi. "Bence yaşamak için yemek yemeliyiz," dedi.

Kaçmaya çalıştığını biliyordum. Bu şekilde daha fazla durursak onu öpeceğimi biliyordu çünkü ve daha fazlasını yapacağımı da.

Gülümseyerek kollarımı üzerinden çektim ve sırt üstü uzanıp gerindim.

"Kalk bebek. O zaman bir şeyler yiyelim," dedim ve yaktan kalkarken, "Seninle daha fazla yaşamak için, sana

daha fazla dokunmak için, daha fazla öpmek için..." derken elini dur demek istercesine bana doğru uzatarak bağırdı.

"Tamam! Anladım, yeter!"

Ama onu çıldırtmak için devam ettim. "... daha fazla sevişmek için, çırlıçıplak uyumak için..."

"Ah! Kes şunu!" diyerek yastığı bana fırlattı ve ardından başını nevresimin altına sakladı.

Kahkaha atarak yatağa zıpladım ve nevresimi yüzünden çekmeye çalışarak bağırdım. "... seni kendi ellerimle soyup kendi ellerimle giydirmek için!"

Nevresimi yüzünden çekince üzerine çıktım ve susmadım. Yüzüne eğilerek, "Sana sahip olmam için..." dedim sessizce.

Birbirimize bakıyorduk. Aramızda santimler vardı. Onu öpmek istiyordum ve arada dudaklarıma bakışıyla onun da bunu istediğini biliyordum. Ama üzerinden kalktım, "Bir şeyler hazırlayacağım," deyip dolabımdan tişört ve kapri alıp odadan çıkmak için kapıya yöneldim. Bugün uslu bir erkek olup onun bana yaklaşmasını bekleyecektim.

Yirmi İkinci Bölüm

Gülümsememe engel olamayarak kapıdan çıkışını izledim. Beni çıldırtmayı başarsa da bu hallerine bayılıyordum. Yataktan kalktım ve dün gecedan kalma elbisemi çıkartıp onun tişört ve şortlarından giydim. Deniz kokuyordu hepsi.

Odadan çıktığımda hemen mutfağa yöneldim. Mutfakta keyifle yiyecek bir şeyler hazırlıyordu ve gülümsüyordu. Yanına yaklaştım gülümseyerek, "Beraber yapalım," diyerek bıçak almak için çekmecelere yöneldiğimde kolumdan tuttu ve beni masayla kendisi arasına sıkıştırarak, "Zevkle," dedi.

Sırtım ona dönüktü. Kolları iki yanımdan belimden beni sararak ve başını omuzumun bir tarafından uzatarak patatesleri kesmeye devam etti. Sırtımda ve kalçamda tamamen onu hissediyordum. Vücudum ısınmaya başlıyordu.

"Yardım etmek istiyordum," dedim nefesim hızlanırken.

Yüzünü bana doğru çevirdi. Bense ona bakamıyordum.

Kulağıma eğildi. "Ediyorsun zaten," deyip bıçağı benim elime tutuşturdu.

Kollarını çekmeden masanın üzerinde duran peçeteden bir tane aldı ve ellerini silip belimin iki yanından tuttu.

"Devam et bebeğim," diye fısıldarken kulağıma, ellerini belimden yukarıya koltuk altıma doğru çıkarıyor ve tekrar belime getiriyordu.

Karnımdaki karıncalanma gittikçe daha da büyüüyordu. Beni baştan çıkarıyordu biliyordum ama inadımdan yenilmemek için bir tane patates alıp kesmeye başladım. Çok yavaş yapıyordum çünkü dokunuşları beni tahrik ediyordu ve kafamı toparlayamıyordum. Vücudum uyuşuyordu sanki...

Tek eli karnımın üzerine kayarken diğer eliyle de boynumdan saçlarımı aldı ve tek omuzuma atarak boş kalan boynuma dudaklarını sürttü. Dudaklarını boynumda hissedince vücuduma verdiği etkiyle durdum ve gözlerimi kapattım. Dudakları boynumdan kulağıma kadar sürterek kulağıma geldi. Kulağıma hafifçe yalayıp, "Tahrik oluyorsun," diye fısıldadı.

Nefesini de kulağımda hissedince elimdeki patatesi düşürdüm ve kendime geldim.

"Ha... Hayır," diye kekelerken ellerini aniden üzerimden çekti.

Ne yaptığını merak ederek arkamı dönüp ona baktım. Gülümseyerek sanki az önceki o değilmiş gibi rahatça, "Kahve mi istersin yoksa çay mı?" diye sordu.

Aptallığıma sinirlenerek sertçe ona baktım. Ama gülümsemesi daha da büyüdü. "Portakal suyu da sıkabiliyim," dedi muzip bir şekilde bana bakarken.

Kaşlarımı çattım ve ben de onunla oynamaya karar vererek elimdeki bıçakla yavaşça ona doğru yürüdüm.

"Hımm... Bir düşünelim," derken yanına vardım.

Soru işareti dolu bakışlarıyla ne yaptığımı çözemiyordu. Bu durum hoşuma gitmişti ve daha da yaklaşarak aramızdaki mesafeyi sıfıra indirdim.

Bıçağı yüzüne doğrultunca yüzünü geriye çekti ve endişeli bir şekilde yüzüme baktı. Tüm vücudumu ona yaslayarak bıçağı indirip bakışlarımı yüzünden ayırmayarak arkasındaki tezgâha bıraktım. Öylece durup hamlemi bekliyordu. Gözlerimi gözlerinden ayırmadan elimi tişörtünün altına sokmaya başladım. Şaşıarak irkildi. Kaşlarını havaya kaldırdı ve hafifçe gülümserken, "Bunu yapmamamı öneriyorum," dedi.

Sesindeki titremeyi fark etmem daha da hoşuma gitmişti. Ona dokunmaya devam ettim. Nasılsa ben istemeden bana dokunmuyordu. Hayır dediğim anda duruyordu. Bu düşünceden güç alarak ben de ondan intikam almak istiyordum.

“Neyi?” diye cevap verdim gülümseyerek başımı yan yatırdım.

Cevabım karşısında dudağını ısırıp gülümsedi ve başını sağa sola hafifçe salladı. Elimi tişörtünün içinden göğsüne kadar çıkarıp okşadım. Bu arada tepkilerini görmek için yüzüne bakarken dudağımın tek kenarı kalkık bir şekilde gülümsüyordum. O da gözlerime bakarak derin bir nefes aldı ve gülümsedi.

Onu istediğim kıvama getirememiştim. İçten içe onun benden daha dirençli olduğuna kızarak elimi kaprisinin beline indirdim. Kaprisinin beli her zaman kasıklarına kadar inik olduğundan ve bu durum beni çıldırttığından parmaklarımı resmen kasıklarında gezdiriyordum. Kasıldı ve gözlerini kapatıp dudağını ısırırken ne yapmaya çalıştığımı anlar bir gülümseme yayıldı dudaklarına. Gözlerini açtı. Bakışları değişmişti. Gözlerime bakarken, “Bence durmalısın artık,” dedi.

Nefesi hızlanmıştı. Sesi kısılmış, boğuklaşmıştı.

Pis pis gülümsedim ve gözlerine bakarak boyuna yetişmek, yüz yüze olmak için parmak ucumda yükseldim. Tek elim kasıklarımdayken diğer elimle yüzünü okşayarak dudaklarına yaklaştım.

“Tahrik mi oldun yoksa?” diye fısıldadım dudaklarına bakarken.

Bakışlarını dudaklarıma kaydırıp ve nefes nefese, “Öp beni,” dedi.

Kendi oyunumda benimle oynuyordu.

Bu beni keyiflendirse de kasıklarımda dolaşan parmakları beni deli gibi tahrik ediyor ve vücudumun tepkilerine engel olamıyordum.

Onu kaçırdığımdan beri hiçbir kadınla beraber olmamıştım. Başka hiçbir kadını istememiştim. Sadece onu istiyordum.

Ona direnmeye ve istemediği bir şeyi yapmaya zorla-

mayarak bu durumu çok zor atlatıyordum zaten. Ve şimdi beni bu şekilde tahrik ederken benim de ona aynısını yaptığımda onun da ne kadar zor durumda kaldığını anlıyordum.

Çıldırıcıydı... Dayanılmazdı... Seksiydi... Çok zordu...

Ve onun gibi direnemeyerek, "Öp beni," dedim arzuyla.

Böyle bir cümle beklemiyormuş gibi gözlerini dudaklarımdan gözlerime kaydırdı,

"Portakal suyu lütfen," diyerek geri çekildi.

Tanrım! Olduğum yerde tahrik olmuş bir şekilde o patatesleri kesmek için masaya doğru ilerlerken, ben donakaldım.

Hiçbir şey söylemeden arkamı döndüm ve ellerimi mutfak tezgâhma dayadım. Yanıyordum! Gözlerimi bir süre kapatıp açtım. Sakinleşmeliydim.

Tezgâhın üzerindeki sepetten portakal alıp hızlı bir şekilde sıkmaya başladım. Tüm gücümü veriyordum. Fazla enerjimi atmaya ihtiyacım vardı. Şu an kilometrelerce koşsam içimdeki ve kasıklarımdeki enerjim tükenmeyecekti sanki.

Onun sesiyle, sesin geldiği yöne baktım.

Kaşlarını kaldırmış şaşkın bir şekilde hafif gülümseyerek, "Portakallara ne yapıyorsun?" diye sordu.

Önümde duran paramparça portakal kabuklarına baktım. Aklımı başımdan aldığı yetmiyormuş gibi artık ne yaptığımı da bilemez hale geliyordum. Lanet olsun! Tekrar ona dönüp baktım ve elimdeki parçalanmış portakalı göstererek, "Enerjimi tüketiyorum," dedim tek kaşımı kaldırarak.

"Portakalla?" diye sordu imalı bir şekilde.

Portakalı tezgâha fırlatıp "Evet," dedim ve devam ettim. "Seninle mi tüketmemi tercih ederdin," diye söyledim tezgâha yaslanarak.

Gözlerini kırptırdı ve yüzünü lavaboya çevirip patatesleri yıkamaya başlarken, "Devam et," dedi.

Gülümsedim. Acaba ne zaman pes edecekti? Yan yana

duruyorduk. Ben de önümdeki portakal çöplerini toplarken yüzüne bakmadan, "Az önce yaptıklarının sana geri dönüşü olacağını biliyorsun değil mi?" diye sorarak gülümsedim.

O da yüzüme bakmadan manalı bir şekilde, "Belki de yaptığım şey, senin bana yaptıklarının geri dönüşüdür," dedi ve ona baktım.

Zeki ve hazırcevaplığı bile seksiydi...

Bana bakmadan mutfakta bir şeyler aramaya başladı. Eğilip alt dolapları açıyor ve her seferinde dikkatim kalçalarına gidiyordu.

Onu tezgâhın üzerine çıkartıp... Ahh!

Başımı iki yana salladım ve derin nefes alarak, "Ne arıyorsun? İhtiyacın neyse bana söyle. Bu şekilde kalçalarına bakarken fantezi kurmama neden oluyorsun," dedim onu izlerken.

Durdu ve başını çevirip, "Sapık," dedi ve bana baktı. Gözlerini devirip tekrar dolaba bakarken üst dolabı açıp plastik kaplara ulaşmak için uzandı ama başaramadı.

Benden yardım istemese de yanına gidip arkasında sokuldum ve bedenimi kalçasına dayayarak elimi uzatıp plastik kaplardan birini aldım. Kabı önüne koyarken hâlâ bedenim ona yaslıydı. "Bu iyi mi?" diye sordum kulağına fısıldayarak.

Hiç hareket etmiyordu. Cevap vermemesinden neyin iyi olduğunu sorduğumu çözmeye çalıştığını biliyordum. Kabin mi yoksa ona yaslanmış vücudumun mu?

Ellerimi kalçasının iki yanına koydum ve sertçe sıktım. Saçlarını kokladım. Kokusu bile beni kendimden almaya yetiyordu. Yüzümü boynuna gömerken, "Şuan seni tezgâhın üzerine oturtmamak için kendimi nasıl zor tuttuğumu tahmin bile edemezsin," dedim arzulu bir şekilde.

Hareket etmese de ellerimin altındaki vücudunun kasılmasını hissedebiliyordum. Ani bir hareketle bana doğru döndü ve elini göğsüme koyup hafifçe ittikten sonra, "Patatesleri kızartmam gerek. Sonra masayı hazırlayacağım

ve..." derken hızlıca kaçarak, "Sen de portakal sularını bardaklara boşaltabilirsin," dedi bana bakıp tedirgin bir şekilde tek elini beline koyarken.

Hafifçe gülümsedim ve ellerimi belime koyarak başımı iki yana salladım. Kollarımı indirip ona doğru yürürken yanına gittiğimi sanarak bir adım geriledi ama ben portakal suyuna yöneldim ve iki bardak alıp masaya koydum. Bu arada bu gidişle onun sonunda beni gerçekten bir homoya dönüştüreceğini düşünüyordum.

Yemek boyunca birbirimize meydan okuyan kaçamak bakışlar attık.

Yemeğini yiyor, tek kaşını kaldırarak ve hafif bir tebesümle bana bakıyor, ben ona bakınca hemen başını çevirip ilgilenmiyormuş gibi yapıyordu. Ben de gözlerimi kısıp ona ne haltlar düşünüyorsun bakışımı atıyordum. Yemeğimizi bitirdikten sonra dışarı çıkmayı kabul etmedi. Şaşırsam da bu işte kesin bir tuhafılık olduğunu düşünüyordum. Ona ayak uydurdum ve bekledim.

"Film izleyelim," dedi gülümseyerek ve devam etti. "Ben mısırları hazırlayayım, sen de içecekleri hazırla olur mu?"

Çok neşeliydi ve bu hali beni de neşelendiriyordu. Sanki bu kez gerçekten sevgiliydik. Bir süre sonra mısırlarımız, abur cuburlarımız ve biralarımız hazır bir şekilde koltuğa oturduk. Ama o tekli koltuğa oturdu. Bacaklarımı sehpaye uzatırken onun tekli koltukta yerleşmesini izliyordum.

Neden o koltuk? Neden yanımda değil? Ona sarılıp film izleyeceğime kendimi hazırlamıştım. Kaşlarımı çattım. "Gel buraya," dedim.

Eline birasını alırken sözlerimle bakışlarını bana çevirdi. "Böyle iyiyim," dedi gayet normal ses tonuyla.

Bense sinirlenmiş olsam da sesimin sinirli çıkmasını engellemeye çalışarak, "Neden orada oturuyorsun?" diye sordum.

“Burası benim yerim. Kaçırıldığım gün oturduğum koltuk,” dedi manalı bir şekilde.

Tek kaşımı kaldırdım. “Hemen buraya gelmezsen, ben oraya gelirim,” dedim.

Sesim tehditkâr çıkıyordu.

“Gelmek istemiyorum,” diye diretti.

“Gel! Yoksa seni kaldırır, o koltuğa oturur ve seni kucağıma alırım. O şekilde izleriz filmi. Nasıl?” diye sordum tek kaşımı kaldırırken ve ayaklarımı sehpadan indirip kalkıyormuş gibi yaptım.

Hemen ayağa kalktı ve bana ters ters bakarak sessizce yanıma oturdu. Tedirginliğini rahatlıkla görebiliyordum. Rahatsız bir şekilde aramıza belirgin bir uzaklık koymuştu. Filmı açtım ve bacaklarımı tekrar sehpaıa uzatırken berramı yudumladım. Film umurumda bile değildi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Ona âşık olduğumu söylediğimden beri ondan bir utanıyor bir cesaretlenip rahat davranıyordum. Ruh halim sürekli değişiyordu. Ben de dengesizliğimle kendime şaşıırıyordum. Onun ise aklının karıştığının farkındaydım. Aslında istediğim şey birbirine âşık normal sevgililer gibi ona dokunmaktı. Ama beraber olmamamız için aramızda bir sebep olmadığından artık daha da korkuyordum. Birbirimize âşık iki sağlıklı insandık ve birbirimize yaklaştığımızda neredeyse kıvılcımlar çıkarıyorduk. Şuan yine korkma evremdeydim. Ona yaklaşamıyordum. Yanına oturduğumda aramıza mesafe koymuş ve yüzüne hiç bakmıyordum. Sanki bakarsam gözlerimi bir daha ondan alamayacakmışım gibi geliyordu. Onun bana baktığını ve aramızdaki mesafeye sınır olduğunu biliyordum. Filmi açtı ve birasını içerken bacaklarını yine sehpaye uzattı. Sessizce film izliyorduk. Filme aklımı veremiyordum. Biramdan bir yudum aldım. Tüm dikkatim ondaydı. Bir yandan bana yanaşmasını deli gibi istiyordum bir yandan da tedirgin oluyordum.

Tanrım bu çekimserlik beni mahvediyordu! Gergin oturuşum beni rahatsız etmeye başlıyordu. Ben de bacaklarımı sehpaye uzatmak istiyordum ama bunun için ona biraz yaklaşmam gerekiyordu. Hafifçe kıpıdandım ve yüzünü bana çevirdi. Ona bakmadan biraz yanaşarak gayet normal davranmaya çalıştım ve bacaklarımı onun gibi sehpaye uzattım. Bakışları bacaklarıma kaydı. Yerinde kıpırdandı ve eliyle alnını ovdu. Bu hareketinden ve yüzündeki ifadeden onun da gergin olduğunu anlamıştım. Sanırım ikimiz de birbirimize saldırmamak için kendimizi tutuyorduk. Bunu bilmek ve farkında olmak beni daha da baştan çıkarıyor, heyecanlanmama neden oluyordu.

‘Selin filme odaklan... Filme!’ diye kızdım kendime.

Film başlayalı yarım saati geçmesine rağmen onu düşünmekten konusunu bile anlayamamıştım ve sanırım filmdeki kadınla erkek romantik bir an yaşıyordu.

‘Ah, Tanrım! Sevişecek mi bunlar!’ İçimden bağıryordum, ‘Hayır, hayır! Çek elini kızın göğüslerinden!’

Gözümün ucuyla ona baktım. Yutkundu ve yerinde kıpırdandı. Ah, Tanrım zamanı mıydı şimdi bu sahnenin?

Sehpaya uzattığı biçimli ve seksi bacaklarına baktığımda elimi uzatıp okşamamak için kendimi zor zapt ediyordum. Özellikle de daha yakınımaya gelerek kokusunu almam beni daha da zor duruma sokuyordu. Alnımı ovalayıp filme odaklanmaya çalıştım. Ama yapamıyordum. Bir süre sonra filmde kadımla adamın yaklaşması ve sevişmeye başlaması ise durumuma tuz biber olmuştu. Aksiyon filmlerinde neden sevişme sahnesi olur ki! İstem dışı yutkundum ve yerimde kıpırdandım. Adam kadının elbisesini sıyırdığında ona baktım. Benden tarafa hiç bakmadan gözlerini sahneye kilitlemişti. Ona baktığımı anlayınca gözlerini kırıştırdı ve doğal davranmaya çalışarak birasından bir yudum aldı. Ama yanakları çoktan pembeleşmişti. Filme tekrar baktığımda kadınla adam yatakta sevişmelerini hızlandırmış, tüm salonu inleme sesleri doldurmaya başlamıştı. Severek aldığım ses sistemime lanetler okuyordum. Terlemeye başlamıştım.

Aman Tanrım! Salondaki inleme sesleri gittikçe artıyor, sabırla beklesem de sevişme sahnesi bir türlü bitmiyordu. Onun bana bakmasıyla doğal davranmaya çalışsam da yüzümün kızarmasına engel olamıyordum. Üstelik ya salon çok sıcak olmuş ya da ben yanıyordum. Tam bunu düşünürken ona baktım ve bana bakmadan kaşlarını çatmış bir şekilde ani bir hareketle tişörtünü çıkardı. Bu sahnenin

üzerine tişörtünü çıkarması en son istediğim şeydi. Hemen gözlerimi televizyona çevirdim.

Ah! Sevişme sahnesi! Yan tarafa baktım. Deniz'in çıplak vücudu!

Sevişme sahnesi ve Deniz'in kaslı vücudu...

Tanrım! Nereye bakacağımı şaşırmıştım ve hızlı bir şekilde ayağa kalkıp ona baktım. O da aynı hızla ne oldu der gibi bana baktı. Hayır, hayır bu kadar seksi görünmemeliydi! Ellerimi saçlarımdan geçirdim. Çıldıracaktım! Bana bakarak ayağa kalktı. Endişeli bir şekilde yüzüme bakarken,

"Ne oldu?" diye sordu ve yanıma gelmeye başladı.

Geri geri giderek, "İyi... Yaklaşma," dedim elimi dur anlamında kaldırarak.

Üzerine atlamamak için kendimi nasıl zor tuttuğumu bilse bu fırsatı kaçırmazdı emindim. O yüzden ondan uzak durmaya çalışıyordum.

Durdu. "İyi olduğunu görebiliyorum ama bir sorun varmış gibi görünüyorsun," dedi ciddi bir şekilde tekrar bana yaklaşmaya başlayarak.

Kaçmalıyım.

"Uykum geldi... Uyumak istiyorum," dedim inanması için dua ederek.

Odama yöneldim. Onun odasında uyumayacaktım. Arkamdan kolumu tuttu ve beni kendine doğru çevirerek kaşlarını çattı merakla.

"Uyku mu geldi?" diye hayretle sorarken olumlu anlamda başımı salladım ve tekrar odama yöneldim. Kolumu hiç bırakmadan, "Selin kaç saattir uyuyoruz zaten ve sen uykunun geldiğini söylüyorsun. Tuhaf davranıyorsun, sorun ne?" diye sordu.

Gözlerimi gözlerinden çıplak göğsüne indirdim. Kolumu bıraktı ve ellerini beline koyarak cevabımı bekledi. Tanrım bu görünüşüyle mitolojik tanrılar gibiydi. Onu istiyordum! Gözlerine baktım ve gelen ani bir cesaretle tişörtümü kenarlarımdan tuttum. Dayanamıyordum artık!

Kısa bir an tereddüt etsem de ona olan açlığım galip geldi ve çıkarıp kenara fırlatırken kollarını şaşkınlıkla iki yanına salıp gözlerini vücudumda gezdirip yüzüme baktı. Kalp atışlarım göğsümü delecek kadar güçlüydü. Onu öpmek ve her yerine dokunmak istiyordum. Aniden ellerimi yanaklarına koydum ve parmak ucumda yükselerek dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Şaşkınlıktan önce hiç tepki vermese de öpüşümü derinleştirtince kendine geldi ve kollarıyla vücudumu sardı.

Tişörtünü çıkarıp kenara fırlatınca şaşkınlığımdan öylece ona baktım. Ne yaptığından emin olamıyor ve bir adım dahi atamıyordum. Aniden elleriyle yüzümün iki yanından tuttu ve yumuşak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Dönmüştüm. Şu an alkol alsa da sarhoş değildi. Bir bira bile içmemişti. Kendindeydi ama beni öpüyordu!

Dudaklarımı dudaklarının arasına alınca bu kez beni gerçekten istediğini anlamış ve tüm vücudumun gerilere sakladığı ve zor tuttuğu şehveti ortaya çıkarmıştı. Beni istiyordu...

Ellerimi vücuduna sardım. Bir elim belindeyken diğer elimi ensesine kaydırdım ve onu şehvetle öpmeye başladım. O da aynı şehvetle bana karşılık veriyordu. Elleri sırtıma kaymca dokunuşuyla inledim ve kalçasmdan tutarak onu kucağıma aldım. Bacaklarını belime sarmış elleriyle omuzlarımdan tutuyordu. Kalçasını sıkıyorken ensesindeki elimi sırtına getirip, önüme gelen ilk duvara onu sertçe dayadım. Yüksek sesle dudaklarımda inledi ve bu kontrolden çıkmama neden olurken, tek elimle sertçe sutyeninin iplerini kopardım.

Birbirimize öyle açtık ki... Aramızdaki tüm kumaş parçalarından kurtulmak istiyordum. Bedenimi bacak arasına sertçe dayarken kalçasındaki elimi sutyeninin kopçasına getirdim ve tek hamlede açıp sutyeni vücudundan ayırdım. Sutyeni kenara fırlatırken ayrılan dudaklarımızı tek-

rar birleştirip onu deli gibi öpmeye başladım. Sertleşmiş göğüs uçları göğsüme sürtünürken tek elimi sırtına diğerk elimi de göğsüne getirip avuçladım. Nefes alışlarımız kontrolden çıkmıştı. Ben de öyle...

Bir yandan göğsünü avuçlarken arada göğüs ucunda parmaklarımı gezdiriyordum. Dudaklarından ayrıldım ve boynunu, omuzunu yalamaya başladım. İnemeleri gittikçe artıyor ve kendini daha da dayanılmaz hale getiriyordu. Onu sıkıca kavrayarak ve gözlerinin içine bakarak, "Benim olacaksın," dedim ve o kucağımda kollarımın arasında mutfak masasına doğru yürüdüm.

Onu masaya oturturken masadaki her şeyi kolumla yere ittim. Nefes nefese arzulu gözlerle bana bakıyordu. Hızlı bir şekilde şortunu çıkardım ve bacaklarını iki yana ayırıp bacaklarının arasında ayakta durdum. İç çamaşırına baktığımda ıslandığını görebiliyordum ve bunun dayanma sınırlarımı altüst etmesine izin vererek kaprimi çıkardım. Kalçalarından tutarak onu masanın kenarına getirip bana yaklaşmasını sağladım ve gözlerine bakarak sertleşen aletimi kadınlığına bastırarak kulağına eğildim.

"Seni deli gibi istiyorum. Beni öldürüyorsun... Çıldırtıyorsun..." dedim sessizce ve alt çamaşırına parmaklarımı geçirdim.

Elleri sırtımda sertçe bana tutunurken titriyordu. Alnımı omzuna dayadım. Göğsüm hızlı bir şekilde inip kalkarken iç çamaşırını parmaklarımla çektim ve öylece kaldım. Kendimle savaşıyordum. Benim olmasını istiyordum. Sırtımdaki tek elini boynuma, oradan da saçlarıma kaydırarak, parmaklarını saçlarımın arasına geçirdi ve saçlarımı çekerek kulağıma,

"Yap hadi!" diye fısıldadı nefes nefese.

Sözleri kulaklarımda yankılanıyordu... İç çamaşırının kenarını daha iyi bir şekilde kavradım ve diğerk elimi sırtına getirerek ona sarıldım. Kopardığım anda canının acıyacağını biliyordum ve elimi hızla çekerek çamaşırını tek hamlemlle kopardım. Küçük bir çığlık attı ve saçlarını

daha da çok çekerek o da bana acıyı yaşattı. Bu saatten sonra asla duramazdım. İç çamaşırıyla beraber içimdeki tüm ipleri de koparmıştım. Geri dönüş yoktu...

Başımı kaldırdım ve elimle tahriş olmuş kasığımı okşayarak gözlerine baktım. Gözleriyle hâlâ beni istediğini net bir şekilde görebiliyordum ve dudaklarına yapışarak belinden sıkıca tuttum. Onu tekrar kucağıma alırken küçük iç çamaşırını bacağından sıyrarak yere attım.

Odama doğru yol alırken, "Bunu burada yapamayız. Rahat olmanı istiyorum bebeğim," diye fısıldadım kulağına ve tekrar dudaklarını öpmeye başladım.

Onu yatağına yatırırken ve üzerine çıkıp eğilmişken karşımda çırlıçıplak olduğuna inanamıyordum. Boksırımı bacaklarımdan hızlıca sıyırdım ve kenara fırlattım. Hâlâ titriyordu ve bana bakmıyordu. Bacaklarını iki yana açınca yüzüne baktım. Utanmasını istemiyordum. Bakmamı istemediği yerlere bakmamaya özellikle dikkat ediyordum. Üzerine daha da çok eğilerek tüm bedenimizi birbirine yapıştırdım. Her yerini hissediyordum. Bunun bu kadar güzel bir his olduğunu ilk kez Selin'de fark ediyordum. İkimiz de nefes nefese gözlerimize bakıyorduk. Gülümsedim.

"Artık benim olacaksın..." deyip burnuna küçük bir öpücük kondurdum. Oradan dudaklarına inerken, "Son-suza dek benim..." deyip dudaklarını öptüm. "Sadece benim," dedim gülümseyerek.

O da gülümsedi ve eliyle yanağımla okşadı.

"Hazır mısın?" dedim gülümseyerek saçını okşarken.

"Öyle sorunca korkmam gerektiğini düşünüyorum," dedi gülümseyerek.

"Korkma bebeğim kendini bana bırak ve tadını çıkar," dedim kendimden emin ama yumuşak bir ses tonuyla.

Yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyordum. Öpüşmeye başladık. Gittikçe hararetle bir hal alıyordu. Ellerim her yerindeydi. Mükemmeldi...

Dudaklarımı gittikçe aşağılara götürüyordum. Güzel göğüslerinin her yerini öpüyor, dudaklarımı gezdiriyor,

okşuyordum. Öyle tahrik olmuş bir haldeydi ki onu bu şekilde bile rahatlatabilirdim. Daha da aşağıya inerek karnına öpücükler kondurdum aynı anda bir elim göğsünde diğer elim bacağındaydı. Her aşağıya inişimde tedirgin oluyordu. Utancından beni yukarı çekmek istediğinin farkındaydım ama kendini tutuyor ve zevk alıyordu. Onun için harika olmasını istiyordum. Benim için harikaydı zaten. Kasıklarına indiğimde irkildi. Bacaklarının içini öpüyor okşuyordum. Kıvranıyordu... Bense kendimi zor zapt ediyordum. Dudaklarımı kadınlığa dokundurduğumda elleriyle saçlarımdan tutup,

“Hayır, hayır!” diye tedirgince söylendi ve beni geri çekmeye çalıştı.

Ellerini tuttum. “Rahatla bebeğim. Kendini bırak. Bunu yapmazsam acı çekeceksin,” diye sessizce söyledim.

Ellerini yavaşça gevşetti. Bacaklarını iki yana daha çok açtım ve dudaklarımı tekrar kadınlığına değdirdim. İncelemeleri daha da artmışken yaptığım şeyi dilimi kullanarak daha da ilerletip onu kendinden geçirmek istiyordum. Sonunda o da ben de dayanamaz hale geldiğimizde tekrar üzerine geldim ve aletimi kadınlığına dayadım. İlk kez hissediyordu ve korkuyla beraber içindeki arzunun şiddetini gözlerinde görebiliyordum. Ellerini ellerime kenetledim. Başımı boynuna gömdüm ve kulağına,

“Seni seviyorum,” diye fısıldarken içine girdim ve yavaşça başımı kaldırıp yüzüne baktım.

Ellerime kenetlenmiş parmakları sertçe ellerimi sıkarken aynı zamanda acı çektiğini belli eder bir ses çıkarıp gözleri kapalı dudağını ısırды. Acının geçtiğini anlamak için yüzüne bakıyor ve içinde bekliyordum.

Tanrım artık bu benim kadınımdı!

Gözlerini açtığı anda göz göze geldik. Hafifçe gülümse dim. O da bana hafifçe gülümsedi ve yavaşça içinde gidip gelmeye başladım. Hissettiklerim harikaydı! Mükemmeldi! Gözlerimi kapattım ve sonuna dek onu hissettim. Gidip gelişlerini hızlandırdığımda bacaklarını tutup belime sar-

dım. Hemen ayak uydurdu ve bacaklarını belime kenetledi. Dirseklerimi başının iki yanına koyup gözlerine baktım.

"Benimsin," dedim sessizce.

"Seninim," dedi ve dudaklarımız şehvetle yine birleşti.

Tırnakları sırtıma geçerken ve kasılmaya başlamasıyla boşalacağını anlamıştım. Ben de kendimi zor tutuyordum ve bunu beraber yapmamızı istiyordum. Sonunda ikimiz de kasılarak rahatladık.

Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmadığımı hissediyordum. Gözlerine baktım ve saçlarını okşadım.

"Seni ne olursa olsun hiç bırakmayacağım," dedim gözlerine bakarak.

İkimiz de birbirimize aşkla bakıyorduk.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Gözlerimi açamıyordum.

Öyle yorgundum ki kolumu bile kaldıramıyordum ama uyanmam gerektiğini bilerek gözlerimi açtım.

Hava aydınlıktı. Nihayet gündüz uyanabilmiştim. Deniz'i görmek için sağıma baktım. Henüz uyanmamış olmasını diliyordum ama yan yatmış bana bakıyordu.

"Günaydın," dedi gülümseyerek.

Gülümsemeye çalıştıysam da utancım daha ağır bastığından başaramadım.

"Bütün gece beni izlemiş olamazsın değil mi?" diye sordum gözlerimi ovuşturarak hâlâ uykulu olan sesimle.

Gözlerimi ovuşturma bahanesiyle aslında yüzümü saklıyordum.

"Hayır, bebek, ben de insanım. Oldukça yorucu bir geceydi," deyince kafamı nereye soksam bilemedim.

Gülme sesini duyunca ona baktım. Maalesef ki ruh hali yine piçlikle doluydu. Çarpık gülümsemesiyle, "Hadi kalalım ve güzel bir gün geçirelim utangaç kadını," derken başıma minik bir öpücük kondurup yataktan kalktı.

Külotu üzerindeydi. Beraber olmamızdan hemen sonra beni sımsıkı sarmış ve saçlarımı öperek, koklayarak uyutmuştu.

Aklımın karmakarışık olmasına bile izin vermemiş, hep yanımda olacağını söylemişti ve kollarında, korktuğum şeyi yaşamama rağmen deliksiz bir uyku çekmiştim. Üstelik içimde pişmanlıktan eser olmayarak.

Benden erken kalkmış olmalı ki külotunu giymiş, diye düşündüm ve kendi çıplaklığını hatırlayarak bir kez daha kıpkırmızı oldum.

Kapıdan çıktıktan sonra rahatlamış ve yatakta oturur

pozisyona geçmemle kendi odamda olduğumu fark etmem bir olmuştu.

Neden bu odadaydık?

Hafızamı yokladığımda dün gece onun odasında beraber olduğumuza ve uyuduğumuza emindim. Ayağa kalktım. Saatlerce spor yapmışım gibi her yerim ağrıyordu. Kasıklarındaki hafif ağrıyı da yok sayamıyordum. Benim için en önemli ağrı oydu aslında. Bornozu aldım ve üzerime geçirerek karmakarışık duygularla odadan çıktım. Artık onun kadınıydım.

Kahvaltıyı hazırlarken bir yandan da dün geceyi düşünüyor ve onun hâlâ benim olduğuna inanamıyordum. Gece ona sarılarak harika bir uyku çekmiş, çok zinde uyanmıştım. Ama önce onun uyumasını beklemiştim. Uyuduğundan emin olduktan sonra onu kucağıma alıp diğer odaya yatırmıştım. Tekrar odama gelip sabah kalktığında utanmaması için kanlı çarşafı toplamış ve banyoya kirli sepetine atmış yeni nevresimleri sermiştim. Sonra yine yanına kıvrılıp, ona sarılıp kadını olduğunu bilerek huzurlu uykuma yatmıştım.

Bugün onu yüzmeye götürecektim. Evde olursak her yüzüme baktığında utanacağını biliyordum. Üstelik buraya geldiğinde eminim ki planları arasında okyanusa girmek de vardı ama benim yüzümden sadece bir kere akşam kıyafetleriyle girmiş, ondan da keyif alamamıştı.

Sabah o uyanmadan dışarı çıkıp ona birkaç tane bikini aldım ve onu götüreceğim yer için birkaç ayarlama yapıp eve döndüm. Beğeneceğine emindim ve bugünün çok güzel olmasını istiyordum.

Geldiğimde hâlâ mışıl mışıl uyuyordu. Yanma uzanıp uyanana dek onun güzelliğini izledim. Benimdi o.

Ona görünmeden duşa girmiş ve yine ona görünmeden

duştan çıkmış odama girmiştim. Üzerime bir şeyler geçirdikten sonra yüzüne nasıl bakacağımı düşünerek sessizce salona girdim. Mutfak tezgâhında arkası bana dönük yiyecek bir şeyler hazırlıyordu.

Odadan çıktığımı fark etmemişti ve bu sabahtan beri aklımda olan şeye bakma planım için doğru zamandı. Hızlı bir şekilde onun odasına girdim. Yatağa baktığımda gayet düzgün bir şekilde toparlanmıştı ve dün geceki nevresimler değildi. Tanrım nasıl bu kadar düşünceli olabiliyordu!

Odasından rahatlamış ve gülümser bir şekilde çıkarken karşımda dikilen büyük bedeniyle karşılaştım. Pis pis sırtmış yüzüme bakıyordu. Ne yaptığımı anlamış olduğunu gösteren yüz ifadesiyle elimden tutup,

“Kahvaltı zamanı,” dedi ve mutfaka doğru yürüdük.

Bir şeyler söylemem gerekiyordu biliyordum. Bu rahatsız edici utanma havasını ortadan kaldırmak istiyordum. “Teşekkür ederim,” dedim sessizce mutfak sandalyesine otururken.

O da karşıma oturdu ve gözlerime baktı. “Ben teşekkür ederim benim olduğun için,” dedi ve gülümsedi.

Ardından kahvaltımızı keyifle yaptık ve masayı toparladıktan sonra kendimi salonda koltuğa attım. O ise kendi odasına girip elinde bir poşetle yanıma geldi ve oturup “Al bunları ve hazırlan. Bugün yüzeceğiz,” dedi gülerek yüzüme bakarken.

Şaşkın bir şekilde önce poşete sonra yüzüne baktım.

“Ciddi misin? Harika!” diye bağırdım boynuna sarılıp.

Üzerine atılmamla o da bana sarıldı ve uzaklaşmamı engelleyerek gözlerime baktı.

“Bugün harika geçmeli bebeğim,” diyerek dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu aniden.

“Bir fırsatı da kaçırırsan ölmezsin,” dedim kızgın bir şekilde.

Gülümsedi. “Kendi ayaklarınla kollarıma gelmişken mi? Asla kaçıraramam,” deyip başını sağa sola salladı ve kollarını gevşetti.

Hemen poşetleri alıp odama doğru yürüdüm. Arkama gülümseyerek baktığımda o da bana bakıp gülümsüyordu.

Odama girip poşetin içindekileri yatağa boşalttım. Dört bikini! Beyaz, siyah, kırmızı ve pudra.

Sırayla bikinileri denedim. Üzerime tam olsa da daha önceki bikinilerime hiç benzemiyorlardı. Bikinilerin üst kısımlarından göğüslerim neredeyse fışkıracaktı ve altları ise neredeyse tanga kadar inceydi. Sinirlenmişim ve hevesim kursağımda kalmıştı. Onca insan arasında bu bikinileri giyemezdim. Odadan hızla çıktım,

“Bunları özellikle mi aldın?” diye bağırıp yanına gittim. Elimdeki minik bikinileri havada sallıyordum.

Yüzüme baktı. Anlamamış yüz ifadesiyle, “Bikinileri mi? Beğenmedin mi?” diye sordu.

Masum yüz ifadesini görünce sakinleşmeye çalışarak elimi indirdim. “Beğendim çok güzeller ancak çok...” doğru kelimeyi bulamıyordum.

Çırpınışıma görünce o tamamladı. “Seksi,” dedi gülümseyerek ve arkasına yaslandı.

Elimi belime koyup, “Hayır! Açık ve her yerim görünüyor. O kadar insan içinde asla giymem bunları!” dedim sinirle.

Kaşlarını kaldırdı ve gayet doğal bir şeymiş gibi, “Burada insanların neler giydiğini görsen inan sen rahibe gibi kalırsın,” dedi ve ekledi. “Zaten sadece ikimizin olabileceği bir yere gidiyoruz, o yüzden rahat ol Rahibe Theresa.”

İkimiz?

Sadece ikimiz olacaksak sorun yoktu. Sonuçta beni çırlıçplak görmüş hatta çok çok daha fazlasını yapmış bir adamdan utanmamalıydım öyle değil mi?

Ah, yine kızarıyordum.

Yirmi Beşinci Bölüm

Yaklaşık bir saat sonra hazırlanmış bir şekilde evden çıkmıştık. Pudra rengi bikiniyi giymiştim. Üzerine de beyaz bir elbise. Heyecanlı ve mutluydum. Hiç olmadığım kadar...

Bir süre sonra küçük limanı andıran bir yerde durduk. O arabadan inince ben de arabadan indim.

Karşımda duran sürat teknesine hayranlıkla bakıyordum. Tekneye doğru yürümeye başladık ve teknenin önünde duran adama bir şeyler söyleyince adam arabaya doğru hızla yürümeye başladı.

"Neler oluyor?" diye sordum merakla.

Elimi tuttu ve baştan çıkarıcı gülümsemesiyle yavaşça bana doğru yaklaşarak, "Seni çok güzel, baş başa olacağımız ve istediğimiz her şeyi yapacağımız bir yere götürüyorum," dedi seksi gülümsemesiyle.

Tanrım, tüm vücudumu eritiyordu. "Yani bir nevi tekrar kaçırılıyorum," dedim muzipçe gülümseyerek.

Gülümsemesi daha da büyürken eliyle belimden tutup beni kendine yapıştırdı ve dudaklarıma yanaşıp, "Sana orda çok güzel şeyler yaşatacağım bebeğim," dedi anlamlı bir şekilde.

Sözleri anında heyecanlanmama neden olurken dudaklarımın üzerinde hissettiğim nefesi ise onu öpmem için beni zorluyordu.

Arabadan eşyalarımızı alan adam yanımıza geldiğinde istemeden de olsa birbirimizden uzaklaştık ve sürat teknesine bindik.

Tanrım, çok güzeldi!

Teknenin on kısmına geldim. O ise adamlarla bir şeyler konuşuyordu.

Uzanıp güneşlenecek yer yoktu ama bembeyaz koltuk-

larıyla ve dekorasyonuyla çok lüks görünüyordu. Tekne hareket etmeden yanıma geldi,

“Beğendiniz mi prenses?” diye sorup beni koltuğa oturttu, kendisi de yanıma sokuldu.

“Harika!” dedim gülümseyerek ve elini tuttum.

Ellerimize bakarak, “Mutlu musun?” diye sordu.

Evet! Mutluluktan uçuyordum! Rüya gibi bir yerde âşık olduğum adamla beraberdim!

“Evet,” dedim gülümseyerek.

Dudaklarımdan gülümseme hiç eksik olmuyordu ki...

On beş dakika sonra gideceğimiz yere vardığımızda büyülenmiş bir şekilde manzaraya bakıyordum.

Mükemmel bir koya gelmiştik. Küçük ve ıssız... Sadece bizim olduğumuz bir koy.

Sürat teknesi bizi indirdikten sonra aynı hızla geri gitti.

Deniz bana doğru gelirken ben hâlâ etrafıma hayranlık dolu bakışlar gönderiyordum. Eliyle beni kendine çekti, “Beğendin mi bebeğim,” diye sordu.

“Büyüledim,” diye cevap verirken gözlerine baktım.

“Beni gerçekten şaşırtıyorsun,” deyip dudaklarına minik bir öpücük kondurdum.

Geri çekilmeme izin vermeyerek diğer eliyle boynumdan tutup dudaklarıma bakarak, “Burada seni kendinden geçireceğim,” dedi arzulu bir ses tonuyla ve gözlerime bakıp “Soyun,” diyerek ellerini üzerimden çekti.

Sözleri anında vücudumun ısını yükseltiyordu. Üzerimdeki elbiseyi çıkaracaktım ancak bikini çok açık olduğu için utanıyordum. O ise hiç yardımcı olmuyor, tişörtünü çıkarırken bir yandan da pis pis sırtarak beni süzüyordu. Dayanamayıp “Şu sapıkça bakan gözlerini üzerimden çeker misin lütfen,” diye söylendim.

Küçük bir kakhaha atarak, “Bütün gün burada yalnızız bebeğim şimdi çıkarmazsan ben parçalarım ve emin ol tereddüt bile etmem,” dedi ve şortunu da çıkardı.

Bu kez ben onu süzüyordum. Vücudu dikkatimi dağıtıyordu. Sadece altında hafif dar, kısa bir şort mayo vardı ve hatları oldukça belli oluyordu.

Yüzüne baktığımda bana bakıp ellerini iki yana açtı şımarıkça, "Bu vücut sana ait bebeğim. Hayal etmene gerek yok ne istersen yapabilirsin," deyip gülümsedi.

Yakalanmamın verdiği utançla elbisemi üzerimden sıyırdım. "Kendini beğenmiş egolu sapık," diye mırıldanıp gözlerimi devirerek ona baktım.

Bana doğru yaklaşılmaya başladığında, "Duyamadım?" dedi ve üzerime doğru yürümeye başladı.

Okyanusa doğru baktım. Kaçacak yer bulmamın verdiği güvenceyle ona doğru baktım ve o üzerime gelirken ben de okyanusa doğru geri geri ilerlemeye başladım. Aynı zamanda da bağırıyordum.

"Pis sapık! Eglu... Kendini beğenmiş, züppe!"

Her kelimeyi söylediğimde bana doğru tek kaşını kaldırarak daha bir heybetli geliyordu. Tırmaya başlasam da dövüş sanatlarmdan öğrendiğim en iyi şeyi uyguluyordum.

'Önce düşmanın hamlesini bekle.'

Koşmaya başladığında ayaklarım çoktan suya girmişti ve heyecandan istemsiz bir çığlık atarak okyanusun içine doğru gidebildiğim kadar hızlı gitmeye çalışıyordum. Ama başaramadım. Beni kolumdan tuttuğunda su göğsümün hizasındaydı ve iki elimi birden kavrayıp suyun altında arkamda birleştirdi. Beni vücuduna bastırarak, "Bir daha söyle hadi!" dedi tehditkâr bir ses tonuyla.

Gözlerime, oradan dudaklarıma ve sonra yine gözlerime bakıyordu. Tanrım, beni deli gibi tahrik ediyordu. Özellikle bileklerimden tutan elleri kalçalarıma değerken... Dudağımın bir kenarı yukarı kıvrılırken sessizce,

"Pis sapık," deyip keyifle gözlerine baktım.

Onun gözlerindeki keyfi de görebiliyordum. Bileklerini tek eline geçirip sertçe tutmaya başladı ve boşta kalan

eliyle kalçamı avuçlarken, "Devam et," dedi meydan okur bir ses tonuyla.

Yavaş ama sert bir şekilde minicik bikinimin örtmeye yetmediği kalçamı okşuyordu ve kulağıma eğilip "Bu unvanı hak etmeliyim," dedi sessizce.

Ben de kulağına en seksi ses tonumla, "Kendini beğenmiş, züppe," dedim ve dudaklarımı kulağına değdirdim.

Nefes alış hızlanırken bileğimi tutan eli gevşedi ve anında bileğimi ondan kurtarıp kaçmaya başladım. Aramıza belirli bir mesafe koyunca arkamdan gelmediğine emin olup ona döndüm. Mağlup olmuş bir şekilde elleri saçlarında bana bakıyordu.

"Hile yaptın," diye söylendi.

"Evet, ama işe yaradı," diye cevap verdim gülerек.

"Bir daha işe yaramayacak," dedi kendinden emin bir şekilde ve suyun içine daldı.

Panikle ne taraftan geleceğini kestirmeye çalışırken ayağımdan eliyle beni suya çekti. Çılgılık atmama fırsat bile olmadan kendimi suyun altında buldum. Vücudumdaki beni tutan ellerinden kurtulmayı başarıp hızla suyun üzerine çıktım ve etrafıma baktım.

Aniden arkamda belirince elimi kaldırıp ona tokat attım ama yakalayıp beni kendine çekti ve şehvetle öpmeye başladı. Karnımdaki karıncalanma tüm vücudumu sararken ben de ona sarılıp öpüşüne aynı şehvetle karşılık vermeye başladım. Eli bikinimin altına kaydı ve iplerini çözdü. Endişeyle dudaklarımı dudaklarından ayırdım. "Ne yapıyorsun?" diye sordum nefes nefese.

Tekrar dudaklarıma yaklaşarak,

"Hişşş... Özgürüz bebeğim," deyip tekrar beni öpmeye başladı.

Evet, kimse yoktu. 'Rahat ol Selin.'

Ve kendimi bir kez daha ona bıraktım.

Bikinimin altını çıkarınca eli sırtıma kaydı ve iplerini çözüp üstünü de çıkardı. Suyun içinde çırılçıplaktım.

Harika bir histi... Özgürdüm.

Kollarını üzerimden çekti ve kendisi de mayosunu çıkarıp tekrar kollarını bedenime sardı.

"Harika hissediyorsun değil mi?" diye sordu gözlerime bakıp gülümserken.

"Mükemmel..." diye fısıldadım.

Elleri her yerimde dolaşırken, dudaklarımızı yeniden keşfediyor gibi öpüşmeye devam ediyorduk. Kalçalarım-dan tutup beni kucağına aldı,

"Bacaklarını sıkıca belime sar bebeğim," dedi.

Nefes nefeseydik ve deli gibi birbirimizi istiyorduk. Ellerimle boynuna sarılarak güç aldım çoktan tahrik olmuş, hazır vaziyetteydim ve içime girmesiyle istemsiz bir şekilde yüksek sesle inledim. Benim inlememle o da inleyerek içimde gidip gelmeye başladı.

Zevkin doruklarında bambaşka bir tecrübe yaşıyordum. Gözlerine baktım,

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Gözlerindeki sevinçle dudaklarımı istila etti.

Kucağından indiğimde sevişmenin verdiği etkiyle bacaklarım tutmuyordu. Kıyıya doğru yürümeye başladık. Yürüyüşümden anlamış olacak ki beni kucağına aldı ve kıyıya doğru yürümeye devam etti.

Çıplaktım... Bikinilerim ise okyanusun neresindeydi bilmiyordum bile... Sanırım bu birkaç tane bikini almasını açıklıyordu. Üstelik o da çıplaktı.

Utaniyordum... Yine...

Kıyıya varır varmaz beni yere bıraktı. Kollarımı göğüslerime sarıp bacaklarımı kendime çektim ve ne yaptığına bakmak için arkamı döndüm. Çıplak olduğunu bir an unutmuştum. Hızla önüme dönerek ona baktığımı anlamamış olmasını umdum. Vücudumda havluyu hissedince sıkıca havluya sarıldım.

Yanıma gelip oturdu. "Bakabilirsin artık," dedi.

Yüzüne baktım. Gülümsüyordu. O kadar güzel gülüm-

süyordu ki... Elimi uzatıp tek parmağımın gamzesine dokundum. Elimi tuttu ve parmağımın ucuna minik bir öpücük kondurdu.

"Kurulan ve bikinilerinden bir tanesini giy. On beş dakika içerisinde yemeğimiz gelecek," dedi ve ayağa kalkıp geldiğimizde tekneden indirilen masa ve sandalyeleri kurmaya başladı.

Onu hayranlıkla izliyordum. Benim erkeğimdi. Yemeğimiz yine sürat teknesiyle geldiğinde masayı beraber hazırladık ve yemeye başladık. Yüzmek beni acıktırmıştı. Kendimi yemeğe ve manzaraya kaptırmış bir şekildeyken onun sesiyle ona döndüm.

"Yemekten sonra bunları içmelisin," derken çantadan çıkardığı hapları masaya bıraktı.

Anlamayan gözlerle haplara baktım ve tekrar ona dönüp "Ne ilacı bunlar?" diye sordum merakla.

Yemeğini bıraktı ve dirseklerini masaya koyup samimi bir ses tonuyla, "Hayatım boyunca hiç kimse için böyle şeyler hissetmedim ve yapmadım. Sen benim için tek özel kadınsın. Benim kadınımsın ve sen istediğin sürece bu hep böyle olacak. O yüzden sana ve senden gelebilecek her türlü şeye hazırım. Bir bebeğe de... Şimdi bu hapları içersen bebek ihtimali olmaz. Ama bir bebek istiyorsan, bizim bebeğimiz... Minik bir aile olmaya hazırlarım kendimi," dedi ve mahcup bir şekilde gözlerime bakmaya devam etti.

Bense dönüp kalmış ve bu ihtimali yaşadıklarım arasınca aklıma bile getirememiştim.

Haklıydı... Korunmuyordum. O da korunmuyordu.

Benim korunmamam normaldi. Muhtemelen o da hayatındaki kadınların korunduğundan emin olmalıydı ki kendisi korunmaya ihtiyaç bile duymamıştı alışkanlıktan. Bilmiyordum ama bir anda endişelenmiştim.

Diğer yandan benimle her şeye hazır olduğunu söylemişti. Minik bir aile demişti. Hayatında beni de istiyordu. Bu içimin kıpır kıpır olmasına yetiyordu zaten. Gözlerine baktım,

"Şu an bir bebeğe hazır değilim," dedim sessizce ve devam ettim.

"Peki, sen neden korunmadın?" diye utangaç bir şekilde sordum.

"Korunuyordum. Ta ki sen hayatıma girinceye dek..." dedi gözlerime bakarak.

Ne demek istediğini anlamamış gözlerle ona baktığımda devam etti.

"Seni hissetmek istiyordum. Aklımı başımdan alıyorsun; üzgünüm," dedi ve önüne bakıp yemeğiyle oynamaya başladı.

İhmalkârlığı beni biraz sinirlendirse de söyledikleri hoşuma gitmişti ve bir şey söylemedim. Yemeğimi bitirdim ve ilacı içtim.

Akşam oluncaya dek beraber yüzüp birbirimizle şaka-laştık. Tekne geldiğinde gerçek birer sevgili gibi el ele göz gözeydik. Hayatımda yaşadığım en güzel günleri yaşı-yordu bana. Her şey öyle mükemmel ve rüya gibiydi ki adeta bulutların üzerindeydim. Teknedeyken yine elimi hiç bırakmamıştı ama manzaraya dalmış, düşünceli görü-nüyordu. Çenesinden tuttum ve yüzünü kendime çevir-dim.

"İyi misin?" diye sorduğumda gülümsedi ama daha farklıydı.

Aniden belimden tuttu ve beni kucağına aldı. Kıkırdararak, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Gözlerime bakarak, "Senin tadını çıkarıyorum," dedi ve başını yana yatırıp devam etti. "Bana gerçekten çok çek-tir-din biliyor musun?" diye söylendi gülerek.

Şaşırarak, "Hah! Ben mi? Asıl bana çektiren sendin. Sandalyeye bağladın, elime hiç uyuşturmadan dikiş attın!" diye söylendim ben de.

Kaşlarını havaya kaldırdı. "Hımmm... Şimdi düşünün-ce kulağa kötü geliyor evet," dedi ve elimi elinin içine alıp yara izime baktı.

Parmağını üzerinde gezdirip dudaklarını avucuma bastırdı.

"Affet beni bebeğim. Ama emin ol sen de kadehi kafamda kırınca bir an beyin sarsıntısı geçireceğimi sanmıştım," dedi gülümseyerek.

Bu kez utanma sırası bendeydi ama özür dilemeyecektim.

"Beni kaçırmakla sen kaşındın. Hak etmiştin," dedim ve kucağından indim.

"Kaçma," derken hafif kahrkaha atıyordu.

Belimden yakaladı. "Burada sevişmek ister misin?" diye sordu muzip bir şekilde.

Gözlerimi kocaman açarak, "Saçmalama, bu kadar da utanmaz olamazsın," dedim.

"Konu sen olunca çok daha utanmaz olabilirim bebeğim," dedi başını iki yana sallayarak ciddi olduğunu belirtircesine.

Elbisemin eteğinden elini sokarken yüzüne sert bir tokat geçirdim ve kucağından kalkıp "Bu dün geceki acı içindi ve emin ol acı bu hissettiğinden daha fazlaydı," dedim ve ondan uzakta karşı koltuğa oturdum.

Başı hâlâ tokadı attığım taraftaydı ve bana dönerek, "Biz hiçbir zaman normal bir çift olamayacağız bebeğim. Dün gece için üzgünüm ve şimdi olacaklar için de," dedi ve piç gülümsemesiyle bana doğru gelmeye başladı.

"Hayır, bak eğer bir şey yaparsan bu kez gerçekten daha kötü bir şekilde intikamımı alırım Deniz," dedim ve ondan kaçabileceğim bir yer aradım ama yoktu.

"Kaçabileceğin hiçbir yer yok bebeğim. Olsaydı da dünyanın neresine gidersen git yine seni bulur ve bu tokadın intikamını alırdım," dedi gülümseyerek.

O sırada kaptan Deniz'e seslendi. "Burada bitmeyecek bebek," deyip adamın yanına gitti.

Ben de rahat bir nefes aldım ve gülümseyerek huzur içinde okyanusu izledim.

Yaklaşık beş dakika sonra limana varmıştık. Yanıma geldi ve tekneden inmeme yardım etti. Arabaya bindik ve eve doğru gitmeye başladık.

"Bugün eğlenmişsinizdir umarım," dedi. Arada bana bakıyor, sonra yola dönüyordu.

"Hayatımda hiç bu kadar eğlenmemiştim," dedim eserken.

Gülümsedi. Hep gülümsemesini istiyordum.

Arabayı park etti ve asansöre doğru ilerledik. İçeriye girdik. Bu kez ben dördüncü katın düğmesine bastım. Kendi evime gidiyormuşum gibi hissediyordum.

Yirmi Altıncı Bölüm

Tüm gün onunla olağanüstü güzel bir gün geçirmiş aynı zamanda onu mutlu edebilmek için elimden gelen her şeyi yapmak istemiştim. Hak ediyordu.

Büyükbabasının bana vermiş olduğu dosyadan geçmişini nasıl yaşadığını biliyordum ve bundan sonra hep mutlu olmasını istiyordum.

Benimle ya da bensiz...

Benimle olmasını istesem de gerçeği öğrendikten sonra bensiz olma ihtimali yüksekti ve bu beni mahvediyordu. Artık daha fazla korkuyordum. Hatta o kadar çok korkuyordum ki ona gerçeği açıklamaktan. Yaşadığımız bu güzel günde ona açıklamayı defalarca istemiştim ama öyle mutlu görünüyordu ki yine defalarca vazgeçmiştim.

Yıllarca işimi profesyonel bir şekilde yapmış, isimde çok başarılı bir özel korumaydım. İşimi seviyordum. Bu sayede iyi paralar kazanmış ve iyi yatırımlar yaparak kazandıklarımı iki katına çıkarmıştım. Çalışmasam bile bana fazlasıyla yeterli getirileri olan yatırımlarım vardı.

Onu kaçırdığımda, o da tamamen bir işti benim için. Fotoğrafını ilk gördüğümde işimin çok kolay olacağını düşünmüştüm ama öyle dirençli ve asi çıkmıştı ki bir erkek olsa onu dövebilirdim.

Bir kadındı... Üstelik çok da masum bir kadın.

Düşünceleri aklımdan kovmaya çalışırken asansördeydik. Ona baktım. Bu kadını seviyordum. En kısa sürede uygun bir ortam hazırlayıp ona gerçeği anlatmalıydım.

Asansörün kapıları açılınca çantaları omzuma aldım ve elinden tutarak eve doğru yürümeye başladım. Koridorun ortasında durup ona dönerek,

“Yorgun kadınıma evimize girer girmez güzel bir masaj yapacağım,” dedim gülümseyerek.

Muzip bir şekilde güldü. "Uslu durursan yapabilirsin," deyip beni eve doğru çekti.

Gülümsedim. Arkasından, "Söz veremem bebeğim. Özellikle sen bu kadar seksiyken..." deyip yanına geldiğinde onun aniden durmasıyla ben de durdum.

Kaşlarını çatmış bir şekilde kapıya bakıyordu. Ben de kapıya baktığımda dairemin kapı kilidi kırık ve kapı aralıktı. Parmağımla süs işareti yapıp çantaları yere bıraktım ve Selin'i kenara çekip sessizce,

"Burada bekle, muhtemelen hırsız girmiş," dedim ve kapıyı itip yavaşça içeriye girdim.

Yanımda silahım yoktu ya da herhangi başka bir silah. Ama karşıma çıkanı her türlü alt edebilirdim.

Biraz daha içeriye girdiğimde salona baktım ve gördüğümle, olduğum yerde kalakalmış tüm vücudum buz kesmişti. Hareket edemiyor ve kalbim endişeyle deli gibi atıyordu.

Bugün onu kaybedecektim...

Arkamdan gelen Selin'in sesiyle nefes almayı bıraktım ve arkama bile bakmadan olduğum yerde hareketsiz durarak gözlerimi kapattım.

"Büyükbaba!"

Beni bulmuştu. Nasıl?

Şaşkın bir şekilde salonda koltukta oturan büyükbabama ve yanında duran iri yarı takım elbiseli adamlara bakıyordum. Büyükbabamın yüzü oldukça sinirli görünüyordu. Kaçtığım için kızgın olduğunu biliyordum. Bir de bir erkekle kaldığımı biliyorsa daha da sinirli olmalıydı. Yüz ifadesi benim de tedirgin ve gergin olmama neden olmuştu. Ama ona her şeyi anlatabilirdim. Bu adama âşık olduğumu ve onun da bana... O zaman anlayışla karşılayacağını biliyordum. Deniz iyi biriydi. Tanıdığı zaman onu sevecekti.

Büyükbabam ayağa kalktı ve yavaş yavaş bize doğru

yürümeye başladı. Ben de Deniz'in yanına gelerek, koluna girdim. Gülümsüyordum. Bir erkek bulamamamdan, erkek gibi olduğumdan şikâyet eden büyükbabama sonunda tanıştırabileceğim bir sevgilim vardı.

"Büyükbaba bu Deniz... Deniz, bu büyükbabam," dedim.

Deniz, sözlerime ve koluna girmeme karşılık yüzünü çevirip bana baktı. Ben de gülümseyerek ona baktım. Ama gözlerindeki korkmuş ve üzgün ifadeyi görünce gülümsemem kayboldu. Onu hiç böyle görmemiştim... Hiçbir şey söylemedi.

Büyükbabam yanıma geldi ve bir bana bir de Deniz'e baktı öfkeli bir şekilde.

Tam ağzımı açıp büyükbabama üzgün olduğumu söyleyecektim ki, aniden büyükbabam eliyle kolumu kavrayıp beni kendi tarafına çekti ve Deniz'e nefret dolu bakışlarını sabitledi. Deniz ise büyükbabamın gözlerine mahcup ve üzgün bir şekilde bakıyor, hiçbir şey söylemiyordu. Neler olduğunu anlayamıyordum. Kaşlarım çatık bir şekilde,

"Büyükbaba açıklamama izin ver," dedim.

Endişelenmeye başlamıştım.

Birbirlerine bakıyorlar ve tek kelime bile söylemiyorlardı. Bir gariplik sezmiş, anlamayan gözlerle onlara bakarak, "Neler oluyor? Deniz? Büyükbaba?" diye sorup bir büyükbabama bir Deniz'e bakıyordum.

Büyükbabam arkasını dönüp takım elbiseli, iri adamlara, "Dersini verin! En iyi şekilde!" deyip tekrar nefretle Deniz'e baktı ve beni kolumdan kapıya doğru sürükledi.

Bağırma başladı.

"Ne! Ne dersi? Ne yapıyorsun büyükbaba? Hayır! Durun!" diye bağırırken arkama dönmeye çalışıyor, Deniz'in yanına gitmek istiyordum. Büyükbabamın elinden kurtuldum ve iri adamlardan birisi beni tutarken diğerleri ise hızla Deniz'e doğru gidip, onu dövmeye başlamışlardı. Deniz yerinden kıpırdamamıştı bile.

Adamlardan biri Deniz'in yanına gider gitmez sertçe

yumruğunu geçirdi. Deniz sarsılırken ben hâlâ bağıryordum. Hiç acımadan art arda vuruyorlar, Deniz'in darbeler sonucunda yere düşmesine aldırıyorlardı. Deniz onlara karşılık dahi vermiyordu. Neden?

İri yarı adam tarafından karşı koymalarım ve bağırma-larım aldırmadan evden çıkarıldım. Delirecektim! Deniz o haldeyken ona yardım etmeliydim!

Asansöre doğru sürüklenirken gözlerimle büyükbaba-mı aradım ama çoktan gitmişti. Ona, "Dur," diyecektim. Yalvaracaktım...

Asansöre zorla sokuldum ve kapanan asansör kapı-larına vurarak küfrettim. Sonra dönüp beni Deniz'in ya-nından zorla alan adama da küfredip vurmaya başladım. Bana karşılık dahi vermiyor, engellemiyor yüzüme bile bakmıyordu!

Otoparka büyükbabamın yanına getirildiğimde, artık gözlerimden akan yaşlara engel olamıyordum. Ellerini ar-kasında kenetlemiş, duygusuz bir şekilde bana değil başka bir yöne bakıyordu. Ellerimi ceketinin yakalarına koydum ve sakın bir şekilde,

"Lütfen... Lütfen büyükbaba, lütfen yapma... Onu sevi-yorum," diye yalvararak büyükbabamın yüzünün çevrili olduğu yere doğru adım atıp yüzüme bakması için uğra-şıyordum.

Son kelimelerimi duyunca şaşkın bir şekilde yüzüme baktı. Devam ettim. "Onunla burada tanıştık. Harika birisi. Bana mükemmel davranıyor, beni seviyor. Tanışınca sen de seveceksin eminim. Biliyorum onunla aynı evde kal-mam hataydı ama bana zarar vermedi. Üzgünüm, lütfen büyükbaba," diye gözlerimden yaşlar akarak hızlıca sözle-rimi sıralıyordum.

Diğer yandan aklım hâlâ Deniz'deydi.

Büyükbabam bana acıyarak baktı. "Aptal!" diye bağırip sinirle arkasını döndü ve arabasına bindi. Ardından yine o adam beni de zorla arabaya soktu. Kapılar kilitlendi.

Hâlâ bir yandan büyükbabama yalvarıyor diğer yandan

asansöre bakıyordum. Adamlar hâlâ inmemişti ve gittikçe aklıma daha da kötü şeyler geliyordu.

Tekrar büyükbabama dönüp endişeli bir şekilde, "Onu öldürecek misin?" diye sordum kanım donarken.

Titriyordum. Yüzüme baktı ve gücenmiş bir şekilde, "Bu zamana kadar kimi öldürdüğümü gördün Selin! Ben katil miyim?" diye bağırdı.

Sözleriyle biraz da olsa rahatlamıştım ve tekrar asansörün olduğu yere baktığımda asansörün kapısı açıldı ve adamlar dışarı çıktı.

Merakla onlara bakıyordum ve arkamızdaki arabaya binerlerken ellerindeki kanı gördüm. Kanı görür görmez dehşetle arabanın kapılarını açmaya, yumruklamaya ve bağırmaya başladım.

"Açın kapıyı, lanet herifler! Hepinizi öldüreceğim! Ona vuran ellerinizi bedeninizden ayıracağım! Açın kapıyı!"

Uğraşlarım sonuçsuz kalınca büyükbabama döndüm. "Büyükbaba, n'olur aç," diye yalvardım ağlayarak.

Büyükbabam kollarımdan tutmaya çalışarak, "Kes artık Selin! O piç kurusu senin için tuttuğum bir koruma sadece!" diye bağırdı ve kollarımı sert bir şekilde bırakarak soföre arabayı sürmesi için işaret verdi.

Durdum. Büyükbabamın gözlerine baktım. Gözlerinde yalan söylediğini anlayabileceğim bir ifade arıyordum ama yoktu. Doğru duymuş olamazdım. Hayır, hâlâ gözlerine bakıyordum. Kalbim deli gibi atarken, "Bir daha söyle," dedim sessizce.

Söylediği şeyi idrak etmeye çalışıyordum. Araba hareket ettiğinde büyükbabamdan söylediği şeyi tekrar söylemesini bekliyordum. Hiçbir şey söylemeden gergin bir şekilde arabanın camından dışarı baktı.

"Tekrar şöyle dedim sana!" diye güçlü bir şekilde bağırdım gözyaşlarım yanaklarımdan art arda süzülürken.

Sessiz bir şekilde yine yüzüme bakmadan, "Evde konuşuruz. Burası konuşmak için uygun değil," dedi.

Başımı iki yana salladım. "Hayır! Sana inanmıyorum," dedim ve daha da sinirlenerek şoföre,

"Kenara çek!" diye sertçe söyleyip hızlıca gözyaşlarımı sildim ve büyükbabama kararlı bir şekilde, "Şimdi konuşacağız," dedim.

Şoför sürmeye devam ederken dikiz aynasından büyükbabama baktı aynı şekilde ben de kararlı bakışlarımı büyükbabama çevirdim. Büyükbabam da bana bakıp iç geçirdi ve şoföre dönerek, "Biraz daha uzaklaşınca dediğini yap," dedi mağlup olmuş ses tonuyla.

Aklım hâlâ Deniz'deydi. Acaba ne kadar dövmüşlerdi. Canı çok acımış mıydı? Hastaneye gitmesi gerekiyor muydu? Düşündükçe mahvoluyordum.

Araba durunca kapılar açıldı ve aşağıya inip kumsala doğru yürümeye başladım. Evden oldukça uzaklaşmıştık. Hava kararmaya başlamıştı. Serindi ve yüzüme çarpan hafif rüzgâr ağlamaktan yanan yüzüme iyi geliyordu.

Büyükbabamın ardımdan gelip gelmediğine bakmak için arkamı döndüm. Elinde bir dosyayla kumların üzerinde zar zor yürüyerek bana doğru geliyordu. İlerlemeye devam ettim ve okyanus kıyısında durup onu bekledim. Yanıma geldi ve tüm vücuduyla bana döndü.

Dosyayı bana uzatırken, "Okursan her şeyi anlayacaksın," dedi.

Bana uzattığı dosyaya ardından da yüzüne baktım. "Önce anlatacaklarını dinlemek istiyorum," dedim kararlı bir ses tonuyla.

Dosyayı tutan elini indirdi ve konuşmaya başlamadan önce derin bir nefes aldı. "Biliyorsun Selin... Baban ve annen gittikten sonra bana kalan tek şey sensin. Tek varlığım, tek çocuğum..." dedi samimiyetle.

Sessizce onu dinlemeye devam ettim. Yüzü gittikçe çöküyordu.

"Babanın yaptıklarından sonra onu hiç affedemedim. Defalarca görüşmek istese de görüşmedim. Onu reddet-

tim. Ama her zaman yokluğunu hissettim. Sonuçta o benim oğlum. Ben bir babayım. Oğlunu ve eşini kaybetmiş bir baba ve bir kocayım.”

Uzandı ve elimi tutarak devam etti.

“Sen benim her şeyimsin Selin. Tüm mal varlığımın sahibi ve bana hem baba hem büyükbaba olduğumu hissettiren tek şeysin. Hayatımda herkesi kaybetmişken bir de seni kaybetmeyi göze alamam. Sana bir zarar gelmesine asla dayanamam. Görüyorsun ki yaşlı bir adamım. Belki birkaç yıl sonra belki yarın elden ayaktan düşeceğim. İşte o zaman benim tek çocuğum olarak sen her şeyime sahip çıkacaksın. Düşmanlarımıza karşı sadece sen olacaksın. Seni her konuda eğitmem bu yüzden. Sana bir koruma sağlamak istemem de bu yüzden. Bir gün yanında olamayacağım ve tek başına altından kalkmak zorunda olduğun işlerde, karşılaşmak zorunda olduğun düşmanlarıma karşı bir koruman olması gerekiyordu. Güvenilir ve aynı zamanda akıl hocalığını yapacak biri. Ama sen... Çok asiydin. Akıllanmıyordun. Şirketle ilgilenirmiş gibi yapıyordun ama hiç umurunda olmadığını biliyordum. Belki çabuk olgunlaşmanı istedim. Akıllanmanı... Sana bir ders verilmesini istedim. En başta, bana karşı çıkmasaydın koruma isteğimi kabul etseydin, şu an bunları yaşamıyor olacaktık,” dedi ve elimi bırakıp okyanusa baktı.

Tekrar gözlerime bakarken dosyayı uzatıp “Beni anlayacağını umuyorum yavrum. Hazır olduğunda arabaya gelirsin,” dedi ve dosyayı yavaşça elinden aldığımda arabaya doğru yürümeye başladı.

Arkasından bakarak bir süre onu izledim. Gerçekten de bu kadar yaşlandığını anlayamamıştım. Sadece kendimi düşünmüş, onun tarafından hiç bakmamıştım.

Elimdeki dosyaya baktım ve kapağını açtım. Açmamla Deniz’in fotoğrafını görmem bir oldu. Şaşırmış bir şekilde fotoğrafın altındaki yazıları okumaya başladım.

Deniz Aslan
27.07.1985
Uzmanlık Alanları
Mekanik nişancılık
Taktik atış
İlk yardım
Savunma sporları ve karşı saldırı...

diye devam ediyordu. Hızlı bir şekilde arka sayfayı çevirdim. Şok olmuş bir şekilde yazılanları sindire sindire okuyordum.

Deniz... Benim özel korumamdı!

Olduğum yere çöktüm ve tekrar tekrar okudum.

‘Özel koruma Deniz Aslan aşağıda adı geçen şahsın yakın koruma görevine anlaşmalı olarak başlamıştır.

Selin Aksöz’

Dosya son okuduklarımla elimden kaydı ve yere düştü. Büyükbabam söylediğinde duymayıp, inanmak istemeyip bilinçaltıma atmak istediğim sözleri şimdi de yazılı olarak okuyordum.

Bağırarak istiyordum ama yapamıyordum. Ağlamak istiyordum. Onu da başaramıyordum. Yok olmak istiyordum!

Bir süre olduğum yerde kalarak öylece okyanusu izledim ve sonunda ayağa kalktım. Yerdeki dosyayı aldım ve arabaya doğru yürümeye başladım.

Arabaya bindiğimde büyükbabamın endişeli bakışlarını üzerimde hissediyordum. Ona bakmadan, “Eve götür beni,” dedim.

Sesim net ve hiçbir duygu barındırmıyordu. Araba hareket ederken, hiçbir şey hissetmiyordum.

Havaalanına vardığımızda büyükbabamın özel uçağı hazır bekliyordu. Uçağa yerleştik. Yol boyunca hiç konuş-

mamıştık. Kimseyle konuşmak istemiyor, yalnız kalmak ve evime gidip uyumak istiyordum. Sadece uyumak...

Uçak çoktan havalandığında hostes yanıma gelip bir şey isteyip istemediğimi sordu. Kıza baktım, "En sert içkinizden," dedim ciddi bir tonda.

Karşımda oturan büyükbabamın bakışlarını hissedebiliyordum. Ama umurumda değildi. Madem büyümemi istiyordu... Büyüyecektim!

Uçağın camından altımızdaki okyanusu seyrederken aklıma Deniz'le bugün yaşadıklarımız geldi. Ama geldiği gibi başımı iki yana salladım ve az önce gelen içkimi alıp bir dikişte içtim.

Deniz... Babamdan sonra benim ikinci yıkımdı.

Koltuğa iyice sökülüp uyuyamayacağımı bilsem de gözlerimi kapattım.

Gözlerimi açtığımda etrafıma baktım. Hâlâ uçağa olduğumu ve yaşadıklarımın kötü bir kâbus olmadığını anlayınca yine kalbime bir şeyler oturmuştu. Karşımda oturan büyükbabama baktım. Bana üzgün gözlerle bakıyordu. Masanın üzerine çantamı koydu,

"Kimliğin, pasaportun, telefonun... Her şeyin içinde yavrum. Kontrol et istersen," dedi ve hareket etmediğimi görünce çantayı önüme doğru sürükledi.

Çantam... Kaybolan çantam... Deniz'in el koyduğu ve sakladığı çantam. Çantaya uzandım ve içinden bana gerekli olanları alıp, hostesi çağırdım. Çantayı uzatarak,

"Bunu atabilirsiniz," dedim ve yine oturduğum koltuğa gömülerek sessiz bir şekilde yolculuğun bitmesini bekledim.

Yirmi Yedinci Bölüm

Tek elimi zorlukla kaldırarak mutfak sandalyesine tutundum. Ayağa kalkmam gerekiyordu. Yerde kendimden geçmiş ne kadar yattığımı bilmiyordum.

Ağzımda kan tadı vardı. Tek gözümü açamıyordum. Ayağa kalkmaya çalışıyor, kaburgalarımındaki ağrıdan kalkamıyor ve tekrar yere yığılıyordum. Ama hiçbir ağrı kalbimdeki acıyı bastıramıyordu.

Selin... Aklımdaki tek şey oydu. Peşinden gidemezdim. Çoktan gerçeği öğrenmiş olmalıydı.

Kendimi biraz daha zorladım ve sendeleyerek acı içinde ayağa kalktım. Sağa sola tutunarak banyoya doğru yavaş ve temkinli adımlarla yürüdüm. Banyoya girdiğimde lavabonun kenarlarından destek alarak ayakta durup aynaya, kanlar içindeki halime baktım. Tişörtüm kan içindeydi. Tek gözüm şişmiş ve kapanmış, kaşım ve dudağım patlamıştı. Tişörtümü, kaburgalarımın bıçak gibi saplanan ve nefesimi kesen acıyla vücudumdan sıyırdım. Vücudumda çok fazla çürük vardı. İyileşmem uzun sürecekti. Küvete girdim. Bir yandan da Selin'i düşünüyor, öğrendiğinde ne tepki verdiğini merak ediyordum.

Yıkılmış mıydı? Çok üzüldüğünü tahmin edebiliyordum ama yıkılacak kadar beni sevdiğinden emin değildim. Sonuçta ne olursa olsun gerçeği ondan saklamış, yalancı ve onu kandırmış bir adam olarak hatırlanacaktım onun hayatında. Bu düşünce deli gibi canımı yakıyordu. Onu göremeyecek, ona dokunamayacak olmak ise beni adeta öldürüyordu.

Aptallığıma, onu kendi hatam yüzünden kaybettiğime kızarak yaralarımı hiç acımadan, kendimi cezalandırırçasına temizlemeye başladım. Yaralarımı temizleyip zorlukla ilkyardım çantasını aldım ve salona koltuğa oturup bir-

kaç saniye dinlendikten sonra yaralarımı sarıp ilaçlamaya başladım. Sanırım doktora gitmeme gerek yoktu. Aslında kendimi iyileştirmeme de gerek yoktu. Selin hayatımda olmadığı sürece hiçbir şeyin önemi yoktu.

Beni affeder miydi?

Asla... Onun karakterinde bir kadın için böyle bir ihtimal söz konusu bile değildi. Babasından sonra tek güvendiği erkek bendim belki de. Kendini açmaya başladığı, kendini bana verdiği tek kişiydim. Ve ikinci bir erkek tarafından yine o korktuğu aynı şeyi yaşamıştı. Kandırılmış, aptal yerine koyulmuştu.

Beynimi kemiren bu düşüncelerle yavaşça koltuğa uzandım,

‘Seni asla affetmeyecek Deniz. Sen bu dayaktan çok daha fazlasını hak ediyorsun,’ dedim kendime.

Bir süre sonra İspanyolca konuşan bir adam sesiyle kendime gelmeye başladım. Ama bilincimi toparlayamıyor, hareket etmekte zorlanıyordum. Endişeli bir ses tonuyla, “Señor!” diyordu bir adam ama ses çok uzaktan geliyordu.

“Eres bueno?”¹ diyen sesini duydum tekrar. Kulağımda derinden gelen kelimeler yankılanıyordu.

Ve son duyduğumla kendimden geçmek üzereydim.

“Dios mío!”²

Evime girdiğimde salonuma yürüdüm ve etrafıma baktım.

Evim... Yalnızlığımı paylaştığım yer. Sessiz, güvenli...

Banyoya doğru yürüdüm ve içeri girip kapıyı kapattım. Elim kapının tokmağında kaldı.

¹ İyi misiniz?

² Aman Tanrım!

Banyodayken kapıyı kapatmazdım ama o evde olduğum süre içinde hep kapatmıştım hatta kilitlemek istemiş-tim. Yıllarca süren bu alışkanlığım o evde bir ay geçirdikten sonra değişmiş miydi?

Değişmeyecektim... Eskiden yaptığım gibi kapıyı ardına kadar açtım ve soyunmaya başladım. Hâlâ kokusu elbisedeydi. Sarılmalarımızın kokusu...

Elbiseyi çıkardım ve yere attım. Ardından bikinileri de çıkarıp yere attıktan sonra küvete girip oturdum ve suyu açıp küvetin dolmasını bekledim. Beklerken aklıma onunla küvette yaşadığımız anlar geliyordu. Küçük ve kısa görüntüler halinde sanki tekrar yaşıyordum. Suyun küveti doldurma sesi bile aynıydı...

Hızla suyu kapattım ve yanağımdan bacağıma düşen damlaya baktım. Olduğum yerde öyle amaçsızca dururken, damlaların tekrar tekrar düşmesini izledim sessizce.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Tezgâhtar kıza acele etmesini söyleyerek adresimi verdim ve sert bir dille aldıklarımın bir saat içinde evimde olmasını istediğimi söyledim. Bir an önce mağazadan çıkmak istiyordum. Kız bana ürkek bakışlarla, "Derhal efendim... Tabii efendim..." diyordu.

Mağazadan çıkmadan aynaya baktım ve üzerimdeki gri tonlarında ceket ve pantolonu düzelterip şirkete gitmek üzere mağazadan çıktım. Arabama binip derin bir nefes aldım ve arabayı çalıştırıp şirkete sürdüm.

Artık alışveriş yapmaktan hoşlanmıyordum. Elimde olsa mağazalara adımımı bile atmayacaktım. Ama şirketteki artan statüm yüzünden ciddi kıyafetler almam şarttı. Zaten artık eski ben değildim...

Altı ayda büyükbabamın istediği gibi bir torun olmuştum. Her gün şirkete gelmiş ve işleri en iyi şekilde öğrenmiştim. Büyükbabam hiç olmadığı kadar mutluydu. Bense iş, evim ve içkilerimle yaşamaya çalışıyordum.

Çalışanlarıma suratsız bir selam vererek ofisime girdim. Kendime bir viski koydum ve iş ile ilgili dosyaları önüme alıp halletmem gereken işlerle ilgilenmeye başladım. Beş dakika sonra kapımın tıklatılmasıyla beraber büyükbabam içeri girdi ve gülümseyerek, "Bugün benim güzeller güzeli kızım nasıl bakalım?" diye sorup koltuğa oturdu.

Bir an yüzüne baktım. "Her zamanki gibi..." diye cevap verip dosyalara tekrar gömülmeden önce viskimi kafama diktim.

Neşeli olmaya çalışan sesiyle, "Beraber küçük bir tatile ne dersin bi'tanem?" diye sordu.

Ne kadar sıcak konuşmaya çalışırsa çalışsın sesindeki

çekingenliği hissedebiliyordum. Yüzüne bakmadan, "Birtirmem gereken işler var. İstersen sen tatile çıkabilirsin büyükbaba. Aklın arkada kalmasın senin işlerinle de ilgilenebilirim," diye cevap verdim.

Derin bir nefes aldı. "Düşündüğümden daha iyi bir iş kadını oldun," dedi ama sesi bu kez hüzünlüydü.

Yüzüne baktım. Kuru bir sesle, "Teşekkür ederim. En kısa zamanda eksik yönlerimi de tamamlayacağım büyükbaba," diye cevap verdim.

Yavaşça ayağa kalktı ve yanıma geldi. Yüzünde garip bir ifade vardı ve üzgün görünüyordu. Elini yavaşça uzattı ve viski bardağını alarak, "Buna daha ne kadar devam edeceksin?" diye sordu.

Yüzünde bana acıdığını gösteren ifadeye baktım. "İçmeye mi?" diye sordum ama cevabını beklemeden devam ettim.

"Endişelenecek bir şey yok büyükbaba, alkolik değilim. Sadece beni rahatlatıyor. İşe daha iyi odaklanmamı sağlıyor," dedim benim için endişelenmesini istemeyerek.

Büyükbabamın yüzü çekingen bir hal aldı ve yürüyüp masamın önünde duran koltuğa oturdu.

"Altı aydır doğru düzgün konuşmadığımızın farkında mısın? Hiçbir şey yapmadan sadece işe geliyorsun ve yine o yapayalnız evine gidiyorsun. Gülmüyorsun. Eskisi gibi konuşmuyor, bakmıyorsun bile! Bana karşı çıkmıyor aynı zamanda sarılmıyorsun..." dedi ve ben ruhsuz bir şekilde ona bakarken gözünden bir damla düştü. Duygusuz bir şekilde,

"Daha iyi ve düşünceli olmaya çalışacağım büyükbaba merak etme," dedim.

"Daha sonra konuşabilir miyiz? Bu dosyayı gerçekten bugün bitirmem gerekiyor," diyerek ayağa kalkıp kendime bir viski daha doldurdum.

Büyükbabam benimle beraber ayağa kalktı ve viskiyi ağzıma götürmüşken elimi tutup viskiyi aldı.

"Biliyorum beni cezalandırıyorsun. Evet, yaptığım iyi

bir şey değildi. Savunmuyorum ama senin için doğruydu yavrum. Üzüldüğünü biliyorum. Belki de çok daha kötü bir durumdasın ki hareketlerin bunu gösteriyor. O yüzden susma ve bana kız, bağır... Ne istersen şöyle ama böyle ka-panma Selin, lütfen," dedi bana yalvararak.

Lütfen, lütfen.

Bu kelimeyi hatırlıyordum. Ben de büyükbabama yalvarırken kullanmıştım. Büyükbabama baktım.

"Eve gidiyorum. Evde çalışsam iyi olacak," deyip çantamı ve dosyalarımı alarak ardımdan kapıyı kapattım.

Eve doğru sürerken büyükbabamın bana söylediklerini düşündüm. Bağırıp çağırmamın ise yarayacağını mı düşünüyordu? Saçma! Artık Selin buydu; kapalı, sessiz, işkolik, büyümüş, akıllanmış.

Ve kendi dünyasının kapısından artık kimseyi sokmayacaktı.

Eve girip ışıkları yaktım ve dosyayı çalışma masama koyup kendime bir kadeh şarap doldurdum. Bütün gün sadece bir sandviç yemiştım ama hâlâ aç değildim. Şarabımdan birkaç hızlı yudum alarak masaya koydum ve düş almak için banyoya yürüdüm. Kıyafetlerimi çıkarırken aynı zamanda aynada kendimi inceliyordum. Çok zayıflamıştım. Gözaltılarım çökmüş, gerçekten çok bakımsız görünüyordum.

Bir süre aynada kendimi izledikten sonra suyu açıp hızlı bir duş aldım ve çalışma masama geçip dosyalara gömüldüm.

Alıyorum dedikten sonra formaliteler için satıcı tarafından önüme konulan evrakları imzaladım ve ayağa kalkıp, satıcı mutlu yüz ifadesiyle evden ayrılınca arkamı dönüp yeni evime baktım. Büyük, bahçeli ve ıssızdı. Ev eşyalı olduğu için dekorasyonu ile ilgilenmeme gerek kalmamıştı. Arkamdan gelen sese döndüm.

“Señor, eşyalarınız yerleştiriyorum,” diye yarım Türk-çesiyle konuşan, Miami’den benimle buraya gelmeyi kabul eden Alex’e baktım. Samimiyetle gülümseyerek, “Lütfen,” dedim ve manzarayı izlemek için yeni evimin boydan boya yapılmış pencerelerinin önüne yürüdüm.

Alex iyi bir adamdı. Çalışkan ve dürüsttü. Beni evimde baygın halde bulduktan sonra hastaneye götürmüş, hayatımı kurtarmış ve dört ay hastanede refakatçim olarak yanımdan hiç ayrılmamıştı. Ona ömrümün sonuna dek borçluydum.

İyileşirken bol bol sohbet etmiştik. Ona Türkçe’yi hastanede öğretmiştim. Başıma neden bunların geldiğiyle ilgili sürekli ısrar etmiş ve sonunda Selin’le ve yaşadıklarım ile ilgili her şeyi anlatmışım. Üzülmüş ve bana acımişti. Ben de onu eski dairem in olduğu apartmanda bekçilik yaparak ödemeye çalıştığı tüm borçlarından ve tefecilerin elinden kurtarmış, ona sunduğum teklifle Miami’deki evimi satarak onu da alıp Türkiye’ye gelmişim. Ve şimdi ikimiz de burada yepyeni bir hayata başlayacaktık. Bu evde huzurlu bir şekilde yaşamak istiyordum.

Selin’le...

Tek bir an olsun aklımdan çıkmayan kadınım la. Yoğun bakımdayken bile hep rüyalarımı daydı.

Onun için iyileşmişim. Bundan sonraki hayatımda on-
suz bir gün daha geçirmek istemiyordum. O benim kadı-
nımdı. Bana aitti. Bense tüm ruhum ve bedenimle onun-
dum zaten.

Çantamı alıp çalışma odasına doğru yürüdüm. Çalışma odam oldukça büyük bahçeye bakan taraftaydı. Koltuğu-
ma oturup çantadan Selin’e ait dosyaları çıkardım ve ince-
lemeye başladım.

Hastanedeyken koruma olan bir arkadaşım la irtibata geçmiş ve yıllar önce ona yaptığım bir iyiliğin karşılığında Selin’i günbegün takip edip fotoğraflarla benim için dos-
yalamasını rica etmişim.

Dosya bugün elime ulaştığında kalp atışlarım sanki o yanımdaymış gibi hızlanmıştı. Kapağını açtım ve önüme çıkan fotoğrafla şok oldum. Bu benim Selinim miydi?

Saçlarını arkadan sade bir şekilde toplamış, siyah takım elbisesiyle arabadan iniyordu. Çok zayıflamış ve adeta çökmüştü. Yüzü solgun ve makyajsız öyle bakımsız ve farklıydı ki... Diğer fotoğraflara baktım. Hepsinde aynıydı. Ve hepsinde ya evine giriyor ya da şirkete giriyordu. Cansız ve ruhsuz oluşunu fotoğraflardan bile anlayabiliyordum. Fotoğrafları bıraktım ve dosyaya yazılanları okumaya başladım. Yazılanları tekrar tekrar okudum. Her defasında kendimi daha da kötü hissediyordum. Hayatında hiçbir şey yoktu. İş, ev ve içki... Bu üçü arasında mekik dokuyordu. Ne dışarı bir kafeye gidiyor ne de başka bir aktiviteyle ilgileniyordu. Spora bile gitmiyordu. Öylesine yaşıyordu sanki... Ben onun için iyileşmişim ama o benim yüzümden eriyordu.

Fotoğraflarından bir tanesini elime aldım. Uzun bir süre ona baktım ve onu yeniden eski Selin yapacağıma söz verdim kendime.

Uyandığımda tüm sırtım tutulmuş, boynumu ise ağrıdan zar zor oynatabiliyordum. Yine çalışma masamda uyuyakalmıştım. Aylardır bu böyleydi. Saate baktım ve düş alacak zamanımın olmadığını anlayınca odama girip takım elbiselerimden birini giydim. Saçımı da topladıktan sonra dosyalarımı alıp evden çıktım. Şirkete vardığımda asistanımdan sert bir kahve isteyip hızlıca ofisime geçtim. Birkaç dakika geçmeden asistanım kahvemle beraber ofisime girdi,

"Selin Hanım, bir ziyaretçiniz var. İçeri almamı ister misiniz?" diye sordu.

Kaşlarını çatarak, "Kimmiş? Ne istiyormuş?" diye sordum umursamaz bir şekilde.

"İsminin Berke olduğunu söyledi ve sizinle özel görüşmeliymiş efendim," deyince, "İçeri gönder," dedim ve koltuğumda arkama yaslandım.

Kapıdan giren erkeğe baktığımda benim yaşlarımda olmalı diye düşündüm.

"Merhaba. Benim adım Berke. Berke Aksöz," deyip elini uzattı.

Şaşkınlıkla yüzüne bakmaya devam ederken tokalaşmak için uzattığı eline karşı elimi uzatmayı unutmuştum. Ben cevap vermeyince elini indirdi ve önümdeki koltuğa oturdu.

"Şaşırmamı anlıyorum. Ben de öğrendiğimde şaşırmıştım. Aynı babadan üvey kardeşiz. Böyle birden söylediğim için üzgünüm. Açıkçası seni merak ettiğim için geldim sadece. Amacım seni rahatsız etmek değil. Eğer rahatsızlık verdimsem özür dilerim," dedi ve ayağa kalktı.

Ben de ayağa kalktım. Hem şaşkın hem sinirliydim.

"Sanırım konuşmamız gerekenler var. Gel benimle," deyip kapıya yürüdüm.

Arkamdaki ayak seslerini duyunca beni takip ettiğini anlamıştım. Şirketten çıktık ve en yakındaki kafeye yürüdük. Yürürken, "Aslında hem şaşırdım hem şaşırmadım. Babanla yıllardır görüşmüyorum. Şaşırdığım şey senin beni görmeye gelmen oldu. Açıkçası böyle bir şey hiç aklıma gelmemişti," dedim ve kafeye girdik.

Kahvelerimizi söyledikten sonra utana sıkıla, "Ben de çok tereddüt ettim seninle tanışıp tanışmamakta ama sonunda merakıma engel olamadım," dedi ve devam etti.

"Düşünsene... Biz kardeşiz," dedi heyecanla.

Ona baktım ve içimden 'Evet kardeşiz ve sen babamın bizi terk etme sebebisin' diye düşündüm. Ama bu çocuğun ne suçu vardı ki? Ben babasız büyümüş de olsam tercih benimdi. İstesem babamla görüşebilirdim. Ama istemedim. O kadar kırgın ve kızgındım ki...

Hâlâ öyleydim... Gülümsedim, "Kaç yaşındasın?" diye sordum.

Gülümsemem onu sevindirmişti. “Önümüzdeki ay yirmi olacağım,” diyerek kahvesinden bir yudum aldı.

Aslında ona soracak çok sorum vardı ama su an daha erkendi ve onunla tekrar görüşmek istiyordum. Saatileme baktım.

“Üzgünüm gitmem gerek. Halletmem gereken işler var. İstersen daha sonra tekrar görüşebiliriz,” dedim samimiyetle.

Yüzünü kocaman bir gülümseme kapladı.

“Çok isterim,” derken ona çoktan kanım ısınmıştı.

Birbirimize numaralarımızı verdikten sonra ayrıldık. Şirkete doğru yürürken kendimi iyi hissediyordum tam tersi hissedeceğimi düşünürken. Sanırım altı aydır hayatımda bir sebebim olmadığı ve şimdi bir sebep bulduğum içindi.

Bu düşüncelerle tam şirket kapısından girecektim ki, karşı yoldaki arabanın sabahtan beri içinde bir adamla orada olduğunu fark ettim. Durdum ve dikkatlice arabanın içine bakmaya başladım. Kim olduğunu öğrenmek için arabaya doğru yürürken içindeki adam arabayı çalıştırdı ve hızla yanımdan geçip gitti. Arabanın arkasından bakakalmış, içindeki adamın tanıdık yüzünü daha önce nerede gördüğümü hatırlamaya çalışıyordum.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Bütün gün yoğun çalışmamın ardından eve girince kendimi güvenli sığınağımda hissediyordum. Koltuğa uzandım ve bugün yaşadıklarımı düşünerek uykuya dalmaya çalıştım. O sırada telefonumun çalmasıyla telefonuma uzanıp kimin aradığına baktım. Berke'ydi. Benden bir yaş küçük kardeşim. Telefonu açar açmaz,

"Evinin köşesinde bir bar var şuan ordayım. Bir şeyler içmek ve sohbet etmek için gelir misin?" diye sordu.

Bense şüphelenerek, "Evimi nereden biliyorsun?" diye sordum temkinli bir sesle.

Neşeli bir ses tonuyla, "Seni bulmak için çok uğraştım. Çok araştırma yaptım. Babamdan da birkaç tüyo aldım. Bunları burada konuşuruz gel hadi bekliyorum," dedi ve ben bir şey söylemeden telefonu kapattı.

Gitmeli miydim?

Evet, aklımda babamla ilgili sorulara yanıt bulabilirdim belki de... Belki de istediğim, kardeşim diye karşıma gelen çocuğun canını acıtmaktı. O babası yanında büyürken, benim sadece ilgisiz bir büyükbabayla büyüdüğümü anlatmaktı.

Bilmiyordum ama kalkıp üzerime siyah bir kot ve siyah bir tişört geçirip saçlarımı beceriksiz bir topuz yaptıktan sonra evden çıktım.

Bardan içeri girdiğimde bar taburesinde oturmuş etrafına bakınıyordu. Sevimli ve yakışıklı diye düşündüm. Kızlarla hiç sıkıntı çekmeyecekti.

Ah, bana ne ki!

Beni görüp el salladı ve yavaş adımlarla yanına gittim. Güzel gülümsemesiyle, "Bu kıyafetlerle daha genç görünüyorsun," dedi.

Tabureye otururken ben de gülümsedim ve direk konuya girdim.

“Büyükbabamla görüştün mü? Daha doğrusu büyük-babamızla,” diye sorarken barmenden tekila istedim. Ama hemen sonra, “Hayır, tekila olmasın ben... Cosmopolitan alıyım lütfen,” dedim aceleyle.

Bana Deniz’i hatırlatan her şeyden nefret ediyordum. Masanın üzerine kimliğini koydu. “Belki kim olduğuma inanmazsın diye göstermek istedim. Şahsen ben inanmazdım. Aslında hiç umurunda değilmişim gibi görünüyor,” dedi ve soru dolu bakışlarını yüzüme sabitledi.

Gelen içkimden bir yudum aldım ve sorumu tekrarladım.

“Büyükbabamızla görüştün mü?” diye bu kez daha sert bir tonda sorumu yineledim.

Eliyle alnını ovdu. Hareketleri endişeliydi.

“Bekliyorum,” diye üsteledikten sonra, “Büyükbabamızla bir aydır görüşüyorum. Onu buldum ve bilirsin sonuçta benim bir büyükbabam var ve onunla tanışmak istiyordum. Açıkçası bir kardeşim olduğunu da büyükbabamdan öğrendim. Büyükbabam kendi yaptığı bir hata yüzünden senin çok zor zamanlar geçirdiğini ve sana destek olmamı yeniden hayata döndürmemi istediğini söyledi. Ben de ilk başta şok olsam da seni tanımak istiyordum. Bunca yıldır birbirimizden habersizdik. Ve şimdi her konuda birbirimize gerçek kardeşler gibi destek olabiliriz,” dedi ve vereceğim cevabı merakla gözlerime bakmaya başladı.

Bense yine büyükbabamın oyununun içinde olmanın şaşkınlığıyla ne diyeceğimi bilmiyordum. Sanmıştım ki kardeşim beni bulmak için bir sürü araştırma yapmış ve kendi isteğiyle gelip beni bulmuştu. Yine büyükbabam yüzünden hayal kırıklığına uğramıştım. Üstelik bana kardeşimle görüştüğünü bile söylememişti. Ne sanıyordu? Onu kıskanacağımı falan mı? Toparlandım ve gözlerine bakarak,

“Açıkçası benim senden her zaman haberim vardı ama seni aramayı düşünmedim bile. Çünkü senden nefret edi-

yordum. Senin babandan da... Gördüğün gibi o adama baba bile demek istemiyorum. Ben ve annem ben çok küçükken terkedildik senin ve annenin yüzünden. Neden bu halde olduğumu öğrenmek ister misin?" dedim ve içkimi fondip yaptıktan sonra ayağa kalktım.

"Sen babanla büyürken ben sadece işinden başka bir şeyi düşünmeyen büyükbabamla büyüdüm. Yalnız bir şekilde... Lütfen bu söylediklerimi de büyükbabama ilet ve artık bir torunu olmadığını da oyunlarından sıkıldığını da!" deyip arkama bile bakmadan kapıdan çıktım.

Eve doğru giderken boğazıma düğümlenen gözyaşlarımı tutmaya çalışıyordum. Gözlerimde biriken yaşlar önümü görmemi bile engelliyordu. Kaderime ve hayatıma lanetler okuyordum. Büyükbaba neden bunu bana yapıyorsun? Hiçbir zaman mutlu olamayacağım! Hiçbir zaman Deniz'i özlemekten vazgeçemeyeceğim! Ah! Lanet olsun onu hâlâ nasıl özleyebiliyorum!

'Neden beynimden çıkmıyorsun lanet herif!' diye bağırdım ve kendime sert bir tokat atıp kendimle konuşmaya başladım.

'Selin sen güçlü bir kızsın. Duygularının öne çıkmasına izin verme.'

Kendimle savaşımları bitirmeye çalışırken apartmanın önüne gelmişim. Merdivenlere oturdum ve derin derin nefesler alarak sakinleşmeye çalıştım. Sonunda sakinleştiğimi hissedince kapıya dönüp anahtarımınla kapıyı açmaya çalışırken, arkamdan ağız bir el tarafından bezle tutuldu ve bilincimi kaybetmeden önce çırpınarak arkama bakmaya çalıştım.

Bilincimi kaybederken gördüğüm yüzün adı sanki kulaqlarımda yankılanıyordu!

Deniz!

Alex'ten onu takip etmesini ve peşinden hiç ayrılmamasını istemişim.

Ben de o sırada Selin'e tekrar giyecek kıyafetler almak için alışveriş yapıyordum. O sıkıcı takım elbiselerden onu kurtarıp, tekrar eski Selinim yapacaktım. Ne kadar kararlı olursam olayım korkuyordum.

Benden nefret etmesinden, beni unutmuş olmasından, beni affetmemesinden korkuyordum. Kolay olmayacaktı, biliyordum. Ama elimden gelenden daha fazlasını yapacaktım. Kıyafetleri alır almaz eve döndüm. Odamızı hazırladım ve Alex gelip bana nerde olduğunu söyleyince planımı uygulamak için evden çıktım. Heyecanım doruk noktasındaydı.

Barın bulunduğu yerin karşı caddesine arabayı park ettiğimde içeriyi göremiyordum. Alex'in bahsettiği, bugün sabah ve şimdi görüştüğü kişiyi merak ediyordum.

Kimdi? Arkadaşı mıydı? Selin'le ne ilgisi vardı?

Elimdeki dosyada böyle birinden bahsetmiyordu. Nereden çıkmıştı bu adam? Bir an sevgilisi olma ihtimalini düşündüm ve hemen başımı iki yana sallayıp bu düşünceyi aklımdan uzaklaştırdım. Merakımdan içim içimi yiyordu. Moralim bozuk ve sinirliydim.

Selin bardan tek başma moralsız ve sinirli bir şekilde çıkmıştı. Sebebinin merak ederek arabadan indim ve onu takip etmeye başladım. Kendi kendine konuştuğunu kulağıma gelen fısıltılarından anlamıştım. Sinirlendiği her neyse çok sinirlenmiş olmalıydı. Aksi halde onu bu kadar yakından takip ettiğimi çoktan anlardı. Kendine sert bir tokat attığını görünce gerçekten endişelenmeye başlamıştım. Tanrım psikolojisi gerçekten çok bozuk olmalıydı.

Apartmanın önüne geldiğinde içeri girmedi ve merdivenlerde oturduğunda ağladığını fark ettim. Neden?

Onu kaçırdıktan sonra hepsinin cevabını alacaktım.

Sonunda derin nefesler alarak ayağa kalktı ve cebinden çıkardığı anahtarı kilide sokmaya çalıştı ama eli titrediğinden bir türlü başaramıyordu.

Hızlı ve sessiz adımlarla arkasına geldim ve onu bayıltmak için altı ay sonra bedenine sıkıca sarılarak bezi ağzına

dayadım. Her zaman ki gibi o elektrik yine vücudumu sarmıştı. Elimden kurtulmaya çalıştıysa da başaramadı ama çırpınarak arkasını döndüğünde beni tam gördüğü sırada gözleri kapanmak üzereydi.

Otuzuncu Bölüm

Gözlerimi aralayıp bulunduğum odaya baktım. Kısa bir süre önce uyanmış odada kimse olmadığından emin olmak için beklemiştim. Yatırıldığım yatakta öylece uyur gibi yatıyordum. Kendimden geçmeden önce Deniz'i gördüğümünden neredeyse emindim. Beni yine mi kaçırmıştı bu adam? Bu kez oyun neydi?

Odanın kapısının sessizce açıldığını fark edince nefes alışımı yavaşlattım ve uyuyor numarası yapmaya devam ettim. Belli belirsiz ayak sesleri duyuyordum ve kim olduğunu, aslında Deniz olup olmadığını deli gibi merak ediyordum. Ama gözlerimi açmadan önce bu durumda nasıl davranacağım ile ilgili düşünmem için zaman gerekiyordu. Bir elin hafifçe saçıma değmesiyle hazırlıksız yakalanmış ve istem dışı belli belirsiz irkilmiştim. Beni irkiltten bir diğer şey ise burnuma gelen kokuydu.

Deniz'in kokusu...

Bunun üzerine saçımdaki el saçımdan ayrıldı ve kapının kapanma sesini duydum. Sonra da kilit sesi...

Kapı kapanır kapanmaz gözlerimi açtım. Kalbim deli gibi atarken ne yapacağımı düşünüyordum. Altı aydan sonra onunla yine bir evde yalnız! Düşüncesi bile paniklememe neden oluyordu. Beni neden kaçırmıştı ki tekrar? Bir şeylerin değişeceğini mi düşünüyordu? Onu affedeceğimi mi?

Asla!

Yataktan kalktım ve pencerenin önüne gidip nasıl bir yerde olduğumu anlamaya çalıştım. Tek gördüğüm büyük bir bahçeydi ve büyük ihtimalle ikinci kattaydım. Muhtemelen müstakil villa tarzı bir ev olmalıydı. Buradan kaçabilirdim. Hem de Deniz'in yüzünü görmeme gerek bile kalmadan.

Pencereyi ses çıkarmamak için sessiz ve yavaşça araladım. Hemen hemen hiç ses çıkmamıştı ama nefesimi tutup kapıya baktım. Bu kez kapı buzlu camdan değildi. Tahta bir kapıydı. Arkasını göremesem de içerden ses gelmemesi beni rahatlatmıştı.

Pencereyi biraz daha açtım ve yavaşça başımı uzatıp aşağıya atlamak için tutunacak uygun bir yer olup olmadığına baktım. Bulunduğum kat ile zemin arasında dört metre civarında bir yükseklik vardı. Atlayabilirdim ama yaralanabilirdim de. Böylece kaçmakta zorlanır yarım saat kalmadan yakalanırdım.

İki kat arasında on santimlik sanırım villayı çevreleyen bir çıkıntı vardı. Pencereden çıkıp oraya basmalı ve eğilip aşağıya sarkmalıydım. Pencereden dışarı çıktım ve ayakucumla çıkıntıya bastım. Ellerimle pencereden tutunuyordum. Ellerimi bıraktığım anda dengemi iyi sağlayamazsam düşebileceğimi biliyordum. Düştüğüm takdirde de ciddi bir şekilde yaralanabileceğimi.

Riski göze aldım ve yavaşça sırayla bıraktığım elimle duvara tutunarak dengemi sağladım. Şimdi sıra, eğilip bastığım çıkıntıya tutunmaktaydı. Hafifçe eğildim ama dengemi kaybediyor gibi olunca tekrar doğruldum. Lanet olsun başaramayacaktım! Aşağıya bakıyordum. Atlayabilir miydim acaba?

Aniden gelen sesle başımı pencereye çevirip yukarı baktım ve onu gördüm.

"Merhaba," dedi hiçbir şey olmamış gibi sakın bir ses tonuyla.

Aramızda hiçbir şey olmamış olsaydı da tanımadığım normal bir insan bile ben bu haldeyken merhaba demezdi.

Nefretle yüzüne bakıyordum. Ama adeta içim eriyordu. Bunca zamandır ona dair ne varsa hatırlamamak için hep kendimi zorlamış, her şeyi bilinçaltıma atmıştım. Onu unutmaya çalışmış, kendime sade bir hayat kurmuştum.

Ama işte şimdi karşımda duruyor ve gözlerime bakıyordu.

"Düşeceksin," derken düşüncelerimden uzaklaştım.

"Burada olmamdan iyidir," dedim ona nefretle bakarak ve tekrar eğilmeye çalıştım.

Bileğimden tutup beni yukarı çekmesini bekliyordum çünkü olduğum yerde kalakalmıştım. Ne eğilip aşağıya atlayamıyordum ne de tekrar pencere kenarına tutunabiliyordum. Eğilmem yine sonuçsuz kalınca bu kez pencereye uzanmaya çalıştım ama bir sonuç vermedi. Ayrıca Deniz de ortada yoktu. Sinirimden ölüyordum. Altı ay sonra bu adamla bu şekilde mi karşılaşacaktım, lanet olsun!

Bu kez aşağıdan gelen sesle aşağıya baktım.

"Hadi atla," diye seslendi. "Seni tutabilirim,"

Yüzümü duvara döndüm ve kendimi böyle bir duruma düşürdüğüm için tekrar kendime lanet ettim.

Sert bir şekilde bağırdım. "Tutabileceğinden emin misin? Hiç güçlü görünmüyorsun! Senin yüzünden bir kez daha zarar görmek istemiyorum!"

Tekrar konuştuğunda az önceki keyifli sesinden eser yoktu.

"Ben dahil kimse sana zarar veremeyecek merak etme," dedi ve kollarını açıp hemen altımda durdu.

Bense söylediği saçma cümleye kahkaha attım. "Gerçekten beni güldürmeyi başardın," diyerek ona laf sokma çabasıındaydım.

Tavrıma karşılık, "Selin aşağıya indiğinde bana istediğini söyleyebilirsin, hatta vurabilir, ne istersen yapabilirsin. Ama şimdi atla artık lütfen!" diye bağırdı.

Durumuma bakılırsa şu an atlamak dışında yapabileceğim bir şey yoktu ve kendimi aşağıya bıraktım.

Kollarını vücudumda hissedince, korkudan kapadığım gözlerimi açtım ve gözleriyle karşılaştım.

Dengesini kaybetmemek için birkaç adım geri ve ileri adım attı. Dengesini kurabildiği an bana dokunmasıyla elektriklenen vücudumu ellerinden hızla kurtarıp ayaklarının üzerinde durdum.

"Çek ellerini üzerinden!" diyerek sert bir şekilde ona baktım.

"Hah! Hayatını kurtardım fark etmedin galiba," derken iki elini de beline koydu.

"Evet," anın şaşkınlığıyla ağızından öyle saçma bir şey kaçmıştı işte.

'Olmasaydı ne yapacaktın Selin?' dedim kendime ve arkamı döndüm.

Arkamı dönüp eve girecekken, "Giriş o tarafta," dedi ve eliyle giriş kapısının olduğu yeri gösterdi.

Ah, rezil oluyordum! Hem de ilk günden... Başımı hızlıca çevirdim ve utancımı daha fazla yaşamamak için girişe doğru koşar adımlarla yürüdüm. Ayak seslerinden peşimden geldiğini anlamıştım. Aynı zamanda bir dahaki kaçma girişimim için göz ucuyla ona çaktırmadan etrafa bakıyordum.

Ah, benim garip kadınım. İkinci kattan atlamayı göze alacağını hiç düşünmemiştim. Bu kaçma girişimi benden kurtulmak istediğini anlamamı sağlamıştı. Ama pes etmeyecektim...

Asla...

Ne yapacağına bakmak için peşinden gidiyordum. Büyük salonun ortasında durdu ve sağına soluna baktı. Nereye gideceğini bilmediğini biliyordum. Evi keşfetmek istiyordu. Oradan düşmeyi göze alan biri tekrar kaçmaya çalışacaktı elbette. Bu yüzden böyle durumlara hazırlıklı olmalı ve her türlü tedbirimi en ince ayrıntısına kadar almalıydım. Arkasını döndü ve gözlerime bakarak, "Beni neden kaçırdın?" diye sakince sordu.

Direkt konuya girmesi ondan beklemediğim bir şey olduğu için yüzüne bakarken verecek bir cevap arıyordum. Açıkçası bu kadar rahat olacağını düşünmemiştim. Elimle alnımı ovalayarak sonunda doğru cevabı buldum.

"Sen buraya aitsin," dedim çekingen bir şekilde.

Bana aitsin diyemiyordum. Küçümser bir şekilde yüzüme baktı.

"Buraya aitim, bu tanımadığım ve bilmediğim eve..." diyerek kollarını iki yana açıp evi gösterdi.

Saçmalamıştım, haklıydı. Ona doğru birkaç adım attım.

"Ait olduğun yer burası," dedim yine aynı şeyi söyledigimi biliyordum.

Bana aitsin demeye korkuyordum. Ne tepki vereceğini kestiremiyordum. Çünkü gördüğüm kadarıyla çok değişmişti. Tamamen kendine güveni gelmiş bir kadın görüyordum karşımda. Onun kendine güveni benim onun karşısında sinmeme neden oluyordu. Söylediklerim karşısında başını iki yana salladı ve daha da küçümser gülümseyerek bir şey arıyormuş gibi sağına soluna bakmaya başladı. Aradığını bulunca içki dolabını açtı ve bardağı ve şişeyi alıp koltuklardan birine oturdu. Viskiye bardağına doldururken şişeyi havaya kaldırarak, "İster misin?" deyip bana baktı.

Davranışları karşısında hem şaşırıyor hem de sinirleniyordum.

Cevap vermeden yanına gittim ve şişeyi elinden aldım. Ama hiç istifini bozmadan gözlerime bakarak bardağı tek yudumda fondip yaptı.

"Ne yapmaya çalışıyorsun? Bu sen değilsin!" dedim kaşlarımı çatarak.

Bardağı sertçe sehpaye koydu. "Anlatsana beni; ben hatırlayamıyorum da!" dedi ve gözlerime baktı.

Ona tek kelime söyleyemedim o an. Yaptıklarımaya rağmen hâlâ utanmadan ona kızıyordum. Şişeyi sehpaye koydum. Ona doğru biraz daha ilerledim ve önünde diz çöktüm.

Ne yaptığıma bakar halde toparlanmaya çalıştı. Başımı kaldırmadım. Birazdan söyleyeceklerimi söylerken yüzüne bakamazdım. Hem ilk kez böyle bir şey yapıyor hem de ona yaptıklarımından utanıyordum.

Gözlerimi kapattım ve yavaşça konuşmaya başladım.

"Selin... Altı ay boyunca bir an bile beynimden ve kalbimden çıkmadın. Hep seninle beraber olacağımız doğru zamanı bekledim. Sonunda önümüzde hiçbir engel yok. Olanları da beraber aşmayı teklif ediyorum."

Durdum ve derin bir nefes alarak, "Seni çok derinden incittiğimi biliyorum. Sana defalarca söylemek istesem de korktum. Yapamadım. Seni kaybetmek istemedim. Sen çok mutluydun. Ben hiç olmadığım kadar mutluydum. Bana hayatımın en güzel zamanlarımı yaşattın. Ama ben seni hayal kırıklığına uğrattım. Evet, biliyorum keşke söyleseydim ama olmadı. Seni kaybetme korkuma yenik düş-tüm," dedim ve başımı kaldırıp gözlerine baktım.

"Affet beni bebeğim ve..."

Hadi Deniz! Hadi!

Her şeyi göze alarak o iki kelimeyi söyledim.

"Evlen benimle..."

Kulaklarımın duyduğu, beynimin ise anlamayı kabul etmekte zorlandığı iki kelime; *evlen benimle...*

Her şeyi bekliyordum. Beni tekrar baştan çıkartmaya çalışmasını, güzel sözlerini ve yalvarışlarını, bana acı çek-tirmesini...

Ama bir evlenme teklifi... Kesinlikle beklediğim bir şey değildi.

Bu yüzden şok olmuş bir şekilde yüzüne bakıyordum. Ne cevap verebilirdim ki?

Çekingен bir şekilde tekrar konuştu.

"Aslında çok hazırlıksız bir evlenme teklifi olduğunun farkındayım. Sen... Senin için çok daha güzel şeyler yapabiliirdim ama şu an elimde bir yüzük bile yok. Seninle... Kabul ettiğin anda hemen gidip yüzüklerimizi beraber seçebiliriz."

Çaresiz bir adam gibi görünüyordu. Uzunca bir süre ona baktım,

“Zamana ihtiyacım var... Düşünmeliyim,” diye söyledim heyecansız bir sesle.

İçinde doğan umudu gözlerinde görebiliyordum. Acaba o benim gözlerimde ne görüyordu? Hafifçe gülümsedi ve hayır demememin verdiği rahatlıkla nefes alarak,

“İstedğin kadar düşünebilirsin bebeğim. Bir daha hata yok. Bir daha yalan ve bir şey saklamak yok,” dedi ve ellerimi tuttu.

Ellerimin üzerine birer minicik öpücük kondurduğunda adeta ellerimden yukarı doğru onun sıcaklığının aktığını hissettim. Onu hiçbir zaman unutmayı başaramamıştım. Başaramayacaktım. Tek yaptığım ona olan aşkı kalbimin derinliklerine gömmekti. Ama şimdi Deniz, elinde bir kürekle gömdüğüm yeri kazıyordu.

Otuz Birinci Bölüm

Düşüneceğini söyleyince içimde bir umut yeşermiştir. Belki beni affedebilirdi. Yeniden eski Selin olabilirdi. Aslında evlenme teklifini daha sonra yapacaktım ama hiç vakit kaybetmek istemedim ve hemen söyledim. Yüzük bile almamıştım. Zaten büyük ihtimalle o an reddedileceğimi düşünüyordum. Ama düşünceğini söyledi...

Tanrım!

Sesiyle kendime geldim.

"Hey! Düşüneceğimi söyledim. Artık elimi bırakır mısın?" dedi bana tuhaf bir şekilde bakarak.

Bense gülümsedim ve ellerini bırakarak ayağa kalktım.

"Aç olmalısın. Sana hemen yiyecek bir şeyler söylemiyorum. Ne yemek istersin?" diye sordum gözlerinin içine bakarak.

Ne isterse yapacaktım. Her ne isterse... Yeter ki evet desin.

"Aç değilim. Sadece odamı göster. Uzanmak istiyorum," dedi benim sesimin aksine sesi soğuktu.

Umurumda değildi. Yumuşatacaktım. Yine gülümseyerek, "Gel benimle bebeğim," dedim ve o arkamdan beni takip ederken üst kata çıkıp odasını gösterdim.

"Biraz dinlen. Yemek gelince sana haber veririm ya da odanda yemek istersen odana getiririm," dedim ve "Dolapta senin için giyecek bir şeyler var ve odada duş da var. Duş almak ve üzerini değiştirmek istersin belki," diye ekleyip cevabını beklemeden yanından ayrıldım. Merdivenlerden inerken odada beraber kalacağımızı öğrendiğinde ne tepki vereceğini merak ediyordum.

Yaklaşık bir saat sonra yemek siparişi geldi ve üst kata çıkıp kapısını açtığımda havluyla saçını kuruluyordu. Tanrım bu görüntüyü görmeyeli ne kadar olmuştu? Saçlarını

havluya sardı ve bana bakarak, "Hiç değişmemişsin. Hâlâ kapıyı tıkladmadan odaya dalan aynı öküzsün," deyince gülümsedim.

"Kesinlikle bebeğim. Sen de aynı kaba kadınsın," dedim ve ekledim.

"Gel hadi yemek geldi ya da buraya getirebilirim istersen," dedim ve isteği her neyse yapmak için cevabını bekledim.

Ellerini beline koydu ve bir süre düşündükten sonra, "Buraya getir. Burada yiyeceğim," dedi.

Emrediyordu. Emir vermesinin beni tahrik ettiğini hatırlıyor muydu bu kadın? Aşağı indim ve yemeklerle beraber odaya girip kapıyı ardımdan kapattım. Yemek masasını yatağın üzerine sürmek için elimdekileri komodine bıraktım ve masayı yerleştirdim.

O, yatağın üzerine bağdaş kurmuş otururken komodinadaki yemekleri alıp masaya dizdim ve ben de masanın diğer tarafına yatağa oturdum. Oturduğum yerde yerleşirken ona baktım. İki kaşını da havaya kaldırmış bana bakıyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" dedi sinirli bir şekilde.

"Yemek yemek için hazırlanıyorum. Ne yapıyor gibi görünüyorum," dedim alayla.

Ah, Tanrım! Ben hiç değişmeyecektim. Hâlâ bu durumda şaka yapmaya çalışıyordum!

"İn yataktan," dedi ve eriştisini yemek için yemek çubuklarını eline aldı.

Sözlerine karşılık tek kaşımı kaldırdım. "İnmeyeceğim," deyip ben de çubukları elime aldım ve eriştemi üfleyerek yemeye başladım.

O ise hâlâ bana bakıyordu ve çubukları göstererek, "Gözlerini bununla oymadan in şurdan ve buradan başka hangi cehennemde yemek yiyeceksen orda ye!" diye kızarak çubukları gözlerime doğrulttu.

Tepkisiz kalmasındansa bana kızması iyi bir şeydi. Ho-

şuma gitmişti ve gülümsememi bastırarak, "Denesene," dedim ve ben de çubukları havaya kaldırdım.

Gözlerinde beliren zar zor fark edebildiğim aydınlanmayla, "Savaş mı istiyorsun?" diye sordu ve ardından kendi çubuklarını benimkilere sert bir şekilde vurdu.

Çubuklarımdan bir tanesi elimden fırlayıp yere düşerken ona şaşkınlıkla bakıyordum. Tek kaşını kaldırmış bir zafer edasıyla, "Defol!" dedi.

Bense hâlâ elimde bir çubuk olmasına dayanarak elimde kalan tek çubuğu gösterdim,

"Henüz yenilmedim," deyip ben de onun çubuklarına sert bir şekilde vurdum.

Ama o benim gibi hazırlıksız olmadığından vuruşum bir ise yaramamıştı. Çubuk savaşıma devam etmeye başladık. O bana vuruyor ben ona vuruyordum. Yüzüne baktığımda ise hafifçe gülümsüyordu. Küçük de olsa gülümsemesini gördüğüm için deli gibi sevinmiştim. Bana vururken ben ona bakıyordum. Ona baktığımı anladı ve durdu. Yine o tepkisiz yüz ifadesi geri geldi ve çubukları masaya koyarak,

"Götür şunları yemek istemiyorum," dedi bakışlarını pencereye doğru çevirirken.

Bir süre ona baktım ve kendi eriştemi alıp, "Rahat rahat ye. Ben aşağıda olacağım. Bir isteğin olursa söylemekten çekinme," dedim ve odadan çıktım.

Her şey eskisi gibiydi sanki. Onunla oyunlar oynuyor ve gülümsüyordum. Sonra kendime geliyor ve tekrar sert Selin oluyordum. Her zamanki gibi yine kabuklarımı kırmayı başarıyordu. Ve yine gittikçe ona karşı olan direncim kırılıyordu. Böyle olamamalıydı. Bu kadar kolay olamamalıydı. Benim bu hale gelmeme sebep olanlar cezalarını çekmeliydi. Benim çektiğim her şeyi bir bir çekmeli, kandırılmanın ne demek olduğunu, oyunun nasıl oynandığını onlar da öğrenmeliydiler. Bu düşüncelerle odamdan çık-

tım. Alt kata inerken İspanyolca şarkı söyleyen bir adam sesi duymaya başladım.

Deniz?

Merdivenleri indikten sonra sesin geldiği yöne doğru yürümeye başladım. Sonunda mutfağa gelmiş ve tezgâhta kendine yiyecek bir şeyler hazırlayan adamı görmüştüm. Mutfaktan içeriye girdiğimde tezgâha bakarak sandviç hazırladığını gördüm ve bir şey almak için arkasını döndüğünde beni görür görmez yerinde zıpladı. Gülümsedim. O da gülümsedi. Elimi uzattım.

"Merhaba, ben Selin," dedim içtenlikle.

Bir beze elini kuruladıktan sonra o da elini uzattı. "Biliyorum. Ben de Alex," dedi sevimli aksanıyla.

Neden bu evde olduğuna dair hiçbir bilgim yoktu. Öğrenmeliydim. Üstelik yüzü bana hiç yabancı gelmiyordu. Mutfak sandalyesine oturdum ve sorularıma başladım.

"Seni daha önce görmüş olabilir miyim?" diye sordum.

Sandviçini alıp o da sandalyeye oturdu. "Olabilir ben Miami'de bekliyordum sizin evin hepsini. Sonra ben elbise getirdim mağazadan paketleri sizin eve," diye anlatmaya çalıştı.

Evet hatırlamıştım. Bekçiydi. Ama onun ne işi vardı ki burada? Onu neden getirmişti? Hepsini öğrenmeliydim.

"Buraya nasıl geldin ya da neden geldin?" diye sordum.

Ağızındaki sandviçini bitirdi ve anlatmaya başladı.

"Ben biri çığlık atıyordu duydum. Gizli baktım kapıdan büyük adamlar çıktı. Sen de çıktın. Herkes gitti ben eve baktım kapı açık ve baktım Deniz! Her yer kan! Çok korktum, o baygın. Hemen hastane ve doktor söyledi iç kanama! Ameliyat hemen! Sonra çıktı yoğun bakım tam dört ay. Ölecekti ama şanslıydı."

O anlatırken şok olmuş bir şekilde onu dinliyordum. Her kelimesi sanki kalbime saplanıyordu. Deniz... Neredeyse benim yüzümden ölecekti. Dört ay... Hastanede... Tanrım! Beni hiç arayamayışı o yüzden miydi? Bense hemen pes ettiğini düşünmüştüm. Beni sevseydi gelir yalvarır diye

düşünmüştüm. Ne yapar eder kendini affettirir demiştim. Ama gelmemiști ve ben beklemekten ruhsuz birine dönüşmüştüm. Hararetli anlatmasını bitirdikten sonra yüzüme baktı. Gözyaşlarımın aktığını o zaman fark ettim ve hemen çabucak silip toparlandım. Sözlerine devam etti.

“Ben hep yanındaydı ve bana yardım etti. Türkçe öğretti. Benim borçları ödedi ve gel dedi Türkiye. Ben de seve seve. O bulunmayan bir seňor,” dedi gülümseyerek.

Aklım karmakarışık olmuştu. Ondan nefret etsem de zaten nefretimi yavaş yavaş yok etmeyi başarıyordu. Şimdi ise bu duyduklarım... Belki o zaman bilsem ona olan aşkım sayesinde çok daha farklı olabilirdi. Belki hiçbir şeyi önemsemeden Deniz o haldeyken yine kaçır ona giderdim. Ama bilmiyordum... Ve altı ay boyunca her gün ona nefretimi kat kat artırdım. Kalktım,

“Afiyet olsun iyi akşamlar,” deyip salona geçtim.

Deniz ortalıkta görünmüyordu. Nereye gitmiş olabilir ki?

Evde ses olması için televizyonu açtım ve düşüncelerin aklıma dolmasına izin verdim.

Deniz’i o halde hastanede düşünemiyordum. Deniz gibi güçlü kuvvetli bir erkeğı... Ne kadar acımasızca dövülmüştü ki o hale gelmişti.

Ah Deniz...

Başımı iki yana salladım. Neler diyorsun Selin saçmalama. O senin hayatını mahveden adam. Sen kalkmış onun için üzüluyorsun salak kendin için üzülsene! Kapı sesi duymamla arkamı döndüm ve Deniz’i elinde kocaman bir çiçek buketiyle içeri girerken gördüm.

Ellerim dolu olduğundan kapıyı ayağımla kapattım ve Selin’le göz göze geldim. Salonda koltukta oturmuş bana bakıyordu. Gülümsedim.

“Şimdi tam bir evli çift olduk. Sevgili eşim kocasını yani beni evde beklerken, ben yani kocası ona kocaman bir bu-

ket çiçek getirir, karısına," derken ona doğru yürüdüm ve bukete ona uzattım.

Bir bukete baktı bir de bana, "İyi senaryo yazıyorsun. Yazar olsana daha çok işe yararsın. Ne de olsa insanlara umut vermede üzerine yok," deyip ayağa kalktı.

Odasına doğru giderken arkasından çiçeklerle bakakalmıştım.

Birkaç saat sonra televizyon izlemekten sıkılmıştım, zaten sürekli aklım Selin'deydi. Pes etmeyecektim. Odaya çıkan merdivenlere yöneldim. Merdivenleri çıkarken her türlü tepkisine hazırlıyordum kendimi. Odanın önüne geldiğimde derin bir nefes aldım ve kapıyı yavaşça açtım. Saat geç olmuştu. Muhtemelen uyuyordur diye düşünmüştüm. Yatakta uzanmış görünce onu sessizce içeri süzöldüm ve pantolonum ile tişörtümü çıkarıp yavaşça yanına girdim. Uyanmamıştı. Uyanmadığına sevinerek daha da yerleştim ve yan yatıp ayın odayı aydımlatan ışığında onu izlemeye başladım.

Çok zayıflamış ve çökmüş olsa da çok güzeldi. Benimdi, kadımdı. Her şeyimdi.

"Seni asla kaybetmeyeceğim," diye fısıldadım ve saçlarına dokunmak için elimi kaldırdım ama cesaret edemedim. Uyanmasını istemiyordum. Onu öyle özlemiştim ki sabaha kadar onu izleyecektim.

Bir çığlık sesiyle gözlerimi açtım ve Selin'in kızgın yüzüyle karşılaştım. Tam yerimde doğrulacakken başıma yediğim sert bir yastık darbesiyle yeniden olduğum yere çivilendim. Bağırıyordu. Çok sinirliydi.

"Ne hakla benimle aynı yatakta uyursun pis şerefsiz! Ahlaksız herif! Defol git ve eğer bir daha bunu yaparsan hayalarını keserim!" diye bağırınca darbelerinden kurtulmaya çalışarak yataktan hızla kalktım ve odadan çıktım. Tekrar kapıyı açınca,

“Sana dokunmadım bile sadece yan yana uyuduk,” dedim.

Ama daha da sinirlenerek, “Defol buradan, lanet herif!” dedi ve tekrar yüzüme yastığı fırlattı.

Kapıyı tekrar kapatırken gülümsüyordum ve alt kata inip kahvaltıyı hazırlamadan önce duş almak için banyoya girdim.

Otuz İkinci Bölüm

Karşılıklı oturmuş kahvaltımızı yaparken sakindi. Arada ona bakıyordum ama o hiç bana bakmıyordu.

"Kahvaltıdan sonra sana bir şey göstermek istiyorum," dedim.

"Nedir?" diye ruhsuz bir soru sordu.

Ses tonunu önemsemedim. "Kahvaltıdan sonra görürsün," dedim.

"Peki, göster bakalım," dedi ve kahvaltısının bittiğini gösterircesine çatalını masaya bıraktı.

"Gel benimle," deyip ben de çatalımı bıraktım ve ayağa kalktım.

Merdivenlere doğru yürürken arkamdan gelip gelmediğine emin olmak için arkama baktım. Ardımdan gelmeye devam ediyordu. İki kat çıktıktan sonra çatıya çıkan kapıyı açtım ve geçmesi için ona yol verdim. Çatıya çıkar çıkmaz manzaraya hayranlıkla bakmaya başladı. Çatının kenarına geldi ve ben de yanına gelince, "Çok güzel," dedi sessizce.

Kadınımı baktım. Güneşin vurduğu yüzü o kadar güzeldi ki... Tıpkı eskisi gibi ışıldıyordu.

Elini tuttum ve cebimden yüzük kutusunu çıkarıp ona sunarken önünde yere eğildim. Bir iki adım geriledi ama elini sıkıca tutarak engelledim. Gözlerine baktım.

"Seni her şeyden çok seviyorum. Sana çok âşığım. Lütfen evlen benimle bebeğim. Lütfen karım ol. Seni hayatımız boyunca dünyanın en mutlu kadını yapayım. Beraber yaşlanalım. Hatta beraber ölelim. Ben seninle her şeye hazırım ve her şeye razıyım," dedim ve vereceği cevabı merakla gözlerine bakmaya devam ettim.

Gözlerime bakıyor hiçbir şey söylemiyordu. Gözünden düşen tek damla gözyaşıyla,

"Kabul ediyorum," dedi ve hafifçe gülümsedi.

Duyduğuma inanamıyordum. Tanrım! Kabul etmişti! Heyecanla ayağa kalktım ve yüzüğü kutusundan çıkarmaya çalışarak tekrar yüzüne baktım. Beceriksizliğime gülümsedi ve o da kutudan çıkaramadığım yüzüğe baktı. Sonunda yüzüğü çıkarıp parmağına takarken dünyanın en mutlu erkeğiydim.

Yüzünün iki yanmdan tuttum ve altı aydır hissetmediğim o yumuşacık dudaklarından öpmeye başladım. O da bana karşılık verirken birbirimize sarıldık. Bir anda,

“Bir dakika. Şartlarım var,” diyerek hafifçe geri çekildi.

Ne oldu dercesine yüzüne bakıyordum. Hayır, bir aksilik daha kaldıramam, lütfen.

“Yıldırım hızıyla bir düşün istiyorum. Bir de düşün kadar asla bana dokunmak yok.”

Sözleriyle içim rahatlamıştı. Yıldırım hızı düşün benim de istediğim bir şeydi. Seve seve ayarlamaları yapacaktım.

Ama şu dokunmama olayı... Hele de altı aydan sonra gerçekten zor olacaktı.

Tanrım, sonunda Selinimle evleniyordum!

Evleniyor muydum? Deniz’le? Hem âşık olduğum hem de nefret ettiğim adamla? Evet, ona hâlâ deli gibi âşıktım.

Ama kırgındım da... Hem de çok...

Bana yaptıklarının izleri beynimde beni tüketiyordu. Bir yandan da çok sevinçliydim. Onun mutluluğu ise beni daha da mutlu yapıyordu. Ama aynı zamanda onun mutlu olması beni sinirlendiriyordu da. Açıkçası ne yapacağımı nasıl hissedeceğimi bilmiyordum.

Duş aldıktan sonra salona indim. Deniz beni bekliyordu. Hemen ilk günden alışverişe başlamalıyız bebeğim di-yordu.

Yıldırım düşünümüz için... Yarına giderken gülümseyerek beni karşıladı ve belime sarılıp, “Alışverişe hazır mısın bebeğim?” diye sordu heyecanla.

Heyecanına gülümsedim. "Evet, ancak büyükbabamı aramam gerek. Ona haber vermezsem bu kez tüm polisleri ayağa kaldıracaktır. Düğün öncesi bunu istemeyiz değil mi?"

Düşünceli bir şekilde gözlerime baktıktan sonra ellerini belimden ayırıp, "Pekâlâ, hemen getiriyorum telefonunu ama büyükbabanın tepkisinin biraz fazla olacağını düşünüyorum. Yani belki yarın daha kocan bile olamadan beni öldürtebilir," dedi yılışık bir şekilde ellerini bedenimde tekrar gezdirirken gülümseyerek.

"Çek ellerini!" dedim yalancı bir sinirle ve devam ettim.

"Bu kez o kadar ileri gidebileceğini sanmıyorum. Onunla kesin bir dille konuşacağım koca adayı sevgilim," dedim ve avucumu açıp, "Hadi ver şunu," diye ekledim.

Gözlerini devirerek odalardan birine girdi ve gözlerime bakarak düşünceli bir şekilde elime telefonu koydu. Merak etme der gibi başımı yana eğdim ve hafifçe gülümsedim. Ona çaktırmamaya çalışsam da ben de çok tedirgindim. Uysal bir şekilde uygun bir dille bunu büyükbabama söylemeliydim. Aksi halde düğünüm gelmezdi ve engellemek için elinden geleni yapardı. Biliyordum. Kapıya çıkıp aramadan önce derin bir nefes aldım ve sesimi düzeltip arama tuşunu kaydırdım. Bir kere çaldıktan hemen sonra telefonu açtı.

"Selin! Yavrum! Nerelerdesin dünden beri sana ulaşamıyorum. Evine geldim, yoktun. Ofisinde çalıştığını düşündüm ve asistanını aradım orada da değildin. Telefonunu kaçıtır arıyorum hep kapalıydı. Seni çok merak ettim, zaten iyi görünmüyordun. Kendine kötü bir şey yaptığını düşündüm. Aramasaydın polise haber verecektim. Tanrı aşkına Selin neredeydin!" diye gerçekten endişeli bir şekilde hiç durmadan konuşuyordu.

Sakin ve yumuşak bir şekilde, "Merak etme büyükbaba. Sana haber vermediğim için üzgünüm. Ben... Bir arkadaşımın evindeyim. Bir süre burada kalacağım. Tatile çıkmamı istiyordun ya, burada dinlenebileceğimi ve aklımı topar-

layabileceğimi düşünüyorum,” diye söylesem de konuya nasıl gireceğimi bilmiyordum.

Meraklı bir ses tonuyla, “Kim bu arkadaşın? Daha önce bir arkadaşın olduğunu hatırlamıyorum Selin. Nerde bu arkadaşının evi?” diye sorunca cesaretimi toplayıp, “Büyükbaba ben evleniyorum,” dedim tek nefeste.

Telefonun diğer ucunda hiç ses yoktu. Bir süre söylediklerimi idrak edebilmesi için bekledim. Yine ses çıkmayınca, “Büyükbaba orda mısın?” diye sordum endişeyle. Yaşlıydı. Bir yandan ona bir şey olmasından da korkuyordum. Sonunda büyükbabamın şaşkın sesini duydum.

“Kiminle?” diye sordu sakın sesiyle. Sesinin her zerresinde hayal kırıklığı ve şaşkınlık, ne kadar sakın konuşmaya çalışıyorsa da bariz belliydi. Asıl soru buydu...

Kiminle?

Sesimi heyecandan ve çekingenlikten kurtararak yine tek nefeste, “Deniz’le,” dedim ve göğsümü delecekmiş gibi atan kalp atışlarımla büyükbabamın söyleyeceklerini bekledim.

Yine uzun bir sessizlikten sonra, “Nasıl tekrar bir araya geldiniz? Onu yaptıklarına rağmen hâlâ seviyor olamazsın değil mi Selin!”

Sesi gittikçe şiddetleniyordu.

“Bu kadar aptal olamazsın! Sen benim torunumsun! Sen benim gibisin! Nasıl böyle bir hataya evet dersin? Hele de o adamın yalanlarından sonra! Sana neler yaptığını unuttun mu?” diye bağırıyordu.

Sözünü kestim. “Seni affettiğim gibi onu da affettim büyükbaba,” dedim sakın bir ses tonuyla. Ses tonumu ayarlayabilsem de, gözlerimdeki yaşların yanağımdan akıp gitmesine hiçbir şey yapamıyordum. Karşı taraftan hiç ses gelmemesiyle sözlerime devam ettim.

“Bana tek yalan söyleyen Deniz miydi? Sen suçsuz muydun büyükbaba? Peki, babamın oğluyla bir aydır görüştüğünü saklarken de suçsuz mu oluyorsun?”

Sesim giderek kızgın bir hal alıyordu ama sakın konuşmaya çalışıyordum.

"Selin..." dedi korkmuş bir ses tonuyla.

Daha fazla konuşmasına izin vermeden, "Deniz'le evleneceğim büyükbaba ve sen de büyükbabam olmaya devam etmek istiyorsan Deniz'i de affedip damadın olarak kabul edeceksin ve düğünümüzde en başköşede olacaksın. Düğün hazırlıklarına bugün başlıyoruz. Yarın hep beraber yemek yememiz için bir yerlerde rezervasyon yaptıracağım," dedim kararlı ve kendimden emin bir şekilde. Birkaç saniye sonra cevap verdi.

"Pekâlâ, Selin. Nasıl istersen yavrum... Senin büyükbaban olmaya sonsuza kadar devam edeceğim. Tek istediğim incinmemen," dedi yorgun bir ses tonuyla.

"Teşekkür ederim büyükbaba," deyip telefonu kapattım.

İçimdeki rahatlamayı anlatacak söz bulamıyordum. Eve girmek için arkamı döndüğümde boydan boya camın ardında beni endişeli ve meraklı yüz ifadesiyle elleri ceplerinde olan seksi Deniz görüntüsü karşıladı. Büyükbabamla konuştuklarımızı deli gibi merak etmiş olmalıydı. Olduğum yerde durdum ve olumlu anlamında gülümsedim.

Çatık kaşları şaşkın bir şekilde havaya kalktı ve gözlerini kapayarak elini cama dayadı. Tekrar bana baktığında gözlerinin içi gülüyordu. Tanrım ben bu adamla ne yapacaktım? Her hareketi beni kendine tekrar âşık ediyordu.

İçeri girdiğimde beni tek hamlede kucağına aldı ve gözlerime sevgi dolu bakarak,

"Ciddi misin? Yani artık önümüzde hiç engel yok mu bebeğim?" diye sorularını sevinçle sıralamaya başladı. Muzip bir şekilde gülümseyerek, "Hayır, var elbette," dedim.

Kaşlarını çatı. "Neymiş o ?" diye sordu merakla.

Bense hafifçe gülümseyerek saymaya başladım.

"Damatlık, gelinlik sonra mekân ve diğer hazırlıklar..." derken dudaklarıma yapıştı ve hararetle öpmeye başladı.

Aynı şekilde karnımdaki karıncalanma git gide büyürken ben de ona karşılık veriyordum. Tanrım bu adamın bedenine olan çekimim hiç bitmeyecekti. Dudaklarımı dudaklarımdan ayırıp, "Hadi şu engelleri de kaldıralım hayatımızdan..." deyip beni yere indirdi.

Otuz Üçüncü Bölüm

Arabayı sürerken bir yandan kadınıma bakıyor bir yandan da düşünüyordum. Her şey mükemmel ötesi, kusursuz ilerliyordu.

Her an bir sorun çıkacak diye ölesiye korkuyordum. Sonunda kanun önünde de benim olacaktı ve bu beni deli gibi heyecanlandırıyordu.

Selin ve ben...

Evimizde bir ömür mutlu yaşayacaktık. Hazır olduğumuzda bize benzeyen çocuklarımız olacaktı. O ve ailem için her şeyi yapacaktım. Zaten onun için işimden vazgeçmiştim. Bir ömür boyu çalışsam da bizi iyi bir şekilde yaşatacak servetim vardı. Onun da çalışmasını istemiyordum. Bütün gün evimizde beraber olmalıydık. Artık onsuz bir saniye bile geçirmeyecektim. Beraber dünyayı dolaşp canımız her ne isterse onu yapacaktık. Her türlü çılgınlığı beraber yaşayacaktık. Bu düşüncelerle yüzümde belirgin bir gülümseme olmuş olmalı ki, "Neye gülüyorsun bu kadar?" diye sordu bana bakıp benim gülümsememe o da gülümserken.

Yakalanmamım verdiği utançla hafif bir kahkaha attım. "Sen imzayı atar atmaz seninle nerede sevişeceğimi düşünüyordum," dedim yola bakarken.

O sırada gideceğimiz yere varmıştık. Arabadan indi ve tek kaşını kaldırarak, "Balayı yapacağımız yere gidene kadar bana dokunabileceğini sanıyorsan yanıyorsun?" dedi ve arkasını dönüp gelinlik ve damatlığı alacağımız butiğe girdi. Bense arkasından şaşkın bir şekilde bakakalmıştım.

Hızla yürüdüm ve ben de butiğin kapısından girip Selin'e hoş geldiniz diyen kadına aldırmadan kolundan tutup duvara yasladım. Bana ne yapıyorsun diye bakarken, "O imzaları atacağız ve uçağımıza binip balayına gidece-

ğimiz yerin sınırları içerisine girdiğimiz anda uçakta bile olsa seninle sevişeceğim kadın!" dedim ve vücudumu onun üzerinden çekip arkamı döndüm.

Selin'i o halde şaşkın ve heyecanlı, aynı zamanda da utanmış bırakırken tezgâhtar kadına gülümsedim.

"Merhaba rezervasyonumuz vardı, ben Deniz Aslan," deyip kadının şaşkın ve utanmış yüzüne bakıp elimi uzattım.

Sonunda Selin de yanıma gelebildiğinde elini tuttum ve kadının ardından giderken Selin'in fısıldamasına gülümsedim.

"Utanmaz herif!"

Merakla Selin'in kabinden çıkmasını bekliyordum. Gelinlik giymek neden bu kadar uzun sürüyordu ki?

Bizimle ilgilenen kadın yanıma geldiğinde gülümsedi. "Deniz Bey... Buyurun eşiniz..." dedi ve perdeleri açtı.

Perdeler açılırken Selin'in itiraz sesi yükseldi. "Henüz eşi değilim," dedi ve gülümseyişiyle perde tamamen açıldı.

Oturduğum yerden ayağa kalktım. Gözlerimi ondan alamıyordum. Tanrım melek gibiydi... Bir kez daha büyülenmişim...

Yanımdaki kadının sesiyle istem dışı kadına baktım.

"Ah, çok güzel bir gelin olacak," dedi ve tekrar Selin'e baktı.

Ben de Selin'e bakarken, "Benim gelinim..." diye fısıldadım ve gözlerimi ondan alamadan yanına gittim. Baştan aşağıya onu süzerken,

"Tanrım gerçek bir prenses gibi görünüyorsun bebeğim," dedim kaşlarımı kaldırırken.

Gözlerime bakarak çekingen bir şekilde, "Yapma şunu... Beni utandırıyorsun," dedi utangaç ses tonuyla.

Utanmasını bile özlediğimi fark etmişim. Kadına döndüm. "Bunu alıyoruz," dedim hızla.

Selin'e baktığımda bana gülümsüyordu. Elini uzattı ve elini tutup yanına gittim. Şakağından öperken, "Öyle güzelsin ki... Aklımı başımdan alıyorsun," dedim ve ekledim.

"Ben bu gelinliği alacağımızı söyledim ama asıl senin ne istediğin önemli bebeğim," dedim mahcup bir şekilde.

Gülümsedi. "Ben de çok beğendim. Alalım hayatım," dedi gözlerime bakarak.

Hayatım...

İlk kez Selin'in ağzından böyle bir kelime duyuyordum bana karşı ve doğru duyduğuma emin olduktan sonra dudaklarına bir öpücük kondurup,

"Bunu, bu güzel dudaklarından sonsuza dek duymak istiyorum," diye fısıldadım.

Çok beğenerek aldığım gelinliğimden sonra sıra Deniz'in damatlığına gelmişti.

Bir an aklıma Miami'de bana kıyafet aldığı gün geldi ve kendi kendime gülümsedim.

"Ne? Kötü mü görünüyorum? Neden gülüyorsun?" diye sorunca kendime geldim.

"Hayır, bunu beğenmedim. Bence smokin giymelisin tatlım," diye ısrar ettim.

"Pekâlâ, o zaman şu kuyruğu uzun olmayanlardan olsun," dedi ve kadının getirdiği smokini alıp perdenin arkasına geçti.

O giyinirken kadın yanıma geldi. "Gerçekten çok yakışıklı, çok şanslı bir gelin olacaksınız," deyince kadına bu densiz sözleri üzerine sert bir bakış attım.

Kadın bana mahcup bir şekilde özür diler gibi bakarken sağına soluna baktı. Onun baktığı yere arkama baktım ve birkaç kadının ayakta durmuş benim gibi perdenin açılmasını beklediğini gördüm.

Sinirden gözlerimi kırıştıtırıp yavaşça önüme döndüm ve perdenin açılmasıyla Deniz'e baktım.

Tanrım muhteşem görünüyordu, özellikle de tek kaşı-

nı kaldırmış muzip bir şekilde bana bakarken... Sanki ağır çekimde onu izliyordum ve beni büyülüyordu. Arkamdaki fısıltıları duyunca kendime geldim ve Deniz'in yanına gidip,

"Harika oldu. Muhteşem görünüyorsun. Şimdi çıkar ve buradan gidelim. Yoksa birazdan buradan birkaç cesetle çıkacağız," dedim sinirle kadınlara doğru bakarken.

Baktığım yöne doğru baktı ve piç bir şekilde gülümseyip yavaşça ceketini çıkarmaya başlarken, "Nasıl istersen bebeğim," dedi ve bana göz kırptı.

Ceketini çıkarıp perdenin ardındaki askıya asarken yavaşça gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı.

"Tanrım! Striptiz mi yapıyorsun!" diye sessizce kızdığında çoktan tüm düğmelerini açmış, gömleğini pantolonunun dışına çıkarıyordu.

Yüzündeki muzip gülümsemeyle gözlerime bakıp "İstersen hemen evimize gidebiliriz ve bu gösterinin devamını odamızda sadece senin için yapabilirim," dedi ve pantolonunun düğmesini açmaya başladı.

Arkamı dönüp kadınlara baktığımda kendilerinden geçmek üzereydiler. Sinirle perdeleri kapattım ve onu çıplak göğsünden ittirerek duvara dayadım. Gözlerini kapattı ve tekrar açtı. Arzulu bir ses tonuyla elleriyle beni sıkıca kavrarken kulağıma, "Sert oluşuna bayılıyorum bebeğim. Beni gerçekten tahrik ediyor," diyerek gülümsedi ve dudaklarını boynuma sürttü. Bense ona zor hatta çok zor karşı koyarak ondan uzaklaştım.

"Bu smokini beğendim. Alalım ve gidelim buradan," dedim sesimdeki heyecanı anlamamış olmasını umarak.

Ah Tanrım, bacaklarım titriyordu!

Paketleri alıp kadınların Deniz'e hayran bakışlarına sinirlenerek butikten çıktık. Arabaya bindiğimizde ona döndüm.

"İnadına yapıyorsun değil mi?" diye sordum tek kasını

havaya kaldırıp cevabını bekledim. Arabayı çalıştırırken gülümsedi.

"Evet, belki balayından önce dayanamayıp benimle sevişirsin diye," dedi arabayı sürmeye başladı.

Önüme döndüm. "Beni deli ediyorsun," dedim.

Bana baktı ve tekrar yola dönerek, "Ben mi seni deli ediyorum. Tanrım Selin gerçekten bana hiç acıımıyorsun. Seni deli gibi istiyorum. Yanımdasın ama sana dokunamıyorum bile. Bu çok acımasızca! Bu kuralı es geçemez misin? Hiç olmazsa bir kere lütfen," diye çaresizce yalvardı.

Haline gülümsemek istesem de gülümsememi bastırdım. "Hayır, kural kuraldır. Beklemek zorundasın," dedim kararlı bir ses tonuyla.

Başını iki yana salladı ve iddialı bir şekilde, "Pekâlâ. Hiç bir fırsatı kaçırmadan seni her fırsatta tahrik edeceğim ve benimle sevişmek için sen bana geleceksin," dedi.

Kendinden oldukça emin görünüyordu. Açıkçası bu hali ve söyledikleri beni korkutmaya yetmişti. İsteddiği zaman hatta istemediğinde bile oldukça cezbedici oluyordu. Benim her an ona doğru çekilmemi de göz önünde bulundurursak... Ya ona direnemezsem? Sesiyle ona baktım.

"Ne o? Kendinizden emin değilmiş gibi görünüyorsunuz Selin Hanım," dedi gözleri ışıldayarak.

Düşündüklerimi okurmuş gibi bana söylediğiyle anında direncimi kırmıştı bile. Gözlerimi kırıştırdım ve ses tonumu iyi ayarlamaya çalışarak, "Emin ol karşındaki eski Selin değil. Bu yüzden kendine bu kadar güvenme. Aksi halde hayal kırıklığına uğrayıp, şu üstün egonu yerlerde bulacaksın," diye meydan okudum.

Kaşlarını kaldırıp söylediklerime hafifçe şaşırarak gözlerime baktı. "Göreceğiz Selin Aslan..." derken yine pis pis gülümsedi.

Ona şaşkın bir şekilde bakakalmıştım. Selin Aslan! "Selin Aslan mı?" diye bağırdım şaşkın bir şekilde.

"Soyadımı biliyor olmalısın. Bu kadar şaşırmana gerek yok," dedi gülümseyerek.

Başımı çevirip yola bakarken ellerimi göğsümde birleştirdim. "Kendi soyadımı da kullanacağım," dedim inatla.

Arabanın ani bir şekilde durmasıyla öne doğru atıldım ve sinirle ona baktım. O da bana aynı şekilde bakıyordu. Allahtan ıssız bir yoldaydık ve önümüzde arkamızda araba yoktu. Yoksa zincirleme kazaya sebep olabilirdik. Kaşlarını çatmış çok net bir ses tonuyla, "Hayır, kullanmayacaksın," dedi.

Aslında kullanıp kullanmamak benim için önemli değildi. Hatta kullanmak istemiyordum. Ama onun inadına davranmak hoşuma gidiyordu. Onu ne kadar sinir edersem, o kadar rahatlıyordum.

İnadına devam ettim. "Bu benim soyadım. Ben ne zaman kullanmak istemezsem o zaman kullanmam ve şunu da bil evlendiğimizde de hiçbir zaman 'ben bilmem beyim bilir' diyen bir karın olmayacak," dedim ve o hâlâ bana bakarken elimle yolu göstererek, "Hadi sür. Daha bir sürü işimiz var," dedim ve koltuğumda yerleşerek dışarıya bakmaya başladım tartışmamıza son noktayı koydum dercesine.

Araba hareket etmeyince tekrar ona baktım. Hâlâ bana bakıyordu ve hâlâ kaşları çatıktı. Bakışlarımı kaçırarak tedirgin bir şekilde olduğum yerde hareket ettim. Oldukça ürkütücü görünüyordu. Arabayı çalıştırınca rahatladım ama yavaşça kenara park edince, "Ne yapıyorsun?" diye sordum merakla.

Kendi kapısını açtı ve kolumdan tutup beni kendine doğru hızla çekti.

"Karım olacak Selin Hanuma ders vereceğim," dedi çığlıklarına aldırarak.

Beni kucağına yüz üstü yatırdı. Dizlerim el freninin olduğu yerde, başım ise kapının biraz dışındaydı. Tam olarak kucağında rahatsız bir şekilde yatarken bir yandan da elinden kurtulmaya çalışıyordum. Ama tek koluyla sırtımdan bastırması bile hareket etmemi engellemeye yetiyordu.

"Bıraksana beni!" diye bağırınca, "Yoo yooo..." dedi keyifle ve devam etti.

"Karıma ilk şaplağını atacağım," der demez popoma eliyle sağlam bir tokat geçirdi.

"Ah, ne yapıyorsun! Gerçekten ayısın! Off! Acıdım!" diye sızlandım.

Gerçekten çok canım yanmıştı. Kendisi kahkaha atarken, "Dua et etek giymiyorsun bebeğim yoksa asla şaplakla kurtulamazdın," dedi ve bir kere daha vurdu.

Bağırmayacaktım. Acı çektiğimi anlayınca keyifleniyordu. Keyifli olması istediğim son şeydi aslında.

"Beni buradan kaldırıncaya sana ne olacağını düşünmüyorsun sanırım," diye tehditkâr bir sesle konuştum.

O ise hâlâ keyifli, "Lütfen yap bebeğim bana istediğin her şeyi yapabilirsin. Dövmene bile razıyım. Yeter ki bana dokun," dedi.

Beni tekrar kolumdan tutup kaldırıncaya ona sıkı bir tokat attım ve yerime oturdum. Ne tepki verdiğini görmek için delirsem de korkumdan bakamıyordum. Bana her şeyi yapabiliirdi çünkü gerçekten normal bir çift değildik.

Sonunda konuştu.

"Hıh! Çok sertti!" deyince hâlâ keyifli olmasına şaşırarak ona baktım.

Yüzünde kocaman gülümsemesiyle gözlerime bakıyordu. O kadar güzel ve sıcak gülümsüyordu ki bana bakarken... Gözleri ışıldıyordu.

İster istemez ben de gülümsedim.

"Evleneceğimize inanamıyorum," dedi sessizce.

"Ben de," diyebilirdim sadece.

Eliyle saçlarımı, oradan da yanağımı okşadı ve arabanın kapısını kapatıp arabayı çalıştırırken muzip bir şekilde, "Çok acıdı mı gerçekten?" diye sorup piç piç gülümsedi.

"Sen yanağın görmedin daha," dedim ben de tek kastımı kaldırıp aynı şekilde ona gülümsedim aynı şekilde.

Tanrım gerçekten heyecanlıydım.

"Bu mu? Yoksa bu mu?" diye sordum elimdeki iki kravatı Selin'e gösterirken. Aynı zamanda bir yandan da onu süzüyordum. Muhteşem görünüyordu. Dikkatlice bakarak,

"Siyah olan daha güzel onu tak," dedi ve odadan çıkacakken kolundan tutup onu bedenime yasladım.

Zaten aynı odada kalmıyorduk. Selin ısrarla aynı odada kalmamızı reddetmişti. Kravat için ona seslendiğimde odama gelmesini sağlamıştım. Aslında amacım onu baştan çıkarmaktı. Onu hemen bırakacağımı düşünmüyordu değil mi?

"O kadar seksi görünüyorsun ki, sana fena halde saldırmak istiyorum," dedim en cezbedici bakışlarmla.

Ama en seksi bakışımı atmam bile işe yaramadı. Elle-riyle beni kendinden zar zor uzaklaştırıp, "Bakmakla yetineceksin tatlım," dedi keyifle ve odadan çıkacakken kolundan tuttum.

"Bir öpücük lütfen," diye söylendim.

Kolumu eliyle kolundan sıyrıp, "Kollarını arkanda birleştir," dedi ciddi bir tonda.

Ne yapmaya çalıştığını anlamadığım için söylediğini yapmadım. Kaşlarını kaldırdı,

"Sen bilirsin," deyip odadan çıkacakken pes ettim.

"Tamam, tamam... Pekâlâ, ne yapacaksın?"

"Birleştir hadi," diye söyledi.

Kollarımı arkamda birleştirdim ve muzip bir şekilde, "Benimle oyun mu oynuyorsunuz bayan?" dedim.

"Hı hu," dedi yaklaşarak ve aramızdaki mesafeyi sıfıra indirdi.

Vücudunda hiçbir yeri bana dokunmamasına rağmen her zaman beni bu kadar etkileyebilmesine şaşırıyordum. Topuklu giydiği için boyu bana oldukça yakındı. Yavaşça biraz daha yükselip dudaklarıma minik bir öpücük kon-

durdu. Bu kadarla kurtulacağını sanıyorsa yanılıyordu. Arkamdaki elimle başından tuttum ve bu kez ben dudaklarını istila ettim. Elleriyle göğsümden ittirmeye çalıştıysa da başaramayıp teslim oldu. Diğer elimi de beline kaydırarak vücuduma bastırdım. O da yavaşça bana sarılma-ya başladı. Öpüşümü daha ateşli bir hale getirdim. Onu mümkün olduğunca tahrik etmeye çalışıyordum. Ben zaten onunla sevişmeye çoktan hazırdım. Hem de aylardır. Aylardır aklımda yaşadığımız güzel anılarla güç bulmuştum. Şu an iyiysen bu yine yaşadığımız harika zamanların sayesindeydi. Kendini her şeyiyle bana veren kadın içindi. Onu taparcasına seviyordum. Elim kalçasına kaydırarak ve sıktım. Sonra göğüslerine, beline, her yerine dokunuyor onu aç bir aslan gibi istiyordum. Ona her dokunduğumda inliyor ve o da benim vücudumda ellerini gezdiriyordu.

Ah Tanrım! Dokunuşlarını öyle özlemiştim ki... Aniden nefes nefese durdu ve beni göğsümden itip, "Dur, lütfen..." diye söyledi ve yavaşça ellerimden kurtuldu.

Şaşkın ve tahrik olmuş bir halde beni öylece odada bırakıp gitti.

Otuz Dördüncü Bölüm

Arabayı Selin'in rezervasyon yaptırdığı restorana doğru sürerken, gerginliğim hızla artıyordu. Selin viteste olan elimin üstüne elini koyup, "Sakinleş biraz sadece bir yemek," dedi beni sakinleştirmek isteyen yumuşak ses tonuyla.

Ona baktım ve hafifçe gülümsedim. Gerginliğim korkumdan ya da çekindiğimden değildi. Güzel bir yemek olsun istiyordum. Selin'in üzüleceği herhangi bir terslik olmasın istiyordum. Evliliğimiz için her şey yolunda gitsin istiyordum.

Restoranın kapısından el ele girdik. Garson bize rezerve ettiğim masayı gösterdiğinde büyükbabamın gelmiş olduğunu görüp, masaya doğru ilerleyince büyükbabam başını geldiğimiz yöne çevirip hem Deniz'i hem beni süzdü. O iri yarı korumaları yine yanındaydı ve beni anında geçmişe götürmeye yetmişti. Görüntüler beynimden sırayla geçerken, olduğum yerde durdum. Durmamla Deniz'in,

"İyi misin bebeğim?" diyen sözlerini duyup ona baktım.

Elini sıktım ve gülümsemeye çalışarak, "Evet, devam edelim," dedim ve tekrar büyükbabama doğru yürümeye başladık.

Masaya oturduğumuzda kimseden ses çıkmıyordu. Tam konuşmam gerektiğini düşünürken Deniz, "Nasılısınız?" diye sordu kibar bir şekilde büyükbabama.

"Kibarlığına minnettar oldum genç adam. İyiyim, teşekkür ederim. Gördüğüm kadarıyla siz ikiniz de iyisiniz," dedi.

Sesi hiçbir ima taşı mıyordu. Sanırım gayet samimiydi. Söze girdim. "İyiyiz büyükbaba, teşekkürler," derken De-

niz de büyükbabamın samimiyetine şaşırarak utangaç bir şekilde teşekkür etti.

"Ancak..." diye konuşmasına başlayan büyükbabamdan kötü bir hamle beklediysen de, "Deniz... Selin'i ben-den istediğini hatırlamıyorum," sözleriyle bir an olsun rahatladım.

Sonuçta haklıydı. Sesimi çıkarmadım ve Deniz'e bakarak ne cevap vereceğini merakla bekledim. Boğazını temizledi.

"Her ne kadar torununuz bana ait olsa da, yine de damadınız olarak bunu yapmalıyım sanırım," deyince şaşkınlıktan gözlerimi açmış bir şekilde bakışlarımı yere indirdim.

Ah Tanrım rezil olmuşum! Bana ait ne demek lanet herif! Deniz'in ayağına sertçe vurdum ve Deniz ne oldu dercesine yüzüme bakarken ağzımı açıp durumu kurtarmak için tam bir şey söyleyecektim ki Deniz, yüzü şekilden şekile girmiş büyükbabama dönüp, "Torununuzu seviyorum. Kendimden daha da çok... Hayatımda sahip olduğum her şeyden çok. Kılma dahi kimse zarar veremeyecek. Ben bile. Güvenliğini tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacağım. İşimden istifa ettim ve hatırı sayılır bir servetim var," dedikten ve ben ona hayran hayran baktıktan sonra konuşmasına devam etti. Oturduğu yerde daha da doğrularak, "Ben, Deniz Aslan; kötü bir başlangıç yapmış olsak da, bundan sonra her şeyin iyi olacağına ve torununuzu ölesiye mutlu edeceğime söz vererek Selin'i sizden istiyorum," dedi ciddi ve samimi bir şekilde.

Önce Deniz'e sonra büyükbaba baktım. Hoşuna gitmiş bir şekilde gülümsüyordu. Gülümsemeye devam ederken, "Pekâlâ, damat, o zaman ben de torunum değil, kızım olan Selin'imi senin gibi cesur bir adama veriyorum," dedi.

Deniz büyükbabamdan bu sözleri duyar duymaz yerinde kıpırdandı ve o güzel gülümsemesi yüzünü kaplarken, "Teşekkür ederim, büyükbaba," dedi.

Böylece büyükbaba engelinden de kurtulmuşum. İler-

leyen saatlerde de keyifle sohbet etmiş ve kaynaşmışlardı. Her şey istediğim gibi gidiyordu.

Başarılı geçen büyükbaba operasyonumuzdan sonra Selin de ben de rahatlamış ve düğün için hazırlıklarımıza neşe içinde devam etmiştik.

Düğün yeriyle anlaştık ve davetiyeler için siparişimizi verdik.

Çoktan akşam olmuştu ve akşam yemeği için bir restoranda yemek yerken merak ettiğim ve ne zamandır sormak istediğim soruyu sordum.

"Görüştüğün o çocuk kimdi?" dedim sakın ama ciddi bir tonda.

Bu konu ne zaman aklıma gelse ister istemez geriliyordum. Kimden bahsettiğimi anlamamış bir şekilde bana bakınca daha açık konuştum.

"Şirketten çıkıp beraber kahve içtiğin ve aynı günün akşamında yine senin evinin yakınındaki barda buluştuğun çocuk?"

Ağızındaki lokmasını yuttu. "Önemsiz biri," diye cevap verdi.

Kaşlarımı çatıp arkama yaslandım. Bu bir cevap değildi ve üsteledim.

"Önemsiz biri için mi akşam bara gidip sonra ağlayarak dışarı çıkıyorsun?" diye sordum onu köşeye sıkıştırarak.

O da arkasına yaslandı ve sinirli bir şekilde, "Evlendiğimizde beni takip etmeyecek ya da ettirmeyeceksin diye umuyorum," dedi.

"Bu sorunun cevabı değil Selin," diye söyledim daha da sinir olarak.

"Bebeğime ne oldu?" diye sordu ona adıyla hitap etmemden hoşlanmadığını belli edercesine.

Ondan açıklayıcı bir cevap bekliyordum ve yüz ifadem de bunu gösteriyor olmalıydı ki gülümsedi. "Pekâlâ, kıskanmana gerek yok," derken sözünü kesip, "Ne! Seni kıskan-

kandığımı mı sanıyorsun? Hah çok komik! Ben sadece güvenli biri olup olmadığını öğrenmek için soruyorum. Aksi halde benim onun kim olduğunu öğrenmemin saniyeler alacağını biliyorsun,” diyerek kıskanç koca durumumu kurtarmaya çalıştım.

Beni çıldırtmak zorunda mıydı? Küçük bir kahkaha atarak bana inanmadığını belli etti ve konuşmaya başladı.

“Üvey kardeşim,” deyince ciddi misin manasmda şaşkın bir şekilde ona baktım. Devam etti.

“Büyükbabamla bir aydır görüşüyorlarmış ve benimle de tanışmak istemiş. Ben de tanıştım,” dedi.

“Peki, neden ağlıyordun?” diye sordum merakla. Onun ağlamasını görmeye dayanamıyordum.

“Bilmem, sanırım duygusal bir anıma denk geldi,” diye söyleyince cevabını sorumu geçiştirmek için verdiğini anlamıştım.

Üzerine gitmedim. Hassas bir konuydu ve o istediğinde bana anlatacağından emindim. Şarabından bir yudum aldı. Bir şey söyleyeceğini anlamıştım.

“Peki, sen bana ne zaman anlatmayı düşünüyorsun?” diye sordu tek kaşını kaldırıp kadehi elinde tutarken.

“Neyi?” diye sordum merakla ve garsonu çağırıp içecek daha sert bir şeyler istedim.

“Aylarca hastanede kaldığını...”

Nerden bildiğine şaşırmış olsam da, bu kötü ve geçmişte kalan onsuz ve hastanedeki zamanlarımı ona anlatıp moralini bozmak ya da üzmem istemiyordum. Ayrıca eski bir mevzu yüzünden büyükbabasına düşman olmasını ya da kendisini suçlamasını da. Sonuçta ikimiz şu an buradaydık ve evleniyorduk.

Sorduğum soruyla yüzü değişmişti. Bana anlatmasını istiyordum neler yaşadığını. Onun ağzından duymak istiyordum. Belki daha çok etkilenebilir ve onu affedebilirdim...

“Önemli bir şey değildi bebeğim,” dedi gülümseyerek. Gülümsemesi samimiydi, ya çok iyi rol yapıyor ya da doğru söylüyordu.

“Emin misin?” diye üsteledim ona bir şans daha vererek.

“Tabii, eminim bebeğim inan konuşmaya bile değmez. Şu an daha önemli konularımız var,” dedi ve gülümseyerek kadehini kaldırıp “Haftaya karım olman şerefine bebeğim,” dedi keyifle.

Otuz Beşinci Bölüm

Ah, heyecandan ölecektim! Selin ne yapıyordu acaba şu an? Gelin odasına gitmek istiyordum ama henüz hazır olmadığını, hazır olunca girebileceğimi söylemeleri üzerine kapısından geri dönmüştüm. Muhteşem bir gelin olduğundan emindim. Selinle evlenmek hayatımın en doğru kararıydı.

Her şey hazırды ve sonunda evleniyorduk. Misafirler yavaş yavaş gelmeye başlamıştı. Bir ailem olmadığı için düğünümde arkadaşlarımı çağırmıştım ve odamın camından düğünümüzün yapılacağı otelin olağanüstü güzellikteki bahçesine bakıp onları bekliyordum.

Misafirlerin büyük çoğunluğu büyükbabanın iş çevresindendi. Hepsi saygın iş adamları eşleriyle katılıyorlardı.

Kapımın çalınmasıyla odama doluşan arkadaşlarımı görünce gülümseyerek onlara doğru yürüdüm.

“Vay! Demek evleniyorsun ha!”

“Bu aptal gelini çok merak ediyorum dostum, inan seninle evlenmeyi kabul ettiğine göre en az o da senin kadar deli olmalı.”

“Evleneceğine emin misin? Bence bir daha düşün dışarda eğlenecek çok kız var.”

Her ağızdan ses çıkıyordu. Hangisinin esprisine güleceğimi ve cevap vereceğimi şaşırmıştım. Ama beni biraz da olsa rahatlatmışlardı.

Gülümseyerek, “Hey hey hey! Kesin sesinizi evleniyorum ve o kadına deli gibi âşığım. Yerinizde olsam benimki gibi bir kadın bulup evlenirdim. Ama bulamayacaksınız,” dedim keyifle.

Hepsinden, “Vaaayyy!” sesleri yükseldi.

Bir süre daha arkadaşlarımla sağdan soldan, iş hayatındaki dedikodulardan konuştuk.

Aklım Selin'deydi ve onu görmek istiyordum. Nihayet kapım çalınınca arkadaşlarımın arkamdan dalga geçmelerine aldırmayarak hemen yerimden fırladım ve Selin'in hazır olduğunu söyleyen kadının yanından hızlıca geçerek Selin'in odasına daldım. Arkamdan kapıyı kapatırken olduğum yerde kalakalmıştım.

Tanrım, melekler gibiydi...

Bir süre birbirimize baktıktan sonra ona doğru yavaşça yürüdüm ve elini tutup öperken, "Melek gibi görünüyorsun bebeğim," dedim sessizce.

Gülümsedi. "Sen de harika görünüyorsun hayatım," dedi.

"Seni öpmek istiyorum ama su lanet makyaj denen şeyin yüzünden izin vermeyeceğini bili..." derken sözümü dudaklarıyla kesti.

Beni derin ve sevgi dolu öptükten sonra, "Makyaj umurumda değil," deyip tekrar gülümsedi.

Pis pis gülümseyip "O zaman gelinliğinin kırışmasına da bir şey demezsin değil mi? Hadi sevişelim," dedim ve beline sarıldım.

O da bana sıkıca sarıldı. "Sıkıyorsa dene tatlım," deyip sonra da kollarını vücudumdan ayırarak, "Misafirlerin hepsi gelmiş sanırım. Arkadaşların da geldi mi?" diye sordu.

"Evet, bebeğim hepsi burada ve seninle tanışmak için can atıyorlar. Ama sakın onlara yüz verme çünkü anında bu güzel geline yılışacaklardır," dedim gülümseyerek.

O güzel gülümsemesini bana bahsetti. "Hadi git onlarla ve misafirlerle ilgilen. Birkaç işim daha var. Çıkacağımız zaman sana haber verdireceğim," deyip beni odadan çıkardı.

Yanından hiç ayrılmak istemesem de haklıydı. Misafirlerle sadece büyükbaba ilgileniyordu. En azından ben de arkadaşlarımla ilgilenmeliydim. Ama onun yanından bir an olsun ayrılmak dahi istemiyordum.

Gelinliğimi giymiş, makyajım ve saçım yapılmış bir şekilde odamın camından bakıyordum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Öfkem, bir intikam almak için su on günde azalmıştı ve bu beni hem sınırlendiriyor hem de planlarım için kararsız kalmama sebebiyet veriyordu. Az önce kapıdan çıkan ve delice âşık olduğum adamı damatlığıyla, tüm yakışıklılığıyla gördükten sonra ise kendimi daha da kötü hissediyordum. Ne yapacağım!

Eğer vazgeçersem kendime saygımı tamamen yitirip hayatımın sonuna dek içimde kalan yarı öfke yarı sevgiyle tam olarak mutlu ve Deniz'e karşı asla eski Selin olamayacaktım. Ama öte yandan her şey o kadar kusursuzdu ki.

Koltuğa oturup başımı eğdim ve iki elimi şakaklarıma koydum. Karar vermeliydim. Bu ana dek kararım kesin di ve hiç tereddüt etmemiştim. Ama şimdi her şey gerçek olurken...

Ah Tanrım! Ayağa kalktım. Hayır vazgeçmeyecektim. Aylarca her gece ağladığını unutma Selin! Sana oynanan oyunları unutma! Sen neler yaşadıysan, onlar da yaşayacak! Çantamı aldım ve kapıya yürüdüm.

Sonra durdum ve camın önüne yürüyüp önce arkadaşlarıyla sohbet edip gülen Deniz'e, sonra da içten bir şekilde başka bir şirketin sahibiyle konuşan büyükbaba baktım. Ve hızlı bir şekilde odadan çıkıp kapının ardında duran hizmetçi kız,

"Bir arzunuz mu var efendim? Damadı çağırtalım mı?" diye sorarken, "Hayır, sadece bir arkadaşım gelecekti. Bakabilir misiniz acaba pembe elbiseli sarışın bir bayan," diye yalan söyleyip kızı bulduğum yerden uzaklaştırdım.

Kız gözden kaybolunca hemen koridorun köşesinden döndüm ve biraz ilerideki tuvalete girip, kimse olmadığından emin olduktan sonra boş olan bir kabine girdim ve gelinliğimi çıkarmaya başladım. Kalbimin hızlı atışına engel olamıyordum ve düzensiz nefes alıyordum. Buna rağmen çok hızlı hareket etmem gerekiyordu.

Bir kot ve kapüşonlu bir tişört giydim. Ayaklarıma da, tekinde *hate* tekinde *love* yazan converslerimi geçirdim.

Aşk ve nefret... Tesadüfen tam anlamıyla durumuma uyuyorlardı.

Tuvaletten çıkmadan önce dönüp son kez çıkarmış olduğum ve klozetin üzerinde darmadağınık duran gelinliğime baktım. Başımı iki yana sallayıp kendime geldim. Tuvaletten çıktım kapüşonu taktım ve çantamı da alıp arka merdivenlere doğru hızlı bir şekilde yürümeye başladım.

Kimsenin beni göremeyeceği tek yerdi arka çıkış. Herkes önde gelinin gelmesini bekliyordu çünkü. Binadan çıkınca yola doğru koşar adımlarla ilerledim ve geçen ilk taksiyi durdurdum. Önce eve gidip birkaç gün önce nakit parayla kiraladığım bugün evime getirilmiş olması gereken arabayı almalıydım. Kalbim heyecandan adeta göğsümden fırlayacaktı. Sakin olmaya çalışarak şoföre adresimi ve çabuk olmasını söyleyip arkama yaşlandım.

Eve gider gitmez küçük bir valiz hazırlayıp sadece gerekenleri alacaktım. Ayrıca pasaport ve kasamdaki yüklü miktarda parayı da... Kredi kartlarımı kullandığım anda beni bulacaklarını bildiğim için kredi kartlarımı evde bırakacaktım.

Taksici beni evin önüne bırakır bırakmaz ücreti ödeyip eve doğru koşmaya başladım. Anahtarımı çantamdan çıkarıp kilide sokmaya çalışıyordum ama ellerimin titremesi bir türlü buna izin vermiyordu. Sonunda eve girdiğimde sırt çantama en gerekli kıyafetlerimi alıp evime son bir kez baktıktan sonra evden çıktım ve kiraladığım arabaya atladım.

Misafirlerle ve arkadaşlarımla konuşurken bir yandan neden Selin'in hâlâ beni çağırmadığını düşünüyordum. Saatile baktım. Yanından ayrıldığımdan beri kırk beş dakika geçmişti. Büyükbaba tarafımdan misafirlerle tanıştırmaktan zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım. Merak

etmeye başladım ve misafirlerden izin isteyip Selin'in yanına gitmek için içeri girip asansörü çağırdım. Asansör geldiğinde hızlı bir şekilde bindim ve aceleyle Selin'in olduğu katin düğmesine bastım. Asansör sanki inadıma yavaşlamıştı. Bu kadar gecikmesi mümkün değildi. Hazırdı zaten beş-on dakikada beni çağıracaktı ve girişimizi yapacaktık.

Düşünceler beynimde dört dönüyorken içime bir sıkıntı çoktan girmişti bile. Heyecandan kendini iyi hissetmiyor muydu acaba? Yoksa hasta falan mıydı?

Asansörün kapısı açılır açılmaz koridora fırladım. Selin'in bulunduğu odaya vardığımda nefes nefeseydim. Kapıyı açtım.

"Selin," diye bağırarak odanın her yerine bakıyordum.

Ama yoktu. Çantası telefonu ya da Selin'e ait başka hiçbir şey yoktu. Gömleğimin yakasını açtım ve telefonumu çıkarıp Selin'i aradım. Kapalıydı. Lanet olsun! Nerde bu? Odadan çıktım ve koridorda sorabileceğim birilerini aradım. Kimse yoktu. Tuvalet! Evet, belki tuvalettedir diye düşünerek tekrar odaya girip odanın tuvaletine baktım. Orada da değildi. İyice endişelenmeye başlamıştım. Ya ona bir şey olduysa! Tanrım düşünmek bile beni mahvediyordu!

Deli gibi bir odaya giriyor bir koridora çıkıyordum ne yaptığımı ne yapacağımı bilmeden. Ceketimi çıkardım ve asansörü beklemeden koridordan merdivenlere doğru yürümeye başladım. Mutlaka birileri görmüş olmalıydı. Kapımda bekleyen görevli kız! Evet, onu bulup ona sormalyım. Koridorun karşısından erkek bir kat görevlisi geliyordu. Tam ona soracaktım ki arkamdan bir kız sesi duydum.

"Efendim, bakar mısınız..." diyen sese döndüm.

Kız yanıma gelirken, "Efendim, siz damatsınız değil mi?" diye sordu.

Meraklı gözlerle kıza bakarken, "Evet, benim. Sen gelin odasının kapısındaki görevli misin?" diye sordum ben de kıza.

Selin'in odasına girerken kızı dikkat etmemiştim. Kız endişeli bir şekilde, "Ee... Evet, efendim ve ben size gelin hanımı soracaktım. Benden bir arkadaşına bakmamı istedi ve ben de her yerde aradım ama pembe elbiseli sarışın bir kadın bulamadım. Döndüğümde ise gelin hanım odasında yoktu. Her yerde gelin hanımı arıyorum ama bulamadım. Size soracaktım," deyince kısa bir an başım döndü. Gözlerim karardı. Bacaklarım tutmuyordu. Elimle duvara tutunarak kendimi ayakta durmaya zorladım.

Hayır, gitmiş olamazdı! Her şey mükemmeldi... İlişkimiz harikaydı. Beni affetmişti. Gitmiş olamazdı... Asla kendi isteğiyle gitmiş olamazdı.

Kat görevlisi, "İyi misiniz efendim?" diyerek koluma dokundu.

Yüzüne baktım, "Gitmemiştir değil mi... Her şey mükemmelken..." diye söyledim sessizce.

Aklımı yitirecektim. Elimi duvardan çektim ve kendime gelmeye çalışarak kat görevlisine, "He... Her yeri araym. Her odayı, bahçeyi, havuzu, tuvaletleri... Neresi varsa otelin her köşesini," dedim sert bir şekilde kendime gelirken.

"Hemen efendim," deyip hızlı bir şekilde uzaklaşan görevliye baktım.

Aşağıya inip büyükbabaya durumu anlatmalıyım ama onu da endişelendirmek istemiyordum. Düşünün çoktan başlaması gerekiyordu. Otel aranıp Selin bulunmazsa bugün iptal edilecekti.

Bu düşüncelerle yürüdüm ve tekrar Selin'in odasına girdim. Sakin olmaya çalışıyordum ama kalbim göğsümü delercesine atmaya devam ediyordu. Pencerenin önüne gelip kaçırılma ihtimalini düşündüm. Ama kim kaçırabilirdi ki? Bildiğim kadarıyla benim bir düşmanım yoktu. Peki ya büyükbabanın?

Pencereden düşün alanına baktım. Bir görevlinin büyükbabaya doğru ilerleyip kulağına bir şeyler söylediğini ve büyükbabayla beraber içeri doğru yürüdüğünü izledim. Öğrenmiş olmalıydı. Beş dakika sonra açık kapıdan

büyükbaba girdi ve ardından kapıyı kapattı. Endişeli bakışlarıyla, "Her yeri arattırdın mı Deniz?" diye sordu.

"Evet, büyükbaba şuanda arıyorlar. Birazdan haber verirler sanırım," deyip gömleğimin kollarını yukarı doğru kıvrırken koltuklardan birine oturdum.

Büyükbaba kendi kendine konuşarak pencereye doğru yürüdü.

"Nerede olabilir bu kız?"

Dirseklerimi dizlerime dayayarak başımı ellerimin arasına aldım. Başım çatlıyordu. Kapının tıklatılmasıyla odaya giren görevliyi görünce ayağa fırladım. Büyükbaba da yanıma geldi ve soran gözlerle görevliye bakmaya başladık.

"Maalesef efendim, hiçbir yerde yok. Ama tuvaletlerden birinde..." deyip arkasından içeriye elinde gelinlikle giren kat görevlisine baktı. "Bu gelinliği bulduk," dedi görevli elindeki Selin'in gelinliğini göstererek.

Olduğum yerde kalbim sıkışmış bir şekilde kalakalmıştım. Hiçbir şey söyleyemiyor onun beni bırakıp gittiğini düşünmek bile istemiyordum. Büyükbaba koluma dokundu,

"Sanırım düğünü şimdilik iptal etmemiz ve otelin kamerası kayıtlarına bakmamız gerek oğlum," dedi üzgün sesiyle.

Büyükbabanın yüzüne bakmadan arkamı döndüm. "Tamam," diyebildim sadece.

Koltuğa oturduğumdan emin olduktan sonra büyükbaba, "Kayıtlara bakıp birazdan geleceğim. Sen burada beklesen iyi olur evladım," dedi ve görevliyle beraber odadan çıktı.

Elindeki gelinliği koltuğun üzerine bırakıp giden diğer görevlinin ardından kapının kapanmasını izledikten sonra bakışlarımı koltuğun üzerinde duran ve içinde Selin olmanın gelinliği çevirdim.

'Selin... Gerçekten gittin mi ?' diye fısıldadım sessizce.

Kendi isteğiyle gitmiş olma ihtimali, kaçırılmış olma ihtimalinden daha çok üzüyordu beni. Kaçırıldıysa onu bulabilirdim. Fidyeyse tüm servetimi verirdim ama kendi isteğiyle gittiye... Buna hiçbir çare bulamıyordum.

On beş dakika sonra kapı açıldı ve arkadaşlarım geldiler.

"Neler oluyor Deniz?"

"Düğün neden iptal oldu?"

"Dostum sen iyi misin?"

Yine hepsi aynı anda konuşuyordu. Benimse tek yapabildiğim, "Bilmiyorum çocuklar..." demekti.

Arkadaşlarımın şaşkın bakışları arasında ellerimi saçlarımın arasından geçirerek devam ettim.

"Selin ortada yok ve ben ona ne olduğunu bilmiyorum. Nerede olduğunu lanet olası!" diye söyledim sertçe.

Kendime kızıyordum şimdi de. Onu bir saniye bile yalnız bırakmamalıydım.

"Deniz kaçırılmış olabilir mi?" diyen arkadaşıma cevap olarak büyükbaba odaya girdi.

Anında ayağa kalkıp meraklı bakışlarımı ona sabitledim.

"Merhaba gençler," dedikten sonra gözlerime bakarak.

"Benimle gelip kayıtları izlemelisin evlat," dedi üzgün bir şekilde.

Yüzünün üzgün ve ağlamaklı ifadesinden anlamıştım. Gitmişti. Bu kez oyunu o oynamıştı. Tek elimi belime koydum ve diğer elimle yüzümü ovaladım. Elimi saçlarımdan geçirirken, "Anladım büyükbaba," dedim ve ceketimi aramaya başladım.

Sağa sola her yere bakıyor ama bir türlü bulamıyordum. Tek istediğim ceketimi bulup buradan çıkmaktı.

"Deniz, oğlum..." diye seslenip peşimden gittiğim her yöne yürüyen ve kolumdan tutmaya çalışan büyükbaba, "Deniz ne arıyorsun? Kendine gel!" diyen arkadaşlarımın yüzlerine bile bakmadan,

"Lanet olası ceketim nerede?" diye bağırdım.

“Al burada,” diyen arkadaşşıma doğru hızlı bir şekilde yürüyüp ceketimi aldım ve odanın çıkışına yöneldim.

Büyükbabanın yanından geçerken kolumdan tuttu ve yüzüne baktım.

“Üzgünüm oğlum,” dedi yaşlı gözlerle. Ağlıyordu. Gözlerine baktım.

“Kalbim açıyor,” dedim ve odadan çıktım.

Otelden hızlı bir şekilde çıkmaya çalışırken gözlerimden akmayan gözyaşlarım boğazımda birikiyordu. Ağlamamak için kendimi deli gibi kasıyordum. Titriyordum, nefes almakta zorlanıyordum.

Otelden koşar adımlarla çıkıp yoldan bir taksi çevirdim. Arabama binmek istemiyordum. Arabam mutluluğumuzu ilan eden gelin arabamız olmuştı çünkü.

Eve gitmedim. Gidemezdim. Evin her yerinde Selin vardı. Taksiyi yol üstünde bir otelin önünde durdurdum. Otele girip oda kiraladım ve odama çıktım. Yatağım üzerine oturdum ve tuttuğum gözyaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başlarken aklımda tek bir düşünce vardı.

Beni terk etmişti... Beni... Terk etmişti...

Ayağa kalktım ve odada ne varsa bağırarak yıkıp dökmeye başladım.

Otuz Altıncı Bölüm

Kaç gün kaç hafta geçti bilmiyordum. Hâlâ oteldeydim. Sebepsiz bir şekilde yaşıyordum ve nefretim her gün sevgimin bir tık ötesine geçiyordu.

Ama bu nefret bile onu hâlâ deli gibi sevmeme engel olamıyordu. Düşünüyordum... Her şeyi... Yaşadığımız her şeyi baştan sona.

Ne kadar düşünürsem düşüneyim yine en son geldiğim nokta 'beni bırakıp gittiği' oluyordu. Beni ve yaşadığımız her şeyi; aşkımızı, tutkumuzu, çılgınlıklarımızı, ikimizi...

Üç haftadır Selin'i arıyordum. Hiçbir yerde yoktu. Evi-ne şahsen gittiğimde çok az eşyasını aldığını görmüştüm. Üstelik kredi kartları da evindeydi. Akıllıca bir plan yapmış olmalıydı. Ve gerçekten gitmek istemişti. Benden ve Deniz'den uzaklaşmak...

Her şeyi arkasında bıraktığına göre her şeyden ve her-kesten bir daha geri dönmek üzere kaçmıştı. Onu an-lamaya çalışıyordum. Ama bana ve Deniz'e yaptığı çok büyük bir haksızlıktı.

Hatalar yaptım... Evet, büyük ve kırıncı hatalar.

Onun istediği hayat, benim ona vermek istediğim ha-yattan çok farklıydı biliyordum. Ama benim de başka se-çeneğim yoktu. Çalan telefonla düşüncelerimden uzaklaş-tım,

"Özel dedektif geldi efendim," diyen sekreterime de-dektifi içeri göndermesini söyledim.

Dedektif içeri girdi ve tokalaştıktan sonra bana dosya-yı uzattı. Merak ve çaresizlik içinde dosyayı aldım ve bir umutla dedektife, "Ne buldun?" diye sordum.

Dedektif karşımdaki koltuğa oturdu ve sıkıntılı bir şe-

kilde, "Efendim, Selin Hanım adına hiçbir uçak bileti alınmamış. Yurtiçinde olduğunu tahmin ediyorum. Ayrıca alışveriş ettiğine dair bir iz de yok. Kredi kartı kullanmadığını söylemenize rağmen yine de hem kredi kartı hem de nakit fatura alışveriş kontrolü yaptırdım ama maalesef onda da bir sonuç çıkmadı. Kısacası hiçbir yerde yok. Bugün apartman kamerası ve şehir kameralarını kontrol için izin istedim. Cevap gelir gelmez onları kontrol edeceğim. Kamera kayıtlarından bir ipucu elde edebileceğimizi düşünüyorum. Sonra da o ipucundan yola çıkarak nereye gitmiş olabileceğini tahmin yoluyla bulmaya çalışacağım. Şimdilik size verebileceğim bilgiler bunlar. Selin Hanım gittiği anda hemen başvursaydınız daha kolay bulunabilirdi."

Duyduklarımınla şakaklarımı ovaladım. Başım adeta çatlayacak gibiydi.

"Teşekkürler, güzel haberlerinizi bekleyeceğim," dedim ve dedektifi uğurladım.

Tüm şehri ayaklarım altına alan ofisimin camından bakarak, 'Neredesin be kızım, neredesin yavrum?' diye kendi kendime konuştum.

Deniz mahvolmuştu. Yıkılmıştı. Onu gerçekten sevmeye başlamıştım. Selin'i çok seviyordu. Mutlulukları beni bile mutlu etmeye başlamıştı.

Adamlarıma sürekli onu izletiyordum. Çok kötü durumdaydı. Telefonu kapalıydı. Benimle, Alex'le ve başka herhangi biriyle görüşmüyor, üç haftadır her şeyden kendini soyutlamış bir şekilde yaşıyordu. Arada Alex ona kıyafet getiriyor ama resepsiyona bırakarak ona ulaştırmaya çalışıyordu.

Bugün Selin ile ilgili iyi haberler alsaydım, onu görmeye gidecektim ve kapıyı bana açmasa bile kapının ardından ona haberleri verecektim. Ama hiçbir gelişme yoktu. Zaten Selinle ilgili bir haber duymak isteyip istemeyeceğini de bilmiyordum.

Ah, kızım ah! Ne yaptın sen?

Bir sigara daha yaktım ve çoktan dolmuş olan küllüğe sigaramı yerleştirme çabalarım sonuçsuz kalınca içki bardağını da alıp balkona çıktım.

Şu an büyük ihtimalle aramızda kilometreler olan başka bir ülkedeydi? Bu kez nereye gitmiş olabilirdi ki? Güney Afrika? Japonya? Brezilya? Nereye giderse gitsin umurumda olmamalıydı. Ondan nefret etmeliydim. Aklımdan çıkarmalı ve hayatıma devam etmeliydim. Unutmalıydim, affetmemeliydim. Bana en büyük cezayı vermişti. Onsuz bir hayatı...

Ne yaparsam yapayım, ne düşünürsem düşüneyim, içim açıyordu. Acı sanki hiç gitmeyecekmiş gibi kalbime yerleşmişti. Katlanabileceğimden emin değildim ve korkuyordum üstesinden gelemeyeceğimden. Onu unutma çabalarımın boşa çıkacağından.

Balkonda yere oturdum ve bardağı iki bacağımanın arasına, yine yere koydum. Elini saçlarımdan geçirip, dirseğimi dizime dayadım. Gözlerim balkon zeminine kitlenmişti. Ve sonra gözlerimden akan yaşların zeminde bıraktığı izleri izlemeye başladım. Gözlerimi kapattım ve kendime gelip gözyaşlarımı tek elimle sildim.

Bana onu hatırlatacak hiç kimseyi görmememe rağmen aklımdan bir türlü çıkmıyordu. Onu aklımdan çıkaramadığım için de kendime lanetler okuyordum. Bu acının dinmesini istiyordum. Sanki tüm hücrelerime işlemişti. Onu içimden söküp atmak istiyordum. Başka bir ülkeye gitmeli ve kendime yeni bir hayat kurmalıydim. Ondan ve ona ait her şeyden kurtulmalıydim. Bu, onu unutabilmem için son çaremdi.

Otuz Yedinci Bölüm

Bir hafta sonra dedektif tekrar ofisine gelmişti. Yine bir umutla ağzından çıkacak kelimeleri bekliyordum.

“Hikmet Bey, kamera kayıtlarının hepsini incelediğimde, evden sırt çantasıyla siyah bir arabaya atlayıp yola çıkıyor. Gittiği yöndeki kameraların kayıtlarına baktığımda ise Tekirdağ yönüne doğru ilerlediğini tahmin ediyorum. Yalnız Silivri’den sonra kamera olmaması işimi zorlaştırdı ve en son Tekirdağ’ın girişine en yakın kamera kayıtlarına baktığımda giriş yapmamış görünüyor. Yani Silivri ve Tekirdağ arası bir yerde olduğunu düşünüyorum. Ayrıca kullandığı aracın plakasından arabayı kiraladığını öğrendim ve kiraladığı yerle de görüştüm. Arabayı yaklaşık üç hafta önce geri aldıklarını zaten bir haftalık kiralandığını söylediler. Adres olarak kendi evinin adresi var maalesef. Arabayı, kiralama şirketine kendisinin bırakmadığını söylüyorlar. Yani buradan da bir sonuç çıkaramıyoruz. Ama dediğim gibi Hikmet Bey, tek çaremiz...” dedi ve çantasından çıkardığı haritayı masamın üzerine koyarak,

“Buradan buraya kadar olan mesafede nereye gitmiş olabileceğini bulmak,” diye söyleyip haritanın üzerinde işaretlediği alanı gösterdi.

Haritaya dikkatli bir şekilde baktım. Bu bölgede herhangi bir mülküm yoktu. Ama bu bölgede otel, pansiyon ya da apartlar varsa oralara bakılabilirdi. Düşüncelerimi aynen dedektife aktardım ve tekrar haberlerini beklemek üzere uğurladım.

Kapımın tekrar tıklatılmasıyla içeriye, olanların hiçbirinden haberi olmayan Berke girdi.

Neşeli bir şekilde, “Nasılsın büyükbaba ?” deyip sarıldı ve koltuğa oturdu.

İyi değildim. Arada kalbim sıkışıyordu ve Selin’i bul-

madan, yarattığım bu kötü durumu düzeltmeden doktora gitmek de ölmek de istemiyordum.

"Hasta görünüyorsun büyükbaba, iyi misin?" diye endişeyle sorunca, babasına söylememesini tembihleyerek ona her şeyi anlattım. Çok üzölmüştü,

"İnanamıyorum, ne diyeceğimi bilmiyorum büyükbaba. Peki, belki de Selin o civardan bir ev almış olabilir mi? Yani ben onu pek tanımıyorum ama bu da bir olasılık," dedi gözlerime bakarak.

Evet, haklıydı. Bu hiç aklıma gelmemişti. Neden olmasının belki de bu planı yaparken ya da daha önce bir ev almış olabilirdi. Hemen ayağa kalktım ve sekreterime dedektifi acilen arayıp bana bağlamasını emrettim. Sonra torunuma dönüp,

"Umarım öyledir oğlum," deyip gülümsedim.

İçime yeni bir umut dolmuştu.

Günler sonra ilk kez Alex'le konuşmuşum. Sonunda benimle telefonda da olsa konuşabildiği için sesi öyle mutlu geliyordu ki... Ona yurtdışına çıkacağımı ve benim için gerekli her şeyi ayarlayıp ayarlayamayacağını sormuştum. Seve seve yapacağını ve ben nereye gidersem seve seve geleceğini söylemişti. Ama onun gelmesini istemiyordum. O da geçmişe aitti. Üzgün ve mahcup bir şekilde,

"Üzgünüm Alex ama yalnız gitmek istiyorum. Zamana ihtiyacım var. Bana her zaman iyi bir dost oldun. Ancak artık sen de özgür olmalı ve hayatını yaşamalısın," deyip bir zamanlar Selin ve kendim için mutlu bir yuva olacağını düşündüğüm evi Alex'e bırakmışım. Artık o eve adımımı dahi atmayacaktım. En kısa sürede işlemleri halledeceğine söz vererek telefonu kapattı.

Yeni bir hayata gidiyordum. Onu unutmaya çalışacağım yepyeni bir hayata. Nerede olduğunu merak etmeyi bile beynime yasaklamışım. Her aklıma geldiğinde, elimle başıma vurarak kendimi cezalandırıyordum. Başımı iki yana sallayarak banyoya girdim. Üzerimi çıkarırken sağ

göğsümün biraz aşağısındaki ameliyat izime baktım. Bu da geçmişten kalan bir izdi ve bundan da kurtulmalıyım. Duştan sonra ilk işim bu olacaktı.

Otelden çıkınca kendimi tuhaf hissettim. Bir ayı aşkın süredir otel odamda insanlardan uzakta kendi halimde acımla beraber yaşıyordum. Dışarda olmak, gülen, sohbet eden ve öpüşen insanları görmek, kendi halimi, içinde bulunduğum durumu daha çok anlamama sebep oluyordu. Ve bu bana daha da acı veriyordu.

Sağa sola bakmadan başımı önüme eğdim ve otelden çıkmadan önce aradığım arkadaşımın aldığı adrese gitmek için yola kadar yürüyüp bir taksi çevirdim.

Sonunda adrese geldiğimde, tabelasında Black Tattoo yazan yerin kapısından içeri girip, kendimi tanıttıktan sonra, 'hoş geldiniz' diyen her yeri dövmele adama tişörtümü çıkararak yara izimi gösterdim,

"Bu izi kapatmanızı istiyorum," dedim.

Berke'nin tahmini doğru çıkmıştı. Dedektifi aradıktan iki gün sonra Selin'in Saray'da deniz kenarında bir ev aldığı öğrenmiştim. Dedektifin getirdiği fotoğraflarda evin görüntülerinin yanı sıra Selin'in tek bir fotoğrafı vardı. Onda da balkonda sigara içiyordu ama net değildi. Gözlerimle görmeden inanmayacaktım ve arabamı hazırlamalarımı söyledim.

Sonunda bulmuştum. Ve onu geri dönmeye ikna etmek için gerekirse ona yalvaracaktım.

Arabanın hazır olduğunu bildirdiklerinde ofisimden hızla çıktım. Araba hareket ettiğinde ise yüzümdeki gülümsemeyle kendi kendime konuşuyordum.

'Geliyorum kızım ve lütfen benimle geri dönmeyi kabul et, lütfen.'

O sırada telefonum çaldı. Telefonu açınca Deniz'i izlettiğim adamlarımdan biri,

"Efendim, Deniz Bey şuan otelin önünde yardımcısıyla konuşuyor. Ve bir de valiz var," dedi.

Söylediklerini duyunca canım sıkılmıştı. İşte bunu hiç beklemiyordum. Gitmeyi mi düşünüyordu? Nereye?

"Ne yapmamızı istersiniz efendim?" diyen telefonun ucundaki adamıma,

"İzlemeye devam edin. Eğer gidecekse de ne olursa olsun mani olun. O adam buradan gitmemeli..." diye emir verdim ve telefonu kapattım.

Eğer engel olamazlarsa ve giderse, bu kez de onu aramak zorunda kalacaktım. Onu da bulurdum ama bu, tüm planlarımın gerçekleşmesinin bir süre daha uzamasına sebep olurdu...

Alex benim için hazırladığı valizle beraber otelin önündeydi. Gerçekten onu özlemiştim. Ona doğru yürüdüm, "Dostum," diyerek sıkıca sarıldım.

Geri çekildim ve hafifçe gülümseyerek yüzüne baktım. O da üzgün bir şekilde gülümseyerek, "Sanırım ben ağlayacaktım," dedi yarım Türkçe'siyle ve başını eğdi.

Elimi omzuna koydum ve tekrar gülümseyip "Teşekkür ederim. Seni gerçekten özleyeceğim," dedim.

Bana sinirlenerek, "Söyle sen hangi cehennemin nereye gidiyorsun!" diye kızdı.

Elimi omuzundan çektim ve gözlerimi bir an kaçırdıktan sonra, "Hazır olduğumda söyleyeceğim ve mutlaka görüşeceğiz Alex," dedim üzgün bir şekilde gözlerine bakarak.

O da gözleri dolmuş bir şekilde yüzüme baktı. "Tamam, señor," dedi sessizce.

Elinden valizimi aldım ve Alex'in gelmiş olduğu, beni havaalanına götürecek taksiye bindim. Gidiyordum; onsuz bir ülkeye, onsuz bir eve, onsuz bir hayata... Ne kadar dayanabilirdim bilmiyordum ama kalbimin dayanabildiği kadar dayanmaya çalışacaktım.

Otuz Sekizinci Bölüm

Evimin balkonunda her gün yaptığım gibi kahvem ve sigaramla güneşin batışını seyrediyordum. Onsuz tam tamına bir ay iki gün daha geçirmiştim. Çok zordu. Alışamıyordum. Dayanamıyordum.

Onun varlığı sanki benim bir parçamdı ve şu an hayatımda, bedenimde, varlığımda öyle büyük bir eksiklik hissediyordum ki...

Altı ay, geçirdiğim bu bir aydan daha kolay geçmişti. O zamanlar onun suçlu olduğunu bilerek onu unutmaya çalışıyordum. Şimdiyse suçlu bendim ve onun nasıl olduğuyla ilgili düşünceler beynimi kemiriyordu. Benim gibi miydi? Alkol, sigara, düşünceler ve yalnızlık... Üstelik onu çok özlemiştim. Ona dokunmayı, sarılmayı, onu öpmeyi, kokusunu...

Onu ne kadar özlersem özleyeyim, onu ne kadar seversem seviyim yine de pişman değildim yaptığımdan. Kırgınlığı, nefreti ve sevgiyi birbirine karıştırmış bir kadın olarak onunla evlenseydim onu mutlu edemezdim. Hiç olmazsa beni unutup yeni bir hayata başlayabilirdi. Mutlu olabilirdi. Mutlu olacaktı... Olmalıydı.

Zaten düğün öncesi beraber olduğumuz su kısacık zamanda bile aklıma yaşadığım kötü şeyler gelince ondan nefret ediyor, aklıma gelmeyince ise deli gibi seviyordum. Hem onu üzme hem de mutlu etmek istiyordum.

O günden sonra kimseyle görüşmemiş, telefonumu kapatmış yalnız bir şekilde acımı yaşamak istiyordum sadece. Onu asla unutamayacağımı biliyordum. Ondan başkasını sevmeyeceğimi de... Yaşlansam dahi ondan başkasıyla olmayacaktım... Olamayacaktım...

Sigaramı bitirdim, derin bir nefes alıp gözyaşlarımı sildim ve duş almak için içeri girdim.

Banyonun kapısından girecekken kapımın çalmasıyla olduğum yerde kaldım. Kim olabilirdi ki? Bunca zamandır kapım hiç çalmamıştı. Kapıya doğru tereddütlü bir şekilde yürüdüm.

İçim bir an Deniz'in olabileceği umuduyla tuhaf olsa da gelmeyeceğini biliyordum ve yanılmamıştım. Kapıyı açmamla...

"Büyükbaba!"

"Yavrum," dedi ve ben şaşkın bir şekilde kapıda dururken ağlayarak bana sarıldı.

"Sonunda! Seni ne kadar aradım bir bilsen," derken kollarını bedenimden ayırdı.

İçeri giren korumalarına dışarı çıkmalarını söyledikten sonra kapıyı kapattım. Hâlâ şaşkın ve ne yapacağımı, ne söyleyeceğimi bilemez haldeydim. Beni bulmasına hem sevinmişim, hem de üzülmüştüm. Büyükbabam beni bulabiliyorsa Deniz de bulabilirdi. Ama gelmedi... Bu da beni artık istemediği anlamına geliyordu. Haklıydı. Bunu bilecek bu intikamı almama rağmen yine de içimde küçük de olsa bir umut vardı şu ana dek.

Ağlama isteğimi bastırdım. Gözlerim yanıyordu. Koltuğa oturan ve etrafı inceleyen büyükbabama, "Bir şeyler içer misin büyükbaba?" diye sordum güçlükle.

Bana baktı. "Hayır kızım," deyip devam etti.

"Bu evi ne zaman aldın?"

Karşısındaki koltuğa otururken, "Birkaç ay oluyor," dedim ve yüzüne baktım.

Çok üzgün ve çökmüş görünüyordu.

"Sen iyi misin büyükbaba? İyi görünmüyorsun. Hasta mısın yoksa?" diye sordum merakla.

Başını öne eğdi ve tekrar yüzüme bakarak hafifçe gülümsedi.

"Sanırım doktora gitmem gerekiyor ama seni bulmadan gitmek istemedim. Bizi... Beni bıraktıktan sonra atlatılabilmek, idrak edebilmek kolay olmadı yavrum. Seni çok merak ettim. Aklım sürekli sendeydi. Üzgündüm, hem de

çok. Çünkü her şeyi ben başlattım. Tüm hata benim olmasına rağmen cezasını sizin çekiyor olmanıza kalbim dayanmıyor artık," diyerek elini bana doğru uzattı.

"Gel yanıma güzel kızım."

Yanına gittim ve koltuğa oturur oturmaz ellerimi avucuna aldı.

Yaşlı gözlerle, "Özür dilerim bebeğim. Sen benim tek ailemsin. Ve ayrıca sana istemediğin bir hayatı zorla yaşattığım için de özür dilerim," dedi ve tek eliyle saçlarını okşadı.

Üzgün bir şekilde büyükbaba baktım.

"Şimdi bunları düşünme büyükbaba. Neyin var? Rahatsızlığın nedir?"

Gülümsedi. "Kalbimle ilgili birkaç sorun var sadece tatlım," dedi ve ardından gözlerimin içine bakıp, yalvararak, "Lütfen benimle gel," der demez ellerimi avucundan çektim ve bakışlarımı başka bir yöne sabitledim.

"Selin... Yavrum lütfen. Ne kadar daha yaşarm bilmiyorum. Vücudum yorgun artık. Şirketle ilgili hiçbir şey beklemiyorum senden. Ne istersen yapabilirsin. Yeter ki gel ve şu hasta büyükbabanım kalan diğer günlerinde yanında ol," der demez yüzüne baktım,

"Öyle konuşma büyükbaba... Sen de benim tek ailemsin ve ben..."

Özür dileyecektim ama yine ağzımdan çıkamamıştı.

"Bir şey söylemene gerek yok yavrum. Benimle gel, lütfen. Tek isteğim bu," dedi ve gözleriyle bana yalvarırcasına baktı.

Ah! Gitmek istemiyordum. Ama ya büyükbabama bir şey olursa? Hayatım boyunca vicdan azabı yaşıyordum. Üstelik ya Deniz'i görürsem? Başımı, aklımdaki düşünceleri kovmak istercesine iki yana salladım. Büyükbabama dönüp, "Hemen doktora gideceğiz. İyi olduğundan emin olduktan sonra buraya döneceğim. Ayrıca sık sık seni ziyaret ederim. Tamam mı büyükbaba?" dedim ciddi bir şekilde yüzüne bakarak.

"Ah, bebeğim... Teşekkür ederim," derken beni sıkıca sardı.

Hastalık bahanesiyle Selin'i ikna etmiştim. Elbette ki torunum benimle geldiği için çok mutluydum. Bu hâlâ bana değer verdiğini gösteriyordu. Beni affedebileceği için mutluydum belki de...

Evden çıkalı bir saat olmuştu. Yaklaşık üç dört saat sonra planıma başlayacaktım. Arabada yanımda oturan Selin'e baktım. O da bana bakıp gülümsedi. Gülümsese de gözlerindeki hüznü görebiliyordum. Eski kızım değildi yanımda oturan. Donuktu, üzgündü, yaralıydı...

Ve tüm bunların hepsinin sebebi bendim. Düzeltmem belki mümkün olmayacaktı ama elimden geleni yapacaktım. Ne olursa olsun...

Evimin önüne geldiğimizde, "Ben evime giderdim büyükbaba," dedi.

Ama onu evine göndermeyecektim. Kendimi acındırarak,

"Azıcık büyükbabanla kal yavrum. Nasılsa geri döneceksin," dedim gözlerinin içine bakarak.

Başını önüne eğdi ve biraz sıkıntılı bir ses tonuyla, "Peki, büyükbaba ama sadece birkaç gün ve yarın da doktora gidiyoruz. Tamam mı?" diye söyledikten sonra arabadan indik. Kapımı açan görevliye soru dolu ifadelerle bakınca gözlerini 'tamamdır' anlamında kapatıp açtı.

Keyfim yerinde Selin'le eve girdik.

"Bu villanın büyüklüğü her zaman beni şaşırtmayı başarıyor büyükbaba," deyince ona doğru dönerek, "Benim için de çok büyük kızım. Keşke benimle burada yaşasaydın," dedim hafifçe gülümseyerek.

O da gülümsedi. "Önce bir şeyler yiyelim," dedim.

Zaman kazanmaya çalışıyordum. Adamlarımdan planımın ne boyutta olduğunu öğrenmem gerekiyordu.

"Tamam, büyükbaba," diyerek koltuğa oturdu.

"Birazdan geliyorum yavrum. Yemek hazır olana kadar televizyon izle ben de birkaç dosyaya göz atacağım," dedim..

Başını tamam anlamında salladı ve adamlarımdan birine işaret ederek salonun yanındaki çalışma odama girdim. Girer girmez peşimden gelen adamıma,

"Durum nedir?" diye sordum sessizce.

"Her şey istediğiniz gibi efendim. Planı söylediğiniz anda uygulayabiliriz."

Gülümsedim. Keyfim yerine gelmişti. "Şu an kendinde mi?" diye sordum.

"Hayır, efendim talimat verdiğiniz gibi uyku ilacı verdik. Tüm gece uyuması gerekir ama tahminen gece iki ya da üç gibi uyanacak. Bünyesi çok güçlü çünkü. Üstelik birkaç adamımda da morluklar var," dedi.

Daha da keyiflenerek, "Planı uyanmasına yakın başlatıyoruz o zaman. Selin'in ilacının da yemeğine katıldığından emin ol. Hemen hemen aynı anda uyanmalarını sağlayacak kadar," dedim ve adamım başını emredersiniz anlamında sallayınca odadan çıktım.

Televizyona boş boş bakıyordum. Büyükbabamla olan eski günlerimizi ve bu evi özlemiştim. Ancak bu eve çok nadiren uğradım.

Bana şuan parçalanmış olan ailemle yaşadığım günleri hatırlatıyordu. O zamanlar hayatımın en güzel günleriydi. Annemin ve babamın sınırsız sevgisiyle gerçek bir kız çocuğu gibi mutlu bir şekilde büyüyordum.

Ayağa kalktım ve duvara asılı fotoğraflara bakmaya başladım. Hemen hemen hepsi benim fotoğraflarımdan oluşuyordu. Kiminde okuldaydım kiminde büyükbabamla oynuyordum. Başka bir fotoğrafa baktığımda el ele tutuşan annemle babam vardı. O da düğün fotoğraflarıydı ve mutlu görünüyorlardı. Büyükbabamın sesiyle başımı çevirdim.

“Keşke yine o küçük sevimli kız olsaydın...” diyerek yanıma geldi.

Fotoğraflara bakarak gülümsedi. “Seni zapt etmek daha kolay olurdu,” deyip yüzüme baktı.

Ben de cevabımı gülümseyerek verdim.

“Yemek hazır efendim,” diyen hizmetliye bu konuları kapattığı için şükrederek yemek odasına doğru yürümeye başladık.

Sandalyeye oturduğumda, yemeklerle donatılmış masaya baktım. “Abartmışsın büyükbaba. Bu kadar yemeği ikimiz yiyemeyiz,” dedim gülümseyerek.

“Canın ne istiyorsa yemen için hazırlattım kızım. İyice karnını doyur. Çok çelimsiz görünüyorsun,” dedi ve yemeye başladı.

Her şey öyle güzel görünüyordu ki iştahım açılmıştı. Ne zamandır böyle bir yemek yemiyordum. Üstelik büyükbabamın yaptığım şeye rağmen bana iyi davranması da moralimi birazcık düzeltmişti.

Yemeğimiz bittikten sonra salona geçtik. Büyükbabamla uzun zaman önce ben küçükken beraber film izlerdik. Şimdi de izlemek istiyordum. Onun hasta olduğu ve onu kaybetme düşüncesi şu an her istediğini yapmamı sağlıyordu ve onu memnun etmemi de.

Kahvelerimiz geldiğinde kendimi çok yorgun hissetmeye başlamıştım. Koltukta büyükbabamla yan yana oturduk ve başımı ona doğru çeviremiyordum bile. Çıkardığı en yüksek ses tonuyla, “Büyükbaba...yarın... izleyebi... ben...çok...yorgu...”

Derin bir uykuya dalana dek bekledim. Sonunda onu sarssam dahi uyanmadığından emin olunca adamlarımı çağırıp “Başlıyoruz çocuklar. Her şey hazır mı?” diye sordum.

“Evet efendim.”

Keyifle gülümsedim. “Deniz ne durumda?”

"Aynı efendim. Merak etmeyin onu da hazırladık."

"Pekâlâ, talimatlarımı biliyorsunuz. Tek kişi dahi bir hata yaparsa ya da söylediklerimin dışına çıkarsa, hepiniz kendinizi kovulmuş bilin," dedim ve Selin'i adamlarıma teslim ettim.

Gözkapaklarımı açamıyordum. Bilincim bir türlü yeri-ne gelmiyordu. Vücudumda korkunç bir ağırlık vardı. Kolumu oynatmak istiyordum ama yapamıyordum. Zar zor gözlerimi araladım. Sağa sola baktım ama çok karanlıktı ve hiçbir şey göremiyordum. Gözlerimi tekrar kapattım. Sersem gibiydim ve ayılmaya çalışıyordum. Üstelik kollarımı hareket ettiremememden bağlı olduğumu anlamıştım. Yavaş yavaş zihnim açılmaya başlamıştı.

En son havaalanının tuvaletindeydim. Takım elbise-li adamın bir tanesi yanıma gelmişti ve sonra bir tane de diğer yanıma. Bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım ama hamlelerini bekliyordum. Arkama bir tane daha gelince üçü birden üzerime abanmıştı. Bir tanesi ağzıma bez tutmak için çabalıyordu. Ona bir yumruk savurunca diğeri elinden bezi kaptı ve sırtıma çıkıp sert bir şekilde bezi ağzıma dayadı. O sırada önümdeki adamın hayalarına sert bir tekme geçiriyordum. Ama çoktan kendimden geçmeye başlamıştım bile. Kaçırılmıştım. Ne için? Aklıma kimse gelmiyordu. Açıkçası umurumda da değildi. Bu bombok hayatımdan beni kurtarabilirlerdi. Öldürerek...

Gözlerimi açtım. Nerede olduğumu anlamak için görüşümü karanlığa alıştırmaya çalışıyordum. Ellerim ve ayaklarımı, ne kadar sıkı bağlandığımı anlamak için hareket ettirdim. Oldukça sağlam düğüm yapıldığını anlamama yetmişti.

Sonra vazgeçtim. Nasılsa birileri gelirdi. Ama o sırada biraz uzağımda bir tıkırtı duyunca istemsiz bir şekilde başımı sesin geldiği yöne çevirdim. Ama hiçbir şey göremiyordum. Sanırım benden başka odada biri daha vardı.

Bitkin bir şekilde zorlukla gözlerimi açtım. Kolumu kaldırmaya halim bile yoktu ama sandalyeye bağlı bir şekilde olduğumu daha önceki tecrübemden çoktan anlamıştım.

Büyükbabam... Neredeydi? Ona bir şey olmuş muydu? Onu da kaçırmışlar mıydı? Ah Tanrım, lütfen ona bir şey olmasın lütfen.

Etrafıma bakıyordum ama o kadar karanlıktı ki kendimi bile göremiyordum. Kim? Ne için kaçırmıştı beni? Kaderimde hep kaçırılmak mı vardı?

Bıkkın bir şekilde hiç hareket etmeden durdum. Ölüm-den ya da başka hiç kimseden korkmuyordum. Zaten hayatım amaçsızdı. Deniz yoktu, Ailem yoktu, arkadaşım yoktu, hiçbir şeyim yoktu...

Beni kaçıranlara büyükbabamı bırakmaları, beni öldürmeleri için yalvaracaktım. Benim yapamadığımı yapmalarını istiyordum.

Hafif bir ses duyduğumu sanarak dikkatimi sesin geldiği yöne verdim. Bekledim... Benden başka odada biri daha mı vardı? Yoksa büyükbabam mıydı? Seslenmeli miydim? Evet, eğer benden başka birisi varsa ve büyükbabamsa belki onu kurtarabilirdim. Sessizce, "Büyükbaba..." dedim.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Hâlâ dikkatim sesin geldiği yöndeydi. Bir ses daha bekliyordum. Eğer benden başka kaçırılan birisi varsa bir araya gelip ellerimizi çözebilirdik.

"Büyükbaba..." diye bir ses duyunca bir an emin olmadım.

Bu ses...

"Büyükbaba..."

Bu kez daha yüksek sesle söylenen kelimeyi duyunca, duyduğum sese inanamayarak,

"Selin?" diye bağırdım.

İlk seslenişimde cevap gelmeyince bu kez tekrar daha yüksek sesle söyledim.

"Büyükbaba..."

Ardımdan duyduğum 'Selin' kelimesi ve tanıdığım sesle adeta şok olmuş ve istem dışı bağırmıştım.

"Deniz!"

Şaşkınlıktan ağzımı açıp başka tek kelime dahi edemiyordum. Kalbim deli gibi atıyordu...

Tanrım Selin! Konuşamıyordum, beynim uyuşmuştu. Birden tam karşımdan gelen bir ışıkla gözlerim kamaştı. Gözlerimi kapattım ve tekrar açtığımda televizyonun açıldığını ve ekranda boş bir koltuk olduğunu gördüm. Anında televizyonun ışığını fırsat bilerek etrafıma bakmaya başladım. Selin'i arıyordum... Ve onu gördüğümde aynı anda o da bana baktı. Göz göze şaşkın bir şekilde birbirimize bakıyorduk. Aramızda bir yatak ve yatağın bir tarafında ben, diğer tarafında da o vardı. Televizyonda birinin konuştuğunu duyunca ikimiz de televizyona baktık.

Büyükbaba koltuğa oturmuş, “Merhaba çocuklar! Söze nereden başlayacağımı bilmiyorum. Sanırım öncelikle bu zamana dek sizlere yaptıklarım için sizden özür dilemeliyim. İkinizi de çok üzdüm, hatta hayatınızı mahvettim. Biliyorum ve bunu telafi etmek için her şeyi yapacağımı tahmin etmişsinizdir. İkinizi de çok seviyorum. Birbirinizi ne kadar çok sevdiğinizi de görebiliyorum. Ayrıyken ne hale düştüğünüzü de... Artık buna kalbim dayanmıyor. Şimdiyse konumuza geliyorum. O odadan siz ikiniz barışmadan çıkamayacaksınız. İstedığınızı yapm... Vurun, kırın, birbirinize bağırın çağırın... Umurumda değil. Ancak barışırsanız o kapı size açılacak. İçeride ihtiyacınız olan her şey var. Kıyafetler, banyo, tuvalet vs. Yemekler ise günde üç öğün korumalarım tarafından getirilecek. Eğer başka yemek alışkanlıklarınız yoksa tabii. Ayrıca yine başka bir şey isterseniz kapının yanındaki telsizle bildirmeniz yeterli. Tabii önce bağlı olduğunuz sandalyelerden kurtulmanız gerekli. Birbirinizin yardımı olmadan açamayacağınız düğümlemlerle bağlı. Tekrar görüşmek üzere... İkinizi de çok seviyorum,” dedi ve oturduğu koltuktan kalktı.

Büyükbabanın konuşması biter bitmez Selin ve ben ayrı anda birbirimize baktık. İkimiz de bulunduğumuz durumda şok olmuş bir halde birbirimize bakakalmış tek kelime dahi edemiyorduk.

Ve televizyon kapanınca tekrar her yer kapkaranlık olmuştu.

Selin ve ben...

İkimizden de ses çıkmıyordu. Televizyon kapanır kapanmaz perişan bir halde karanlıkta sessizce ağlamaya başladım.

Deniz... Ona bakmaya, onunla konuşmaya cesaretim bile yoktu. Ne yapacaktım ki? Terk ettiğim ve âşık olduğum adama nasılsın diye mi soracaktım? Ah, büyükbaba bunu nasıl yaptın?

İçinde bulunmaya zorlandığım bu durumun şokunu üzerinden atamıyordum. Sevdığım ve aynı zamanda nefret ettiğim kadınla aynı odaya hapsedilmiştim. Ellerimi çözmeliydim. İpe dokunmaya çalıştım ama ulaşmama rağmen kördüğümdü. Açamıyordum ve çabalamayı bırakarak pes ettim. Ne yapacağımı, nasıl davranacağımı bilmiyordum. Çünkü daha birkaç gün öncesinde onu tamamen hayatımdan çıkarmaya karar vermiştim. Ah, büyükbaba bunu neden yapıyorsun?

Karanlıktı. Onu göremiyordum ama nerede olduğunu biliyordum. Bu bile varlığının beni tedirgin etmesine yetiyordu. Ne olacaktı şimdi?

Bağlı olduğumuz sandalyelerden kurtulmamız gerekiyordu.

Ama ona bir şeyler söylemeye cesaretim olmadığı için ağzımı dahi açamıyordum. Sırtım ağrımaya başlamıştı. Bileklerim uyuşmuştu. Zaten vücudum sersem gibiydi. Ondan da hiç ses çıkmıyordu. Ne bekliyordum ki? Hiçbir şey olmamış gibi benimle konuşmasını mı? Ben tam bu düşüncelerdeyken, "Bir araya gelip ipleri çözmemiz gerek," deyince kalp atışlarım anında yükseldi. Panikledim; özlediğim ve onsuz geçen günlerimde hep duymak istediğim sesini duymaktan ve ona yakın olacağımı bilmekten...

"Orda mısın?" deyince, onun sakın sesinin aksine istemeden de olsa heyecanlı bir şekilde cevap verdim.

"E... Evet..." diyebilirdim sadece.

Heyecandan ve bana karşı nasıl davranacağını bilememekten neredeyse bayılacaktım. Tekrar o erkeksi sesiyle konuştu.

"Birbirimizin nerede olduğunu biliyoruz. Sen birkaç metre öne doğru ilerlemeye çalış. Ben de aynısını yapacağım. Sonra da benim tarafıma doğru gel. Ben de sana doğru yaklaşacağım," dedi ciddi bir ses tonuyla.

Sessizce, "Tamam," dedim.

"Bu duruma gerek kalmadan ipleri çözmeye çalıştım ama çözülmüyor. Maalesef bu işi beraber yapmalıyız. Büyükbaban oldukça zeki bir adammış," dedi daha sert bir tonda.

'Beraber yapmalıyız... Beraber yapacağız,' bu cümle beni anında eski günlere götürmüştü. Onunla sevişmelerimize, akıl almaz çekimimize...

Başımı iki yana sallayıp geçmişi dikkatimi dağıtmaması için aklımdan uzaklaştırdım,

"Başlıyorum," dedim sakince.

Bağlı olduğum sandalyeyle beraber ileri doğru zıplama-ya çalıştım ama sandığımdan daha da zordu. Aynı şekilde Deniz'in tarafından da ses gelmeye başlamıştı.

Her zıpladığımda çok az yol kat edebiliyordum ve git-tikçe sandalye daha da ağırlaşıyordu. Üstelik sırtımın ve kalçamın ağrıdığını da hesaba katarsak, gerçekten olağan-dışı bir performans gösteriyordum.

Sonunda inleye inleye yeterince ilerlediğimi düşünerek durdum ve nefes nefese,

"Sanırım yeterince ilerledim. Sen ne durumdasın?" diye sordum.

Sinir bir ses tonuyla, "Sonunda! Hiç ulaşamayacaksın sandım. Ben çoktan ilerledim," dedi.

Evet, benimle konuşma tarzından bana nasıl davrana-cağını az da olsa anlayabilmiştim.

"Bana doğru gelebilirdin neden beni bekliyorsun ki?" diye sordum yorgun ses tonumla.

"Neden daha fazla çaba harcayayım ki?" diye söyledi ukala bir şekilde.

"Pekâlâ," dedim ve ona doğru sinirimin verdiği güçle tekrar zıplamaya başladım.

Benden gelen sesi duyunca o da bana doğru zıplamaya başladı. Son bir kez daha zıplamaya çalışırken ona çarp-tım. Bacağı ve kolu tenime değince, vücudumun her yeri

tıpkı elektrik verilmişçesine karıncalandı. Heyecanımı bastırmaya çalışarak sessizce,

"Kusura bakma göremedim," dedim.

Ah! Göremedim ne demek aptal tabii göremedin! Söylediğimi ciddiye almadan, "Birbirimize sırtımızı dönmemiz gerek. İlk sen dön. Ben de senin pozisyonuna göre döneceğim," dedi.

Sesindeki soğukluk adeta üşümeme neden oluyordu.

Dediğini yaptım...

Zar zor arkasını döndüğünde, ona bu kadar yakın olmanın hâlâ beni heyecanlandırabilmesine lanet okuyordum içimden.

O seni terk eden kadın Deniz! Kendine gel ve şu aptal heyecanından kurtul! Hemen!

Arkasını döndüğünden emin olunca, ben de ona arkamı dönmek için hamlemi yaptım.

Sırt sırtaydık...

"İlk kim deneyecek?" diye sordu.

İpler kalındı ve onun açabileceğini sanmıyordum. Bu yüzden,

"Ben..." dedim ve bağlı ellerimi onun ellerine doğru uzattım.

Sonra geri çektim ve sessiz bir şekilde derin nefes aldım. Elim eline değecekti... Tekrar ellerimi uzattım ve parmaklarım parmaklarına değdi. Ellerimi geri çektim. Onun parmaklarına dokunmak bile tuhaf olmama yeterken, onunla bu odada ne yapacaktım bilmiyordum...

Bu kez tekrar ellerimi uzattım ve iplerin tahmini yerini tespit ettikten sonra ellerine dokunmamaya çalışarak ipleri çözmek için uğraştım. Çok zordu lanet düğüm! Ters bir şekilde durmam işimi daha da zorlaştırıyordu. İpleri çözmeye çalışırken ondan gelen seslerle, "Canın acıyor mu?" diye sordum gayet düz bir tonla.

"Evet," dedi kısaca.

“Güzel,” dedim yine aynı tonda.

Canının yanmasını hem istiyor hem de istemiyordum. Ona asla acımayacaktım. Acımamalıydım!

Elleri her zamanki gibi güçlü ve yumuşacıktı. Dokunuşunun amacı ipler olsa da hâlâ beni etkilemeyi ve heyecanlandırmayı başarıyordu. Ah Tanrım! Bu odada onunla yalnız ne yapacaktım ben?

Şimdi karanlıktı, yüzünü görmüyordum ama hava aydınlanınca... Ya da ışığı yakınca...

İpleri çözmeye çalıştıkça gerilen iplerden canım yanıyordu ve istemsiz bir şekilde ses çıkarmama mani olamıyordum. O da bundan keyif alıyor görünüyordu. Sanırım benden düşündüğümünden daha çok nefret ediyordu. Bu odada olduğumuz sürece hiç acımadan çektirebileceği kadar acı çektirecekti... Emindim. Sonunda ipleri çözmeyi bıraktığında, “Sıra sende. Çabuk ol,” diye emretti.

Önce iplerden kurtulan bileklerimi ovdum ve ayaklarımı çözmeye başladım. Ayaklarımı da çözdükten sonra sandalyeden kalkıp, ellerimle yoklayarak ışığın açıldığı yeri buldum ve ışığı açıp gözlerimin kamaşmasına aldırmayarak onun arkasında eğildim. İpleri çözerken elim eline her değdiğinde ona daha çok dokunma isteğimi bastırmaya çalışarak onu da iplerden kurtardım. Anında ellerini önüne getirip ayaklarını çözmeye başlamasıyla ben de ayağa kalkıp odayı izlemeye başladım.

Bu oda... Annemle babamın yatak odasıydı.

İplerden kurtulur kurtulmaz, nasıl bir odada olduğumuzu anlamak için etrafıma baktım. Sonra da Selin’e...

Olduğu yerde kalakalmış hiç hareket etmeden odaya bakıyordu. Başımı çevirdim ve odada dolaşmaya başladım. Tuvalet, banyo, giysi dolabı her şey vardı. Pencereye doğru ilerledim. Eğer alçaksa belki kaçabilirdim buradan.

Perdeyi açtım sonra da pencereyi. Dışarı baktığımda ikinci katta olduğumuzu anlamıştım. Büyükbabanın villasında olmalıydık. Bahçeye bakan pencereden bahçede dört koruma olduğunu da görmüştüm. Büyükbaba sağlam bir plan yapmıştı. Ama işe yaramayacaktı... Pencereyi kapattım ve tekrar odaya baktım. Selin yatağa oturmuş öylece yere bakıyordu ve gerçekten iyi görünmüyordu. Odada tek bir yatak haricinde tekli iki koltuk vardı. Koltuklardan birine oturdum ve yüzümü ellerimin arasına aldım. Buradan kaçmalıyım. Selin'den uzaklaşmalıyım. Ona bakmamalı. Onu görmemeliydim...

Kırkınıc Bölüm

Bu oda... İçinde yaşıadığım mutlu zamanlar. Annem, babam ve ben...

Geceleri korkarak yanlarına geldiğimde beni sıcacık yataklarıma alıyorlardı. Sağımıda babam solumda annemle huzur içinde uykuya dalıyordum. Öyle ki korkmadığım zamanlarda bile korkuyormuş numarasıyla yine yanlarına gelip onlarla uyumak istiyordum. Sabah uyandığımda yine onları görmenin huzuru ve mutluluğu hiçbir Şeye eş değildi benim için.

O zamanlar...

Gözlerimi anılarla dolu odada gezdirdim. Ve bakışla-rım koltukta oturan Deniz'i buldu. Yüzünü elleri arasına almış tek bir noktaya sabitlenmiőti. Ben de ona acı bir anı bırakmıştım. Deli gibi sevdiğim bu adama... Piőmandım. Ama yaptığım Şey sonunda eğer beni isterse, onunla son-suza dek mutlu yaşıayabilirdim artık. Eğer isterse...

İmkânsız olsa bile onu kazanmalıydım. Ama nasıl? Utanı-yordum. ekiniyordum. Yine de uğraőmalı ve tekrar beni sevmesini sağlamalıydım. Gerekirse onu baştan çıka-rarak, onun yöntemleriyle...

Aniden olduğu yerde doğrulup bana bakınca, panikle-yip bakışlarımı başka yöne çevirdim.

"Şimdi de eserine mi bakıyorsun?" dedi alaylı bir Çekil-de.

Söylediği Şeyle yüzümü ona çevirdim. "Sadece bakı-yordum," diyebildim çekingen bir sesle ve yine başka yöne bakmaya başladım.

Ah, yine salamalamaya başlamıştım işte! Neden onun yanında hep böyle oluyordum ki?

Ayağa kalkıp yanımdan geçti ve yatağın kenarında dur-du. Ona bakmasam da tüm dikkatimle ne yaptığını anla-

maya çalışıyordum. Başıma atılan nevresimle ne olduğunu anlamayarak, nevresimden kurtulup hızlı bir şekilde ayağa kalktım ve dönüp ona baktım.

Tişörtünü çıkarıyordu! Ah, Tanrım... Dikkatimi toplayarak, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Tişörtünü komodinin üzerine bıraktı ve pantolonunun düğmelerini açmaya başlarken bana bakıp "Yatmaya hazırlanıyorum," dedi sert bir sesle.

Pantolonunu da çıkarırken yüzümü başka yöne çevirdim. "Tamamen soyunmayı düşünmüyorsun sanırım değil mi?" diye sordum tedirgin bir şekilde.

"Seni ilgilendirdiğini sanmıyorum ama çok merak ettiysen söyleyeyim. Hayır, düşünmüyorum ama eğer çok sıcak olursa külotumu da çıkaracağım," dedi gayet umursamaz.

Ona baktım. "Peki, ben?" diye sordum.

O çıplakken onunla aynı yatakta olmam, kokusunu alarak, ona dokunmadan; ah Tanrım, işkenceden farksızdı.

Yatağa yerleşirken bana bakıp, "Ne sen?" diye sordu anlamamış gibi davranarak ve yatağa sırt üstü uzanıp kollarını başının altında birleştirerek, bakmaktan hiç usanmayacağı pozisyonunu aldı.

Sorusuna cevap vermeden, "Haklısın bana burası şimdiden sıcak gelmeye başladı," dedim ve karşısında ben de üzerimdeki tişörtü çıkardım.

Ne yapacağını, nasıl davranacağını merak ediyordum. Ona baktım. Beni izliyordu ama yüzünde ne düşündüğünü, ne hissettiğini ele veren hiçbir mimik yoktu. Sinirlenerek daha da ileri gitmeye karar verdim ve ben pantolonunun düğmelerini açarken yerinde kıpırdanarak, uyumaya hazırlanıyormuşçasına gözlerini kapattı. İçimden bin bir çeşit küfür ediyordum. Lanet herif!

Amacım yatağa ilk yatan olup onun gelmemesini sağlamaktı. Koltuklarda iki büklüm bir halde yatmasını istiyor-

dum, rahatsız bir şekilde. Benimle aynı yatağa girmemesi için tişörtümü ve pantolonumu çıkardım. Bu sayede yatağa gelmeyeceğini düşünüyordum. Ama yanılmıştım... Karşımda yavaşça soyunmaya başladı. Bana bakarak tişörtünü çıkardı ve sutyeniyle kaldı. Etkilensem de çaktırmamaya çalışıyordum. Ama pantolonunun düğmelerini de çözme-ye başlayınca dayanmamın zor olacağını bilerek gözlerimi kapattım. Tanrım ne yapmaya çalışıyordu? Utangaç Selin'e ne olmuştu? Yaptığım şeyden pişman olmaya başlamıştım bile. Aynı yatakta bu şekilde onunla uyumaya dayanmam çok zor olacaktı. Ama ona yenilmeyecektim... Aramızdaki çekim, etkisinden hiçbir şey kaybetmeden olduğu yerde duruyor olsa bile pes etmeyecektim. Sürekli onun beni terk ettiğini kendime hatırlatarak üstesinden gelecektim.

Yatağın diğer tarafında hissettiğim ağırlıkla, yatağa girdiğini anladım. Belki sırtımı dönsem onun yataktaki varlığını unutabilirdim. Ondan hem nefret edip hem de sevmek ne kadar zordu... Uyumak için kendimi zorlamaya başladım. Ama hiç uykum yoktu ve hiçbir şey düşünmek istemiyordum. Işığın açık olması da uyumamı engelliyordu ve arkamı dönerken sert bir sesle, "Kalk ve ışığı kapat. Işık yüzünden uyuya..." derken sırtüstü dönüp onun tarafına doğru baktım ve onunla yüz yüze geldim.

Masum bir şekilde tüm vücudu bana dönük gözlerime bakıyordu. Birkaç saniye birbirimize bakarak öylece kalsak da, başımı çevirdim ve sözlerime devam ettim.

"Uyuyamıyorum... Kapat şu ışığı," dedim ve hemen sırtımı döndüm.

Kalp atışlarımın hızlanmasına engel olamıyordum. Yataкта hareketlenme hissedince kalktığını anladım. Görüş alanıma geldiğinde ise sadece iç çamaşırıyla olduğunu gördüm.

Tanrım... Hayır! Bu kadar seksi olmamalı...

Gözlerimi kapattım. Daha fazla ona ait bir şey görmek istemiyordum. Duyduğum sesle ışığı kapattığını anladım ve yataktaki hareketlilikle de tekrar yatağa yattığını. Onu

düşünmemeliydim. Beni baştan çıkarmasına izin vermemeliydim. Ama o yokken bile aklımdan çıkaramadığımı, o yanımdayken nasıl başaracaktım? Uyuyamayacağımı anlayınca yataktan ani bir şekilde kalktım. Sinirliydim hâlâ beni etkilemesine, onun karşısında vücuduma söz geçirememeye, aynı yatakta olmamıza, aynı odada olmamıza...

Lanet olsun her şeye sinirliydim!

Bakışlarını üzerimde hissederken ellerimi saçlarımdan geçirdim ve ona döndüm. O da hafifçe doğruldu. Ona doğru hızlı adımlarla yürüdüm ve bileğinden tuttuğum gibi yataktan kaldırıp tekrar kolunu bıraktım. Ona ne kadar az dokunursam o kadar iyiydi benim için...

Yatağın yanında ayakta durmuş nefes nefese birbirimize bakıyorduk. Ben kaşlarım çatılmış, nefretle... O ise şaşkın bir şekilde...

Ellerimi belime koydum. "Benden uzakta nerde yatıyorsan yat ama sakın yanımda yatma!" diye tısladım dişlerimin arasından.

Söylediklerimle gözlerini kırptırdı. "Başka yatak yok maalesef aynı yatakta yatmaya mecburuz. Rahatsız oluyorsan sen yatmazsın," dedi ve yatağa doğru yöneldi.

Bu kez kolundan daha sert bir şekilde tuttum ve aramızdaki mesafeyi kısaltarak yüzüne, "Seni yakınımda istemiyorum," dedim en sert halimle.

Kolunun acıdığını biliyordum. Gözlerine öyle sinirli ve nefret dolu bakıyordum ki gözlerinin dolmaya başladığını görebiliyordum. Ama bu bile beni yumuşatamıyordu.

İnatçı bir şekilde, "Hayır!" derken sesi titriyordu.

Tam onu koltuk tarafına itip kolunu bırakacaktım ki boşta kalan eliyle ensemden tuttu ve parmak ucunda yükselele dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Gözlerini kapattığında, düşen gözyaşlarıyla dudaklarımız ıslanarak... Şok olmuş ve şaşkın bir şekilde dudakları dudaklarımda...

Öylece donup kaldım...

Sözleriyle beni incitmeye başlamıştı bile. İçimi acıtıyordu. Onun için kolay olmadığını biliyordum. Benim için de zordu. Ama katlanacaktım. Beni yanında istemese bile bu kez ben ona yapışacaktım. Ve kendime şaşırarak aniden onu öptüm. Ne tepki vereceğini düşünmeden yapmak istediğim şeyi yaptım. Onu hâlâ ilk günkü gibi sevdiğimi anlamalıydı.

Onu öptüğüm anda tüm vücudum parmak uçlarıma kadar uyuşmuştu. Ağlıyordum. İstemesem de gözyaşlarım durmadan akıyordu. Her şeyini öyle özlemiştim ki... Beni sertçe kendinden uzaklaştırmasıyla bir an dengemi kaybettim. Üzgün bir şekilde ne tepki vereceğini bekliyordum. Bakışları kızgın olsa da altında yatan karmaşıklığı görebiliyordum. Hüznü de...

Karşımda öylece duruyordu. Sonra elini sert bir şekilde saçına getirdi ve oradan boynuna kaydırıldı. Merakla hareketlerini izliyordum. Boynundaki elini bana doğru uzatarak parmağıyla beni gösterdi,

"Sen..." dedi.

Durdu ve iki elini de beline koyup ne söyleyeceğini bilemez bir halde sağa sola bakmaya başladı. En son yere bakıp tekrar yüzüme baktığında heyecandan öleceğimi sandım.

"Bir daha sakın bunu yapma," dedi sert tehditkâr bir sesle ve arkasını dönüp banyoya girdi.

Kapıyı kırarcasına kapatırken, hiçbir şey söyleyemeden arkasından baktım.

Zor da olsa irademe söz geçirip onu kendimden uzaklaştırdım. Üzgün bir şekilde gözlerime bakıyordu. Ve ben...

Ne yapacağımı bilmiyordum? Aklımı karıştırmıştı. Söylecek söz bulamıyordum. Ona kızmayı da başaramıyordum.

dum. Tek söyleyebildiğim, 'bir daha sakın bunu yapma,' olmuştü.

Ve beni öpmesi... Beni hâlâ sevdiği anlamına mı geliyordu?

Daha fazla afalladığımı görmemesi için hızlı adımlarla banyoya girdim. Arkamdan kapıyı sertçe kapattım ve küvetin kenarına oturup kendime gelmeye çalıştım. Ne yapıyorsun Deniz? Tek bir öpücükle bu hale gelmemelisin! Sana ne yaptığını unuttun mu aptal?

Küvetin kenarından kalktım ve yüzümü yıkayıp kendimi daha kararlı bir ruh haline soktuktan sonra banyodan çıktım. Pencereden bakıyordu. Ve hâlâ iç çamaşırlarıylaaydı.

Tanrım, eskiden yalvarsam iç çamaşırlarıyla bu şekilde durmayacağına emindim. İnadına yapıyordu biliyordum ve yatağa doğru ilerlerken, "Üzerine bir şeyler giy. Yapmaya çalıştığın şeyin farkındayım ve artık beni etkilemediğini bilmeni istiyorum. Boşuna uğraşma," dedim ve tekrar yatağa uzandım.

O da yatağa doğru gelirken, "O zaman böyle durmamda bir sorun yok. Hem nasıl istersem öyle dururum. İlgi lenmiyorsun nasılsa," dese de sesindeki kırgınlığı hissedebiliyordum.

Madem piçlik yapacaktık o zaman öyle olsun Selin Hanım. Benimle oyun oynamak istiyorsan eğer, oynayacağım ve pişman olacaksın!

O tam yatağa girecekken yüzüstü döndüm. Yatağı daha da işgal etmek için kollarımı ve bacaklarımı açtım ve ona hiç bakmadan, hiç umurumda değilmiş gibi yatağa yerleştim. Sesiyle tek gözümü açıp ona baktım.

"Ne yapmaya çalışıyorsun?" dedi kollarını göğsünde birleştirerek.

Gözümü kapadım ve uykulu bir tonla, "Uyumaya çalışıyorum," dedim anlamazdan gelerek.

"Öyle mi? O zaman ben nerde uyumalıyım Deniz Bey?" dedi sert ama manalı sesiyle.

Başımı diğer tarafa çevirirken, "Nerede istersen orada uyu umurumda değil," dedim.

"Hımmm... Pekâlâ. Yatakta koca bedenın yüzünden yer kalmadığına göre sanırım senin üzerinde uyuyabilirim," der demez yatakta hareketlilik hissettim ve hemen başımı onun tarafına çevirerek endişeyle ne yaptığına baktım.

Gerçekten söylediğini yapmaya hazırlanıyordu. Ayaklarıyla yatağın üzerine çıkmış yukardan bana bakıyordu. Anında yerimde doğruldum. "Ne yapıyorsun?" diye sordum kaşlarımı çatarak.

O ise yaptığı gayet normal bir şeymiş gibi, "Yatmaya hazırlanıyorum," dedi ve elini uzan der gibi hareket ettirerek,

"Hadi! Çok uykum var sabah olmak üzere," dedi.

Şaşkın ve hayretle ona bakıyordum. Gerçekten yapacak mıydı yani?

Hayır, hayır! Blöf yapıyordu. Emindim. O böyle bir şeyi yapamayacak kadar utangaçtı. Onu daha da zorlamalıydım. Yapmak istediği şeyi yapamayacak kadar. Sırtüstü döndüm, yatağı tamamen ortalamdım, kollarımı başımın altına koydum, bacaklarımı yatakta boş yer bırakmayacak şekilde açtım,

"Yat hadi," dedim piç bir şekilde.

Yapamayacağından adım gibi emindim.

Lanet olsun! Blöfümü yememişti. 'Ne yapacaksın şimdi salak Selin?' diye kendime hakaretler yağıdırıyordum.

Yatakta uzanan kusursuz bedenine baktım. Tanrım bakmak bile beni nasıl bu kadar etkiliyordu! Sesiyle düşüncelerimden uzaklaştım.

"Orada durmuş hayran hayran bakacak mısın? Yatmayacaksan in aşağı ve kendine yatacak bir yer bul. Beni rahatsız etme," dedi ve gözlerini kapattı.

Ah hayır! Yapmalıydım. Hadi Selin, yap şunu! Yavaşça eğildim ve dizlerimi kırarak yatakta oturdum. Baştan

aşağıya ona bakıyordum. Sonunda ona doğru eğildim ve yavaşça tek kolumu basının bir yanına diğer kolumu da diğer yanına koydum. Ona doğru eğilmiş bir vaziyette gözlerini açmaması için dua ediyordum. Aksi halde utan-cımdan geberebilirdim. Üstelik ona bu kadar yakın olmam da beni heyecandan öldürebilirdi. Ona hiç değmemeye çalışıyordum ama mümkün değildi ki. Sonunda üzerine yatacaktım nasılsa.

Ah, böyle bir şeyi nasıl söylersin Selin? Öpücüğüne karşılık vermemiş olması bunu da kabul etmeyeceği anlamına gelmezdi ki! Üstelik belli ki yapamayacağımı düşünmüştü. Bu kadar rahat olması bu yüzdendi.

Ah kurnaz piç!

Dizimi bacaklarının arasına koydum ve ister istemez tenim tenine değmişti. O da kasılınca gözlerini açtı. Gözle-rimin içine bakıyordu.

Bacağını tenimde hissedince gerçekten yapacağını anlamıştım. İstemsiz bir şekilde kasıldım ve gözlerimi açtım. Gözlerimi açar açmaz, ürkek bir kedi gibi bakan ela gözleriyle karşılaştım. Çekingenliğini ve korkusunu görebili-yordum. Bana bu kadar yakm olması ise vücudumun ısın-masına sebep oluyordu. Üstelik şu duruşu da...

Gözlerim dudaklarına kaydı. Oradan sutyeninden ta-şan göğüslerine... Tanrım bana yine neler yapıyordu? Yut-kundum ve gözlerimi kapatıp onu üzerimden sertçe ittim. Yataktan kalkarken, "Sırayla yatsak iyi olacak. Şu an be-nim uykum yok. Sen yat," dedim ve tek koltuklardan bi-rini pencereye doğru çevirip oturdum. Ellerimi göğsümde birleştirenken sakinleşmeye çalışıyordum. Onu görmeme-liydim. Ona izin vermemeliydim.

Kırk Birinci B  m

Gözlerimi a ar açmaz yatağın diğ er tarafına baktım. Gece nasılsa o şekilde aynen duruyordu. Yanıma gelmemişti. Sonra döndüm ve koltuğ a baktım. Bo tu. Banyodan su sesi geliyordu.  oktan uyanmış duşa girmişti. Eskiden olsa benimle duşa girmek için yapmadığı şey kalmazdı. Ne bekliyordum ki! Hiçbir şey olmamış gibi davranmasını mı?

Yatakta doğrudum ve yüzümü ovalayıp gerindim. Benim de du  almam gerekiyordu. Acaba banyoya girsem kızarmıydı? Hayır, hayır bunu yapamam! O kadar da değil!

Ama ya aramızı düzeltmeye yardımı olursa? A  kendini Selin! Sen bu adamla sevi tin aptal!

Yataktan fırladım ve dolabı açtım. O banyodan  ıkımadan bornozu alıp banyoya girmeliydim. Ama lanet bornozun nerede olduğunu bulamıyordum. Dolabın  st kapağını açtım ama orada da yoktu. Banyo dolaplarında olmalıydı.

Banyonun kapısına doğru çekinerek ilerledim. Kapının kolunu tuttum ve kilitli olmaması için dua ettim.  evirmemle kapı a ıldığında heyecanım en üst seviyeye çıkmıştı bile. Derin bir nefes aldım ve içeri girdim.

Annemle babamın banyosunda jakuzi ve bir de duşa kabin vardı. Eskiden neden iki tane du  yeri olduğunu aklımda almıyordu. Ama  imdi anlayabiliyordum.

Ve jakuzide gözleri kapalı, kolları jakuzinin her iki yanına doğru açılmış, g  ğ  ne kadar fokurdayan suda uzanan Deniz'e baktım. Geldiğimi fark etmemişti bile. Kusursuz ve insanın başını döndüren görüntüsünden gözlerimi alamıyordum. Onu bu kadar çok istemeye dayanamıyordum. Ona bu kadar    ık olmaya...

 ylece durmuş ne yapacağımı düşünüyordum ve saçma bir cesaretle, ne olacağını düşünmeden hızlı bir şekilde

jakuziye girdim. Girdiğim anda gözlerini açtı ve toparlanıp, "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye bağırdı.

Utancımdan yüzüne bakmadan, "Ne yapıyor görünüyorum?" diye karşılık verdim.

Ne söyleyecektim? 'Sana yakın olmaya çalışıyorum ve bunun için utancımı hiçe sayıyorum mu?'

Şaşkın ama sert bir şekilde kaşlarını çatarak, "Sanırım yeterince açık olamadım. Seni yanımda istemiyorum cümlesinin tam olarak neresini anlamadın?" dedi sinirli bir şekilde.

Jakuziye yerleştim ve başımı geriye yaslayarak, "Rahatsız oluyorsan çıkabilirsin," dedim.

Tanrım daha utanmaz olabilir miydim acaba?

"Sana gerçekten inanamıyorum!" dedi hayretle ve devam etti.

"Buraya ilk ben geldim. Şimdi buradan defolup git!" diye bağırdı.

Ses tonundan sinirlendiğini çok net bir şekilde anlayabiliyordum. Korkmaya başlasam da buraya kadar gelmiştim ve geri adım atmayacaktım. Parmağımı dudaklarıma götürdüm.

"Hişşş... Dinlenmeye çalışıyorum," dedim.

"Hah! Bu kadar utanmaz olduğunu bilmiyordum. Daha öncekiler tipik kız tripleri olmalıydı sanırım. Yani sahte!" dedi,

"Pekâlâ, senin tercihin," diye ekledi.

Sözleri sinirlerimi bozmaya yettiyse de belli etmedim. Zamanı geldiğinde ben de ona tüm düşüncelerimi kusaçtım! Yine de beni kolumdan tutup jakuziden atmadığına sevinmiştim. Suyun altında bacağıyla bacağıma vurarak, "Çek yamuk bacaklarını. O sıkı vücutunla nasıl bu kadar yer kaplayabiliyorsun?" deyince başımı kaldırıp yüzüne baktım ve ben de onun bacaklarını ittirerek, "Öküz gibi bedenle tüm jakuziye yerleşen sensin!" dedim ukala bir şekilde.

Kaşlarını ne dediğimi idrak etmeye çalışıyor gibi havaya kaldırdı.

Gözlerimin içine sertçe baktı. "Kesinlikle bir dayağı hak ediyorsun! Ama ellerimi değersiz bedenine dokundurarak kirletmeyeceğim," dedi ve gözlerime bakmaya devam etti.

Ben de gözlerimi gözlerinden ayırmadan sözlerinin ağırlığıyla göğsümde oluşan o feci baskıyı hissettim. Ve gözlerimi kaçırarak ona bakmadan afallamış bir şekilde ayağa kalktım. Gerçekten acıtmıştı...

Jakuziden çıktım ve ne yapacağımı bilemeden bir süre sağıma soluma bakıp, sonunda banyo dolaplarında bornoz aramaya başladım. Deli gibi dolapları açarken gözlerimi üzerimde hissedebiliyordum.

Ama utancım ve rezilliğim yüzünden ne yüzüne bakabildim ne de tek bir kelime söyleyebildim. Daha fazla orada durmaya dayanamayıp, elime gelen küçük bir havluyla beraber banyodan çıktım.

Salona girdiğimde yanaklarımdan hızla dökülen göz yaşlarımı durduramıyordum. Ağladığımı görmesini istemiyordum ve bu düşünceyle tuvalete girip rahatça ağlamaya başladım. Bir daha asla eskisi gibi olamayacaktık. Biliyordum.

Lanet olsun! Kapıdan çıktığı anda kendime küfretmeye başlamıştım bile. Hâlâ ona direnemediğim, jakuziye girdiği andan itibaren deli gibi onu istediğim gerçeğini kabul etmek istemiyordum. Bununla, onu kırarak baş edebileceğimi düşünüyordum.

Daha önce de böyle yapmadın mı Deniz? Karşısında kadınlarla dans ettin, ona kızdın, bağırдың, oyunlar oynadın! Sonunda ne oldu? Kendini ona âşık olmuş buldun!

Ama şimdi farklıydı... O seni terk etti... Hem de sonsuza dek mutlu olacağını düşündüğün günde.

Evet, ağır konuşmuştum. Çünkü onu üzmem istiyordum. Benden uzak durmasını da istiyordum. Aksi halde

nefretim azalıyordu. Çabalarını gördükçe direncim kırılıyordu.

Ve Tanrım, vücudu...

Ellerimle yüzümü ovaladım ve onu aklımdan çıkarmaya çalıştım. Şuan ağladığına emindim... Buna dayanamam da bir yandan da onu üzmeyi istiyordum.

Jakuziden çıktım ve bornozu üzerime geçirirken, dolapta baktığı ama görmediği bornozu da alarak banyodan çıktım.

Salona geldiğimde bornozu vermek için gözlerimle etrafı taradım. Ama yoktu.

'Neden ona bornozu getirmiştin ki? Önce onu kırıp sonra da vicdan azabını hafifletmek mi istiyorsun Deniz?' dedim kendi kendime mırıldanarak.

Tuvaletten gelen iç çekme seslerini duyunca tuvaletin kapısına baktım. İçimden pişman olarak, 'Üzgünüm,' dedim ve bornozu kapının koluna aşıp üzerimi giyinmek için dolaba yürüdüm.

O sırada gözüm tekli koltukların önündeki masaya takıldı. Kahvaltı getirilmişti. Biz banyodayken getirmişlerdi. Düzenli bir şekilde dizilmiş, yiyebileceğimizden çok daha fazla yiyecek vardı.

Şüphelenerek etrafa bakmaya başladım. Odada kamera olabiliirdi. Eski koruma işimin verdiği tüm bilgiyle kamera yerleştirilebilecek her yeri aradım. Ama yoktu. Belki de sadece rastlantıydı.

Üzerimi giyinmiş koltuklardan birine oturarak kahvaltı yaparken Selin tuvaletten çıktı. Kapının kolundaki bornozu baktı ve bir an duraksasa da alıp üzerine geçirdi.

Ona baktığımı fark edeceği endişesiyle hemen başımı kahvaltı masasına çevirdim. Yanıma geldi ve ayakta durarak, "Ben..." dedi.

Yüzüne baktım. Gözleri ve burnu kıpkırmızıydı. Ben ona bakınca gözlerini kaçırdı ve devam etti.

"Düşündüm de... Buradan çıkabilmek için. İstersen şey yapabiliriz... Barışmışız gibi rol yapabiliriz ve istemediğin

bu yerde istemediğın kişiyle olmak zorunda kalmazsın. Kapıdan çıktığın anda özgür olur ve beni bir daha görmezsin,” dedi sessizce.

Kelimelerini zor toparlıyordu. Söyledikleri bu kez benim canımı yakıyordu. Evet, böyle bir şey yapabildik ama istemiyordum ve istemediğim için kendime kızıyordum. Gözlerine dalmış bu düşüncelerden sesiyle uzaklaştım.

“Ne diyorsun? Gerçek olmasa da barışmış gibi rol yapamaz mısın?” dedi masumca.

Tanrım ona şuan sarılmak ve sonsuza dek bırakmamak istiyordum. Lanet olsun! Bulabildiğim yek bahaneyi söyledim.

“Yapamayız... Büyükbaban zeki bir adam; anlayacaktır,” dedim gözlerimi kaçırarak.

Hayır, yapmak istemiyordum. Bu odadan çıkmak istemiyordum.

“Peki, ne yapacağız söyler misin?” diye sesini yükseltti ve devam edecekken aniden televizyon açıldı.

İkimiz de bakışlarımızı televizyona çevirdik. Selin televizyonun karşısına doğru yürürken, ben de olduğum yerden kalktım ve az önceki sohbetin bitmesine şükrederek Selin’in yanına geldim. Yan yana durmuş merakla televizyona bakıyorduk.

Ekranda yavaşça görünen, bir yanda Selin ve diğer yanda benim fotoğrafıma baktık sonra da şaşkın bir şekilde birbirimize.

Ve art arda fotoğraflar değişmeye başladı.

Ben Selin’i ilk kez kaçıırken, bar sokağında onu arkasından tutarken, onunla kulüpte göz göze ilk kez dans ederken...

Deniz kenarındaki restoranda yemek yerken ve ben ona hayran bir şekilde bakarken, kumsalda gülümseyerek Selin’in peşinden koşarken, kulübün kapısının önünde Selin’i arabaya bindirmeden önce onu öperken... Her şey; Selin’le yaşadığımız ne varsa...

Şaşkın bir şekilde ekrandan yavaşça geçen görüntülere

bakarak elimde olmadan gülümsüyordum. Ona baktığımda ise gözleri dolmuş bir şekilde o da gülümsüyordu.

Fotoğraflar ekranda yavaşça değişirken, ne gözyaşlarına hâkim olabiliyordum ne de dudaklarımda oluşan tebensüme. Ne kadar çok şey yaşamıştık farkında olmadan. Kötü anılar bile güzelmış aslında. Onunla olduğum her gün ne kadar heyecanlı, tutkulu ve aşk doluymuş.

Ekran kapanınca yüzümdeki tebensümle Deniz'e baktım. O da gülümseyerek bana baktı. Ama hemen sonra gülümsemesi kayboldu ve hiçbir şey söylemeden arkasını dönüp kahvaltı etmek için koltuğa oturdu. Ben de az önceki görüntülerin etkisinden kurtulamamış bir halde, olduğu tarafa gidip karşısına oturdum. Hiçbir şey söylemeyecek miydi yani?

Biraz bekledikten sonra bozulmuş bir şekilde ayağa kalktım. Dolaptan şort, askılı badi ve iç çamaşırını alıp giymek için banyoya girdim.

Çıktığımda hiçbir şey olmamış gibi kahvaltı yaptığını görünce, bir de buna sinirlenmişim. Tekrar yürüyüp karşısına oturdum. Kendime çay koyarken, konuşmasıyla ona baktım.

"Bravo büyükbabana. İyi hazırlanmış. Bizi barıştırmakta oldukça kararlı görünüyor," dedi ve kahvesinden bir yudum aldı. Başımı önüme eğdim, "Sanırım," diyebildim sadece.

"Sence ne zaman pes edecek?" diye sorunca yüzüne baktım.

Bu aramızın düzelmeyeceği anlamına mı geliyordu? Yüzüne bakarak bağırdım,

"Ben nerden bileyim?"

Üzüntüden ve sinirimden istemeden de olsa sesim yükselmişti. O meşhur kaş çatısını yaparken devam ettim. "Telsiz orda git kendin sor! Buradan çıkmak istediğini

bana katlanamadığını söyle! Ne istersen şöyle ama evet buradan çıkıp git!”

Tepkim yüzünden kaşlarını havaya kaldırdı. “Bana sesini yükseltme,” dedi tehditkâr bir tonda.

Ama umurumda değildi. Az önceki fotoğraflardan sadece ben etkilenmiş olamazdım değil mi? Yani hiç mi etkilenmemişti?

“Ne yapacaksın? Dövecek misin? Değersiz vücudumla ellerini kirletmezsin sen!” dedim gözlerine bakarak.

Ve ayağa kalktım. Hızımı alamıyordum.

“Sanki tek hata yapan benmişim gibi neden bana böyle davranıyorsun ha? Böyle davranılmayı sadece ben mi hak ediyorum?” diye bağırdım.

Kendimi tutamıyordum. Dayanamıyordum artık bu duruma. Cevap vermesini bekliyordum. O ise hiç önemsemiyormuş gibi davranıyordu hâlâ. Kahvesinden bir yudum aldı ve masaya koyacakken, sinirden çığlık atıp masa örtüsünü çekti.

Her şey yerdeydi ve Deniz şaşkın bir şekilde bir yere bir de bana bakıyordu.

“Kendine gel Selin!” diye kızınca daha da sinirlendim. Kendimi durduramıyordum.

Ayağa kalktım. Sinir krizi geçirdiğini tahmin ediyordum. İçini dökmesi ve rahatlaması için hiç tepki vermeyecektim. Bağırma devam ediyordu.

“Ben size ne yaptım? Tek istediğim kendime yeni bir hayat kurmaktır! Ama sen ve büyükbabam benim hayatımı, hayallerimi, her şeyimi mahvettiniz,” derken elleriyle bana vurmaya başladı.

Ağlıyordu. Ellerini tutmaya çalıştım; hâlâ hiçbir şey söylemiyordum.

“Hayatımda tek güvendiğim sendin...” sesi yumuşamıştı ve yere oturarak devam etti.

Bense ayakta durmuş ona bakıyordum.

Evet... Haklıydı.

Onun hayatını mahvetmiştik. Ama farkına varamadığı benim hayatımın da mahvolduğuydu. Sinirlenerek, "Kalk ayağa!" diye bağırdım.

Ağlayarak yüzüme baktı ve yerinden kıpırdamadı. Şu an konuşsam içimdeki her şeyi söyleyip onu çok fazla kıracağımı biliyordum. Zor da olsa sustum ve eğilerek yere dağılmış olan kahvaltılıkaları toparlamaya başladım.

Şaşkın bir şekilde bana baktığını biliyordum. Benim de iyi olmadığının farkında değil miydi?

Akşama kadar hiç konuşmamış, birbirimizin yüzüne dahi bakmamıştık. Ben yine koltuktaydım o ise yatakta uzanıyordu. İkimizin de durumu gerçekten kötüydü. İkimiz de ne yapacağımızı bilmiyorduk. Pişmandı ya da artık intikamını aldığına göre kızgınlığı geçmişti. Bilmiyordum.

Peki, ben ne hissediyordum?

Kızgınlığım giderek azalıyordu. Onunla aynı ortamda olmak, her gün onu görmek ve bana yaklaşılmaya çalışması... Beni çok zorluyordu. İstemesem de kalbim onu affediyordu. Saatlerdir derin düşüncelerle izlediğim manzaradan başımı çevirip yatakta melek gibi uyuyan Selin'e baktım.

Ona hâlâ nasıl bu kadar âşık olabiliyordum?

Oturduğum yerden kalktım. Yavaşça yürüyerek yatağın yanına geldim. Öyle masum uyuyordu ki ona dokunmak istiyordum. Saçlarını okşamak, pürüzsüz tenine dokunmak...

Yatağın kenarında, dizlerimi kendime çekip kollarımı dizlerimin üzerine koyarak yere oturup onu izlemeye başladım. Yüzünü özlemiştim. Dudaklarının dokunuşunu...

Ağlamaktan gözlerinin kenarları, burnu, yanakları ve dudakları kızarmıştı. Dudakları olduğundan daha da şişti. Öpmekten hiç bıkmayacağım dudakları... Dudaklarına dokunmak için elimi uzattım. Ama dokunursam bir daha

bırakamamaktan korktuğum için dokunmadan geri çektim. Başımı eğdim ve alnımı kollarıma dayayarak kendi kendime mırıldandım.

‘Tanrım bana yardım et!’

O şekilde ne kadar durduğumu bilmiyordum ama sonra ayağa kalktım ve yatağın diğer tarafına sırtüstü uzanıp gözlerimi kapattım.

Tanrım çok sıcak! Gözlerimi açtım. Karanlıkı ve kendi nefesim yüzüme çarpıyordu. Gözlerimi birkaç kez daha açıp kapatıp karanlığa alıştırmaya çalıştım. Nihayet görüşüm biraz netleştiğinde ve etrafı daha iyi görmeye başladığımda yüzümle arasında santimler olan karşımdaki şeyin ne olduğunu anlamaya çalıştım ve vücudumu saran ağırlığı da...

Başımı sağa sola çevirdim. En son yukarı baktığımda Deniz’in yüzüyle karşılaştım. Ne kadar yakışıklıydı bu adam...

Ne! Nasıl?

Deniz! Benim yanımda, yatakta... Bana sarılan onun kolları! Ah Tanrım!

Kendime geldim. Bu şartlar altında gelmemem mümkün değildi zaten. Başımı hafifçe kaldırıp bana sarılan vücuduna baktım; özlediğim, hiç doyamadığım, güvende hissettiğim sıcacık ve kocaman bedenine...

Hafifçe gülümserken tekrar yüzüne baktığımda, gözlerini açtı. Gülümsemem yüzümde donarken ne yapacağımı bilemeden ve hiç hareket edemediği öylece kaldım korku ve heyecan içinde. Kalp atışlarım iki yüzü geçmiş miydi? Göz gözeydik. Benim gözlerimde panik olduğundan adım gibi emindim. Ama o hâlâ kendine gelememişti.

‘‘Çok sıcak,’’ diye o seksi uyuklu sesiyle sessizce konuştuğunda, gözlerini kapattı ve tekrar açtı. Ve tekrar kapattı.

Ve tekrar açtığına giderek gözlerini daha da açıp gözlerime, ardından da birbirimize sarılan vücutlarımıza ba-

kıp "Lanet olsun!" dedi ve panikle ellerini çekip hızla kalkmaya çalışırken dengesini kaybedip yataktan düştü.

Bense düştüğü tarafa kilitlenmiş, iyi olup olmadığını sormaya bile korkuyordum. Aniden ayağa kalkan bedenini görünce hem rahatlamıştım hem de karmakarışık düşüncelerle yataktan kalkmaya çalışıyordum. Neden benimle uyumuştü? Asıl soru bana neden sarılmıştı?

Bir cesaretle ona baktım. Ellerini saçlarından geçiriyor, şaşkın ve beceriksiz hareketlerle sağa sola bakıyordu. Sonunda bana dönerek parmağıyla beni işaret etti.

"Uyuyan bir adamdan faydalanmaya mı çalışıyorsun?" dedi sert konuşmaya çalışarak.

Ama duyduğum ses, daha çok utangaç bir erkeğin sesiydi. Keyiflenmişim ancak istemeden, uykusunda bana sarıldığını da anlamıştım. Ellerimi belime koyarak, "Uyumamı fırsat bilip, bana sarılan sensin! Düzgün bir şekilde isteseydin sorman yeterliydi. Sarılmana izin verirdim," dedim ukala bir tonda.

"Sana sarılmayı istemem bir taşla sarılmayı istememle aynı şey olurdu. O yüzden hayal kurma!" dedi.

İnadına üstüne gidiyordum.

"Gayet rahat uyuyordun. Özlemiş olmalısın," dedim piç bir şekilde ve kollarımı göğsümde birleştirdim.

"Sen de uyanmış, ben uyurken beni seyreliyordun öyle mi?" derken sesinde zafer nidaları vardı.

Ben alt edilmiş bir şekilde gözlerimi kırıştıtırıp verecek cevap ararken, "Haklısın... Ben de böyle bir erkekle aynı odaya kilitlensem, ben de kendimi tutamazdım," dedi ukala ve piç bir şekilde.

Kuvvetli egosunu ve tavana kadar çıkmış götünü yere indirmek için söyleyecek bir şeyler arıyordum.

"Hâlâ senden etkilendiğimi mi sanıyorsun? Hah! Çok komiksin! Aynı ortamda o kadar çok kaldık ki artık senin vücuduna karşı adeta hissizleştım Deniz Bey; sizin bir zamanlar o birbirimize alışma teoriniz gibi yani... Bu saçma teorisinin beni tavlama için bir oyun olduğunu düşünmüş-

tüm ama şimdi bakıyorum da gerçekten işe yarıyormuş,” dedim.

Şimdi zafer nidalarını ben atıyordum. Tek kelime etmeden elleri belinde gözlerime bakıyordu. Çenesini sıkmasından ve kaşlarını çatışından bozulduğunu anlayabiliyordum. Ama yine de keyifle ona meydan okuyan bakışlarımı gönderiyordum.

Aniden piç bir şekilde gülümsedi ve önce yere bakıp sonra da yüzüme bakarken başını yana eğdi. Yavaşça bana yaklaşmaya başladı.

“Yani, diyorsun ki ben sana o zamanlar o teklifi yaptığım da sen amacımı bilsen de kabul ettin. Öyle mi?” dedi hâlâ bana yaklaşarak ve devam etti.

“Ayrıca şu an seni hiç etkilemiyorum da...” diyerek aramızdaki mesafeyi sığır indirdi ve yüzüme eğildi.

Yüz yüze, aramızda santimler olmasına dayanamayacağım için yüzümü başka yöne çevirdim.

“Öyle mi?” derken yüzüme dikkatli bir şekilde bakıyordu.

Bense ona bakmadan, “Ö... Öyle,” dedim rezil bir şekilde kekeleyerek.

Elini uzatıp çenemi tuttu ve yavaşça yüzüne çevirip dudaklarına baktı, sonra gözlerime. Şu an beni heyecandan öldürebilirdi. Dudaklarına biraz daha yaklaşarak, “O zaman neden nefes almıyorsun?” dedi ve elini çekip, yanımdan geçti.

O söyleyene kadar nefes almadığımı fark etmemiştim bile. Lanet olsun! Yine o kazanmıştı ama yanında bırakmayacaktım. Hızlı bir şekilde arkamı döndüm.

“Sen!” deyip camın önündeki muhteşem bir şekilde hazırlanmış masayı gördüm.

Deniz de benim gibi durmuş masaya bakıyordu. Büyükbabam oyununu gerçekten iyi oynuyordu. Deniz’in yanına yürüdüm. “Tüm bunlar ne zaman...” deyip sustum.

Deniz ise ışığı açmak için düğmeye doğru hızlıca yürüdü ama düğmeye basınca ışık açılmadı.

Pencereye yanaşıp kusursuz bir şekilde donatılmış masaya baktım. Köşede duran çakmakla mumları yaktım ve Deniz'e dönerek, "Sanırım yemeğimizi mum ışığında yiyeceğiz," deyip sandalyeye oturdum ve kendi kendime,

"Büyükbabamın bu kadar romantik olacağı kimin aklına gelirdi," diye hayretle mırıldandım.

Deniz de karşıma geçip sandalyeye oturunca bana baktı. "Mecburen böyle yemek zorundayız," deyip gözlerini gözlerimden kaçırdı.

Tam yemeğimize başlayacakken yine aniden televizyon açıldı ve romantik bir şarkı çalmaya başladı.

Ah Tanrım, büyükbabam sınır tanımıyordu!

Deniz'e baktım. O da bana baktı ve kaşlarını kaldırarak gülümsemesine engel olamadan, "Büyükbabanın romantikliği karşısında şu an gerçekten nutkum tutuldu," dedi ve yemeğine başladı.

Ben de gülümseyerek yemeğimi almadan önce ikimize de şarap doldurdum. Sanırım biraz daha iyiye gidiyorduk.

Kırk İkinci Bölüm

Ona sarılmıştım, hem de uykumda! Tanrım uykumda bile ona direnemiyor muydum? Ama uzun süredir uyuduğum en huzurlu uykuydu.

İki şişe şarabı bitirmiştik. İlk kez başım dönüyordu. Hafiften sarhoş olduğumu anlayabiliyordum. Selin ise ben-den daha sarhoştı. Dirseğini masaya dayamış yüzünü avucunun içine almış öylece bana bakıyordu. Arada gözlerini kısıyor, arada sevgiyle bakıyor ve bazen de kaşlarını çatıyordu. Ben de mi öyleydim acaba?

Arkasma yaslandı ve elinde şarap kadehiyle konuşmaya başladı.

"Seni ilk gördüğüm zamanı biliyor musun?" diye sordu ve cevap vermemi beklemeden devam etti.

"O kafenin kapısından havalı bir şekilde girmiştin ve..." parmağını küçük anlamında göstererek, "... Kısacık bir an küçücük bir saniye bana bakmıştın. Ben zaten sana bakıyordum," dedi ve pencereden baktı.

Hatırlıyordum. Unutabilir miydim ki! Oraya onun için gitmiştim. Onu takip ediyordum. Kaçırarak fırsat arıyordum. Ve kafede ona baktığımı belli etmemek için elimden geleni yapıyordum.

Sesiyle düşüncelerimden uzaklaştım.

"Önce çok korkmuştum. Odanın kapısından ilk çıktığında seni, kafedeki o havalı erkeği görmeyi hiç beklemiyordum," dedi ve gözlerime baktı.

İtirafı karşılarında keyiflenmiş gülümsememe engel olmaya çalışıyordum. Şarabından bir yudum daha aldı. "Sigaramız yok," dedi üzgün bir şekilde.

Ayağa kalkıp telsize doğru yürüdüm ve düğmesine basıp sigara istediğimi söyler söylemez telsizden gelen

ses, "Masanızın çekmecesinde iki paket mevcut efendim," dedi.

Neden şaşırmamıştım acaba... 'Büyükbaba sen gerçekten fena bir moruksun,' dedim içimden. Masaya doğru ilerleyip çekmeyi açtım ve iki paket sigaradan bir paketi aldım. İçinden iki tane sigara alıp dudaklarıma koydum ve ikisini de yakıp bir tanesini Selin'e uzattım.

Elimden sigarayı alırken gülümsedi. "Şimdi biz teorik olarak öpüştüm mü oluyoruz?" dedi muzip bir şekilde.

Yerime otururken gözlerimi devirdim. "Aynı sigaraya dudaklarımızı değdirmemizle öpüşmemizin arasındaki farkı çok iyi biliyor olmalısın," dedim ben de gülümseyerek.

Gözlerini kapattı.

"Yumuşak, dolgun..." dedi ve gözlerime bakarak

"... Tutkulu!" deyip bacaklarını sandalyenin üstüne çıkardı.

Sarhoş olduğu için böyle rahat konuştuğunu biliyordum. Ben de hafif sarhoştum ve ona çok şey söylemek istiyordum. Üstelik ona sımsıkı sarılarak...

Şu an öyle tatlı görünüyordu ki ondan nefret edemiyordum bile. Onsuz olabilir misin Deniz? O olmadan hayatına devam edebilir misin?

Beynimin içinde dolaşan bu sorularla ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. Elindeki kadehi ne yaptığımı anlamaya çalışan ürkek bakışlarıyla alıp masaya koydum ve elinden tutarak ayağa kaldırdım. İtiraz etmiyordu. Ne yaptığımı da sormuyordu. Gözlerine baktım ve onu yavaşça kendime çekip ellerimle bedenini sardım. Hafifçe dans edip kulağına eğildim,

"Şimdi ben konuşacağım," diye fısıldadım.

"Seni ilk gördüğümde, büyükbabanın elime sıkıştırdığı tek bir fotoğraftan ibarettin. Güzel bir kız olduğunu düşünmüştüm. Ayrıca fotoğrafta bile oldukça asi görünüyordun. Ama yine de bana verilen bu görevin çok kolay olacağını sanmıştım," dedim sessizce.

Her şeyi ona anlatmak istiyordum ve konuşmadan dans edişime ayak uydurarak beni dinliyordu. Devam ettim. "O kafeye gelişimin nedeni sendin. Seni kaçırmak için takip ediyordum," dedim tebessümle.

O anları düşünmek beni gülümsetmişti. Durdu ve hafifçe geri çekilip gözlerime bakarak,

"Bunu hiç düşünmemiştim," dedi şaşkın bir şekilde.

Tekrar onu kendime çektim. "O kafe seni ilk gördüğüm yerdi. Fotoğraftan çok daha güzeldin. Işıldıyordun. Sana bakmamak için kendimle büyük bir savaş veriyordum. Kendimi engellemek için bulduğum tek şey gazeteydi ama tüm dikkatimi sana vermemi engellemiyordu. Bana bakmamaya çalıştığın zaman bile bana baktığını biliyordum. Çünkü ben de o durumdaydım," dedim.

Tekrar geri çekilip, "Hiç de değil! Sana sadece kapıdan ilk girdiğinde bakmıştım. O da kullandığın motor yüzündendi," dedi inkâr ederek.

Gülümsedim. "Pis yalancı," dedim onu kendime tekrar çekerek.

Başını omzuma koyarken onun da gülümsediğine emindim.

"Seni kaçıрма işini hallettikten sonra yavaş yavaş senden etkilenmeye başladım," der demez, "Biliyordum," diye mırıldandı.

Gülümsedim...

"Sen de benden etkilenmiştin. Aramızdaki çekim yüzünden gerçekten çok zor zamanlar geçirdim. Sana sahip olmak istiyordum. Her zerrem sana dokunmak istiyordu. Yan odada olduğunu bilmek bile çıldırmama yetiyordu. Başka kadınlar midemi bulandırmaya başlamıştı. Seni böyle hastalıklı bir şekilde istememin normal olmadığını ve çıldıracağımı düşünüyordum. Deli gibiydim. Bir yandan görevime uygun düşmeyeceğini düşünüyor bir yandan da sana direnmeye çalışıyordum. Sen ise işimi daha da zorlaştırarak bana karşı çıkmıyordun. İstedikim anda benim olacağını biliyordum," deyince,

"Hah, kendini ne sanıyorsun? Asla öyle bir düşüncem olmadı. Ben hep sana karşı çıktım bir kere," dedi ve tekrar başını omzuma koydu.

Piç bir ses tonuyla, "Yap hadi diyen bendim o zaman," dedim söylediklerini çürütürcesine.

Hiçbir şey söylemedi ve utancından başını biraz daha omzuma gömdü.

"Sensiz duramadığımı anlayınca her şeyi boş verdim. Görevimi unuttum. Tabii büyükbabanın televizyondaki fotoğrafları göstermesinden de anlayacağın üzere beni de takip ettirdiğini bilmiyordum. Takip edildiğimizi fark edemeyecek kadar seninle doluydum."

Derin bir nefes aldım.

"Sana defalarca söylemek istedim. Anlatmak istedim. Her şeyi en küçük ayrıntısına kadar ama o kadar kusursuzdu ki yaşadıklarımız... Mahvetmek istemedim. Seni kaybetmeyi göze alamadım. Babanla yaşadıklarını biliyordum ve senin bana çok zor güvendiğini de. Bir gün gerçeği öğrenecektin ama benden olmasını istiyordum. Ta ki büyükbaban evimize gelene kadar..." dedim ve o anın bana hissettirdiklerini hatırlayarak derin bir nefes daha aldım.

Selin'in ise kollarımdan tutan elleri daha da sıkı tutmaya başlamıştı.

"Seni kaybettiğimi sandım. Tek düşündüğüm buydu. Hayatımda tek korktuğum andı ve hiçbir şey yapamadan ellerimden kayıp gittin," dedim ve ona daha sıkı sarıldım.

"Bana vurdukları her yumruk, her tekme benim için bir günah çıkarmaydı. Hak ettiğimi düşünerek göz yumdum. Oysa o korumalar benim için hiçbir şeydi. Sen Deniz diye bağıırıyordun ve ben senin her bağırışında bir kez daha kendime lanet ediyordum. Her şeyi başkasından öğreneceğini bilmek benim için zaten ölüm demekti. Kendimi bıraktım ve kendimce, kendi isteğimle o dayacağı yiyerek cezamı çektim. Hastanede dört ay kaldım. İç kanamam olduğu söylendi. Ama hiçbir yerim senin yokluğun kadar acıtmıyordu canımı. Alex... Belki o olmasaydı ölebilirdim.

Ona seni anlattım. Kendimde olduğum her an. Bana tekrar seni kazanma cesareti verip, seni tekrar kaçırmama yardım etti. Ona çok şey borçluyum," dedim ve onu kendimden uzaklaştırdım. Gözlerine bakarak, "Sen beni terk edince..." dedim ve devamını getiremeyince, aklımı toparlamak için yere baktım.

Elimi saçlarımdan geçirdim. O anın hissettirdiklerini sanki yeniden yaşıyor gibiydim. Yine kalbime bir şey oturmuştu. "Ben... Şu an bunu yaptığıma inanamıyorum," dedim anlattıklarımın pişman bir şekilde ve elimle alnımı ovaladım.

Bir iki adım geri yürüdüm. Selin de bir iki adım bana doğru gelerek, "Hayır, lütfen devam et," dedi yalvarırcasına.

Başımı iki yana salladım ve yeniden gözlerine bakarak, "Bunu hak etmiyorsun," dedim. Sesim istemeden de olsa kırılgan çıkmıştı. Hiçbir şey söylemeden gözlerime bakmaya devam ediyordu.

"Biliyorum..." dedi ve masaya doğru yürüyüp kadehteki şarabını fondip yaptı.

Tekrar bana dönerek, "Hepimiz yeterince zarar gördük bence. Ben seni sevmekten hiçbir zaman vazgeçmedim Deniz. Seni unutmaya defalarca çabalasam da başaramadım. Olmadı işte..." dedi.

Güçlü görünmeye çalışıyordu. Şarap şişesine uzandı ve tekrar kadehini doldurdu. Elleri titriyordu. Sigara paketinden bir sigara çıkarıp çakmağa gerek duymadan mumun ateşiyle yaktı ve derin bir nefes eşliğinde dumanı içine çektikten sonra, "Olmuyor..." dedi sessizce pencereden bakarken.

Beni sevdiğini onca zaman sonra duymak çok güzeldi. Ben de onu seviyordum ama bunu ona söylemek, yaptıklarına rağmen ona adeta hediye vermem demekti. Ben ona hâlâ kırılgan, onu mutlu etmek istemiyordum.

Yanına yürüdüm ve ben de kendime şarap doldurup bir sigara yaktım. Yan yana durmuş birbirimize bakmadan

pencereden manzarayı izliyorduk sessizce. Aslında izlemiyorduk. İkimiz de yaşadığımız her şeyi ve ne yapacağımızı düşünüyorduk çaresizce. Selin sessizliği o farklı cümlesiyile bozana kadar.

"Belki de arkadaş olmayı denemeliyiz," dedi bana bakmadan.

Söylediği cümleyi duyunca garip bir şekilde ona baktım. Yüzünü bana çevirip gözlerime baktı.

"Sevgili olmayı beceremiyorsak, belki arkadaş olabiliriz," dedi ve bakışlarını tekrar manzaraya çevirdi.

Ciddi mi diye hâlâ yüzüne bakmaya devam ediyordum. Sigarasından bir nefes daha aldı ve tüm vücuduyla bana dönerek, "Ne diyorsun?" diye sordu bakışlarındaki çaresizlikle.

Yüzümü manzaraya çevirdim. Bu hiç düşünmediğim ve ondan beklemediğim bir teklifti. Onu affedemiyordum. Aynı zamanda onu seviyordum. Onunla yeniden sevgili olamıyordum. Aynı zamanda onun yanımdan gitmesini de istemiyordum.

Belki de haklıydı. Belki de birlikte olabilmemizin tek yolu önce arkadaş olup, her şeye yeniden başlamakti.

Ya sonsuza dek arkadaş kalacaktık ya arkadaşlığı da beceremeyip tamamen kopacaktık ya da yeniden başladığımız için iki arkadaş gibi beraber vakit geçirerek birbirimizi affetmeyi başaracaktık ve tekrar beraber olacaktık.

Ona döndüm, "Buradan nasıl çıkacağız peki," diye sordum.

Nasıl çıkacağız? Bu arkadaş olmayı kabul ettiği anlamına mı geliyordu? Üzülmeli miydim? Yani bu teklifi yapmasam benimle barışmayacak mıydı? Onunla barışma çabalarımın hepsi boşa mıydı?

Sorduğu soruyla tüm bu gerçeği fark etmem ağır gelmişti bana ve yüzüne nasıl baktıysam,

"İyi misin?" diye sordu düz bir sesle.

Bakışlarımı kaçırdım. Bu lanet teklifimden sonra gözlerime yavaş yavaş biriken gözyaşlarımı görmesindense ölmeyi tercih ederdim.

"E... Evet. Bir yolunu bulacağım," dedim banyoya doğru ilerlerken.

Aynada sessizce akan gözyaşlarıma bakarken kendimle konuşuyordum.

Arkadaş olmak... Belki de en iyisiydi... Belli ki o da çare arıyordu... Aksi halde bu teklifi kabul etmezdi değil mi?

Perişan kalbimi umutlandırmaya çalışıyordum. Yüzümü yıkadım ve alkolden başım hafifçe dönerken, saçlarımı düzeltip iyi görüldüğümünden emin olarak banyodan çıktım. Sandalyeye oturmuş sigarasını söndürüyordu.

İki arkadaş... Biz...

Sandalyeye oturdum rahat görünmeye çalışarak, "O zaman artık arkadaşız," dedim. Doğal bir şekilde gülümsemeye çalışıyordum. Kadehimi kaldırdım,

"Arkadaşlığımıza..." diyerek tereddütle bana bakarken kaldırdığı kadehine kadehimi vurdum ve içinde tek bir şarap kalmayınca kadar içtim.

O da kadehindeki tüm şarabı içtikten sonra, "İki arkadaş..." diye mırıldandı ve devam etti.

"Arkadaş olabileceğimize inanıyor musun? Şahsen benim cazibeme dayanamayacağını düşünüyorum. Yani sonuçta arkadaşlar birbirini öpmez, sevişmez ve sadece takılır. Ne bileyim dertlerini sevgililerini falan anlatır. Bu konuda yardım ister... Böyle mi olacağız?" dedi alaylı gülümsemesiyle.

Şaşkın bir şekilde yüzüne bakıyordum. Tabii, böyle değildi yani... Ah, salak ben!

Cevap bekler bir şekilde alaylı gülümsemesiyle yüzüme bakıyordu.

"Ben..." dedim ne söyleyeceğimi bilemeyerek ve lafımı değiştirdim.

"Sen ne kadar kendini beğenmişsin! Ah gerçekten bir

erkeklerde bu kadar özgüven olmamalı. Her kızın senin için çıldırdığını falan mı düşünüyorsun!” dedim hızla.

Dudağının bir tarafı yukarı kalktı.

“Her kadın benim gibi bir erkeği ister; kaslı, seksi ve karizmatik. Açıkçası su ana dek hiçbir kadına gidip flört etmek için kıvrınmadım. Hep onlar gelir ve sırnaşırlar. Birkaç kadeh içer ve gece onlarla beraber olmamı isterler,” dedi piç bir şekilde.

Söyledikleri canımı acıtsa da belli etmemeye çalışarak, “Ne yapmaya çalışıyorsun? Beni kışkırtmaya falan mı uğraşıyorsun? Hah! Çok çocukça!” deyip küçümseyen bakışlarımı ona gönderirken, alayla gülümsemeye zorladım kendimi.

Gözlerimin içine bakarak, “Üzerine alınma. Sadece arkadaşım ile konuşuyordum,” dedi delici bakışlarıyla.

Tanrım! Bu adama yeni bir intikam aracını kendi ellerimle verdiğime inanamıyordum! Verecek bir cevabım olmadığından ayağa kalktım,

“Pekâlâ... Ben yatıyorum,” dedim sinirli görünmemeye çalışarak.

“Evet, sanırım benim de başım ağrıyacak. Ben de yatmam iyi olur. Artık arkadaş olduğumuza göre rahatça istediğim şekilde yanında yatabilirim,” deyip ayağa kalktı ve tişörtünü ve kaptısını çıkarıp yere attı. Ona bakmama-ya çalışsam da gözlerimi kusursuz bedeninden alabilmek öyle zordu ki...

Ama arkamı döndüm ve inadına yaptığını bildiğim için ona bakmadan,

“Haklısın... Aynı şekilde ben de,” deyip üzerimdeki tişörtünü yavaşça çıkarttım.

Ve ardından kalçamı yukarıda tutarken şortumu da eğilerek yine yavaşça indirdim. Bakalım ne kadar dayanacak-sın Deniz Bey?

Tanrı şahidim olsun şu an o pozisyonunda dururken ona

saldırabilirdim. Dayanamayıp bir iki adım attım ve gözlerimi kapatıp, 'Sakin ol adamım' diye kendimi telkin ettim. 'Sakin ol... Yapma!'

Ama vücudum bunu kabul etmedi. Çoktan ereksiyon olmaya başlamıştım bile. Boksırıma baktım ve belli olan aletime 'ne kadar yersizsin baş belası' diye söylenip, Selin'in görmemesi için hızlı bir şekilde yatağa yürüdüm ve yatağa girdim. Üzerimi örtüp ona arkamı döndüm ve onun yanıma uzanmasıyla daha da heyecanlandım. Sanırım alkolün etkisiyle kendimi durduramıyordum. Nefesim hızlanmıştı ve kalbim deli gibi atıyordu.

"Yatak sallanıyor yavaş nefes alır mısın?" deyince sanki ona yakalanmışım gibi utançla, "Tamam," diyebildim sadece.

Ama hâlâ lanet nefesimi kontrol edemiyordum.

'Sadece kalçalarının görüntüsüydü Deniz saçmalıyor-sun!' diye kendime kızıyordum.

Omuzuma dokunan elle arkama baktım. Dirseğinin birini yastığa dayamış bana doğru eğilerek, "Hey... İyi misin?" diye sordu.

'Yapma Deniz... Yapma, bakma!'

Aramızda mesafe olsa da yüz yüzeydik. Meraklı ve endişeli gözlerle bana bakıyordu. Cevap vermeyip yüzünü incelemeye başladığımda elini alnıma dayadı,

"Yanıyorsun..." dedi masumca.

Gözlerimi kapattım. Evet, yanıyordum. Hatta biraz daha onunla sevişmezsem alev alacaktım. Elini ittim. Tekrar arkamı dönerken, "İyiym ben," dedim.

Daha fazla bana dokunmamalıydı. Tanrım kısacık bir kalça gösterisiydi sadece. Bu kadar içmemeliydim, lanet olsun!

Tekrar omuzumda hissettiğim eliyle ona dönüp, "Ne var?" diye bağırdım ve ben de sırt üstü dirseklerimin üzerinde doğruldum.

Sert bir şekilde ona bakıyordum.

Bakışları göğsümde dolanırken tekrar yüzüme baktı ve

yutkunduktan sonra, "A...Arkadaşın olarak seninle ilgilenmem gerekiyor," dedi beceriksiz bir şekilde.

"Arkadaşım olarak benimle ilgileneceksin öyle mi!" dedim yarı sinirli yarı şaşkın sesimle.

Başını olumlu anlamda sallayıp, "Hı hı," dedi ve gözlerini kırıştırdı.

"Arkadaşım olarak ilgilenebileceğin bir sorun değil bu," dedim ve tekrar ona sırtımı dönmek için hamle yapınca kolumdan tuttu.

"Gerçekten yanıyorsun. Ateşin çıkmış olmalı. Islak bez getireceğim. Hasta oluyorsun sanırım," dedi ve yataktan kalkacakken bu kez ben kolundan tutup "İyiyim ben... Gerçekten," dedim onu ikna etmek için sakın olmaya çalışarak.

Ama karşımda sutyeniyle bu şekilde durmaya devam ederse gerçekten daha da kötü olacaktım.

"Hayır, değilsin Deniz," diye direnerek tekrar yataktan kalkmaya çalışınca, "Lanet olsun, Selin iyiyim! Hiçbir şeyim yok! Sadece..." diye bağırdım.

Ve benden cevap bekleyen endişeli masum yüzüne bakarak yatakta oturur pozisyona geçtim. O da karşımda bana doğru dönerek oturdu. Nevresim sadece alt kısmını kapatıyordu. Bacakları tamamen açıktaydı. Bense alt kısmımı tamamen nevresimle kapamıştım.

"Sadece?" diye sordu.

Tanrım ne kadar inatçıydı.

"Sadece uyumak istiyorum. Eğer izin verirsen... *Arkadaşım*," diye imalı bir şekilde konuştum.

Elini tekrar alnıma koydu ve elini itmeme gerek kalmadan hızlı bir şekilde geri çekti.

"Üzerini örtmemelisin yoksa ateşin daha da yükselir," derken aniden ben yakalamaya fırsat bulamadan nevresimi üzerimizden çekti.

"Siktir!" diyerek kollarımı aletimin üzerini kapatacak şekilde önümde tuttum.

Ama geç kalmıştım. Kaşlarını kaldırıp birkaç kez gözlerini kırıştırdı.

"Pa... Pardon... Ben..." derken yanakları kızarmıştı.

Bense yakalanmamın utancıyla gözlerimi kapatıp du-dağımı ısır-dım.

"Gördüğün gibi arkadaşların halledebileceği bir mesele değil," diye söyleyerek utancımı fark etmemesini diledim.

"Evet, uyusam iyi olacak," dedi ve beceriksiz hareketlerle arkasını dönüp yatağa uzandı.

Üzerinde nevresim olmadan... Küçük iç çamaşırlarıyla... Tüm kalçaları gözümün önündeyken...

Hızla nevresimi aldım ve üzerini örttüm.

"Çok sıcak, örtme," dedi ve nevresimi üzerinden attı.

"Ört şunu," deyip tekrar nevresimi alıp üzerine attım.

Sırtüstü dönerek yüzüme baktı. "Örtmek istemiyorum! Çok sıcak! Kes şunu!" diye sertçe bağırdı.

Bunun üzerine dayanamayıp ben de sesimi yükselterek, "Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?" diye bağırdım.

Yatakta hızlı bir şekilde doğrularak, "Ne yaptım şimdi sana söyler misin? Bana bakıp tahrik olman benim suçum değil!" dedi ve sertçe yüzüme baktı.

Bakışlarımı kaçırdım.

"Seninle ilgisi yok... Arada erkeklere olur, yani istem dışı..." dedim kendimi kurtarmaya çalışıyordum.

Safça, anlamamış bir şekilde yüzüme bakınca, "Yardım etmek istiyordun ya sevgili arkadaş, bul o zaman çözümünü," dedim.

Sanırım utanmazlık en iyi kurtuluş yolumdu.

"Ha! Ne yapmamı bekliyorsun? Telsize gidip sana bir fahişe getirmelerini söylememi mi?" diye hayretle yüzüme baktı.

"Buradan çıkınca ilk işim önüme gelen bir kadını becermek olacak ve emin ol arkadaşına da ayrıntısıyla anlatacağım," dedim sinirle, çocuk gibi, onun inadına.

Tanrım! Daha zavallı olabilir miydim?

Yatağa uzandım ve aletime bakarak, 'Yeter artık pes et,' dedim içimden aletime. Ah şimdi de aletimle konuşmaya başlamıştım! Harika... Süper...

Selin aniden yatakta oturur vaziyete geçti ve sertçe bana bakarak, "Önüne çıkan ilk kadını..." dedi.

Sinirden olduğunu düşündüğüm hızlı nefes alisi dikka-timi dağıtıyordu.

Gözlerimi kapattım. "Aynen," dedim.

"Umarım yetmiş yaşında her yeri buruşuk bir kadın olur," dedi sinirle.

Duyduğumla gözlerimi açtım. Yerimde oturur pozisyo-na geçerek sinirle ona baktım.

"Bozulmuş gibisin!" diye sordum.

Hemen, "Asla! Ne münasebet! Beni hiç ilgilendirmez!" dedi başını başka yöne çevirirken. Ve tekrar bana dönüp, "Aynı şekilde benim yatacağım erkekler de seni ilgilendir-mez," dedi meydan okuyarak.

İnadına söylediğinden adım gibi emin olsam da sinirle-rimi bozmuştu. Onun başka biriyle yatma düşüncesi bey-nime adeta balyoz gibi inmişti.

Onu başka bir erkekle yatakta sevişirken hayal edince, "Hayır!" diye bağırdım.

Bağırdığımı sonradan fark edince çok geç olmuştu.

"Ne demek hayır! Senin hayır demeye hakkın olduğu-nu sanmıyorum," dedi beni daha da çıldırtırcasına.

Hayır! Hayır! O benimdi! Her şeyi benim! Asla benden başkası dokunamaz!

"İyi misin?" diye sorunca kendime geldim.

"Evet," dedim hızla.

"Emin misin? Garip davranıyorsun. Başını sağa sola sallıyordun," dedi bana soru dolu ifadelerle bakarken.

"Hayır, değilim," dedim ciddi bir şekilde ve başımın üstünde yanan hayali ampulle aklım başıma geldi.

Gözlerimi yatağa kilitlemiş bir şekilde düşünüyordum. Selin'in benden başkasıyla olmasma dayanamazdım. Baş-ka bir erkeğin, onun sadece bana ait olan bedenine dokun-

ması... Sadece bana ait olan dudaklarını öpmesi... Kesinlikle beni öldürürdü.

Başımı kaldırdım ve bana merakla karışık endişeyle bakan gözlerine baktım. Ne yapacağımı bilmiyordum. Aklima gelen yapmak isteğim şeyi yaptım.

"Başkasıyla olmana asla izin vermeyeceğim," deyip sert bir şekilde belinden tuttuğum gibi onu kucağıma oturttum.

Elleri kollarımdan tutarken benim ellerim onun belinde göz göze hiçbir şey söylemeden birbirimize bakıyorduk.

Şaşkındı. Tek ses odayı dolduran heyecanlı nefeslerimizin sesiydi. Dudaklarına baktım, tekrar gözlerine. Adeta ona açtım; bedenine, ruhuna... Her şeyine açtım... Ve sert ciddi bir tonda, "Sen benimsin!" dedim kaşlarını çatarak.

"Benim kadınımsın!"

Bayılacaktım... Kesinlikle bu anm etkisiyle ölecektim. Deniz'in gözlerindeki karmakarışık bakışlarını çözemiyordum.

Arzu... Kızgınlık... Şehvet... Aşk...

Bu kadar çok duyguyu nasıl sığdırabiliyordu kalbine? Ben onun kadınıydım. Kızgın yüzünü ellerimin arasına aldım ve yüzümü ona daha da yaklaştırarak, "Sen istediğin sürece hep senin kadının olarak kalacağım," dedim.

Bakışları yumuşamıştı. Ama şuan onun içinde bulunduğu kıskançlık psikolojisinin üzerine gitmeyi ve onu daha da çıldırtıp kendini kaybetmesini istiyordum. Kaşınıyor muydum?

Ondan yavaşça uzaklaşarak, "Tabii önce beni affetmen gerekecek," dedim ve yatakta karşısında oturarak ona piç bir şekilde gülümsedim.

Tekrar kaşlarını çatı.

"Telsizle çağıracağın fahişeyi istiyorum," diyerek o da beni sinir etme havasına büründü.

"Bu affetmediğin anlamına mı geliyor?" diye sordum tek kaşımı havaya kaldırarak ve devam ettim.

"Pekâlâ, pes ediyorum. Sanırım daha yakışıklı bir erkek bulabilirim," dedim ve elimi telsize doğru sallayarak,

"Hadi sen de telsize git ve hastalık kapacağın bir fahişe çağır," dedim kendimden odun vermeden ukala bir şekilde.

Uzanıp kolumu sıkıca tuttu.

"Başka lanet olasıca erkekler yok Selin!" dedi sertçe.

Kolumun acımasına aldırmayarak, "Neden?" dedim ve boşta kalan elimi dudaklarıma getirerek ona doğru eğildim.

"Ah, yoksa beni kıskanıyor musun?" diye sordum yalandan hayret edermiş gibi.

Gerçekten şu an onu bu kıskançlık tribine sokmak beni çok eğlendiriyordu. Düşük bir ihtimal de olsa belki ağzından beni sevdiğini kaçırabilirdi.

Ah ne hallere düşmüştüm...

"Tabii hayır!" dedi kendinden çok emin ve kolumu bıraktı.

"Benden daha iyi sevişen bir erkek bulamayacağına eminim. Hayal kırıklığına uğrama diye söylüyorum," dedi küstah!

Ve bu kez piç bir şekilde gülümseme sırası ondaydı. Ama geri adım atmadan,

"Hâlâ kendine çok güveniyorsun. Beklentisi az olan kadınlarla yatmış olman senin suçun değil tabii. Seni yeterince pohpohlamış olmalılar," dedim gayet rahat bir görüntü sergilemeye çalışarak.

Sinirle dudağını ısırды ve ardından dudağının tek kenarı yukarı kalkınca sıkı bir hamle yapacağını anladım. Başımı meydan okurcasına hafifçe yukarı kaldırıp sözlerini bekledim.

Beni kıracak bir cümle olacağını biliyordum.

"Emin ol senden çok daha tecrübeli ve ne yaptığını, ne istediğini bilen kadınlardı," dedi ve benim yüz ifadem git-tikçe değişirken ekledi.

“Özellikle bir tanesini hiç unutmam. Tanrım o nasıl bir sevişmeydi... Gerçekten evin her duvarında onu becermem için yalvarıyordu. Adı neydi?” deyip düşünüyormuş gibi yaparken, ben de sinirden kendi saçlarımı yolmak üzereydim.

Bu kadar acımasız konuşacağını tahmin etmiyordum. Ve kalbimi durduracak kıskançlığımı bastırmaya çalışmak için bakışlarımı kaçırıp derin bir nefes aldım.

Lanet herif! Pis ego!

Yüzüne bakıp ağzıma geleni saymak istiyordum.

Pekâlâ, sakın ol Selin. Ona karşılık vermem gerekiyordu ama benim onun gibi bir geçmişim, yatak maceralarım hatta hiçbir maceram yoktu. Deniz ilkti ve başkası olmayacağına da biliyordum.

Konuyu değiştirmeliydim ve külotuna bakarak, “Sanırım fahişeye ihtiyacın kalmadı,” dedim ve tekrar yüzüne baktım.

O da boxer’ına baktı ve utangaç bir şekilde yerinde kıpırdandı. Bunun üzerine devam ettim.

“Teşekkür etmene gerek yok,” dedim ve yatma pozisyonumu alırken, “Arkadaşlar ne içindir,” diye ekledim imalı bir şekilde.

Boxer’ına bakınca onunla atışmanın dikkatimi dağıttığını anlayarak, aletimin tekrar uslu bir ruh haline geçmesine sevinmiştim. Az önce çok ağır konuştuğumu biliyordum. Yüzü bana doğru bir şekilde yatağa uzanışını ve gözlerini kapatışını seyrettikten sonra ben de yüzüm ona doğru yatağa uzandım. Aramızda belirgin bir mesafe bırakmıştık. Gözlerinin kapalı olmasından faydalanarak dedice özlediğim vücudunu izlemeye başladım. Öyle güzeldi ki...

Sutyeninden çıkan göğüslerinin kabarıklığı ona dokunmama davetiye çıkarıyordu. Düz ve ince beli, ellerimi üzerinde gezdirmeye isteğimi kamçıliyordu. Kalçasının

yuvarlak kıvrımlarını avuçlarıma doldurmak istiyordum. Gözlerimi kapattım.

Onu kendime çekip, her yerine dokunmak ve sabaha kadar sevişmek...

Neden yapmıyordum ki lanet olsun! Yap şunu Deniz! Yap!

Gözlerimi kararlılıkla açtım ve zorlukla içime doldurduğum cesaretimle tam elimi uzatıp onu kendime çekecekken, inleyerek kıpırdandı ve sırtüstü döndü. Uyuduğunu anlamıştım.

Ahh! Elimle saçlarımı karıştırdım. Sanırım soğuk hatta içinde yüzlerce buz olan bir suya ihtiyacım vardı.

Bakışlarımı sırtüstü uzanan beni üzerine davet eden bedeninden zorlukla aldım ve yataktan kalkıp kendime soğuk bir su doldurdum. Su boğazımdan mideme doğru akarken adeta geçtiği her yeri serinlettiğini hissedebiliyordum. Kendimi daha iyi hissedince tekrar yatağa döndüm. Yatağa sırtüstü uzanır uzanmaz Selin bana doğru yaklaşıp elini göbeğime koydu. Şaşkın bir şekilde ona doğru baktım. Uyumuyor muydu? Beni çıldırtmayı kafasına koymuş biri olarak numara yapabiliirdi. Göğsüne bakarak nefes alışının hızını kontrol ettim. Gerçekten uyuyan birisi kadar yavaştı. Ve elini karnıma koyduğunun farkında bile değildi. Uyurken benim ona sarılmamın farkında olmayışım gibi.

Yumuşak elinin dokunuşuyla vücudumun ısısındaki yükselmeyi fark etmem bir olmuştu. Neden karnım? Kasığıma en yakın yer. Göğsüm ya da omuzum olamaz mıydı lanet! Elini yavaşça alıp, yine yavaşça yatağın üzerine bıraktım. Hafifçe kıpırdanarak memnuniyetsiz bir şekilde inledi ve bu kez yüzüstü dönüp elini belime atarak vücudunun yarısını göğsüme yasladı. Tanrım gerçekten sınırıyordum. Göğüslerinin vücuduma dokunuşu bile uslu durmaya çalışan aletimi tekrar harekete geçirmişti.

Lanet olsun Selin'i tanıdığımdan beri başka hiçbir kadını istemediğim için aylardır kimseyle beraber olmamıştım.

Ve bu şuan en ufaklık hareketi bile tahrik olmama sebep oluyordu.

Vücudum yine alev topuna dönmüştü ve benden uzaklaşması için yerimde kıpırdanmaya başladım ama bu tam tersi etki edip Selin bana daha da yaklaşıp başını omzuma koyunca işimi daha da zorlaştırdığımı anlamıştım. Bakışlarımı tavandan çekip ona baksam yüz yüze olacağımızı biliyordum. O zaman dayanamayıp onu öpecektim ve o kazanacaktı. Ona yenilecektim. Ona bakmamak ve uyuyabilmek için gözlerimi kapatıp çocukluğumda yaptığım gibi koyun saymaya başladım.

Koyun saymak! Ah Tanrım, bu kadın bana daha neler yaptıracaktı kim bilir?

1-2-3-4-5-6-6-6... Ahh!

Dikkatini ver Deniz!

1-2-3-4-5-6-7-100-101-203-567... Olmuyordu! Koyunların hepsinin yüzü Selin olarak değişiyordu sanki. Gözlerimi açtım. Başımı yüzüne eğdim ve tekrar tavana baktım. Bir kere... Sadece bir kez öpeceğim. Anlamayacak bile... Sadece dokunduracağım ve hemen geri çekileceğim.

Kendi kendimle konuşarak, kendi kendimi kandırma-ya çalışıyordum. Tekrar başımı eğerek yüzüne ve uykudan daha da şişmiş kusursuz dudaklarına baktım. Kalbim dörttnale koşuyordu. Nabzım deli gibi atıyordu. Tereddüt- le dudaklarına eğildim ve gözlerimi kapatarak dudaklarımı hafifçe dudaklarına değdirdim. Eroin bağımlısı bir insan gibi, eroinimi almıştım. Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Yüzünü uyanıp uyanmadığını anlamak için incelemeye başladım. Sanırım alkol yüzünden derin bir uykudaydı. Bir öpücük daha, bu son... Kesinlikle son...

Tekrar dudaklarına eğildim ve tam öpecekken elinin kıpırdanmasıyla öylece durup gözlerimi kapattım. Ama elinin yavaşça kasıklarına doğru kayışını hissederken içimdeki karıncalanmayla beraber heyecanım ve arzularım

tavan yapmıştı. Eli hiç durmadan daha da aşağıya inerken sertçe bileğinden tutup onu durdurdum. Kıpırdanıp gözlerini açarak masum bir şekilde uykulu gözlerle yüzüme baktı. Sonra gözleri daha da açıldı ve hafifçe doğrularak bileğinden tutan elime baktı. Hızla geri çekilip yatakta doğruldu,

“Uyuyan bir kadından yararlanmaya mı çalışıyorsun,” dedi sert bir şekilde.

Şaşkınlıktan ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Benim ne suçum vardı şimdi?

“Ha... Hayır. Yani sen elini koydun ve ben elini tekrar...” saçmalar bir şekilde anlatmaya çalışırken sözümü kesti.

“Beni kucağına aldığımda baştan çıkaramadığın için mahvolmuş egonu tamir etmek adına şimdi de bu yöntemlere mi başvuruyorsun?” dedi hafifçe bağırarak. Hayretler içinde gözlerine bakıyordum. İstesem hemen onunla sevişebileceğimi bilirken beni bu şekilde suçlaması, hem de hiç suçum yokken, gerçekten beni sinirlendirmişti. Kaşlarımı çatarak, “Ben istediğim anda benimle seve seve sevişeceğimi biliyorum ve böyle saçma yöntemlere ihtiyacım yok Selin! O kadar aciz değilim! Bunu şu ana kadar öğrenmiş olmalıydın!” dedim sesimi yükselterek.

Kaşlarını havaya kaldırdı. “Seninle seve seve sevişmek mi! Karşıdaki kadın, artık o Miami’deki kız değil Deniz! Sen de bunu anlamalısın bence. Ve aramızda yaşananlardan sonra senin çekimine dayanmak ya da direnmek gibi bir şeye ihtiyacım kalmadı,” dedi ciddi bir şekilde.

Ve gerçekten doğru söylüyor görünüyordu.

Hayır, kabul etmiyordum. Benim ona direnemediğim gibi o da bana direnemiyordu. Hızla üzerine atıldım ve omuzlarından tutup onu yatağa sabitledim. Üzerine çıkarırken yüzüne yaklaştım.

“Karşı çık o zaman... Hadi!” dedim dişlerimin arasından ve dudaklarımı dudaklarına bastırıp tutkuyla öpmeye başladım.

Öpüşüme karşılık vermiyor ve beni üzerinden atmaya çalışarak karşı çıkıyordu. Ama vazgeçmeden onu daha şehvetli öpmeye başlayınca yavaş yavaş sakinleşti ve bir elini boynuma getirerek öpüşüme karşılık vermeye başladı. Arsızca öpüşüp onca zamanın acısını çıkarıyor gibiydik. Hızlı, sert, günahkâr, utanmaz...

Külotumu hızlı bir şekilde çıkardıktan sonra tüm vücudumu vücuduna bastırdım. O da bacaklarını aralayarak belime doladı. İki elimle sutyeninin ortasından tuttum ve sertçe iki yana çekip kopardım. Tekrar üzerine eğilince sert göğüs uçlarını tenimde büyük bir hazla hissedip inledim. Nefes nefese kulağına,

"Hadi karşı çıksana..." diye fısıldadım.

O da nefes nefese burnunu boynuma sürterken, "Çıka-
cağım... Şimdi değil," diyebildi zorlukla.

Yüzüne baktım. Gülümseyip dudağımı ısırdım ve onun gülümsemesini de gördükten sonra tekrar dudaklarını ısıtma işlemine başladım. Tekrar geri çekildim ve ellerim sertçe tüm vücudunda dolaşırken, "Sen bana aitsin... Bunu kafana sok!" deyip cevabını beklemeden tekrar dudaklarını öpmeye başladım.

Bu kez öpüşmemize o ara verip, "Bu senin düşüncen," dedi muzipçe gülümseyerek.

Ben de gözlerine bakarken piç bir şekilde gülümseyip elimi iç çamaşırmaya getirdim. "Kabul edeceksin," deyip iç çamaşırını sert bir şekilde çekip yırttım.

Acıyla inlerken, "Sen de bana aitsin o zaman," dedi zorlukla.

Sesindeki istek onu daha da dayanılmaz yapıyordu. Bacaklarını belime daha iyi bir şekilde yerleştirdikten sonra, "Son..." diyecekken ve dayanamayıp içine girmeye hazırlanırken aniden televizyon açıldı.

İkimiz de durduk ve birbirimize neler olduğunu anlamaya çalışan gözlerle bakmaya başladık.

Büyükbabanın sesini duyunca, "Siktir!" diyerek ikimiz

de gözlerimiz endişeyle açılmış bir şekilde ve panikle ne yapacağımızı bilemeden anında hareketlendik.

Selin beni üzerinden atar atmaz elimle önümü kapatmaya çalışarak, külotumu aramaya başladım. Ama lanet boxer'ı her nereye fırlattıysam bulamıyordum. Selin benden daha ustaca davranıp nevresimi bulmuş ve üzerini örtüp ekrana bakmaya başlamıştı bile. Hemen yanına atlayıp nevresimin altına girdim ve ben de ekrana bakarken Selin bana dönüp,

"Ne yapıyorsun?" diye çıktı.

Ona anlamayan gözlerle bakıp, "Ne yapıyor görünüyorum? Külotumu bulamadım ve başka çarem yoktu!" dedikten sonra Selin beni iterek, "Çık şuradan!" dedi panikle ve devam etti.

"Büyükbabam burada!" dedi ekranı göstererek.

Ekrana baktım ve sonra tekrar Selin'e dönerek, "Saçmıyorsun! Bizi göremiyor sonuçta," dedim hızla.

Gözlerini devirdi.

"O zaman neden panikle külotunu arıyordun?" diye sorunca büyükbabanın sesi beni kurtarmıştı.

İkimiz de tüm dikkatimiz ve utancımızla yaramaz çocuklar gibi televizyona bakmaya başladık.

"Merhaba kumrular," diye söze başlayan büyükbabanın kocaman keyifli gülümsemesi tüm ekranı dolduruyordu.

"Umuyorum ki orada işler iyi gidiyordur. Aksi takdirde sizi orada tutmaya devam edeceğim. Ne kadar inat ederseniz, tutsaklığınız o kadar devam edecek," diye konuşurken görüntünün gündüz kaydedilmiş olduğunu büyükbabanın arka penceresinden anlayabiliyordum.

Odada kamera olma ihtimali yüksekti. Gecenin bu saatinde büyükbabanın böyle bir konuşma için bizi uyukumuzdan uyandırmayacağını adım gibi biliyordum.

"Sizi seviyorum... Lütfen beni yanıltmayıp oradan gü-lerek çıkın."

Büyükbaba konuşmasını bitirip televizyon kapanırken, şüpheli gözlerle etrafı inceliyordum. Nerede olabilirdi? Selin bana doğru döndü. "Bu da neydi şimdi?" diye sordu.

Utancını ve endişesini gözlerinde görebiliyordum. Tekrar etrafa bakarak, "Sanırım odada kamera var," dedim.

"Ne!" diye çığlık attı.

"Hayır! Olamaz! Tanrım! Rezil oldum! Hem de büyükbaba! Çıplak ve sen üzerimde! Ah, inanmıyorum!" diye kendine kızan cümlelerini sıralarken elleriyle yüzünü kapattı.

"Sakin ol. Kamerayı bulana kadar bu odada eşofmanlarla dolaşacaksın! Yirmi dört saat büyükbabanın bizi izlediğini sanmıyorum ama o orospu çocuğu korumalar izliyor olabilir!" dedim sinirle.

"Şimdi şu nevresime sarılıp dolaba yürümeye çalışacağız ve kıyafetlerimizi aldıktan sonra banyoya gideceğiz. Orada kamera olduğunu sanmıyorum. Olsa bile hemen bulabilirim," dedim ve ellerini yüzünden çekerek, "Anlaştık mı?" diye sordum gözlerine bakarken.

Kafasını olumlu anlamda sallayınca işe koyuldum. Nevresimi iyice her yerimizi örtecek şekilde etrafımıza sardıktan ve uyku tulumu içindeymişiz gibi bir hal aldıktan sonra zorlukla ayağa kalktık. Nevresimin içinde ikimiz de çıplak bir şekilde küçük adımlarla dolaba doğru yürümeye başladık. Bu fırsattan istifade nevresimin içinde olan elimle kalçasını sıktım. Canının yandığını belirten küçük bir, "Ah" sesinden sonra yüzüme bakıp, "Gerçekten sapıksın. Bu durumda bile ellerin rahat durmuyor," dedi ve önüne dönüp küçük adımlarına devam etti.

Keyifli küçük bir kahkaha attıktan sonra, "Önce sen başlattın bebek. Uykunda bile ellerini benden alamıyorsun," dedim ve o bana kızmaya fırsat bulamadan dolabın önüne geldik.

Ellerimi nevresimin içinden çıkarttım ve dolaptan giyecek bir şeyler alırken kalçamdaki eli hissettim. Şaşkın bir

şekilde ona döndüğümde utanmayla karışık muzip bir gülümsemeyle,

"Merak ettim," dedi ve tek kaşını kaldırıp, "Hadi çabuk ol," diye ekledi yaptığını unutmamı istercesine.

Hayretle ona gülümserken bir yandan da dolabın kapağını kapatıyordum. Yine küçük adımlarla yürüyüp banyoya ilerlerken, "Çok arsızsın," dedim onu sinirlendirmek için. Başını döndürüp bana bakarken devam ettim.

"Bir erkeğin poposunu elledin."

Banyoya girdik ve ben etrafa bakıp kamera ya benzer ya da kamera saklanabilecek bir yer olmadığını görünce rahatlayarak ona döndüm.

Ağzımı açıp, 'temiz' diyecekken, "Ben arsız değilim. Sadece nasıl bir his olduğunu merak ettim. Yoksa sıkı popona meraklı değilim," dedi hızlı bir şekilde.

İnanmayan bakışlarımı gözlerine sabitlediğimde nevreşimden kurtulmaya çalışıyordum.

"Yardım et şundan kurtulalım," dedim.

"Haklısın popom sıkıdır," diye devam ettim pis pis sıratarak.

Nereden çözeceğimizi bilemeden bir yandan ben çekiştiriyordum diğer yandan Selin.

"Yanlış yapıyorsun bana bırak!" deyince ellerimi bıraktım.

O sırada sertçe nevresimi çekince dengesini kaybetti ve arkaya doğru düşmeye başladı. Onu tutmaya çalışırken nevresimin içinde olduğum için ben de ona doğru düşmeye başladım. Tüm uğraşlarımızın sonucu ikimiz de yerdeddik. Çıplak bir şekilde onun üzerinde uzanıyordum.

"İyi misin?" diye sorduğumda, "Sence üzerimde devasa bir adam tüm ağırlığını bana vermişken iyi olmam mümkün mü? Sanırım birazdan nefessizlikten bayılacağım," dediği anda vücudumu yukarı kaldırmaya çalıştım.

"Üzgünüm şimdi nasıl?" diye sordum.

Gözlerinde muzip bir bakışla, "Burada kamera var mı?" diye sordu ve dudaklarına baktı.

Ne ima etmeye çalıştığını anlayınca piş bir şekilde gü-lümsedim,

"Hayır, yok bebeğim," dedim.

Kırk Üçüncü Bölüm

Bana uzun zaman sonra bebeğim demesine mi yoksa bu kelimenin altında yatan müstehcen düşüncelerine mi dikkat edeyim bilemedim. Bir hamle yapmalıyım. Ya onunla, deli gibi istediğim bu adamla sevişecektim ya da anlamamış gibi yaparak konuyu başka yönlelere çekecektim.

O bir erkekti... Onu baştan çıkarmama dayanamayıp, sonradan beni affettiğini söylemeyebilirdi. Sevdığım erkek bile olsa barıştığımızı söylediğini duyana kadar onunla yatmak istemiyordum. Üstelik az önceki büyükbabamın olayından sonra hâlâ vücudum ve aklım utancımından izler taşıyordu.

Yavaşça dudaklarıma eğilince, tereddütte kalsam da öpüşüne karşı çıkmadım ve yumuşak dudaklarının dudaklarımı istila etmesine izin verdim. Arzulu ve istekli öpüşü, az önceki düşüncelerimi, kararsızlığımı, ne varsa hepsini unutturmuştu.

Vücudum küçük bir titremenin ardından yine ona direnemiyor, 'Yeter artık! Yap şunu!' diye bağıırıyordu adeta.

Ve tekrar... Sekiz ayı aşkın bir süreden sonra onun kollarında onunla sevişeceğim için kendimi ruhen hazırlamaya çalıştım. Başımı döndüren öpüşmemizden sonra dudaklarını dudaklarımdan ayırıp sessizce, "Önce şu nevresimden kurtulmalıyız. Her yerini görmek ve özgürce dokunmak istiyorum," dedi arzuyla dolu bakışlarını gözlerime sabitleyerek.

Böyle açık açık konuşunca utanmama engel olamadım. O da utandığımı anlamış olmalı ki başını yana eğip gülümsedi. Nasıl anlamayacaktı ki... Yüzümdeki yanmadan anladığım kadarıyla kıpkırmızı olmuştum.

Garipti. Az önce beni isteyen kadın gibi değildi. Daha tereddütlü ve daha utangaç... Yüzünün kızarmasını özlemiştim. Bana ilk günlerimizi hatırlattı. O utandığı ve utanınca saçmaladığı günleri.

Sağıma soluma bakarak, bizi bir koza gibi saran nevresimin ucunu bulmaya çalıştım. O sırada gözleri yüzümde, beni inceliyordu.

Piç bir şekilde, utanmaya devam etmesi için, "Bana hâlâ çok fena âşkınsın değil mi?" derken gözlerine baktım.

Yüzü yine kıpkırmızı olurken, bakışlarını kaçırdı. "Sen de hâlâ ukalasın," deyip yan gözlerle tekrar bana baktı.

Küçük bir kahkaha attım ve sonunda bulabildiğim nevresimin ucunu tutup yana doğru yuvarlandım. Sonra Selin'e, "Üzerime çıkman gerekiyor," dedim ve sırttım.

O da zar zor yuvarlanarak üzerime doğru çıkarken, "Her şekilde benden yararlanmada üstüne yok," dedi yalandan kızmış bir şekilde.

Tam olarak üstüme yerleştğinde, birbirimize sürten vücutlarımız yine bedenimden alevler çıkmasını sağlıyordu.

"Bu pozisyon çok seksi oldu," dedim gülümserken yine onu utandırmaya çalışarak ve üzerimizden bir kat daha nevresimi tekrar çektim.

Yüzünün kızarıklığı bir tık daha yükselirken, tekrar yuvarlanarak Selin'in üzerine çıktım. Nevresim oldukça gevşemişti. Aslında bu kadar uğraşmadan da içinden çıkabilirdik. Ama vücuduma değen bedeninden ayrılmak istemiyordum. Sonunda anlamış olacak ki nevresime baktı ve rahat hareket edebildiğini fark etti. Yüzüme bakıp, "Sana daha önce bir pislik olduğunu söylemiş miydim?" dedi ciddi bir şekilde.

Ama gözleri tam tersini gösteriyordu. Keyifliydi... Eğleniyordu...

Ben de öyle... Gülümsedim. "Evet defalarca ima ettin,"

derken üzerimdeki son nevresim katını da kaldırıp ayağa kalktım.

Çıplak olduğum için özellikle bana bakmıyordu ve yerde serili nevresimi anında alarak vücudunu örttü. Bu odada beni baştan çıkarmak için elinden geleni yapan kaddından hiç eser yoktu. Yine o utangaç haline bürünmüş her yerini benden saklamaya çabalayan Selin olmuştu. Hoşuma gitse de bu durum, şu an onu deli gibi istememe ve arzularımı dindirmeme engel değildi.

"Işığı söndürür müsün?" diye utangaç bir şekilde hâlâ yüzüme bakmadan sorunca ağzımdan istem dışı, "Ne!" diye bir hayret kelimesi çıktı.

"Yapma Selin, hâlâ benden utanıyor olamazsın değil mi?" diye sordum ona inanamayarak.

Bana bakmamaya özen göstererek, "Şey... Aslında... Olabilirim. Yani bilmiyorum... Offf..." dedi ve elleriyle yüzünü kapadı.

Bir süre ona baktıktan sonra devrilmemizle beraber yere düşen kıyafetlerimi hızlı bir şekilde giyip, "Rahatça giyinebilirsin," dedim ve tekrar banyoyu gözlerimle tardıktan sonra banyodan çıktım.

Ben gerçekten aptalım! Adamla yarı çıplak yatıyorsun! Onu baştan çıkarmak için her şeyi yapıyorsun! Ve her şey tam normale dönecekken, sen salak Selin! Su lanet utangaçlığına söz geçiremiyorsun!

Aynaya bakarak kendime kızmayı sonlandırdığımda, salona girmek için cesaretimi topladım. İçeri girdiğimde yatağa uzanmış gözleri kapalı bir şekilde yatıyordu. Yavaşça yatağa girdim,

"Uyuyor musun?" diye sordum sessizce.

Gözlerini açmadan, "Kendini abaza gibi hisseden bir erkek olarak vücudumu sakınleştirmeye ve uyumaya çalışıyorum," diye cevap verdi.

İmalı cevabıyla dudağımı ısırdım.

"Ben... Sanırım az önceki büyükbabamın baskınından dolayı böyle bir ruh haline girdim. Yoksa seni..."

Açıklamalıydım... Utanmadan...

"... Ne kadar çok istediğimi anlatmaya kelime bile bulamıyorum. Eğer burada olmasaydık... İnan yataktan sadece yemek yemek için çıkardım," deyince gözlerini açıp gözlerime baktı.

Hiçbir şey söylemiyordu... Ama gözlerinde kızgınlık da yoktu. Elini uzatıp, parmaklarını kolumda gezdirdi. Sessizce, "Tenin çok güzel," derken hayranlık dolu gözlerle gözlerime bakıyordu. Gülümsedim... Bakışları yumuşadı ve devam etti.

"Haklısın sanırım. Bu oda bunu yapmamız için uygun bir yer değil."

Ciddi konuşuyordu ama sesinde en ufak kızgınlık ya da ima yoktu.

Rahatlamıştım. Ve hazır bu ruh halindeyken, elimi yavaşça getirip hafifçe okşayarak, sormak istediğim ve beni yiyip bitiren o soruyu sordum.

"Beni affettin mi?"

Gözlerimdeki tedirgin bakışı mum ışığıyla dolu odada bile fark edebileceğini biliyordum. Uzun saniyeler süren bakışmamızın ardından elini sırtıma kaydırıp ve beni kendine yaklaştırdı.

"Hımm... Düşünmeliyim," dedi muzip bir ses tonuyla ve beni kendine daha da yaklaştırarak sıkıca sarıldı.

"Daha ne kadar düşüneceksin?" diye sitem ettim ve ondan uzaklaşmaya yeltenirken beni sert bir şekilde tekrar göğsüne çekti.

"Kaçma, buraya gel yaramaz. Bari sana bu şekilde dokunmama izin ver. Yoksa çıldıracağım. Kaç gecedir senin yüzünden uyuyamıyorum ve şimdi bunu telafi edeceksin," deyip kollarını ve bacaklarını her yerime dolayarak gözlerini kapattı.

"Ama..." derken eliyle ağzımı kapatarak, "Hışışış..."

Uyu,” dedi ve elini ağzımdan çekip boynumun arkasına getirerek, saçlarımı okşamaya başladı.

Hafif bir tebessümle gözlerimi kapadım ve huzurlu bir uykuya daldım.

Yaklaşık bir saattir derin düşüncelerle onu izliyordum. Kollarımın arasında adeta bir melek gibi uyuyordu. Onu nasıl seviyordum böyle... Hâlâ kendimi ona kırgın olma-ya şartlasam da, kalbim onu çoktan affetmişti. Kollarımda uyuması da bunun somut kanıtıydı. Kapının açılmasıyla kapıya baktım. Hizmetçi kıyafetiyle odaya utana sıkıla giren kız, başıyla bana selam vererek kahvaltımızı bırakıp çıktı. Ne girerken ne de çıkarken kilit sesi duymamıştım. Merakla ayağa kalkmak istedim ama Selin’i uyandırma-dan nasıl kalkabileceğimi planlamalıydim.

Önce belime sarılı elini kaldırdım ve kendi vücudunun üzerine koydum. Kolumu yavaşça boynunun altından çek-tim ve başını yastığa yerleştirdim. Hafifçe kıpırdanınca ya-taktan kalkmadan tekrar uykusunun derinleşmesini bek-ledim. Ve nihayet nefes alış yavaşlayınca, ben de yavaş bir şekilde yataktan kalkıp kapının önüne geldim. Kapının kolunu tuttum ve çevirdiğim anda kapı açıldı. O şekilde olduğum yerde kalakaldım. Ne yani kapı hep açık mıydı?

Odaya ilk hapsedildiğimiz zamandan itibaren düşün-dükçe, odanın kapısını hiç kontrol etmediğimizi anlamış-tım. Aklımıza bile gelmemiştir. İkimiz de en başından beri bu odada olmak istiyorduk!

Başımı çevirip Selin’e baktım. Hâlâ mışıl mışıl uyuyor-du. Kapının tokmağını ses çıkarmaması için tekrar çevir-dim ve sessizce kapıyı kapattım.

Kahvaltı masasına doğru yürürken içimden kendi ken-dime, ‘Akıllı moruk,’ diye söyleyip gülümsedim.

Sandalyeye oturdum ve olduğum yerden tekrar sevdi-ğim kadını seyretmeye devam ettim.

Gözlerimi acar açmaz Deniz'in yüzüyle karşılaştım. Sandalyede oturmuş beni seyrediyordu. Hafifçe doğruldum, "Günaydın," dedim.

O da gülümseyerek, "Günaydın," dedi.

Ama sebebini anlamadığım bir tuhaflık vardı onda. Masadaki kahvaltıya baktım. Gerçekten çok acıkmıştım ve yataktan süzülüp ayağa kalktım. Banyoda işlerimi hallettikten sonra Deniz'in yanına gelerek, "Çok açım," dedim ve gülümseyip yerime oturacakken belimden tutup beni bacağına oturttu. Dönüp ona baktığımda gözlerimiz buluştu. Gözleri âşık bir adamınki gibi bakıyordu. Uzun süredir gözlerinde nadiren gördüğüm bir bakıştı bu.

Gözlerini gözlerimden ayırmadan, "Günaydın öpücüğü olmadan yemene izin vermeyeceğim," dedi ve gülümsedi.

Ona uyuzluk yapmak istesem de o kadar açtım ki, dudaklarımı dudaklarına değdirip hemen geri çektim ve bacağından kalkmaya yeltendim. Ama beni tekrar kendine çekip bacağına oturttukten sonra, "Bu öpücükle ancak tek bir zeytin yiyebilirsin," dedi pis pis sırıtarak.

"Günaydın öpücüğü böyle olur," dedim ben de onu kandırıp bir an önce yerime geçmek için.

"Sana günaydın öpücüğünü göstermemi ister misin bebeğim?" diye sordu ve ben itiraz etmeye fırsat dahi bulamadan boşta kalan diğer eliyle başımı sabitleyip, alt dudakımı emmeye başladı.

Kalbimin yine güçlü vuruşlarına aldırmadan ben de boynuna sarılarak, derin bir şekilde öpüşüne karşılık verdim ve en sonunda dudakım ısırarak geri çekildim. Şaşkınlık dolu bakışlarla yüzüme baktığında, kaşlarını kaldırıp başını iki yana salladı.

"İşte bu çok baştan çıkarıcı oldu. Gittikçe daha dayanılmaz oluyorsun," dedi ve dudaklarıma son bir dokunuşla beni bıraktı.

Yerime otururken ona takıldım ve imalı bir şekilde,

“Sağlam bir kahvaltı yapabilir ve her şeyden yiyebilirim artık değil mi?” diye sordum.

Kahvesini yudumladıktan sonra, “Beni bile yiyebilirsin,” dedi muzip bir şekilde ve gülümsedi.

Kahvaltımızı keyifle yaptıktan sonra koltuklara geçip kahvelerimizi içerken tekrar konuya girmek istediğim için yerimde kıvranıp duruyordum. Sonunda o dayanamayıp,

“Ah, Tanrım! Hadi Söyle Selin... İkimizi de bu işkenceden kurtar,” dedi ve sorgu dolu ifadelerle yüzüme baktı.

Tekrar yerimde kıpırdanırken, “Bir şey söyleyeceğimi de nereden çıkardın?” dedim ve gözlerimi meraklı ve zeki bakışlarından kaçırarak, kahveme odaklandım.

Kahvesini masaya koydu ve üzerime doğru eğilerek, “Senin her şeyini senden daha iyi tanıyorum. Buna vücudun da dahil. Çıkar ağzındaki yoksa kameralar bu kez gerçekten şehvetli görüntülere maruz kalacak,” diyerek beni tehdit etti.

Söylediğini duyar duymaz tedirgin bir şekilde yüzüne baktım. “Buna cesaret edebileceğini sanmıyorum. Blöf yapıyorsun,” diye söyledim hızlı bir şekilde ve devam ettim.

“Korktuğumdan değil ama söylemek istediğimden söyleyeceğim,” dedim ve ciddileşerek derin bir nefes aldım.

O da ciddileştiğini belli ederek kaşlarını çatı ve yerine oturdu.

“Dinliyorum,” dedi merakla.

Kahveme baktım. Sonra tekrar yine yüzüne bakarak, “Ben... Seni çok seviyorum,” dedim sessizce.

Ve yine kahveme kaçırdım bakışlarımı.

Ya beni eskisi gibi sevmediğini söylese diye yüzüne bakmaya korkuyordum. Elini uzatıp çenemden tuttu ve yüzümü yukarı kaldırıp, hafifçe tebessüm etti. Gözlerine bakıp öylece kalbim yerinden fırlayacak şekilde duruyorken, “Beni... Hayatımda kimse senin kadar incitmedi Selin,” dedi ve masaya baktı. Tekrar yüzüme baktığında, gözlerinde hâlâ o kırgınlığı görebiliyordum.

“Ben de seni incittim. Ama... Bu kadar ağır bir cezayı

hak etmedim," dedi ve gözlerim dolarken ben de bakışlarımı masaya indirdim.

Konuşma gerçekten iyi bir yöne gitmeyecek görünüyordu... Şu birkaç gün aramız bozuk olsa da onunlaydım; tekrar nefes alabildiğim yerde, yanında.

"Bir ay boyunca otel odasında seni unutmaya çalıştım. Seni unutamayacağımı anladığımda ise senden nefret etmeye çabaladım bu kez de. Ama nefret bile sana olan aşkımı yok edemedi," deyip derin bir nefes aldı ve arkasına yaslanıp, pencereden bakmaya başladı.

Şu an bile öyle kötü görünüyordu ki... O zaman nasıl bir halde olduğunu tahmin bile edemiyordum.

"Yeniden ve yeniden... Her aklıma geldiğinde sana yeniden âşık oluyordum. Sensiz nefes alamıyordum. Beni sevmediğini sadece intikam için rol yaptığını düşündükçe... Senin beni istemediğini sanıp ülkeden ayrılacaktım. Kendime, içinde kimsenin olmadığı yeni bir hayat kuracaktım. Zaten havaalanında büyükbabanın adamları tarafından kaçırıldım," dedi ve tekrar yüzüne baktı.

"Senin bu odada olduğunu anladıktan sonra hayatımda kaçırıldığıma sevineceğim aklıma bile gelmezdi inan," dedi ve gülümseyip bakışlarını kahvesine çevirdi.

Tekrar gözlerime bakarak kahveyi masaya koydu ve elimi tuttu.

"Seni seviyorum Selin... Seni hiçbir varlığı sevmeyeceğim kadar çok seviyorum."

Gülümsüyordum. Gözlerimden yaşlar aksa bile deli gibi mutluydum. Olduğum yerden kalktım ve kucağına oturup dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Geri çekildiğimde gözlerime yine o aşk dolu bakışlarını göndererek, "Seni affediyorum," dedi.

Duyduğum cümleyle adeta mutluluktan uçuyordum...

Beni de kendisiyle beraber ayağa kaldırırken, "Gel benimle," diyerek kapıya doğru sürükledi.

"Nereye? Ne yapıyorsun?" dediğimde durdu.

"Buradan çıkıyoruz bebek," deyip bana sımsıkı sarılarak popomu avuçladı.

"En kısa sürede kendimize bir yatak bulmalıyız," diyerek kapıya yöneldi.

Ne yaptığını anlamayan bakışlarla peşinden sürükleniyordum. Elini kapının koluna uzattı ve kapıyı açtı.

Şaşkın bir şekilde bir ona bir de kapıya baktım. "Ne! Nasıl yani? Ne zaman?" dedim hayretle.

Bana gülümseyerek bakarken, "Hep acıkmış... Büyük-baban hiç kilitlememiş," dedi.

"Nasıl yani!" diyerek kapıya, ardından Deniz'in yüzüne baktım. "Hiç kilitlememiş mi?" diye sordum hayretle.

Deniz yüzündeki gülümsemeyle bana bakıyordu. Ve ben olduğum yerde kımıldayamazken, beni kapının dışına sürüklemeye başladı.

Kapıdan çıktığımızda Deniz evi bilmediği için etrafına bakarak evi tanımaya çalışıyordu. Bense silkelenip kendime geldiğim anda elini bırakmadan onu peşimden sürüklemeye başladım.

Hızlı bir şekilde merdivenlerden iniyordum. Arkama baktığımda gülümseyen ve peşimden gelen Deniz'i görüp daha da keyiflendim.

Ona baktığımı görünce, "Hey... Nereye götürüyorsun beni? Yoksa gizli ve yatağı olan bir yere mi?" diye sordugunda son basamağı inip durduk.

Söylediği utanmaz cümlelerini duyan var mı diye etrafına baktım ve kimseyi görmeyince, "Başka bir şey düşünmez misin sen?" diye çıktım tatlı bir şekilde.

"Konu sen olunca evet," dedi çarpık gülümsemesiyle.

Etrafına tekrar baktıktan sonra parmaklarımın ucunda yükseldim ve dudaklarına minicik bir öpücük kondurduktan sonra gülümsedim.

Öpücüğümünden keyiflenmiş bir halde, "Bu kadarıyla yetinemem bebek," dedi ve eliyle belimi kavrayarak beni sertçe kendine bastırdı.

Dudaklarımız derin bir öpüşmeden, hizmetçi kızın öksürüğüyle bölündüğünde, utancımдан ne yapacağımı bilemeyerek panikle Deniz'i itip ondan uzaklaştım. Hizmetçi kız gülümsemesini zorlukla bastırırken, "Selin Hanım, Deniz Bey... Bir şeyler arzu eder misiniz?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ederim. Büyükbabamı göreceğiz," dedim ve itmemle merdivene takılıp sendelediği yerden doğrulmaya çalışan Deniz'e baktım.

Hizmetçi, "Peki efendim," deyip yanımdan ayrılırken Deniz'in elinden tekrar tuttum ve onu peşimden büyükbabamın çalışma odasına sürükledim.

Bu saatlerde orada olmalıydı ve nedense çok heyecanlıydım. Elimi Deniz'in elinden çekerek kapıyı tıkladım.

İçeriden, "Gel," diyen büyükbabamın sesini duyunca birbirimize baktık.

Kapıyı açtım ve ikimiz de odaya yavaşça girerken, büyükbabam başımı gözden geçirdiği dosyadan kaldırıp gülümseyerek, "Hoş geldiniz çocuklar. Oturun," dedi ve oturmamız için masasının önündeki koltukları gösterdi. Kendisi de koltuğuna yaşlandı.

Ne söyleyeceğimi, konuşmaya nereden başlayacağımı bilmiyordum. Deniz'den de ses çıkmadığına göre o da benimle aynı durumda olmalıydı.

Bir bana bir de Deniz'e gülümseyerek bakan büyükbabam, konuşmaya başlayarak hepimizi bu işkenceden kurtardı.

"Nasılsınız bakalım? Neyse cevap vermenize gerek yok. Gözlerinizdeki ışığı görebiliyorum," derken hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu.

Sanki bizi kaçırmayan ve o odaya sokmayan biri gibi. Direkt konuya girerek, "Büyükbaba kapı hep açık mıydı?" diye sordum.

Muzip bir şekilde kahkaha attıktan sonra, "Tabii açıktı. Sizin o odadan çıkmak istemeyeceğinizi biliyordum. Olmak istediğiniz yerdeydiniz çünkü. Kapıyı kontrol etme-

diniz bile. İkiniz de birbirinizi o kadar çok seviyorsunuz ki, birbirinizi gördüğünüz anda başka hiçbir şeye odaklanamıyor ve şaşkm ördek yavruları gibi oluyorsunuz,” diyerek bir bana bir de Deniz’e baktı keyifle.

Büyükbaba hayretle gülümseyip, bakışlarımı yerinde kıpırdanan Deniz’e çevirdim. Bir şey sormak istediğı her halinden belliydi.

Kırk Dördüncü Bölüm

Büyükbabanın ikimizi de ne kadar iyi tanıdığını bize oynadığı oyundan ve anlattıklarından anlasam da, aklımda hâlâ odada kamera olup olmadığı takılıydı. Ancak hiçbirimizi utandırmadan nasıl söyleyebileceğimi düşünüyordum. Konuyu acarsam, Selin utanmakla kalmayıp kıpkırmızı bir suratla yerin dibine girmek isteyecekti, emin dim. Ama sormak zorundaydım. Eğer kamera varsa gece büyükbaba uyuduğuna göre kim tarafından izleniyorduk? Açıkçası sormaktaki tek amacım bizi izleyen kişiyi iyi bir şekilde benzetmekti. Selin'i çamaşırlarıyla belki de çıplak haliyle gören her erkeği öldürebilirdim.

Selin'in bana bakışına karşılık vermeden, "Büyükbaba... Odada kamera olup olmadığını sorabilir miyim?" diye sordum ciddi bir yüz ifadesiyle.

Yüz ifademi ancak bu kadar yumuşatabilmiştim. Aksi halde gözlerimden ateş bile çıkarabilecek durumdaydım.

Ona bakmasam da, Selin'in şu an utanç içinde olduğunu görebiliyordum adeta.

Büyükbaba hafif bir tebessümle, gayet sakin bir şekilde, "Evet, var oğlum. Televizyona bağlı bir kamera var," dedi.

Selin'le birbirimize baktık. Yüz ifademiz değişince, "Endişelenmeyin çocuklar. Romantik anlarınızı görmedim," dedi yine küçük bir kahkaha atarak ve devam etti.

"Bir büyükbaba olarak torunumu âşık ve sağlıklı bir genç adamla görmek istememem normal sanırım. Sadece arada bir vakti kalınca sizi izleyen hizmetçi Esra'ya birkaç talimat vermiştim. Sakıncalı durumlarda sizi uyarıcı nitelikte videomu yayınlamasını ya da onun gibi bir şeyler yapmasını falan istemiştim," dedi elini sallayarak.

Selin'le tekrar birbirimize baktığımızda rahatladığımı-

zın ikimizin de gözlerinden anlaşıldığına şüphe yoktu. Selin, büyükbabaya dönünce ben de döndüm.

"Şey... Biz sanmıştık ki büyükbaba sen ya da korumalar," derken büyükbaba Selin'in sözünü keserek yarı ciddi bir tonda, "Tabii, hayır kızım! O bir avuç hormonlu korumaya torunumu izleteceğimi düşünmüş olamazsın!" dedi ve tekrar arkasına yaslanırken, "Eee... Barıştığınıza göre şimdi ne yapmayı planlıyorsunuz?" dedi ve ellerini birbirine kenetleyerek parmaklarını oynatmaya başladı.

Selin'e baktım sonra da önüme. Ben önüme bakınca Selin'in de bana baktığını ve bir yanıt beklediğini anlayarak konuşmaya başladım. Bakışlarımı önümde duran sehpa kilitledim.

"Açıkçası ben..." dedim ve başımı kaldırarak devam ettim.

"Buradan kurtulmak için Selin'le barışmış rolü yapıyordum. Yani ne sizi ne de Selin'i affetmedim," dedim ses tonumu kararlı çıkarmaya çalışarak.

İkisi de yüzüme şok olmuş bir ifadeyle bakıyorlardı. Selin'e baktım. Yerinde doğrulmuş, hayal kırıklığı ve şaşkınlıkla, gözleri dolmuş ağlamaklı bir şekilde gözlerime bakıyordu. Büyükbaba daha erken kendine gelerek, ayağa kalkıp masaya vurdu.

"Ne saçmalıyorsun sen! Seni serseri!" diyebilirdi sadece.

Bir an büyükbabaya baksam da, asıl bakmak istediğim yere tekrar baktım. Selin'in gözlerine...

Yüz ifadesi değişmeden gözyaşları yanağından süzülürken, "Bu... Gerçekten doğru değil, değil mi Deniz?"

Cevap bekleyen bakışlarına sadece bakmakla karşılık verdim. Benden ses çıkmayınca, "Ben... Peki," dedi ve başını iki yana sallayarak oturduğu sandalyeden beceriksiz bir şekilde kalkıp odadan çıktı.

Büyükbaba, "Selin!" diye bağırdıktan sonra bir hışımla yanıma geldi ve tişörtümden sıkıca tutup "Seni öldürmeden defol git buradan!" dedikten sonra tişörtüm bırakıp Selin'in peşinden gitti.

Bir süre oturduktan sonra yavaşça oturduğum koltuktan kalktım ve odadan çıktım.

Ağlama seslerini takip ederek yine ağır adımlarla üst kata çıktım. Sesler gittikçe yaklaşırken Selin, "İnanamıyorum! Bunu bana nasıl yapabildi! Hem de tüm kalbimle beni affetmesi için her şeyi yapmışken! Ama hayır! Artık onun yüzünü bile görmek istemiyorum! Onu öldüreceğim lanet herif! Pis sarı kafalı öküz!" diye bağıyordu.

Ah Tanrım... Beni eline geçirirse gerçekten öldürebilirdi. Bulundukları odanın kapısında durmuş, içeriden gelen sesleri dinlerken, büyükbaba sakın ama üzgün bir tonda, "Bebeğim güzel kızım... Lütfen sakın ol," diyerek kadını yatıştırmaya çalışıyordu.

Bu kadarının yeterli olduğuna karar verince, odanın kapısını hızla açtım ve Selin'in,

"Defol buradan adi herif!" diye bağırmasına tepki vermeyerek, belinden tuttuğum gibi kaldırıp omzuma aldım ve Selin'in sırtına vurmasına aldırmadan büyükbabaya, "Seni ararız büyükbaba," dedim göz kırparak. Odadan Selin omzumda çıkarken, büyükbabanın kahkahasıyla karışık söylediklerini duydum.

"Gerek yok keyfinize bakın! Arabamı alabilirsin!"

Selin ise merdivenlerden inerken de evden çıktığımda da hiçbir şeyin farkında olmadan hâlâ bana bağırıp küfrediyordu.

Kulaklarıma inanamıyordum. Benim ona teklif ettiğim oyunu mu oynamıştı! Her şey dört dörtlüktü, muhteşemdi.

Neden?

Beni asla affetmeyeceğini bilmeliydim. Hangi insan kendini düğününde bırakıp giden birini affedebilir ki? Haklıydı.

Ağlamamı durduramıyordum. Hem sinirden hem de üzüntüden...

“Alçak herif...” diye tonlarca küfrediyordum ona, beni sakinleştirmek için yanıma gelen büyükbaba aldırmadan. Son oyunu Deniz oynamıştı. Ve artık bitmişti.

Deniz’in söyledikleriyle şok olmuştum. Ben her şeyi tam düzelttiğimi sanırken, o bize buradan kurtulmak için oyun oynadığını söylüyordu. Bu yaşlılıkla onu dövmeyeceğimi bilsem de, sağlam bir dayağı hak ediyordu.

Selin... Ah yavrum...

Odadan çıkarken ağlıyordu... Peşinden gidip, ona sarılıp, onu teselli etmek istiyordum.

Deniz’in yakasına yapışıp, bu evden defolmasını söyledim ve kızımın yanına gittim.

Bebeğim benim... Nasıl da ağlıyordu... Hem kızgın hem de üzgün gözyaşlarıyla, bağırarak söyleniyordu Deniz’e.

Deniz için de affetmek zordu, biliyordum. Selin’in yaptığı gerçekten kötüydü... Hem de çok...

Deniz’in perişan halini bildiğim için ona da kızamıyordum. Aslında kendime kızmalıyım. Her şeyi başlatan bu yaşlı bunağa...

Aniden kapının açılmasıyla Deniz içeriye girdi ve Selin’in karşı çıkmalarına ve küfürlerine aldırmadan kolayca onu omzuna alarak, bana dönüp,

“Seni ararız büyükbaba,” dediğinde, ne yaptığımı anlamıştım.

Bu adam... Bu lanet olasıca adam... Tam torunuma layık biriydi.

Ah... Sanırım bu kadar entrikaya kalbim dayanamayacaktı. Ama nihayet huzurla gülümsedim... Telefonumu alıp şoföre arabanın anahtarlarını Deniz’e vermesini söyledim.

DENİZ

Görevlinin attığı anahtarı yakalayıp, omzumda Selin'le arabanın yanına geldim. Bağrısları, küfürleri, sert yumrukları... Hiçbiri umurumda değildi. Sonunda kadınıma kavuşmuştum. İçimde zerre kadar kalmayan nefretimle, sadece kalbimdeki sonsuz sevgimle...

Arabanın kapısını açtım ve Selin'i zorlukla arabaya bindirip, kapıyı kapattım. Şoför koltuğuna geçince ona baktım. Kollarını göğsünde birleştirmiş, sinirden köpürür vaziyette karşıya bakıyordu. Gülümsememi bastırarak arabayı çalıştırdım ve gaza basarak hızla villanın olduğu bahçeden çıkıp anayola vardım. Arada bir Selin'e bakıyordum ruh halini anlayabilmek için. Oradan ikimizi de kurtarmak ve bu bahaneyle son bir intikam için oyun oynadığımı anlamış mıydı? Tekrar ona bakınca,

"Ne bakıyorsun? Sür şu lanet arabayı her nereye gidiyorsak!" diye kızdı yüzüme bakmadan.

Küçük bir kahkaha atınca yüzüme baktı ve gülmesine engel olmaya çalışarak,

"Sen... Sen tam bir... Pisliksin! Senden nefret ediyorum!" dedi ve yerinde kıpırdanarak arabanın camından bakmaya başladı.

Sesindeki keyfi yakalayabilmiştim.

"Daha sert bir şeyler bekliyordum," dedim ve yüzüne pis pis sırtarak bakıp tekrar dikkatimi yola verdim.

Tekrar bana döndü,

"Sana daha sert bir şeyler vereceğim merak etme! Amacın neydi söyler misin? İntikam mı? Beni üzme mi?" dedi sinirle.

"Eğer bunlarsa, başardın! Şimdi beni indir su arabadan!" diye devam etse de, söylemek istediklerinin bunlar olmadığını biliyordum.

Sesini sert çıkarmaya çalışsa da, sesi eskisine nazaran

daha yumuşak geliyordu. Arabayı yol kenarına çektim. Kollarımı uzatarak,

“Gel buraya,” dedim ve tereddüt edince uzandım. İki elimle belinden tutup, bana yalandan karşı çıkmalarına aldırmadan onu kucağıma oturttum. Ellerimle saçlarını arkaya attıktan sonra basının iki yanından tutup, yanağında hâlâ kurumamış olan gözyaşını öptüm.

Bakışları bir kedininki kadar masumlaşmıştı. Merakla yüzüme bakıyor ve konuşmamı bekliyordu. Gülümseyerek gözlerine baktım.

“Seni seviyorum,” dedikten sonra dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. Dudaklarımız ayrılınca, “Ben de seni seviyorum,” dedi sessizce.

Ellerimi beline indirdim ve konuşmaya başlamadan önce yavaşça kendime biraz daha yaklaştırdım.

“Artık oyun yok... Nefret yok... Sıfırdan başlayalım,” dedim ve tekrar dudaklarını öptükten sonra devam ettim.

“Açıkçası az önceki bir intikam değildi. Sadece beni terk ettiğinde nasıl hissettiğimi anlayabilmen içindi. Zaten çok da abartmadım,” dedim gözlerimi kısarak başımı yana eğdim ve devam ettim.

“Başka şekilde sıfırdan başlayamazdım. Tıpkı senin gibi... Sadece bu küçük oyun bile kalan azıcık kırgınlığımı da alıp götürmeye yetti,” dedim gözlerine bakarken.

Bakışlarını göğsüme indirdikten sonra, “Anlıyorum... Benim gibi...” dedi yine sessizce.

Çenesinden tutup başını kaldırdım ve gözlerime bakması için bakışlarını yüzümle takip ettim. Nihayet bana bakmasını sağlayabildiğimde, “Geçti artık bebeğim. Ben yaptığımız her şeyi, birbirimizi kırdığımız her anı unutmaya hazırım. Eğer sen de hazırsan, kendimize yeni bir hayat kuralım,” dedim.

Kocaman ela gözleri ışıldayarak gözlerime bakmaya devam etti ve gülümseyerek, “Seninle her şeye hazırım,” deyip kollarını sıkıca boynuma doladı.

Bir süre o şekilde kaldık. Birbirimizin kokusunu doyasıya içimize çekerek...

"Benim ufaklık eşofmanımı zorlamadan önce üzerimden kalksan iyi olacak," dedim ve onu kucağımdan indirerek yerine geçmesine yardım ettim.

Arabayı tekrar çalıştırmadan önce, "Ah... Bir de büyük-babanın masasının üzerindeki dosyaların içeriğini gördün mü?" diye sordum.

"Hayır... Açıkçası o an öyle bir ruh hali içerisinde değildim," dedi gülümseyerek ve merakla nedir dercesine bana bakmaya devam etti.

Güldüm ve başımı koltuğun başlığına yaslayarak, "Düğün planımızı yapıyordu," dedim ve Selin'in şaşkın bakışlarına aldırmadan koltukta doğrulup arabayı çalıştırdım.

Sonunda söylediğimi idrak edebildiğinde, "Ne!" diye bağırdı.

Küçük bir kahkaha atarak, başımı iki yana sallarken, "Çok inatçı bir büyükbaban var. Ama artık onun planlarına ihtiyacımız yok. Bu da az önce evde oynadığım oyunun ikinci sebebiydi. Oradan kurtulmak ve kendi planlarımı yapmak," dedim ve yine Selin'in şaşkın bakışlarını yüzümde hissederken, ona dönüp,

"Nereye gidiyoruz bebek?" diye sordum keyifle.

Kendi kendime gülümseyerek, "Nereye mi gidiyoruz?" diye sorusunu yineledim.

Daha az önce bana söylediklerini sindirememiştim bile. Her şey o kadar hızlı oluvermişti ki... Nereye gideceğimiz konusunda hiçbir fikrim yoktu. Şu an nereye isterse oraya hiç düşünmeden giderdim. Yeter ki onunla olsun...

"İstersen ben karar verebilirim," deyince bakışlarımı ona çevirdim.

O da hem arabayı kullanıp hem de bana bakarak, "Hem de büyük bir zevkle," dedi ve göz kırıp yüzündeki kocaman aptal sırtışıla bakışlarını yola çevirdi.

Gözlerimi devirdim. "Dur tahmin edeyim... Yatağı olan bir yere mi?" dedim sırtarak.

Kahkaha attıktan sonra, "Pekâlâ, hadi söyle nereye gidelim?" dedi ve önce yüzüme sonra yola bakmaya devam etti.

Üzerime baktım, sonra da Deniz'in üzerine. Eşofmanlarla çıkmıştık ve bu son model arabanın içinde oldukça garip görünüyorduk. Deniz'e baktım ve üzerimizdeki kıyafetleri göstererek, "Üzerimizi değiştirsek iyi olacak," dedim.

Üzerimdekilere baktı ve sonra kendi kıyafetlerine. Başını sallayarak, "Haklısın. Alışveriş yapmamız gerek," dedi.

"Alışverişe gerek yok ki evine gidelim. Orada benim de kıyafetlerim var. Giyinir sonra biraz dinlenir ve bir şeyler yemek için dışarı çıkarız," dedim uygun bir plan olduğunu düşünerek. Yüzüme bakmadan, "O ev artık benim değil," dedi.

Şaşırarak, "Nasıl yani? Sattın mı?" diye sordum.

Gözlerime baktı. "İçinde seninle hayaller kurduğum sonra da tüm hayallerimin mahvolduğu bir eve bir daha gitmek istemedim," dedi ve küçük bir tebessüm ettikten sonra tekrar yola baktı. Söyledikleriyle keyfim kaçmıştı. Ona büyük zararlar vermiştim. Bunu şimdi anlıyordum. Nefretim, kızgınlığım geçtiği zaman idrak edebiliyordum.

Ben sessizce arabanın camından bakıp bunları düşünürken, "Alex'e bıraktım evi. Hak ediyordu. Satmamın bir anlamı yoktu Alex'e vererek daha hayırlı bir iş olacağını düşündüm," dediğinde yüzüne hayranlıkla baktım.

Benim Deniz'im gerçekten iyi bir adamdı. Mükemmeldi...

Gülümseyerek, "İyi yapmışsın hayatım," dedim ve tekrar camdan bakmaya başladım.

"Duyamadım," deyince aynı anda birbirimize baktık.

Muzip bir şekilde sırtıp, "Tekrar söyle," dedi.

Anlamama rağmen anlamamış gibi yaparak, "İyi yaptığını söyledim," dedim.

Gözlerini devirdi. "Hımmm... Söylememekte ısrar ediyorsun ha?" deyince gülümsedim.

Kaşlarımı kaldırarak, "Neyi?" diye sordum.

Hâlâ anlamazlıktan geliyordum. 'Hayatım' kelimesi istem dışı ağzımdan çok normal bir şeymiş gibi kaçmıştı.

Arabayı aniden durdurdu. Bana döndü. "Hadi, tekrar söyle," dedi sakın ama kaşıyla beraber dudağının tek kenarı kalkmış bir şekilde.

Kollarımı göğsümde birleştirdim ve kapıya doğru biraz daha dönerek, "Söylemem," dedim inatla.

Kolumdan tutup beni kendi tarafına doğru çevirdi. Ona doğru dönmüş ve koltuğun başlığına başımı yaslamıştım. O da bana dönük ancak gayet dik duruyordu.

"Söylemezsen bu ıssız yolda sonuçlarına katlanırsın," dedi tehdit eder gibi.

Aynı zamanda yüzünde yine onu çok seksi gösteren o meydan okuma gülümsemesi vardı.

"Ne yapacaksın? Otostop çeken insanları arabasına alıp, işkenceyle öldüren ya da böbreklerini çalan seri katiller gibi beni öldürecek misin?" dedim ve bir kahkaha atarak, elimle yolu gösterdim.

"Hadi sür devam et," dedim onu daha da sınır ettiğimi bilerek.

Hareket etmeyip hâlâ bana baktığını anlayınca, bakışlarımı ona çevirdim. Piç bir şekilde hafif gülümseyerek dudağını ısırdı ve dönüp arabayı çalıştırırken, "Söyleteceğim," dedi.

Aklım dişlerinin arasındaki biçimli dudaklarında kalmıştı. Biraz ilerledikten sonra yolun sağından ormana doğru piknik alanlarından birine girdi.

"Ne yapıyorsun? Neden buraya girdik?" diye sordum merakla etrafıma bakarken.

Soruma cevap vermeden arabayı durdurarak, kendi kendine konuştu.

"Burası iyi," dediğinde ağaçlarla kaplı orman gibi bir yerdeydik.

“Ne için burası iyi,” diye sordum merakla.

Bana baktı ve kötü adamlar gibi sinsi bir şekilde güler-
rek, “Seni öldürmek için,” dedi ve bir düğmeye bastı.

Bastığı anda oturduğum koltuğun arkası geriye yatarak
dümdüz oldu. Bu ani hareketiyle küçük bir çığlık atıp, ye-
rimde doğrulmaya çalışırken, tek eliyle karnımdan tutup
kalkmamı engelledi. Elini itmeye çalışırken, “Ne yapıyor-
sun? Düzelt şu koltuğu!” diye söyledim sert olmaya çalışa-
rak. Karnımdaki eli dikkatimi dağıtıyordu.

Koltuğundan kalkıp üzerime eğilirken, “Böbreklerini
istemiyorum,” dedi ve dirseğini başımın yanına koydu.
Diğer eliyle saçlarımı okşarken gözlerimin içine bakarak
devam etti. “Her şeyini istiyorum,” dedi ve eliyle yanağı-
mı okşarken, dudakları yanağımda geziniyordu.

Tam olarak üzerimde değildi. Vücudunun yarısı uzan-
dığımız koltukla kapı arasında yan duruyordu. Ağırlığını
çok hissetmiyordum. Ama o tanıdık sertliği hissetmemem
mümkün değildi.

Heyecanlanmıştım. Vücudum alevler içindeydi. Anın-
da beni bu havaya nasıl sokabiliyordu? Eliyle boynumu
kavradı. Kulağıma, “Seni öldüreceğim,” diye fısıldadı.

Nefesini ve dudaklarını kulağımda hissedince ürper-
dim. Boğuk sesi ise içimde bir şeyleri çoktan harekete ge-
çirmişti bile. Boynumdaki elini biraz daha aşağı indirirken,

“Seni defalarca öldüreceğim,” dedi ve elini göğsümün
üzerinden geçirerek tişörtümün altından karnımı okşama-
ya başladı.

Üzerime biraz daha eğilerek gözlerimin tam içine bak-
tı. Dudağımanın kenarına küçük bir öpücük kondurup “Dur
desende durmayacağım,” dedi ve eli daha yukarı çıkarken
dudaklarını dudaklarıma bastırıp, yumuşak ama hızlı bir
şekilde öpmeye başladı.

Sözleri ve boğuk sesiyle beni baştan çıkarmıştı işte.
Öpüşmemize tişörtünü çıkarmak için ara verdi ve tekrar
dudaklarıma yöneldi. Tanrım... Çıplak tenine dokunmak

ve bundan ölesiye zevk almak... Ben onun tenine dokunarak bu şekilde olabiliyorsam, peki ya o?

Onu üzerimden ittim ve sorgulayan şaşkın bakışlarına aldırmadan üzerimdeki tişörtü çıkardım. Ardından sutyenimin kopçasını da açıktan sonra sutyeni üzerimden çıkarmadan ona baktım. Nefes nefese dudağının tek kenarı havaya kalkmış bana hayranlıkla bakıyordu. Tıpkı benim ona baktığım gibi.

“Çok güzelsin,” diye fısıldadı vücudumu izlerken.

Ona doğru atıldım. Kucağına oturmak istediğimi anlaması saniye bile almamıştı. Pozisyonunu kucağına oturmağım şekilde ayarladı ve beni kucağına alarak, sutyeni çıkarıp bakmadan bana sarıldı. Sarılır sarılmaz hafifçe inledi. Ben de öyle. Gözlerimi kapattım ve ellerimi sırtında gezdirerek, onu daha çok hissetmeye çalıştım.

Kırk Beşinci Bölüm

Bu nasıl bir histi? Vücuduna bağımlıydım. Göğsüme değen göğüsleri... Sırtımda gezinen ve her geçtiği yerde yangına sebep olan yumuşacık elleri... Bacaklarının arasındaki sıcaklık...

Geri çekildim. İki elim de sırtımdayken bir tanesini ensesine diğerini beline, kalçasının üzerine yerleştirdim. Onu kendime daha çok bastırduğымda kalçasını hareket ettirdi. Bu beni daha da delirtirken, artık gerçek bir kadın olmaya başladığını vücudundan ve vücudunun hareketlerinden anlayabiliyordum. Yüzüne baktım. Gözleri kapalı ve kendini bana bırakmış kadını vardı karşımda. Dudaklarını hafifçe öptüğümde gözlerini açtı ve dudaklarımız ayrıldığında,

“Ben de seni öldürmek istiyorum,” diye fısıldadı muzip bir şekilde gülümseyerek.

“Cesedimi parçalara bile ayırabilirsin,” dedim ve ben de gülümsedim.

Dudaklarını dudaklarıma bastırınca daha derin öpmeye başladık. Ellerimle sırtını, belini, bacaklarını okşuyordum. İnemeleri artınca, elimi şortunun içine soküp kalçasını avuçladım ve kendime bastırdım. O da kalçasını hareket ettirerek bana sürtünüyor ve içine girme isteğini daha da arttırıyordu. Dudaklarımı dudaklarından ayırıp boynunu öpmeye başladım ve sırtındaki elimi göğsüne kaydırıp okşarken baygın gözlerine baktım. Nefes nefese sesimi zor çıkararak, “Tekrar söyle... lütfen,” diye fısıldadım.

Gözlerime baktı ve dudaklarıma minik bir öpücük kondurduktan sonra, “Hayatım,” dedi.

Keyifle gülümsedim. Tekrar dudaklarımı öptü ve geri çekildi. Bu kez de, “Erkeğim,” dedi.

Bu hayatımda duyduğum en güzel kelimeydi...

"Kadınım," diye fısıldadım ve dudaklarını büyük bir açlıkla öpmeye başladım.

Aynı zamanda tahrik olmuş sesi kulaklarımda yankılanıyordu.

Erkeğim... Erkeğim...

Geri çekildim ve tekrar onu öpeceğim sırada beni durdurdu. Kollarını sırtımdan çekip göğsünü saklarken, bacaklarını iki yanımdan geri çekerek arka koltuğa kaydı ve şaşkın bakışlarım karşısında bana arkasını dönerek sırtını takıp tişörtünü giydi. Beni o azgın halimle o şekilde bıraktı.

"Bunu yapmayacaksın değil mi?" diye sordum öfkeli bir şekilde yerimde dururken.

"Yapacağım... Hatta yaptım bile," dedi ve kalçasını inadına kıvrarak aşağıya inip arabanın etrafından dolaştı ve on koltuğun kapısını açtı.

"İn hadi, kendi koltuğuna geç," derken olduğum yerden kıpırdamadan eşofmanımın içinde duran kocaman şeyi göstererek, "Görebiliyor musun?" diye sordum kaşlarını çatarak.

Önce eşofmanıma sonra da yüzüme baktı. "Görmemek mümkün mü?" diye söyledi.

"Yapma Selin... Gerçekten iyi değilim ve bu işi bitirmezsek ciddi acı çekeceğim," dedim.

"Evde bana oyun oynayarak beni ağlatmana say Deniz Bey," dedi ve muzip bir şekilde gülümseyerek arabadan inmemi bekledi.

Yüzüne hayretle baktıktan sonra pes ederek başımı iki yana salladım. "Pekâlâ, intikam ha!" dedim eşofmanımı düzeltirken. Aynı zamanda içimden söyleniyordum.

'O sana direnebiliyorsa, sen de ona direnebilirsin Deniz öyle değil mi?'

Su bulma umuduyla torpidoyu açtım. Bulduğum suyu ve tişörtümü alıp, gözlerimi gözlerinden almadan araba-

dan indim. Tek elimle omuzundan itip onu arabaya yasladım. Zafer kazanmış bakışlarma sinirlenerek yüzüne yaklaştım ve tüm vücudumu ona yaslarken,

“Daha bitmedi,” deyip geri çekildim.

Bakışlarını üzerimde hissederken, hızla tişörtümü giydim ve suyu başımdan aşağıya su bitene kadar boşalttım. Kendime gelmemi biraz olsun sağlamıştı. Tekrar ona baktığımda ıslak tişörtün yapıştığı vücuduma bakıp, dudağımı ısıırıyordu. Su şişesini kenara fırlatırken, “Neden yaptığını biliyorum. Bana bakarken bile tahrik olurken, kendi oyununa nasıl dayanacağını çok merak ediyorum,” dedim ve şoför koltuğuna geçip kapıyı kapattım.

Onun koltuğunu da düzelttikten sonra o da oturunca arabayı çalıştırdım. İkimizden de tek kelime çıkmazken, ben hâlâ nefesimi düzenleyip sakinleşmeye çalışıyordum. Ona baktığımdaysa az önceki sevişmemizden hâlâ ellerinin titrediğini görerek biraz da olsa keyiflendim. Anayola çıktığımda ise sesiyle ona baktım.

“Miami’ye gidelim.”

Neredeyse bir saattir göğsümde uyuyan erkeğimi seyrediyordum. Sanırım sonunda tam bir çift olmuştuk. Onunla her şey öyle mükemmeldi ki... Rüyada gibiyim demek bile hafif kalıyordu. Hayatımın sonuna dek bu adamla yaşamak istiyordum. Bundan sonra onun olmadığı bir hayatı düşünemiyordum bile.

Evlilik?

Tekrar benimle evlenir miydi? Sanmıyordum.

Ah Tanrım... Bu adamın karısı olmak istiyordum. O da kocam olmalıydı. Benim erkeğim olmalıydı. Eline baktım. Sonra da boş olan onun parmağına ve kendi parmağıma. İçimde onunla evlilik yüzüklerimizi takma isteğim çığ gibi büyüyordu. Ama ona bunu söyleyemezdim. Ne böyle bir şey istemeye ne de söylemeye hakkım yoktu. Tekrar eli-

mi tutan eline baktım. Uyurken bile elimi tutuyordu. Mışıl mışıl uyuyan prensim... Bedenim yavaş yavaş uykuya yenik düşerken bir yanımda mutlu ve huzurlu diğer yanımda ise buruktu.

Terlemenin verdiği ıslaklıktan rahatsız olarak gözlerimi açtım. Üzerimde Deniz'in ağırlığı yoktu. Yatakta hafifçe doğrularak etrafıma baktım. Dünkü sevişmemizden sonra her yerim ağrıyordu.

Gülümsedim. Ağrılarım bile hoşuma gidiyordu. Yataktan kalktım ve üzerime sabahlığımı geçirirken dün gece içinde olduğumuz jakuziye baktım. Yanaklarımın yandığını hissediyordum.

Odadan çıktım ve salona geldim. Yok.

Mutfığa girdim. Yok.

Havuza baktım. Yok.

Tekrar içeri girerken Deniz'in nerede olabileceğini düşünüyordum. Buraya geldiğimizden beri tek bir gün bile beni evde bırakıp dışarı çıkmamıştı.

Odamıza girip banyonun suyunu açarken kahvaltı için bir şeyler almaya gitmiş olabilir diye düşünerek içimi rahatlattım ve ılık suyun altına girdim. Çıktığımda hâlâ gelmemişti. Kurulanıp üzerime bir şeyler geçirdikten sonra komodinin üzerindeki telefonuma uzandım. Çalıyor ama açmıyordu. Telefonu düşünceli bir şekilde tekrar komodinin üzerine koyarken, merak etmeye başlamıştım bile. Odadan meraklı ve sınırlı bir şekilde çıkarken, o da dışarıdan eve giriyordu. Hızlıca yanına giderek,

"Neredeydin? Merak ettim. İnsan bir not bırakır. Telefonunu neden açmıyorsun?" diye sözlerimi sıraladım.

Yüzüme baktı. "Birkaç işim vardı bebeğim merak etme. Telefonu duymadım," derken tişörtünü çıkararak yatak odamıza geçti.

Peşinden gidiyordum. Hâlâ bana nereye gittiğini söylememiştii.

Hızlı bir şekilde önüne geçtim ve onu durdurarak, "Nereye gittiğini söylemedin," dedim hesap sorar bir şekilde.

Yüzüme baktı. "Gerçekten kendimi berbat hissediyorum. Dışarısı çok sıcaktı. Duş alıp rahatlamak istiyorum. Hesabımı sonra versem?" diye söyledi ve beni şaşkın bir şekilde olduğum yerde bırakarak banyoya yürüdü.

Neydi şimdi bu? Tuhaf görünüyordu ve bu beni nereye gittiği konusunda daha da meraklandırıyordu. Hesap vermek ha?

Banyoya doğru dönerek, "Sana hesap sormuyorum!" diye bağırdım.

Sinirlenmişim.

Soğuk su önce vücudumda şok etkisi yapsa da saniyeler sonra alışmışım.

Az önceki halimi düşününce kendime, 'Aptalsın Deniz! Yalan söylemeyi bile beceremiyorsun!' diye söylendim.

Ona yalan söyleyemiyordum. Akıllıydı benim kadım.

Kendi kendimi taklit ederek, 'Dışarısı çok sıcak, duş almak istiyorum. Hesabımı sonra versem...' diye söylendim.

Ah! Sakin ol Deniz. Bu işi kıvıracaksın.

Bornozu üzerime geçirip banyodan çıktım. Kendimi çok daha iyi hissediyordum. Kurulandım ve bornozu üzerimden sıyrıp, üzerime hiçbir şey giymeden, mutfakta olduğunu düşündüğüm kadımın yanına doğru yol aldım. Tahmin ettiğim gibi mutfakta kahvaltı hazırlıyordu. Arkasından sinsice yaklaşarak beline sarıldım. Yerinde sıçrayınca, hafifçe kıkırdarak, "Hadi bir kere de burada yapalım," dedim kulağına eğilirken.

Hızlı bir şekilde bana döndü. "Önce kahvaltı bayım. Hem..." dedi nazlı gülümsemesiyle.

Tatlı gülümsemesine ve konuşmasına dayanamayarak, dudaklarını dudaklarımla susturdum. Ellerimle belinden ve sırtından onu kendime bastırdım. Anında bakışları değişmiş, arzu dolu bakmaya başlamıştı. Dudaklarımı ayırınca gözlerine baktım. Sessizce ve keyifle,

"Dün gece muhteşemdi," deyip yüzünü ellerimin arasına aldım.

Tutkuyla tekrar onu öptükten sonra geri çekildim ve ada şeklinde olan mutfak masasına doğru yürürken, "Ah Tanrım!"

Sesiyle ne olduğunu anlamak için Selin'e baktım.

Tek eliyle gözlerini kapatmış, diğer eli belinde dudağını ısıırıyordu. Ona doğru yaklaşarak, "Ne oldu?" dedim merakla.

Gözlerindeki elinin parmaklarını aralayarak bana baktı.

"Tanrı! Çırılçıplaksın!" dedi ve hemen parmaklarını kapattı.

Ben kahkaha atarken ve yavaş yavaş ona yaklaşırken, "Evet, çok sıcak," dedim kahkahamın arasından.

Ona bayılıyordum. Yine utangaç, panik hallerine bürünmüştü.

"Sıcak olabilir ama en azından bir külot giyebilirsin Bay Çıplak," derken elimi tekrar beline dolayarak, diğer elimle gözlerindeki elini aldım ve aşağıya indirirken hızla elini elimden kurtardı.

"Ne yapıyorsun?" diye şaşkın bir şekilde söylenirken yine bir kahkaha attım,

"Bebeğim..." diyerek yanağına küçük bir öpücük kondurup, kulağına eğilerek sözlerime devam ettim.

"Bu çıplak vücut dün gece senin çıplak vücudunla..." derken eliyle ağzımı kapattı.

"Çok eğleniyorsun değil mi?" diye sordu gözlerini kısararak.

Dudaklarımı elinden kurtararak, elini öptüm ve başımı iki yana sallayıp muzip bir şekilde,

"Tahmin bile edemezsin," dedim gülümseyerek.

"Pislik!" dedi ve beni iterek arkasını dönüp kahvaltıyı hazırlamaya devam etti.

"Alışsan iyi olur rahibe. Çünkü bundan böyle haftanın bir gününü çıplaklık günü ilan ediyorum," dedim keyifle ve tepkisini bekledim.

Bana dönüp aşağıya hiç bakmadan, "Ne demek oluyor bu? Hayır, asla !" diye söyledi kızgın ve şaşkın bir şekilde.

Ona daha fazla işkence etmeden, yüzümde gülümsemeyle odaya geçip külotumu giydim ve tekrar mutfağa gelip kahvaltı için ona yardım etmeye başladım. Yan gözlerle beni süzerken, "Böyle daha iyi ama hâlâ dikkatimi dağıtıyorsun," dedi gülümseyerek hazırladığı kahvaltılıkaları masaya koydu.

Ben de yanına gidip elimdekileri masaya bırakırken, "Daha çok dağıtabilirim," deyip poposuna bir şaplak attım.

Küçük bir çığlık attı. "Acıttı," dedi poposunu ovalayarak.

Elini çektim. "Bırak ben yapayım bebeğim," dedim ve elimi kalçasına götürürken masanın diğer tarafına kaçtı.

Olduğum yerde kaldım. Ben sinsice ona bakarken, ne yapacağımı anlamış bir şekilde gözlerini açtı ve o da gülümseyerek başını iki yana sallamaya başladı. Parmağını ikaz eder gibi bana yöneltirken,

"Hayır!" dedi ve kaçmaya başladı.

Peşinden sakın seri katiller gibi hızlı yürüyerek, "Böyle kaçmanın beni daha çok tahrik ettiğini şu ana kadar anlamış olman gerekiyordu güzel kurbanım," dedim ve o telaşlanıp daha da hızlanarak havuza doğru kaçarken ben de ardından koşmaya başladım. Yavaşladı ve arkasını dönüp bana baktı. Yüzünde heyecanlı gülümsemesiyle havuzun kenarında yürümeye başladı.

"Gelme," dedi kıkırdayarak.

"Kaçma," dedim ben de tehditkâr.

"Bir şey yapmayacağına söz ver," dedi çocukça hâlâ havuzun kenarında yürürken.

Ben de hâlâ onun peşinden yavaşça yürüyordum.

"Yapmayacağım gel buraya," dedim sesimin ikna edici çıkmasını umarak.

"Bu bir söz değil," dedi ve havuzun etrafındaki turu bittikten sonra arkasına, evin içine doğru baktı. Ve hemen ardından tekrar bakışlarını bana çevirdi. Olduğum yerde durdum. O da durdu. Ben durunca onun da duracağını biliyordum. Bu psikolojik bir şeydi.

Aramızdaki mesafeye baktım. Ne kadar hızlı koşarsam onu yakalayabileceğimi hesapladım. Yeterince hızlı olamazsam odalardan birine kaçıp kapıyı kilitleyebilirdi. Hem neden kapılarımızda kilit vardı ki? Yaramaz kızımı yakalar yakalamaz ilk işim tüm kilitleri atmak olacaktı.

"Bir şey yapmayacağına söz ver hadi," diye yineledi masumca.

Başımı yana eğdim. "Veremem çünkü yapacağım," dedim ve hızla koşmaya başladım. Aynı şekilde çığlık atarak o da hızla koşmaya başlayıp eve girdi.

Tam tahmin ettiğim gibi onu salonda yakaladım. Ama biraz sert olmuştu. İkimiz de salonun ortasında yerdeydik.

"Normal bir çift olabildiğimizi sanmıştım," dedi acı içinde.

Sesi kötü çıkınca endişeyle yüzüne baktım.

"İyi misin bebeğim? Bir şey oldu mu? Neren acıyor?" diye sözlerimi sıralarken üzerinden kalktım ve ona doğru eğilerek kollarını bacaklarını kontrol etmeye başladım.

Kahkahasıyla tekrar yüzüne baktığımda yerinde doğrularak, "Seni seviyorum hayatım ama bu şimdi yapacağım şeyi engellemiyor," dedi ve dirseğini karnıma geçirdi.

Tam mideme vurduğu için nefes almakta zorluk çeksem de bir yandan da hâlâ ona bakıyordum. Yavaşça ayağa kalkarak, "Ölmeyeceğim merak etme, bacağımı incittin ama ödeştik," dedi ve topallayarak mutfak sandalyesine oturup muzaffer bir edayla bana baktı.

Nefesim biraz düzelince ben de ayağa kalktım.

“Çok sertti,” dedim tek kasımı kaldırıp gülümserken ve ona yaklaşıırken ekledim.

“Mideme yediğim darbeden sonra gerçekten acıktığımı hissettim,” diyerek kahvaltı masasına oturdum.

Kahvaltımızı sorunsuz bir şekilde yaparken, beynimi kemirip duran soruyu sormamak için kendimi zor tutuyordum. Tam sormak için yüzüne baktığımda o da yüzüme bakıyor ve hemen yüzüme yalancı bir gülümseme yerleştirip tekrar kahvaltıma dönüyordum.

Tanrım! Onun karısı değildim ve hesap soran o kıskanç kadınlar gibi görünmek istemiyordum. Ama sormazsam kendi kendimi yiyip bitirecektim. Yerimde kıpırdandım ve yüzüne bakıp tam soracağım sırada o konuştu.

“Bu sabah bir kaç arkadaşımı görmeye gittim, eskilerden. Biliyorsun buraya seninle tanışmadan önce de geliyordum,” dedi ve gülümseyerek yüzüme baktı.

“Seni uyandırmaya kıyamadım. Aniden aradıkları için de not bırakmayı unutmuşum,” diyerek tek eliyle yemek dolu olan şişkin yanağını sıktı.

Başımı salladım ve içime serin sular akarken çaktırmamak için, “Anlıyorum. Onlarla bir gün tanışmak isterim,” dedim gayet doğal görünmeye çalışarak.

Kahvaltısını bitirip dudaklarını peçeteye silerken başını olumlu anlamda salladı. “Evet, ben de sana evde bir tanışma partisi yapıp yapamayacağımızı soracaktım,” diyerek arkasına yaslanıp cevabımı bekledi.

Heyecanla, “Harika fikir!” diye bağırdım.

Gülümsedi. “O zaman yarına ne dersin bebeğim?” diye sordu.

Yarın!

Yarına yetiştirebilecek miydim?

Panik halimi anlamış olacak ki uzanıp elimi tuttu.

"Kahvaltıdan sonra hazırlıklara başlarız merak etme bebeğim," dedi gülümseyerek.

Sözleri ve gülümsemesi beni yatıştırmıştı. Başımı salladım. "Şey... Ben daha önce hiç parti yapmadım. Aslında hiç arkadaşım da olmadı. Yani nasıl yapılacağını bilmiyorum," dedim utanarak.

Bu kez uzanıp çenemi tuttu ve dudaklarıma kısa ama içten bir öpücük kondurduktan sonra, "Endişelenme. Çok güzel olacak. Eğleneceğiz," dedi gözlerime bakarak.

Rahatlasam da arkadaşlarıyla nasıl sohbet edeceğimi bile bilmiyordum. Daha önce böyle ortamlarım hiç olmamıştı. Ya benden hoşlanmazlarsa? Açıkçası korkuyordum...

Evi beraber birbirimize sataşarak topladıktan sonra üzerimizi değiştirip evden çıktık. Market çok yakın olduğu için arabamızı almamıştık.

Ne alacağımı bilemez halde Deniz'in peşinden gidiyordum. Deniz ise sanki her gün parti veriyormuşçasına kendinden emin bir şekilde market arabasına gerekli olan malzemeleri dolduruyordu. Arada bir keyifle bana bakıp dudaklarıma yumuluyor, ben de utancımın yerin dibine giriyordum.

Sevdiğim adamla beraber alışveriş yapıyorduk; evimize. Tamam. Sadece o yapıyordu ben izliyordum ama yanında durmam da bir nevi destek sayılırdı.

Ah... Ne diyorum ben! Beceriksizsin Selin! Kafanı çalıştır, kışını kaldır ve sen de bir şeyler al. Hemen! Yoksa asla bu adamın karısı olamayacaksın!

Kendime verdiğim gazla Deniz'in yanından geçip, önüme çıkan ilk rafta gördüğüm şişeyi aldım ve ne yaptığımı bilen bir edayla arabaya koydum. Deniz durmuş beni izliyordu.

Sonra biraz daha ilerleyip cipslerin olduğu standı gel-dim ve beş altı tane çeşit çeşit cipsi alıp onları da arabaya

attım. Tekrar başka bir rafa yönelmişken kolumdan tutup beni durduran Deniz'e baktım.

Gülümseyerek gözlerime bakıyordu. Tüm vücudumla ona dönerek, "Ne?" diye sordum.

Kolumu bırakıp arabanın içine eğildi ve aldığım şişeyi eline alarak inceler gibi yaptıktan sonra, "Bebeğim," dedi ve yüzüme bakıp gülümsemesini bastırarak, "Bu vanilyalı alkol şurubuyla bize kokteyl mi yapacaksın?" diye sordu.

"Hii!" diye saçma bir ses çıkarıp elinden şişeyi aldım ve inceledikten sonra kendimi daha da rezil eden şeyi söyledim.

"Aaaa, bu mu?" soruya soruyla karşılık vererek düşünmek için zaman kazandığımı sansam da Deniz'in alaylı bakışlarıyla daha da panikleyip,

"Votka sanmışım," dedim ve şişeyi beceriksizce herhangi bir rafa koydum.

Arkamdan gelen sesle tekrar Deniz'e döndüğümde, bir elinde üç diğer elinde de üç cips paketini sallayarak, "Sadece birkaç kişi bebeğim. Orduyu çağırıyoruz," dedi muzip bir şekilde.

Kollarımı iki yanımda sarkıtırken, "Pekâlâ, ben eve gidiyorum. Sen al. Belli ki bu işte iyi değilim," diye pes ettim ve moralim bozuk bir şekilde çıkışa doğru yürümeye başladım.

Aniden belimde hissettiğim koluyla sırtımı göğsüne bastırdı.

"Benim gibi bir kuzuyu burada kurtların içinde mi bırakacaksın? Alışveriş yapan seksi bir erkek... Hıı?" deyince etrafımıza baktım.

Bana düşmanca bakıp, adeta derimi yüzmek isteyen koca memeli ve koca popolu kadınlar!

Yan rafta bir tane afet... Baktığım yönde iki tane bize bakıp fısıldaşan çakma sarışın ve son olarak arkamı döndüğümde kasiyer yüzünü ellerinin arasına almış baygın bakışlarla erkeğimi süzüyordu.

Kendi düşüncelerim arasında kaybolup nasıl da fark edememiştim bu yaratıkları. Tanrım! Hepsinin Deniz'e bakan gözlerini oyabilecek kadar sinirlenmiştim! Hızla tüm vücudumla Deniz'e döndüm.

"Öp beni pislik!" deyip, gülümsemesine bile fırsat vermeden parmak ucumda yükselip, ensesinden tuttum ve dudaklarına yapıştım.

İçimden, "O benim erkeğim sürtükler!" diye bağırırken, Deniz'in arkasında olan elimin orta parmağını havaya kaldırdım.

Bir yandan bardakları hazırlarken, diğer yandan Deniz'in alkolleri havuzun kenarma yerleştirdiğimiz masaya dizisini seyrediyordum. Gergindim.

"Kaç kişi gelecek?" diye sordum elime aldığım cips paketini açarken.

Alkolleri dizmeyi bitirmiş havuzun ışıklarını yakmak için içeri girerken durdu ve bana döndükten sonra düşünerek saymaya başladı.

"Altan, Barış ve sevgilisi Hande, Can ve Mina bir de Buse," diye sıralayınca yaptığım işi durdurup ona baktım.

"Misafirlerimiz arasında kızlar olacağını söylememiştin," dedim biraz bozularak.

Havuzun ışığını açtıktan sonra konuşarak yanıma geldi.

"Fark eder mi hayatım. İyi ve eğlenceli insanlardır," dedi ve kolunu omuzuma attıktan sonra beni kendine çekip "Onları seveceksin inan," deyip yanağıma sulu bir öpücük bıraktı.

Umarım sevecektim. Her kız benim için tehlike demekti ve bu akşam yanlış bir şeyler görürsem gerçekten kendimi çok zor tutacaktım. Biliyordum...

Nihayet havuzun kenarındaki masayı donatıp etrafına sekiz sandalye koyduktan sonra, Deniz'le beraber salonun kapısından yaptığımız düzende bir eksiklik olup olmadı-

ğına baktık. İyi iş çıkardığımıza kanaat getirip, hazırlanmak için odamıza yürüdük.

Odaya ilk ben girince onu içeri almadan kapıyı kapattım. Evet... Yaptığım komik ve enteresandı. Kabul ediyorum ama hâlâ onun karşısında çıplak olmaktan ölesiye utanıyordum. Özellikle dikkatli baktığı zamanlar. Hatta bazen öyle ki, giyinik olduğumda bile bakışları adeta beni soyuyordu.

Kapıyı kapatmama rağmen karşı çıkmamış, diğer taraftan kapıyı zorlamamıştı. Şaşırsam da memnun olmuşum. Rahatça giyinebilecektim. Utanmadan.

Elimi kilit yerine getirdim. Elime anahtar gelmeyince, kapının anahtar deliğine baktım. Anahtar yoktu. Yere düşme ihtimaliyle, gözlerimle hızlıca yeri taradım. Ama yine yoktu.

"Deniz!" diye bağırarak sert bir şekilde kapıyı açtığımda onunla burun buruna geldim ve geri çekilip, avucumu açıp "Anahtarları ver," dedim ciddi bir tonda.

Önce elime sonra yüzüme baktı. Ardından beni kenara iterek "Bende değil," dedi ve odaya girip eşofmanımı çıkardı.

Ondaydı biliyordum. Bu beni takmayan sakın tavırlarından bile anlaşıyordu. Tişörtünü de çıkardıktan sonra dolaba yürüdü. Onun, her adımında hareket eden kaslarına, her defasında olduğu gibi yine büyülenerek bakarken bana döndü,

"Neredeyse gelirler. Giyinmeyecek misin?" diye sorarken, haki rengi tişört ile bir pantolon alarak yatağın üzerine fırlattı.

Yatağa doğru yürüdüm. "Evet giyineceğim. Sen odadan çıkar çıkmaz," dedim onun tişörtünü alarak,

"Gel buraya ben giydireceğim seni," dedi.

Gözleri ışıldarken, yüzüne muzip bir gülümseme yerleşti. Yanıma gelerek belimden tuttu ve beni kolayca yatağın üzerine, onu daha rahat giydirebilmem için çıkartarak,

"Akşam tekrar soyacak mısın?" dedi ellerini belimden çekmeden.

Sorusuna cevap vermedim. Akli hep o işlerdeydi. Hoşuma gidiyordu. İtiraf ediyorum. Ama ne var ki utanıyordum.

Tişörtünü giymeye hazır hale getirdikten sonra, "Kollarını kaldır koca adam," diye emir verdim.

Kollarını kaldırdı ve özenle tişörtünü giydirip, gözlerimi ondan almadan yataktan aşağıya indim.

Pantolonunu aldı ve bana uzatarak, "Sıra bunda," dedi muzip gülümsemesiyle.

Elimden pantolonumu alırken bir yandan da başını iki yana sallayarak, "Bazen gerçekten koca bir bebek oluyorsun," dedi.

Kızmış gibi görünse de keyfini yüzünün ifadesinden anlayabiliyordum.

Pantolonumu giydirmek için önümde diz çökmesini izledim. Bu duruşu neden beni tahrik etmişti şimdi? Eğildiği yerden bana tek kaşını kaldırmış ve sinirli bir şekilde baktığında, pantolonu giydirmek için bacağıma kaldırmam gerektiğini anlamıştım. İki bacağıma da pantolonun içine sokup, zar zor yukarı çekmeye çalıştı.

Birden durarak, "Biraz yardımcı olamaz mısınız Deniz Bey?" dedi yalancı bir sinirle.

"Hayır olamam. Kalçalarımda ellerini hissetmek istiyorum," dedim pis pis sırtarak.

"Ah!" diye bir sinir sesi çıkarıp, ayağa kalkarak, pantolonu yukarı çekmeye devam etti. Kalçamdaki ellerini hissetmek ve ilk kez böyle bir deneyim yaşamak beni mest etmişti.

Kadınım tarafından giydirilmek...

Sırtarak onu izliyordum. Pantolonu tamamen giydirince, sıra en beklediğim, düğmelerimi kapatması işine gelmişti.

En alttaki düğmeyi iliklerken, "Mmmm... Devam et," diye inler gibi ses çıkardım.

Bakışlarını yüzüme sabitlerken hafifçe gülümsedi. Gülümsemesine karşılık vererek ben de gözlerimi gözlerinden almadan, ikinci düğmeye geçtiğinde, "Doğru yerdesin bebek," dedim ve kolumu kaldırıp hareketlenen erkekliği-me aldırmadan, elimi boynuna getirip okşadım.

Başını elimin olduğu yere bastırdı. "Söyle suna rahat dursun," dedi kaşlarını havaya kaldırarak.

Yüzünde şaşkın bir gülümseme vardı.

"Çok geç. Çoktan zıvanadan çıktı bile," dedim ve o son düğmeyi iliklemesine fırsat vermeden onu kendime çekerek, sertçe dudaklarından öpmeye başladım.

Beni itme çalışmaları sonuç verdiğinde, "Birazdan mi-safirlerimiz gelecek," dedi nefes nefese.

"Umurumda değil. Kapıda beklesinler," dedikten sonra onu yatağa itip, üzerine çıktım.

Küçük bir kahkaha atarak, "Yapma şunu! Azgın boğalar gibisin!" dedi ve bacaklarımın arasından sıyrılarak yataktan kalktı.

Ben de yataktan kalkıp ona dönerek, "Evet, beni delirtiyorsun. Sana baktığım her an tahrik olabilirim," deyip üzerine yürüdüm.

Geri geri yürümeye başladığında, dolaba çarparak durmak zorunda kaldı. Göğsünün hızla inip kalkmasından heyecanlandığını anlayabiliyordum. Daha da hızlanıp, onu dolapla bedenim arasına sıkıştırınca, "Hazırlanmam gerek," dedi.

Sesi beklediğim gibi dirençsiz ve arzulu çıkıyordu.

Dudaklarımı boynuna sürterken, "Soyunmana yardımcı olabilirim," diye fısıldadım kulağıma.

Onunla oyun oynadığımı düşünse de, oyun oynamıyordum. Gerçekten fazlaca tahrik olmuş ve sert bir sevişme istiyordum kadınımla. Hemen! Şimdi! Lanet olsun! Bunun için partiyi bile iptal edebilirdim! Zilin sesiyle başımı far-

kında olmadan ısırdığım boynundan kaldırdım ve yüzüne baktım. Geri çekilip kapıya doğru yürürken,

“Onlara defolup gitmelerini söyleyeceğim,” dedim.

Tek istediğim Selin’di.

Tanrım! Havuz fantezisi yapmak istiyordum!

Zil tekrar çalarken Selin önüme çıkarak, “Delirdin mi? İnsanları davet ettikten sonra geri göndermek ayıp olur! Saçmalıyorsun! Aç şu kapıyı! Ben de hızlı bir şekilde hazırlanıp size katılacağım,” dedi ve önümden çekildi. Lanet olsun ki haklıydı.

İstemeye istemeye, Selin’i soyunurken ve giyinirken izleyemeyecek olmanın verdiği huysuzlukla dış kapıya yürüdüm.

İçeriden gelen, “Hey... Nasılsın dostum?” “N’aber Deniz?” seslerini duyduktan sonra giyeceğim kıyafet için daha da hızlanmıştım. Bu olmaz... Hayır bu da... Ne giyecektim ben?

Şık olmalıydım ama abartmadan. Sonuçta gelen kadınların nasıl tipler olduklarını bilmiyordum. Ama yine de potansiyel rakipler benim için.

Ah! Ne diyorum ben? Deniz benim. O benim erkeğim. Sonunda dolaptan, renkli ve üstü dar eteği bol mini bir elbise alarak yatağın üstüne fırlattım. İddialı, seksi aynı zamanda masum bir elbiseydi ve gecemi kurtaracaktı. Elbiseyi giydim, hafif hızlı bir makyaj yaparak saçlarımı havalandırdım ve içeriden gelen kahkaha seslerini duyarak odadan çıktım.

Havuza doğru yürürken, yüzüme bir gülücük kondurdum. O sırada karşımda olan esmer iri yapılı arkadaşı beni fark etmiş, baştan aşağı süzüyordu. Arkası bana dönük olan ve o esmerle konuşan Deniz ise arkadaşının bana bakmasıyla arkasını dönüp o da bana baktı. Sonra Deniz’in

yanındaki kız ve diğerleri... Tanrım! Bu kadar bakışı kaldıramayacaktım!

Nihayet sorunsuz bir şekilde yanlarına vardığımda, "Merhaba, hoş geldiniz. Geciktiğim için üzgünüm. Küçük bir aksilik oldu," dedim en sevimli halimle.

Artık bu gergin halimle ne kadar sevimli olabildiysem...

Herkes bana merhaba derken Deniz'e baktım. Gözleriyle beni yiyecekmiş gibi baksa da kendini toparlayıp, "Arkadaşlar tanıştırayım. Bu Selin," dedi ve yanıma gelip elini belime koydu.

Esmer iri olanı göstererek, "Bu, Altan. Gizli görevlerimden birinde beraber çalışmıştık. Bu da..." dedi ve kumral yine hatırı sayılır derecede kaslı şirin çocuğu göstererek,

"Can. Çapkın hergelenin tekidir," dedi Can'a gülümseyerek.

Can elini kaldırarak, "Merhaba," deyince gülümsedim.

"Bunlar da Barış ve Hande. Ve bu güzel bayanlar da Mina ve Buse," dedikten sonra,

"Hadi oturalım ve kaynaşalım ha?" diye devam etti.

Otururken çaktırmadan herkesi süzmeye başlamıştım ki, yanımda oturan ve adının Altan olduğunu hatırladığım esmer, "Davet için teşekkürler. Ne zamandır Deniz'in kalbini çalan kızı merak edip duruyorduk," dedi ve gülümsedi.

Oldukça karizmatik bir havası vardı. Hani şu filmlerden fırlamış gizemli adamlar gibi.

"Ben de Deniz'in arkadaşlarıyla tanışmak istiyordum," dedim ve Buse denen kızla sohbete daldığını sandığım Deniz'e bakınca, o da bana bakıp göz kırptı.

Kız açık sarı saçlı, kırmızı rujlu tipik 'ben sürdüğüm' izlenimi verse de yanlış bir şey yapmadığı sürece ben de kaşınmayacaktım. Mina zararsız görünüyordu. Onu es geçtim. Barış ve Hande zaten sevgiliydi. Zararsız ikili. Yani dikkat etmem gereken Buse'ydi.

Müziğin sesiyle gözlerimi Deniz'den alıp, müziği kimin açtığına baktım.

Can. Şirin çocuk...

"Çok sessizsiniz. Daha fazla dayanamadım," deyip ellerimden tutarak ayağa kaldırdı,

"Hadi canlanın! İçinize emekli mi kaçtı? Çok sıkıcısınız," diye bağırdı ve ben ayağa kalkar kalkmaz, oturduğumuz yerden uzaklaştırıp beni kendi etrafımda döndürdü.

Şaşkın bir şekilde hareket etsem de bu şirin şey gerginliğimi atmamı sağlamıştı. Diğerleri de bize katılırken, gülümseyerek dans etmeye devam ettim.

Can elini belime koyup beni geriye doğru yatırınca, belimdeki eli ve vücuduma dokunması beni rahatsız etmişti. Üstelik beni geriye yatırdığında üzerime eğilmiş, gözlerime çapkın bir şekilde bakarak gülümsemişti. Tekrar yukarı kaldırdığında etrafımda dönüp, Deniz'in ne yaptığına baktım. Buse ile dans ederken bir yandan da bizi izliyordu. Açıkçası eğlensem de içten içe Deniz'in beni Can'ın elinden almasını bekliyordum. Ama gelmiyordu lanet herif! Can beni bir kez daha hızlı bir şekilde çevirince dengemi kaybedip, Mina denen esmer kızla dans eden Altan'a çarp-tım. Düşmemem için kollarıyla beni saran Altan'la yüz yüze gelince bir kol beni kendine çekti.

"Bu kadar dans yeter. Biraz da içelim," diyen ve kolunu omzuma atıp, sonunda beni kendi himayesine alan erkeğime baktım.

Sesindeki ton hiç tanımadığım bir Deniz'e aitti. Yerlerimize oturup içkilerinizi yudumlarken, Deniz ve Altan'ın maceralarını dinliyorduk. Gerçekten Deniz'i daha önce hiç böyle görmemiştim. Arkadaşlarıyla keyifli bir şekilde sohbet eden Deniz... Bana çok çekici gelmişti. Onu izlediğimi anlamış olacak ki bakışlarını bana çevirdi ve gülümsedi. Ben de ona gülümseyerek karşılık verdim. Onu nasıl bu kadar çok sevebiliyordum?

Buse birden cırtlak sesiyle, "Hadi şişe çevirmece oynayalım!" dedi.

Bariş ona tuhaf bir şekilde bakarken, "Kendini hâlâ lise-de sanıyorsun galiba," diyerek sevgilisine sarıldı.

Buse bu kez dudaklarını büzüp üsteleyerek, "Hadi ama-aa... Eğlenceli olacak," dedi ve boş bira bardağını masanın üzerinde yan yatırdı.

Can masaya biraz daha yaklaşıırken, "Evet, bu sarhoş halimizle eğlenceli olabilir. Ben varım," dedi ve bizden cevap beklercesine bize baktı.

Altan, "Çoğunluğa uyarım," derken benim ağzımdan, "Misafirlerimiz istedikten sonra bana laf düşmez," çıktı ve son olarak tüm yüzler Deniz'e çevrildi.

Deniz arkasına yaslanırken kararsız görünüyordu. Sonunda, "Tekrar liseye dönmekten zarar gelmez. Çevirin şunu," dedi ve oyuna başladık.

İlk Buse çevirdi ve şişe Can'da durdu.

Doğruluk mu cesaret mi sorusuna doğruluk diye cevap verirken Buse, "İlk seviştiğin kızın adı ne?" diye sordu utanmaz sürtük.

Tanrım! Sorular böyle olacaksa hep cesaret diyecektim.

Can ise biraz düşündükten sonra, "Birkaç isim hatırlıyorum. Ama ilkini unutmuşum güzelim," dedi sırtarak ve cevaptan hoşnut olmayan Buse'ye aldırmadan şişeyi çevirdi.

Kahretsin!

"Ne yapacağımı söyle," dedim bana soruyu sormasına fırsat vermeden.

Herkesten bir, "Vaaay!" sesi yükselince, "Ne? Ne var?" diye sordum.

Deniz bana bakarak, "Yanlış tercih," dedi ve Can'a bakarak, "Tahmin ettiğim gibi bir şey olursa, seni su havuzda boğarım," diye tehdit etti.

Can ise, "Pekâlâ, tehdidini düşüneneğim bay âşık. Ama bu bir oyun," diyerek pis pis sırtıp bana baktı. "Acımasız olmayacağım. Sadece havuza girip iki şişe çevrildikten sonra çıkmanı istiyorum," dedi.

Tamam.

Bu kolaydı. Sonuçta ıslanacaktım ama önemli değildi. Evimdeydim ve üzerimi değiştirebilirdim. Can gibi birinin soracağı müstehcen soruya maruz kalmaktansa bunu yapmayı tercih ederdim.

Söylediğini yapmak için ayağa kalktım. Havuzun yanına gelmiş tam içine girecektim ki kolumdaki el beni durdurdu.

Deniz, oturduğumuz yere beni çekerken, "Yapmayacaksın. Otur," dedi sertçe.

Lanet piç kurusu amacını bilmediğimi mi sanıyordu! Onu aletinden tavana asmak istiyordum. Onun ıslak kadın fantezilerini daha önce de arkadaşlarımdan duymuştum ve bunu benim kadınıma yapacağı aklımın ucundan bile geçmezdi. Zaten dans ederken bile onu dövmemek için kendimi zor tutmuştum. Ona dokunan ellerinin tüm parmaklarını teker teker kırmak istemiştım. Sinirimi zor zapt ederek Can'a öldürücü bir bakış attım. Çok sinirli görünüyor olmalıydım ki kimse karşı çıkmadan Selin şişeyi eline aldı.

O sırada içkilerin bittiğini fark edip bahane üreterek ikinci hedefime geçtim.

"İçkiler bitmiş, Altan bana yardım eder misin?" diye sordum ve cevap vermesine fırsat tanımadan ayağa kalktım.

Mutfığa vardıktan sonra ardımdan gelen Altan'ı yakasından tutup buzdolabına sertçe vurdum.

"Selin'e yiyecekmiş gibi bakmaktan vazgeç. Yoksa gözlerini yerinden söker ağzına sokarım. Şimdi Selin'e hiçbir şey çaktırmayıp, geç olduğunu söyleyip, kendinizi bana öldüresiye dövdürmeden defolup gidin buradan!" dedim sıkıttığım dişlerimin arasından sessizce tıslayarak.

Başını tamam anlamında sallayınca yakasını bıraktım

ve önden Altan'ın gitmesini bekledikten sonra ben de ardından havuza doğru yürüdüm. Sinirlenince nasıl biri olduğumu bildiğinden dediğimi yapacağına şüphem yoktu.

"Arkadaşlar geç oldu. Artık bu taze çifti rahat bıraksak iyi olur," dedi rengi atmış yüz ifadesiyle.

Herkes birden ne olduğunu anlamamış bir şekilde bir bana bir de Altan piçine bakıyordu. Teker teker ayağa kalktıklarında her şeyden habersiz kadını, "Tanıştığımıza çok sevindim. Tekrar görüşmek isterim," dedi gülümseyerek.

Meleğim benim... Bu onları son görüşü olacaktı. Herkes gittikten sonra, "Güzel bir akşamdı," deyip boynuma sarılan hayatımın kadınına baktım. "Evet bebeğim... Öyleydi," dedim beline sarılarak.

Onu kucağıma aldıktan sonra havuzun yanına gittim.

"Ne yapıyorsun? Hayır!" çığlıklarına aldırmadan onunla beraber havuza atladım.

Kendimize gelip suyun üzerine çıktıktan sonra onu kendi bedenimle havuzun kenarına sıkıştırıp "Tüm geceyi seni ve su minicik seksi elbiseni düşünmekle geçirdim," dedim ve suyun altından elimle bacağına okşarken, "Sonunda yalnızız ve sen benimsin," dedikten sonra elbisesinin eteğini sıyırıp bacaklarım belime doladım ve dudaklarını yavaşça öpmeye başladım. Sonunda... Havuz fantezisi...

Bacaklarını belime, kollarını ise boynuma dolamış, heyecanla ona ne yapacağımı bekliyordu. Bense ağır ağır, uzun uzun, onun tadını çıkara çıkara sevişecektim onunla. Her zerresinin tadını ala ala. Bir elim kalçasından tutarken, diğer elimle ıslak saçlarını yüzünden çektim. Ve elimi saçlarının arasına sokarken, hayranlıkla güzelliğini izledim. Havuzun yansımaları ve su gözlerinin rengini daha da açmış, saçlarından akan su damlaları, kirpiklerinden geçiyor ve yanaklarından süzülüp, dudaklarında son buluyordu. Gelen her damlada dudaklarını kapatıyor ve tekrar açıp hızlı hızlı nefes alıyordu.

“Seni seviyorum,” diye fısıldayıp eliyle yanağını okşadı.

Saçlarındaki elimle yüzünü yüzüme yaklaştırarak dudaklarına, “Seni seviyorum,” diye fısıldadım ben de.

Islak dudaklarımız birbirine dokunurken, saçlarındaki elimi sırtına indirerek, yavaşça beline kadar inen fermuarını açtım. Dudaklarımızı ayırmadan, omuzlarındaki askının birini kolundan sıyırdıktan sonra diğer askısını kendisi çıkardı ve tekrar kolunu omzuma koydu.

Onu kucağımda biraz daha havaya kaldırdım. Dudaklarımı dudaklarından alıp yanağına dokundurarak, kulağını öptükten sonra boynunda dilimi gezdirip arada emmeye başladım. Elleri saçlarımda ve sırtımda gezinirken, belime doladığı bacaklarını sıkıp beni kendine daha çok bastırıyordu. Çoktan içine girmeme hazır olduğunu biliyordum. Ama çok yavaş olup, tüm geceyi ona zevk vererek geçirecektim. Aynı zamanda kendime de...

“Şunlardan kurtulmalıyız,” diyerek belimdeki bacaklarını çözdü ve elbisesini tek eliyle havuzun kenarına tutunarak bacaklarından sıyırdı. Ben de hem onu izlerken hem de pantolonumun düğmelerini acıyordum. Elbisesi suyun üzerinde yüzmeye başlamıştı. Tişörtümü çıkarıp havuzun bir kenarma fırlatırken, gözlerimi iç çamaşırlarıyla kalan suyun içindeki bedeninde gezdirdim.

Gülümsedi ve ben ne yaptığını anlamadan aniden havuzun içine dalarak bacaklarımdan tutup dengemi bozdu. Geriye doğru havuzun içine düştüğümde ne yaptığını anlamıştım. Pantolonu bacaklarımdan çekip çıkarmaya çalışıyordu. Hem yüzüp hem silkelenerek çıkarmasına yardım ettikten sonra ben de külotumla kalmıştım. Nefes almak içim suyun üzerine çıkıp birbirimize baktık. Eğleniyorduk. Aynı zamanda da sevişiyorduk. Onunla her şey bambaşkaydı.

Suyun altına daldım ve ona doğru yüzüp yanına vardığımda, suyun altından iç çamaşırını tutup bacaklarımdan

sıyırdım. Ellerimle bacaklarını okşayarak tekrar suyun üzerine çıktım ve gözlerimiz buluşurken ona sarılıp tek elimle sutyenini açtım. Nereye savurduğumu bilmeden bedeninden çıkarıp kenara fırlattım. Suyun içinde tüm güzelliğiyle cırlıçıplaktı. Çıplak vücudunu kendime bastırdığımda, kollarımdan sıyrılarak suyun altına girip, boxer'ımı kenarlarından tuttuğunu ve çıkardığını hissettim. Bu işi gözleri kapalı yaptığına her şeyimi ortaya koyarak bahse bile girerdim.

Derin bir nefes alıp, onun yukarı çıkmasına izin vermeden suya daldım ve kollarından tutarak onu kendime çekip dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Ne yaptığımı anlamış bir şekilde dudaklarını aralayınca, ciğerlerimdeki havayı onunla paylaştım.

Yaptığımız şey çok romantikti, çok eğlenceliydi, çok seksiydi... Kollarımla onu daha sıkı sarıp suyun üzerine çıktığımızda, bacaklarını tekrar belime sardım. Boynunu öperken, havuzun kenarına doğru yürümeye başladım. Sırtını yavaşça ıslak duvara dayayıp, vücudumu ona bastırarak dengemi kurduktan sonra iki elimi de serbestçe kullanarak yüzünü avuçlarımın arasına aldım ve derin bir şekilde, şehvetin en doruklarında öpüşmeye başladık. Bu kadar oyun yeterdi... Artık içine girmek istiyordum. Kasıklarını bana bastırmasından, onun da aynı şeyi istediğini biliyordum. Sevişmemizin hızıyla beraber, inlemeleri de artmıştı. Ah bu sesi seviyordum... Beni bitiriyordu...

Öpüşmeye devam ederken, tek elimi boynuna diğer elimi ise kalçasına kaydırdım. Sabırsızdı. Ben de sabırsızdım. Dudaklarını dudaklarımdan ayırıp, "Hadi..." dedi gözlerini bakarken. Gözleri arzuyla dolmuş adeta yalvarıyordu.

"Henüz değil bebeğim," dedim ve kalçasını sıkarak aletime bastırdım.

Yüksek sesle inleyince, "İşkence bu," diye söyledi titrek sesiyle.

Elimi göğsüne getirip göğsünü okşarken, onu tekrar kendime bastırıp aletimi kadınlığına sürterken, “Hiç olmadıği kadar zevk alacaksın,” diye fısıldadım dudaklarına.

Benim de sesim titremiştii.

Daha fazla dayanamıyordum. Dudaklarını dudaklarım ile istila ederken, yavaş bir şekilde içine girdim. İkimizde dudaklarımızın arasına yüksek sesle inlerken daha da hızlandım. Her içine girdiğimde vücuduma dolan zevk gittikçe şiddetini artırıyordu. Sırtıma geçirdiği tırnaklarının acısı bile bana zevk veriyordu. Zevkin doruklarına ulaştığımızda, kollarımın arasında titreyen kadını defalarca öptüm, öptüm, öptüm...

Kırk Altıncı Bölüm

Uyandığımda yine her yerim ağrıyordu. Aslında dün gece havuzda Deniz'in bana yaşattıklarından sonra ağrılar umurumda bile değildi.

Yavaştı, seksiydi, aşk doluydu, çılgındı... Düşünmek bile hâlâ kasıklarımı karıncalandırıyordu. Sanırım bu havuz fantezisini daha çok isteyecektim.

Yüzüstü yattığım pozisyonu değiştirmeden ve gözlerimi açmadan dün geceyi tekrar beynimde canlandırıyordum. Ah... Ne geceydi ama...

Sırtımdaki el kalçama doğru hareket edince gözlerimi açmadan gülümsedim. Tanrım... Onunla bizim evimizde, bizim yatağımızda çıplak yattığıma inanamıyordum. Bu mutluluğa inanamıyordum.

Aslında hâlâ bana rüyaymış gibi gelen hayatımıza inanamıyordum. Her şey o kadar.... Anlatacak kelimeyi bile bulamıyordum.

Kıpırdanıp ona doğru döndüm. O da kıpırdansa da gözlerini açmamış, uyumaya devam ediyordu. Başımı göğsüne gömdüm ve kollarımı koca bedenine dolarken, sadece ona ait olan kokusunu içime çektim. Benim hareketlerime ayak uydurmuş, anında kollarıyla vücudumu sarmıştı. Huzur buydu. Mutluluk buydu.

"Benim... Sadece benim olan erkeğim," diye fısıldadım.

"Sadece benim olan kadını," diye uyuklu bir sesle mırıldanıp, beni daha da sıkı sardı.

Yine mi uyumuyordu! Başımı kaldırıp yüzüne baktım. Belli belirsiz gülümsüyordu. Dudakları... Yumuşak, dolgun, davetkâr bir şekilde sadece birkaç santim ötemdeydi. Dayanamayıp, minik bir şekilde dudaklarımı dudaklarına değdirdim ve geri çekildim. Uyanmamasına ve onu inceleme fırsatıma sevinerek tekrar minik bir öpücük daha

kondurdum. Daha fazlasını istediğimi anlamamı sağlayan kasıklarındaki karıncalar, gittikçe çoğalıyordu. Son bir kez daha öpüp, kalkacak ve ona kahvaltı hazırlayacaktım. Tekrar yavaşça eğilip yine küçük bir öpücük kondurduktan sonra, "Bir kere daha öpersen sana saldıracam," dedi ve belimdeki elini başıma getirerek beni göğsüne yasladı.

"Uyu kadın... Dün gece beni çok yordun," diye devam etti mayışık, muzip sesiyle.

Eli saçlarımda bir süre gezinip durduktan sonra, keyiften çoktan kahvaltıyı unutmuştum ve elimi göğsündeki sert kaşlarda gezdirmeye başladım. Beni tahrik ediyordu... Sertliği, gücü temsil edişi, kocaman olması... Hem güven veriyor hem de kadınlığımı hatırlatıyordu.

Beni sıkıca saran kolları gevşediğinde, daha rahat hareket ederek, elimi kaslarının her çıkıntısında gezdirdim. Ben ne olduğunu anlamadan kollarıyla hızlı bir şekilde sırtımı ona döndürdü ve göğsüne yaslarken, "Sıra bende," dedi boğuk sesiyle kulağımın arkasından.

Nefesiyle tüm vücudum ürpermişti. Yine uyumuyordu. Hep tetikte miydi? Eski işinin vermiş olduğu bir şey diye düşündüm. Boynumun altından geçen kolu göğsüme doğru sıkıştırdığı iki elimi de sıkı bir şekilde tutmuş, hareket etmemi engelliyordu. Bu ani hareketleri her seferinde adrenalimin anında tavan yapmasma sebep oluyordu. Kalçamla bacağımın birleştiği yeri yavaşça okşadığında kıpırdandım. Parmakları kalçamın üzerinden geçerken içimde yükselen bir şeye engel olamadan inledim. Omuzuma dudaklarını değdirince irkildim. Ve yukarı çıkan eli karuma, oradan da kasıklarına inerken artık kalp atışlarım kontrolden çıkmak üzereydi.

"Kusursuz..." diye fısıldadı.

Beni kendine daha da bastırıp arkamda hissettiğim sertliği onu daha da istememe sebep olurken, "Seninle sevişmeyi seviyorum. Bedeninin her zerresinin sadece benim olmasını seviyorum, İnemelerini seviyorum, gülüşünü

seviyorum...” diye tekrar kulağıma fısıldarken derin bir nefes aldı.

“Hep benimle kal,” diyerek dudaklarını boynuma bastırdı.

“Hep seninle kalacağım,” dedim ben de fısıldayarak.

Zaten istesem de sesim çıkmıyordu. Dokunuşlarıyla kendimden geçmek üzereydim. Elini yine yavaşça bacağıma kaydırırken, güçlü bir şekilde bacağıma sıktı ve aynı anda dişlerini boynuma geçirdikten sonra, “Seni yemek istiyorum,” dedi keyifli sesiyle.

Hafifçe kıkırdarken gevşettiği ellerini fırsat bilerek ona doğru döndüm ve gülümseyen yüzüyle karşılaştım. Parmığıyla aşağısını ve kendini göstererek, “İkimizi de uyardırman sana pahalıya patlayacak bebek,” dedi ve tek hamlede üzerime çıktı.

Beni dokunuşlarıyla ve öpüşleriyle yine farklı diyarlara götüren erkeğim...

Güne, sevgilimin güzel dokunuşlarıyla başlamak harika bir histi.

Sabah, yine ve yine benim kadını olduktan sonra bana kahvaltı hazırlamak istediğini söyleyip, neşeli bir şekilde yataktan kalkmıştı. Mutfığa gittiğimde çoktan kahvaltımız hazırды.

“Ben de şimdi seni çağıracaktım,” dedi güzel gülümsemesiyle kalbimi aydınlatırken.

“Harikasın bebeğim,” deyip dudaklarına minik bir öpücük kondurduktan sonra karnımı tıka basa doldurmaya başladım. Sevişmek beni gerçekten acıktırıyordu. Sesiyle başımı tabağımdan kaldırdım.

“Nefes al koca adam. Boğulmanı istemiyorum. Daha seninle işim bitmedi,” deyince ağzımdakileri bitirip, “Hepsi çok güzel ve ben çok açım. Böyle sevişmeyi neye borçluyum sanıyorsun,” dedim piçlik yaparak.

Arkama yaslandım ve sırtıp ne cevap vereceğini bekledim. Gözlerini devirerek, "Hoş geldin ego. Uzun zamandır görünmüyordun," deyince kahkahamı daha fazla tutamadım ve uzanıp tatlı yanaklarını sıktım.

Karnım doymuş bir şekilde ayağa kalkıp "Bizim çocuklara uğrayacağım. Altan'ın elinde bir iş varmış. Ona yardım etmemi istedi. Bir saate kalmaz gelirim," dedim.

Yüzüme masum bir şekilde baktı. "Tamam. Selamlarımı ilet ve yine beklediğimizi de söyle hayatım," deyince uzanıp onu alnından öptüm.

Üzerime bir şeyler giymek için odaya girince bir yandan giyeceklerimi dolaptan yatağa fırlatıyor, diğer yandan içimden küfrediyordum. Lanet olsun! Ona yalan söylemekten nefret ediyordum! Ve bir şeyler saklamaktan!

Elimi saçlarımdan geçirdim ve kendi kendimi sakinleştirmeye çalıştım. İyi olacak Deniz... Merak etme...

Ama önce şu şerefsiz, abaza piç kurularına iyi bir ders ver...

Dün akşamki davranışlarından sonra onlara çok kızgındım. Kesinlikle canlarını yakacaktım!

Selin'in anlamaması için tekrar kendimi sakinleştirip, üzerimi giyindim ve odadan çıktım.

Bir süre varlığımdan haberdar olmayan, mutfakta sırtı bana dönük kadını, mutfağı temizlerken izledim. Arkasından sessizce yaklaşıp beline sarılırken, "Çabuk gel," dedi.

Evden çıktığımda arabama binip onları bulabileceğim, boş boş takıldıkları ve bir zamanlar benim de onlarla sıklıkla gittiğim kafe& bara doğru sürdüm.

Tahmin ettiğim gibi Altan, Buse ve Can. Üçü de oradaydılar. Masada oturan Can ve Buse gülererek bir şeyler konuşuyorlardı. Altan ise dart tahtasına okları fırlatmakla meşguldü.

Yanlarına vardığımda, bir sandalye çektim ve otururken Can'a bakıp, "Yine boş boş ne konuşuyorsun?" diye sordum.

Sesimi duyan Altan bana gergin bir şekilde baktıktan sonra yaptığı işe geri döndü. Can cevap verecekken Buse atladı.

"Dün neyin vardı Deniz? Hepimizi kovmaktan beter ettin. Tamam, belki fazla rahat insanlar olabiliriz ama biliyorsun ki Can da Altan da sana asla hata yapacak insanlar değil. Aynı şekilde ben de..." dedikten sonra bakışlarımı önümdeki masadan kaldırıp sert bir şekilde ona baktım.

"Bu seni ilgilendiren bir konu değil Buse. Sen sana söyledigimi yap. Biz de bu işi erkek erkeğe halledelim."

Gözlerime bir süre baktıktan sonra, "Pekâlâ, sınır şey," dedi ve çantasını alıp kafeden çıkarken,

"Birbirinizi fazla hırpalamayın," dedi gülümseyerek.

O çıkınca Altan onun yerine oturdu.

Üçümüzden de ses çıkmıyordu. Arkadaşlarımı tanıyordum ve hata yaptıklarını biliyorlardı. Pişman olduklarını, sarhoşken yaptıklarını da biliyordum. Ama bunlar, Can'ın Selin'e yavşadığı, Altan'm ise bakışlarını bir an olsun Selin'den ve vücudundan alamadığı gerçeğini değiştirmiyordu. Ne olursa olsun ikisine de cezalarını verecektim. Arkama yaslanırken, "Pekâlâ, dinliyorum," dedim ve kollarımı göğsümde birleştirdim.

Söze Can başladı.

"Bak dostum dün akşamdan sonra kendimi gerçekten iyi hissetmiyorum. Geçir yumruğu bitsin tamam mı?" dedi ve sıkıntılı bir şekilde o da arkasına yaslandı.

"O, gerçekten çok güzel..." diye devam edince sinirden çenemin seğirdiğini hissediyordum. Onu öldüresiye dövecektim!

"Sakin ol, sadece alkolüydük ve gerçekten çok üzgünüm. Tekrarı asla olmayacak," dedi ve kollarını kaldırarak, "Bundan sonra Selin benim kardeşimdir," deyip, samimi bir şekilde hafifçe gülümserken ellerinden birini kalbine götürdü.

Ellerimle sınırlı bir şekilde yüzümü ovaladım.

"Bakın çocuklar evet, o çok güzel ve çok masum. Dışarı çıktığımızda neredeyse etrafımızdaki tüm erkekler ona bakıyor ve ben hepsini öldürmek istiyorum," dedim ve ellerimi tekrar yüzüme getirirken, "Çıldıracam. Bari siz yapmayın," diye mırıldandım.

Sanırım benim de içimi dökmem gerekiyordu, onlarla işimi bitirdikten sonra tabii. Ellerimi yüzümden çektim.

Bakışlarımı Altan'a çevirince, başımı kaldırıp yüzüme baktı.

"Hiçbir şey söyleme dostum. Hatamı biliyorum alkolün etkisiyle olmalı ben... Gözlerimi alamadım ve inan dün gece suçluluk hissinden uyuyamadım, ayrıca sabahtan beri senden nasıl af dileyeceğimi düşünüp duruyorum," deyip iki elini de saçlarından geçirdi.

Yüzüme bakarak, "Çok üzgünüm. Beni güzel bir şekilde benzetebilirsin. Kolumu bile kaldırmayacağım," dedi ve ikisi de merakla yüzüme bakmaya devam etti.

Yavaşça ayağa kalkarken, "Sanki kolunu kaldırsan bir bok becerebilecekmişsin gibi," dedim ve dartin yanına gidip bir ok aldım.

Tekrar, beni izleyen bakışları altında yanlarına gelerek Altan'a eğildim. "Bir daha, en ufak bir şey sezersem..." deyip, elimdeki oku masada duran eline geçirdim.

"Bu oku başka bir yerine sokarım," dedim sakın bir şekilde.

Acı içinde kıvrılırken, "Lanet piç... Bu fazla olmadı mı!" diye sordu ve oku yerinden çıkardı.

Can'a döndüğümde başını iki yana sallayarak, "Yüzüme falan vurma. Kızlar en çok yüzümü beğeniyor," dedi ve hamlemi bekledi.

Onun haline ve söylediklerine gülümserken, "Gel benimle," dedim ve dış kapıya doğru yürüdüm.

Arkamdan gelirken, "Ah Tanrım, dışarda mı dövüşeceğiz? Yapma Deniz benim de bir taraflarıma bir şeyler batırır bitsin işte," derken ben kapının dışına o ise iç kısmına varmışken durdum.

“Hayır, dövüşmekle kendimi yormak istemiyorum,” der demez Selin’in beline dokunan elini aldım ve çekmesine fırsat vermeden kapının kilit yerine koyup, kapıyı sert bir şekilde çarptım.

Dönüp, içimdeki rahatlamamanın verdiği keyifle arabama yürürken arkamdan bağırışını duyuyordum.

“Ahh! Göt herif! Sanırım kırıldı!”

Kahkahalarımın arasından, “Akşama geç kalmayın,” diye bağırdım ve arabama atladım.

Oturduğum koltukta televizyondan bakışlarımı saate kaydırdım. Saat dörttü. Bir saat demesine rağmen neredeyse üç saat olmuştu ve Deniz hâlâ görünürlerde yoktu. Merak etmeye başlamıştım. Aklıma tuhaf tuhaf senaryolar geliyordu. Bir tanesinde arkadaşlarıyla işe dalmış Deniz... İkincisinde arkadaşlarıyla keyifle sohbet etmiş ve beni unutmuş Deniz... Üçüncüsü ise...

Başımı iki yana salladım ve aklıma gelen saçma düşünceyi beynimden kovalamaya çalıştım.

Buse... Ya o...

Hayır, hayır! Deniz’e sırnaşsa da Deniz ona yüz vermezdi. Yine de içime düşen kurdu görmezden gelemiyordum. Telefonu elime aldım ve arayıp aramamakla verdiğim savaşı ayağa kalkarak bitirdim. Telefonu sehpaye fırlattım ve havuza doğru yürüdüm. Üzerimdekileri çıkarıp sadece iç çamaşırlarıyla kalınca havuza daldım.

Suyun altında nefesimi tutarak bir süre bekleyip zihnimi arındırmaya çabalasam da nefessiz kalıp ölmek için hızla suyun üstüne çıktım. Ellerimle yüzümdeki saçları çekip gözlerimi açtığımda, havuzun kenarında ayakta durmuş ve kollarını göğsünde bağlamış erkeğimi gördüm.

“Dün geceyi mi özledin?” diye sorduğunda kızarak, “Hoş geldin,” diyebilirdim sadece.

Havuzun merdivenlerine gitmeme gerek kalmadan beni çıkarmak için uzattığı elini tuttum.

Tek çekişle beni havuzdan çıkarmıştı. Onun gücüne hayrandım ve hayran bir şekilde ona bakıyor olmalıydım ki, "Pekâlâ, soyunabilirim ve tekrar havuza girebiliriz," dedi ve ıslaklığıma aldırmadan beni kendine yapıştırarak, "Aslında soyunmama gerek bile yok. Çok seksi görünüyorsun," diye devam etti.

Muzip bir şekilde gülümsemesine karşılık verdim ve elimi pantolonunun üstüne getirip hafifçe sıkarken, gözlemini kapatmasını fırsat bilerek onu havuza ittim.

Ben kakhaha atarken o sırtüstü havuza düşmüş toparlanmaya çalışıyordu. Sonunda suyun üzerine çıktığında, "İyi hamleydi," dedi o da kakhahama katılırken.

Havuzun kenarına gelince onu çekmem için elini uzattı. Bir ona bir eline baktıktan sonra, "Bu numarayı yemeyeceğimi biliyorsun değil mi? Merdivenin nerede olduğunu söylememe gerek yok sanırım," diye söyledim dalga geçerek.

Elini indirip merdivene yüzerken, "Şansımı deneyeyim dedim," dedi ve havuzdan çıkıp yanıma geldi.

Belime sarılırken, "Bu akşam eğlenmeye ne dersin? Bizim çocuklar da olacak," diye sordu.

Yerimde sabırsızca zıpladım. "Harika olur! Seni seviyorum," deyip dudaklarına öpücük kondurduktan sonra gülümseyen ve beni izleyen erkeğime,

"Ne giyeceğim? Nereye gideceğiz? Şık bir yer mi? Saçımı nasıl yapmalıyım?" diye sorularımı sıralarken eliyle ağzımı kapattı.

"Bebeğim, sakın ol," deyip burnumu öptükten sonra elini ağzımdan çekmeden, beni önüne alarak salona soktu.

Kulağımın arkasından, "Şık olmamız gereken bir yer; Altan'ın hazırladığı bir parti. Balo gibi düşün," deyip koltuktaki paketi elime tutuşturdu ve geri çekilip tepkimi bekledi.

Paketi hızlı bir şekilde açarken arada Deniz'e bakıyordum. Heyecanımı gülümseyerek seyretmek için karşımdaki koltuğa oturup beni izlemeye devam etti.

Heyecanlanmıştım çünkü uzun süredir ilk kez eğlenecektim. Üstelik yanımda sevdiğim adamla. O yüzden çok güzel olmalıydım.

Sonunda paketi açıp içindeki elbiseyi kutudan çıkarınca, gözlerimi birkaç kez kırpıştırıp Deniz'e baktım. Elbiseyle beraber ayağa kalkarken, "Tanrım! Bu mükemmel bir şey!" dedim ve yine elbiseyle beraber Deniz'in kucağına atlayıp sıkıca boynuna sarıldım. O seksi gamzesiyle gülümserken, "Beğenmene sevindim bebeğim ancak nefes alamıyorum," deyince ellerimi gevşetip dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdum.

"Teşekkür ederim," dedikten sonra kucağından kalkıp, elbiseyi üzerime tuttum.

"Bu öpücük için her gün sana güzel bir elbise alabilirim," diye söyledi ve ayağa kalkarak devam etti.

"Oradaki en şık kadının sen olmasını istiyorum," dedikten sonra arkama geçip belime sarıldı.

Tanrım! Öyle mutluydum ki! Yarım saat önce neler düşünüyordum ve şimdi ne yaşıyordum. Bana elbise almak için bu kadar gecikmiş olmalıydı. Kulağıma, "Hazırlanmak için iki saatin var bebek," dedi ve popoma bir şaplak atıp yatak odamıza ittirdi.

Odaya girmeden ona dönüp popomu ovalayarak, "Bunun acısını çekeceksiniz Deniz Bey," dedim ve odaya girdim.

Aynada elbiseye bakarken kendi kendime, 'Erkeğinin yanında çok güzel olmalısın Selin,' dedikten sonra hazırlanmaya başladım.

Elbise beyaz, dantelli ve uzundu. Saçlarımla makyajımı elbiseye uygun yapmalıydım. Sonunda karar vererek, saçlarıma maşa yapıp dağınık bir topuzla topladım. Makyajımı da yapıp saate bakınca zamanlamamın müthiş olduğuna kanaat getirdim.

Deniz ne yapıyordu acaba? İki saattir hiç sesi çıkmıyordu. Odanın kapısını açıp, salona girdim. Biraz daha iler-

leyince havuzun kenarında, takım elbiseli, tek eli cebinde telefonla konuşan ve arkası bana dönük olan geniş erkeğime baktım. Bu kadar yakışıklı olması, hayatın bana verdiği nasıl bir hediyeydi böyle?

Telefonu kapatıp bir aksilik olmamasına sevindikten sonra, arkamdan gelen topuk sesine döndüm. Tanrım! O kesinlikle bir insan değildi! Bu güzelliği hak etmek için ne yapmış olabilirdim? Gülümseyerek bana doğru gelen meleşime baktım. Muhteşemdi... Ben de ona doğru yürüyüp yanına vardığımda beline sarıldım.

“Bu gece kaç erkek döveceğim acaba?” diye söyledim.

Bayıldığım kıkırdamasıyla gülümserken, “Ben kaç kadının elbisesine içki dökeceğim acaba?” diye cevap verdi.

Kadınıma sarılıp şakağından öperken kokusunu içime çektim. “Gidelim mi?” diye sordum.

Kollarımı bedeninden ayırdıktan sonra elini tuttum ve bu gecenin olağanüstü olması için dua ederek, dış kapıya yöneldim.

Deniz’in elini tutup arabadan inerken geldiğimiz otele neredeyse ağzım açık bakacaktım. Deniz’in koluna girdim ve etrafa bakmaya başladım.

Bizim gibi birçok şık çift arabalarından iniyor ve mekâna doğru yürüyordu. Işıklandırma, yerdeki halılar... Gerçekten her şey çok güzel görünüyordu.

İçeri girdiğimizde ben etrafı incelerken, Deniz’in bana baktığını hissedip ona döndüm.

“Çok güzel,” dedim gülümseyerek.

O da bana gülümsedi ve ileride bir yeri işaret ederek, “Bizimkiler oradalar. Gidelim mi?” dedikten sonra onlara doğru yürümeye başladık.

Deniz’in elimin altındaki kol kasları gerilince yüzüne

baktım. Kaşlarını çatmış, çenesini sıkarak, etrafına öldürücü bakışlarını gönderiyordu.

Arkadaşlarımızın yanına vardığımızda, Can ikimize de gülümseyerek, "Hoş geldiniz," dedi ve etrafına sinirli bakışlarını gönderen Deniz'in omzuna tutarak ekledi.

"Sakin ol dostum. Buradaki tüm erkekleri öldüremezsin ya. Böyle güzel bir kadını buraya getirirken bunu göze almış olmalısın."

Deniz yalandan gülümseyerek Can'ın elini gösterdi. "Eline ne oldu?" diye sordu.

O sorunca fark ettiğim sargılı eline baktım.

Can, Deniz'e imalı bakışlar gönderirken, "Öküz tepti," diye cevap verdi.

Deniz kahkaha attı ve elini belime koyarak beni kendine daha da yaklaştırdıktan sonra, "Büyük bir öküz olmalı. Dikkat et de bir daha çarpmasın," dedi alayla.

O sırada yanımda duran Buse'ye baktım. Her zaman ki gibi kırmızı rujunu sürmüş ve üstüne bir de kırmızı bir elbise giymişti. Bu kadar kalitesiz görünmeyi nasıl başarıyordu?

Herkesle selamlaştıktan sonra yavaş yavaş pistin dans eden insanlarla dolmaya başlamasını seyrettik. Aynı zamanda masamızda güzel bir sohbet de vardı.

Böyle kasıntı ortamları sevmesem de mutlu ve keyifliydim. Yeter ki Deniz yanımda olsun...

Deniz, kulağıma eğildi. "Eğleniyor musun bebeğim?" diye sorunca yüzümü ona çevirip, "İçkiden sapıtıp dans edeceğim bir ortam olmasa da eğleniyorum," dedim ve gülümsedim.

O da gülümsedikten sonra diğer yanımda oturan Altan bana, "Hep burada mı yaşayacaksınız?" diye sordu.

Ona cevap verecekken Deniz, "Birazdan geliyorum," dedikten sonra başımı olumlu anlamda sallayınca, masadan kalkıp insanların arasında yok oldu.

Tekrar Altan'a dönüp "Aslında şimdilik rahatız.

Evimizi de seviyoruz. Yani bil..." derken Buse'nin endişeli ama çaktırmamaya özen gösteren hareketlerle masamızdan kalktığını fark ettim.

Gözlerim Buse'yi takip ederken Altan, "Yani?" diye sorunca tekrar ona baktım.

Bir şeyler sezinliyordum. Kesinlikle bilmediğim bir şey vardı. Biraz gerilmiş bir şekilde gülümsemeye çalışarak, "Yani bilmiyoruz. Sıkılırsak başka bir yere gideceğiz," diye kestirip attım. "İzninle tuvalete gitmem gerek," diyerek oturduğum sandalyeden kalktım.

Tuvalete doğru yürürken bir yandan da Deniz'i görebilme ihtimaliyle etrafıma bakıyordum. Belki de Buse'yi... Belki her ikisini de...

"Lanet olsun!" diyerek tuvalete girdim. Aynaya bakıp makyajımı tazelerken içimdeki saçma şeyler düşünen kıskaç kadını bastırmaya çalışıyordum.

İşimi bitirdikten sonra tuvaletin kapısını açmamla, Deniz'le Buse'yi sıkıntılı bir şekilde fısıldaşırken görmem bir oldu. Buse'nin yüzü bana dönüktü ve kaşları çatılmış bir şekilde konuşuyordu. Deniz elini omzuna koyarak bir şeyler söyledi. Tanrım keşke konuştuklarını duyabilseydim. Kapıyı biraz kapatıp onları izlemeye devam ettim. Kalbim yerinden çıkacak kadar hızlı atıyordu. Ne yapacağımı şaşırmış bir şekilde Buse'nin çantasından bir şey çıkarıp, Deniz'e verdiğini ve gülümseyip göz kırptığını gördüm. Ama Deniz'in vücudu ne verdiğini görmemi engellemişti. Neler oluyordu bilmiyordum! Beynim durmuştu! Düşünemiyordum!

Deniz, Buse'nin yanından ayrılırken, "Sen getir onları," dedi ve kalabalığa karıştı.

Buse ise başını salladıktan sonra telefonunu çıkarıp konuşmaya başlarken, o da Deniz'in aksi bir yöne doğru gitti.

Tuvaletin kapısını titreyen elimle kapattım. Aralarında bir şey olacak kadar yakın görünmüyorlardı ama yine de

kendimi berbat hissediyordum. Masadan ayrılıp bir köşede fısıldaşmaları, göz kırpmalar, omzuna dokunmalar...

‘Sakin ol Selin ve hiçbir şey olmamış gibi içeri girip gülümse. Daha sonra bu işi çözmek için çok zamanın olacak,’ diye kendimi sakinleştirerek, kalp atışlarımın ve titrememin normale dönmesini bekledikten sonra, son kez aynada yüzüme baktım ve tuvaletten çıktım.

Kocaman salona girdiğimde, salondaki herkesin salonun en ucundaki kocaman kapının önünde toplandığını gördüm. İlk geldiğimizde kumsala açıldığını düşündüğüm kapalı olan kapı açılmış ve insanlar kapıdan bakarak, birbirlerine gülümseyip, uzaktan duyamadığım bir şeyler söylüyorlardı. Oturduğumuz masaya bakınca orada da kimseyi göremedim ve endişelenip kalabalığa doğru hızlı adımlarla yürüdüm. İçimden bir ses bunun Deniz’le bir alakası olduğunu söylüyordu. Tanrım acaba Deniz birini mi dövüyordu? Aklıma gelen bu düşünceyi, insanların gülen yüzleri sildiğinde, çoktan kalabalığın arasına karışmış, insanları iterek ilerlemeye çalışıyordum.

Sonunda herkesin arasından sıyrılıp, en öne geldiğimde olduğum yerde kalakaldım.

Gördüğüm manzara karşısında dudaklarımın arasından tek bir kelime çıktı.

“Deniz...”

Önümde neredeyse okyanusun kıyısına kadar uzanan beyaz halıya ve her iki kenarında çiçeklerle donatılmış kocaman meşalelerin aydınlattığı manzaraya büyülenerek baktım.

Şaşkın, heyecanlı...

“Bu adam kesinlikle bir âşık...”

“Ah, çok güzeeel...” diyen insanlara boş bir şekilde göz gezdirip, tekrar başımı çevirdim ve beyaz halıdan yapılmış yola, yolun en sonunda elinde mikrofonla tek başına duran Deniz’e, ardından arkasındaki kocaman ekrana çevirdim bakışlarımı.

Düşünme yetimi kaybetmiş bir şekilde olduğum yerde duruyordum. Tüm bu olağanüstü şeyler benim için miydi? Deniz'in sesiyle bakışlarımı tekrar ona sabitledim.

"Merhaba bebeğim."

Elime nereden tutuşturulduğunu bilmediğim bir mikrofon verildi. Hâlâ kendimde olmadığım için mikrofona tanımadığım bir nesneymiş gibi baktıktan sonra dudaklarım yaklaşmıştı.

"Merhaba," diyebildim titreşimle.

Deniz gülümseyerek kalabalığa baktı.

"Ben yaklaşık bir yıl önce yanınızda bulunan bu güzel kadını kaçırdım," dedikten sonra ekranda beliren, barın arkasında belimden sarılmış, kendimde olmadığım açıkça belli olan fotoğrafa baktım. Bir yandan da söyledikleri İngilizce olarak ekranda yazıyordu.

Etrafımdaki insanlardan şaşkın sesler yükseliyordu. Ben de yavaş yavaş kendime gelmeye başlıyordum. Hafifçe gülümsedim. Bu fotoğraf farklıydı...

Ah, büyükbaba arşivinden daha neler çıkacak kim bilir...

Deniz konuşmaya devam edince, yüzümdeki gülümsemeyle bakışlarımı tekrar ona çevirdim.

"Onu evime hapsettirdim," dedi ve gülümseyerek, "Tanrım. Kaçmakta o kadar inatçıydı ki..." deyip başını iki yöne salladı.

Gülümsemem daha da büyürken, aynı zamanda bu kadar insanın önünde utanıyordum da.

"Ve ben onun asiliği ve inatçılığı karşısında başıma yediğim sert bir kadeh darbesiyle sinirlenerek, ona işkenceler ettim."

Kalabalıktan yükselen şaşırma sesleriyle daha da utanmıştım. Ama aynı zamanda öyle mutlu ve keyifliydim ki...

Mikrofonu dudaklarıma yaklaştırarak, "Hak etmiştin," dedim ve gülümsedim.

Kalabalıkla beraber o da bir kahkaha atıp "Pekâlâ, ley-

dim can alıcı noktaya yaklaşıyorum,” deyince meraklı ve gergin bir şekilde ne söyleyeceğini bekledim.

Her şeyi söyleyebilirdi utanmaz erkeğim. Aramızdaki çekimden, öpüşmelerimize ve hatta sevişmelerimize kadar... Ah Tanrım! Umarım ilk birlikteliğimizi açığa vuracak bir şeyler söylemezdi! Sözleriyle düşüncelerimden uzaklaştım.

“Onun bu inatçı, asi ve aynı zamanda da masum halleri giderek beni kendine hayran bırakmaya başlamıştı,” dedi ve yere bakıp sonra tekrar bana bakarak.

“Ona âşık oluyordum... Kalbim ve bedenim benden bağımsız bir haldeydi. O bedenimi yakıyordu. Aklımı karıştırıyordu. Kalbimi ise avuçları arasına almış sıkıyor ve bana acı çektiyordu. Ama yine de ona deli gibi âşık oluyordum.”

Sesi öyle yumuşak ve duygu yüklüydü ki...

İçimdeki gerginlik tamamen yok olmuş ve yerini gülümseyen yüzümle beraber, karşımdaki adamın şuan ve her zaman bana hissettirdiği aşk almıştı.

Bir kısmı Türk olduğunu düşündüğüm kalabalıktan memnuniyet belirten sesler çıkınca, etrafıma baktım. Kadınlar hayranlık belirten bakışlarıyla bir bana bir Deniz’e bakıyorlardı.

Kıskançlık! Geri dön şimdi zamanı değil!

“Hayatımda hiç hissetmediğim duyguları hissettiriyordu. Bağlılık, çaresizlik, tutku, tahmin edemeyeceğim kadar yıkıcı bir hüznün ve tahmin edemeyeceğim kadar büyük bir sevgi, sonsuz... Tüm hücrelerimin en derininde yaşadığım bir aşk...” dedi ve sustu.

Sözleri beni kendine tekrar, tekrar ve tekrar âşık ederken, duygularım adeta bedenimden taşıp, delicesine sevdiğim adama doğru akıyordu.

Bakışlarını tekrar insanlara çevirip, “Ve onu delice seven ben... Düğün günümüzde benim hatam yüzünden, bu inatçı ve gururlu kadın tarafından terk edildim,” dedi ve hüznünlü bir şekilde bana baktı.

Kalabalıktan çıkan şaşkınlık dolu seslere aldırmadan devam ederek, "İşte ben onu bu yüzden daha çok sevdim. Beni terk edişi bile, beni daha kusursuz sevmek içindi," deyince yavaş yavaş gözlerimin ardında biriken yaşları hissettim.

"Bebeğim seni seviyorum. Benim bir ailem olmadı. Hiçbir zaman günaydın diyebildiğim, bana kahvaltı hazırlayan..."

Sustu. Başını öne eğip yutkundu. Tekrar gözlerimin içine baktı. "Seninle aile olmama izin ver. Ailem ol... Beni sonsuza dek varlığınla ödüllendir. Ben hep yanında olacağım. Sana sonsuzluğumuzu vadeliyorum," dedi ve elini bana doğru uzattı.

Gözlerimdeki yaşların akmasına daha fazla direnemeden, bana elini uzatmış olan adama bakıyordum.

Zaman durdu... Rüzgâr durdu... Sözleri kalbime kızgın demirle işlendi... Etrafımdaki herkes, her şey silindi.

Sadece o ve ben...

Deniz...

Adı gibi uçsuz bucaksız aşk...

Mikrofonu yere attım ve yavaşça beyaz halıdan ona doğru yürümeye başladım. Aynı şekilde o da mikrofonu bıraktı ve bana doğru yürümeye başladı. Gözlerimiz birbirinden ayrılmadan birleşmemize yarım metre kala durdu. Ben de durdum. Gözlerindeki aşkı görebiliyordum.

O şekilde birbirimize ne kadar süre baktığımızı bilmiyordum. Müziğin hafif sesi dışında kimseden ses çıkmıyordu.

Ta ki karşımdaki mükemmel adam tek dizini kırıp önümde eğilene kadar...

İnsanlar çılgınca bağırmaya başlarken, ben hem gülümüyor hem ağlıyordum. Gözlerine bakarak dudaklarımı oynattım.

"Seni seviyorum."

Gülümsedi ve cebinden bir kutu çıkarıp açtı. İçindeki

yüzük, göz kamaştırıcı bir şekilde parlarken, ona doğru bir adım attım. Ayağa kalktı ve bana biraz daha yaklaşıp,

“Cevap verme. Bu kez kaçmana izin vermeyeceğim,” dedi tebessüm ederek.

Ardından elimi tutup, yavaşça yüzüğü parmağıma geçirdi. Önce yüzüğe sonra erkeğimin gözlerine bakarak, “Bir gün benden bıkp, git desen de gitmeyeceğim,” dedim ve boynuna sarıldım.

O da ellerini sıkıca belime sararken kulağına, “Sonsuza dek sen...” der demez geri çekilip, dudaklarını dudaklarına bastırdı.

İnsanlardan gelen ıslık seslerine aldırmadan onu aşkla öptüm. Dudaklarımız birbirinden ayrıldığında, “Hazır mısın?” diye sordu.

Ona anlamayan gözlerle bakarak, “Neye?” diye sordum.

Gülümseyerek, “Gel benimle,” dedi ve elimden tutup çardağın altına götürdü.

Hâlâ anlamamış bir şekilde ona bakıyordum. Başını çevirip kapıya baktığında, mutluluktan neredeyse çılgık ataktım.

Büyükbabam, Alex ve Esra... Tanrım!

Deniz’e, beni ne kadar mutlu ettiğini gösteren bir bakış attıktan sonra tekrar bakışlarımı bize yaklaşan büyükbabama ve diğerlerine çevirdim. Büyükbabam kollarını açmış bana sarılmak için hızlı adımlarla yürürken,

“Kaçıracağımı düşünmüyordun öyle değil mi?” diye sordu ve yanıma geldiği anda kendimi kollarına bıraktım.

“Büyükbaba...” diye mırıldanırken, geri çekildi.

“Seni çok sert yetiştirmiş büyükbabanın yanında ağlamamı yasaklıyorum. Gözyaşlarına sonra uğramalarını söyle. Bugün çok güzel bir gün yavrum,” dedikten sonra yanağına okşadı.

Gözlerime çoktan biriken yaşları geri itmeye çalışarak gülümsedim ve büyükbabamın arkasında duran Alex’e sa-

rılmak için kollarımı açtım. Aynı şekilde Alex'de kollarını açıp tam bana sarılacakken, Deniz araya girdi.

"Tokalaşmak daha iyi bir fikir," deyip ikimizin de gülümseyerek gözlerimizi devirmemize aldırmadan, Alex'in ve benim elimi tutup tokalaştırdı.

"Kesinlikle normal değil," dedi Alex ve ben Esra'ya dönüp onu kucaklarken, Deniz'in sesi duyuldu.

"Pekâlâ, arkadaşlar herkes buraya lütfen," diyerek Altan'ı, Can'ı, Buse'yi ve diğerlerini çağırды.

Büyükbabam en önde olmak üzere herkes beyaz sandalyelere oturduktan sonra, başka ne planı olduğunu anlamak için Deniz'e baktım. Elimde tutarak beni tekrar çardağın altına sürükledi.

"İstesen de asıl ben seni bırakmayacağım," dedikten sonra bakışlarını arkama sabitledi.

Nereye baktığını görmek için arkama bakacağım sırada bir adam gelip önümüzde durdu.

Beyaz ama nikâh memuru gibi giyinen adam! Şaşkın bir şekilde Deniz'e baktım. Gülümseyerek, "Kendimi garantiye alıyorum bebeğim. Kaçmana izin veremem. Bu iş, bu akşam burada bitecek," dedi ve elime bir öpücük kondurdu.

Karnına bir yumruk geçirdikten sonra, "Aptal! Bu günü nasıl bekledim biliyor musun? Benimle bir daha evlenmek istemeyeceğini düşünmüştüm," dedim önümde karnına yediği yumrukla toparlanmaya çalışan erkeğime. Sonunda... Sonunda benim olacaktı... Ben de onun...

Nikâh memurunun söze başlamasıyla ikimiz de el ele tutuşmuş bir şekilde bakışlarımızı orta yaşlı adama çevirdik. Tanrım! Deniz'le; sonsuza dek olmak istediğim adamla, hayal dahi edemeyeceğim güzel bir atmosferde evleniyordum!

İçim içime sığmaz bir halde, hayatımı tamamen değiştiren o kusursuz adama baktım.

"Sayın Selin Aksöz, Deniz Aslan'ı iyi günde ve kötü günde kocan olarak kabul ediyor musun?"

Nikâh memurunun sorusu karşısında, bakışlarımı Deniz'in gözlerinden ayırmadan, "Ediyorum... Evet," dedim.

"Sayın Deniz Aslan, Selin Aksöz'ü iyi günde ve kötü günde karın olarak kabul ediyor musun?" diye sordu.

Deniz nikâh memuruna bir bakış atarak, "Hımmm... Bir önceki düğünümüzde beni terk ettiğini, sonra bana defalarca yumruklarını savurduğunu düşünürsek, aslında şu an çok tehlikeli bir iş yapıyorum," deyince, "Kes şunu yeterince rezil oldum zaten," deyip elimi tutan eline vurdum.

Küçük bir kahkaha attıktan sonra aniden yüzümü avuçları arasına alıp, dudaklarını dudaklarıma bastırdıktan ve ben utançtan kıpkırmızı olduktan sonra, "Tabii, ediyorum. Hem de sonsuza dek," dedi ve geri çekildi.

Nikâh memuru gülümseyerek, "O zaman sizleri karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin dememe gerek yok sanırım," dedi ve imzalarımızı attıktan sonra defterini kapattı.

Herkesin alkışları ve ısıkları arasında Deniz, belimden tutup beni kendine çekti.

"Artık her şeyinle benimsin," dedi ve dudaklarıma minik bir öpücük kondurduktan sonra kalabalığa döndü.

Büyükbabamla diğerleri yanımıza gelip teker teker bizi tebrik edince Deniz, "Eğlence başlasın!" diye bağırды.

Büyükbabam bizi tebrik ettikten sonra oturduğu sandalyeye geri dönmüştü. En son Deniz beni evinden kaçırdığından beri doğru düzgün görüşmemiştik. Bunu düşününce kendimi kötü hissederek yanına gidip, sandalyeye oturdum. Üstelik ona söylemem gerekenler de vardı. Yüzüne bakmadan parmaklarımla oynarken, "Teşekkür ederim büyükbaba," deyip bana sevgiyle bakan gözlerine baktım.

O benim babamdı... Annem... Her şeyim.

Gülümsedi. "Ne için ?" diye sordu yumuşak ses tonuyla.

"Her şey için... Beni büyüttüğün, kocaman bir kız ol-

mamı sağladığın ve hep yanımda olduğun için. Ayrıca bu mükemmel adamı..." diyerek arkadaşlarıyla şakalaşıp gülen Deniz'i gösterdim.

"Benim hayatıma zorla sokarak ne kadar güzel bir şey yaptığını söylemek istedim. Seni seviyorum büyükbaba..." dedim ve gözleri dolan büyükbabamın bir şeyler söylemesini bekledim.

Bir an Deniz'e baktıktan sonra tekrar bana döndü ve elimi avuçlarının arasına aldı.

"Sen benim kızımsın... Seni keyifle büyüttüm. Senin büyüüp serpilmeni keyifle izledim. Ve haklısın, bu adam senin için yaptığım en iyi şeydi. Seni deli gibi sevdiğini görmemek için kör olmak gerekir. Aynı şekilde senin de onu," deyip Deniz'e baktı.

Ben de kakhaha seslerini duyduğum erkeğime baktım.

"Hadi git kocanın yanına," deyince büyükbabama sarılıp, yanağına bir öpücük bıraktıktan sonra ayağa kalktım.

Kocam... Kocamın yanına...

Deniz ve arkadaşlarına doğru yürürken etrafıma baktığımda çoktan insanlar müzikle dans etmeye başlamışlardı. Ona doğru yürüdüğümü gören Deniz de bana doğru yürüyüp, yanıma geldiğinde elini belime doladı ve en çapkın sesiyle kulağıma,

"Burası çok gürültülü, daha sakın bir yere gidelim mi?" diye sorup yüzüme bakarken göz kırptı.

"Hayır, azgın damat! Bence bu gürültülü yerde kalıp, misafirlerle ilgilenmeliyiz," deyince gözlerini devirdi.

"Hepsinin canı cehenneme!" deyip aniden eğildi ve bacaklarımdan tutarak, çılgınlığıma aldırmadan beni omzuna aldı.

Etrafımızdaki insanlardan kakhaha ve alkış seslerini duyarken utancımдан Deniz'in sırtına vurmayı bırakıp ellerimle yüzümü kapattım. Ben bu çılgın adamla ne yapacaktım?

"Bizden bu kadar! İyi eğlenin millet," diye bağırırdıktan sonra, omuzumda kadınımla okyanus kıyısında bizi bekleyen kayığa doğru yürüdüm.

Kalabalıktan uzaklaştığımızı anlayınca tekrar sırtıma vurmaya ve konuşmaya başlamıştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye söylenince, "Daha sakın bir yere," diyerek kayığın yanına vardığımızda onu omuzumdan indirdim.

Etrafı ışıklarla donatılmış kayığa, sonra da bana baktı. "Beni daha ne kadar şaşırtacaksın?" diye sordu gülümseyerek.

Eğilip onun ayakkabılarını çıkarırken, "Önümüzde uzun yıllar var bebeğim. Sen hesapla," dedim ve ayakkabılarını kayığın içine koyduktan sonra kendi ayakkabılarımı da çıkardım.

Selin'in kayığa binmesine yardım edip, pantolonumun ıslanmasına aldırmadan kayığı okyanusa doğru ittim.

"Ölmeyiz değil mi?" diye soran Selin'e bakarken suyun üzerine çıkan kayığa atladım.

Kayığa yerleşirken devam etti.

"Yani henüz yeni evli çiftiz ve umarım okyanusta kaybolmayız," dedikten sonra ona baktım.

"Yeni evli çift kayak macerasında okyanusta kayboldu. Çok romantik bir son," dedim dalga geçip gülerek.

"Gülme pislik!" derken ceketimi çıkardım ve gömleğimin kollarını dirseklerime kadar kıvırdım.

Kürekleri alıp çekmeye başlarken Selin'in beni arkasına yaslanarak izlediğini fark edip,

"Ben de böyle seksi bir manzaraya baksam arkama yaslanıp doyasıya seyrederdim. Gömleğimi de çıkarmamı ister misin?" diye sordum muzip bir ifadeyle.

"İyi fikir. Hatta pantolonun da lütfen," deyince tek kaşımı kaldırıp kürek çekmeyi bıraktım.

“Yanlış anlama kocamın hasta olmasını istemediğinden. Pantolonun ıslak,” diye devam edip, pantolonumu gösterdi ve yerinde kıpırdanarak gülmek için alt dudaklarını ısırdı.

Arkama bakıp yeterince uzaklaştığımdan emin olduktan sonra, ayağa kalktım ve dengemi sağlayıp pantolonumu çıkardım. Gömleğimin de düğmelerini açıp vücudumdan sıyrırken, bana arzuyla bakan kadınıma, “Manzara iyi ha?” dedikten sonra tekrar oturup kürek çekmeye başladım.

Kahkaha attıktan sonra bakışlarını vücudumda gezdirdi.

Bakışlarındaki anlam tahrik olmama yetiyordu bile. Bana nasıl baktığını görseydi o bile tahrik olurdu herhalde. Neyse ki ona ne yapacağımı haberi yoktu. Şimdilik rahatça keyfini çıkarmasını izleyerek kürek çekmeye devam ettim.

Bu adam kesinlikle baştan çıkarmanın vücut bulmuş haliydi.

Onu kürek çekerken seyretmek üzerine atlama isteğimi kamçılarken, kendimi zor tutuyordum. Tanrım! Bu kesinlikle görsel şölendi! Gözlerimi ondan alamıyordum. Kollarını her oynatışında, kasları teker teker büyüyor ve sertleşiyordu. Dokunmak istiyordum.

O da bunun farkında olarak, beni daha da baştan çıkarmak istercesine karşımda pis pis sırtıp kürek çekmeye devam ediyordu. Ama pes edip ona saldırmayacaktım. Yani saldırmamalıydım. Ah, sakın saldırma Selin! Çok mu sıcak lanet olsun!

Bakışlarımı vücudundan ayırırken, elimle yüzüme es-tirmeye başladım. Ona her baktığımda daha da sıcak oluyordu. Elimi kayıktan uzatarak serin okyanus suyuna dēğdirdiğimde, sesiyle ona baktım.

"Çok mu sıcak oldu," derken feci derecede seksi gülüşlerinden birini gönderdi kasıklarına.

"Elbisenin fermuarını açmana yardım edebilirim," diye de ekledi.

Yutkunduktan sonra, "Şu kürekleri bırakır mısın?" diye çıkıştım.

Bana aldırmadan çekmeye devam ederken, "Sen de soyunur musun?" diye söyledi.

Arkasından kumsala baktım. Hâlâ oradaki insanları görebiliyordum. Oldukça uzaklaşmış olsak da muhtemelen onlar da bizi görebiliyordu.

Ne düşündüğümü anlamış bir şekilde, "Bizi göremezler. Şimdi şu elbiseyi çıkar ya da ben çıkarırım. Hangisini tercih edersin?" diye söyleyince, içimi kaplayan, bizi görmeleri korkusuyla karışık heyecanıma yenik düştüm ve beceriksiz hareketlerle elbisemin fermuarını indirdim.

Pekâlâ, fena halde tahrik olmuştum ama kumsaldakilerin bizi görme ihtimali ise delice utanmama yetiyordu.

Üstelik bir de onun karşısında soyunma işi vardı. Defalarca verdiğim o görmeden soyunma ve giyinme uğraşlarının sonunda beni tuzağa düşürmüş, karşısında soyunmamı sağlamıştı işte.

Fermuarımı indirmiş bir şekilde bakışlarım dalmış bunları düşünürken, "Daha fazla beklemeyeceğim Selin!" dedi ve ayağa kalktı.

Ayağa kalkmasıyla heyecanlanarak ellerimi durması için kaldırdım.

"Tamam, dur bir dakika..." dedim telaşlı ama beni dinlemeden çoktan yanıma varmıştı.

Ellerimden tutup beni ayağa kaldırdı ve dengeli durmamıza özen göstererek, elleriyle elbisemi aşağıya indirdi. Elimden tuttu ve beni kayığın ortasına çekip elbisenin içinden çıkardıktan sonra bakışlarını iç çamaşırlarımla kalan vücudumda gezdirip, "Her seferinde ilk kez görüyordum şum gibi heyecanlandırıyorsun beni," dedi ciddi boğuk sesiyle.

Yavaşça bana daha da yaklaşırken sutyenimin askısından tutup, "Bunu..." dedi ve alt çamaşırımın kenarından tutup, "...ve bunu senin çıkarmanı istiyorum," diyerek kollarını bedenime sararken beni heyecanlandıran sözlerine devam etti.

"Sen benim karımsın... Ben de senin kocan."

Saçlarımı okşayıp elini yanağımda gezdirirken aşk dolu bakışlarıyla gözlerime bakıyordu.

"Benden utanmanı..."

Dudaklarıyla dudaklarıma yumuşacık bir şekilde dokundu.

"...bu kusursuz bedenini benden saklamayı..."

Tekrar dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

"...sana yasaklıyorum," dedi ve dolgun dudaklarıyla tüm vücudumu saran bir ateşin yayılmasına sebep olan baştan çıkarıcı öpüşmemizden sonra geri çekilip ellerini bedenimde gezdirdi.

Haklıydı, artık o benim kocamdı. Ben de onun karısıydım ve utanmamalıydım.

Beni seviyordu...

Bedenimi seviyordu.

Gözlerimi gözlerinden ayırmadan, ellerimi sırtıma kaldırdım ve sutyenimin kopçasını açtım.

Geri çekilip o da boxer'ını aşağıya indirince, bakmaya utansam da kendimi zorladım.

Evet, sevişirken çıplaktık. Havuzda da öyle ama hep nevresimin altındaydım ya da net bir şekilde göremiyordu. Aynı şekilde ben de öyle.

Ama bu... Çok farklıydı.

Biz cırtlıçplak bir kayıkta okyanusun üzerinde birbirimizi net bir şekilde görecektik. Alışmalıydım... O artık benim kocamdı. Tanrım! Kocam...

Gülümsedim ve alt çamaşırımı da indirince karşısında cırtlıçplak bir şekilde durdum. Hayranlık dolu bakışlarla bedenimi süzdükten sonra yaklaştı ve beni çevirip, sırtımı göğsüne yasladı. Kulağıma, "Benim mükemmel karım..."

diye fısıldarken ikimiz de keyifle kumsalda eğlenen insanları izliyorduk.

Mutluydum... Ölesiye mutluydum. Çıplak omuzumu öptükten sonra ona dönmek için hareket ettiğimde, beni sıkıca tutup, "Bekle," diye fısıldadı.

"Neyi?" diye sorduğum anda kumsalın üzerinde havai fişekler patlamaya başladı.

Manzaranın güzelliği karşısında gözlerimi rengârenk ışık patlamalarından alamadan,

"Çok güzel," diye mırıldandım ve Deniz'in göbeğimin üzerinde sıkıca kenetlediği kollarına tutundum.

"Henüz o kadar güzel değil bebeğim," dedikten sonra başımı hafifçe ona dönüp tekrar gökyüzüne baktığımda ışıkların oluşturduğu yazıyı okudum.

"Sonsuza Dek Mutlu Yaşadılar..."

Kırk Yedinci Bölüm

"Tut şunu."

"Neyi?"

"Şu cırt cırtlı kısmı."

Elini başına götürerek saçlarını karıştırdı. Ve yüzüme bakıp,

"Cırt cırt..." dedi sırtarak.

Böyle konuşması beni gülümsetince, kıkırdadım.

"İsmi bilmiyorum tamam mı? Cırt cırt işte buna daha ne denebilir?" diye söylendim.

Karşımdaki şeye bakarak, "Hmm... Çocuk bezi cırt cırtı?" dedi ve düşünceli ama keyifli bir şekilde bakışlarını yüzüme çevirdi. Ellerimi çekip bezi canla başla ve inatla bir araya getirmeye çalışan kocamı izlemeye başladım.

Yüzündeki ifade, bu kadar özenli olması ve koca parmaklarıyla minicik beze odaklanması, benim ona sevgimi en ama en derinlere itiyordu.

Hamile olduğumu öğrendiğimizde, o bebek bekleyen çiftler gibi mutlu olmamıştık. Bizimki daha çok korkuydu ve küçük, savunmasız sorumluluğa ikimiz de hazır değildik. Öğrendiğimizde, birbirimizin gözlerine bakmış ve aynı anda, "Ne!" diye bağırmıştık.

Bir gün çocuğumuz olacaktı ama bu kadar erken olmasını istememiştik. Doktorun yanından ayrıldığımızda sessiz ve düşünceli bir şekilde eve gelmiş, yine düşünceli bir şekilde hiç konuşmadan yemeğimizi yemiş ve boş bakan gözlerle televizyon izleyip yine sessizce yatağımıza geçmiştik. Uyuyamıyordum. O da yatakta dört dönüyordu. Sonunda hızlı bir şekilde kalkıp yatakta oturunca ben de

kalktım ve oturur pozisyona geçtim. İkimiz de sessizdik. İkimiz de telaşlı. Ama artık konuşma zamanıydı.

Eğilip komodinin üzerindeki lambayı yaktı ve ellerini saçlarının arasından geçirdikten sonra bana baktı.

Açıkcası aramızda koyda yaşadığımız ve büyükbabamın bizi bulduğu gün haricinde bebek konusu hiç geçmemişti. Zaten o gün o hapları bana teklif edince ben de düşünmeden kabul etmiştim.

Şimdi ise kavuşmamızın ve evliliğimizin verdiği mutlulukla korunmak benim aklıma bile gelmemişti.

Peki ya onun?

Belki de ikimizin de derinlerinde bir yerde tam bir aile olma isteği vardı. Bilmiyordum. Sanırım bu sürpriz, Deniz için hazırladığım o jakuzili gecede olmuştu. Hatırlamanın bile hâlâ vücudumu titrettiği gece... Ya da diğer geceler... Gündüzler...

Ellerini saçlarından geçirdikten sonra kararlı bir şekilde, "Bunu yapabiliriz," dedi ve sustu.

Tek eliyle çenesini sıvazlayıp tekrar bana dönüp, "Yapabilir miyiz?" diye sordu daha önce gözlerinde hiç görmediğim çaresiz bakışlarla.

Benim bakışlarım da ondan pek farklı değildi. Bebeği aldırabilirdik ya da aldırmayıp tüm hayatımızı etkileyen, ikimize de çok yabancı olan bilinmez bir yola çıkabilirdik.

"Ben... Bilmiyorum... Sanırım. Yani yapabilir miyiz ki?" diye sordum ne söyleyeceğimi bilemeyerek.

Gülümsedi. Ben de gülümsedim. Gülümseyişlerimizde bile kararsızlık vardı. Kolunu uzatıp arkamdaki yastığı yatağın başlığına dayadı ve omuzlarımdan ittirip yaslanmamı sağladıktan sonra kendisi de arkasına yaslanıp elimi tuttu.

"Seni seviyorum. Eğer istersen bunu yapabilirim. Hem de seve seve. Yani düşünsene. Tamam, ilk duyduğumda korkumdan ölüyordum ama şimdi..." dedi ve gözlerime baktı.

Cümlelerini toparlayamasa da ne demek istediğini anlamış ve tebessüm etmiştim.

İstiyordu. Gülümsedim ve kaşlarımı kaldırırken, "Kilo alacağım," diye söyledim.

Hemen ardından başını iki yana sallayarak, "Yüz kilo sınırın var," dedi ve gülümsedi.

Tekrar gülümseyerek, "Uykusuz geceler?" diye sordum.

"Nöbetleşe," diye cevap verdi.

"Sanırım bu bebeği istiyorsun ve her şeye ılımlı yaklaşarak kabul etmemi sağlamaya çalışıyorsun. Doğru mu?" diye söyledim ve buna ne cevap vereceğini merakla bekledim.

Elini alnında gezdirdikten sonra, "Evet... İstiyorum. O..." dedi ve karnımı gösterdi.

"...ikimizin birbirimizden başka sahip olduğumuz ilk şey olacak ve ben daha önce söylediğim gibi gerçek bir aile olmamızı istiyorum. Seni ve seninle ilgili her şeyi seviyorum. Her şeyi kabul ederim. Sen mutlu ol ki beraber mutlu olalım. Sen de istersen," dedi ve umutla gözlerimin içine bakıp cevabımı bekledi.

Gözlerine uzunca bir süre baktım. Benim de düzgün bir aile hayatım olmamıştı ve ben de aile hayatına hasret yaşamıştım. Bu adam tüm hayallerimi gerçekleştiren, benim onu ve onun da beni koşulsuz sevdiğini bildiğim adamdı. Aile olabileceğim. Tutunabileceğim... Arkamı yaslayabileceğim kusursuz erkeğimdi.

Ve kararımı verdim.

"Seninle her şey çok güzel, eminim bu da güzel olacak. Çünkü yanımda sen varsın," dedim.

Gözleri parıldarken yüzümü elleri arasına alıp, gözlerini kapattı ve içten bir şekilde dudakımı öptükten sonra alnını alnıma dayadı.

"Her şey çok güzel olacak bebeğim," diye fısıldadıktan sonra yatağa uzanıp beni göğsüne çekince, burnuma dolan

ona has kokusu beni baştan çıkarmadan önce, son darbemi vurdum.

"Yaklaşık altı ay kadar sevişemeyeceğiz," dedim ve tepkisini bekledim.

Vücudu, başımın ve ellerimin altında gerilirken, "Ne! Tanrım! Bu çok uzun bir süre! Ben sana dokunmadan duramam! Hayır... Evet... Pekâlâ. Yarın uyanır uyanmaz ilk işim bunu araştırmak olacak," diye tüm hayalleri yıkılan azgın kocama gülümseyerek kendimi uykuya teslim ettim.

Deniz'in sesiyle daldığım geçmiş düşüncelerimden uzaklaştım.

"Evet!" diye bağırıp gamzesini gösteren kocaman içten gülümsemesiyle bana baktı,

"Yine yakışıklı ayrıca mükemmel kocan bu işin altından da kolayca kalktı," diyerek, elini belime dolayıp, beni hızla kendine çekti ve dudaklarını sert bir şekilde dudaklarıma bastırdı.

Gülümseyerek dudaklarından ayrılınca, önümüzde duran, sonunda düzgün bir şekle girmiş bebek bezine baktım. Kaşlarımı kaldırıp bakışlarımı yüzüne çevirdiğimde, "Bu demek oluyor ki altını sen değışeceksin," dedim ve sırtıttım.

Elini belimden çektikten sonra, "Ne yani becerikli bir koca olmanın ödülü bu mu? Bok temizlemek?" diye söyleyerek şaşkın bir şekilde yüzüme baktı.

Hayal kırıklığını belli eden bakışları yüzünden, dudaklarımı birbirine bastırsam da sonunda dayanamayıp kaha kaha attım ve parmağımı yüzüne doğrulttukten sonra, "O bebeğimizin boku. Ondan bahsederken daha saygılı ol lütfen," dedim ciddi olmaya çalışarak ve kendime portakal suyu doldurmak için mutfaka doğru yürümeye başladım. Ama dalga geçtiğimi anlaması uzun sürmemişti.

Peşimden gelirken, "Pekâlâ... Anlaşabiliriz. Üstelik o

kadar da zor değil. Öğretebilirim,” diye sıraladı beni kandırmak istercesine.

Portakal suyundan bir yudum aldıktan ve gülen bakışlarımı ona sabitledikten sonra, eliyle karnıma dokundu.

“Bu ufaklık için...” derken, bakışlarının yumuşamasını ve anında değişip gözlerine endişenin yerleşmesini izledim.

Gerçekten korkuyordu. Bana belli etmemeye çalışsa da başa çıkıp çıkamayacağından ölesiye korktuğunu biliyordum. Ama elinden gelen her şeyi yapıyor hatta ondan beklemediğim bir performansla benden daha çok araştırıp, pratikler yapıyordu. Ben de onunla beraber bir şeyler öğrenmeye çalışıyor ama daha çok annelik içgüdülerime güveniyordum.

Tanrım! Bebek bezini bir araya getirebilmek için bile yarım saatimizi harcamıştık! Karnım belirginleşene kadar işin ciddiyetinde değildik. Ama artık yavaş yavaş ikimiz de bir şeyler yapmaya başlamıştık.

Ve bu beş ay sonunda, bebek bakımlarıyla ilgili internetten makaleler okumak dışında ilk kez yarın alışverişe gidecektik. Ne alacağımızı bile bilmiyorduk! Bebeğimiz için... Sevdiğim erkeğin ve benim bebeğimiz.

Ben ve baba olmak... İliklerime kadar korkuyordum. Bu işin altından kalkamayacağımı düşünüyorum ama sonra ‘Yapabilirsin Deniz,’ diye kendimi daha güçlü olmaya zorluyordum.

İkimiz de şaşkın ördekler gibi bir şeyler yapmaya uğraşıyorduk. Zaman ilerledikçe panik hallerimiz daha da artıyordu.

Araştırıyordum. Daha iyi bir baba olmak için deli gibi uğraşıyordum. Karımı ve bebeğimizi daha mutlu edebilmek için. Sonunda bir ailem olacaktı. Üstelik ölesiye sevdiğim kadınla ve doğacak bebeğimizle.

Bana göre bu bir mucizeydi.

Rengârenk mağazadan içeri girdiğimizde bebeklerle ilgili hemen hemen hiçbir şey bilmeyen geleceğin iki ebeveyni olarak olduğumuz yerde etrafımıza bakınıyorduk.

Yanımıza gelen tezgâhtar kadının bizi, koca mağaza dolusu bebek eşyalarına boş boş bakmaktan kurtarmasını umdum.

“Şey... Bu karım ve bu da çocuğum,” diyerek önce Selin’i sonra da karnını gösterdim.

Selin bana ne yaptığımı sorgularcasına bir bakış attıktan sonra ne kadar saçmaladığımı fark edip ikisine de gergin bir şekilde gülümsedim.

Neyse ki tezgâhtar kadın da gülümseyerek, “Yardımcı olmaktan büyük memnuniyet duyarım,” dedi. Ama gülmemek için kendini zor tutması gözümünden kaçmamıştı.

Selin akıcı İngilizcesiyle tezgâhtar kadına, “Hımmm... Şey, biz henüz hiçbir şey almadık. Yani gerekli olan her şeyi almak istiyoruz,” diye utangaç bir şekilde konuşurken, kadının gözleri potansiyel bir müşteri bulduğu için adeta parlamıştı.

“Tabii efendim beni takip edin lütfen. Bebeğin cinsiyeti nedir?” diye sordu.

Selin ve ben bir ağızdan, “Bilmiyoruz,” diye söyleyince, kadının tuhaf bakışına Selin cevap verdi.

“Bilmek istemedik. Bilirsiniz sürpriz olsun falan gibi şeyler,” diye utangaç bir şekilde geçiştirdi.

Neden utandığını anlayabiliyordum ama bana göre saçmaydı. Büyükbabaya telefonda bile söylerken yüzü kıpkırmızıydı.

Ama büyükbabanın sevinci müthişti. Hemen ilk uçakla geleceğini söylemişti. O inatçı adamı ikna edene kadar akla kararı seçmiştik.

Ve diğerleri. Bebeğimize çok sevinmişlerdi; Buse, Altan ve Can.

Buse kendini Selin’e sevdirene kadar epeyce açıklama

yapmıştık. Düşünde ikimizi konuşurken gördüğünü itiraf edince, ona her şeyi anlattık. Düşünü organize etmek için sabahları evden çıktığımı ve büyükbabanın, Alex'in, Esra'nın gelmesiyle Buse'nin ilgilendiğini. Düşün günü büyükbabanın içinde olduğu havaalanından transfer aracının arızalandığını ve Buse'nin tuvaletin önünde bana durumu bildirdiğini, onları otele arabasıyla Buse'nin getirdiğini aynı zamanda tuvaletin önünde zamanım olmadığından alamadığım için daha önce sipariş verdiğim yüzükleri de Buse'nin alıp, o sırada bana verdiğini ayrıntılı bir şekilde açıklamıştık. Sonunda ikna olup Buse'ye sarılmış ve teşekkür etmişti.

Tezgâhtar kadının oturmamı söylediği koltuğa oturdum ve kadını seyretmeye başladım.

Öyle güzeldi ki... Biraz kilo almıştı. Vücut hatları daha yuvarlak ve daha seksiydi. Ah... Tanrım... Onu her dakika istiyordum. Ellerim bir dakika vücudundan uzak kalamıyordum ama dayanıyordum.

Şu ufaklık kadını rahat bırakır bırakmaz, onunla deli gibi sevişecektim. Şimdiden fantezilerimizin planlarını yapıyordum.

Duşta, bahçede, mutfakta, klozetin üzerinde, tabii havuzda... Listem çok uzundu ve bu listeyi gerçekleştirmek için önümüzde uzun bir hayat vardı. Çok mutluydum... Öyle ki sarhoş gibiydim.

Tezgâhtar kadının ona gösterdiği bebek kıyafetini eline alıp, neşeyle bana doğrultunca gülümseyerek onay verdim.

Yarım saat sonra bana doğru geldiğinde, "Biraz daha durursak bu kadın bana bu mağazayı satabilir," dedi yorgun bir şekilde.

Ayağa kalktım ve uzanıp elimle yanağını okşadıktan sonra, "Yorgun görünüyorsun bebeğim. Eve gidelim ve hamarat kocan sana güzel yemekler yapsın," diyerek yanağındaki elimi indirip elini tuttum.

Onu kasanın olduğu yere doğru sürüklerken, şaşkın bir

şekilde, "Ciddi olamazsın. Uzun süredir yemeklerinden mahrum kalıyorduk. Hımmm... Sabırsızlanıyorum," diye söyleyince, pis pis sırıtıp, "Evet, ciddi değildim. Aklımda sürekli senin bedeninin varken yemek yapmaya odaklanmıyorum," dedim ve yüzüne baktım.

Gülümseyişiyle beraber gözlerini devirip, kendi kendine konuşur gibi cevap verdi.

"Tanrım bana neden bu kadar azgın bir koca verdin?"

Söylediğiyle küçük bir kahkaha attıktan sonra, "Asıl bu kadar çekici olman Tanrı'nın bana bir cezası olmalı," dedim başımı iki yana sallarken.

Aldıklarımızı arabaya yerleştirip, arabaya bindikten sonra bana döndü. "Bebek için aldıklarımın ne işe yaradıkları konusunda en ufak fikrim yok hayatım. Sanırım deneme yanılma ve araştırmayla altından kalkabiliriz ha?" dedi ve gülümseyip gözlerini kırptırdı.

Arabayı çalıştırırken imasını anlayıp ona döndüm.

"Şu an bana cilve yapıyorsun. Şu sevimli suratını ısır-mamak için kendimi zor tutsam da, hatta neredeyse yapacak olsam da yapmayacağım bebeğim," dedim ve otoparktan anayola çıktıktan sonra şirin bakışlarına dayanamadan devam ettim.

"Pekâlâ. Araştırıp bakacağız..." dedim ve ekledim.

"Tek tek... Her ne aldıysan," dedikten sonra, kendimi garantiye alarak, tek parmağımı yüzüne doğrulttum. "Ama beraber. Bebek bezindeki gibi bir sonuç olmadan bayan anlaştık mı?" diye sordum.

İknadan çok uzak bir ses tonuyla,

"Peki," dedi ve zafer kazanmış bakışlarını yola çevirdi.

Kısa bir süre sonra tekrar bana dönüp, bu kez içten gülümsemesiyle, "Teşekkür ederim. Açıkçası utancımдан tezgâhtara soramadım ve bilirsin sen araştırma konusunda ve hatta uygulama konusunda benden daha iyisin," dedi ve uzanıp yanağıma minicik bir kandırma öpücüğü kon-durdu.

Ah... Başımın belası... Seni seviyorum...

Dört ay sonra

"Seni geberteceğim lanet herif! Pis sarı kafa! Aaaaah!"

Ağrı geçince nefes aldım. Ama ağrılar çok sık geliyordu ve dayanılmazdı.

"Beni baştan çıkaran gözlerini oyacağım, kollarını kıracağım ve aletini kökünden koparacağım!"

Kendimi rahatlatmak için sinirimi Deniz'den çıkarıyordum. Tamam. Kabul ediyorum çok acımasızca ama sonuçta her şey onun spermeleri yüzünden değil mi?

Bir sancı daha gelirken, vücudum ağrıdan iki büklüm olmadan, bu kez bardak haricinde mutfaktan tabağı alıp ona fırlattım.

"Seni öldüreceğim Deniz," diye bağırarak istesem de sesim gelen yeni bir sancımın etkisiyle öyle az çıkmıştı ki. Elimi mutfak masasına dayadım ve ona baktım.

Kulağında telefonla bir yandan bana bakarak panikle-miş bir şekilde konuşurken, diğer yandan attığım şeylerden kurtulmaya çalışıyor ve arada, "Geçecek bebeğim. Nefes al nefes al," diyordu.

Telefon konuşması bitince koşarak yatak odasına girdi ve doğum için hazırladığımız çantayla çıkıp yanıma geldi.

Ben masaya eğilmiş dururken, elini saçlarımdan geçirip "Birazdan hastaneden gelecekler bebeğim dayan," diye söyledi en rahatlatıcı ses tonuyla.

Kolunu, ağrının etkisiyle sımsıkı tuttum. "Bir daha se-ninle sevişmeyeceğim," dedim kaşlarımı çatarak.

Beni kavradıktan ve kapıya yönlendirdikten sonra, "Emin ol sevişeceksin. Hem de her yerde..." dedi ve gözle-rime bakıp gülümsedi.

Neredeyse iki saattir bekliyordum. Artık endişelenme-ye başlamıştım.

Tanrım bir doğum iki saat sürer miydi?

Doğumhanenin önünde çaresizce, bir dolanıyor bir oturuyor, sonra tekrar ayağa kalkıp kapıyı dinliyordum. Hiç ses gelmeyince tekrar tur atıyor ve yerime oturuyordum. Şu lanet kapıdan kimse çıkmaz mıydı Allah aşkına! Oturduğum yerde başım ellerimin arasında duruyorken, adımın söylenmesiyle tanıdık gelen sese baktım.

“Deniz!”

Arkama yaslanırken Altan çoktan yanıma oturmuştu. Merakla, “Hâlâ çıkmadı mı?” diye sordu.

Başımı duvara yasladım ve derin bir nefes aldıktan sonra,

“Hayır...” elimle kapıyı gösterip “Şu lanet kapıdan tek bir kişi bile çıkmadı,” dedim ve gözlerimi kapadım.

Altan elini omzuma koydu.

“Merak etme dostum, burası iyi bir hastane. Bazen doğumlar uzun sürebiliyor,” dedi ve o da arkasına yaslandı.

Söyledikleri beni rahatlatmalı mıydı? Selin’i canlı kanlı görmeden rahatlayamayacaktım.

Kapının açılmasıyla yerimden fırladım ve doktorun önüne geçerek, “Ne oldu? İyi mi? Neden bu kadar uzun sürdü?” diye sorularımı sıralarken, doktorun gülümsemesiyle vereceği cevabı bekledim.

“Sakin olun Beyefendi. Zor bir doğumdu ama hepsi iyiler. Eşiniz birazdan odasına alınacak. Siz de bu arada koridorun sonundaki bebek odasında bebeklerinizi görebilirsiniz. Tebrikler!” dedi ve yanımdan ayrılıp koridor boyunca yürümeye başladı.

Doktorun arkasından bakarken, Selin’imin iyi olduğu düşüncesiyle rahatlamış ve gülümseyip ellerimi saçlarımın arasına geçirdikten sonra bakışlarımı Altan’a çevirmiştim.

Altan başını iki yana sallayıp, kollarını açarken, “Gel buraya adamım. Tek seferde birden çok bebek ancak senden beklenirdi,” deyip bana sarılırken, beynime adeta bir balyoz indi.

Ne!

Altan'ı kendimden uzaklaştırıp omuzlarından tutarken, "Ne! Kaç bebek?" diye sordum şaşkın bir şekilde ve cevabını beklemeden koridorun sonuna doğru koşar adımlarla yürümeye başladım.

Bebek odasına vardığımda, heyecanla cam bölmeden içeriye baktım. O kadar bebek vardı ki... Hangisiydi? Ya da hangileri?

Odanın içindeki hemşire beni görünce kapıya doğru yürürken neredeyse heyecanımdan ölecektim.

Hemşire çıkar çıkmaz, "Bebeğim..." başımı iki yana salladım, "Hayır... Bebeklerim... Hangisi?" diye sordum merakla.

Hemşire, "Az önceki doğum mu? Selin Aksöz Aslan mı?" diye sorunca gözlerimi hemşireden ayırmadan olumlu anlamda başımı salladım.

"Onlar başka odadalar beni takip edin," der demez Altan'la hemşirenin peşine takıldık.

Üst kata çıkıp koridor boyunca ilerleyip, bir kapının önünde durduk ve hemşire, "Buyurun. Ama sadece baba girecek," deyip, Altan'a sert bir bakış attıktan sonra arkasını dönüp uzaklaştı.

Derin bir nefes aldım. Onları görecektim. İki tane miydi? Tanrım! Yoksa üç mü? Arkamdan beni itekleyen el sayesinde aklımdaki sorulardan kurtulunca, "Girsene ne bekliyorsun Deniz?" diyen Altan'a ve sonra da kapı koluna baktım. Kapının kolunu tutup çevirdikten sonra yavaş ve sessiz adımlarla odaya girdim. Olduğum yerde bir kadınıma ve bir de iki bebek yatağına bakıyordum.

Selin... Ve iki bebek yatağı... Tanrım! İkiz!

Bitkin bir şekilde yüzünü bana çeviren kadınımınla göze geldik. Elini bana doğru kaldırıp, "Deniz..." dedi yorgun sesiyle.

Ona doğru yürüyüp, elini tuttum. Şakağından öptükten sonra kulağına eğildim,

"Çok endişelendim," dedim sessizce. Geri çekilirken, "Ayağa kalkmama yardım eder misin?" diye sordu.

Kolundan ve belinden tuttuktan sonra yataktan indi ve gözlerime gülümseyerek baktıktan sonra elimden tuttu.

"Her şeyi düşündük hayatım. Ama en önemli şeyi atmamışız," diye söyleyince durdum. "Neyi?" diye sordum. Beraber yavaşça bebek yataklarının yanına doğru yürürken, "Bebeğimize vereceğimiz ismi," dedi ve ben daha önce bunu neden hiç düşünmediğimize şaşırıırken devam etti.

"Sanırım iki isme ihtiyacımız var. Bir erkek ve bir kız."

İki minik yatağın önünde durup, içlerindeki iki minik şeyi gördükten sonra hayatımda üç kere âşık olmuş oldum.

Selin... Kızımız... Oğlumuz...

İki ay sonra

"İki dakika... Sadece iki dakika susabilir misiniz? Lütfen," diye mırıldandım yataкта.

Ve ağlama sesleri kesilince kendime gelerek yataktan fırladım. Söylediğimi duymuş ve susmuş olamazlardı değil mi?

Hızla bebek odasının kapısını açtığımda, bebeklerimizden birini kucağından yavaşça yatağına yerleştiren Deniz'in sert bakışlarıyla karşılaştım. Ada'yı yatağına yatırdıktan sonra, parmağını dudaklarına getirerek sessiz olmamı söylediğinde, sessizce yanına yürüdüm ve kızımız Ada ile oğlumuz Ata'ya baktım. Melek gibi uyuyorlardı. Ardından Deniz'e baktıktan sonra minnetle ona gülümserken sessizce fısıldadım.

"Seni seviyorum."

Güçlü kollarıyla beni sarıp, "Ben de seni seviyorum," dedi ve elimden tuttu. Yavaş ve sessiz adımlarla bebek odasından çıktıktan sonra,

"Tanrım..." deyip tişörtünü çıkardı.

"Kabul et seninle sevişme konusunda çok sabırlıydım," deyip dudaklarına yapıştı. Tutkulu bir şekilde öptükten sonra gülümsedim.

"Bu kadar sabrın sonunda çıldırıp bana saldırmaman oldukça şaşırtıcıydı," deyip, ben de üzerimdekileri çıkardım.

"Seni çok özledim. Nasıl sabrettiğimi tahmin bile edemezsin," dedi ve şortumu çıkarmama fırsat vermeden beni koltuğa itip üzerime çıktı.

Küçük bir kahkaha atarken, "Bugün elimden seni hiçbir şey kurtaramayacak bebek."

Her zamanki gibi sutyenimi kopardıktan sonra dudaklarımı, boynumu, göğüslerimi öpmeye başladı.

Dokunuşları ve öpüşleriyle tüm vücudumu yakarken aynı zamanda nefes nefese konuşmaya devam ediyorduk.

"Senin için planladıklarımı şimdiden hazırlansan iyi olur," dedi ve koltuğa oturup, beni kucağına çekti.

Uzun süredir beraber olmamıştık ve ikimiz de aç bir şekilde birbirimizi istiyorduk.

Dudaklarımı göğsünde gezdirip arada öperken, "Çok fazla zamanımız yok. Kes sesini ve seviş benimle," deyip ayağa kalktım. Kendi şortumu ve iç çamaşırlarımı çıkardıktan sonra onun da kaprisini ve boxer'ını bacaklarından sıyırdım. Bana hayranlık dolu bir ifadeyle baktıktan sonra, "Çok güzelsin," dedi ve uzanıp, belimden tutup, beni yeniden kucağına çekti.

Kucağına düşmemle küçük bir çığlık atmca, eliyle ağzımı kapattı.

"Hişşş... Sessiz ol. Canavarları uyandırmak istemezsin değil mi?" diye sordu ve elini ağzımdan çekince, "Burada gördüğüm tek canavar sensin," dedim sessizce kıkırdayarak. Ardından kendimi onun sonsuz güzel öpüşlerine ve dokunuşlarına bıraktım.

Biberonların sıcaklığını kontrol ettikten sonra bahçeye doğru yürüdüm.

Deniz, bir omzunda Ata diğerinde Ada ile şezlonga uzanmış, önce Ada'ya sonra da Ata'ya bakıyordu. Ben

yanlarına gidene kadar, yüzündeki masum tebessümüyle sürekli aynı şeyi yapmaya devam etti.

Bir Ada'ya bir Ata'ya... Bundan daha tatlı ve tapınılası görünebilir miydi acaba?

Yanlarına gidince diğer şezlonga uzandım ve biberonun birini aramızdaki küçük sehpa'ya koyduktan sonra Ata'yı kucağıma alıp sütünü içirmeye başladım. Aynı şekilde benim eşsiz kocam da sehpa'ya bıraktığım biberonu alıp, Ada'yı yedirmeye başlamıştı.

Onu, bebeklerimizle ilgilenirken seyretmeye doyamıyordum. Mükemmel bir baba ve mükemmel bir eşi.

Ben çok şanslı bir kadındım. Ve böyle kusursuz bir aileye sahip olduğum için her gün şükrediyordum.

Yüzünü bana çevirip, "Ne?" diye sordu.

Onu izlemeye daldığım için kendime gelip, utancım-dan kızaran yanaklarımı görmemesi umuduyla, yüzümü Ata'ya çevirdim.

Tanrım hâlâ ondan utandığıma inanamıyordum!

Tekrar, "Ne? Ne oldu?" diye sorunca yüzüne bakmadan, "Ne, ne?" diye cevap verdim.

"Dakikalardır beni izliyorsun. Sabahki sevişmemizden sonra yine beni istediğini biliyorum ama önce bu ufaklıkların uyumasını beklemelisin bebeğim," diye ukala bir ses tonuyla konuşunca bakışlarımı ona çevirip, gözlerimi devirdim.

"Hayır... Yani evet tabii ki istiyorum ama aslında... Sadece seni izliyordum."

Sesim utangaç ve mümkün olduğunca sessizdi.

Gülümsemesi çapkın erkek gülümsemesinden, seni seviyorum gülümsemesine geçince derin bir nefes alarak, sözlerime devam ettim.

"Ben seni izlerken, senin harika bir eş ve baba olduğunu düşünüyordum. Biliyorsun babamla kötü bir geçmişim var. Şu an torunları ve damadı olmasma rağmen bir kez bile bana ulaşmaya çalışmadı. Bu beni üzse de diğer yan-

dan seni, beni ve bebeklerimizi görmeyi hak etmediğini düşünüyorum,” dedim ve kucağımdaki Ata’ya sevgiyle baktım.

“Ama bana öyle bir güven verdin ki, her zaman benim ve çocuklarımızın yanında olacağını biliyorum. Bizi hiçbir zaman sevmekten vazgeçmeyeceğini de...” dedim aşk ve minnetle.

Çarpık gülümsemesiyle, “Şu an seni deli gibi öpebilirim ama bu ufaklık izin vermiyor şimdilik,” dedikten sonra bakışlarına yerleşen hüzünden, üzücü bir şeyler söyleyeceğini anlamıştım. Merakla gözlerine bakmaya devam ettim.

“Hadi şu melek gibi uyuyan canavarları yatıralım önce,” dedi ve yüzündeki üzgün tebessümle gözlerime baktı.

Olumlu anlamda başımı salladıktan sonra yavaşça ayağa kalktık ve bebeklerimizi yataklarına yatırıp, sessizce odadan çıktık.

Ama yüzünde hâlâ o buruk ifade vardı.

Konuyu nasıl tam olarak açacağımı bilmiyordum.

Ufaklıkları yatırdıktan sonra mutfığa yöneldim, “Kahve ister misin bebeğim?” diye sordum ona dönerek.

Mutfak masasına yaslanmış garip bir ifadeyle yüzüme bakıyordu. Bakışlarımı gözlerinden ayırmadan, kahve makinasının düğmesine bastım, tezgâha yaslanıp kollarımı göğsümde kavuşturduktan sonra, “Ne?” diye sordum.

O da kollarını göğsünde birleştirip “Bir şey söyleyecek sin ama tırsıyorsun,” dedim tek kaşını kaldırıp gülümseyerek.

Kollarımı serbest bırakıp, dirseklerimi tezgâha dayadım.

“Çok iddialı konuşuyorsunuz Bayan Aslan,” dedim ve ben de alaylı gülümsedim.

Gözleriyle beni süzdükten sonra, “Dayak yemek istemiyorsan dökül bakalım serseri,” deyip, muzip bir şekilde gülümsedi.

Söylediği argo kelimeler onun dudaklarında, ses tonunda, bakışlarında dehşet derecede çekici olsa da henüz üzerine atlamayacaktım.

Biraz daha oynamak istiyordum kadınımla...

"Dökül derken kıyafetlerimden mi bahsediyorsun?" diye sordum piç piç sırtarak.

Yüzündeki yaramaz ifadeyle, gözlerini bir kez uzun kapadıktan sonra açtı ve Tanrım... Bana daha önce de böyle bakmış mıydı hiç?

Bakışlarındaki baştan çıkarıcılık, adeta ağır çekimde saçlarını savurması, yerimde kıpırdanmama ve yutkunmama sebep olurken, kendimi ona direnmeye zorladım. Bu şekilde, onu kaçırdığım zaman, sadece bir kere mağlup olduğum baştan çıkarma oyunlarımızda bir kere daha ona yenilmeyecektim. Yavaşça yaslandığı masadan ayrıldı ve bana doğru yürümeye başladı. Yerimde doğrulurken,

"Söyleyeceklerim seni şaşırtabilir," dedim ve yanıma geldiğinde tüm vücudunu vücuduma yaslamasından etkilanmemeye çalıştığımda, parmak ucunda yükselip kulağıma, "Şaşırmamaya çalışacağım," diye seksi bir ses tonunda fısıldayınca dayanamayıp elimle kalçasını avuçladım.

Ancak belimdeki, bıçak ucu olduğunu düşündüğüm sivri şeyi fark etmem uzun sürmedi. Yerimde kıpırdamadan, "Çocuklarının babasını öldürmeyi mi planlıyorsun?" diye sordum ve yüzümü yüzüne yaklaştırdıktan sonra sözlerime devam edecekken konuşmama izin vermeden, "Hayır. Sadece birkaç çizik," dedi ve bıçağın ucunu hafifçe sırtımda dolaştırmaya başladı.

İstesem anında onu etkisiz hale getirebilirdim. Ama yaptıkları beni tahrik ettiği için durdurmadım. Aldığım tüm haz, aletime doğru hızla hücum ediyor gibiydi. Tek eli göğsümden aşağıya doğru kayarken, kesik bir nefes aldım.

"Seni uyarıyorum. Şu an tahrik etmenin sınırlarını zorluyorsun ve eğer zıvanadan çıkarsam, seninle seviştikten sonra birçok yerinde morluklar görebilirsin," diye sıraladım titrememesine özen gösterdiğim sesimle.

Eli daha da aşağıya aletime geldiğinde, sert bir şekilde sıkıp, beni inlettikten sonra, "O kadar sert sevişeceksin yani?" diye sorup, gözlerime bakarak muzipçe gülümsedi.

Elimi yavaşça arkama doğru hareket ettirirken, "O kadar sert ki, çığlıklarından çocukların uyanmasına aldırmayacağım bile," dedim ve arkama getirdiğim elimle elini kavrayıp, ters döndürdüm.

Bu kez tezgâha sıkışma sırası ondaydı. Ben zafer dolu, o ise mağlup olmuş bir şekilde gülümserken, "Belki de şu morartan sevişmeyi istediğim için izin vermişimdir," dedi.

Daha fazla konuşmasına fırsat vermeden dudaklarını dudaklarımın arasına alıp hafifçe ısırıldım.

"Bundan daha mı sert?"

"Evet," diye inler bir şekilde konuşunca, elimdeki bıçağı lavabonun içine fırlattım ve kollarımdan sıkıca tutup, vücudunu buzdolabına çarptım.

Bu kez acıyla karışık bir inleme sesi gelince, içimdeki vahşi hayvan ortaya çıktı. Canının yanmasına rağmen hâlâ beni isteyen bakışlarını gördükten sonra sertçe bacaklarından tuttum ve belime doladım. O da elleriyle boynuma sarıldı. Kendi vücudumla onu buzdolabına sıkıştırdığımdan ve düşmeyeceğinden emin olduktan sonra üzerindeki badiyi yırttım. Ardından sutyenini de... Her yırtışında biraz daha acıyla inliyordu. Ama bir o kadar daha istekli bakıyordu. Ellerimi sert bir şekilde saçlarından geçirdikten sonra tek elimle boynunu, diğer elimle de göğsünü sıktım. Dudaklarımı dudaklarına yaklaştırıp, "Sert ha!" diye söyleyip öpmeye başladım.

Dudağımı ısırırken bu kez ben acıyla inlemiştim. Tanrım bu kadın beni öldürecekti. Geri çekilip dilimi dudağımda gezdirdiğimde kan tadını almıştım.

"Sana serti göstereceğim!" dedim ve kalçasından tutup, onu tekrar kucağıma aldım.

Onu birkaç duvara sertçe vurduktan ve şehvetle öptükten sonra mutfak masasına yatırdım.

Şortunu ve iç çamaşırını hızla bacaklarından sıyırdıktan sonra kaprimi ve boksırımı çıkardım. Bacaklarını iki yanına açıp onu kendime doğru hızla çektim ve üzerine eğilip, göğüslerini ısırmaya başladım. Aynı zamanda da bacaklarını ve kalçalarını ellerimle güçlü bir şekilde sıkıyordum.

Göğsünün altını emince yüzüne eğilerek, "Bu moraracak," dedim keyifle gülümseyip.

Ardından boynunu emmeye başladım. İnlemeleri git-tikçe yükselirken, altımda çoktan kıvranmaya başlamıştı bile.

Boynunu emmeyi bıraktıktan sonra yine yüzüne eğildim.

"Bu da moraracak," dedim yine keyifle ve dudaklarına sert bir öpücük kondurduktan sonra geri çekilecekken, saçlarımdan tutup beni kendine çekti ve boynumu emdi.

"Bu da," diyerek beni geri itip, "İşkence etmeden yap şunu!" dedi.

Söylediğini duyar duymaz çoktan hazır olan aletime onu biraz daha yaklaştırp, sert ve ani bir şekilde içine girdim.

Küçük, çığlıkla karışık inlemesini duyunca aldığım zevk iki katına çıkarken, daha sert ve daha hızlı hareket etmeye başladım. Altındaki masa kırılabilirdi ama umurumda bile değildi. Tek istediğim o ve onunla paylaştığım bu tarif edilemez zevkti.

Uzandığı masada doğrulup elleriyle, onu belinden kavradığım kollarıma tutundu. Tek elimi beliyile kalçası arasına getirip, her içine girişimde, beni daha çok hissetmesi için onu da elimle kendime bastırıyordum. İnlemeyle karışık nefes alışlarımız tüm evi doldurduğunda daha fazla dayanamayıp, son sert darbelerimle gözlerine bakarak boşalmıştım.

Pembeleşmiş dudaklarını öpüp, ona sarılarak nefesimin düzene girmesini bekledim.

"Sanırım bacaklarım tutmuyor," dediğinde gülümseyip, saçlarını öptüm.

"Bu sert sevişmenin yanından geçmiş haliydi," dedikten sonra söylediğimle şaşırmış kadınımı kucağıma aldım ve banyoya doğru yürümeye başladım.

"Klozetin üzerinde de yapalım mı?" dedikten sonra yüzüme tuhaf bir şekilde bakarak,

"Tanrım! Fantezilerin gittikçe garipleşiyor," dedi ve ikimiz de kahkahayla gülmeye başladık.

Duştan çıkmış, meleklerimizi kontrol etmiş ve mışıl mışıl uyuduklarımıza kanaat getirdikten sonra sevişmeden önce içemediğimiz kahvelerimizi alıp havuz kenarına oturmuştuk.

"Nerede olduğunu biliyorum," dedim söze nasıl başlayacağımı bilemeden.

Onun korkularını içinden söküp atmayı, kırgınlıklarını benimle paylaşmasını ve rahatlamasını istiyordum.

Bazen ne kadar tedirgin olduğunun farkında bile değildi. Onu ve çocuklarımızı bırakacağım korkusunu görebiliyordum. Bu endişelerinin kaynağı babasıydı ve aklımda en ufak bir şüphe kalmasını bile istemiyordum. Sonsuza dek ailemin yanında kalacağımdan emin olmasını sağlamak istiyordum.

Sözlerimle yüzünü bana çevirdi.

"Ne?" diye sordu.

"Ortadan kaybolduğun o bir yılda nerede olduğunu biliyorum," dedim bu kez daha açık konuşarak.

Bakışları yüzümde dondu. Sözlerimin şokunu atlattıktan sonra gözlerini birkaç kez kırptırıp, elindeki kahveye odaklandı. Yüzüme bakmadan sessizce,

"Nasıl ve ne zamandır?" diye sordu.

Derin bir nefes aldıktan sonra, "Büyükbabanın seni kaçırmadan önce bana verdiği ve seninle ilgili her şeyin yazılı olduğu dosyada bir yıl ortadan kaybolduğun yazıyordu. Ben de merak edip görevime yardımcı olabileceği düşün-

cesiyle sıkı bir araştırma yapmıştım,” dedim ve tepkisi bekledim.

Şaşkın bir şekilde gözlerime baktıktan sonra toparlanıp “Vay canına... Daha önce neden söylemedin?” diye sordu ve kızarmış yanaklarıyla tekrar kahvesine bakmaya başladı.

“Senin anlatmanı bekledim bebeğim. Açıkçası ben senin kocanım ve seninle ilgili her şeyi senin ağzından duymak istiyorum. Bana tüm korkularını, sıkıntılarını anlatmanı; benimle paylaşmanı... Artık bir aileyiz ve ben hep yanınızda olacağım. Seni her sıkıntıda dinleyecek ve hep arkanda dağ gibi duracağım,” dedikten sonra elinden kahvesini alıp, vücudunu bana döndürüp anlatmasını bekledim.

Sıkıntılı bir şekilde nefes alıp etrafına bakındıktan sonra anlatmaya başladı.

“Babam bizi terk ettikten sonra ondan hep nefret etmeye çalıştım. Onu özlemem bile suçluluk hissi yaratıyordu içimde anneme karşı. Büyükbabama karşı babamın eksikliğini hissetmem vicdan azabına yol açıyordu,” dedi ve gözlerime bakarak devam etti.

“Onun yüzünden her gece ağlıyordum ve ondan daha çok nefret edip, bu durumdan kurtulmak istedim. Aylarca adresini araştırdım. Nerede oturduğunu, nerede çalıştığını, annemi hangi kadın uğruna, beni de hangi çocuk uğruna terk ettiğini görmek istiyordum. Ve her şeyi planladıktan sonra evden kaçtım.”

Derin bir nefes alıp devam etti.

“Babamın evinin önüne geldiğimde hiç tahmin etmediğim, edemeyeceğim kadar mutlu bir aile tablosuyla karşılaştım,” dedi ve son sözleriyle ağlamaklı gelen sesinden kötü bir şeyler olduğunu anlamıştım.

“Babam oğluyla beraber bahçelerinde basketbol oynuyordu ve sahanın kenarında elinde bir kitapla arada bir onlara bakıp gülümseyen kadına bir şeyler söylüyordu. Oğlunun sırtını sıvazlayıp ona topu nasıl tutması gerektiğini

sabırla anlatıyor ve arada karısının yanına gidip başına öpücükler konduruyordu," dedikten sonra yaşlı gözleriyle gözlerime baktı.

"Tahmin edemeyeceğim kadar acıydı. Ve en acısı da beni gördüğü halde görmemiş gibi davranmasıydı," dedi ve daha fazla anlatıp kendini üzmemesi için belinden tutup onu kucağıma çekip, başını göğsüme yasladım.

Saçlarını öpüp kokladıktan sonra, "Senin gibi bir kızı kaybettiği için çok şanssız bir adam," deyip yavaşça saçlarını okşamaya başladım.

"Ben ailemi hiç görmedim. Hiç tanımadım. On sekiz yaşına kadar zengin bir iş adamının kimsesiz çocukları için kurduğu bir vakfa ait evde kaldım. En fazla on beş kişiydik ve reşit olduğumda koruma işini seçtim. Yıllarca eğitim aldım ve bu sırada öğrendiğim yöntemlerle ailemi araştırmaya başladım. Bulduğum şey ise ben araştırmaya başlamadan sadece bir ay önce bir otobüs kazasında öldükleriydi," dedikten sonra kollarını bana daha da saran kadınının saçlarına bir öpücük daha kondurdum.

"Onlara beni neden istemediklerini soracaktım. Nefretimi yüzlerine bağıracaktım. Yapmak istediğim o kadar şey varken ölmüş olmaları hem de onları bulmamdan bir ay önce..."

Derin bir nefes aldım.

"Ama yine de mezarlarına gidip ağladım saatlerce..." dedim ve çenesinden tutup yüzünü bana çevirdim.

"Bir ailemiz var Selin. Sen, ben, Ata ve Ada... Bu hiçbir zaman değişmeyecek," dedikten sonra yüzünde hüznle karışık memnun bir ifade gördüm. Dudaklarına minicik bir öpücük kondurup, "Klozete gidelim mi?" diye sordum pis sırıtarak.

Aslında amacım bu kasvetli ruh halimizi dağıtmaktı ama evet derse de piyango olacaktı.

Gözlerini devirip küçük bir kahrkaha attıktan sonra doğrulup, "Gerçekten şu fanteziyi bana bir anlatır mısın?

Gözümde canlandıramıyorum da,” diye söyledi gözlerini kısıp gülümserken.

Keyfim yerine gelmişti. Kadınıma bana her şeyi açıklamıştı ve ben de ona. Artık aramızda sır yoktu. Bundan sonra da böyle kalması için uğraşacaktım.

Ve sıra klozet fantezimi anlatıp onu utandırmaktaydı.

“Öncelikle klozetin kapağını kapatacağım ve üzerine oturup...” derken aynı zamanda elimle de nasıl olacağını gösteriyordum.

Yüzü şimdiden kızarmaya başlamıştı bile.

“Seni kucağıma bu şekilde alacağım. Sen bazen ayakta duracaksın ve bazen de aletime otura...” derken eliyle ağzımı kapadı.

“Tamam! Anladım! Kes!” dedi kırmızı yanaklarıyla.

Başımı olumlu anlamda salladıktan sonra elini ağzımdan çeker çekmez, “Parmağımı...” diye devam edecekken eliyle tekrar ağzımı kapadı.

“Pis sapık! Kes şunu yoksa şaplağı yiyeceksin,” diye tehdit etti.

Başımı tekrar yukarı aşağı hareket ettirdiğimde bu kez elini temkinli bir şekilde yavaşça çekip, bir şeyler daha söylememi bekledi ama söylemedim.

Başını omzuma yaslar yaslamaz, ellerimle hızlı bir şekilde kollarını tutup, hareket etmesini imkânsız kıldıktan sonra, çırpınışlarına ve tehditlerine aldırmadan, keyifle tüm fantezimi ona en ince ayrıntısıyla anlattım.

Kırmızı yanaklı kadınıma...

On sekiz yıl sonra

“Anne yaa... Babama bir şey söyler misin?”

Salondan gelen Ada’nın sesiyle yatak odamın kapısından bakarak, “Ne gibi bir şey hayatım?” diye sordum.

Sinirle bana döndükten sonra, “Serra’yla buluşacağız ama izin vermiyor!” diye bağırdı.

O sırada odasından çıkan Ata, "Serra dediğin Suat olmasın?" diye dalga geçerek, salona babasının yanına oturdu.

Oğlum babasıyla ittifak kurduğu için ben de odamdan çıkıp, Ada'nın yanına geldiğimde, "İşte benim oğlum," deyip Ata'nın omzuna elini koyan kocama sinirli bir bakış attım.

Tanrım iki uslanmaz çocuk gibiydiler.

"Serra ya da Suat sonuçta arkadaşlarıyla buluşacak. Ve siz iki koca kafa buna karışmayacaksınız. Tamam mı?" diye sözlerimi kesin bir dille sıraladım.

Deniz alınmış bir şekilde, "Koca kafa mı? Bir koca kafa varsa o da o zibidinin vücuduyla orantısız kafası hayatım. Adı üstünde Su-At..." dedikten sonra Ata'yla beşlik çakarak kahkaha atmaya başladılar.

Kahkahayla konuşmaya çalışan oğlum, "Bu gerçekten iyiydi baba. At kafalı," diyerek bizi daha da sinir ederken, hâlâ büyümemiş kocama kaş göz işaretiyle odamıza gelmesini ima ettim.

Yerinden yavaşça kalkarken Ata, "Metin ol baba," diyerek gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

Yanımdan yatak odasına geçerken, "Bebeğim çocukların önünde beni yatak odamıza çağırman çok ayıp," dedikten sonra göz kırptı.

Bense gözlerimi devirip, tartışmaya başlayan çocuklarımıza döndüm ve parmağımla her ikisini de göstererek, "Siz ikiniz biz gelene kadar tek kelime dahi etmiyorsunuz. Tartışma istemiyorum," dedim tehditkâr bir şekilde.

Deniz'in arkasından yatak odasına girip kapıyı kapatmaz, "Gel buraya seksi anne," diyen ve belimden beni hızla kendisine çeken uslanmaz yaramaz çocuğuma,

"Hayatım Ada on sekiz yaşında ve arkadaşlarıyla gezmek istiyor. Bu, çok doğal bir şey. Bırak da bizim o yaşlarda yapamadığımızı yapsın," dedim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum.

"O çocuktan hoşlanmıyorum. Üstelik Alex' de Serra'yı gerçekten rahat yetiştirmiş. Yani potansiyel kötü arkadaş topluluğu bebeğim." dedi ve devam etti.

"Boş ver onları, hadi sevişelim," diyerek elini kalçama kaydırıp beni duvara dayadı.

Ellerini vücudumdan çekmeye çalışırken, hem bu arsız hareketlerine gülüyor hem de kızmaya çalışıyordum.

"Kes şunu. Hadi gidip kızına iyi davran," dedim ve ellerinden kurtuldum.

Salona geçtiğimizde Deniz oflayarak, "Pekâlâ... Gidebilirsin," der demez Ada gülümseyerek, yerinden kalkıp kapıya doğru fırladı.

Deniz kolundan yakalayıp, "O at kafayla çok yakın olmak yok. Şimdi babana bir öpücük ver küçük hanım," dedi ve yanağını Ada'ya uzattı.

Ada ise benden aldığı inatçılığıyla, kolunu babasının elinden kurtardı,

"Ona at kafa demekten vazgeçersen neden olmasın babacığım," dedi imalı bir şekilde.

Deniz gözlerini devirirken, "Tamam... O büyük kafalıyla yakın olmak yok," dedi ve muzip bir şekilde gülümsedi.

Ada sinirlenip dış kapıya yönelirken, kolundan hızlıca çekip, çığlıklarına aldırmadan yanağını ısırıp bıraktı.

Yanağını ovalayıp, "Tanrım! Baba makyajımı bozdun !" diye söylendi.

Deniz ise omuz silkerek, "Zaten fazlaydı bebeğim," dedikten sonra koltuklara yönelip, sehpadan kumandayı alarak televizyonu açtı.

İkisinin bu sevimli atışmalarını tebessümle izlerken, gerçek bir aile olmamız hissini doyasıya yaşıyordum.

Selin aynada kendine bakıp elbisesini düzeltirken, ona doğru yürüyüp beline sarıldım ve ikimizin görüntüsüne baktım.

Gülümseyip gözleri, aynadaki yansımamızda gözlerimi bulurken,

“Yaşlandık mı?” diye sordu.

Kulağının arkasına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra, “Hâlâ taş gibisin kadın,” dedim ve gülümseyerek devam ettim.

“Hâlâ görünüşünle beni titretiyorsun,” boynunu öptüm.

“Güzelliğin ve seksiliğin beni öldürüyor,” omzunu öptüm.

“Hâlâ gözlerini senden alamayan birçok piç var ve ben hâlâ katil olabilirim. Hem de seri katil,” dedim ve gülen bakışlarına gözlerimi sabitledim.

Tüm vücuduyla bana dönüp kollarını boynuma dolar-ken, “Hâlâ sana baktığımda tahrik olmam normal mi?” diye sordu ve yavaşça dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

“Evet, normal bebek,” dedikten sonra karnıma bir yumruk geçirip “Pis ukala,” dedi ve aynaya dönüp elbisesini düzeltmeye devam etti.

Sert yumruklarından hiçbir şey kaybetmemiş kadınıma karnımı tutarak baktıktan sonra, kıkırdamasına aldırmadan, “Yakışıklı kocan arabada bekliyor,” dedikten sonra odadan çıktım.

Elimizdeki çiçekleri mezarlığa bırakıp, dua ettik. Her zamanki gibi Selin'i büyükbabayla yalnız bırakıp arabaya yürüdüm.

Sekiz yıl önce büyükbabayı kaybetmiştik. Selin uzun süre kendine gelememişti ve aylarca her gün onu mezarına getirmiştik. Her getirdiğimde duamı ettikten sonra büyükbabasıyla dilediği gibi konuşması için onu yalnız bırakıyordum. Sanırım yaptığımız her şeyi tek tek ona anlatıyordu. Torunlarını, bizi, Alex'i, Berke'yi ve diğerlerini.

Şirketin başında Selin vardı ama çoğunlukla şirkete uğramıyor, daha çok işleri Berke'ye bırakıyordu.

Ona bunu neden yaptığını sorduğumda ise, "Hayatımı sadece size adamak istiyorum," demişti.

Ardından onu öpücüklerimle boğmuştum.

Ada ve Ata, altı yaşına geldiklerinde Türkiye'ye dönmüştük. Çocuklarımızın büyükbabalarından mahrum olmamasını, ayrıca Türk gelenekleriyle büyümelerini istemiştik. Büyük bahçeli bir ev alıp, güzel bir hayat kurduk.

Şimdi kızımız ve oğlumuz üniversiteye gidecek yaşıydılar. Anne, baba ve büyükbaba sevgisinden hiç mahrum kalmadan büyüdüler.

Ah... Bir de amcaları vardı tabii ki... Alex..

Esra'yla evlenmiş ve bizden bir yıl sonra Serra'ya sahip olmuşlardı.

Hâlâ yakışıklıydı piç ve hâlâ Selin'le kucaklaşmalarına izin vermiyordum. Prensip meselesi.

Büyükbabayla konuşması bittikten sonra yanaklarını silerek yanıma geldi ve her zamanki gibi, "Teşekkür ederim hayatım," deyip yanağımdan öptü.

Yirmi yıl sonra

Okyanus dalgalarının rahatlatıcı sesi, hafifçe esen rüzgârla ağaç yapraklarının dans etme sesi ve elimi elinin içine almış kocamın hâlâ sıcacık olan eli...

Öyle mutlu... Öyle huzurluydum ki...

Onunla hayatımın en mutlu, en çılgın ve şehvetli anlarını yaşadım ve hâlâ yaşıyordum. Ona baktığımı fark edince, "Biliyorum bebeğim... Olgun erkeğine bakmaya doyamıyorsun," dedi ve muzipçe gülümsedi.

Ben de gülümseyerek, "İhtiyar demek istedin herhalde hayatım," dedim ve onu sinirlendirmenin keyfiyle yerimde kıpırdandım.

Kaşlarını çatıp "Hah! İhtiyar mı? Dün gece oynasırken ihtiyar olduğumu düşünmüyordun," diyerek yüzüne zafer dolu gülümsemesini yerleştirdi.

Tanrım! Bir insan hiç mi değişmez!

Hâlâ ilk günkü gibi yaramaz, çılgın, azgın ve aşk doluydu... Onunla bu kadar mutlu olacağımı hayal dahi edemedim. Elimi elinden çektikten sonra elinin üzerine vurdum.

“Yaşlanmak bile sana utanma duygusu veremedi maalesef. Hadi hazırlanmaya başlasak iyi olacak koca bebek. Yarm Derin’in yaş günü var biliyorsun,” dedim ve ayağa kalkıp gerindim.

Miami’nin güzel kumsalında sabah kahvaltımızı yapmış ve güzel havanın tadını çıkarmıştık. Çocuklarımızı evlendirmiş, hatta iki de torun sahibi olmuş bir büyükbaba ve büyükanneydik. Hayatımızda geri kalan günlerimizi baş başa huzur içinde yaşamak için sıklıkla Miami’ye geliyorduk.

Ve yarın oğlumuzun kızı Derin’in doğum günü vardı. İki ay sonra tekrar Türkiye’ye gidecektik. Zaten sürekli iki ülke arasında mekik dokuyorduk. Çocuklarımızı, torunlarımızı ve arkadaşlarımızı özleyince Türkiye, kafamızı dinlemek ve baş başa olabilmek içinse Miami.

Ayağa kalkışını izledim. Hayat arkadaşım. Beraber yaşlandığım adam. Seni hâlâ ilk günkü gibi seviyorum.

“Gel bebeğim,” deyip elini tuttum ve uçakta koltuğuna yerleşmesi için yardım ettim.

Ben de yanında yerimi aldıktan sonra, “Onları görmek için sabırsızlanıyorum. Gerçekten çok özlemişim,” deyip yüzünde yaşadıklarımızın izleri olan ve hâlâ benim için dünyanın en güzel kadını, karıma baktım.

Melek gibi gülümsemesiyle gözlerime baktı. “Ben de kocacım,” dedi.

Elini sıkıca tutup, dudaklarını minik bir öpücük konurdum.

Bu kadın... Bana bir hayat ve bir aile veren... Beni sevmekten hiçbir zaman vazgeçmeyen... Benim kadını. Be-

nim karım. Onu ilk günkü gibi seviyordum. Uçak havalandırırken, "Ah Tanrım!" diye bağırdım aklıma gelen şeyle.

Selin ve diğer yolcuların bakışlarıyla sesimi alçalttım ve merakla bana bakan kadınıma dönerek, "Bunca yıl aklımdan nasıl çıktığına inanamıyorum !" dedim şaşkın bir şekilde.

Selin bana doğru eğilip, endişe içinde, "Ne oldu? Neyi unuttun?" dedikten sonra kolundan tutup ayağa kalktım ve onu peşimden uçak tuvaletine sürüklemeyi önce, "Belayımıza giderken yapamadığım uçak fantezim," dedim sırtarak.

Gözleri yuvalarından fırlamış bir şekilde bana baktıktan sonra ne kadar ciddi olduğumu anlamış olacak ki, "Yoo... Hayır..." demeye başlar başlamaz tuvalete doğru yürümeye başladım.

Yürürken kendi kendime söyleniyordum.

"Tanrım nasıl unuttum?"